KOMÜNİST İŞÇİ PARTİSİ HAZIRLIK ÖRGÜTÜ BELGELERİ

İçindekiler

1. DÖNEM

1. GENEL TOPLANTI.....5
YÖNETİCİ ORGAN RAPORLARI.....11
ORGANLARIN RAPORLARI.....17
YAZILAR, TARTIŞMALAR.....27

2. DÖNEM

2. GENEL TOPLANTI.....57
YÖNETİCİ ORGAN RAPORLARI.....73
ORGANLARIN RAPORLARI.....79
YAZILAR, TARTIŞMALAR.....91

3. DÖNEM

3. GENEL TOPLANTI.....123
YÖNETİCİ ORGAN RAPORLARI.....139
ORGANLARIN RAPORLARI.....153
YAZILAR, TARTIŞMALAR.....161

4. DÖNEM

4. GENEL TOPLANTI.....223
YÖNETİCİ ORGAN RAPORLARI.....229
BAĞLI ÇALIŞANLARA.....239
ORGANLARIN RAPORLARI.....249
YAZILAR, TARTIŞMALAR.....259

5. DÖNEM

5. GENEL TOPLANTI.....343
YÖNETİCİ ORGAN RAPORLARI.....355
ORGANLARIN RAPORLARI.....373
YAZILAR, TARTIŞMALAR.....379

1. DÖNEM

1. GENEL TOPLANTI

TÜZÜK

1. NİTELİĞİ: Komünist İşçi Partisi / Hazırlık (KİP/H) işçi sınıfının
Türkiye'deki komünist partisinin önceli olarak komünist bir işçi örgütünün kuruluşunu hedefleyen komünistlerin devrimci örgütlenmesidir.

2. AMACI: Hazırlık örgütü, varolan toplumdan başlayıp komünizme, bütün
izleriyle birlikte sınıfların yeryüzünden silinmesine kadar, işçi sınıfının, diğer tüm sınıflardan ayrı, bağımsız, enternasyonalist, devrimci siyasal mücadele aracı olarak KİP (Komünist İşçi Partisi)'in
kuruluş süreci için gerekli nitel, nicel ve teknik donanımı ve hazırlığı
oluşturmak üzere faaliyet sürdürür.

3. Bu faaliyetin esasını, teorik ve ideolojik çalışmayla beraber Partinin
temeli anlamında taban örgütleri olarak fabrika/ işyeri hücreleri kurulması oluşturur.

4. Komünist bir siyasal faaliyetin sürdürülebilmesi bu faaliyetin
tanımlanması anlamında komünist bir programı gerekli kılmaktadır. Bu
bağlamda program çalışması faaliyetimizin olmazsa olmazı anlamında en
temel görevi olarak karşımızda durmaktadır. Program çalışmasının kendisi
ise teorinin alanı içerisinde yer almaktadır. Yani, şu andaki

durumumuz
açısından faaliyetin bütünlüğü içerisinde teorik hazırlığın ve donanımın
önceliği söz konusudur.
5. Aynı zamanda bu bütünlüğü oluşturan diğer alan, her tür burjuva akımın
yanı sıra, reformizm, revizyonizm, popülizm, küçük-burjuva devrimciliği
ve ikameciliğe karşı ideolojik mücadelenin kesintisiz sürdürülmesi
gerekliliği olacaktır. Biliyoruz ki şu an tüm dünyada sol-sosyalist-
komünist hareket içerisinde egemen olan bu eğilimlere karşı mücadele
kazanılmadan, bu egemenliği kırmadan başarı şansı yoktur.
6. Yine faaliyetin bütünlüğü içerisindeki önemli bir alan olarak örgütlenme
alanı, komünizm ve örgüt anlayışımıza uygun olarak, fabrika/işyeri
hücreleri temelli olmak durumundadır. Fabrika/işyeri hücreleri bugünden
başlayarak, partiye ve giderek partinin ortadan kalkacağı ana kadar
temel taban örgütleri olacaktır. Şu andan itibaren başlayacağımız
örgütlenme faaliyeti bu bilinçle ve perspektifle sürdürülecektir.

ÜYELİK:
1. Program oluşuncaya kadar, programa temellik edecek yazılı

ilkeler ile,
yapı ve işleyiş kurallarını kabul eden, üyelik aidatını ödeyen ve organlardan birinde yer alanlar üye olabilir.

2. Üyelik, deneme ve sınama süresini içeren aday üyelik statüsü ile başlar
ve bu süre 3 ile 6 ay arasındadır. Aday üyeler, oy hakkı, seçme ve
seçilme dışında üyeler ile aynı hak ve görevlere sahiptirler.
3. Dışımızdaki komünist unsurları kazanmak ve istihdam etmek amacıyla
doğrudan üyelik sadece genel toplantı tarafından gerçekleştirilir.
4. Bütün üyelerin eşit olduğu yapı içerisinde, tüm üyelerin kararların
oluşum sürecine katılma hakları kadar, kararların uygulanmasında da aynı
derecede sorumlulukları vardır.
5. Yine bütün üyeler, kendi görüş ve önerilerini ortak belirlenmiş örgütsel
işleyiş kuralları içerisinde tartışmaya açma haklarına sahiptirler.
6. Üyelik yönetici komite tarafından askıya alınabilir. Üyelikten çıkarılma
genel toplantı tarafından gerçekleştirilir.

YAPI:
1. GENEL TOPLANTI: Örgütün en yüksek organıdır. 6 ayda bir olağan olarak
toplanır. Olağanüstü koşullarda üç ayı geçmemek üzere ertelenebilir.
Yönetici komiteyi seçer.

2. Alınan tüm kararlar, bütün üyeler ve organlar için bağlayıcıdır.
3. Üyelerin üçte birinin veya Yönetici komite'nin çağrısıyla olağanüstü
toplanır.
4. GT'nın toplanabilmesi için üyelerin en az üçte ikisinin katılımı gerekir
ve GT'da kararlar katılanların oy çokluğuyla alınır.

5. YÖNETİCİ KOMİTE: İki genel toplantı arasında toplantı kararlarının
uygulanmasından ve tüm faaliyetin düzenlenmesinden sorumlu ve
yetkilidir.
6. ... kişiden oluşur. Kendi içerisinde genel toplantıda belirlenen
işbölümünü gerçekleştirir.
7. Genel toplantı kararları doğrultusunda gerekli organları oluşturur.
Bütün üye ve aday üyeleri belirlenmiş uzmanlık alanlarında ve organlarda
istihdam eder.

8. Tüm organlar kendi içlerinde işbölümünü gerçekleştirir ve çalışma
programlarını oluşturur. Yine tüm organlar periyodik toplantılarını en
az iki haftada bir gerçekleştirirken ayda bir de üst organa rapor verirler.

1. DÖNEM

YÖNETİCİ ORGAN RAPORLARI

Yoldaşlar,
GT'de görevlendirilen Yönetici komite, kuruluş sürecimizi, yine
GT'de belirlenen perspektifler ışığında başlatmış bulunmaktadır.

1. Başlangıç noktası olarak önümüzde üç temel görev alanı bulunmaktadır. Bunlar, teorik ve programatik çalışmanın da bir gereği olarak yayın faaliyetinin oluşturulması; kendimizden başlayarak sınıf örgütlenmesinin adımlarının atılması; tüm bunları
da gerçekleştirebilmenin ve sürekliliğinin sağlanması açısından mali
sorunların çözülmesi.
Bu üç alana ilişkin organlar oluşturulmuş bulunmaktadır.
2. Örgütlenmede temel hareket noktası fabrika ve işyeri örgütlenmeleri olacaktır. Bu anlamda örgütlenmeyle sorumlu komiteler
görev alanlarında ilişki taramalarını gerçekleştirecek ve değerlendirecek, bunun sonucu olarak da tespit edilen yerlerde hücre
çalışmalarına başlayacaktır.
Üye kısıtlılığımız ve yöneldiğimiz alana ilişkin ortaya çıkacak yoğunluğumuz hesaba katıldığında, çalışmalarımızı ve ilişkilerimizi
yeniden değerlendirmek gerekecektir.
Fabrika/işyeri dışında kalan varolan ilişkiler arasından seçilen uygun insanlardan grup oluşturarak yoğun bir eğitime tabi tutulmalı,
sınıf perspektifiyle donatılarak pratikte de bu yöndeki çalışmalara

sevk edilmelidir. Kalan ilişkiler ise fazla enerjimizi almayacak gevşek ilişki tarzında sürdürülmelidir.
İlişkiler ve özellikle de işçi ilişkilerden süreçte üyelik ve organa dahil olabileceğine kanaat getirilecek olanlar, organların yönetici komiteye önerisi ve YK.nın onayı ile aday üyelik statüsü
ile organlarda göreve başlatılmalıdır.
3. Her yoldaşımız kendi çalışma alanları ve birimleri dışında kalacak olan eski ve yeni kurulmuş ve kurulabilecek ilişkileri bildirerek uygun koşullarda devretmelidir. Yine ayrıca, örgütsel ilişkilerde denetim dışı ve yatay ilişkilerden kaçınılmalıdır.
4. Faaliyetimizin gizliliği gereği, örgütsel sürecimizin gelişimini de dikkate alarak her yoldaşımız örgütsel ilişkilerde kullanılmak üzere değişik bir isim sahibi olmalı ve bu isimlerin kullanılmasına azami özen gösterilmeli.
5. Güvenlik açısından, tüm örgütsel dokümanların her organda en
fazla birer adet bulunması ve bunların saklanması için yer temin
edilmesi gerekmektedir.
6. Organlar en kısa zamanda, çalışma programı oluşturmalı, çalışma
alanlarına ilişkin değerlendirmeleri ve görüşleri ayrıntılı bir rapor haline getirerek yönetici komiteye iletmeleri gerekmektedir.
Bunların sonucu olarak komitemiz genel bir çalışma programı oluşturacak ve merkezi bir biçimde hayata geçirilmesi için organlara
iletecektir.
7. Her organ, kendi üye ve ilişkilerinden aidat ve bağışları aksatmadan toplayarak önceden belirlenen zamanda iletmelidir. Yine
mali sorunlarımızın çözümü açısından değişik olanaklar, görüş

ve
öneriler yönetici komiteye bildirilmelidir.

Yoldaşlar,
Örgütümüzün kuruluşunu başlattığımız şu günler, tüm dünyada ve
özelliklede ülkemizde kriz koşullarının yükseldiği, fakat işçi sınıfı hareketinin ve mücadelesinin dibe vurduğu bir dönem. Bunun en
önemli nedenlerinden biri ise işçi sınıfının komünist siyasal bir örgütlenmeden yoksun olmasıdır. Önümüze koyduğumuz görev ise tüm bu
olumsuz koşullara rağmen bunun yaratılmasıdır.
Bu anlamda görevimizin zorluğunun bilincinde olarak hedefimizden
asla şaşmadan adım adım ilerleyeceğiz. Bunun için de hepimizin
özellikle bu dönemde üstlendiğimiz misyon açısından oldukça özverili
bir çalışma içerisinde olmamız gerekecektir.
Başlangıç sorunlarından dolayı sürecin görece ağır işlemesi asla
bir moral bozukluğuna ve atalete yol açmaması gerektiği gibi aksine
bunu mümkün olduğunca hızlandırmak için tüm yoldaşların fikri,
pratik ve maddi katkılarını ve çabalarını zorlamaları komünist bilinç ve faaliyetin bir gereği olmalıdır.
KİP'in yaratıcısı olacak Hazırlığı omuzlamanın onurunu, ve sorumluluğunu taşıyoruz ve taşıyacağız.

Yoldaşça selamlar.
KİP/H - Yönetici Komite

Önümüzdeki süreçte kararlaştırılması istenen politik tutumlar:
Mevcut durum (ekonomik ve siyasi kriz,vs);
Kürt hareketi;
Sendikalar;
Sol örgütlenmeler;
Birlik sorunu;
Örgütlenme ve çalışma tarzı (işçi sınıfı, hedef, yapılanma, işleyiş, faaliyet);
Cezaevleri.
Bunlarla birlikte tartışılması istenen diğer konular, öneriler, görüşler gündeme eklenmek için getirilmeli.

1. DÖNEM

ORGANLARIN RAPORLARI

Organımız ilk toplantısında, yoldaşların kod isimlerini, sekreter seçimini,
toplantı periyotlarını, aidat miktarlarını belirlemiştir. Organ üyeleri
kendi arasında bir işbölümü yapmamıştır. İlişkilerle yüzyüze gelip kalıcı
ilişkiler şekillendiğinde işbölüşümünü yapmayı hedeflemiştir. Mayıs ayı
içerisinde yaptığı toplantılardan birinde işbölümünü gerçekleştirmiştir.

ORGAN KENDİSİNİ NASIL DEĞERLENDİRİYOR?
Organ üyelerinin tamamı çalışmaktadır. Bu nedenle faaliyet alanlarındaki
ilişkilerle genellikle işbitiminde veya sonrası görüşmektedirler. Organ
üyelerinin mevcut ilişkilerle görüşme, onlarla toplantı yapma, günlük
görevleri yerine getirmede şimdilik herhangi bir sıkıntıları yoktur.
Yürütülecek siyasal çalışmaların devamında, onlara kolektifin çizgisini
benimsetmek için propaganda ağırlıklı bir eğitim faaliyeti gereklidir.
Bu çalışmayı organ üyelerinin kendi imkanlarıyla sürdürmeleri yeterli
değildir. Organımız bu konuda katkı beklemektedir. Zaman zaman aksaklıklar
olsa da organımız sistemli ama gün hesabı yapmadan toplanmaktadır.
Aidatlarımızı her zaman belirlenmiş tarihlerde ödemekte zorlanıyoruz.

Ancak aidatlarımızı ödüyoruz. X-Y fabrikalarından işçilerle organımız adına
ilişkiyi organ sekreteri sürdürmektedir. Bu ilişkilerle yürütülen eğitim
çalışmasını yönetici organdan bir yoldaşla birlikte yapıyoruz. Z fabrikasından ilişkilerle iki organ üyesi bir yönetici organ üyesi yoldaş ilişkileri sürdürmekle görevlendirildi. Fabrika ilişkisi olmayan
arkadaşlarla organımız adına ilişkiyi organ sekreteri sürdürmekle
görevlendirildi. İstikrarı olmayan taraftar arkadaşlarla organımız adına
ilişkiyi bir organ üyesi yoldaş sürdürmekle görevlendirildi. Genel toplantı
öncesinde üyelik önerdiğimiz ama önerimizi kabul etmemiş iki yoldaşla
organımız adına ilişkiyi yönetici organ üyesi yoldaş sürdürmektedir.

Sonuç olarak genel toplantı öncesiyle karşılaştırıldığında her açıdan
ileri bir durumda olduğumuzu söylemek abartılı olmaz. Ancak yapmaya
çalıştığımız - yaptığımız çalışmaları daha disiplinli ve eksiksiz yaparak bir ilerleme kaydedebiliriz. Eksikliklerin giderilmesinde kolektif
bir çaba harcamak, çalışmaları (organımızın işbölümü yapması nedeniyle)
kolektif olarak sürdürülmesinin gerekliliğinin bilincindeyiz.

FAALİYET ALANI AÇISINDAN ORGAN KENDİSİNİ NASIL DEĞERLENDİRİYOR?
Bilindiği üzere bu organ kolektifin bu yakadaki siyasal

çalışmayı yürütecek
tek organıdır. Bu nedenle, daha çok 1980 öncesi, örgütsel hayatımızda varolan
altbölge komitelerine benzemektedir. Yani işçi sınıfı - diğer emekçi sınıf
ve tabakalardan ilişkilerle ilişkilenmekle yüzyüzedir. Durumun böyle olması
nedeniyle, öncelikle sınıf içerisindeki ilişkileri sürdürmek için uğraşırken
bir yandan da diğer ilişkilerle çalışmalar yapmak zorunda kalmaktayız.

ÇALIŞMALARIMIZ ÜZERİNE
Organımız tek tek yoldaşlar tarafından yazılmış, yönetici organ tarafından
dağıtılan tüm sirkülasyonları hem organ içerisinde, hem de başka yoldaşlarla
tartışmaktadır. Bu sirkülasyonlardan Kriz, Birlik, Mevcut Durum üzerine
olanları genel olarak kabul görmektedir. Diğer sirkülasyonlar üzerine
tartışmalar hem organımız içerisinde hem kolektif içerisinde devam
etmektedir. Mevcut ilişkilerin organımız tarafından belirlendiğini,
işbölümünün yapıldığını yukarıda açıklamıştık. Ayrıca, yaptığımız
çalışmaları daha disiplinli ve eksiksiz yaparak, kolektif bir çabayla
sürdürmenin zorunluluğuna işaret etmiştik. Daha bunu gerçekleştiremeden
kolektif içerisinde başlayan tartışmalar ve bunların ürettiği anlayış

farklılıkları nedeniyle olumsuz sonuçları (günlük görevleri yerine
getirmeme, örgütlenememe, özelde ve genelde) "kendiliğinden" veya "tek tek" unsurların üzerinden esas olarak yürüyen politik çalışmaları, kolektif
bir çalışmaya ve daha disiplinli bir faaliyete dönüştürmeye önemli ölçüde
olumsuz bir etki yapmıştır. İlişkileri elde tutmanın dışında gelinen
noktada yaptığımız çok şey yok son bir aydır.

Genel olarak işlerin iyi gitmediği bir süreçte, bizim organımızın
çalışmalarının istenildiği gibi olması mümkün değil. Başarılmış olan
şeylerin farkındayız, bilincindeyiz. (Bir kolektifiz, snırlarımız netçe
belirlenmiş, işbölümü yapmışız, programatik görüşlerimiz oluşmuş durumda vs)
Kolektif içerisinde varolan, tartışmalardaki tıkanıklığı gidererek
ilerleyeceğimizden de kuşku duymuyoruz. Çalışmalarımızı askıya alarak
tartışmaları sürdürme alışkanlığını terketmeliyiz. Hem yürümeli hem her zaman
tartışmalıyız.

DURUM

A- İşçi sınıfı hareketinin genel durgunluğunun sürdüğü, ele geçirdiği önemli mevzileri birer birer geri verdiği olağanüstü bir siyasal dönemden geçiyoruz. Krizin yarattığı işsizlik ve örgütlenme zaafları, işçilerin kendini üretme ve yeniden yaratma boşluğuna düşmüşlerdir.
Sendikal ve siyaset arenasında burjuvazinin ekonomik ve siyasal saldırıları dayanılmaz bir hal almasına karşın, işçiler gereken cevabı veremez hale gelmiştir.
Dağınıklık ve bıkkınlık dönemin genel karakteridir. Koyu bir gericilik döneminden geçen proleterya var olan mevzilerde tutunamamıştır.
Bu tabloyu böyle koyduktan sonra,
a) Sendika bürokrasisine karşı komünist işçilerin başında olduğu ve iradelerini en iyi şekilde yansıtan sınıf içi örgütlenmelerin yaratılması,
b) Komünist işçilerin siyasal birliğinin yaratılmasına hız vermek dönemin en önemli görevlerinden biridir.
c) Günlük mücadeleyi hiç ara vermeden yükseltmek için gereken mücadele biçimlerinin yaratılması, günlük propaganda faaliyetlerini arttırmak ve sınıf hareketi içinde siyasal ajitasyonu yükseltmek.
d) Büyük şehirlerde büyük fabrika eylemlerini yoğunlaştırmak için asgari örgütlenme içinde olmak.
e) Yayın faaliyetini /teorik/kültürel) ve örgütlenmeyi (partinin birliği) tüm siyasal/pratik faaliyetin odağına (merkezine), modern sanayi proleteryasının hareketine ve onun ileri kolu büyük fabrikalara sevkedilmesine çaba göstermek.

SONUÇ

Sınıf içinde çalışmayı olmazsa olmaz bir ilke edinen kip bütün güçleri ve araçlarını bu eylemi gerçekleştirmek için seferber etmelidir.

Bu ilkeler ve görevlerle harekete geçen (x) A bölgesinde A fabrikasında sendikal ağırlıklı gözüken fakat (x)in fabrika komitesini yaratmak için bir girişimde bulundu. Elinde bulunan güçlerle fabrikanın örgütlenme çalışmasına katıldı.

BİR FABRİKA ÖRGÜTLENMESİ- Yaptıklarımız, Yapamadıklarımız

A fabrikasında x arkadaşın yönlendirmesiyle bir sendikal-siyasal süreç başlatıldı.

Fabrikanın işçilerinin önüne koyduğu birinci görev fabrikanın sendikalı olmasıydı.

Bu görev için kendi aralarında kurdukları siyasi komite çok öğretici gözüküyor. Seçilerek gelen x siyasi komitesi fabrikada öne çıkmış öncü işçilerden kuruluydu.

Gizliliğe uyma ve güven verme temelinde kurulan bu x siyasi komitesi fabrikanın örgütlenme planını çıkarmış ve kendi arasında görev bölümüyle tüm işçilere gitmeyi planlıyordu. Fabrika iki ana gruba bölünerek ve birbirinden gizli olarak ve sadece x siyasi komitesine bağlı olarak yaşamını sürdürecekti. Bu x siyasi komitesinin içinde x arkadaşımız vardı. Fabrikaya dışardan bir arkadaşın girmesi ve diğer arkadaşlara nüfuz etme noktasında, bu örgütlenmede varolanDirenişçi arkadaşlar ilkesiz ve yanlış şeyler yapmaya başladılar.

Örgütlenmenin en üst seviyesine gelen mücadele, bazı yanlışların olmasıyla en alt seviyeye indi.

Yanlışlıklar, Direnişçi arkadaşların sınıf mücadelesini değil de dar kadro yaratma ve mücadelenin önünü görme yoksunluğu x siyasi komitesini güven bunalımına soktu. Güvensizlik ve dayanışma azlığı varolan örgütlenmeyi dağıttı.

Krizin yarattığı ölümcül korku da bu dayanışmanın

gevşemesine neden olabilir. Mücadelenin sürme noktasında gelişen olaylar kendiliğinden bir sürece girerek mücadelenin önünü göremez hale getirdi. İşverenin kriz ortamını bahane ederek, işten çıkarma tehdidi ve maaşlarını kesmek ve daha az ücret verme taktiği işçileri kızdırdı. Bu kendiliğinden süreçte kızışan ortam bazı arkadaşların duygusal davranış içine girmesine sebep oldu. Ve bu anlardan birinde topluca iş bırakıldı.

İşçilerde olması gereken doğru tavır o anda fabrikanın terkedilmesi değil, doğru olan tüm işçileri harakete geçirip üretimden gelen gücü kullanmak, fabrika içeriside kalmaktı. Dağılan bu süreçte tek tek işçi arkadaşlar başka fabrikalara dağıldılar.

Şu andaki görev ise arkadaşları bulmak, yeniden örgütlenme faaliyetine girişmek olmalıdır. Bu suretle dağılan işçiler gittikleri fabrikalarda, yaşadıkları deneyleri anlatarak mücadelenin büyümesine katkıda bulunabilirler.

Böylece bitmiş gbi gözüken haraket başka bir fabrikada tohum olarak karşımıza çıkabilir.

YAPILAN İŞLER

a. iki birimde örgütlenme çalışması sürdürülmektedir.

b. X örgütü toplanma faaliyetini haftada veya onbeş günde bir periyodik olarak yapmaktadır.

c. Aidatlar gereken yere ulaştırılmaktadır.

d. Basın/yayın faaliyeti zaafımız olarak önümüzde durmaktadır.

Göreve geldiğimiz ilk günden bugüne, önümüze koyduğumuz hedefleri
gerçekleştiremedik. Bu hedefler:
Faaliyet giderlerini karşılayacak bir bütçenin ve bu bütçenin finansmanının
yaratılması,
Uzun vadede gelir yaratacak ticari/uzmanlık girişimleri ile beslenmesi
amacı ile kurumsal oluşumlara yönelmek,
şeklinde ifade edildi.
Kendi olanaklarımızın sınırlı ve yetersiz olması ve ilişkilerin bilgisinin
sağlıklı alınamaması bu başarısızlığı hazırladı. Yoldaşların olanakları
ve sunabilecekleri projeler bu süre boyunca komitemize iletilmedi. Aidatlar
ve bağışlar genel giderlerimizi karşılamaktan uzak kaldı. Bu olanaksızlıklar
içinde yeni ve giderleri karşılayabilecek bir ticari girişim olanağı
yaratılamadı.
Bundan sonra göreve gelecek yoldaşların ve bir bütün olarak komitenin mali
ve ticari işlerle doğrudan uzmanlık derecesinde ilgili olması gerekli
görülmelidir. Aksi takdirde başarı şansa kalacaktır.
Toplantı sonrasında ilk olarak yapılması gereken işler olarak şunları
öneriyoruz:

Her yoldaş elindeki olanakları ve maddi potansiyeli bildirmelidir.
Çevre ilişkilerin olanakları gözden geçirilmeli, bilgisi ulaştırılmalıdır.
Varsa proje ve öneriler, maddi olabilirlikleri ile birlikte değerlendirilmek
üzere mali komiteye iletilmelidir.
Her yoldaşın yaşamını nasıl temin ettiğinin bilgisi gerekli organlarda
bulunmalı ve her bir üyenin imkanları, tasarruf ve yönetimi o yoldaşta
kalmak üzere örgütün varlıkları arasında değerlendirilmelidir.

1. DÖNEM

YAZILAR, TARTIŞMALAR

1.

"Sosyalizm, dünyayı devrimci bir şekilde değiştirme ve yeni bir toplumu kurma faaliyetidir. Bu faaliyet, geleneksel dünyadan -tüm eski toplumdan- bütünsel ve radikal kopuş üzerinde hayat bulur. Bundan dolayıdır ki, sosyalizm, tarihin göreceği en altüst oluştur. Öyle ki, artık, 'insan toplumunun tarih öncesinden tarihine girilmiştir.'" (Marks)

Yoldaşlar,
Önümüze iddialı ve bir o kadar onurlu bir görev koyarak yaşamın içine girdik. Bu iddiayı gerçekleştirebilmemiz, -ne kadar iyi olursa olsun- sadece, yazılı ve sözlü metinlerle, programlar ve tüzüklerle mümkün değildir. Önümüze koyduğumuz görev bugüne dairse de, bu görevi tarif eden, gelecek komünist toplum hedefimizdir. Bu anlamıyla, bugünkü kapitalist toplumun yargıları, alışkanlıkları ve ilişkileriyle, bugüne dair görevlerimizi bile başarabilmek mümkün değildir. Elbette, bugün bizi bağlayan, ortak tespit ettiğimiz kolektif anlaşmışlıklarımızdır ve bu hukuk geçerlidir. Ama, söz konusu olan, komünist bir toplum tasavvuru ve bizim de komünist olduğumuz iddiası ise, burada asıl olanın, hukukun dışındaki kolektif yoldaşlık ilişkilerinin ve tek tek her bireyin kendi yaşamını komünistçe oluşturması ile karşı karşıyayız demektir.
Biliyorum ki, hiçbirimiz, içinde yaşadığımız varolan toplumun "pisliklerinden" muaf değiliz. Ama yine biliyorum ki iddialarımızda tutarlıysak, hem tek tek hem de kolektif olarak bunlardan mümkün olduğunca kurtulmak zorundayız. Bunun için de hem kendimize hem de birbirimize söyleyeceğimiz şeyler hep varolmalıdır. Bu yazı da bu konuya ilişkin ilk aklıma gelenleri sizlerle de paylaşmak içindir...
Devrimcilik, varolanın eleştirisiyle başlar. Komünistlik ise,

kendinden önceki devrimcilikleri aşan bir içeriğe de sahiptir. Sınıfsız sömürüsüz bir dünyanın yaratılması, bir bütün olarak insanlığın özgürleşmesi savaşımından yola çıkmaktadır. Bu hedef, onu, eski dünyanın (varolan) bütün ilişkilerine ve düşüncelerine karşı konumlandırır. Ama bu, basit bir red değil, birikimlerinin tüm olumlu öğelerinin yeni bir içerik ve biçimde yeniden kurulması anlamında devrimci bir inkardır. Bu büyük devrimci altüst oluşun bilinçli öncüsü -yani komünist- kimliğini kazanmak, bireyin en başta kendisine karşı büyük 'devrimler' yapmasını/yaşamasını gerektirir. Kendini değiştiremeyenler, toplumun değiştirilmesine de öncülük edemezler. Komünist, gelecek toplumun, yeni tipte insanının prototipidir. Bu anlamda, artık, bugüne ait bir insan olmaktan çıkmıştır. Öncülük kavramının bir yanı da bu ilişkiyi anlatır. Öncülük önceden görmek olduğu kadar, önceden gördüklerini kendi kimliğinde içselleştirebilmektir de. (Kapitalist toplumda, yeni tip insanın doğması, maddi koşulların yokluğu nedeniyle mümkün değildir. Ancak bu, hiçbirimizi rahatlatmamalıdır, ona uygun tasarlanmış örgütlülükler ve gitgide ona yaklaşan kimliklerin oluşturulması mümkün ve zorunludur.)

Olması gerekeni böyle koyarken, olanlara baktığımızda ise, ikisi arasında çok geniş bir açı farklılığı olduğunu çok kolay söyleyebiliriz.

Bir bütün olarak sosyalist hareket gibi bizim de bu konuda oldukça zaaflı olduğumuz aşikardır. Komünist bir devrimciliği yaşam tarzına dönüştüremeyen, bir tarafta politik kimliklerimiz diğer tarafta özel yaşamlarımız olan bir devrimcilik tipolojisi hakim olan tarzdır. Bu tarz, küçük-burjuva devrimciliğin, burjuva bireyciliğin etkilerine iradi karşı koyuşu gösterememekten ve bu etkilere açık olmaktan, bilineni bilince çıkartamamaktan kaynaklanmaktadır.

Komünist, bireyin -aynı zamanda kendinin- nihai kurtuluşunu da işçi sınıfının kurtuluşunda gören, bu nedenle de komünist

bir toplum tasavvuruna sahip olarak, kendini sınıfın organik bir parçası haline getiren, işçi sınıfına komünist bilinç taşımaya ve onun örgütlenmesini sağlamaya çalışan -kendisi de örgütlü- insan demektir.

Diğer tarzda ise, öncülük, öncücülüğe dönüşür. Yani, onlara zaman ayırır, onlar için kendini tehlikeye atar, kendi yaşamından "fedakarlık" eder. Böylece, böyle biri için devrimcilik dışsal bir fenomen haline gelir. Tam da bu kavrayıştır ki, politik yaşamla özel yaşamı birbirinden ayırmıştır. Devrimcilik yaşam tarzı olmaktan çıkar, belli saatlerde, belli anlarda, belli faaliyetlerde gerçekleşen bir iş haline dönüşür. Bunların haricinde 'kendisi' olur ve tamamen "sıradan" biri gibi yaşar. İşte burası (yani politikanın dışındaki özel yaşam!) aslında burjuva yaşam alanıdır. Dolayısıyla da burjuva alışkanlıklar ve düşünceler sürekli yeniden ve yeniden üretilir. "Sıradan" biri gibi yaşayıp, örgütsel ilişkilerden 'kurtulduğumuz' anlardaki günlük ilişkilerimizi "sıradan" insanlar gibi kurduğumuzda, genel olarak günlük ilişkileri, kendi ilişkilerimizi örnek göstererek değiştirme şansımız olmaz, aksine biz geri düzeye teslim olmuş oluruz. Yine bu durum, diğer bir açıdan kişilik parçalanmasına da yol açar.

Bu tarz doğal olarak, eski olandan kopamamıştır ve kopamaz da. Eski (varolan) toplumla bütünsel olarak hesaplaşacak teorik, felsefi, siyasi argümanlara sahip değildir. Marksizmi kavrayışı da bu tasarlamaya uygun değildir. Devrimcilik kaba bir radikallikle özdeşleşirken, komünizm ise bir politik sloganlar demetidir. Biraz "teorik" olanlar ise son derece doktriner ve dogmatiktir. Dolayısıyla bu tarz, sloganların dışındaki büyük boşluğu, içinde yetiştiği toplumun kültürüyle doldurur. Bazı anlarda basit bir redcilikle burjuva kültür bütünüyle reddedilerek, devrimci söylemlerle melezleştirilmiş feodal kültüre sapılır, ahlakçılık boygösterir.

Günlük yaşam yoldaşlığa yaraşır bir paylaşıma

dönüştürülemez; yokluk, kolaylıkla paylaşılır, ama varlık hali, vicdani bir "yardımseverlik", "kıyakçılık" şeklinde boygösterir. Kürtlere hak bahşedilir, ama, "kıro"luklarına asla tahammül edilemez. Erkek yoldaşlar tarafından erkek egemenliği karşısındaki görüşlerimiz başkalarına karşı bir böbürlenme vesilesi sayılır, ama "özel yaşam"larda rahatlar asla bozulmaz, neredeyse dayak atmamakla övünülebilinir bile! Cinsiyetçi küfürlerden ise atadan kalma olduğu için asla vazgeçilmez.

Yine bu tarzda, ajitatif söylem, her kapıyı açan maymuncuk işlevi görür. Politika ise amaçlarından kopmuş, güncel bir dar pratikçiliğe dönüşür. Diğer taraftan paradoks gibi görünse de makro politikaları olmamasına rağmen bütün sorunların çözümünü, kendinden bağımsız belirsiz bir geleceğe havale eder.

Bu tarzda, örgütlü olmak ise iki biçimde tezahür eder. İlki, hep birilerinin zaten herşeyi düşüneceğini farzeder, üretim sürecine katılım sağlamaz, bu noktada sorumluluk almaz. Sadece bir şey yapılması söylenirse/önerilirse onu yapar. İkincisi ise, bunun reddiyle ortaya çıkar, ama tersten sonuçlara ulaşır. Burada da müzmin bir itirazcılık, liberalizm boygösterir. Demokratik merkeziyetçiliğin şimdiye kadarki kötü uygulanışlarına getirilen alternatif onun düzeltilmesi değil, ademi merkeziyetçiliğin, özerkliğin -teorik olarak savunulmasa da- zorlanmasına yolaçar.

Yine bu tarzda, örgütsel "vitrincilik" öne çıkar. Mutfaktaki dağınıklık ve 'kirlilik' bizzatihi bizim kendi yaşamımızı doğrudan etkiliyor olmasına rağmen, başkalarına vitrini güzel göstermekle uğraştığımızdan, bunu farkedemeyiz. Dışardakilere "görüntü" yapma çabası içinde olmak, bizi, aynı zamanda diğerlerini saf, kendimizi akıllı sanma yanılsamasına götürür. Temel olanı, kendimizi ve kolektif yaşamımızı ilerletmedikçe, "görüntü" hep aynı "görüntü" olarak kalır ve bir süre sonra hem başkalarını hem de bizi bıktırır. Tabi bu açıktır

ki, burjuva rekabet ve pazarlama sisteminin kötü bir karikatürüdür de aynı zamanda.
Çizmeye çalıştığım tablo bir çok örnekle somutlanabilir, ama gerek olmadığını düşünüyorum. Yukarıdakileri, genel ifadeyle özetliyeyim. Bu, devrimciliği, komünist bir içerikte kendi kimliğinde içselleştiremeyen, bu haliyle radikal bir biçimde hesaplaşıp kopamayan, bu anlamda "geçmişin ölü eli"ne tutsak bir devrimcilik tarzıdır. Kendini hedeflerine uygun asgari bir değişime sokma cesaretini gösteremeden, büyük devrimler peşinde koşan, aynı zamanda konformist bir tarzdır da bu.
Elbette ki yapılması gereken, bu tarza karşı komünist kimliği dikmektir, aradaki açıyı kapamaya çalışmaktır. Bunun için belki biraz sabırlı ama ondan daha fazla inatla bu sürece girmek gerekiyor. Bir o kadar da zevkli bir sürece. Çünkü bu kendimiz açısından da gerçek özgürleşme sürecidir. Hiç kuşku yok ki yine bu süreç örgütlü ve kolektif olmak zorundadır.
Bilimsel sosyalizm bütünsel bir dünya görüşüdür. İnsanlığın oluşturduğu kültürel birikimi devrimci bir şekilde eleştiriden geçirerek -bir üst düzeyede sentezleyerek- sahiplenilmesi zemininde kurulmuştur. Lenin, "kişi insanlığın biriktirdiği bilgi hazinesini biriktirmeden de sosyalist olabilir derseniz büyük bir hataya düşmüş olursunuz. Sosyalizme yolaçan bilgilerin tümünü elde etmeden, sosyalist sloganları ve sosyalist bilimin sonuçlarını öğrenmeyi yeterli bulmak hatalı olur" diyerek, ancak böylesi bir metodla eski toplumla hesaplaşılabileceğine parmak basıyordu. Aksi halde eski düşüncelerle birlikte yaşamak kaçınılmaz olacaktır.
Komünistlik, dar anlamda bir politik kimlik olarak devrimcilik değil, bir yaşam tarzıdır. Özel olan politiktir anlayışından yola çıkarak, özel yaşam ve politik yaşam ayrımını gidermek bir komünist için elzemdir. Buradan, kişinin kendisine ilişkin bir yaşam olamayacağı/olmaması gerekliliği değil, yaşamın bu yanının da komünist (komünizm idealine uygun ve tüm

yoldaşların sorumluluğunu taşıyan) bir tarzda devrimcileştirilmesi gerektiği çıkarılmalıdır.
Tarif ettiğim negatif devrimci tarzını, karşımızda, hatta yanıbaşımızda aramamız gerekmiyor, bu tarz kendi içimizde yaşıyor. Ayrıca bu toplumda da hep değişik kılıklarda içimize nüfuz etmeye, kendisini yeniden üretmeye çalışarak. Bu anlamda sadece başkalarını değil, asıl olarak kendimizi sürekli sorgulayıp, kendimizi yeniden ve yeniden bundan arındırmalıyız.
Kendimizi sorgulayamadıkça başkalarının sorgulamalarını da genellikle "hakaret" olarak algılıyor, rahatsız oluyoruz. Ve, biz de hemen karşıdakinin "kabahatini" ortaya koyup, sorunu kördöğüşüne döndürüyoruz.
Bir diğer çok rastlanan yaklaşım ise "bana hikaye anlatma, biz kaç senedir bu işlerle uğraşıyoruz, bunları biliyoruz" şeklinde oluyor. Burada da bilmek ve yapmak arasındaki fark yokmuş gibi kabul edildiğinden, ortada değiştirilmesi, aşılması gereken bir şey kalmıyor. Herşeyin suçlananlar ve suçlayanlar olarak algılandığı bir ortamda da yoldaşlık ilişkileri ve -hep övünerek bahsettiğimiz- eleştiri, özeleştiri mekanizmaları tahrip oluyor.
Sonuç olarak alınacak çok yolumuz var, ama, harcanacak zamanımız yok. Olan ve olması gereken konusundaki açıyı daraltmak için, bildiklerimizi bilince çıkarmak ve yaşamak gerekiyor. Komünistlere yakışan da bu olsa gerek. Önümüzde zevkli ve özgürleştirici bir görev duruyor. Bunun için öncelikle kendimize ve kolektifimize, örgütlü yaşama güven duymamız gerekiyor.
Yoldaşça selamlar.

S. Hazar

...

3.

ÇALIŞMA TARZI

Hedef

İşçi sınıfının sosyalist devrimi başarması, toplumun sınıflara bölünmüşlüğünü ortadan kaldırması, komünist siyasi hareketinin ona önderliğini gerektirir. Toplumda yöneten-yönetilen ayrımını ortadan kaldırma hedefini taşıyan işçi sınıfının komünist hareketi, buna uygun olarak komünizmle işçi hareketinin bileşimidir; komünist politikanın işçi hareketi tarafından toplumun önüne bir seçenek olarak konulmasıdır. Komünizmle işçi hareketinin bileşimi, komünistlerin gündelik işçi hareketinin öncülüğünü kazanmalarından, gündelik işçi hareketinin öncülerinin komünizme kazanılmalarından geçer. İşçi hareketinin dışında oluşan bir siyasi hareket sonradan yön değiştirip işçi hareketiyle çakışamaz; bu doğrudan bir karakter değişikliğine tekabül eder. Bu açıdan, komünist bir örgütlenme, daha oluşurken proleterleşme hedefi taşımalıdır. Organik bileşimi ağırlıklı olarak proleter karakterde olan bir örgütlenme hedefine ulaşabilmek için, bir yandan bütün üyelerini işçi sınıfı içerisinde siyasi faaliyetle görevlendirirken, bir yandan da saflarına yeni işçi üyeler kazanmaya çalışmalıdır.

Komünist örgütlenmenin temeli, taban örgütleri, fabrika ve işyeri örgütleridir, hücreleridir. Örgütlenmenin öncelikle sağlıklı temele oturabilmesi açısından, örgütlenme çalışmasının hedefi de fabrika ve işyeri örgütleri yaratılmasıdır. Örgütlenme çalışması, eldeki güçlerin rasgele dağıtılmayıp, bu güçlerin kendisiyle orantılı olarak tespit edilen yerlere yönlendirilmesini gerektirir. Bu biçimde, az sayıda yerde bir an önce hücreler oluşturulup ardından aynı çalışmanın başka yerlerde

sürdürülmesi sağlanabilir. Çalışma hedefi olacak yerler ise, bir yandan bu yerlerin işçi hareketinin geneli içerisinde taşıyacakları önem, özellikle büyük ve modern sanayi işletmelerinin sınıfın diğer kesimlerini peşlerinden götürebilmeleri açısından, diğer yandan da mevcut ve ulaşılabilecek ilişkilerin buralarda en hızla örgütlenmeyi sağlayabilmeleri açısından bir değerlendirmeyle, bu iki yanın optimum bileşkesi bulunmaya çalışarak seçilebilir. Çalışma hedefleri saptandıktan sonra, eldeki bütün güçler ve ilişkiler buralara yönlendirilmeli, bu çalışmaya katılmalıdır. Bu durumda, bu çalışmanın dışında kalan ilişkiler dolaylı olarak sürdürülmek durumundadır.

Yapılanma

Komünist örgütsel yapıda dikey ve yatay işbölümü, organlar açısından ayrım, alanlarında siyasi faaliyeti yürütmekle yetkili taban örgütleri, bunların çeşitli düzeylerdeki bileşik örgütleri ve her düzeydeki yönetici komiteleri ile yine çeşitli düzeylerde belirli bir uzmanlık hizmeti sağlayan uzmanlık grupları arasındadır. Henüz fabrika ve işyeri hücrelerinin, ayrı taban örgütlerinin bulunmadığı, örgütlenmenin tek bir taban örgütü olduğu aşamada, siyasi faaliyeti yürütmekle yetkili tek organ, örgütlenmenin bütünü adına onun yönetici komitesidir. Diğer uzmanlık organları gibi, hücreler yaratmakla görevli örgütlenme komiteleri de aynı yönetici komitenin kollarıdır, siyasi faaliyet yürütme yetkilerini bu yönetici komiteden alır. Bu örgütlenme çalışmasının ürünü hücrelerin yaratılmasıdır. Örgütlenme komitelerinin önerileriyle yönetici komite, fabrika komitelerini oluşturmakla birlikte, fabrika komiteleri kendileri birer taban örgütleri olduğundan, bu gelişme bir reorganizasyona, örgütlenmenin bütününün yeniden yapılanmasına karşılık düşer. Artık tek bir taban örgütü yerine, birden fazla taban örgütünün, fabrika hücresinin bileşkesi olan bir örgütlenme söz konusudur. Bu durumda, yönetici organın

oluşturulması da dahil, örgütlenmenin genel iradesi, taban örgütlerinin iradelerinin bileşkesinin ifadesidir. Yönetici organ, genelin bileşkesinin ifadesi olarak taban örgütlerinin, hücrelerin üst örgütü olmakla birlikte, örgütlenme çalışmasını, yeni fabrika komiteleri, hücreleri yaratma çalışmasını, yine kendisine bağlı uzmanlık grubu olarak örgütlenme komiteleriyle sürdürebilir.

İşleyiş

Komünist örgütsel işleyiş olarak demokratik merkeziyetçilik, örgütlenmenin genelinin iradesinin en bütünsel biçimde birleştirilmesinin ve bu iradenin gerçekleştirilmesinin aracıdır. Bu işleyiş, organlı çalışmaya ve hem organların içinde, hem de organlar arasında örgütsel yaşamın sağlıklılığına dayanır. Örgütsel yaşam açısından gerek organların içindeki gerek organlar arasındaki ilişkiler belirleyici önemdedir. Bu ilişkilerin yoğunluğu ve gelişkinliği, örgütsel gelişmenin, örgütlenmenin niteliğinin yükseltilmesinin başta gelen aracıdır. Dolayısıyla bütün faaliyetin organların çalışmalarına dayandırılması, ayrıca toplantıların katılımının ve sıklığının elden geldiğince en yüksek düzeyde olması öncelikli prensiplerdendir. Diğer yandan alt ve üst organlar arasındaki ilişkilerin sıkılığı, iletişimin güçlülüğünü, gelişkinliğini gerektirir. Elden geldiğince sık ve geniş yazılı ve sözlü rapor alışverişleri, ortak toplantılar bu iletişimin kanalları, araçlarıdır. Bir bütün olarak ilişkiler ne kadar sıkı, karşılıklı alışveriş ne kadar zengin olursa, genelin parçaların iradesini yansıtması, kolektif işleyiş ve bütünün bileşenlerinin karşılıklı etkileşim içinde aynılaşmaya yönelmesi, birbirini geliştirmesi, eksiklerini tamamlaması, hatalarını düzeltmesi o kadar ileri düzeyde gerçekleşebilir.

Bu işleyişin üzerinde gerçekleşebileceği zemin, organlı çalışma, işbölümünün bireylerden önce organlar arasında olmasıdır. Dolayısıyla her türlü örgütsel faaliyetin olduğu gibi,

bütün sorunların ele alınacağı, çözümleneceği düzey de organlardır. Bireylerin katkılarının, çalışmalarının, değerlendirmelerinin ya da çeşitli örgütsel ilişkilerinin gerçekleşeceği yer bu organlardır. Örgütsel çalışmanın verimliliği, örgütlenme düzeyinin yüksekliği, bu işleyişin gelişkinliğine bağlıdır.

Faaliyet

Siyasi faaliyet sürdürmeyen bir komünist örgüt olamaz. Komünist siyasi faaliyet, hedef kitle içerisinde gündelik mücadeleden kalkarak ajitasyon, propaganda, örgütlenmedir. Bu çalışmanın en önemli aracı siyasi gazetedir. Profesyonelce siyasi faaliyet sürdürebilmek için asgari bir birikimin gerekliliği, komünizmi benimseyenlerin derhal bu yönde olanak, insan, maddi ve manevi birikimi sağlamaya çalışmalarını gerektirir. Bu, yayın faaliyeti açısından, bu asgari birikim sağlanıncaya kadar ve bu amaçla, bir dönem için teorik faaliyetin öne geçmesi anlamına gelebilir. Bu sırada, kitlesel siyasi bir yayın organının eksikliği, bildiri, broşür gibi araçlarla bir ölçüde giderilmeye çalışılmalıdır.

Komünist faaliyetin polis takibatı tehlikesi altında olması, bu faaliyetin sürekliliğinin güvenceye alınabilmesi için gizlilik kurallarına sıkı sıkıya uyulmasını gerektirir. Açık ve gizli çalışmanın koşullara uygun birleşimi, bir yandan yasal olanakların en geniş bir biçimde kullanılması, diğer yandan örgütlenmenin ve faaliyetin sürekliliğinin korunması açılarından bir zorunlulukken, bu ikisinin birleştirilmesi, açık çalışma, gizli çalışmayı da açığa çıkartabileceği için, sorunu daha da önemli hale getirir. Açık çalışma gizli çalışmayı örtmeli, buna karşılık gizli çalışmanın açık çalışmadan korunaklı, bağımsız kanalları, işleyiş ve olanakları bulunmalıdır.

S.DENİZ

...
...
...

7.

İşçi sınıfının (Devrimci Öznenin) Tanımı

Geçinebilmek (yaşayabilmek) için işgücünü satmak zorunda olan kimse işçidir.

Aktif olarak üretim sürecinde yer alan ve sadece doğrudan artı değer üretiminde bulunanlara işçi demek ve işçi sınıfına sadece bu kişileri katmak, sınıfı değer üretiminin dar bir alanına hapsetmektir. Aslında bu da işçi sınıfını politika dışında tutmak dışında bir sonuç vermez. Artı değer üretimi merkezli işçi ve bunların toplamından sınıf üretim kaygısı, sonuç olarak toplumsal gelişme devrim tezinin yadsınmasına çıkar.

Lenine göre "Sınıflar tarihsel olarak belirlenmiş üretim sistemi içinde tuttukları yere, üretim araçlarıyla ilişkilerine emeğin toplumsal örgütlenmesinde oynadıkları role, toplumsal zenginlikten aldıkları payın miktarına ve alış yöntemine göre birbirinden ayrılan geniş insan gruplarıdır."

İşçi sınıfı bütün ve homejen bir yapı oluşturmaz; farklı bölüntü ve kesimlerininin olduğunu unutmamak gerekir. Bu noktada işçi tanımını tekrar ele almalıyız. "Üretim araçları mülkiyetinden dışlanmış olup, geçinmek için işgücünü satmak zorunda olanlara işçi diyoruz. Kapitalist üretimin amacı kar etmektir. Kar etmek ise sürekli rekabet zorunluluğu demektir. Rekabet sermayenin yoğunlaşması ve merkezileşmesi süreçlerini güdüler-hızlandırır. Bu süreçtir ki burjuvaları bile proleter saflara fırlatır. Marksın deyimiyle sermaye sürekli kan emmek zorunda olan vampire benzer. Kan emmezse sermaye olmaktan çıkar. Sermaye sadece işçinin kanını değil, daha önce işçilerin kanını emerek semirmiş daha küçük sermayelerin

kanını da emer. Para ya da servet olmanın ötesinde sermaye üretim sürecine yatırılarak artı değer sömürüsüne sevkedilmektedir.. Üretim sürecinde yaratılan değer, dolaşım sürecine sokulmakta metada içerilmiş değer, kara dönüşmektedir. Kar realizasyonu dolaşım sürecinde gerçekleşmektedir. Karın bir bölümü kapitalistler tarafından sermayeye eklenmekte ve yeniden sermaye üretim sürecine dönmektedir. Sermayenin üretim süreci bu nedenle üretim ve dolaşım sürecinin kesintisiz bütünlüğünü gereksinir. Devrenin aksaması krizlere neden olmaktadır. Sermayenin yeniden üretim sürecinde işgücünü satmak zorunda olan (ücretliler) herkes işçi sınıfının bir üyesidir. Tanımın altını çizersek.

"Sermayenin yeniden üretim sürecinde yer alan, üretim araçları mülkiyetinden dışlanmış ücretlilerin oluşturduğu sınıf işçi sınıfıdır."

Ücret yani işgücünün değeri, işgücünün yeniden üretimi için toplumsal bakımdan gerekli olan emek zaman olarak tanımlanır. Yani işgücünün yeniden üretimi için gerekli metaların toplamıdır. Fakat burada sadece metalar değil her ülkenin, ulusun gelenekleri ve kültürü ölçüsünde, "yeniden üretim" kavramının içi doldurulur. Kısacası işgücünün yeniden üretiminde ulusal-kültürel farklılıklar kendini ortaya koyar. Ücretin tanımında dikkat edilmesi gereken bu nokta, ücret adı altında artı değerden pay alan kesimlerin işçi sınıfı tanımına sızmasını engellemek için önemlidir. Ayrıca ücret işçi sınıfının örgütlü mücadelesi ile artabilir ya da tersi... Bunu da artı değerden alınan pay olarak değerlendiremeyiz.

İşçi sınıfının farklı kesimleri ideolojik, psikolojik vb etkenlerle birliğin önünde durabilmekteler ve refah dönemleri başta olmak üzere kendini, gelir, statü vb etkenler üzerinden başka sınıfların üyesi olarak tanımlayabilmektedirler. Kişilerin, grupların ve farklı statü ya da meslekteki insanların, üretim araçları mülkiyetine sahip sermaye sınıfına karşı mücadeleleri,

nesnel olarak varlığı tartışılmaz olan işçi sınıfının siyasal düzeyde de bir bütün olarak tanımlamasının imkanlarını verebilir.
"Tek tek bireyler ancak başka bir sınıfa karşı ortak mücadele yürütmek zorunda oldukça bir sınıf meydana getirirler;bunun dışında rekabet içinde birbirlerine düşmandırlar" (Marks-Engels)
İşçi sınıfının gerçek çıkarı bir sınıf olarak kendisini ve sömürüyü ortadan kaldırmaktır. Kendisi bir sınıf olarak varolduğu sürece, sömürü olgusu varlığını sürdürecektir. Bu nedenle emeğin ürününe yabancılaşmasının ötesinde yabancılaşma kavramının geniş anlamıyla insanın insana, insanın topluma yabancılaşmasının aşılması problemi, bütün insanlığın kurtuluşu sorununu sonuna kadar çözebilecek, sonuna kadar devrimci tek sınıf olarak işçi sınıfının sırtına özgürlük kavramını yüklemiştir.

Örgütlenme
Örgütlenme, içinde bulunulan anın verilerinin (kadro, sınıf ilişkileri, güç dengeleri, olanaklar, ideolojik-teorik-politik konumlanış vb) bugünden geleceğe, yani sınıfsız toplum hedefine göre düzenlenmesidir. Bugün, işçi sınıfının büyük ölçüde dışında, bir grup komünistin, kendi verilerini, sosyalist devrimin ve sınıfsız toplumun kazanılmasına göre düzenlemesi etmesi; komünist hareketin işçi sınıfı hareketiyle bütünleşmesi ve buradan iktidara yürüyüp onu ele geçirmeleri aşamaları önümüzde durmaktadır. Devrimcilerin örgütü durumundan, komünist örgüt aşamasına geçmek, sınıf zemininde politika yapmak için zorunludur. Bu süreç hızla tüketilmeli, sosyalist kadrolar ve devrimciler arasında sürdürülecek ideolojik mücadelenin kazanımları ile işçi sınıfı içinde politik çalışmanın imkanları artırılmalıdır. İşçi sınıfı içinde ne kadarsa o kadar ama ertelenmeden ve hemen çalışmak, örgütlenmek,

dışımızdaki sosyalistler ve devrimcilerle tüketilmesi gereken süreçlerin önünde engel değildir.
Komünist Partisinin örgütlenmesinin temeli fabrika hücreleri ve işyeri komiteleri olmalıdır. Bu aşamada, örgütlenme yukarıdan aşağıya bir yol izlemek zorundadır. İşçi sınıfı hareketi ile komünist hareketin bütünleşmesi ölçüsünde, politika taban örgütleri üzerinde inşa edilecek, yönetici organlar taban örgütleri tarafından seçilerek oluşturulacaktır. İşçi sınıfı tanımından hareketle, örgütlenmenin hedefi, bütün bir işçi sınıfı değildir. Komünist örgüt, işçi sınıfının ileri unsurlarını kendi bünyesinde örgütlemeyi hedefler. İleri unsur tanımı öznel değildir. Büyük ölçekli fabrika üretiminin yapısından dolayı, hem örgütlülükleri hem de toplumsal ilişkilerin merkezinde bulunmaları nedeniyle, bu alanda bulunan işçiler, işçi sınıfının diğer kesimlerini doğrudan etkileyebimektedirler. Kapitalist üretimin stratejik sektörlerine bağımlı küçük üretim birimlerine bu noktadan öncülük etmek ve buralarda örgütlenmek daha bir mümkün olabilecektir. Sınıf mücadelesinin değişik aşamalarında ve güç dengelerinin değişen şartlarında sınıf içinde örgütlenmenin sınırları da esneklik gösterebilir.
İşçi sınıfının birliği konusu, parti düzeyinde değilse de komünist politikanın ana meselelerindendir. Bunun için değişik örgütlenme düzeyleri ve biçimleri tarihsel olarak gelişmiştir ve mücadele içinde yeni biçimler gelişebilir. Komünist politikanın işçi sınıfı tarafından bir bütün olarak toplumun önüne koyulması bu biçimler ve örgütlenmeler üzerinden gerçekleşecektir. Partiye doğrudan ya da yarı bağımlı örgütlenmeler, dernekler, sendikalar ya da partiyle bir ilişkisi olmamakla birlikte partinin fraksiyon çalışması yaptığı örgütlenmeler bunlardandır. Ve işçi sınıfının eyleminin birliğinin sağlanmasında işlevseldirler.

Yapı ve İşleyiş

yapı

Devrimcilerin örgütü olmaktan komünist örgüt olmaya evrilmek, komünist hareketle işçi sınıfı hareketinin çakışması sorununu aşmak anlamına gelecektir. Bu sorun aşılmadan, devrimcilerin örgütünü taban örgütleri olarak tanımlamamalıyız. Bu aşamada yapı, işçi sınıfı hareketi ile buluşmak isteyen komünistlerin yukarıdan aşağıya örgütlenerek, işçi sınıfı içinde çalışma yapmak üzere kendisini oluşturması esasına göre oluşacaktır.

Olduğu kadarıyla taban örgütlerinin aşağıdın yukarıya yapıyı oluşturması, devrimciler örgütü olmaktan geçerek işçi sınıfı hareketi ile çakışan komünist örgüt olma aşamasını ifade eder. Fabrika hücreleri ve işyeri komitelerinin oluşturulması, önüne bunu hedef olarak koymuş olan örgütlenmenin, buna göre yapılanmış olmasıyla doğru orantılıdır.

Taban örgütlenmeleri politika yapmakta doğrudan yetkili organlardır. Kendi alanlarından kaynaklanan sorunları ülke gündemi ve siyasetiyle ilişkilendirmek taban örgütlerinin görevidir. Bunu ise oluşturdukları üst komiteler ve yönetici organlarını kullanarak yaparlar. Bugünkü niteliğimize ve önümüze koyduğumuz hedeflere uygun olarak bir örgütlenme komitesinin hem taban örgütlerinin oluşturulması hem de sosyalistler arasındaki çalışmayı sürdürmesi zorunluluğu vardır. Bunu ise örgütlenme hedeflerine göre yönetici organın direktifleri doğrultusunda yapmalıdır.

Ayrıca gerekli görülen alanlarda yönetici organın insiyatifinde uzmanlık organları oluşturulmalıdır. Uzmanlık organları tanımlanmış faaliyet alanlarında örgütün bütününün işleyişinin kolaylaştırılması ihtiyaçlarının karşılanması amacını gütmelidir. Uzmanlık birimleri operasyonel alanlarda olabileceği gibi lojistik amaçlı da olabilirler.

işleyiş

Örgütlenmenin işleyiş esası demokratik merkeziyetciliktir. Leninist parti anlayışı, bu örgütlenmede yer alacak kişilerin organlı çalışmada yer alması zorunluluğunu kabul eder. Bu nedenle, organlı çalışmanın demokratik merkeziyetciliğin ilkelerine göre oluşturulması, sınıf müçadelesinde ve onun öncü gücünde yer alan komünistin, kendini gerçekleştirmesinin önkoşuludur.

işçi sınıfının komünist öncüsünün sermaye ve onun örgütlülükleri karşısında doğru ve güçlü konumlanabilmesi, güçlü bir iktidar mücadelesi yürütebilmesi, buradan giderek, yeni bir toplumun kuruluşunu gerçekleştirebilmesi, demokrasi mücadelesinde nasıl eğitildiği ile doğrudan ilgilidir. Demokrasi ve iktidar mücadelesinde işçi sınıfının tek silahı onun öncü örgütüdür. Sınıf mücadelesini zaafa uğratmayacak şekilde ve karşıdaki güçlerin fizik saldırılarının esas olduğu ortamda alabildiğince geniş iletişim, haber akışı, karşılıklı rapor alışverişi ve toplantılar üzerinden seçim ve geri çağırma yöntemleri demokratik merkeziyetciliğin araçlarını oluşturur. Burada esas merkeziyetciliktir. Kapitalist sistemin merkezi ve yokedici yapısı karşısında merkezi bir güç olarak çıkmak ama ondan farkını tam katılımı gözeteren demokrasi anlayışı ile koymak zorunludur.

Demokratik merkeziyetcilik, devletin baskı ve yoketme politikaları altında örgütsel faaliyet yürütülürken, esas olan gizlilik kurallarına uygun davranılmasına en uygun çözümü sunmaktadır. Ama bu faaliyetin kendisinin gizliliği değil, aktörlerinin görevlerinin gizliliğidir. İkisi karıştırılmamalıdır.

Faaliyet (Önümüzdeki Adım)

Örgütsel yapılanma ve gelişme, sınıfa ve işçilere doğruları anlattığımız için değil, doğruyu yaparak gösterdiğimiz için gelişecektir. Yaparak gösterme ise siyasi faaliyetten başka bir şey değildir. Örgütsel yeterlilik ölçüsünde siyasi faaliyin eşgüdülmesi, sınıf mücadelesinin parçalı yapısının birlik

doğrultusunda aşılması sonucunu doğuracaktır. Bugünden bulunduğumuz her birimde siyasi faaliyet yürütmekteyiz. Bunların güçlü, merkezi ve belli bir işbölümü çerçevesine oturtulması için;
Teorik yayının yetkinleştirilerek elden dağıtım esasına göre örgütlenmesi
Bunun hemen arkasından dışımızdaki insanları da ortak edebileceğimiz güçlerinden yararlanabileceğimiz ve bu süreçte onlar üzerinde bir hegomonya kurmamızı sağlayacak kısa periyotlu bir gazetenin çıkarılması gerekmektedir.
Bunların yapılabilmesi için ise örgütlü organlar arasında rapor alışverişi ve merkezi yayın gündeme alınmalıdır.

Çalışma Tarzı
İşçi sınıfının örgütlü ve öncü gücü olmak ilk günden hedeflenmesi ve kaynakların buna göre tasnif edilmesi gereken bir hedeftir. Bugün böyle olmadığımızın saptanması ise üstünden atlayamayacağımız gerçekliğimizdir. Örgütlenmenin siyasi faaliyetinin bütünlüğü, bu amaç için kurgulanırken, bu amaca ulaşmanın bugünden yarına hemen gerçekleşemeyeceği akılda tutulmalıdır. "İşçi sınıfının dışında oluşan siyasi hareketler sonradan yön değiştirip işçi hareketiyle çakışamaz" tarzı anlayışlar kendi gerçekliğimizi redetmek anlamına gelir. Bu ise olduğu kadarıyla bugünkü çalışmada yer alan herkesi bir taban örgütü olarak tanımlama yolunu seçer ve bugünü, "örgütlenmenin tek bir taban örgütü olduğu aşama" olarak tanımlar.
Örgütlenme, kendisini kazanabildiği bütün güçleri kazanmalı, ilişkili olduğu her kesimden güçleri sınıf mücadelesine ve sınıf örgütlenmesine taşımalıdır. Ama unutulmamalıdır ki her zaman sınıfın etrafından dolanarak onu pas geçmek ve bunu sınıf merkezli tezlerle gerçekleştirmek mümkündür. Bütün gücümüzle işçi sınıfına gitmeliyiz tezi ne bugünkü

gerçekliğimizle uygundur ve ne de net bir anlatımdır. Bütün gücümüzü işçi sınıfı çalışmasına göre düzenlemeliyiz ile bütün gücümüzle işçi sınıfına gitmeliyiz arasında bariz bir siyasi farklılık vardır. Bu ikincisi bütün iyi niyetine rağmen bizi hiç bir zaman sınıf mücadelesinde güç yapmayacaktır.

Ulusal sorun ve Kürt Hareketi

Ulusal sorun kapitalizmin hergün yeniden ürettiği ve demokrasi sorunu çerçevesine yerleştirilebilecek bir sorundur. Komünistler, bu sorun karşısında "Ulusların Kaderlerini Tayin Hakkı"nı savunurlar. Bunu da dünya demokratik hareketinin bir parçası olarak ulusal sorunun tüketilerek aşılması ve sosyalizm açısından değerlendirilmesi perspektifi ile yaparlar. Bu nedenle ulusal sorun mutlak olarak değil, bu dolayımlar aracılığı ile değerlendirilir. Ulusların Kaderlerini Tayin Hakkını savunmak ise ayrılık politikasını savunmak olarak algılanmaz. Ezen ulus komünistlerinin görevleri UKTH'nı savunmakken, ezilen ulus komünistlerinin görevi ayrılma hakkına karşı çıkmak değil, komünistlerin birliğini savunmak şeklinde olmalıdır. Bir hak olarak ayrılma hakkını savunmak hem ezen hem de ezilen ulus komünistlerinin ,bilinçli proletaryasının görevidir.

Emperyalizm bugünkü politikaları açısından ulusal sorunları çözümsüz bırakmayı ve körüklemeyi tercih etmektedir. Bölgesel, ulusal ve etnik ayrımları körükleyip, yerellik vurgusu yapmakta, ulusal ve etnik hassasiyetlere önem verdiği yanılsamasını yayarak bunun üzerinden çevre ülkelerdeki ulusal devletleri yeniden biçimlendirme ve hatta ortadan kaldırma yoluna gitmektedir. Bu amaçla insan hakları kavramını stratejik olarak kullanmakta, özerklik, otonomi ve doğrudan belediyecilik uygulamalarına yönelmektedir. Ulusal devletleri ve ülkeleri piyasa olarak tanımlayan bu emperyalist uygulama bu yönde her türlü "piyasa düzenlemesini" gerçekleştirmektedir. Küreselleşmeci ideolojinin ulusal sorunu

algılayış ve biçimlendiriş yöntemi sömürü mekanizmalarının yeniden ve daha etkin düzenlenmesinden başka bir şey değildir.

Kürt Ulusal Sorunu

Kürt Ulusal sorunu bir sömürge sorunudur. Her türlü ekonomik sorunun kaynağını Kürdistan savaşında bulan ulusal anlayışları bir yana koyarsak, işçi sınıfının içinde bulunduğu bütün kötülüklerin ve aczin en önemli nedenlerinin kökeni bu sömürge olgusunda gizlidir. "...Proletarya için önemli olan şey, kendi sınıfının gelişmesini güvence altına almaktır" (Lenin) Bunun için başka ulusların sırtından geçinmeye karşı çıkmak yani sömürü ilişkilerine ulusal düzeyde karşı çıkmak gerekir. Aksi taktirde işçi sınıfının sömürüye karşı tutarlı bir savaşımından sözedilemez.

Bugün için Kürt Ulusal Hareketinin içine girdiği yönelim, küreselleşmeci ideolojinin yani emperyalizmin hedef ve söylemiyle çakışmaktadır. Otonomi ya da özerklik Kürt Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin (KUKM) bugüne kadar ki kazanımlarının garantisi olamaz. Belki bugünkü durumundan ileri talepler olarak görülmektedir ama çözümü emperyalist merkezlerin hedefleri ile uyumlulaşmakta arayan genel yönelim hiç bir hakkın kalıcı olamayacağını garanti eder. KUKM'nin bugüne kadarki kazanımları herşeyden önce demokrasi mücadelesinin ve sosyalizmin kazanımlarıdır ve bu iki alana kanalize edilmelidir; emperyalizmin bölge projelerine değil... Bu nedenle de sorunun çözümü büyük ölçüde Türkiyeli sosyalistlere ve sosyalizm mücadelesine bağlıdır. Bu atalet devam ettiği sürece çıkışsızlığı yaşayan KUKM'si kendine muhataplar arayacaktır ve bunlar sorunun yeniden üretimi dışında hiçbir sonuç vermeyecektir.

Kürdistanlı ve Türkiyeli komünistler vakit geçirmeksizin önlerine birlikte örgütlenmeyi ve bunun sorunlarını koymalıdırlar.

Gözaltı ve Cezaevleri Politikası

Cezaevi; egemen otoritenin muhalif/aykırı olanı toplumdan yalıtma, "ıslah" etme, fiziki iktidarını dolaysız uygulama alanıdır. Devletle toplum arasındaki ilişkinin kurgulanış tarzı ve devlet-hukuk ilişkisinin biçimi cezaevi rijimini de belirlemektedir. Yasa koyucuların "suç" ve ceza-infaz modeli; egemenler ile toplumsal muhalefet arasında çatışmanın sonuçları ile önemli oranda ilgilidir. Toplumsal muhalefetin egemenlerle girdiği bu çatışma yasa koyucularca tanımlanan "suç" ile meşruiyet arasındaki açıyı muhalifler lehine daraltacaktır. Türkiye de 12 Eylül darbesiyle toplumsal muhalefetin hemen bütün dinamiklerini içeri "tıkan" devlet cezaevleri ve infaz sistemini de devletin yeni konumlanışına uygun bir biçime dönüştürmüştür. Askeri cezaevleri özellikle muhalif politik tutukluların tecrit ve kimliksizliştirme alanı haline getirilmiştir. Bugün ise siyasi tutsaklar için sözkonusu olan tam boy tecrit anlamına gelen F Tipi Hücrelerdir.

Sosyalizm ve iktidar mücadelesinde yer alan örgütlü faaliyetin devletin baskı ve zor aygıtları ile muhataplığı gözaltı ve cezaevi gerçeğini yaşamlarımıza sokmaktadır. Bugün F tipi denen tecrit politikası sadece cezaevlerine yolumuz düştüğünde karşılaşacağımız bir sorun değildir. Tecrit gözaltında başlar. Politik mücadelenin temel hedeflerinden biri de tecrit politikalarını hedef almak zorundadır.

Her komünist gözaltı ve cezaevi sürecinde örgütsel faaliyetin sürekliliğini ve gizli faaliyetin gereklerini savunmak bunların yara almaması için mücadele etmek zorundadır.

Cezaevlerindeki tutsak, esir düşmüştür ve bunun bilinciyle davranmalıdır. Esas olan cezaevlerinin dışındaki toplumsal mücadele ve sınıf mücadelesidir. Cezaevlerinde insanca yaşam ve kazanımların sürekliliği esas olarak dışarıdaki mücadelenin canlılığı ve içerdekilere sahip çıkması ölçüsünde korunabilir. Kuşkusuz bu cezaevlerindeki mücadele ve eylemlerin anlamsız olduğu şeklinde değerlendirilemez.

Gözaltında işkenceye karşı örgütün sürekliliğini ve sırlarını sahiplenmek, cezaevlerindeki yaşamı boyunca komünist dünya görüşünü zor şartlarda sahiplenmek her komünistin görevidir. Bu esnada çeşitli eylem biçimleri gündeme gelecektir. Yaygınca yaşandığı biçimiyle açlık grevleri ve ölüm oruçları, etkin eylem biçimleri olarak görülmemekte, kamu vicdanına seslenen özellikleri ile duyarsız bir kayaya çarpmaktadır. İlkesel olarak karşı çıkılmamakla birlikte, siyasi mücadele biçimlerinden biri olarak algılanmaması gereken bu eylem biçimleri, son noktada düşünülmesi gereken ve tutsakların kendilerinin karar verebilecekleri eylem biçimleri olarak algılanmalı ve öyle değerlendirilmelidir.

Birlik Sorunu Üzerine

Komünist hareket, işçi sınıfı hareketi ile çakışmadığı sürece birlik kelimesi öncelikle bu eksikliğin giderilmesine olan ihtiyaca yapılan vurgu olacaktır. Türkiye Sosyalist Hareketinin birlik diye bir gündem maddesi hep olagelmiştir. Eğer birbirinden farklı yerlerde duran komünistler varsa, sınıf mücadelesinin gerekleri bu komünistlerin güçlerini birleştirmesini gerektirir. Ama özellikle Hareketimizin çıkışında yaptığı vurgu bir kez daha yinelenmelidir. "Birlik için mücadele birlik için yanlış görüşlerle mücadele olmak zorundadır." Bu vurgu çok farklı yerlerden savunulsa da sosyalizm alanındaki yanlış fikirlerin, işçi sınıfı içinde kök salmasına karşı bir mücadeleyi, bir hegomonya mücadelesini öne çıkarır. Hem yalıtmak hem de kazanmak esastır.

Komünizme ait fikirler önce sınıf dışında aydınların kafalarında şekillendirilmiş ve bu fikirlerin sınıfa maledilmesi, bu fikirlerin taşıyıcısı örgütlenmeleri gerekli kılmıştır. Sınıf dışı pozisyonlarda takılıp kalma hali uzadıkça, kafalardaki fikirlere göre toplumsal gerçekliğin algılanması yoluna gidilmiş ve böylece idealizme doğru yol alınmıştır. Sınıfın denetleyiciliği ve zorlayıcılığından uzak kalındıkça ayrılıklar daha rahat

teorize edilebilmiştir. Bu ayrı duruşlar sınıf mücadelesinin gerekleri karşısında anlamsız ve gereksiz olmalarına rağmen kafalardaki dünyalar açısından anlamlı olabilmiş ve sürdürülebilmiştir. Komünist hareketin ve sınıf mücadelesinin her bir kişiye ve gruba ihtiyacı sonsuzken bu duruşların sürdürülebilmesi ve sınıf mücadelesinin gereklerine uyulmaması yenilginin nedenlerinde biri olmuştur.

Yenilginin nedeni olarak işçi sınıfı hareketi ile komünist hareketin buluşmamış olması; komünist işçi hareketinin yaratılamamış olması gösterilmektedir ve bu doğrudur. Ama bu öyle bir vurgu ile yapılmaktadır ki sanki bu gerçekleşmiş olsaydı yenilmez bir güç, "efsunlu" bir birlik saldırıların karşısında sarsılmadan durabilirdi. Hayır: Bu birliğin gerçekleşmesine rağmen de yenilebilirdi sosyalist hareket... Ama hiç değilse doğru ve anlamlı bir mücadeleyle ve bunun geride bıraktığı değerlerle yenilgi dönemi karşılanabilirdi. Birlik sorunu, sosyalistlerin sınıfın dışında ve önce kendi aralarında halletmeleri gereken bir sorun değildir. Birlik kuşkusuz sosyalistler arasında Marksist-Leninist teorileri paylaşanların bu eksende sınıf çalışması, politik çalışmada ortaklaşmaları sorunudur.

Komünistler ya da sosyalistler birlik olamadıkları için askeri diktatörlük karşısında yenilmiştir saptaması kısmi bir doğruluk içermekle birlikte gerçeğin çok küçük bir bölümünü oluşturmaktadır. Ve bunun üzerinden yani gerçeğin kısmi algılanışı üzerinden yeni politikalara, birlik politikalarına ulaşmak esas yenilginin tescil edilmesi sonucunu doğurmuştur.

Bugün için birlik sorunu, Hareketimizin ifade ve temsil ettiğimiz temel ilkeleri üzerinden yürütülecek bir mücadele ile önce aynı gelenekten olupta şu anda farklı ve yanlış pozisyonlarda olan arkadaşlarımızı bu fikirlere kazanmak ve onları içermek olacaktır. Dışımızdaki gruplar için ideolojik teorik mücadele ve hegomonya sorunu birlik konusunun

temelini oluşturur. Birlik hiçbir zaman matematik bir toplam olmayacaktır.
Birlik konusu, farklı düzeylerde farklı açılımlara sahiptir. Parti, ittifak, cephe, eylem birlikleri bu düzeyleri ifade eder. Parti birliği komünizme ait ilkesel konularda ortaklığı ve ideolojik örgütsel bağımsızlığı garanti eder. Eylem birlikleri daha kısa erimli hedeflerde ve taleplerde farklı yapılarla ortak çalışmayı kapsar. İttifak ise orta vadeli hedeflere bir plan çerçevesinde ulaşmak için oluşturulan birlikterdir. Bütün bunlarda gözetilmesi gereken sınıf mücadelesi ve örgütlülük düzeyi ile hangi fikirlerin ve kesimlerin temsil edildiğidir. Hangi düzeyde birlik sözkonusu olursa olsun esas olarak işçi sınıfı partisinin üzerinden sınıfın ideolojik ve politik bağımsızlığı parti birliğinin öncelikle ve doğru bir şekilde tanımlanmasını gereksinir.

V. ERDEM

...
...
...

11.

Örgütlenme ve çalışma tarzı sorunları ve geçmiş değerlendirmesi

Örgütlenme ve çalışma tarzına ilişkin sorunlarda ileri sürülen görüşler aynı zamanda geçmiş değerlendirmesiyle bağlantılı. Geçmişten çıkarılan dersler, bugün alınan tavırları etkiliyor; bugüne ilişkin öneriler, geçmişe ilişkin yargıların şekillendirdiği görüşlere dayanıyor. Bu bakımdan, hareketimizi proletarya partisi hedefiyle karşılaştırarak bir geçmiş değerlendirmesini özetleyen yazının da, yazıdaki geçmiş değerlendirmesinin benimsenip benimsenmemesinden daha önemli olarak, tartışmalarda gündeme gelen tezlerin, tutumların, önerilerin arka planındaki dayandığı görüşlerin, gerekçelerin daha iyi anlaşılabilmesi için, tartışma sürecinde ele alınması yararlı olacaktır.

S. Deniz

12.

Komünist Örgütlenme Çalışmasının Hedefleri: Tezler

1. Kapitalizmin iki temel sınıfından biri olan işçi sınıfı, üretim araçlarının mülkiyetine sahip olmadığı gibi, toplumsallaşmış üretimi gerçekleştiren, büyük üretimde birleşmiş sınıftır.
2. Yalnızca işçi sınıfı, sınıfları ortadan kaldırarak komünizmi gerçekleştirme, bütün insanlığı kurtarma yeteneğine sahiptir.
3. İşçi sınıfı ancak, kendi bağımsız, komünist siyasi hareketiyle, sınıf mücadelesinde, toplumsal hegemonya mücadelesinde yer alabilir, bütün ezilenleri peşinde toplayıp toplumsal devrime yönelebilir.
4. Toplumda yöneten - yönetilen ayrımını ortadan kaldırmayı hedefleyen işçi sınıfının komünist siyasi hareketi, bir bütün olarak işçi sınıfının hareketinin komünizmin önderlik ettiği düzeyidir.
5. İşçi sınıfının komünist siyasi hareketi, komünist işçi partisi, komünist siyasi çizgiye, programa sahip olmasının ve bununla birlikte örgütsel yapısının komünist karakterinin yanısıra, organik bileşim olarak da işçi sınıfı karakterlidir, üyelerinin çoğunluğu işçidir.
6. İşçi sınıfının parçası ve organik olarak proleter karakterli olmak ve işçi sınıfının gündelik hareketinin öncülerini kendisine kazanmak; işçi sınıfına komünizmin önderliğine, işçi sınıfının gündelik hareketi ile komünizmin bileşimine, böylece işçi sınıfının komünist partisinin yaratılmasına çalışan komünist örgütün yerine getirmesi gereken zorunluluğudur.
7. İşçi sınıfı, benimsemeye yatkın olmakla birlikte, burjuvazinin ideolojik olarak da egemenliği altında, gündelik mücadelesi içerisinden kendiliğinden yaratamadığından, komünizmi bilimsel olarak geliştiren, aydınlardır.
8. Komünizmi benimseyenlerin birincil görevi, komünizmle

işçi hareketinin bileşiminin, komünist işçi partisinin yaratılmasının sağlanmasıdır. Bunun için, onlar, organik karakteri proleter komünist örgüt yaratabilmek üzere, bütün pratik siyasi faaliyetlerini işçi sınıfına yöneltmelidirler.
9. Bütün pratik siyasi faaliyetin işçi sınıfına yöneltilmesinin örgütsel ifadesi, bütün hücrelerin, siyasi faaliyet yürüten organların işçi sınıfı içerisinde kurulmasıdır. Uzmanlık görevlerinin, özel organların bir bütün olarak örgütlenmenin ihtiyaçlarını karşılamaları, faaliyetini desteklemeleri, buna hizmet etmeleri, bir bütün olarak örgütlenmenin işçi sınıfı çalışması sürdürmesi demektir.
10. Farklı kesim ve tabakalara bölünmüş olan işçi sınıfının, mücadelesinde başını çekebilecek, sınıfın bütününü arkasından sürükleyebilecek kesimi, modern sanayi proletaryasıdır.
11. Komünist örgütlenme faaliyetinin öncelikli hedefi, işçi sınıfının mücadelesinde başını çekebilecek kesimleri, modern sanayi proletaryası içerisinde, büyük sanayi merkezlerinin büyük fabrikalarında örgütlenmek, hücreler kurmaktır.
12. En önemli aracı kitlesel bir siyasi gazete olan ajitasyon, propaganda, örgütlenme çalışmasını içeren komünist siyasi faaliyet, profesyonelce sürdürülen faaliyettir. Profesyonelce siyasi faaliyet, insan gücü, nitelik, maddi olanaklar açısından asgari bir birikimi gerektirir. Henüz bu birikimin sağlanamadığı aşamada, teorik faaliyet ve bu faaliyete dayanarak tek tek sosyalistlerin komünizme kazanılmaları, doğrudan siyasi faaliyetin önüne geçebilir.
13. Teorik faaliyetin, tek tek sosyalistleri kazanma faaliyetinin pratik zemini, başka sınıflar arasındaki, bu sosyalistlerin bulundukları alanlardaki değil, işçi sınıfı arasındaki siyasi faaliyettir. Tek tek sosyalistlerin kazanılmaları, işçi sınıfı içerisinde pratik siyasi faaliyet temeli üzerinde, bu pratik faaliyete katılmak üzeredir.
14. Komünist siyasi faaliyetin hedefi, örgütlenmedir, komünist

hücreler kurmaktır. Komünist siyasi faaliyet, en kısa sürede sonuç almak, olabildiğince çok sayıda hücre kurmak üzere, güçlerini, dağıtmamalı, en verimli şekilde kullanmalı, planlı biçimde, seçilmiş hedeflere odaklamalıdır.

S. Deniz

13.

Örgütsel Çalışmanın Kriterleri ve Öncelikleri

örgütlenmenin organlardan oluşması; üyelerin bütününün organ üyeleri olmaları

bütün faaliyetin organlar tarafından gerçekleştirilmesi; kolektif inisiyatifin kişisel inisiyatifin önüne geçmesi

işbölümü, uzmanlaşma; görev sınırlarının belirliliği

siyasi faaliyetin yetkili organlarca gerçekleştirilmesi

çalışmanın sistemliliği, sürekliliği, her gün düzenli sürdürülmesi

profesyonellik, üyelerin kendini bütünüyle örgütlenmenin faaliyetine adaması

kendiliğindenci olmayan, düzenli, planlı faaliyet; çalışma programlarıyla saptanan hedefleri gerçekleştirme

ilişkilerin örgütlenmenin saptanmış hedefleri doğrultusunda değerlendirilmeleri, faaliyete yönlendirilmeleri, diğer ilişkilerin dolaylı olarak sürdürülmesi

örgütlenmenin dışındakilerin siyasi hareketi belirlemesine karşı, örgütlenme faaliyetinin kendiliğindenci değil, planlı olması, nesnel ölçütlere uygun üye alma faaliyeti; 'adama iş değil, işe adam', üyeye organ değil, organa üye, göreve uygunluk

periyodik ve sık organ toplantıları

periyodik ve yoğun organlar arası ilişkiler, rapor alışverişi

gizlilik kurallarına uygun yapılanma, işleyiş, faaliyet; korunaklı organlar, toplanma, iletişim, dağıtım, depolama

sürekliliğin güvenceye alınması için özel önlemler, yedekleme

üyelerle dışındakiler, resmi organlarla bağlı organlar, çeşitli örgütlenme halkaları, kitle örgütleri, taraftarlar, ilişkiler arasında haklar ve görevler açısından ayrımların, bütün taraflar için, belirginliği

bütün tartışmaların, değerlendirmelerin organlarda yapılması
kitleselleşmeyi sağlam bir iskelet etrafında geliştirebilmek için yaygınlaşmadan önce sıkı bir çekirdek olarak kendi organlarını yaratmak, bütün faaliyeti örgütlenmenin hücrelerini örgütlemeye yöneltmek, nicelikten önce niteliğe, ajitasyondan önce propagandaya ağırlık vermek
kuralların, disiplinin, alınan kararların kesin bir biçimde uygulanması

S. Deniz

2.DÖNEM

2. GENEL TOPLANTI

YÖNETİCİ ORGANIN GENEL TOPLANTIYA RAPORU

1. Genel Toplantıda göreve seçilen komitemiz, kendi içinde işbölümünü
gerçekleştirdikten sonra, Genel Toplantıda tespit edilen organları
oluşturarak üyeleri görevlendirmiştir.

Hemen akabinde ise ilk raporunu yayınlayarak genel bilgilendirmenin
ve istemlerin dışında, oluşturulan organların görevlerini tarif etmiş,
bunun üzerinden de organlardan raporlarını talep etmiştir. Komitemiz,
gelecek raporlar üzerinden bir çalışma programı oluşturmayı ve tespit
edilecek hedefler üzerinden organları görevlendirmeyi planlamıştı.

Maalesef bu gerçekleştirilememiştir. Raporlar komiteye, ancak 2. Genel
Toplantının hemen öncesinde ulaştırılmıştır. Bu açıktır ki örgüt
işleyişi açısından önemli bir zaafımızı oluşturmaktadır. Bunun yanında
bu durum önemli bir soruna daha yol açmıştır. Sözlü raporlarla bütün
açıklığıyla ortaya çıkamayan bir sorun, örgütlenme konusundaki
farklı anlamalar ve algılayışlar sorunu bir kısım raporda hemen
açığa çıkmıştır. Eğer raporlar zamanında ulaştırılabilmiş olsaydı,

bu sorunun açığa çıkarılması ve tartışmamızı uzun vadeye yayan bir
biçimde daha verimli yapabilme imkanımız olacaktı. Oysa son anlara
sıkışmış bir tartışmayı alelacele yapmak gibi bir sorunu yaşadık.
Bu da örgütsel çalışmada küçük de olsa hareketsizliğimize bir etki
yapmıştır.

Yönetici Komitemiz kendi içindeki işbölümünü GT'de belirtildiği gibi
Yazı Kurulu ve Yürütme olarak olarak gerçekleştirmiştir.

Yazı Kurulu biri dışardan olmak üzere .. kişiden oluşturulmuştur. YzK'nın
önüne koyduğu hedef, örgütümüzün öncelikli olarak ele aldığı teorik -
programatik çalışmayı bir yayın temelinde örgütlemekti. Nesnel ve öznel
engeller bu organın çalışmalarını belli düzeylerde aksatmıştır. Yayının
hukuki yanının çözülmesinin uzaması, coğrafi sorundan kaynaklı toplanma
sıklığının yeterli düzeyde olamaması, yazıların yazılması ve tamamlanmasında
yeterli disiplin ve gayretin gösterilememesi gibi etkenlere rağmen, eksikli
ve gecikerek de olsa broşürün yayınlanmasını gerçekleştirmiş, yayını ise
hazır hale getirmiştir.
Yazı Kurulu, raporunda, oluşacak yazı kurulunun, tam zamanlı

örgüt çalışanı
olmasının gerekli ve verimli olacağını önermektedir.

Yürütme ise, nesnel zorlukların yanında daha ağırlıklı olarak öznel
eksiklikler nedeniyle bir komite kimliğine kavuşamamıştır. Bu da Yönetici
Komitemiz açısından önemli zaaflardan birini oluşturmaktadır.

Başından beri örgütümüzün önündeki en önemli sorunlarından birinin mali
olanaksızlık olduğu bilinmektedir. Bu açıdan GT'de belirtildiği gibi ilk
elden bir Mali Organ oluşturulmuştur. Gelinen noktada Mali Organ,
raporunda da belirttiği üzere, önüne koyduğu hedefleri gerçekleştirememiştir.
Bunun sebebi ise olanakların sınırlı ve yetersiz olması, üyelerden ve
organlardan gerekli bilgilerin gelmemesi olarak belirtilmektedir. Mali
sorunun çözülmesi açısından şu öneriler yapılmıştır: Her yoldaşın elindeki
olanakları ve maddi potansiyeli bildirmeleri; her yoldaşın yaşamını nasıl
idame ettirdiğinin bilgisinin gerekli organlarda bulunması; her üyenin
imkanlarının, tasarruf ve yönetimi o yoldaşta saklı kalmak üzere örgütün
varlıkları arasında değerlendirilmesi.
Bu öneri gerçekleştirildiğinde, maddi sorunların kolektif olarak çözülmesi
doğrultusunda adım atılması sağlanabilir.

Bunların ötesinde, bir örgütün en temel maddi gelir kaynağı olması gereken
ve üyeliğin de kıstası olan aidatların gerektiği gibi toplanamaması ise
örgüt yapısı ve işleyişi açısından kabul edilemez düzeydedir.

GT'de tespit edildiği gibi, Örgütlenmede temel hareket noktası fabrika ve
işyeri örgütlenmeleri olacaktır. Bu anlamda iki yakada oluşturulan
örgütlenmeyle sorumlu iki organ görev alanlarında ilişki taramalarını
gerçekleştirecek, değerlendirecek ve komitemize iletecekti. Bunun sonucu
olarak da tespit edilen yerlerde bu organlar hücre çalışmalarına başlayacaktı.
Bu da karşılıklı eksikliklerimizden dolayı örgüt kurgumuzdaki sahiciliğine
kavuşamamıştır.

A yakasında oluşturulan organ, yakın bir ilişkimizin çalıştığı ve bu
ilişkimizin önlerde yer aldığı sendikalaşma çalışmasının yapıldığı bir
fabrikayı kendine hedef olarak almıştır. Bu fabrikada ilişkimizin
yönlendirdiği sendikalaşmaya yönelik bir işçi örgütlenmesi yaratılmış
durumdaydı. Bir üyemiz de bu fabrikada çalışmaya başlayarak fabrika hücresi
yaratma doğrultusunda çalışmalara başlandı. Ancak sendikal

örgütlenme
çalışması içerisinde, farklı bir siyasi grubun giriştiği rekabetçi tarzın
da sonucu olarak, zamansız bir atılım, öncü işçilerin işyerinden çıkartılmasına neden olmuş, o fabrikada hücre örgütleme çalışmamız
da durmuştur.
Şu anda organ üç fabrikada ilişki sürdürmektedir.

B yakasındaki organ ise, değişik üç fabrikada çalışan ilişkilerle eğitim
çalışmasını da kapsayan düzenli görüşme yürütmeye çalışmaktadır. Ayrıca
çok yakın iki ilişki ile özel çalışma yapılmakta, diğer ilişkiler ile ise,
biri eğitim grubu olmak üzere değişik düzeylerde ilişkilenilmektedir.

Özellikle B yakasındaki organın raporunda yer alan, organın kendine ilişkin
değerlendirmedeki,
"Bilindiği üzere bu organ kolektifin bu yakadaki siyasal çalışmayı yürütecek
tek organıdır. Bu nedenle, daha çok 1980 öncesi, örgütsel hayatımızda varolan
altbölge komitelerine benzemektedir." ifadeleri, I.Genel toplantıdaki kararla
ve Yönetici komitenin ilk raporuyla çelişkili görülmektedir. Bu anlamıyla da
yaptığımız örgüt tartışmasıyla yakından ilişkilidir.

Bir başka ilde, geleneğimizden gelen ve örgütlü davranan bir grupla,

eskiden beri süren gevşek ilişki, kendi talepleri üzerinden de üst düzey
bir ilişkiye evriltilmiştir. İçlerinden .. kişiyle üyelik sürecini
başlatabilecek bir hale gelinmiştir. Fakat bu ilişkiler de kendi
eksikliğimizden kaynaklı olarak aksamaktadır.
Yine bir başka ilde daha geleneğimizden bir arkadaşla üyelik sürecini
başlatabilecek bir düzeyde ilişkilenilmiştir.

Gelinen noktada zaaf ve eksikliklerimizin, dışsal etkileri olsa da,
kendimizden kaynaklanan kısımları oldukça önemlidir. Bu da kendimizi
tariflediğimiz örgüt sürecine yakışmamaktadır. Önümüzdeki dönemde
en azından bu eksikliklerin ve zaafların iradi bir çaba ve komünist bir
kararlılıkla giderilmesi gerekmektedir.

2. Genel Toplantı:

i.
1. Genel Toplantı'nın "işçi sınıfının Türkiye'deki komünist partisinin
önceli olarak komünist bir işçi örgütünün kuruluşunu hedefleyen
komünistlerin devrimci örgütlenmesi" saptamasını teyit eder.
Ekteki maddeleri komünistler örgütünün olmazsa olmaz zorunlulukları
olarak saptar.
Bunların örgütsel işleyişte yeterince yerleştirilememiş olduğunu
kabul eder.
Bu eksikliklerin derhal giderilmesi kararlılığını ifade eder.
Yönetici Organ'ı bu doğrultuda gereken önlemleri almakla görevlendirir.

ii.
Örgütlenme faaliyetine yol göstermek üzere Tezler'i benimser.

iii.
Örgütlenme faaliyetinin hedeflerinin somutlanması açısından, 3. Genel
Toplantı'ya kadar çalışma dönemi içerisinde, Yönetici Organ'ı;
Yazı Kurulu,
Mali Organ,
Fabrika Hücreleri Örgütleme Organları
ve bunların gereğinde yeniden düzenlenmelerine ek olarak,
basım, yayın, dağıtım organı,
gizli dağıtım organı,
kimlik vb hazırlama organı,

Türkiye çapında sosyalistlerle ilişki kurmakla görevli örgütlenme organı,
fabrika ve çevreleri hücreleri
oluşturmak doğrultusunda faaliyetle ve olanakları sağlandığı ölçüde
bunları oluşturmakla görevlendirir.

NOTLAR

Not 1- Türkiye çapında örgütlenme organı, geçmişten bugüne taşınan, öncelikle
geleneğimizden, genel olarak da sosyalist akımlardan, farklı insanlarla
ilişkiye geçmek, onlara varolan çalışmayı anlatıp her düzeyde destek, katkı
ve katılımlarını istemek, tarama ve bilgilenme çalışmasını öncelikli
olarak yerine getirmekle yükümlüdür. Bu amaçla üyelerimizden bilgi
almalı, devralabileceği durumdaki ilişkileri devralmalıdır. Her üyemiz
varolan ilişkilerini, örgütlenme organına devredebilecek duruma bir an
önce getirmelidir. Bu amaçla ilişkiye geçilen her kişi ya da grup/topluluk
belli bir nitelik oluşumundan sonra yönetici organ tarafından
görevlendirilmelidir. Kazanılan ilişkiler örgütlenmenin önündeki
saptanmış çalışmaların öncelikli ihtiyaçlarına göre değerlendirilir.

Not 2- Fabrika ve işyeri örgütlenme organları, alanlarında ilişki taramalarını gerçekleştirmek ve değerlendirmek, bunun sonucu

olarak da
tespit edilen yerlerde hücre oluşturma çalışmalarına başlamakla görevlidir.
Fabrika/işyeri dışında kalan varolan ilişkiler arasından seçilen uygun insanlardan grup oluşturarak yoğun bir eğitime tabi tutulmalı,
sınıf perspektifiyle donatılarak pratikte de bu yöndeki çalışmalara
sevk edilmelidir. Kalan ilişkiler ise fazla enerji almayacak gevşek ilişki tarzında sürdürülmelidir.
İlişkiler ve özellikle de işçi ilişkilerden süreçte üyelik ve organa dahil olabileceğine kanaat getirilecek olanlar, organların önerisi ve yönetici organın kararı ile aday üyelik statüsü
ile organlarda göreve başlatılmalıdır.

Not 3- Örgütlenme amacıyla yapılan çalışmalarda farklı ilişki düzeyleri
tanımlanmalıdır. Örgütlenmenin iradesini oluşturan sınırlarının dışında
sıkıdan daha gevşeğe doğru çeşitli halkalar bulunur. Üyeler dışında;
verilecek her görevi kabul edeceklerini belirten örgüte bağlı insanlar,
örgütlenmenin görüşlerini benimsemekle birlikte gönüllülükleri ölçüsünde
ve kendi saptadıkları kadar katkıda bulunan taraftarlar,
düzensiz de olsa çeşitli ölçülerde harekete geçirilen ilişkiler sayılabilir. Bu farklı düzeylerdeki herkes, kendi düzeylerine uygun olarak
görevlendirilmelidir. Bu biçimde resmi organların dışında gayri-resmi,
bağlı organlar oluşturulmalı, bağlı organların resmi organ düzeyine

yükseltilmesi hedeflenmelidir.

EK:

* örgütlenmenin organlardan oluşması; üyelerin bütününün organ üyeleri olmaları
* bütün faaliyetin organlar tarafından gerçekleştirilmesi; kolektif inisiyatifin kişisel inisiyatifin önüne geçmesi
* işbölümü, uzmanlaşma; görev sınırlarının belirliliği
* siyasi faaliyetin yetkili organlarca gerçekleştirilmesi
* çalışmanın sistemliliği, sürekliliği, her gün düzenli sürdürülmesi
* profesyonellik, üyelerin kendini bütünüyle örgütlenmenin faaliyetine adaması
* kendiliğindenci olmayan, düzenli, planlı faaliyet; çalışma programlarıyla saptanan hedefleri gerçekleştirme
* ilişkilerin örgütlenmenin saptanmış hedefleri doğrultusunda değerlendirilmeleri, faaliyete yönlendirilmeleri, diğer ilişkilerin dolaylı olarak sürdürülmesi
* periyodik ve sık organ toplantıları
* periyodik ve yoğun organlar arası ilişkiler, rapor alışverişi
* gizlilik kurallarına uygun yapılanma, işleyiş, faaliyet; korunaklı organlar, toplanma, iletişim, dağıtım, depolama
* sürekliliğin güvenceye alınması için özel önlemler, yedekleme
* üyelerle dışındakiler, resmi organlarla bağlı organlar, çeşitli örgütlenme halkaları, kitle örgütleri, taraftarlar, ilişkiler arasında haklar ve görevler açısından ayrımların, bütün taraflar

için, belirginliği
* bütün tartışmaların, değerlendirmelerin organlarda yapılması
* kitleselleşmeyi sağlam bir iskelet etrafında geliştirebilmek için yaygınlaşmadan önce sıkı bir çekirdek olarak kendi organlarını yaratmak, bütün faaliyeti örgütlenmenin hücrelerini örgütlemeye yöneltmek, nicelikten önce niteliğe, ajitasyondan önce propagandaya ağırlık vermek
* kuralların, disiplinin, alınan kararların kesin bir biçimde uygulanması

TEZLER

1- Kapitalizmin iki temel sınıfından biri olan işçi sınıfı, üretim araçlarının mülkiyetine dışlanmış, sermayenin yeniden üretim sürecinde işgücünü satmak zorunda kalarak yer alan sınıftır.
2- Yalnızca işçi sınıfı, sınıfları ortadan kaldırarak, komünizmi gerçekleştirme, bütün insanlığı kurtarma potansiyeline sahiptir. Sonuna kadar devrimci tek sınıf işçi sınıfıdır.
3- Toplumda yöneten - yönetilen ayrımını ortadan kaldırmayı hedefleyen işçi sınıfının, komünist siyasi hareketi, komünizmin, işçi sınıfının bütününe önderlik ettiği düzeyidir. İşçi sınıfının diğer toplumsal kesimleri hegemonyası altına alabilmesi için komünist önderliğe sahip olması gerekir. Bu ise esas olarak büyük ölçekli üretim temelinde yer alan, sınıfın öncülerinin, komünist parti düzeyinde örgütlenmesi ile mümkündür. Bu amaçla işçi sınıfının ileri unsurlarının ve öncülerinin örgütlenmesi, sınıfın eyleminin birliğinin ve giderek farlı düzeylerde tanımlanabilecek örgütsel birliğinin garantisidir.
4- Farklı kesim ve tabakalara bölünmüş olan işçi sınıfının,

mücadelesinde başı çekebilecek, sınıfın bütününü arkasından sürükleyebilecek kesimi modern sanayi proletaryasıdır.
5- İşçi sınıfı kendi bağımsız siyasi hareketini yarattıktan ve bu şekilde sınıf mücadelesinde taraf olduktan sonra ve ancak bu yolla toplumsal hegemonya mücadelesinde başarılı olabilecektir; bütün ezilenleri peşinde toplayıp toplumsal devrime yönelmesi bu yolla mümkün olacaktır.
6- İşçi sınıfı ancak, kendi bağımsız komünist siyasi hareketini yaratarak sınıf mücadelesinde yer alabilir; sınıf mücadelesinde uzlaşmaz bir taraf olarak konumlanabilir. Kendi bağımsız komünist siyasi hareketini yaratmadan giriştiği her mücadelede, sonuç olarak burjuvazinin değişik kesimlerinden birinin yedeği olmaktan kurtulamayacaktır.
7- Komünist işçi partisinin ve komünist siyasi hareket olmanın, öznel ve nesnel iki kriteri vardır. Bunlardan ilki, komünist bir siyasi çizgiye ve bunu sağlayan bir programa sahip olunmasıdır ki bu öznel-ideolojik kriterdir. Nesnel olarak ise komünist işçi partisinin yapısı, organik bileşimi işçi karakterli olmalıdır ki bu da nesnel kriterdir. Üyelerinin çoğunluğunun işçi olması esastır. Tek başına her iki kriter de komünist siyasi çizgiyi sağlayamaz.
8- İşçi sınıfının öncülerini gündelik hareketinin ve mücadelesinin içinde kendisine kazanmak ve bu yolla işçi sınıfına komünizmin önderlik etmesine çalışmak, komünist işçi partisi yaratmak için çalışan komünist örgütün yerine getirmesi gereken zorunlu görevidir.
9- Komünizmi benimseyenlerin birincil görevi, komünizmle işçi hareketinin bileşiminin, komünist işçi partisinin yaratılmasının sağlanmasıdır. Bunun için, komünistler, organik karakteri proleter komünist örgüt yaratabilmek üzere, bütün pratik siyasi faaliyetlerini işçi sınıfına yöneltmelidirler.
10- Bu ise, örgütsel ifadesini, bütün hücrelerin, siyasi faaliyet yürüten organların işçi sınıfı içerisinde kurulmasında bulur.

Uzmanlık görevleri, özel organlar bir bütün olarak örgütlenmenin ve sınıf mücadelesinde konumlanan komünist örgütün ihtiyaçlarına göre oluşturulurlar. İşçi sınıfı çalışması yürütmek isteyen örgüt buna göre olanaklarını ve kadrolarını düzenlemelidir.

11- Komünist siyasi faaliyet, ajitasyon, propaganda ve örgütlenme çalışmasının profesyonelce sürdürülmesini gerektirir. Bu amaçla insan gücü, nitelik, maddi olanaklar açısından asgari bir birikim şarttır. Henüz bu birikimin olmadığı bugünkü aşamada, komünistlerin, sosyalistlerin kazanılması, bunun için, teorik faaliyetin ve bu faaliyetin sonuçlarının takibi, doğrudan siyasi faaliyetin önüne geçecektir.

12- Komünistlerin kazanılması, ideolojik teorik faaliyetin ve bunun sonuçlarının bütün bir ülke genelinde propagandasının ve takibinin yapılmasını içerdiği için aynı zamanda pratik-politik bir süreç olacaktır.

13- Bu pratik-politik süreç, sosyalistlerin, komünistlerin kazanılması faaliyeti değişik sınıf ve tabakalarda propaganda ve örgütlenme faaliyeti olarak anlaşılamaz. Bu aşama toplumsal hegemonya mücadelesinin başka bir dönemine aittir. Tek tek komünistlerin kazanılmaları, işçi sınıfı içerisinde pratik siyasi faaliyet temeli üzerinde, bu pratik faaliyete kazanılmak üzeredir.

14- Amacı komünist siyasi faaliyet yürütmek olan bir komünist örgüt, bunu yapabilecek güç ve gelişmişlik düzeyine ulaşmak için, tüketmesi gereken bütün süreçleri sağlıklı bir şekilde tüketmelidir. Bu amaçla ortaklaşılabilecek, faaliyete katılabilecek her faktör hesaplanmalı, alan taraması bir an önce yapılmalıdır. Örgüt önüne koyduğu hedeflerle gelişmeli, her hedef yeni bir işi, her iş yeni istihdam imkanlarını getirmelidir.

15- Amacı fabrika hücreleri ve üst komitelerini yaratıp bu zeminde siyasi faaliyet yürütmek olan komünist örgüt, bu

niteliğe ulaşmadığı dönemde, egemenlerin baskı ve terör uygulamaları karşısında demokratik hak ve özgürlükler mücadelesinde yer almak, tek tek üyeleri ve bir bütün olarak kendisini, sürüp giden toplumsal politik mücadeleler içinde konumlandırmak zorundadır.

16- Sınıf içinde siyasi çalışma, siyasi gerçekleri açıklama kampanyasıdır, sınıfın siyasi bilinçlendirilmesidir; toplumsal politik sorunların çözümlenmesini ve bunlar karşısında politik tutum almayı gerektirir ve buna dayanır.

2. DÖNEM

YÖNETİCİ ORGAN RAPORLARI

2. Genel Toplantıda görevlendirilen Yönetici Organ bir araya geldi. Mevcut örgütsel durumu ele aldı. Kendi işbölümünü yaptı. Yazı Kurulu, Fabrika Hücreleri Örgütleme Organları ve Mali Organı değerlendirdi ve yeniden düzenledi. Ayrıca Türkiye çapında sosyalistlerle ilişki sürdürmek üzere Örgütlenme Organı oluşturdu. Ek olarak, basım, yayın, dağıtım görevini de Örgütlenme Organına verdi.

ORGANLARIN GÖREVLERİ:

Yazı Kurulu: Teorik program çalışmasını yerine getirmek, düzenli yayını hazırlamak, bildiri, broşür, bülten gibi düzensiz yayın ihtiyaçlarını karşılamak.

Fabrika Hücreleri Örgütleme Organları: Mevcut ilişkileri tarayıp değerlendirerek uygun hedef saptamak. Elindeki bütün ilişkileri ve organa yardımcı olarak görevlendirilmiş taraftar ve bağlı insanları da saptanan hedefe yönlendirmek. Bütün çalışmasını hedefe odaklayarak hücre oluşturulması için çalışmaları başlatmak.

Örgütlenme Organı: Henüz herhangi bir organın görev alanında değerlendirilmeyen (başka organlar bulunan ya da bulunmayan bütün yerleşim yerlerindeki) ilişkileri sürdürmek. Bu ilişkileri belirli görevler verilebilecek örgütlü ilişkilere yükseltmeye çalışmak. Bu düzeye getirdiklerini, görevlendirilmek üzere, yönetici organa sunmak. Yürütülen çalışmada, ilişki önceliklerini, örgütlenmenin mevcut sosyalistleri kazanmak amacına uygun olarak saptamak. Bunu yaparken de, örgütlenmenin ihtiyaçlarını gözönünde tutmak ve çalışmanın verimliliği için güçleri belirli noktalara yoğunlaştırmayı akıldan çıkarmamak.

Mali Organ: Yatırımlarla gelir sağlamak.

MEVCUT ANDAKİ ÇALIŞMALAR VE GÖREVLER:

Düzenli yayının çıkartılması, dağıtılması, paralarının toplanması. Örgütlenmenin önündeki birincil görev olarak saptanmış olan teorik yayının, düzenli olarak ve içeriğinin belirli bir düzeyde tutularak çıkartılması herşeyden önce geliyor. Ayrıca adına layık olabilmesi için, projenin bütünlüğünün korunması, dolayısıyla yayının arkasında, önüne koyduğu hedeflere doğru yürüyen, sağlam bir örgütlenmenin bulunması, yine olmazsa olmaz bir zorunluluk. Yayın, program çalışmasının, örgütlenmenin teorik gelişiminin ve ideolojik mücadeleyle mevcut sosyalistleri kazanmanın da aracı. Dağıtım, yayının amaçlarını yerine getirebilmesi için zorunlu bir halka olduğu kadar, yayının başarısını ölçme işlevini de taşıyor. Bu yüzden dağıtımın hem elden gelen bütün çaba harcanarak en geniş ölçekte yapılması, hem de dağıtım bilgilerinin titizlikle toplanıp değerlendirilmesi gerekiyor. Paralarının toplanması ise, bir yandan yayının, parasız dağıtılmayıp belirli bir talebi ortaya çıkartacak, yani yayına duyulan isteği gösterecek biçimde parayla satılması açısından, diğer yandan da yayının kendisini finanse etmesi açısından son derece önem taşıyor. Yayın, baskısı, bürosu, eleman harcamalarıyla kendisini finanse edebilmelidir. Bu olmazsa, yayının istenilirliği, dolayısıyla da sürdürülmesinin gereği, tartışma konusu durumundadır.

Hedef fabrikaların saptanması için, fabrika hücreleri örgütleme organları, hedeflenecek fabrikaları, onaylanmak üzere, yönetici organa önerecek.

Birlikte çalışılan bağlı insan ve taraftarlar yardımcılar biçiminde organlara bağlanacak.

Belirli yerleşim yerlerine gidilerek ilişkiler geliştirilmekte. Buralarda düzenli ilişkiler kurulması hedeflenmekte. Uygun düzeye yükseltilenler görevlendirilecek.

Aksayan tek tek ilişkiler düzenlenecek.

Aidatlar, örgütlenmenin, maddi ve manevi açılardan, bir varlık koşuludur. Hem esas gelir kaynağı, hem de birlikteliğin bir ölçütü olarak önem taşır. Aksaması hiçbir şekilde kabul edilemez. Kesinlikle düzenli olarak ödenmeleri gerekir. Aksi doğrudan doğruya örgütsel ilişkinin kendisini sorun haline getirir. Miktarlar, değişen koşullar da gözönünde tutularak yenilenecektir. Tek tek bireylerin durumları değerlendirilirken gerçekçi olunması da önemlidir.

Bağış kampanyası, başlangıçta elde toplu para olmasını sağlayarak hareket yeteneği kazanmak amacıyla gündeme alınmıştır. Her türlü sorunu ortaklaşa üstlenmek açısından, herkesin bu konuda da sonuna kadar çaba harcaması ve katkı sağlaması, özel bir açıklama gerektirmeyecek kadar önem taşımaktadır.

Açık toplantılar, çeşitli politik sorunların geniş biçimde tartışılması ve her çeşit ilişkinin bu tartışmaya katkısının, katılımının sağlanması açısından yararlı olacaktır.

Belgeler, yalnızca yönetici organ tarafından saklanacak, diğer kopyalar saklanmayacaktır.

KAMPANYAYA ÇAĞRI

Yoldaşlar,
Bildiğiniz gibi kısa bir süre önce, bir dönemi kapatıp yeni bir sürece girerken, hem kolektif olarak hem de tek tek, komünist bir tarza ve yaşama daha fazla sarılmamız ve gereklerini yerine getirmemiz gerektiğini bir kez daha teyid ettik.
İçinde yaşadığımız dönemde, uluslararası ve ülke koşulları itibarı ile önümüze koyduğumuz yeni hedeflerin de gerçekleştirilmesi, daha özverili, daha kararlı bir çabayı gerektirmektedir. Bunun da ötesinde sürecimizi hızlandırmalıyız.
Bunun için de hem manevi hem maddi olanaklarımızı bir bütün olarak seferber etmeliyiz.
Yapılması gereken işlerimizi, maddi sıkıntılarımız dolayısıyla tıkanma noktasına gelmeden, bu sorunu aşarak başarmalıyız.
Bunun için yönetici organ bir kampanya yapılmasını kararlaştırmıştır.
Bizlerin, kendimizi bağladığımız ve katılımımızı ilan ettiğimiz örgüt yaşamımıza, birer komünist olarak kendi olanaklarımızı zaten bütünüyle katacağımızın bilincinde ve inancındayız.
Bunu belirttikten sonra, her üyemiz, bu kampanyada aktif davranmalı ve bütün çevre ilişkilerini bu kampanya için seferber etmelidir.
Attığımız tohumların ilk meyvelerini toplamak için, zaman geçirmeden hareket etmemiz gerekmektedir ve bunun için de maddi zorluklarımızı acilen çözmemiz gerekiyor. Bu noktada bütün yoldaşlarımızın gereken duyarlılığı ve özeni göstermesini bekliyoruz...

2. DÖNEM

ORGANLARIN RAPORLARI

Bu rapor 2. Genel Toplantı (G.T.) sonrası, seçilen yönetici organ tarafından görevlendirilen organımızın yönetici organa ve örgüte sunulmak üzere hazırladığı faaliyet raporudur.

Yoldaşlar!

2. G.T.dan sonra kendi bölgemizde (faaliyet alanımızda) gerek tüzüksel bağlayıcılık çerçevesinde gerekse 2. G.T.da kabul edilen tezler doğrultusunda organlı faaliyetimize başladık.

Faaliyete başladığımız ilk toplantılarda bölgemize ilişkin olarak genel bir bakış ve değerlendirmede bulunduk. Ve bölgemizin haritasının çıkarılmasını kararlaştırdık. (Bölgede kaç fabrika ve işyeri var; kaçı sendikalı; hangi sendikalar var; stratejik işkollarına ait kaç fabrika var; vb.?)

Organ, kendi bünyesinde, örgüt içi yazışmaların, yazılan teorik yazıların, tezlerin, vb. irdelenmesi, özümsenmesi, eleştirilmesi veya katkı sunulması biçiminde, teorik alanda gelişkinliğimizi artırmaya yönelik bir çabanın içine girilmesine, programlanmasına karar verdi.

Programa aldığımız bu iki faaliyetin dışında, elbette yayın faaliyeti çerçevesinde yayının düzenli dağıtılması, yayın verilen kişilerle yakın ilişki kurulması ve saflarımıza kazanılması (veya gereken yere devredilmesi) bizim olmazsa olmaz görevlerimizden biri olduğundan, bu faaliyete gereken önemin verilmesini görüşüp şekillendirdik.

Organımız yine bölgemizde devam eden işçi eylemlerini yakından izlemeyi (mümkünse içinde olmayı), yapılmakta olan grev ve direnişlerin başarıya ulaşması için ne gerekiyorsa yapılmasını kararlaştırdı.

Demokratik hak ve özgürlükler mücadelesinde yer almak ve sürüp giden toplumsal politik mücadeleler içinde

konumlanmak için gerekli olan tüm duyarlılığın organımızca gösterilmesi doğrultusunda düşünce birliğine ve karara varıldı.

Yoldaşlar!

2. G.T.da seçilen yönetici organ tarafından oluşturulan ve halen görevini sürdüren bu organ, yukarıda sıraladığımız doğrultuda düşünceleri ve büyük oranda da bu doğrultuda kaygıları sürekli olarak taşımış olsa da, bunların çok büyük bir bölümünü gerçekleştirmeye muaffak olamamıştır. Özeleştirimizdir; bu konuda çok büyük bir çaba içinde de olmamıştır.

Organımız, organlı çalışmanın esası olan düzenli, periyodik toplanmayı, tartışmayı becerebilen bir organdır; ama bu, programlanan çalışmaları sürdürmeye, hayata geçirmeye ve sonuç almaya yetmedi.

Organ toplantısında gündeme gelmesine, karar alınmasına rağmen bölgemizin bir haritasını (fotoğrafını) çıkaramadık. Bölgemizde sanayinin gelişkin olduğu, işçi sınıfının yoğun olduğu fabrikalarda, semtlerde ne olup bittiğini bilmiyoruz. Bir toplantıda bir yoldaşımız "B. bölgesinde X'den Z'ye kadar olan bölgede bir kuş uçsa haberimiz olmalı" dedi ve kabul gördü. Ama biz bırakalım bölgede uçan bir kuşu, üstümüzden kuş sürüsü geçse haberimiz olmuyor. Örneğin en son ... fabrikasının kapatılması ve işgali, bizim basından öğrendiğimiz ve izlediğimiz bir işçi olayı. Yine tersaneler bölgesi, deri havzası, vb. bölgelerde yaşanılan eylemliliklerde de öyle. Yani organ olarak edilgen kaldık, kalıyoruz.

Demokratik hak ve özgürlükler mücadelesinde yer almak için tüm duyarlılığımızı göstermiş olsak da bu alanda da çok bir şey yapmış değiliz. Bu konuda da adeta bir özne değil nesne gibi kalmaktayız. F tipleriyle ilgili (ölüm oruçları) devrimci-demokratlarla ortak bir geçici eylemlilik (bir panelin örgütlenmesi) dışında, komünistlerin işçilerle birlikte

gerçekleştirdikleri, sınıf mücadelesi açısından bütünsellik arz eden bir mücadele hattı ve bu hatta bir eylemlilik bizim tarafımızdan yaratılamamıştır. Özeleştirimizdir; bu konuda da çok büyük bir çaba içinde bulunmadık. Bu tür eylemliliklere boş zamanlarımız dahilinde katıldığımız eylemler de diyebiliriz. Şu durumumuzun başka bir izahının olmadığını düşünüyoruz.

1 Mayıs'ı örgütleme ve katılım çerçevesinde yapılan faaliyet ise nispeten başarılı olmuştur. Ancak bu da geleneksel 1 Mayıs çalışmaları ve katılımı olduğu için, organ olarak kendimize bir 'başarı' sonucu çıkarmamız doğru değildir. Organımız bu çalışmayı da organ üyelerinin tam katılımı ve çabası içerisinde gerçekleştirmiş değildir.

Organımız yapmakta olduğu periyodik toplantılarda, genel yönelişimiz ve teorik hattımızla ilgili sirkülasyonları, yazıları titiz bir şekilde incelemektedir. Bir sirkülasyon yazısının değerlendirilmesi sonucunda, bir kez daha 16 maddelik ve bir o kadar da ekleri olan tezlerimizi incelemek gereğini duyduk. Bir oturum boyunca tezleri ve ekleri madde madde inceledik. Tek tek okunduğunda birbirinden kopuk gibi algılanan tezlerin anlam karışıklığına yol açmayacak şekilde yorumlandığında (biz öyle yorumladık) esastan karşı çıkacağımız -bir yoldaşımız hariç- bir maddesinin olmadığına karar verdik.

Organımız güncel parti tartışmaları özerine olan yazıyı da inceledi. Bu yazıda ortaya konan yaklaşımları olumlu ve sonuna kadar savunulabilinir olarak değerlendirdi.

Proletarya partisi hedefi açısından geçmişin değerlendirilmesi ve Hareketimizin eleştirisini içeren yazı da organımızca değerlendirildi. Bu yazıdaki görüşler ve *bakış açısı* organımızın bir üyesi hariç kabul edilmemiştir.

Yoldaşlar!

Organ üyelerimiz gündelik hayat içinde geçimlerini çalışarak sağlamaktadırlar. İş ilişkileri düzenli bir işçilik temposunda değildir. Bazen işsiz, ama çoğu zaman emeğini satarak geçinmeye çalışanlardır. İçinde yaşadığımız koşullar itibariyle maddi olanaklarımız son derece sınırlıdır. Bu sınırlılık, örgütsel yaşamımıza ve örgütümüze yeterince maddi katkı sağlamamıza engel teşkil ediyor. Organ üyelerinin mali imkansızlıkları, organın kendi içinde kolektif bir anlayış çerçevesinde bile olsa çözebileceği bir sorun değildir.

Organımız ve organ üyelerimiz, gündelik yaşamlarının çok az bir bölümünü komünist faaliyete ayırabilmektedir. Bu durum bizim organ için böyledir. *Bir organ olarak çalışmanın sistemliliği, sürekliliği, üyelerin bütünü ile kendilerini örgütlenmenin faaliyetine adaması noktasından çok uzağız.* Yapılacak G.T.da bu durumun, aşılması noktasında, üzerinde durulmasını ve değerlendirilmesini gerekli buluyoruz.

Organımız eleştiri - özeleştiri mekanizmasını işletmede bugüne kadar çekinceli davranmıştır. Bugüne kadar birbirimizi ciddi biçimde eleştirmedik. Birimiz de yaptığı eksiklikten, hatadan dolayı ciddi biçimde özeleştiri vermedi. Bu şu demekti, hiç eksiklik, hata yapmadık. Ama biliyoruz ki, bir çok eksiğimiz, hatamız, zaafımız var. Yapıcı bir şekilde eleştiri - özeleştiri mekanizmasını çalıştırıp bu durumun devam etmemesini sağlamamız gerekli. Bunun için merkezi önlemler de, yöntemler de devreye sokmak gerekir, diye düşünüyoruz.

Organımız şahsında (görebildiğimiz kadarı ile genelde de) bir özeleştirimiz de örgütsel disiplin eksikliğimizdir. Henüz ve halen, organımız içinde ve dışında, yoldaşlarımız eski alışkanlıklarını sürdürüyor. Tabiri caizse, "kafasına göre takılıyor". İlkelerimiz, tezlerimiz, bağlayıcı hükümleri olan tüzüğümüz bir disiplin üzerine kurulmuştur. Ulaşmak istediğimiz hedefler ve bu hedeflere varırken bu yolda izlememiz gereken yöntemler ve bu yöntemleri uygularken

uymamız gereken temel kurallar, disiplinli bir örgüte tekabül ediyor. Organımız açısından baktığımızda bu disiplini gösterdiğimizi söyleyemiyoruz.

3. Genel Toplantıya önerilerimiz:

* Mali sorunumuzun aşılması konusunda görüşülmesi;

* Tezlerin maddelerinin açılımının, açıklanmasının yapılması;

* Fabrika ve İşyeri Hücreleri Örgütleme Organının en az bir üyesinin tüm zamanını organ faaliyetine ayıracak şekilde konumlandırılması. Bunun olabilirliğinin ve yollarının tartışılması;

* Önümüzdeki seçim dönemine ait değerlendirmemizin, seçimlere dair tutumumuzun, politikamızın tartışılıp netleştirilmesi.

Yoldaşça selamlar!

B Bölgesi Fabrika ve İşyeri Hücresi Örgütleme Organı

YK. 2.GT'nin ardından, somut olarak ... sayı dergi ve 1 mayıs bildirisi
çıkartmıştır.
Y.K, üstlendiği program oluşturma görevini, sınırlı sayıda kişi ve
ilişki ile yürütmektedir.Bu amaç doğrultusunda, verili kadrolar üzerinden
daha çok insanın yazılı - sözlü tartışma ve çalışmalara katılması gerekir.
Çalışmaların sürdürülmesi açısından teknik ve diğer alanlarda (büro vb) yazı
kurulu çalışmalarının desteklenmesi gerekmektedir.
Yazı kurulu olarak önümüzde, önem sırasına göre
_devrimci adım
_ulusal sorun,
konularında netliğe ulaşmak üzere kendini planlamıştır.
Bu amaçla, önümüzdeki sayılarda devrim konusunda bir yargıya
varmanın çalışması ve tartışmasını ortaklaştırmak zorundayız.
Y.K'nun, daha düzenli ve verimli olabilmesi için;
_yazı kadrosunun genişletilmesi
_bütün arkadaşların yazı yazmak konusunda katılımcı olmaları
_maddi ve manevi olarak yayın çalışmasının desteklenmesi, olanakların
çoğaltılması, gerekmektedir.

Yazı kadrosu ve Y.K'nın olanakları artırıldığı ölçüde, her ay düzenli
olarak politik duruma yönelik yayım yapılması,
yine aynı şartların yerine gelmesi ölçüsünde, yayın periyodunun iki aya
indirilmesi

şu anki Y.K tarafından önerilmektedir.

Y. K.

Tezlerimiz doğrultusunda değişik grup ve çevrelerden komünist ve sosyalistleri görüşlerimize kazanmak ve faaliyetimizi ortaklaştırmak için, faaliyet yürüten örgütlenme organı, esas olarak görevini yerine getirememiştir. Yapılabileceklerin çok azını yerine getirmiştir. Daha önce varolan .B ilindeki arkadaşlarla bağlantıya geçilmiştir. En somut olarak yapılan iş budur. Bunun dışında, dört ilde bağlantıya geçilmiş, fakat düzenli ilişkiler sürdürülememiştir. C (Batı) ilinde bir ilişki üzerinden eski birkaç arkadaşla tartışma imkanı bulunmuş, bu ildeki arkadaş YK'na bağlı olarak değerlendirilmiştir. Bu arkadaş üzerinden eski ilişkilerimize ulaşma, zeminin ilişkilerine nüfuz etme şansı vardır. D (kuzey) ilinde bir arkadaş ile birlikte, Ortak kökenli diğer gruplarla açıktan tartışma imkanı bulunmuştur. Burada özel olarak bu arkadaşla ilişki geliştirilmiş ama sonradan bu ilişki olduğu gibi bırakılmıştır. Bu arkadaş bizimle bir hukuk geliştirmeye sıcak bakmıştır. Bu ilde özel olarak çalışıldığında ilişki geliştirmek zor olmayacaktır. Yaygın ilişkilerimiz nitelikli bir hale getirilebilir.

E (Güney) ilinde ise bir arkadaş çağrımız üzerine gelmiş, kendisine yapılmak istenenler ve politikalarımız anlatılmıştır. Arkadaş durumlarının bu hedeflere göre düzenlenmesinin zaman alacağını ama ilkesel olarak böyle bir çalışmaya evet dediklerini söylemiştir. Bu ilden gelen arkadaşla da daha sonradan düzenli ilişki sürdürülmemiştir.

F (orta) ilinde bir arkadaşla taraftar ilişkisi geliştirilmiş, sanayinin gelişmiş olduğu bu il üzerinde çalışma yapılmasının ve kişi istihdam edilmesinin doğru olacağı tarafımıza telkin edilmiştir. Kendisi de işçi olan bu arkadaş üzerinden ortak kökenli diğer gruplardan insanlarla tartışma olanağı bulunmuş, ayrıca bir gençlik ilişkisi geliştirilmiştir.

Varolan somut ilişkiler kısaca böyledir.

..' tek tek kişilerin kendi insiyatifleri ile geliştirdiği ilişkiler üzerinden bir çalışma yapabilmiştir. Bir üyesinin çalışmaya sonradan katılması, toplam olarak dört toplantı yapabilmiş olması ve maddi olanaklarımızın bir bütün olarak olduğu gibi bu organ için de yok denecek kadar az olması esas olarak çalışmaların planlı ve örgütlü yapılmasını engellemiştir.
.... Önümüzde hala ikinci öncelikli görev olarak duran sosyalist ve komünistlerin tek tek ya da grup olarak faaliyetimize kazanılması hedefi bundan sonraki dönem için de geçerlidir. Bu görev bir önceki dönemde olduğu gibi değil, gerçekten ikinci öncelik sırasına göre örgütlenmelidir. Boş zaman ya da para buldukça yapılacak bir iş değil, profesyonel bir disiplinle ele alınmalıdır.
Önümüze koyduğumuz komünist bir örgüt için yeterli güç ve birikime ulaşmak hedefi, bu program çalışmasının hemen sonrasına yerleştirilen ikinci öncelikli görevin gerçekten böyle algılanması ile ilgilidir. Aksi takdirde bu birikimi tasnif etmek ve toparlamak mümkün olmayacaktır.
Bu görevin, yeni seçilecek yürütmenin mi yoksa yine özel bir organın mı görevi olacağı bu toplantının karara bağlayacağı bir sorundur. Her iki durumda da planlanmış bir şekilde ilişkide olduğumuz, geçmiş ilişkilerimiz ve şu ana kadar yayının etki alanına giren her yerde bu çalışma sürdürülmeli ve belirlenmiş bir tarihte sona erdirilmelidir.

Ö. O.

AMAÇ:

Dünyada savaş rüzgarları esiyor. ABD Irak İran Güney Kore ekseninde düşmanlarını yok etmek için yeni arayışlar içinde. Türkiye de bu savaşın çekim alanında, ne yapsa bu savaşın tarafı olmak zorunda. Bir yandan AB'nin getirdiği sorunlar ve seçimin gündeme girmesiyle yerinden oynayan siyasal taşlar. Hergün gittikçe çoğalan politik ve pratik koşullar karşısında "bizim" ne yaptığımız ve ne yapamadığımızdır. Örgütümüzün işçi sınıfı karşısındaki durumu, sosyalistlerle ilişkiler, örgütlenme ve siyasal başarılarımızın ne kadar olduğudur. Politik ve pratik hattımızın insan kaynaklarının yarattığı maddi ve manevi üretimin durumudur.

YAPILANLAR, YAPILAMAYANLAR:

YA grubu GTden aldığı güçle işçi sınıfı içinde bir damar bulmaya çalıştı. Bu damar şehirlerdeki büyük sanayi fabrikaları idi. Fabrikalarda çalışan işçilerden birkaçıyla ilişki kuruldu. Fabrika örgüt ilişkisini kuran birebir yüzyüze bir çalışma içerisine girildi. Politik pratik tartışmalar yapıldı. Fabrika bazında teknik sendikal çalışmaların içine girildi. Bazı arkadaşlar örnek alınarak diğer fabrika çalışanları ile tanışıldı ve tartışıldı. Bu çalışmalar gösterdi ki, işçi arkadaşlar birebir bu çalışmaların doğrudan sorumlusu oluyordu. Bu çalışmalar daha da ileri gidebilirdi. Fakat bu çalışmaların volan kayışı olabilecek arkadaşların (yani bizlerin) başarısız olması bu deneyleri başladığı yere, sadece ilişkiler düzeyine getirdi.

NEREDE BAŞARISIZ OLDUK?

1. Sınıf içinde çalışan kadroların hazır olmaması.

2. Sınıf içinde çalışan kadroların merkezi bir çalışma grubundan uzak ve mahrum olması. Merkezden yardım gelmemesi, yani yapılan en önemli işin yerel düzeyde kalması.

3. Sınıf içinde çalışan arkadaşların planlı bir şekilde, belli bir proje etrafında çalışmaları yerine, bu çalışmanın kendi bireysel inisiyatifleri ve çalışma istemleri drecesinde olması.

4. Bazı arkadaşlar bu çalışmaların içinde olamadılar. Enerjilerini ve zamanlarını gerektiği gibi kullanamadılar.

5. "Para meselesi" herşeyin ve her olayın önüne geçti. Çözülemedi fakat herkesi çözdü.

6. Çalışma bölgemizdeki fabrikaların fizibilitesi yapılamadı. Bilgi üretilemedi. Son yirmi senede bu çalışma bölgesinde kalan elliye yakın büyük fabrika ya kapandı ya da başka bir çalışma bölgesine taşındı. Çalışma ve örgütlenme projeleri üretmeliyiz. Ayrıca bu çalışmalara uygun kadrolar gerekiyor.

SONUÇ:

YA organında bulunan arkadaşların belli olaylarda ve konularda başarısız olması saptanan bir durumdur. Güçleri ve çapları bu kadarına yetmiştir. Yerel olmanın ve kalmanın güçsüzlüğü ile olaylarla savaşmak zorunda kalmışlardır. Devrimci disiplin ve özveriyi ellerinden geldiğince göstermişlerdir. Her alanda bilgi taraması yapılmış az da olsa işçilerle ilişki kurulmuş, dergiler yerine ulaştırılmış, kıt olan para kaynakları yerinde kullanılmıştır. "Para meselesi" ve kadroların yerinde kullanılmaması burada da zaafa yol açmış. yapılması gereken basit işler bile bazen yapılamamıştır. Yapılanlar ve yapılmayanlar arasındaki bu çelişkiler başarı ve başarısızlık gibi iç içedir. Eksikler, noksanlar ve yapılan herşey bizi tanımlıyor.

Yapılacak şey, kendimizi yeniden tarif etmek ve gerçekçi tarif etmektir.

YA. O.

2. DÖNEM

YAZILAR, TARTIŞMALAR

14.

İşçi sınıfının örgütlenmesini gerçekleştirmek, sosyalist hareketle işçi sınıfının mücadelesini birleştirmek, işçi sınıfına önderlik etmek, toplumun sınıflara bölünmüşlüğünü ortadan kaldırmak, tıkanan sosyalist harekete çözüm üretmek gibi büyük bir iddia ile yola koyulduk. Uzunca bir dönemin politik tecrübesine sahip kadrolarımızın olmasına rağmen henüz her bakımdan oldukça zayıfız ve yolun başındayız.
Bilinmelidir ki, inşa ve hazırlık çalışmalarında az çok istenen doğrultuda işe girişilmişse de, gösterdiğimiz performans tepeden tırnağa düşüktür. Önümüzdeki günleri son derece yoğunlaştırılmış dakik bir planlı çalışma dönemi olarak yaşamak zorundayız. Gerek mevcut yapımızın hızla politik bir mücadeleyi yüklenecek, darbelere dayanıklı bir örgüte dönüştürülmesi, gerek bunun kadrolaşmasının maddesel hazırlıklarının, mali, askeri, mevzi açma, eğitim, altyapı vb açısından tamamlanması için her kadro ve birimin günlük, haftalık somut gelişmeler kaydetmesi şarttır. İddialı sözlerimizin deney taşı sadece ve sadece bu pratik adımlardır.
İçinde bulunduğumuz hazırlık ve örgütsel inşa döneminin görevleri gerçekten oldukça ağırdır. Üstelik, sürat, dikkat ve uyanıklık isteyen görevlerdir. Sınıf mücadelesinin pratik gereklerine hazır, savaşçı ve dayanıklı bir örgütün inşası, kadrolaşması ve hazırlıklarını tamamlaması, yola koyulduktan sonraki tüm mücadelesine damgasını vuracak olan ilk önemli evredir.
Şimdiki çalışmalarımızda problem teşkil etmeyen kimi örgütsel kuralsızlıklar, zaaflar ve küçümsenen kimi eksiklikler, mücadeleye hızlı bir şekilde başladığımızda daha ilk anlarda bize bedelini ödetecektir. Bundan emin olmalıyız! Kendini

düzeltmek için bu iradi ve planlı çabayı göstermeyip varolan durumun içinde sürüklenip giden bir faaliyetin eskisinden hiç bir farkı olmayacaktır. Geçmiş tecrübeler bunu bize gösterecektir.

Yürüyüş düzenimizi sınıf mücadelesi içerisinde vakit kaybetmeden uydurmak zorundayız. Sınıf savaşımının kurallarını bu kurallara göre kendini ve örgütsel ilişkileri düzenleme görevini önemsemeyen, hala göstermelik ve sıradan bir kitle çalışması uğruna bugünkü maddi ve örgütsel hazırlık görevlerini ikinci plana atan her yaklaşımın somut anlamı sınıf mücadelesini istememek, zaafa uğratmaktır. Bu dönemin bizim için kritik önemi şu ki düşman uyumuyor. Şu an için onları rahatsız etmiyorsak da gelecek açısından bu dönemin önemini onlar da biliyor ve gerektiğinde bizle ilgileneceklerinden emin olabiliriz.

İçinde bulunduğumuz inşa ve hazırlık aşaması, hem mücadelemizin geleceği açısından kilit bir öneme sahiptir, hem de karşısında zayıflıklarımızın ve açık noktalarımızın fazla olduğu bir aşamadır. Dikkat edilirse Türkiye'deki sosyalist örgütler düşmanın en fazla dikkat gösterdiği, daha doğarken ve zayıfken imha edip bitirmek istediği, bitirmese de sızma, takip ve bunun gibi yollarla mutlaka denetim altına almaya çalıştığı güçlerdir. İçinde bulunduğumuz hazırlık ve inşa dönemi ise tehlikeye, imhaya veya denetim altına alınmaya en uygun dönemdir. Devletin kolluk güçleri her türlü yöntemi kullanarak yeni doğan bir devrim gücünü daha baştan etkisiz hale getirmek isteyecektir.

GİZLİLİK - AÇIKLIK - LEGALİTE - İLLEGALİTE

İllegalite ile gizlilik, çoğunlukla yanlış olarak birbirinin yerine kullanılan iki kavramdır. İllegal temelde her örgütlenmenin mutlaka sadece gizli çalışma yapması gerektiği, ve illegalitenin başını kuma gömmek şeklinde algılandığını görüyoruz.

Oysa gizlilik, illegal olmanın gereklerinden birisidir. Ancak yine de gizlilik - açıklık sorunu, legalite - illegalite sorunundan ayrı bir konudur. Yasalara uyan her örgütlenme ve mücadele şekli polise açıktır. Yasal çalışma olanaklarını kullanırken yasal kurum ve kadrolarımızı gizlilik teknikleri ile polisten koruma kaygısı içinde olamayız. Tersine açık yürütülen çalışmalar devletin kolluk güçlerinin saldırılarına son derece açıktır. Böyle olduğu bilinerek gelecek tehlikeleri göz önünde bulundurup faaliyet yürütmeliyiz. Yasal çalışmada gösterilecek gereksiz gizlilik kaygısı elimizi ayağımızı bağlar, yasal çalışmadan istediğimiz verimi almamızı zorlaştırır.

Yasadışı (illegal) mücadele gizli olabileceği gibi açık da olabilir. Sınıf mücadelesinde burjuva legalitesini çiğnemek onu yok saymak esastır. Örgütlenmemizin çoğu şekilleri yasalara uygun değildir. Bir çok mücadele ve eylem şekli de yasalara sığmaz. Zaten yığınlar yasaları karşısına alan, yasaları çiğneyen bir mücadeleye yönelmedikçe sosyalist devrimi geliştirmek mümkün değildir. Partinin mücadelesi bir bakıma geniş işçi kitlelerini yasalara aykırı mücadele platformuna çekme kavgasıdır. Fabrika örgütlenmeleri, direniş, miting, gösteri gibi kitle eylemlerinin pek çoğu burjuva yasalarına aykırıdır. Ancak böyle olması, her yasa dışı mücadele ve örgütlenmenlerin gizli olacağı anlamına gelmez. Devrim sürecinin kendisi, başından sonuna kadar kitlelerin açık mücadeleyle açıkça düzenin karşısında yer alıp kendi geleceğini kurma sürecidir. Öyleyse temel karakteri yasadışlık olan sınıf hareketi gizli yürüyemez. Burjuva yasalarına aykırı olduğu için her devrimci gösteri, her fabrika direnişi kanuni kovuşturmaya ve polis saldırısına uğrayabilir. Ancak kanunlara sığmasa bile sınıfın devrimci mücadelesi giderek kendi kitle meşruiyetini yaratır. Fiili bir durum yaratır. Bu devrimci sınıf mücadelesinin temel bir niteliğidir. Demek ki sınıf mücadelesinin ana alanı yasadışı ama aynı zamanda açık

mücadeledir. Bu noktada yasadışı devrimci mücadelenin sürekliliği ve güvenliği açısından bazı gizlilik gerekleri de ortaya çıkar.
Gizlilik mücadeleye hizmet ettiği için ve hizmet ettiği ölçüde uygulanacak taktiksel bir sorundur. Koşullara, içinde bulunulan anın gereklerine göre gizliliğin kapsamı daraltılabilir veya genişletilebilir. Bizi gizlilik uygulamaya mecbur bırakan burjuva yasaları ve devletin kolluk güçleridir. Yoksa bizim amaçlarımızın gizlilikle uyuşan en ufak bir yanı yoktur. Parti içinde veya parti dışında uygulamaya mecbur kaldığımız gizlilik, şu veya bu şekilde demokrasi ile, eşitlikle çelişir. Ve ister istemez zararlı yanları içinde taşır. Kitlelere karşı gizlilik, onların iradesinin örgüte ve dolayısıyla mücadelenin kaderine doğrudan doğruya yansımasını ve demokratik katılımı engelleyici sakıncaları içinde taşır. Parti içinde ise bilgilenmeye getirilen sınırlamalar, eşitsizlik yaratıcı, demokratik merkeziyetçiliği sınırlayıcı etkileri kaçınılmaz bir şekilde birlikte getirir.
Biz bütün bunlara rağmen, yararını ve zararını hesaba katarak, yine de gizlilik yöntemlerine başvururuz. Çünkü mücadelenin acımasızlığı zafere ulaşmak için bizi mücadelenin bu ve benzeri bir çok zorunluluğuna uymak zorunda bırakır. Düşmandan gizli tutulması gereken örgüt sırlarının çoğu halktan da gizli tutulmak zorundadır. Hatta farklı bir biçimde örgüt söz konusu olacaktır. Gizliliğin örgüte ilişkin bir sorun olduğunu bilmeliyiz. Ancak örgüt içinde siyasi sorunlarda gizlilik uygulanamaz. Ne kitlelere karşı örgütün görüşlerinde, ne de örgüt içi ideolojik ve siyasi görüşlere gizlilik uygulanamaz. Gizlilik, örgüt içi demokratik tartışmayı engellemenin ve denetimden kaçmanın bahanesi yapılmamalıdır. Korunması gereken devrimci örgütün yapısıdır.

Y. Kanuni

15.

Örgüt ve örgütlenme ile ilgili sorunlarımızı bilince çıkartıp bu sorunları çözmek, örgütün niteliğini yükseltmemiz için, varolan tıkanıklığı aşmamız için gereklidir. Tek tek aksaklıkları sayıp ortaya dökmek, bunların içinden bir sorunlar yumağı oluşturmak değil, sorunların temelinde yatan belirleyici faktörü tespit etmemiz gerekir. Stratejik görevimizi, hedefimizi göz ardı etmeden bütünsel bir bakışla faaliyetimize bakabilmemiz gerekir. Yoksa ayrıntılara boğulur gideriz.

Bugünkü öncellerimizin ortaya çıkış süreci teorik bir ön hazırlığın ürünü değildir. (programa temellik edecek ilkeler çalışması sonraki dönemin ürünüdür.) Geçmişin örgütsel faaliyeti içerisinde değişik dönemlerde yol ayrımı yaşanmış ve çeşitli tarihlerde yan yana gelinerek bugünkü mevcut tablo ortaya çıkmıştır. Değişik dönemlerde tek tek veya grup halinde yaşanılan bu ayrılıklar incelendiğinde örgüt sorununda leninist bir kavrayışa sahip özellikleri de içerilerinde görmek mümkün. Buna rağmen bugün yaşadığımız örgütsel sorunlar (belki de tıkanma) bir kez daha bu konuda düşünmeye zorluyor.

En genel hatlarıyla şöyle bilinir. Bir örgütlenmenin ideolojik kimliği, toplumsal kimliği, devrimci duruş biçimi (varoluş biçimi) birbirini tamamlayan bütünselliktedir. Bu öğelerden birinin eksikliği ideolojik, siyasal ve örgütsel yozlaşmayı kaçınılmaz hale getirir. I. ve II. G.T. sonrası geçen zaman, bu kavrayış temelinde sorgulanması, irdelenmesi gereken zamandır. Sınıf mücadelesinde çok kısa bir zamandır geçen zaman. Ama hedeflerimiz açısından kayda değer bir zamandır. Bu kısa ama bizim için önemli olan süreç, pratiğin öğreticiliğiyle şunu göstermiştir. Doğru ideolojik, teorik argümanlara sahip olmak pratiğin de doğru yapılacağı anlamına

gelmiyor. Bunu zaten biliyoruz denilecektir. O halde eksikliğimizi, sorunlarımızı, yaşanılan tıkanıklığı ortaya serip çözmek zor olmasa gerek. Ama tartışmalarımız bunun tersini gösteriyor. Ben aşağıda, yaşadığımız sürecin sonunda, yani bugün, değerlendirme yaptığımda sorunlarımıza, nedenlerine ve bazılarına çözümlere, dilimin döndüğünce, biraz da konuşma diliyle değinmeye çalışacağım.

Sahip olunan doğru ideolojinin kendini pratik faaliyette örgütsel bir mücadele aracılığıyla yani örgütle yeniden üretmesi gerekir. Bu da ideolojiyi sınıfsal bir zemine oturtan, mücadele eden devrimci bir duruşa sahip örgütle başarılabilinir. Bugün geriye baktığımızda kayda değer bir ilerleme kaydedememişsek bu konuyu irdelememiz gerekir.

Pratiğin teoriden bağımsız ele alınamayacağı ön kabulümüzle örgütsel alandaki zaaflarımızın, sorunlarımızın ideolojik, teorik arka planı bulunması gerektiğini söylemek mümkün. Bunun tersini söylemek ideolojinin kendi başına bir örgütün pratik faaliyetinin biçimini, içeriğini belirlemede yeterli olduğunu düşünen yaklaşımlara denk düşer. Pratikteki bu tıkanma, bu yaklaşıma sahip olup olmadığımızla ilgili mi diye sorulursa net bir cevap vermem mümkün değil. Ama tartışmaların belli bölümlerinde bazı yoldaşların böyle düşündüğünü düşündürttüren sözlere de rastlamak mümkün. Eğer yanılmıyorsam bu anlayışla ilgili şunu söyleyebilirim. Bu anlayış örgüt sorununu ideolojik, sınıfsal içeriğinden soyutlayarak teknik bir aygıt sorununa indirgemektedir. Bu aşamadan sonra hata hep aygıtın kendisinde arandığı için -sanki aygıt kendinden menkul birşeymiş gibi- başka hiç bir şey sorgulanmamaktadır. Pratiğin teoriden bağımsız ele alınamayacağına geri dönersek, bir önceki dönemde aldığımız kararları yeniden gözden geçirme ihtiyacı duyarız. Örneğin, "ilişkilerin örgütlenmenin saptanmış hedefleri doğrultusunda değerlendirilmeleri, faaliyete yönlendirilmeleri, diğer ilişkilerin

dolaylı olarak sürdürülmesi" diye aldığımız karar. Bu kararın akabinde bugünkü durumumuz şu. Saptanmış bir hedef olmadığı için, dolayısıyla oraya doğru bir yönelme olmadığı için var olan ilişkiler değerlendirilemiyor. Biz hedef, somut bir hedef, yani şu fabrika diye bir hedef saptamadık; ama bir başka anlamda hedefimiz belli, fabrikalar! Bu ilişkileri değerlendirmek için şu fabrika dediğimizde sorunumuz bitiyor mu? Hayır. Çünkü bu ilişkilerin ne biçimde, hangi yöntemle örgütleneceği belli değil. Bunları organ mı yapacağız? Çalışma grubu mu yapacağız? Hangi organa direkt bağlı olacaklar? Ö.K.'ye mi, F.H.Ö.K.'ye mi? Bu gruplarla, organlarla bağlı ilişkiler mi sürdürülecek? Hakları, hukukları, üye olmadıkları için nasıl bir yöntemle bildirilecek, nasıl sürekliliği sağlanacak? vs., vs.. Bütün bunların belli olması için bilmem ne fabrikasına gidiyoruz demek gerekmiyor. Şimdiden belli formüller bulup önerebilmeliyiz. Var olan ilişkileri de somut bir fabrika olmadığı halde sanki yarın olacakmış gibi hazırlayabilmeliyiz.

Tezlerde, başka kararlarımızda, "Bunun için komünistler, organik karakteri proleter komünist örgüt yaratabilmek üzere, bütün pratik siyasi faaliyetlerini işçi sınıfına yöneltmelidirler." (Tezler madde 9) demişiz. "Bu ise, örgütsel ifadesini, bütün hücrelerin, siyasi faaliyet yürüten organların işçi sınıfı içerisinde kurulmasında bulur. Uzmanlık görevleri, özel organlar bir bütün olarak örgütlenmenin ve sınıf mücadelesinde konumlanan komünist örgütün ihtiyaçlarına göre oluşturulurlar. İşçi sınıfı çalışması yürütmek isteyen örgüt buna göre olanaklarını ve kadrolarını düzenlemelidir." (Tezler madde 10) diye devam etmişiz. Daha sonra, "Komünist siyasi faaliyet, ajitasyon, propaganda ve örgütlenme çalışmasının profesyonelce sürdürülmesini gerektirir. Bu amaçla insan gücü, nitelik, maddi olanaklar açısından asgari bir birikim şarttır. Henüz bu birikimin olmadığı bugünkü aşamada komünistlerin,

sosyalistlerin kazanılması, bunun için, teorik faaliyetin ve bu faaliyetin sonuçlarının takibi doğrudan siyasi faaliyetin önüne geçecektir." (Tezler madde 11) diye bugünkü durumu da tariflemişiz. Peki niye sorunlar yaşanıyor? Örgütsel sorunlar tıkanmaya kadar gidiyor? Çünkü: Evet biz organik karakteri proleter komünist örgüt yaratacağız. Bütün siyasi faaliyetimizi de işçi sınıfına yönelteceğiz. Ama siyasi faaliyeti kim yürütür? İşçi sınıfı içerisinde kurulan organlar. Şimdi burada bir çelişki yok mu? Bazen soruyoruz. Biz siyaset yapıyor muyuz? Hayır deniliyor. Çünkü kararlarımıza göre siyaseti işçi hücreleri yapar. İşçi hücremiz var mı? Yok. Komünist siyasi faaliyetin profesyonelce sürdürülmesi için insan gücü, nitelik, maddi olanaklar açısından birikim şart demişiz. Peki biz şuna mı karar verdik? Maddi olanaklarımız ve niteliğimiz (örgütsel niteliğimizden bahsediliyor) tam da, sadece insan gücümüz eksik. Öyle diyelim. İnsan gücünden de tek tek komünistleri, sosyalistleri anlıyoruz. "Tek tek komünistlerin kazanılmaları işçi sınıfı içerisinde pratik siyasi faaliyet temeli üzerinde, bu pratik faaliyete kazanılmak üzeredir." (Tezler madde 13) Yukarıda saydığım ve daha sonra da sayacağım sebeplerden dolayı sınıf içerisinde siyasi faliyet yürütemiyoruz. Bu sosyalistleri, komünistleri, yani çevremizdekileri neden örgütleyemediğimize, bu tıkanmaya cevap değil mi? Bizim derdimiz komünistleri örgütlemekse, ille de siyasi faaliyet yapan işçi hücresi mi olması gerekiyor? Yok gerekmiyorsa, X ve Y illerindeki ilişkilerin neyini aylarca tartıştık? Burada bir çelişki yok mu? Hem kendime hem size soruyorum. İşçi sınıfı içerisinde pratik siyasi faaliyete kazanmak üzere tek tek insanlara gittiğimizde, bu insanlar işçi olmadıklarına göre biz başka sınıf ve tabakalara gitmiş olmuyor muyuz? Bizi kurtaran ne? Niyetimizse eğer, bugün şunları yapalım, şöyle genişleyelim diye öneren yoldaşların niyetleri mi bozuk ki, hemen biz başka sınıflarda, tabakalarda çalışmış oluruz, oraya

gitmemek lazım deniyor. Başka tabaka ve sınıflara gitmemiş olmak için kaç tane tek tek komünisti örgütleyeceğiz? Var mı bunun cevabı? Komünistlerin kökeni önemli değil, komünist olup olmadıkları önemli diyorsak niye kendimizi sınırlıyoruz? Soruları çoğaltmak mümkün. "Amacı fabrika hücreleri ve üst komitelerini yaratıp bu zeminde siyasi faaliyet yürütmek olan komünist örgüt, bu niteliğe ulaşmadığı dönemde, egemenlerin baskı ve terör uygulamaları karşısında demokratik hak ve özgürlükler mücadelesinde yer almak, tek tek üyeleri ve bir bütün olarak kendisini, sürüp giden toplumsal politik mücadeleler içinde konumlandırmak zorundadır." (Tezler madde 15) demişiz. Bugün işçi sınıfı zemininde faaliyet yürütemiyoruz. Peki demokratik hak ve özgürlükler mücadelesinde ne yapıyoruz. Yoksa egemenler baskı ve terör uygulamıyor mu? Yok baskılar ve terör devam ediyorsa biz tek tek ve bütün olarak bu konuda ne yaptık veya ne yapmayı kararlaştırdık? Hiç bir şey. Konuşmadık bile. Toplumsal politik mücadele içerisinde demokratik mücadele sürdüren bir sürü yapı var. Bunları değerlendirdik mi? Beğenmedikse ne öneriyoruz? Yok şimdi bunlara gerek yok diyorsak niye karar aldık? Biz kararlarımızda "büyük ölçekli üretim temelinde sanayi proletaryasını örgütleyeceğiz" diye yazdığımızdan, bugün niye adım atamadık diye sorup hem de radikalce sorup cevaplar vermeliyiz. Hedeflerimiz mi uygun değil, biz mi uygun değiliz diye?

Tabii söylenecek daha çok şey var ama hepsi kararlarımızla, teorimizle ilgili değil. Kendi özgünlüğümüzün dışında, hep söyleniyor, toplumsal ortamın, sınıf mücadelesinin, sınıfın halinin, ulusal mücadelenin geldiği nokta. Tasfiyecilik rüzgarlarının, yasalcılığın bizim yaşantımız, örgütsel yaşantımız üzerindeki olumsuz etkileri de var muhakkak.

Dış etmenlerin haricinde her örgütlenmede

bürokratizm, anti-otoriterizm, aydın konformizmi, bireycilik, sekterlik gibi sapmalara meyiller de olabilir. Bunlar gibi tehlikeli, sinsi sapmalara da karşı uyanık olmak, varsa açığa çıkarmak gerekir. Var mı diye sorulacak olursa net olarak şu yoldaşta şu zaaf var diyemem. (Ama benim için sekter deniyor, yani sizin sorununuz.)

Aidatların verilmeyişi, genel sorunlara kayıtsız kalınışı, görevlerin yerine getirilmeyişi hep bireysel zaaflar, eksikliklerdir. Direkt olarak teoriden kaynaklandığını söylemek doğru değil. Ama örgütlenmenin bir bütünsellik taşıdığını söylediğimiz için tamamen ayrı ele almamız da mümkün değil. Bu tür davranışların neye tekabül ettiğini saptamamız ve önlemlerini almamız gerekiyor.

Kendimi ifade etmede özürlü olduğumu biliyorum (özellikle de konuşarak). O yüzden yukarıda söylediklerim ve birazdan söyleyeceklerimden sonra yanlış anlaşılma ihtimali yüksek. Ya da hiç anlaşılamama. Ama şimdiden şunun önünü kesmek isterim. "Sınıf temelli, fabrika hücreleri yaratma zorluğu bu perspektifin zayıflamasına yol açmış." Kesinlikle hayır yanılıyorsunuz dedikten sonra lafı açılmışken fabrika hücreleri yaratma, oluşturma sorunumuzun da en önemli sorunumuz olduğunu belirtirim. Pratikteki tıkanmalara açıklık getirecek bu konuda da bir iki değinme yapmak gerekir. Yararı da şu olacak: ideolojinin kendini pratik faaliyette örgütsel bir mücadele aracılığıyla yeniden üretmesi gerekirken neden üretemediğine, üretemezse ne olacağına belki açıklık getirir. Fabrika hücreleri örgütleme bugün birinci değilse de en önemli görevimiz. Geleceğimiz açısından da önemi büyük. Peki biz bu konuda ne yaptık? Kağıt üzerinde bu işi yapacak organları kurduk. Başka hiç bir şey. Sorun bu işi yapacak organın bileşenlerinin bu işi yapıp yapamayacaklarından başlıyor, kullanılacak araçlara, belirlenecek yöntemlere kadar uzanıyor. Bizim için hayati olan bu konuda bir paragraf yazımız yok. Bu

iş için kullanırız dediğimiz materyallerimiz, yol, yöntem üzerine söylenmiş, belirlenmiş bir şey de yok. Bu nasıl önem vermek anlaşılır gibi değil. İşçi sınıfının ilerici, devrimci kesimi içerisinde öncü işçilere ulaşabilmek için buna uygun araçları yaratan, (Araç denince sadece gazete anlaşılıyor. Gazete önemli bir araç ama tek araç değil, bildiri, bülten, propaganda ekipleri, ajitasyon ekipleri, teknik işlerle ilgili ekipler, dergi büroları, işçi evleri, kültür evleri, vs., vs..) yaratmayı hedefleyen bir hazırlık içinde olmalıyız. Gözümüzü diktiğimiz işçi sınıfının çalıştıkları ve yaşadıkları yerlerin sorunlarını, koşullarını kavrayan, bu sorunlara çözüm üretebildiğimiz ölçüde bu kesimi, yani işçi sınıfını kendi zemininde örgütleyebilen, hem de onları ancak o zaman siyasal çizgimizin etkisi altına alan bir örgüt olabiliriz.

Bir örgütlenmenin bütünselliğinden ideolojisini, duruşunu, kimliğini anlıyoruz demiştim. Evet bir örgütü örgüt yapan bu bileşenlerin hepsi ve bunlara olan inançtır. İnanmak sahiplenmeyi getirir. Sahiplenmek, inanmak ise davranış biçimlerimizden yaşantımıza kadar her şeyimizi inandığımız, sahiplendiğimiz değerlere göre değiştirmemizi getirir. Bu konuda da örnekler vermek mümkün. Yasal bir dergiyi, üstünde taşımak istemeyen, dergisinin ismini pankarta yazdırmak istemeyen, o isimle yürümek -hem de anlamsız mazeretlerle- yürümek istemeyen, onun arkasında durarak dosta düşmana karşı sahiplendiğini göstermek istemeyen, her yasal mitinge gidip gitmemeyi tartışan, daha da önemlisi birbirine yoldaş demeyen, bu sıcaklığı hissetmeyen, toplantıları önemsemeyen, sorunlarımızı hiç dert edinmeyen sanki yokmuş gibi davranan, aidatını ödemediği halde giderlerin nasıl karşılandığını sormayan, merak etmeyen, bilgi verilmiyorsa verilmesi için zorlamayan, vs., vs. bir örgütsel yaşamı ancak inançsızlığın, sahiplenme duygusunun az olması ya da olmamasıyla açıklamak mümkün. Hedeflerimiz var, görevlerimiz var. Ama

ilerleme yok. Yapmamız gereken, yapabileceğimiz işleri yapmıyoruz. Eğer birilerimiz tarafından aranmasa, ne oluyor, ne yapıyoruz, halimiz nedir, niye toplanmıyoruz diye sormayan, günlerce, haftalarca kendisi aramayan 'yoldaş'larımız var. Tüm bu eksiklikleri bilgisizlikle açıklayamayız. Tüm yoldaşların geçmişi, birikimi ortada biliniyor. Geriye sadece sahiplenme duygusunun olmayışı ya da az oluşu kalıyor. Bu durumdaki yoldaşlara kızmak, cezalandırmak hatta ilişkiyi kesmek de çözüm değil. Çünkü hemen hemen bir bütün olarak edilgen durumdayız. Şimdilik yayın dışa karşı durumu kurtarıyor. İçte de belli ölçüde motivasyona yarıyor.

Sahip olunan ideolojinin, teorinin kendini yeniden üretmesi gerekir demiştim. Bu da mücadele eden poltik bir örgütle mümkündür. Biz bugün bir kaç işi bir arada yapmak zorundayız. Hem teorik sorunlarımızı halledip, politika üretip hem de politik hayatın içinde olmalıyız. Politik olarak bir kimliğe sahip olmalıyız. Bugün değiliz. Bu kimlik bizim kendi kendimize verdiğimiz bir kimlik değil, politik mücadelenin gereklerini yerine getirerek edineceğimiz bir kimlik olmalı. Acilen politik mücadeleden ne anlıyoruz, nasıl gereklerini yerine getirir hale geliriz tartışıp gerçekleştirmemiz lazım. Bize her yeni katılan (ister tek tek komünist, ister işçi olsun) bu kimliğe bakarak katılacaktır. Zaten ancak öyle sahiplenir mücadeleyi. Bunları yapmadığımız takdirde bugünkü halimiz devam eder. Sonsuz, sonuçsuz tartışan bir grup oluruz. Olmamak için:

Biz toplumsal devrimin, devrim hareketinin bir örgütü olmalıyız. (İleri aşamalarda partisi olmalıyız.) Toplumsal devrimin öncüsü, önderi, yönlendiricisi komünist işçi partisinin yaratılması hazırlığındayız. Yani bizim acil sorunumuz **parti**, temel sorunumuz **devrim** ve **iktidar**, proletarya diktatörlüğüdür. Daha ilk günden, bir avuçken bile bu

perspektifle davranmalıyız. Davranamazsak değerlerimizi, inançlarımızı yitirme noktasına geliriz. 1 Mayıs bildirisi bile soyut, bu ülkenin insanlarına, işçilerine yazılmamış gibi çıkar elimizden. Demokrasi mücadelesinde yer almak, politik arenada bulunmak, gereklerini yerine getirmek, devrimci bir duruşa sahip olmak, bunlar da karakteristik özelliklerdir, sonradan kazanılması çok zor olsa gerek. Örgütlenen ilk sosyalistten ilk işçiye, ilişkilere kadar bir bütün olarak bu perspektifle davranmalıyız. Evet **parti** ve **devrim**. Bütün teorik, politik, taktik sorunları bu temelde ele almalıyız. Türkiye devriminin teorik, taktik sorunları, dünya ve Türkiye işçi sınıfının ve komünist hareketinin bugünkü durumu ve sorunları, vs., tüm bunlar bizim için şimdiden parti ve devrim sorunları olarak ele alınmalı, tartışmalar, örgütlenme böyle şekillenmelidir. Başka türlü devrimci coşkuyu, ruhu yakalayamayız.

Hedeflenen nitelikte, işçi sınıfının öncülerini örgütleyen, fabrika ve işyeri hücrelerine sahip profesyonel devrimciler örgütü olabilmek, parti öncesi daha bugünden kazanacağımız niteliklere, vasıflara, bu yönde atılacak adımlara bağlıdır. Yalnızca propaganda görevlerini yerine getiren bir örgütlenmenin (onu da ne kadar yerine getirdiği tartışılır) hedeflediğimiz nitelikte bir örgüt olduğu söylenemez herhalde. Hedeflediğimiz örgüt, hem fabrika ve işyeri hücreleri kuracak, hem sosyalistleri kazanacak, hem de farklı niteliklere sahip (ya da tecrübe ve birikime sahip) üye, aday üyeleri, birbirinden farklı, örgütlenmenin ihtiyaçları doğrultusunda, görevleri, işlevleri yerine getirecek organları, bağlı organları bünyesinde merkezileştirip sevk ve idare edecek. Üyelerin dışındaki ilişkileri, yeni ilişkileri, üye adaylarını, aday adaylarını hedefler doğrultusunda faaliyete katacak. İşçi çalışması, yayın dağıtımı, eğitim grupları, büro faaliyeti gibi somut işlerle faaliyete katacak. (Belki teknik işlerle de.) Tüm bu çalışmaların

örgütlenmesini üstlenip sorumluluğunu taşıyan nitelikte bir örgüt olmalıyız. Bu örgüt tam da bu dönemde yeni başlarken bile bir partinin (elbette o yaygınlıkta ve çeşitlilikte değil) kullandığı yöntemleri, araçları kullanmalıdır. Hedeflediğimiz alan veya alanlarda (bir fabrika, bir işçi mahallesi, vs.) yönetme ve örgütleme niteliğine erişmesi, bu süreçte kendini deneyip yenilemesi ve ileriye dönük adım atmasına hizmet edecek bir örgütsel faaliyet yürütmeliyiz. Küçük, kendi olanaklarımızla orantılı, (herkes bir iş yapsın gibi kendi kendimizi de sınırlamadan) ulaşılır hedefler seçmeliyiz. (Büyük ölçekli üretim merkezleri bu noktada bir kez daha düşünülür hale geliyor. Vazgeçmek anlamında değil, olanaklarımızla ilgili.) Ulaşılır hedefler seçilip gerçekleştirildiğinde, örgüt zemininde somut bir nitelik artışına, siyasal zeminde ise örgütlü siyasal faaliyetin çevresinde genişleyen devrimci politik bir çizginin yaratılıp sürekli kılınmasına hizmet edecektir. Bu tür hedefleri ivedilikle belirleyip hayata geçirmeliyiz. Bu hedefler ve adımlar, sınıfın geneline değil (şimdilik) sınırları güç ve olanaklarımızla orantılı çizilmiş alanlarda açıktan siyaset yaparak politik kimliğimizin hedef kesim tarafından sahiplenilmesini sağlayacak hedefler olmalıdır. Ancak bu tür bir faaliyet tarzı ve anlayışı bize hazırlık dönemimizde kazanmamız gereken siyasal vasıfları kazandırabilir. Şunu da eklemek gerekir: Bu tür kazanımlar için ne olursa olsun diyerek, ille de vasıf kazanacağım diyerek olmayacak şekilde örgüt kapasitesini ve olanaklarını dağıtmamak lazım. Bu tür kazanımların, örgütün niteliğinin yükselmesi çabasına, somut katkılara dönüşebildiği oranda gerçek politik ve örgütsel kazanımlar olacakları aklımızdan çıkmamalıdır.

Yeni bir aşamaya, bir atılıma geçmek örgütümüz için acil bir ihtiyaçtır. Bunu gerçekleştirmek bir ölçüde G.T.'nin başarısına bağlıdır. G.T.'nin başarısı ise, iyi bir hazırlığa, canlı tartışmalara, tartışmalara katılıma, araştırmaya, incelemeye, vs.

bağlıdır. Tüm yoldaşların ve organların mümkün olduğunca iyi hazırlanmaları, tartışmalara katılmaları, gündeme ilişkin görüş, eleştiri, değerlendirme ve önerilerini iletmeleri, hem hakkı hem de sorumluluğudur.

A. EKİM

16.

.....olarak önceki iki GT'da alınmış kararlar doğrultusunda yapılan ve yapılamayan çalışmalar ortada ciddi sorunlar olduğunu ve şimdiye kadar olduğu biçimi ile bu sorunlara rağmen daha fazla bir yürüyüşün mümkün olmadığını yeterince ortaya koymuştur.
Sorunların tanımında ve bu tanım esas alınarak oluşturulması gereken çözümlerde ortaklaşan, bu ortaklık temelinden kalkarak sorunları çözmeye aday ve yeterlilikte bir iradeyi ...GT'mız ortaya koymak, oluşturmak zorundadır. Aksi taktirde, şu ana kadarki olumlu çalışmalarımız, devrim ve sosyalizm mücadelesindeki doğru ve olumlu adımlarımız da heba edilmiş olacaktır.
Bu noktada bizim sosyalizm mücadelesinde konumlanışımızın diğer siyasi çizgilerden farkı ve bu anlamıyla, sınıf mücadelesi açısından meşruluğumuzun ifade edilmesi ile işe başlanmalıdır. Bu açıdan çizgimiz:
-İşçi sınıfının iktidarının (sosyalizmin) yine kendi eseri olacağı; işçi sınıfının bu eserini, öncüsü etrafında bütün olarak gerçekleştireceği siyasal eylemiyle yaratacağını kabul eden ve buna göre örgütlenen bir siyasal anlayışa sahiptir.
-Komünistlerin görevinin, işçi sınıfının öncüleriyle birlikte, onların bir parçası olarak işçi sınıfını örgütlemek olduğunu kabul eder. Fabrika hücreleri ve işyeri komiteleri olarak örgütlenmenin, komünist işçi partisinin ayırıcı çizgisi olduğunu tekrar belirtir. Bütün taktik adımlarını bu stratejik çizgiyi yaşama geçirmek için planlar.
-Komünistlerin işçi sınıfından ayrı çıkarları olmadığını belirtir ve işçi sınıfının komünizme kazanılmasını temel yönelimi olarak saptar. İşçi sınıfı adına ve onun yerine politika yapan 'sınıfçı' çizgilerden farklı olarak, sınıfın öncülerinin kazanıldığı

örgütlenmesi ile, sınıfın tarihsel ve siyasal çıkarlarını ifade eden bir siyasal çizgiyi yaşama geçirir.
-Sınıf hareketinin ve sosyalizmin çakışmadığı bugünkü durumda, 'sınıfa bilinç götürme' faaliyetinin, komünistlerin sınıfla buluşma faaliyetine zemin oluşturacağını, bunun için de komünistlerin örgütünün, 'komünist örgüt' olmanın temel önemde olduğunu saptar.
-Bu tezlerin ayrı bir çizgi olmak ve ayrı bir örgütsel varlık olarak devam etmek için ne kadar yeterli olduğu tartışmalı görülebilir. İçinden geldiğimiz gelenekten tam da bu noktalarda bir ayrımı yaşadığımız doğrudur. Bunun, programatik olarak ifade edilmesi ve olduğu kadarıyla tezlerimiz ekseninde örgütlenmek için yeterli olması, örgütsel varlığın kendisi için yeterli değildir. Programın, ülkeye ve ülkedeki devrimci adıma yönelik tezlerinin hızla tamamlanması zorunludur. Devrim, parti, sendika, enternasyonalizm gibi konular başta olmak üzere, her konuda tezlerin üretimi aciliyet kazanmıştır. Bütün bunların üstüne kendi kimliğimiz yaratılabilecektir.

Bu çizginin yaşama geçirilmesi için iki düzeyde sorun yaşadığımızı düşünmekteyiz.
1. Bugünkü durumumuzla yukarıda belirtilen hedefimiz arasındaki açının kapatılması için atılması gereken taktik adımlar konusunda bir anlaşmazlık bulunuyor: Kadro ve diğer olanaklar açısından yeterli güç ve asgari birikimi sağlamanın yolu ve yöntemi nedir sorusuna değişik yanıtlar veriyoruz. Bugün, işçi sınıfının (ve toplumun) nesnel olarak öncüsü olan ve büyük ölçekli üretim alanında konumlanan işçi sınıfının bir parçasının, yeni bir toplumu kurma yeteneğinde olan ve sonuna kadar devrimci olabilecek tek unsur olduğunu biliyoruz. Bir bütün olarak işçi sınıfının kurmak durumunda olduğu sosyalizm, onun öncüsünün bağımsız siyasal çizgisi olmadan yani örgütsel olarak ayrı bir duruş sağlanmadan mümkün

değildir. Bu gerçeğin burjuvazinin de bilgisi dahilinde olduğu tartışılmaz. İşçi sınıfının ayrıcalıklı kesiminin sınıfın diğer kesimlerinin sefaletine ve haksızlıklara karşı korunması, sınıf içinde ayrıcalıklı kesimler yaratılması, tam da yeni toplumun kuruluşuna öncülük edecek bu kesimlerin üzerinden gerçekleşmektedir. Sendikalı olmanın, bir dayanışma ve mücadele örgütü olmanın ötesinde, sınıfının diğer kesimlerine karşı ayrıcalık ve imtiyazların süreklileştirilmesi ve işçi sınıfının mücadele birliğinin kurulmasının engellenmesi yönünde kullanıldığını söyleyebiliriz. Sosyalizmi kurmanın toplumsal ilişkilerin merkezinde yer tutan ve çoğunca doğrudan artıkdeğer üretiminde bulunan bu kesimin örgütlenmesinden geçtiğini, aksi durumda devrim yapmanın sosyalizmi kurmaya yetmeyeceğini belirtmek, bütün bir sosyalizm tarihi ve deneyiminden çıkardığımız bir derstir.

İşçi sınıfının öncülerinin örgütü, komünist örgüt olmak noktasından daha azına razı olmak mümkün değildir. O halde, buraya giderken atılması gereken taktik adımlar, bu amaç için planlı disiplinli bir şekilde, asgari olarak komünist örgüt işleyiş ilke ve kurallarına uyarak, yeterli güç ve birikimi sağlamak doğrultusunda bir çabayı içermelidir. Yeterli güç ve asgari birikimi sağlamak için yapacağımız ve çoğunca 'zorunluluklar'ın gerekçe oluşturacağı bu tarz faaliyetler, komünist örgüt olma bilinç ve iradesini, pratikte somutlamadığımızda, hedefimizle hiç ilgisi olmayan konumlanışlara neden olabilecektir.

İşçi sınıfı içinde doğrudan çalışma yapmak, komünist siyasal faaliyeti sürdürmek için kadro ayrılmalı ve bunun imkanları yaratılmalıdır. Bu alanda tam gün çalışan kadrolar ayrılmadan hedeflediğimiz kesimlerde ilişkiler geliştirip kök salmak mümkün değildir.

2. Komünist faaliyet sürdürmek için aralarında anlaşmış kadroların, teorik düzeydeki anlaşmışlıklarını yaşamın her

anında her alanında somutlamaları gerekmektedir. Yaşamı paylaşmak; planlı, disiplinli ve özverili bir çalışmayı her gün yeniden üreterek sürdürmek zorunludur. Bunun için duygu dünyamızdan, yaşam tarzına kadar asgari olarak ortaklaşmış ve her şeyiyle bütün olmuş bir komünist örgüt anlayışı zorunludur. Bugüne kadar bunu yapmadık, yapamadık. Geçmiş yaşantılarımızın etkisiyle, herkesin kendi anlayışınca ortaklaştığı bir örgüt, komünist olamaz. Parasal olanaklardan, okunulan kitaplara kadar, tam anlamıyla bir ortaklık tesis edilmeden, ve bu zorunluluk olarak değil, gönüllü olarak gerçekleştirilen bir karakter kazanmadan, önümüze koyduğumuz hedeflerin sahiciliği fazlasıyla tartışmalı olacaktır. Yaparmış gibi yapmaya devam etmek, sürdürülebilir bir davranış değildir. Bu noktada, statükonun devamından yana tavır alınamaz. Geçmiş alışkanlıklarımız ve yaşam tarzımız, kimsenin isteği ve gönüllülüğü üzerinden gerçekleşmemiştir. Kimsenin devrimciliğini tartışmak değil, zamanın yıpratıcılığı ve günlük yaşamın her günkü saldırıları karşısında oluşmuş reflekslerimizi, kolektif bir tarza evirmek zorunludur. Örgütlü yaşama ve devrime olan bağlılık, karşılıklı güven ya da bunların tersi düşünce ve duygular, bundan sonra nasıl davranacağımızı belirleyecektir. Bunun istenilen yönde gelişmesi için kolektif denetleyici ve yapıcı olmak zorunludur. Bu ise komünist örgüt ilke ve işleyiş kuralları esnetilerek veya farklı yorumlanılarak yapılabilecek bir iş değildir.

Bugüne kadarki işleyiş tarzımız ve anlayışımız sorunludur. Sorun, birikmiş tezlerimiz ve onların açılımından değil, bunların uygulanmamasından kaynaklanmaktadır. Bunları nasıl ve kimlerle uygulayacağımız sorusu ya da, 'bu maya bu kadar hamur kaldırır' türü yaklaşımlar, realiteye karşılık geldiği ölçüde doğru, nerede ve nasıl olursa olsun en azından iki komünistin yan yana geldiği her koşulda ise yanlıştır.

Komünist örgüt olmanın, psikolojik, ideolojik, kültürel, maddi,

manevi her düzeyde ortak bir bütün olmaktan geçtiğini, bunu sağlamadan önümüze koyduğumuz hedeflere ulaşmanın hayal olduğunu belirtmek gerekir.

..GT, sorunları ortak ve doğru tespit eden ve çözümü noktasında ortaklaşan bir yürütmeyi göreve getirmelidir. Yukarıda saptanan sorunların çözümü, şu ana kadarki oluşmuş yazın ve belgelerimizde mevcuttur. İyi niyet ya da kendiliğindenciliğe, tek tek her bireyin kendisi için çizdiği örgütsel çerçeveye doğrudan müdahale edip, herkesi yeniden istihdam edecek ve örgütsel işleyiş ilke ve kurallarını temel alacak bir yürütme sorunu çözme şansını yakalayabilir. Bu şu ana kadar bizim dışımızda bizi teslim almış olan statükoların parçalanması, her birimizin yaşamlarını devrimci tarzda yeniden düzenlemek açısından zorunludur. Bunu başardığımız ölçüde, önümüze koyduğumuz teorik ve politik sorunlara müdahale etme ve bunları aşmak için gerekli olanak ve araca ulaşmamız mümkün olacaktır.

V. ERDEM - A. EKİM

17.

İçinde bulunduğumuz durum nedeniyle çeşitli eleştiri ve şikayetler gündemde. Önümüze koymuş olduğumuz görevleri başaramamamız, farklı değerlendirmelere yol açıyor. Farklı yönlere ilişkin eksiklik, aksaklık ve kusurlar birbirlerini de olumsuz yönde etkiliyor. Karmaşık bir durum alan bu sorunlar arasından belirleyici olanı, çözülmesi diğerlerinin çözülmesinin olanağını sağlayacak olanı saptamak önemli. Bu açıdan, komünist örgütsel yapı ve işleyişin yerleştirilmesinden önce genişleme ve yaygınlaşmaya ağırlığı kaydıran önerilerden değil, diğer sorunların da çözümünü, bunun gerçekleşebileceği temeli sağlayarak olanaklı kılacak komünist işleyişe uygun bir yapının oturtulmasından yana olmak gerekiyor.

2. G.T., komünistler örgütünün olmazsa olmaz zorunluluklarının örgütsel işleyişte yeterince yerleştirilememiş olduğunu saptayıp bu eksikliklerin derhal giderilmesi kararıyla bu doğrultuda bir iradeyi ifade etmişti. Komünist işleyişin bu asgari zorunluluklarının ne ölçüde yerine getirildiğinin bugün madde madde yeniden değerlendirilmesi gerekiyor. Bunun sonucu ise, olumsuz, yani komünist örgütsel işleyişin yeterince başarılamaması olarak gözüküyor.

Komünizm, bir inanç, bir iddia olmaktan öteye, komünizmin, içinde bulunulan koşullara uygun gereklerinin yerine getirilmesini içerir, zorunlu kılar. Komünist örgütsel işleyiş gerçekleştirilmeden komünist olunamaz. Bu yüzden, komünist örgütsel işleyişin başarılamamış olması saptaması, örgütlenmenin bir bütün olarak komünist niteliğe sahip olamaması sonucuna yol açıyor. Bu da örgütsel durumun köklü bir biçimde değerlendirilmesini ve ele alınmasını gerektiriyor.

Söz konusu 2. G.T. kararının önerilmesinin arkasındaki düşünce, esas olarak geçmiş alışkanlıkların komünist örgütsel

işleyişin yerleştirilmesini engellediği ve bu noktada yoğunlaştırılacak çaba ve kararlılıkla sorunun aşılmasıydı. Ancak bu başarılamadı, hatta tersine işleyişteki aksaklığın daha da yerleştiği bile söylenebilir. Buna karşılık, bu durum karşısında yapılmakta olan değerlendirmelerde, komünist olmayan, devrimci olmayan yönlerden, unsurlardan söz edilmekte. Bu da mevcut tıkanıklık sorununa çözüm olarak, örgütsel yapının köklü bir gözden geçirilmesini ve yenilenmesini gerektiriyor.

İşte aşağıda getirilen kayıt yenileme, 'temizlik' önerisi bu gerekçelere dayanıyor.

S. DENİZ

3 . G.T.'YA ÖNERİ:

1. Kayıt yenilemenin kararlaştırılması.
2. Bu amaçla, görevleri
   - teker teker bütün üyelikleri gözden geçirerek kayıt yenileme
   - yenilenmiş üyeliklerle derhal 4. G.T.yı toplama
   - bu asıl görevlere ek olarak, varolduğu kadarıyla yönetimi sürdürme

olan, dolayısıyla bileşimi

   - üyelik kriterlerine uygunluğunda kimsenin kuşkusu olmayanlar arasından
   - kayıt yenileme işini, esneklik - katılık ölçüsü bakımından en iyi başarabilecekler

biçiminde belirlenen bir organın seçilmesi.

18.

Olması gerekenlerle olabileceklerin ayrımının titizlikle yapılamamasının ürettiği tıkanıklığın tahlilindeki köklü farklılıklar, tekrar edilmesiyle neredeyse tam bir çözümsüzlüğe ulaşmış gibi görünmektedir. Eğer durum böyle devam ederse, hiç kimsenin istemediği ve istemeyeceği tatsızlıkla tam bir çözülüşe ulaşacağını görmek için çok da sivri zekaya ihtiyaç yoktur.

Hastalığın doğru teşhisi konmadan, doğru bir tedavinin olamayacağı herkesin bildiği bir gerçektir. Ancak, teşhisteki farklılıkların kökleri, yalnızca hastalığın teşhisindeki farklılıkla sınırlı değil; bundan da öte, sağlam bünyenin ne olup olmadığına da uzanmaktadır. Örneğin kimine göre, her bünyede varolabilecek rahatsızlıklar belki biraz fazlasıyla bizim bünyemizde de vardır ve bunları semptomatik tedavilerle gidermek mümkündür. Başka birilerine göre ise, hastalık tüm bünyeyi felç etmiş, adeta hasta bitkisel hayata girmiştir. Dolayısıyla da büyük ve radikal cerrahi operasyonla tüm yapı yeniden dizayn edilmelidir. Peki, bünyenin tüm tahlilleri hekimlerin hepsinin elinde olduğuna göre, neden böylesine farklı teşhisler koymaktadırlar? Bana göre bunun cevabı, hastalığın teşhisinden çok, sağlam bünyenin ne ve nasıl olması gerektiği konusundaki açıkça dışa vuramayan farklılıktan kaynaklanmaktadır. Benim dışımda olan bu teşhisler çözülmeden iyi kötü, doğru yanlış bir yol almak mümkün olamaz diye düşünüyorum.

Benim dışımda olan bu anlayışların ikincisinin sağlam bünye nasıl olmalı anlayışı benimle örtüşmesine rağmen, bünyenin nasıl oluşturulacağı konusunda yol alınmasında önemlice farklılıklar mevcuttur.

Birinci anlayışa gelince, bugüne kadar yürüyüşe pek

engel olmadı gibi görünse de, mutlaka açılması ve aşılması gereken çok önemli bir farklılıktır. Ancak bunun önemli olmasına rağmen, varolan belgeler ışığında çok zorlanmadan aşılacağı kanaatindeyim. Yeter ki biz, hastalığın gerçek nedenlerini bulup, ona uygun hareket etmeye başlayalım.

Hastalık nerede ve ne yapılmalıydı?

Hedefe bir an önce varmak tüm insanların güdüsüdür; ancak yürünecek yolu bitirmeden hedefe varmak mümkün değildir. İşte bunun hesabı doğru yapılamadığı için, bünye bu rahatsızlığı taşıyamaz duruma geldi ve bir biçimde büyükçe cerrahi müdahaleye mahkum oldu.

Nasıl yapılmalıydı?

Tartışmaların bitiminden sonra, hiç kimseye hiçbir statü tanınmadan, (istisnalar olabilse de) tüm katılımcıların ayrımsız belli yetkilerle donatılmış bir yazı kurulu seçmesi ve bu yazı kurulunun (sayı şartlara göre belirlenir) hem teorik ve pratik, hem de yönetim görevlerini birlikte yeterli bir süre yürütmesi gerekirdi. Bu süre sonunda statü kazanması gerekenleri statüye kavuşturması, gerekmeyenlerin aynı biçimde devam etmesi koşuluyla seçimler yapıp yapıyı oluşturması gerekirdi.

Böylesi bir işleyişte hem insanların bir kısmı atıl duruma düşmez, hem insanlara organ aramak zorunda kalmaz ve hem de insanlar pratiğin içinde denenerek, ona göre statülenir ve şu anki felç durumu meydana gelmezdi.

Tabii ki bu durumda da fireler verilir, elemeler yapılmak mecburiyeti doğardı. Ancak verili duruma bir felaket yaşamadan düşülmesi mümkün olmazdı.

Şimdi yapılması gereken iki yol var: ya bünyeyi sıfırlayarak önceden yapılması gerekenleri şimdi yapmak; veya aptest tazeleyerek geçmişin dersleriyle biraz katı disiplinle yürümeye çalışmak. Eğer ikincisi olacaksa, yönetime mallarıyla canlarıyla 24 saatlerini bu işe vermiş, daha doğrusu verecek, gerçek bir kolektif yaşamı örnek olacak biçimde

hayata geçirecek insanlar getirilmelidir. Tüm organları da kendi örneğine yükseltmeye çalışmalıdır. Aksine, bünyenin bazı organlarını kesip atarak bu işin içinden çıkılmasına çalışmak, yapılacakların en kötüsüdür ve sonunda durum bundan daha kötü olacaktır.

S. E.

19.

BÜRO FAALİYETİ ÜZERİNE

1-Büro: yayın faaliyeti çerçevesinde, yazı kurulunun çalışmaları, ihtiyaçları vb doğrultusunda
kullanabilecekleri yerlerdir.
2-Dağıtım: yayının amaçlarını yerine getirebilmesi için zorunludur. Bu yüzden dağıtımın
en geniş ölçekte yapılması gerekiyor. Büro veya bürolar dağıtımın hem merkezi hem kontrollü
hem de en yaygın yapılabilmesi ve iletişim aracı olarak kullanılabilecek yerlerdir. Elbette
bunun koşullarından biride sadece büronun olması yetmez birde tam zamanlı büro çalışanı veya
çalışanları olması gereklidir.
3- Yayın; program çalışmasının, örgütlenmenin teorik gelişiminin ve ideolojik mücadeleyle
mevcut sosyalistleri kazanmanın da aracıdır. Bürolarda yayının bu amaçlarına hizmet edecek şekilde
kullanılabilir. Örneğin: çok sınırlı imkanlarımız olmasından kaynaklı mevcut sosyalistleri
kazanmayı bürolar üzerinden kotarabilmek örgütlenmenin teorik gelişiminin sonuçlarını bürolar
üzerinden ilişkilere verilen eğitimlerle bilince çıkartılmasını sağlamak; seminer ve toplantıların
yapılmasında kullanmak. vs....
4-Bağlı insan ve taraftarların; acık toplantılar, politik sorunların geniş biçimde tartışılması
gibi etkinliklerle katılımının ve katkısının sağlanması, bu etkinlikleri zenginleştirerek
(anmalar,şiir günleri vs) büroların bu amaçla kullanılması ve faaliyete katkısının sağlanması

5- Henüz bir organın görev alanına girmeyen veya organ oluşturmaya yeterli sayıya ulaşılamayan
yerlerde ,(bir üyenin veya güvenilir en az bir ilişkinin olması koşuluyla) yukarıda sayılan işlevleri ve örgütlenmeye dair gerekleri yerine getirebilmenin aracı olarak bürolar kurulabilir ve kullanılabilir.
6- Fabrika hücreleri örgütleme organlarının çalışma alanları esas olarak fabrika ve işyerleridir.
Bütün çalışmasını hedefe odaklayarak hücre oluşturulması için çalışmalara başlayan organ var olan
büroları bu amacına hizmet edecek şekilde kullanabilir.

A. EKİM

20.

1. GTde alınan, 2. GTde geliştirilerek teyit edilen kararlarımız, yine hayata geçirilememiş, nihai hedeflerimiz açısından geriye düşülmüştür. 3. GT ise bunların üstesinden bu bileşimle kolektif olarak gelebilmek için son şans gibi gözükmektedir.

İlk yapmamız gereken elbetteki bir yanıyla çok basittir; kendimizi adlandırdığımız komünistler örgütü tanımına uygun bir yapılanma, faaliyet dizaynıdır. Bunun için de hem tek tek hem de kolektif olarak hiç bir komplekse, popülist kaygılara ve duygulara yer olmamalıdır.

Komünistler örgütünü kısaca üç başlıkta irdelersek, bunlar üyelik, ilişkiler ağı olarak yapı ve örgütsel çalışma olarak karşımıza çıkar.

Komünistler örgütü, üyelik karakteri olarak komünist olmayı gerektirir. Bunun ne anlama geldiğini hepimiz en azından kitaplardan biliriz. Her tür küçük-burjuva maddi ve manevi değer yargılarından ve alışkanlıklarından kurtulmuş olmak en temel noktalardan biridir. Öncelikle tek tek her birimiz, yarından itibaren bunun gereklerini yerine getirme sorumluluğunu taşıyıp taşıyamayacağımızı, yapıp yapamayacağımızı tekrardan tartıp kararımızı vermeli ve öncelikle kendi sorumluluğumuz olarak seçilecek organa bildirmeliyiz.

Komünistler örgütünün faaliyetine katılmak, katkı yapmak için ille de üye olmak gerekmemektedir. Sınıf mücadelesine katkı yapmayı gerçekten ihtiyaç duyan herkesin katkısına, o ölçüde sınıf mücadelesinin de ihtiyacı vardır.

Herbirimiz nesnel ve öznel koşullarımızı üyeliğe hazırladığımızda, onu hakettiğimizi düşündüğümüzde talep

etmeliyiz.

Sahici bir komünistler örgütünün sahici bir üyesi, sahici bir komünist, ilerde sahici bir komünist partinin sahici bir üyesi olmak istiyorsak bugünden bunun sahiciliğini sağlamak hepimiz için etik bir sorundur da aynı zamanda.

Komünistler örgütü, ilişki ağı olarak, komünist ilişkileri, yoldaşlık ilişkilerini gerektirir. Elbette bu değerleri üretmek için buna uygun bir işleyişi oluşturmamız gerekir. Her üyenin maddi ve manevi hayatı örgütün bilgisi dahilinde ve inisiyatifinde olmalıdır. Komünist olmaktan bağımsız, komünistliğin dışında bir özel yaşam alanı yoktur, olamaz. Her anımız, komünist değerlerimizle tarif edilebilir. Her davranışımız, her sözümüz komünist değerlerimizin ifadesidir. Ve örgütlü olmadan komünist olunamaz.

Bu anlamda, fikirler, her tür çelişkiler, sevgiler (!), nefretler (!), açık, şeffaf ve bilinir olmalıdır. Komünist bir örgütün en büyük üstünlüğü, Lenin'in ifade ettiği gibi, örgüt içi her tür demokrasiden daha anlamlı olan, yoldaşlık ilişkilerinin hakimiyetidir.

Komünistler örgütünün yapılanması ve faaliyeti, gücüne ve yapması gereken işe göre şekillenir. Yapmamız gereken iş bellidir. Öncelikle üyelerin ve taraftarların, zaman, enerji, bilgi ve birikimleri detaylı olarak bilinir hale getirilmelidir. Oluşturulacak yapı en küçük birimleri bile sürece aktararak verimli bir süreç yaratmaya uygun oluşturulmalıdır.

Her yere koşturma ve her yere dalma telaşından ve gereksizliğinden kurtulunmalıdır. Genişleme ve koşuşturma, çakılacak tek tek kazıkların, konulacak tek tek temel taşlarının etrafında olmalıdır. Taşınılabilecek yüklerden fazlasına sahip olma küçük-burjuva alışkanlığının, kalabalıkla böbürlenme ve rekabette günlük kazançların nasıl yerle bir olduğu

deneyimleriyle dolu devrimci hareket.

Komünistleri kazanma lafı soyut ve boş bir muhabbetçilik değil, bizzatihi, sınıf mücadelesinde, bu mücadelenin temel organlarına kazanma (oluşturma) halidir. İstihdam sorunudur.

Bu anlamda, A ilinde yazı kurulu dışında yukarıda önerilenlerin ışığında, tek bir fabrika/işyeri örgütlenme organı oluşturulmalıdır. Bu organ en kısa sürede ortaya çıkartılacak verilerle seçilecek fabrika/işyeri çevresinde "temel atma/kazık çakma"(!) faaliyetine başlamalıdır. Sıçrama ve genişleme buradan sağlanmalıdır.

Şimdilik, yönetici organ ve yazı kurulu da bu organın faaliyetinin bir biçimde içinde olmalıdır.

Bunun dışında varolan ilişkiler ve çalışmalar, buraya sevkedilmeli, önemli ve verimli olduğuna karar verilen başka yerler ise ayrıca ele alınmalıdır.

B ili de benzer bir yapılanma ve çalışmaya sahip olmalıdır.

Burada bütün korkular yok olsun, bütün kuşkular kaybolsun...

S. HAZAR

3. DÖNEM

3. GENEL TOPLANTI

PROGRAM

1- AÇILIŞ VE SAYGI DURUŞU (SAAT: 10:00)
2- DİVAN SEÇİMİ VE GÜNDEM
3- SUNUŞ, RAPOR VE MALİ RAPORUN OKUNMASI VE AKLANMASI
4- ÖNERGELER
5- ARA (SAAT: 13:00-14:00)
6- SEÇİM
7- KAPANIŞ
8- DAĞILMA

SUNUŞ

Proleter, tek başına bir birey olarak hiçbir şey değildir. Onun bütün gücü, bütün gelişmesi, bütün umutları ve bekleyişleri örgütten, arkadaşlarıyla birlikte yürüttüğü sitemli eylemden gelir. O, kendini büyük ve güçlü hisseder. Bu organizma, onun için temeldir; bu organizmaya oranla birey, pek az şey ifade eder. Proleter adsız kitlenin bir parçası olarak, herhangi bir kişisel çıkar yada ün sağlamayı düşünmeksizin, nerede görevlendirilirse orada ve bütün benliğini ve düşüncesini saran gönüllü bir disiplinle, tam bir bağlılıkla savaşır.
"Aydına gelince, durum oldukça değişiktir. O, bileğinin gücüyle değil, kafasıyla savaşır. Onun silahları, kişisel bilgisi, kişisel yetenekleri, kişisel inançlarıdır. Herhangi bir yere, ancak kendi kişisel yetenekleriyle erişebilir. Bu yüzden bireyselliğini en özgür biçimde kullanabilmesi, ona başarılı çalışmasının temel koşulu olarak görünür. Bir bütüne bağlı bir parça olmaya

güçlükle razı olur, o zaman da bu, eğilimden ötürü değil, zorunluluktan ötürüdür. Disiplinin gereğini seçkin kafalar için değil, yalnızca yığınlar için kabul eder. Ve kuşkusuz kendini birinciler arasında sayar." (Lenin)

Sosyalizm ve sınıf mücadelesi amacıyla bir araya geldik. Bir araya gelişimizin nedeni, komünist bir örgüt kurmak ve bununla da doğrudan işçi sınıfının içinde çalışmaktı. Bu amacımız hala bizi bir arada tutan esastır. Çoğunluğumuz, doğrudan üretim sürecinde ve üretim birimlerinde bulunmuyoruz. Üretim sürecindeki işçilerle ve işçi sınıfıyla bağımızın eksikliği bir gerçek. Bu duruma rağmen, hepimizin sahip olduğu komünist ideoloji; sınıf ve sosyalizm mücadelesinde kararlılığımız, kendi sınıfsal kökenlerimizi, ideolojik, maddi süreçler başta olmak üzere, psikolojik ve kültürel düzeyde sonuna kadar reddetmemizi, proleterleşmemizi zorunlu kılıyor. Belki hepimiz doğrudan üretim sürecinde konumlanamayız ve buna da gerek yok! Ama hepimizin bir komünist gibi yaşaması, başta tek tek yaşam biçimlerimiz ve sonra kolektif olarak eylemimiz ve duruşumuzun sahip olduğumuz dünya görüşü ile uyumlu hale gelmesiyle mümkündür. Tersi de doğrudur! Önce kolektif olarak duruşumuzun düzeltilmesi ve giderek kolektifin basıncı ile tek tek duruşumuzun komünizme ve komünist yaşam tarzına uygun hale getirilmesi gerekir. Ama birinci yöntem, kökten bir sorun olduğunda, ikincisi ise sorun arızi olarak değerlendilirdiğinde çözüm şanına sahiptir. Her iki durumda da, sorun kökten ya da arızi olarak saptandığında da, biri ağırlıklı olmak üzere iki yöntemin birlikte kullanılması kaçınılmazdır.
Sosyalizm işçi sınıfının ideolojisi olarak toplumsal alanın bütünü üzerine konuşur. İşçi sınıfının sosyalist siyasal bir bilinçle donanması, onu bir yaşam ve eylem tarzı yapmış

komünistlerin örgütlü varlığını şart koşar. Bizim varlığımızın niteliği, örgütlü ve eylemli varlığımızın niteliği, bu noktada anlam ve önem kazanır. Bu nokta, aynı zamanda bir iddia ile yola çıkanların, sınıf ve sosyalizm mücadelesi açısından bir öneminin ve anlamının kalıp kalmadığını da belirler.
Örgütsel duruşumuzda komünistçe olmayan bir şeylerin varlığı hepimizin ortak tespiti. Bu tek başına, bireysel yaşantılarımızda devrimci yaşam biçiminin sorgulanması anlamına gelir. Bu noktada da zaaflar taşıdığımızı, bu zaaflı bireysel duruşlarla oluşturduğumuz örgütsel bütünümüzün, geri dönüp, tek tek bireysel duruşlara müdahale şansının, baştan sakatlandığını belirtmek gerekiyor. Kolektif duruşun taşıdığı komünist olmayan özellik ve zaafların bireysel müdahalelerle düzeltilmesi mümkün gözükmemektedir. Tam da bu noktada, iddialarımızın inandırıcı olabilmesi, bu iddialarımızın gerçekliğine sahip çıkmamız, sınıf ve sosyalizm mücadelesinde bir anlam ve önem taşıyıp taşımadığımızı belirleyecektir.
..'.mızın anlam ve önemi, yine büyük ölçüde bu konu tarafından belirlenmektedir.
Duruşumuz bu haliyle sürdürülemez, kabul edilemez ve gittikçe taşıdığımız komünist iddia ve tezlerimizle çelişir bir hale gelmektedir. Bundan hiç kimse bir diğerimizden daha az sorumlu değildir. Çözüm üzerinde ortak irade oluşup, herkesin içinde olacağı bir süreç başlatılırsa, başarılı olunabilir.
Devrimci irade ve devrimci tarzı, hiç kimsenin tek başına oluşturma şansı yoktur. Çözüm, devrimci irade ve tarzı ortak olarak oluşturma kararlılığını ve bu kararlılığın mekanizmalarını yaratmaktan geçmektedir. ..'mızın karara bağlaması gereken ilk konu, üzerinde anlaşılması zorunlu olan ilk nokta budur.
Bugünkü halimizin sürdürülmesi büyük ölçüde, bir takım sonuçlar verecektir. Ama bu sonuç bizi herhangi bir sekt yapmanın ötesinde bir anlam taşımaz. Amacımız, sınıf ve

sosyalizm mücadelesinde açımlayıcı, kapsayıcı ve giderek, sosyalist bilinçle işçi sınıfını mücadeleye çekecek devrimci stratejileri geliştirebilmek; bu stratejilerin taşıyıcısı komünist örgütsel bir yapıya ulaşmaktır. Bu iddianın her hangi bir sekt olmanın dışında sınıfsal bir meşruiyeti vardır. Bu iddiaya ait teorik yönelime ve potansiyele sahip olmamız, kendiliğinden bizi kuvveden fiile geçirmez.

.....

Ortak amaçlar için ortak hedeflere yönelebilmek, duruş, düşünüş ve yaşam birlikteliği gerektirir. Bunlar başarılmadan, örgütsel birlik mümkün değildir. Bugün kendi yaşantılarımıza ya da kolektifin, kolektif içinde tek tek her birimizin yaşantılarına baktığımızda, ortak duruş, düşünüş, duygu ve yaşam ortaklığından söz etmek mümkün değildir. Çoğunluğumuz açısından, örgütsel yaşam bir alışkanlık, rutin halde seyreden, devletin ve egemenlerin karşısında konumlanan kitlelerin ortalama eyleminden farklılaşmayan ve bu anlamda da göze aldıkları ortalama şeyler olan bir birliktelik görüntüsündedir. Çoğunluğumuz, yaşam tarzı düzeyinde farklılaşmadığı gibi, maddi olarak da ortalama duruşunu bozmuş değildir. Örgütsel olarak varlığımızın devamı, hiçbirimize fazladan mali bir yük getirmemektedir. (Bu konuda birilerimize haksızlık etmek istemeyiz; raporlar belirleyicidir!) Sınıfsal kökenlerimizle bağlarımız ve kolektif denetleyiciliğin zaafları, ister istemez statükonun devamından yana bir refleksi oluşturacaktır. Süreç içinde (değiştirmediği, değiştiremediği, değiştirme iniyatifi gösteremediği ölçüde) zımmen kolektifin kabul edip benimsediği, sürüp giden işler/işbölümü, çoğu zaman kişisel yaşantı alanlarımızın, örgütsel yaşantı alanlarını ihlal etmesine, kişisel/özel yaşamlarımızın kolektif yaşamı belirleyip gölgelemesine neden olmuştur. Bu ise değiştirilmesi zor başka türden statükoları (1) kolektif yaşantımıza dayatacaktır. O halde, bu gidişatın değiştirilmesi zorunludur?!

Çünkü duruşumuz devrimci değildir ve iddialarımızla, niyetlerimizle çelişmektedir. Niyetlerimizin tartışılır hale gelmesi, tek tek birilerimizin diğerlerimizi tartışması demektir. Gidişatın devamından yana olmak, niyetlerimizin tartışılmasının önündeki engeli kendiliğinden kaldıracak ve niyetlerimiz de tartışılır hale gelecektir.
.....
Şu ana kadar ki yaşantımız, her birimize bir diğeri hakkında bir fikir sahibi olma, bunun ötesinde, kolektif hakkında bir fikir sahibi olma şansı vermiştir. Bu bizim küçük sosyolojimizi oluşturur. Değiştirilmesi, yeniden düzenlenmesi gereken veri tabanı budur. Hiç kimsenin kendi performansından memnun olması mümkün değildir. Çalışmalar aksatılmış, yapılabilecekler yapılmamış, duyarlılıklar gösterilmemiştir. Birilerimizin yapılmayan işleri fazladan yapması, işlerin ortada kalmasını engellemiş olabilir. Ama bu kolektif olarak bu işlerin yapıldığı anlamına gelmez. Ayrıca bu fazladan işleri kendi adlarına üstlenen arkadaşlar, anlık olarak sorunu çözmüş olmakla, yeniden üretmiş olmaktadırlar. Bu noktada, kolektifin bireylerinin asgari bir ortaklığından da söz edilemez. Sorun, yirmidört saat kolektif ile ilgili işler yapan arkadaşların az sayıda olması (ki bu arkataşların da ne kadar verimli oldukları tartışılır) ve olumsuz koşullara sahip olmalarından öte, bütün diğer arkadaşların ayırmaları gereken zamanı ayırmamaları, kolektife ayırdıkları zamanı da bürokratik bir şekilde tüketmeleri, işlevsel olamamalarıdır.
...'mız, sorunu çözmek üzere bir organ oluşturmalı, sorun, kolektif olarak bilince çıkarılmalı ve herkes bu sorunun oluşturucuları olarak, kendi tahmin ettiğinden daha fazla suçu ve sorumluluğu yükümlenmelidir. Bu sorunu çözmek üzere oluşturulacak olan yetkili organ, üyelik tanımı başta olmak üzere, örgütsel işleyiş ve görevlerimiz üzerine oluşmuş tanımlarımızı kavratma, anlatma ve geliştirmek üzere bir

tartışma başlatmalıdır. Bu tartışma mutlaka çözüme kavuşturulmalı ve bu esnada, varolan işlerin asgari düzeyde sürdürülmesi sağlanmalıdır. Tartışma ile birlikte, yapılması gereken işler tanımlanmalı ve yeni bir işbölümüne gidilmeli; bu işler üzerinden işbölümü sağlanmalıdır. Komünist görev ve yükümlülüklerini yerine getirmeyenler, buna uygun bir ilişki tarzına tabi tutulmalıdır. Bu noktada herkes kendi tercihini kendisi yapma şansına sahiptir. Üyelik üzerine, varolan belgeler üzerine başlatılacak olan tartışma, bir çok sorunun giderilme şansını verebilir. Çünkü tek başına örgütsel mesele olamayacağı gibi (teknik konular hariç), her örgütel mesele, teorik bir konuya denk gelmektedir.

1 Statüko kavramı denge, değişmeyen statik denge anlamında kullanılmaktadır. Çoğunca statüyü çağrıştıran anlamı ifade edilmemektedir ve öyle anlaşılmamalıdır. Ama statükonun, dengeyi sağlayan en az iki ucu olduğu ölçüde, bu uçlardan hangisinde olduğunuz, sizin statünüzü de belirler. Örgüt iradesiyle değil de kendiliğinden oluşmuş işbölümü, sonradan zımmen kabül edilse bile, dengenin oluşturacağı bu ikincil anlamı da yaşantılarımıza taşıyacaktır. Bu herkese rağmen gelişecek bir süreçtir.

YÖNETİCİ ORGANIN 3. GENEL TOPLANTIYA SUNDUĞU FAALİYET RAPORUDUR

GİRİŞ

Önceki 2 G.T. da alınmış kararlar doğrultusunda şu ana kadar faaliyet yürütülmüştür.
Sirkülasyonlardan ve tartışmalardan da bilindiği gibi ortada ciddi sorunlar var. Bu tartışmalar
bu sorunlara rağmen sağlıklı bir yürüyüşün mümkün olmadığını yeterince göstermiştir.
3.G.T.sorunları çözmeye aday ve yeterlilikte bir iradeyi ortaya koymak zorundadır. Zorundadır
çünkü; örgütün niteliğini yükseltebilmemiz için varolan tıkanıklığı aşmamız gerekiyor. Yoksa
şu ana kadarki olumlu çalışmalarımız, ümit veren adımlarımız da heba olacaktır.
Yeni bir aşamaya, bir atılıma geçmek, örgütümüz için acil bir ihtiyaçtır. Bunu gerçekleştirmek
3. G.T.'nın başarısına bağlıdır. Tüm yoldaşların bu sorumluluğu ve duyarlılığı göstereceğine
inancımız tamdır .

ORGANLARIN FAALİYETLERİ VE SONUÇLARI ÜZERİNE

Yönetici Organ (Y.O) 2. Kongre sonrası yaptığı ilk ve ikinci toplantılarda mevcut örgütsel
durumu değerlendirip kendi içinde ve dışında organlaşmaya dair iş bölümünü gerçekleştirdi.
"Yazı Kurulu" "Fabrika Hücreleri Örgütleme Organları" ve "Mali Organ"ı yeniden düzenledi.
2. Kongrenin almış olduğu karar doğrultusunda ülke çapında sosyalistlerle ilişki kurmak üzere

"Örgütlenme Organı"nı oluşturdu. Organların görevlerini ve mevcut çalışmaları saptayıp karar
altına aldı. Bu kararları yayınladığı bir raporla örgüte sundu.

Yönetici Organ olarak görev süremizce bazı aksamalara rağmen düzenli toplanarak yöneticilik
vasfını yerine getirmeye çalıştık. Bu aksamaların başlıcası organlar arası koordinasyonun
gereğince sağlanamamış olması ve bununla bağlantılı olarak rapor alışverişinin gereğince
yapılamamasıdır.

Y.O. olarak hem içimizdeki hem de diğer organlardaki aksamalara zamanında ve etkili müdahale
edemedik. Yetkimizi ve yaratıcılığımızı kullanarak örgütün önüne hedefleri kolaylaştırıcı, yakınlaştırıcı
veya yeni hedefler koyamadık. Çalışma tarzı üzerine, organların alanlarına ilişkin ayrıntılı, işlerini
kolaylaştırıcı, ön açıcı, yol yöntem, araç vb. şeylerle müdahale edemedik.

Görevi teorik program çalışmasını yapmak ve düzenli, düzensiz yayınları hazırlamak olan
Yazı Kurulu düzenli yayını bu güne kadar çıkarabilmiş, düzensiz yayınları ise isteğe göre karşılamaya
çalışmıştır. Yönetici Organ, Yazı Kurulu içerisindeki aksamaya zamanında müdahale edememiş
sınırlı sayıda yoldaşla yürütülen bu çalışmaya gerektiği kadar destek olamamıştır. Yaşanılan bu kısa
ama anlamlı yayın faaliyeti sürecinde, Yazı Kurulunun kadrosunun genişletilmesi, Y.K.'nun kadrosunun
ve olanaklarının artırıldığı ölçüde bu çalışmanın daha verimli ve düzenli yapılacağı öngörülmüştür.

Y.O. göreve geldiğinde yapmış olduğu düzenlemede X ilinde iki "Fabrika Hücreleri Örgütleme
Organı" kurmuştur. (A ve B)

A organı yaptığı çalışmalarla bir fabrikadan bir kaç işçiyle ilişki kurdu. Bu ilişkinin ve çalışmaların sonucu kalıcı bir kazanım ile bitmemiştir. Bu organdaki bazı yoldaşların enerjilerini ve zamanlarını gerektiği gibi kullanamadığı görülmüştür. A organı Y.O.nın yapılmasını istediği fabrikaların taranması görevini de yerine getiremedi. Bunun yerine getirilmemesinin en önemli sebeplerinden biri bu organı oluşturan yoldaşların çoğunluğunun çalışıyor olması. Ayrıca bu organdaki yoldaşlar çalışmalarında Y.O.dan da yardım alamadıklarını, maddi olarak da destek görmediklerini, bütün bu yaşanılan sürecin sonunda kendimizi yeniden tarif etmenin gerçekçi olacağını raporlarında belirtmişlerdir.

B organı, organlı çalışmanın esası olan düzenli ve periyodik toplanmayı ve tartışmayı yerine getiren bir organdır. Y.O.nın raporunda iletilen somut görevleri yerine getirmeye çalıştı. Ama B. Organı da bölgenin fabrika ve işyeri haritasını çıkaramadı. Asli görevi olan fabrika hücresi oluşturma konusunda kalıcı bir adım atamadı. Bu organın da üyelerinin çoğunluğunun çalışıyor olması bu görevin yerine getirilememesinin sebeplerinden en önemlisidir.

Bu iki organın da daha işlevli olması açısından asli üyelerinden en az bir tanesinin tam zamanlı çalışan kadro olması hedeflenmelidir. Tam zamanını fabrika hücresi oluşturmaya harcayacak bir üyenin, desteklendiğinde faaliyete hız kazandıracağını düşünüyoruz. Tabi bunun olabilirliğinin ve yollarının tartışılmaya ihtiyacı olduğunu biliyoruz.

2. G.T.'nın almış olduğu karar doğrultusunda kurulan Örgütlenme Organı esas olarak il dışı sosyalistlerle ilişki kurmak, ilişki yakalamak üzere kurgulandığından, bu

yönde faaliyetlerine başladı. Bir üyesinin
çalışmaya sonradan katılması, maddi olanaklarının çok az olması sebebiyle esas olarak organ üyesi
yoldaşların kendi inisiyatifleri ve olanakları ile sınırlı bir çalışma yapabilmiştir. Bu olumsuzluklara rağmen
hedeflediği illerle bağlantıya geçebilmiş, bazı illerle de düzenli ilişki kurabilmiştir. Bu faaliyet sonrası şu
görülmüştür: bu faaliyet boş zaman buldukça ya da gerekli parayı buldukça yapılacak bir iş değil,
profesyonel bir disiplinle ele alınıp planlı, programlı yapılacak bir iştir. Y.O.'nın kongreye önerisi,
yeni dönemde de bir örgütlenme organının oluşturulması ve bu organın esas olarak il dışında ilişkide
olduğumuz ve yeni ilişkilere, şu ana kadar yayınımızın etki alanına girenlere yönelik bir çalışmayı sürdürmesidir. Böyle bir faaliyetin olabilirliği de maddi olarak desteklenen ve zaman sorunu olmayan
yoldaşlardan bir organın oluşturulmasıdır.

Y.O., organların düzenlenmesi sırasında Mali Organa ilişkin bir tartışma yaşamıştır. Tartışmanın
içeriği, bir dönem önceki mali organın sahiciliği tartışmasıdır. Y.O. elde somut bir maddi birikimin
olmaması, somut bir iş - işyeri imkanı olmaması dolayısıyla bu organın sahici olmayacağı üzerinden
bir yoldaşı bu işle görevlendirmiştir. Somut bir gelişme üzerine takviye ile bir organ oluşturulması
kararlaştırılmıştır. Şu ana kadar düşünülen somut bir gelişme olmamıştır. Dolayısıyla mali organ da kurulmamıştır.

YOLDAŞLAR

Faaliyetimizin bütününe baktığımızda eksiklerimizi, yapamadıklarımızı ve yaptıklarımızı görebiliyoruz.

Organlı çalışmaya başladığımız andan itibaren aldığımız kararlar da eski ilişkilerimizi, yeni ilişkilerimizi

taraftarlarımızı, bağlı insanlarımızı organlara bağlı örgütlemekti. Bu konuda bu dönemde somut bir adım atamadık. Çevremizde bu tür ilişkilerin olmadığından değil, bir türlü bu ilişkileri ihtiyacımız doğrultusunda organlı çalışmanın içine sokmayı beceremediğimizdendir. Bu eksikliğimizin giderilmesi zorunluluktur.

Aidatlar, bağışlar örgütümüzün maddi ve manevi açıdan bir varlık koşuludur. Hem esas gelir kaynağı, hem de birlikteliğin bir ölçütüdür. Miktarlar önceki dönem koşullarına göre belirlenmiştir. Mevcut koşullar da göz önüne alınarak aidat miktarlarının yenilenmesi gerekmektedir.

Y.O. olarak aldığımız kararlardan biri de bağış kampanyasıdır. Bağış kampanyası kararımız olmasına rağmen bu kampanyanın gerçekleşmesi için gerekli çabayı, gerekli duyarlılığı gösteremedik. Hem içimizde hem dışımızda sıkı takipçisi olamadık. Kampanya girişimi başarısızlıkla sonuçlanmıştır.

Faaliyetimizin önemli bir ayağını oluşturan yayın faaliyeti de yeni düzenlemelere ihtiyaç duymaktadır.
Yazı Kurulu boyutuyla yukarıda değinildi. Dağıtım konusunda istenilen düzeyde olduğumuz söylenemez.
Aşağı yukarı kaç dergi dağıtıldığını biliyoruz ama dağıtım bilgilerinin titizlikle toplanıp değerlendirildiğini söylemek mümkün değil. Yayının kendini finanse etmesi açısından yayın parasının toplanması da önemli.
Bu konuda istenilen düzeyde ve düzende değiliz.

Belgelerin saklanması ve kullanılması gibi daha önce alınan kararlar gözden geçirilmeli, gerekli önlemler alınmalıdır.

Yine 3. G.T. sonrası yönetime gelen yoldaşlar büro faaliyetlerini düzenlemeli, bir programa bağlamalıdır.

3. Genel Toplantı Karar ve Sonuçları

V. Erdem ve A. Ekim imzalı yazıda belirtilen hususlar açısından seçilen yönetici organ:
1. Üyelik tartışmasını belgelerimiz temelinde netçe kavratmak geliştirmek ve pratik görevlerimiz temelinde her üye bazında sınamak, yaşama geçirmekle görevlendirilir.
2. Kolektifin 3. G.T.'daki tartışmalar ekseninde bilince çıkarılan sorunların çözümü noktasında yönetici organı tam yetkili kıldığı bir daha teyit edilir. Yönetici organ bu görev döneminde esas olarak bu sorunların çözümünü birincil görev düzeyinde kavrar.
3. Sınıf çalışması yapan organların, üyelerin işlevsel olması, yeterli enerji ve duyarlılığı göstermesi sağlanmalıdır. Olanaklar yaratılmalı ve tam zamanlı çalışanlar ayrılabilmelidir.
4. Yönetici organ günlük yaşamın idamesinden kolektif yaşam bütününe kadar her üyenin bilgisine sahip olmalı ve bu bilgi üzerinden kolektif yaşamın önceliğini her üye açısından yeniden tesis etmelidir.
5. Gerekli görülen yerlerde büro açılması yetkisi yönetici organda, sorumluluğu örgütlenme organındadır.
6. Birinci ve ikinci G.T. karar ve belgeleri geçerliliğini korumaktadır.

BÜRO FAALİYETİ ÜZERİNE

1- Büro: yayın faaliyeti çerçevesinde, yazı kurulunun çalışmaları, ihtiyaçları vb doğrultusunda kullanabilecekleri yerlerdir.

2- Dağıtım: yayının amaçlarını yerine getirebilmesi için zorunludur. Bu yüzden dağıtımın en geniş ölçekte yapılması gerekiyor. Büro veya bürolar dağıtımın hem merkezi hem kontrollü hem de en yaygın yapılabilmesi ve iletişim aracı olarak kullanılabilecek yerlerdir. Elbette bunun koşullarından biri olarak da sadece büronun olması yetmez, bir de tam zamanlı büro çalışanı veya çalışanları olması gereklidir.
3- Yayın; program çalışmasının, örgütlenmenin teorik gelişiminin ve ideolojik mücadeleyle mevcut sosyalistleri kazanmanın da aracıdır. Bürolar da yayının bu amaçlarına hizmet edecek şekilde kullanılabilir. Örneğin: çok sınırlı imkanlarımız olmasından kaynaklı mevcut sosyalistleri kazanmayı bürolar üzerinden kotarabilmek, örgütlenmenin teorik gelişiminin sonuçlarını bürolar üzerinden ilişkilere verilen eğitimlerle bilince çıkartılmasını sağlamak; seminer ve toplantıların yapılmasında kullanmak, vs....
4- Bağlı insan ve taraftarların; açık toplantılar, politik sorunların geniş biçimde tartışılması gibi etkinliklerle katılımının ve katkısının sağlanması, bu etkinlikleri zenginleştirerek (anmalar,şiir günleri vs) büroların bu amaçla kullanılması ve faaliyete katkısının sağlanması.
5- Henüz bir organın görev alanına girmeyen veya organ oluşturmaya yeterli sayıya ulaşılamayan yerlerde, (bir üyenin veya güvenilir en az bir ilişkinin olması koşuluyla) yukarıda sayılan işlevleri ve örgütlenmeye dair gerekleri yerine getirebilmenin aracı olarak bürolar kurulabilir ve kullanılabilir.
6- Fabrika hücreleri örgütleme organlarının çalışma alanları esas olarak fabrika ve işyerleridir. Bütün çalışmasını hedefe odaklayarak hücre oluşturulması için çalışmalara başlayan organ varolan büroları bu amacına hizmet edecek şekilde kullanabilir.

Bundan sonraki ilk genel toplantıda örgütsel güvenliği ve sürekliliği sağlamak için belli sayıda yoldaşın toplantıya katılmaması kararlaştırıldı. Bu kişilerin saptanması yönetici organın sorumluluğundadır.

Tüzük değişikliği

- Yönetici organ sayısı..... olarak değiştirildi.
- Genel Toplantının yılda bir (1) yapılması

3. DÖNEM

YÖNETİCİ ORGAN RAPORLARI

Çalışma Programı

..sonrası, YO ilk toplantısını yapmış, geçmiş dönemin değerlendirmesi ışığında, önümüz dönem faaliyetleri için bazı görüşler oluşturmuştur. Bu görüşler ekeninde bütün üyelerle görüşmeler yapmış, bu görüşmeler sonucunda genişletilmiş ..toplantısı ile çalışma programına kesinlik kazandırmıştır. Buna göre,

Yönetici Organ:

1- İlk olarak kendisinden başlamak üzere görev bölümü yapmış, her bir üyesinin bağlı bulunduğu ve ilişki sürdüreceği organları saptamıştır. Bir üyesi yazı kurulunda, bir üyesi ...ili...bölgesi örgütlenme organına, bir üyesi de Örgütlenme Organına bağlı olarak çalışacaktır. Yedek üyelerinden biri yazı kuruluna, diğer yedek üyesi ise, ... ili...bölgesi örgütlenme organına bağlı çalışacaktır.
YO en geç 15 günde bir, genişletilmiş olarak ayda bir toplanacaktır.
2- Dünyada ve Türkiye'de mevcut durum üzerine aylık rapor vermekle yükümlüdür.
3- Biçimi ve içeriği daha sonradan kararlaştırılmak üzere, bir eğitim çalışması yapmayı karar altına almıştır. Bununla beraber, önümüzde bekleyen ve tartışılması gereken konuları sırasıyla şöyle belirlemiştir.

A) Sınıf çalışması nedir? Nasıl yürütülür?

B) Sendikal politikamız ne olmalıdır?

C) İşçi gençlik ve genel olarak gençlik çalışması üzerine

D) Kürt Ulusal Sorunu Üzerine
E) Devrim Anlayışı Üzerine

Fabrika Hücreleri Örgütlenme Organları:

A ilinde . , B ilinde .. sayıda organ oluşturulmuştur. ...dışında bütün yoldaşlar bu organlarda görevlendirilmiştir.
1- Organlar azami 15 günde bir toplanmak zorundadırlar. Organların her iki toplantısından biri özgür ortamlarda yapılmalı (ev, işyeri vb), organ toplantılarımız için yasal zeminler kullanılmamalı, bu zeminler açık alan ilişkileri için kullanılmalıdır. Organ toplantılarının gündemi ve sonuçlar YO'a iletilmelidir. Organlar, ayda bir YO'a yazılı rapor vermelidirler. Ayrıca her organ, mevcut gelişmeler üzerine görüşlerini dünya ve ülkedeki gelişmelerle ilgili fikir ve yorumlarını yazılı olarak YO'a iletmeye çalışmalıdır.
2- Üye aidatları her ayın 25'i ile 5'i arasında ödenmelidir. Üye aidatları asgari ... olarak saptanmıştır.
3- Fabrika hücreleri örgütlenme organları alanlarına ilişkin bildiri, broşür ve benzeri malzemeleri oluşturabilir ve yayınlayabilirler.
4- Her organ kendi içinden bir dağıtımcı belirleyecektir.
5- ...'ın nasıl kullanılacağı ve nasıl işlevli hale getirileceği ile ilgili organların görüş ve çözüm üretmesi gerekmektedir.

Örgütlenme Organı

1- Sosyalistleri kazanmak amacıyla bir önceki dönemde oluşturulan örgütlenme organı görevini, YO, fiili olarak üstlenmiştir. Bu konuda öncelikli olarak yedek üyeleri, sonra da ilgili birimler için ilişkili yoldaşlar görevlendirilecektir. Bu organın öncelikli olarak

a) Çevre illerle periyodik görüşme yapmak

b) Bu ilişkileri orta vadede resmi düzeye yükseltmek

c) Bu ilişkilere .... düzenli dağıtımını yaptırmak hedeflenmektedir.

Faaliyet Raporudur.
Üçüncü Genel Toplantı sonrasında yönetime gelen organ, toplantının kendine yüklediği sorumluluklar ve görevler açısından aşağıda belirttiğimiz müdahaleleri yapmıştır. Bu müdahaleler genel toplantı sonrası YO'ın oluşturduğu çalışma programı ekseninde yapılmıştır.
I)
Yönetici organ üyelerinden ikisi herhangi bir işte çalışmamaktadır. Bir üyesinin ticari faaliyeti vardır. Bu açıdan iki üyesi tam zamanlı ve bir üyesi yarı zamanlı olmak üzere faaliyete zaman ayırmaktadır. Genel olarak kısıtlarımız, YO'ı da belirlemektedir. Hangi nedenle olursa olsun, yönetici organın bütün üyelerinin tam zamanlı olarak faaliyet sürdürmesi sağlanmalıdır. Çalıştığı için zamanını ve enerjisini tamamen faaliyete ayıramayan üyesi açısından olsun, imkanlarının kısıtlılığı nedeniyle, faaliyete yoğunlaşmakta zorlanan üyeleri açısından olsun, yönetimdeki bütün üyelerinin enerji ve zamanlarının tamamını faaliyete yoğunlaştırmaları gerekmektedir. Hedefimiz budur.
Y.K çalışma programına aldığı maddeleri eksikli olarak da olsa başlatmış ve sürdürmektedir.
-Aylık bülten bütün dönem boyunca iki defa çıkarılabilmiş, içinde bulunduğumuz ayın bülteni çıkarılmamıştır.
Dünya ve Türkiye'deki gelişmeler üzerine yayınlanması gereken aylık rapor kararı uygulanmamıştır.
-Kendi içinde işbölümünü gerçekleştirmiş, organlı faaliyete katılmış ve eşgüdüm görevini yüklenmiştir. Kendi toplantılarını düzenli olarak (kısmi aksamalar olmuştur) yürütmesine rağmen, genişletilmiş organ toplantılarını düzenli ve saptanan periyotlarda gerçekleştirememiştir.
-Programa temel oluşturacak bazı tezlerimizin oluşturulması amaçlı eğitim ve tartışma programının başlıkları çıkarılmıştır. Bunlar sırasıyla; sınıf çalışması nedir, nasıl yapılır? çalışma

tarzı ve örgütlenme anlayışı, Sendikal politikamız nedir? İşçi gençlik ve genel olarak gençlik çalışması, Kürt Ulusal Sorunu, Devrim anlayışı. Bu konular saptanmasına rağmen, tartışmalar çok gecikmeli olarak başlatılmıştır. Bu durumda da, tartışmayı yürüten bileşimin toplantı, tartışma yöntem ve uslubu konusundaki beceriksizliği yüzünden, bu tartışmalarımızın açık olarak yapılamayacağı ve öncelikle kendi platformlarımızda belli bir noktaya getirilmesi gerektiği görülmüştür.
Y.O, Genel toplantı sonrası, alınan kararlar doğrultusunda ilk olarak şu müdahaleleri yapmıştır.
-Üyelik kavrayışı ekseninde, her üyemiz açısında üyelik tartışması yapılmış, sözel düzeyde, üyeliğin gerekleri, karşılıklı teyit edilmiştir. Sözel düzeyde genel kabul gören anlayışın yaşama geçirilmesi açısından problemlerimiz esas olarak sürmektedir.
-Üyelik normları her üyeyi eşit bağlayan ve örgütümüzün üye bileşimi açısından farklılığı ne olursa olsun (işçi, işsiz, esnaf, öğrenci vb.) değişmeyen normlardır. Faaliyetimizin esas olması, hangi konumda olursa olsun üyelerimizin yaşamlarını, faaliyeti esas alan, faaliyet (görev ve sorumluluklar) merkezli bir yaşamı zorunlu kılar. Bu açıdan örgütümüz bir zaafiyet içindedir. Asgari düzeyde, kurallara ve faaliyete, biçimsel uyum gösterilmekte bunun ise bir komünist örgüt üyesi olmak için yeterli olacağı düşünülmektedir. Bu yanlış kavrayış ve bu kavrayışın oluşturduğu reflekslerle daha fazla yol almak mümkün değildir.

II)
Yazı Kurulu, esas olarak program çalışması ve bunun araçlarından sorumludur. Kısıtlı kadro ve olanaklarla çalışmaktadır. Verdiği rapor açısından önümüz altı ay için programın köşe taşlarının netleşmesine ön ayak olacağı ve programın ortaya çakmasını sağlayacağı öngörülebilir. Yazı

Kurulu açısından, bir üyesinin sebep olduğu sorunlar, . sayıdan bu yana sıkıntılar yaşanmasına neden olmuştur. Y.O'ın daha üretken olması ve planlı çalışması bir bütün olarak örgütlülüğümüzün gelişmesinin sağlayacağı imkanlarla doğru orantılı gelişecektir.
Yazı Kurulu organımız, örgütsel sorunlar üzerine bir saptama yaparak tartışma başlatmış, bunu da bir yazıyla örgüte duyurmuştur. Yazı Kurulu imzalı metin, bütün organlara dağıtılmıştır. Bu konuyla ilgili bir tartışmanın yürütülmesi, yapının sağlıklılığı açısından hepimizin duyarlı olması gereken bir konudur.
YK Organı, aylık bültenin çıkarılmasında üstüne düşen görevi yerine getirmemiştir.

III)
1-
Fabrika ve İşyeri Örgütleme (FİHÖ) organlarımızdan biri ile Yönetici Organ arasında diyalog açısından ciddi sorunlar yaşanmış, bu durum genişletilmiş YO ve organ tartışması yoluyla giderilmeye çalışılmıştır. Bu çözümün üstünden bir buçuk aydan fazla bir zaman geçmesine rağmen organ toplantılarının sağlıklı bir düzene girdiği söylenemez.
Ayrıca bu organ tarafından aday üyeliğe önerilen iki kişi üzerine tartışılmıştır. Tüzüğe göre aday üyelik YO tarafından onaylanabilir. Aday önerisi önce YO'a iletilmeli, uygun görüldüğünde, kişiye iletilmelidir. Aday üyelik, YK tarafından onaylanır, üye almak ve aday üyeliği asile çevirmek hem YO'ın hem de genel toplantının iradesindedir. Bu açılardan bir prensip hatası yapılmıştır. Bütün bu olumsuz gelişmelerden sonra, durumu düzeltmek amacıyla da olsa, yetkili olmayan kişilerin müdahalesi ile durum daha da karışık bir hale gelmiştir. Son olarak, Yönetici Organ, sözü geçen kişilerle görüşmek suretiyle, aday üyeliklerinin başlayıp başlamayacağına karar

verecektir.
Yine bu organımız YO'dan sendikal faaliyet için kadro istemiş, ama bu talebin somut olarak hangi iş için olduğunu belirtmemiştir. Örneğin eğitim, öncü işçilerle ilişki sürdürmek, sendikal faaliyeti örme vb gibi bir somutluk ifade edilmemiştir. Bu konuların her biri esas olarak, sınıf çalışması yapmakla görevli organımızın yetki ve sorumluluk alanındadır. Bu açıdan nasıl bir yardım ve kadro istendiği açıklıkla ifade edilmemiştir. İşçilerle ilişkilenmek, faaliyeti organize etmek, organın sorumluluğundadır. Organ, bu amaçla birini ya da birilerini talep ettiğinde, aslında 'kendi görevini başkalarına yaptırmak istiyordur' dışında bir anlam çıkarılamaz. Bu faaliyet sürdürülürken eksik kalınan, yetersiz olunan bir konuya atfen yardım ve destek talebi anlamlıdır.
Ayrıca,İ ilinde faaliyet yürüten sözü geçen FİHÖ (Fabrika ve İşyeri Hücreleri Örgütleme Organı) organımız, alana müdahale etmek çevre ilişkilerimizi kendi denetleyip yönlendirmek açısından bir çalışma programı oluşturup yönetici organa iletmemiştir.

2-
İ ilindeki ikinci FİHÖ organımız da, alana müdahale etmek çevre ilişkilerimizi kendi denetleyip yönlendirmek açısından bir çalışma programı oluşturmamıştır. Özelleştirme kapsamındaki bir büyük fabrikayı hedef olarak seçse de üyelerinin bütününün enerjisini buraya yöneltememiştir. Bu organımız açısından da toplantılar, biçimsel olarak yerine getirilen bir yükümlülük olarak gerçekleştirilmektedir. Bir üyesi yarı zamanlı çalışan işçi, bir üyesi tam zamanlı işçi, bir üyesi uzun zamandır işsiz olan (kendisine ait bir işyeri açmak üzere) organın bir üyesi, görevlerini yerine getiremediği için durumunun görüşülmesi amacıyla öneri ve talepte bulunmuştur.

3-
İ ilinde üye olmayan iki ilişkimiz ve YO üyemizin oluşturduğu gayri resmi organ ... bölgesinde... fabrikası ve işyeri üzerine çalışmaktadır.

4-
A ilindeki organ ve üyelerimiz,yönetici organın çalışma programı ekseninde faaliyetlerine devam etmektedirler. Sınırlı olanaklarla yürüttükleri faaliyete üye olmayan bir kişi katılmaktadır. Başlangıçta kendisine hedef olarak seçtiği bir fabrika olmakla birlikte somut bir gelişme sağlayamamıştır. Bu açıdan çevre ilişkilere seslenen bir görünüm kazanmıştır. Önlerine somut olarak bir ya da bir kaç hedef koymak zorunlulukları vardır.

5-
B ilinde iki ilişki üzerinden çevre ilişkilere ulaşılmış ve bu ildeki iki büyük fabrikadaki işçi ilişkileri ile, eğitim çalışmasına başlanmıştır

Bu açıdan;
-Doğrudan sınıf çalışması yapan organların, belirli bir zaman içinde somut hedeflerine yönelik çalışmada yoğunlaşmaları zorunludur ve bu başarılamazsa organların işlevliliği tartışmalı hale gelecektir.
-Sınıf çalışması yapan organlarımız planlı bir araştırma sonucunda karar verdikleri alanlarda, fabrika ve işyerlerinde örgütlenme çalışması yapmak yerine günün önlerine çıkardığı ilişkileri sürdürmüşlerdir. çeşitli nedenlerle organ çalışması aksatılmış, tam katılımlı ve görev takibini amaçlayan toplantılar yerine, ikili üçlü sohbetler ikame edilir olmuştur.
-Düzenli aylık rapor verme yükümlülüklerini hiç bir organ

yerine getirmemiştir.
-Aidatlar ve dergi dağıtım paraları düzenli olarak toplanıp iletilmemiştir.
-Büro kullanımında organlar önlerine koydukları plan çerçevesinde davranmamıştır.

Bunların sonucunda;
Doğrudan sınıf çalışması yapmakla yükümlü organlarımız, Yönetici Organ ile karşılıklı konuşarak belirli bir süre içinde, alan taraması yapmak ve somut hedefler saptamak zorundadırlar. Bu süre içinde hedef saptaması yapıp, hedefe göre organize olmayan organın işlevliliği kalmamış demektir. Bu durumda üyelerimizin işlevsel olarak yeniden değerlendirilmesi temelinde yeniden organlaşma gündeme girecektir.

IV) Sorunlarımız Üzerine
Önümüze koyduğumuz hedeflerimiz açısından başarılı olamamamızın nedenlerinden biri, somut kazanımlar açısından işin başında olmamız ve bunun getirdiği açmazlarımızdır. Ama en az bu gerekçe kadar etkili olarak, yapılacak işin mahiyeti ve bütünlüğünü ortakça kavramıyor oluşumuz da gösterilebilir. Bu ortak kavrayış oluşmadığı sürece somut adımlar açısından ilerlememiz mümkün olmayacaktır. İlişkilerimiz ve gücümüz ne olursa olsun atılan her adım, görevler bütününü farklı kavrayanlar açısından problemli gelişmeler olarak değerlendirilecek, engel olunmasa bile, kendi durduğu yerden 'sapma'lar karşısında mevzi ve tutum almak adına, sürece katkı en az düzeyde tutulacaktır.
İnsan ilişkilerimizin ve yoldaşlık anlayışlarımızın 'bozulduğu' ve tahammül sınırlarına gelindiği bu süreç, ne yazık ki,

sorunların düzeylerinin, bilerek ya da bilmeyerek karıştırıldığı bir çok olaya neden olmaktadır. Bu ise görev ve hedefler bütününün ortakça kavranması zorunluluğunu ve buna yönelik imkanları işlevsiz kılmaktadır. Buna dair bir çok örnek kendi hayatımızda verilebilir. Politikalarımızın kavranışının, ideolojik konumlanışlar üzerinden tavır alışlar şeklinde geliştiğine dair yaygın inanç ve kanı, sorunların ait olduğu düzeyden kopartılması ve iç içe geçirilmesi ile doğru orantılı olarak kendi kendinin kanıtı sayılmaktadır.
Süreci örgütlülüğümüzün bütün üyeleri açısından problemli yaşamamızın bir çok nedeni vardır ve bu nedenlerin ait olduğu düzeyler, birbirinin yerine ikame edildiğinde, herkes kendi savına kanıt bulabilir. Kişisel problemlerin, ideolojik konumlanışlara referans yapılması, önümüze koyduğumuz hedeflerin ve çalışma programının, (kimse bunu açıktan itiraf etmese de) özel yaşamlarımıza sığdığı kadar uygulanmaya çalışılması hep bu türden ayrıştırılması ve tek tek çözülmesi gereken sorunları oluşturur.
Bu durumda, resmi belgelerimiz üzerinden görevler bütünü ve hedefimizin ortakça kavranışı açısından kısa bir hatırlatma yaparak, problemi tanımlamak ve görevler ve hedeflerimizin oluşturduğu bütünlüklü algıya ulaşmak gereklidir.

1. GT'de, "....işçi sınıfının Türkiye'deki komünist partisinin önceli olarak komünist bir işçi örgütünün kuruluşunu hedefleyen komünistlerin devrimci örgütlenmesidir" diye kendimizi tanımlamıştık. Bu tarihten hatırlanması gereken bazı noktalar da şunlardır.
"Bu faaliyetin esasını, teorik ve ideolojik çalışmayla beraber partinin temeli anlamında taban örgütleri olarak fabrika/işyeri hücreleri kurulması oluşturur."
"...Program çalışması faaliyetimizin olmazsa olmazı anlamında en temel görevi olarak karşımızda durmaktadır.... Yani, şu

andaki durumumuz açısından faaliyetin bütünlüğü içerisinde teorik hazırlığın ve donanımın önceliği söz konusudur."

2. GT ise birincide kabul edilen ve başarılamayan kararları aynen kabul edip bazı tezler kabul etmiş ve üç önemli not düşmüştür. Bu notların ilk ikisi, Türkiye çapında örgütlenme organı ve Fabrika hücreleri örgütleme organlarının görev ve hedeflerini tanımlayan, sonuncusu ise çevre ilişkilerin amaca yönelik nasıl değerlendirilmesi gerektiği ile ilgili olarak gayri resim organları tanımlayan notlardı.
3. GT ise bu ilk ikisi üzerinden yaşanan örgütsel hayatımızın biriktirdiği sorunların çözümü noktasında kilitlenmeyi çözmek üzere toplanan bir platform oldu. 2. GT'da kabul edilen tezler, örgütlülüğümüzü ve hedeflerimizi karşılıklı ilişki içinde tarifleyen ve uzun süren tartışmalarla ortaya çıkmış tezler olarak bundan sonraki pratiğimize yol göstermeliydi. Böyle olmadı. Böyle olmamasının farklı nedenleri var ve biz bu farklı nedenlere eşit önem vermek durumunda değiliz. Çünkü daha önemli ve önce gelen, daha sonrakilere zemin oluşturan nedenler öncelikli ele alınmak zorunda. Örneğin hiç bir zaman yapılmaması gereken, kişisel farklılık ve tarzların, anlaşmazlık düzeyine getirilmesi ve bunun da ideolojik politik konumlanış farkları olarak algılanmasıdır.
Örgütlülüğümüz, aynı zamanda yapmamız gereken üç öncelikli görev tanımlamıştır. 1-Programın oluşturulması, 2-Program üzerinden ideolojik hegemonyanın tesisinin sağlanması yoluyla kadro sorununun asgari düzeyde çözülmesi; kadroların ve sosyalistlerin komünist çizgiye kazanılması, 3- Doğrudan sınıf çalışması yapmak üzere örgütlenmenin sağlanması.
Bu üç görev ise, esas olarak doğrudan sınıf çalışması için oluşturulması gereken komünist işçi örgütünün yaratılması, komünist işçi örgütü ise komünist işçi partisinin kurulması mantığı ile sıralanmıştır. Bu üç görevin öncelik sırası vardır.

Öncelik sırası ise tercih yapmak zorunda kalınırsa, hangisinden vazgeçileceği sorusunu da içermektedir. Biz ise bu üç görevin aynı anda ve mutlak olarak yapılması anlayışı ile davrandık. Sadece kadro istihdamında bu önceliği uyguladık. Kazanacağımız kadroları, diğer sınıf ve tabakalarda çalışma yapıp daha fazla kadro kazanalım diye değerlendirmeyip, bulundukları bölgedeki ilişkileri ve sanayi coğrafyasını çıkarmakla görevlendirdik. Ulaştığımız kadrolara yönelttiğimiz ilk sorular, hangi türden ilişkilerimizin olduğu ve önemli üretim birimleri ile ilişkimizin ne olduğu ve ne olacağı oldu.
Sınıf çalışması yapan organlarımızın başarısızlığı ve hedeflerden uzaklığı, bu yönde bir çabanın olmadığı şeklinde değerlendirilemez. Doğru yanlış, eksik aksak, bir kaç deneyim oldu. Plansızdı, kendiliğinden karşımıza çıkan ilişkilerdi ama yine de hedefimizin içinde, konumuzun içindeydi.
Öncelikli ilk iki görevimizin gerçekleştirilmesine dair, yayın çıkarılması dışında somut olarak hangi adımların atıldığını ise, sınıf çalışması yapılmadığı ve hiç bir gelişme gösterilmediğini temel mesele yapan arkadaşların yanıtlaması gerekiyor. Program sorununda somut hiçbir adım atılmamışken, bir kişinin kişisel ilişkileri dışında Türkiye çapında örgütlenme organının görev kapsamına giren ikinci öncelikli görev ortada duruyorken ve üstelik bu iki görev de, şimdilik üçüncü öncelikli görevin esas işimiz düzeyine yükseltilmesi açısından tanımlanmışken, bütün sorunlarımızı, doğrudan sınıf çalışması yapan organlar üzerinden tanımlamaya kalkmak nasıl değerlendirilebilir? Program sorunu önemli ve belirleyici olduğuna göre, ikinci öncelikli görevin (pratik olarak bu görev karşısında tutumlar da ortada olduğuna göre)önemsiz ve gereksiz görülüyor olması gerekir ki, bütün sorunumuz üçüncü öncelikli görev üzerinden tartışa bilinir olsun. Bu durumda, birilerimizin program meselesini kendi kafalarında çözümlemiş olduğunu da belirtmek zorundayız. Çünkü, ... sayıdan bu yana

yazılması gereken yazı tamamlanmamışken, görevli arkadaşın yazısını tamamlamaması ve üstelik bunu değil de, kendi görev alanı dışındaki sınıf çalışmasını temel sorunu olarak tanımlaması, hiç bir şekilde doğru bir davranış olarak düşünülemez. Bu örnek bile sorunlarımızın iç içe geçirildiği ve ait olduğu düzeylerden koparıldığı, bu yönüyle de çözümsüzlüğe çekildiği anlamına gelir.

Sınıf çalışması yapan organlarımızın yöntem açısından yanlışları kadar, bileşiminin göreve uygun olup olmadığı da bir sorun olarak algılanmalıdır. Böyle algılandığında, bir sorun düzeyinden bir başka sorun düzeyine geçmiş oluruz ki o da yaşam tarzları ve alanlarımızın göreve göre düzenlenmesi konusuna girer. Bu konuya girdiğimizde ise, sadece sınıf çalışması yapan organ üyelerimize söz söylemek haksızlık olacaktır.

3. DÖNEM

ORGANLARIN RAPORLARI

1. Türkiye siyasi arenası tüm çelişkilerine, karmaşasına rağmen her gün yeni bir olaya gebe olarak yoluna devam ediyor. Bir yandan Irak savaşının siyasi ortamda yarattığı ve ekonomiye direk bağlantısı olan gelgitler diğer yandan ekonomide ve siyasal yapıda devam eden yapısal kriz, ortamı çelişkileri derinleştiriyor. Büyük sermaye (başta Tüsiad) karşısında Irak savaşına "hayır" diyen işçi sınıfı ve çalışanlar tüm hızıyla siyasi arenaya çıkıyorlar. Sınıflar mücadelesi dolaylı ve dolaysız olayların içinde kendini belirliyor. Büyük sermaye savaşın ve krizin bahanesiyle şimdiye kadar mücadelelerle aldıkları mevzileri işçilerin elinden almaya ve kendi çıkarlarını öne çıkarmaya çalışıyor. Yürürlüğe giren "iş güvencesi" yasası tasarısında işverenler lehine yer alan toplu işten çıkarma ve işçi devrine imkan tanıyan düzenlemeler biçimsel değişiklikler yapılarak geçti. (Ölümü gösterip sıtmaya razı etmek gibi). " Ödünç işçi" maddesi geçici iş ilişkisi başlığı altında düzenlendi. Geçici iş ilişkisi "rızası" alınarak yeni işverene devredilen işçi işin gereğini yerine getirmekten yükümlü olacak.

Bu yasalar "kölelik yasalarıdır." İşçiler ve çalışanlar sendikal mücadelelerine ve örgütlenmelerine bile tahammül etmeyen sermayenin topyekün saldırısıdır. Bu yasalar fabrikalarda işçilere uygulanan yeni bir sıkıyönetim bildirgesidir. Bu süreç sessizce geçiştirilemez. Genel grev ve direnişler, dayatılan bu süreci geriletecek tek güçtür. Komünistler ise fabrikalarda işçiler arasında "konuşlanacağına" diğer güç alanlarında "konuşlandağından" (en azından teorik değilse bile pratik böyledir)İşçilerin ve komünistlerin çakışma noktaları ve çalışma alanları birbirinden uzaklaşmakta ilgi alanları teorik ve pratik birbirinden farklılaşmaktadır.

Şu anda komünistlerin esas görevi işçilerin bulunduğu

alanlarda (fabrikalra, sendikalar) konuşlanmak, tüm güçlerini bu alanlara yığmaktan geçmektedir. bu mevzileri güçlendirmek, mücadele kanallarını açmak bütün diğer görevlerin önüne geçmektedir.
2. Pratik durum
a-Av. x örgütü ayda iki kere toplanır. (1-7, 15-21 arası)
b- Toplantı dışında her üye üzerine aldığı görevi yapar.
c-Mevcut üyelerin dışında kalan iki üye adayı vardır.
d-Fabrika komiteleri kurmak olan örgütümüz tek tek işçilerle görüşür, fabrikalarda olan sorunları örgüte, örgütten aldığı gücü işçilere götürür.
e-Örgütümüz dahilinde olan üye-üye olmayan, aday arkadaşları "gizliliği" ihmal etmeksizin bir araya getirip politik durum, örgütsel sorunlar, teorik, kültürel konularda seminer, tartışma, brifing düzenler. "Bu süreçte iki kez gerçekleştirilmiştir- Politik duruma ve Sendikal ve sendikaların durumu hakkında)
f-Örgütümüz politik ortamın yarattığı Irak savaşına hayır platformuna demokratik mevziler içinde de gereken yerlere uzanmıştır. Esas görevimizin bu olmadığı bilinciyle de hareket eden örgütümüz bu platformun bir yerel sürecinde doğru bir tavır vermek ve etkilemek için katılmıştır (pratik ve politik olarak pay peşinde olmadan)
3. Program (plan, Proje)
Örgütümüz en yakın zamanda çalışma alanında bulunan fabrikaları tespit edip üretim içinde önemine göre değerlendirip gereken çalışma programını ortaya çıkarmayı görevi olarak görür. Ortaya çıkan sonuçları değerlendirip genele sunar.
Örgütümüz "çalışma tarzı ve çalışma programı" en yakın zamanda tartışma ve program düzeyine çıkarma çabasına katılmayı ve katkıda bulunmaya hazırdır.
4- İstemler
Her ay rapor yazılı olarak verilecektir. Karşılıklı rapor alışverişi sağlıklı bir şekilde sürecektir. Raporda mali, yayın ve

kadrolar hakkında bilgi verilecektir. yapılan çalışmalar, diğer fabrikalar, sendikalar ve benzeri alanlardaki çalışmalarla koordine edilmeli aralarında bağlantı kurulmalıdır. Bunun için ilk önce bir bülten, ileride bir gazete birleştirici olabilir.

.....Şehri....ayı çılaşmalarını bir ay önceden geniş katılımlı bir toplantı yaparak, bütün yoldaşlarla neler yapılabilir? Kimlere nasıl ulaşabiliriz? Birlikte tartışarak başlattık. Toplantıda yapılan genel çalışmaların dışında kahve otobüs konuşmaları gibi öneriler de geldi.
Liseli ve mahalleli gençlerin çalışmalara katılımı daha aktifken yaşlı kesimin daha atıl kaldığını gözledik. Bunun üzerine bu kesimle daha bire bir çalışma yürütme kararına vardık. Bu bağlamda... ayı çalışmalarını pulların yapımı kuşlama, ev mahalle toplantıları olarak ayırabiliriz.
... ayı boyunca bütün şehrin değişik kesimlerini düzenli olarak yaptık. Bu çalışma boyunca özellikle mahalleler ve işyerleri olmak üzere merkezi bölgelere üniversitelere ağırlık verdik. ...şehrinde ...ayı çalışmalarına ilk başlayan grup olmamız önemli ve anlamlıydı. Bu çalışmalarımız sırasında engellemelerle karşılaştık. Özellikle mahallelerde yaptığımız pullamalarda faşistlerin engellemelerinde faşistlere gereken yanıt anında verildi.
Kuşlar da aynı bölgelerde, pazar yerlerinde halk ekmek kuyruklarında otobüs kuyruklarında, üniversitelerde dağıtıldı. Bu çalışmalar sırasında halkın geçen yıllara oranla daha duyarlı ve ilgili olduğu arkadaşlar tarafından gözlemlendi. Bu gözlemlerimiz ve çalışmalarımızdaki deneyimlerimiz bir sonraki çalışmalara rehber olacaktır.
Şu anda 5 öğrenci, 1 işsiz ve farklı işkollarında çalışan 9 işçi ile ilişkimiz var.

yazı kurulu ..'dur.

A-program çalışması ve yayın politikası hakkında

1.yayın politikası sürdürülecek, araştırma inceleme yazılarına ağırlık verilecek

2-yazı kurulu çevresindeki ilişkilerle program çalışmasına yönelik işlevli ilişkiler kurulacak.Yayın çalışmasını birincil görev olarak ele alması bu ilişkilerimize önerilecek.

3-Önümüzdeki sayı türkiye"de devlet ve sınıflar, ulusal sorun konularında yazılar, çevre ülkelerde devlet ve faşizm konuları işlenecek. Daha sonra Türkiye"de devrimci adım, ve Kürt Ulusal Sorunu üzerine somut, programatik görüşler ifade edilecek. Sırasıyla sonraki sayılarda, enternasyonalizm ve enternasyonal tarihleri, parti ve emperyalizm konularında yazılar ve çalışmalar yayınlanacak.

4-Sırasıyla, sınıf çalışması, Kürt ulusal hareketi ve diğer tartışma konularımız, sırasıyla tartışma gündemine alınacak. (devrimci adım.geçmiş değerlendirmesi) Bu tartışmalar yazı kurulunun toplantıları şeklinde olacaktır. Katılmak isteyenlere açık olacak, yazı kurulunun önceden hazırlayıp dağıttığı taslaklar üzerinden yürütülecektir.

5-Büro faaliyetinin sağlıklı ve işlevli hale getirilmesi için, bürodan sorumlu bir arkadaşın saptanması gerekir.yarım gün de olsa büronun işleyişini bu arkadaş düzenlemeli, yazışmaları, dosyalamaları ve yayın faaliyeti ile ilgili işleri koordine etmelidir.

.....

B. genel faaliyet ve durum üzerine

1- Genel toplantıdan bu yana geçen süre içinde, toplantı gündeminde saptanan sorunlar çözülebilmiş değildir. Sorun bütünüyle ortada durmaktadır. Sorunun çözümü doğrultusunda bir faaliyet netlikle ortada gözükmemektedir.

2-Sorunun çözümü doğrultusunda genel toplantıda ifadelendirilen ve genel kabul gören anlayış, kendini

somutlamamış ve önemlice bir süreyi çözüme yaklaşmadan tüketmiştir.
3-Genel toplantı kararlarına gerekçe oluşturan iki imzalı yazıda ifade edilen gerekçeler halan yaşantımıza egemen olmaya devam etmektedir.
" Sınıfsal kökenlerimizle bağlarımız ve kolektif denetleyiciliğin zaafları, ister istemez statükonun devamından yana bir refleksi oluşturacaktır. Süreç içinde (değiştirmediği, değiştiremediği, değiştirme iniyatifi gösteremediği ölçüde) zımmen kolektifin kabul edip benimsediği, sürüp giden işler/işbölümü, çoğu zaman kişisel yaşantı alanlarımızın, örgütsel yaşantı alanlarını ihlal etmesine, kişisel/özel yaşamlarımızın kolektif yaşamı belirleyip gölgelemesine neden olmuştur. Bu ise değiştirilmesi zor başka türden statükoları kolektif yaşantımıza dayatacaktır. O halde, bu gidişatın değiştirilmesi zorunludur?!"
4-Bu açıdan,ihtilalci komünist bir örgüt olmanın gerekleri, maddi ve manevi tam bir bütünlük, örgüt merkezli bir yaşantının egemenliği ve belirleyiciliğini gerektirmektedir. Parasal sorunlarımızın çözümünden örgüt olmamıza, komünist ilişkiler temelinde bir örgüt olmamıza ancak bu noktadan başlanarak varılabilir.Bu açıdan,bir düzenleme ve kavrayış gündeme acilen alınmalıdır.
Bunun dışında ve bundan eksik olan her türlü örgütsel duruş, son tahlilde burjuva dünyasının ve burjuva değer yargılarının içinde değerlendirilmek zorundadır.Ve kabul edilemez.
Verili durumdaki ilişkilerimiz,özel yaşantılarımız (ticari, siyasi,kültürel,arkadaşlık ve benzeri açılardan) örgütsel ve komünist duruşun kendisini engellemekte belirlemektedir.
5-Özel yaşantılarımız ve her türden ilişkilerimiz örgütün kontrolü denetimine sokulmalı ve düzenleme buradan başlanmalıdır. Bu açıdan, ilk olarak düzenleme yönetici organdan başlayarak en uç ilişkilere kadar yeniden düzenlenmelidir.

C-Organların çalışmaları hakkında

1- Fabrika ve işyeri örgütlenme organları, halen somut bir alan, faaliyet alanı saptamış değiller. Bu konuda faaliyet alanı saptayıp bu alanda yoğunlaşmak mümkün olmamıştır.Bu açıdan mümkün olan en gerçekçi alanlarda yoğunlaşılmalı, bir alanda yoğunlaşma yoluna gidilmelidir.

3. DÖNEM

YAZILAR, TARTIŞMALAR

21.

ETKİN BİREY

Örgütlü mücadele ve devrimcilik bütünlüklü bir yaşamdır. Bu yaşama ait değişik alanlar olmakla birlikte, bu alanların arasında derin uçurumlar yoktur. Bu anlamıyla da yaşama müdahale biçiminde de çok farklılıklar yoktur. Örgütlülüğün işleyişinden günlük örgütsel işlere, programatik görüşlerin hayata geçirilmesinden, kişisel alışkanlıklara müdahale kendiliğinden değil bilinçli, programlı olmalıdır. Örgütlü mücadelede etkin bireyin, üyenin varlığı mücadeleyi sürdürmekte, büyütmekte, geliştirmekte özel bir öneme sahiptir. Bir iç içe geçmişliğiyle etkin birey, üye ancak mücadelenin, örgütlenmenin içinde yer alarak onun zorluklarını görerek, bilerek ve somut çözümler üreterek yaratılabilir. Devrim ve proletarya diktatörlüğü kavgası bireyin kendini değiştirme, geliştirme, dönüştürme kavgasından bağımsız değildir.

Mücadeleyi kendi dışında başkalarının zihinsel bir faaliyeti olarak gören üyenin *(böyle üye olur mu diye itirazlar olacaktır ama bu yazının yazılması da bu ve buna benzer başka sebeplerden dolayı böyle üyeler olduğu içindir)* kendisi sıradanlaşır. Örgütlülüğü ve mücadeleyi hem düşünsel hem pratikte zayıflatır, dumura uğratır. Kendine müdahale etme ya da edildiğinde olumlu cevap verme başarısını gösteremeyen üye kendini yenileyemez, sürekli kendini tekrar eder. Kendini tekrar ise, gerilemenin başka bir adı, başka bir biçimidir. Daha önceki deneylerden hepimiz biliyoruz ki *örgütlülüğün kaderini tayin eden üyelerin duruşunun toplamıdır.* Yeteneklerini, olanaklarını örgütüne, mücadelenin hizmetine veren üye, hem kendini hem de örgütünü, mücadeleyi geliştirir. Örgütlü yaşam, üyenin yeteneklerini açığa çıkaran, geri yanlarını

tamamlamasına yardım eden bir yaşamdır. Örgütlü olmak, bir insana 'sen üyesin' demek de tek başına yeterli midir? Olmadığını, olmayacağını biliyoruz denecektir. Doğru, aslında bizzat görüyoruz da denilebilir. *(İşi bireyselliğe dönüştürmemek için gördüğüm eksiklikleri biraz soyut anlatmak zorundayım.)* Üretmeyen, gelişmeyen, olanla yetinen, idareci, hatta memur zihniyeti denilen anlayışa sahip olan *(haftada bir veya on beş günde bir toplantıya gelip onun dışında ne yaptığı bilinmeyen, örgütsel olarak ne yaptığı bilinmeyen ve bazılarının buna da garip bir illegalite havası vermeye çalışıp bence gülünç duruma düşen)* bir üyenin örgütlü olması, örgütü, mücadeleyi ilerletir mi? Şimdi böyle davrananlara da sorsak tabii ki hayır diyeceklerdir. Ama hem böyle davranıp hem de hayır demenin altında yatan sebeplerden biri ve en önemlisi bence şu; bu tarz sürekli kendini tekrarı, kendini tekrar ise sıradanlığı üretir. Sıradanlaşmaya razı olmak ise komünist, devrimci yaşamın dışında hayallere, alışkanlıklara sahip olunduğunun işaretidir. Bu inkar edilse de böyle davranmanın sonu kaçınılmaz olarak oraya çıkar. Ya biz kapitalizmi yıkmaya çalışan mücadelenin içinde devrimci bir pozisyonda olacağız ya da bu tarz gün be gün o sahip olunan hayallerin de etkisiyle bizi kemirip yok edecek. Devrimciliği sadece iş olarak algılama, sıradanlaşan üyeyi doğal olarak şu duruma getiriyor; yetinmeci, idareci, tembel, dar düşünen, sorunlara ve genel sorunlara kayıtsız kalan vb. Yaptığı işi veya sorumluluğu olan şeyleri sadece o çerçevede yapan, memur zihniyeti ile yapıp, yaptığı işin gelişmesi ve örgütlenmeye daha fazla faydası olması için kendinden, yeteneklerinden, olanaklarından bir şey katmayan, katmak için elinde olmasına rağmen çaba göstermeyen bir üyeye verimli bir üye diyebilir miyiz? Daha önce okuduğu kitaplarla yetinen, anlatılanlarla bir şeyler kapmaya çalışan, bu yüzden de bir çok şey hakkında fikri olmayan, gündemin hep

gerisinde kalan bir üye nasıl bir üyedir? Elbette verimsiz bir üyedir. Belli bir bilince sahip olmak, sınıf mücadelesi yürüten devrimci kimliği için yeterli değildir. Bunu dışarıya yansıtabilmek ve her boyutuyla örnek olabilmek gerekiyor. Taşıdığı devrimci *(üye)* kimliğinin bilinciyle hareket etmeyen bir üye yaptığı işten mutluluk duymaz, zevk almaz. Her pratik iş onun için bir yük, ağır bir iş anlamına gelir. Ortak yapılacak işi bilip de yapmayan nasılsa biri yapar diye davranan kişinin o iş yapılmadığında söyleyecek bir sözü olabilir mi? Bugün sessiz olan bir çok üye yoldaşın bu durumda olduğunu düşünüyorum. Son dönemlerde sık görülen, başkalarına karşı *(başkalarından diğer üye ve yakın ilişkileri kastediyorum)* son derece sekter, dar bakışlı, katı, ama kendisine ise *türlü gerekçelerle* anlayışlı, idareci davranış biçimidir. Bir dönem örgütlenmemizde bu hal o kadar belirgin hale gelmişti ki, herkes birbirinden şikayet ediyordu ve toptan bakıldığında şikayet edilmeyen kimse kalmıyordu. Bu günlerde bu dönem bitti gibi, ama aynı aksaklıklar, eksiklikler üç aşağı beş yukarı devam ediyor. Bu aksaklıkların devam ediyor olması ve şikayetlerin eskisi kadar olmaması statükoculuğun iyice yerleştiği kanısına vardırıyor beni. Bunun sonucunda da bir çok yoldaştan şu sözleri duyuyorum, duyuyoruz; iyi durumdayız, işler iyi.....

Hem örgütlenmede hem mücadelede hem de burjuvazi ile işçi sınıfı arasındaki her çelişkide söylenecek bir sözü olmalıdır üyenin. Çünkü örgüt ve örgütlü yaşam bu çelişkilere müdahale ederek ilerletilir. Bir anlamıyla da devrimcilik budur. Müdahalenin kendisi harekettir, eylemdir. Devrimcilik kaynağını bu hareketten, eylemden alır. Genelin içinde bir yanıyla bakıldığında anlattıklarım ve anlatacaklarım da bir örgütün olumlu - olumsuz hareketinin, eyleminin bir parçasıdır. Bu olumsuzluklara sessiz kalmak, aşılması için gayret göstermemek *(Genel toplantının almış olduğu kararları*

dikkate almadan, sanki hiç karar alınmamış gibi, topluluk tarafından kabul edilmeyen görüşleri tekrarlamayı da ses çıkarmak, gayret göstermek olarak görmüyorum, tam tersine alınan kararın hayata geçmesini engelleyen tutum olarak görüyorum. Farklı görüşlerin iki genel toplantı arasındaki zamanda hangi yöntemlerle ve hangi toplantılarda öne sürülebileceğini de iyice netleştirmemiz gerekiyor.) bir biçimiyle hareketsizliğe mahkum olmaktır. Her anlamıyla hareket içerisindeki bir örgüt *(yine yanlış anlaşılmasın diye tekrarlıyorum, fabrika örgütlenmesi de, tek tek sosyalistlerin örgütlenmesi de, dergi çalışması da, büro faaliyetleri de dahil, bunların hepsini hareket olarak değerlendiriyorum)* ilerler, kendini geliştirir ve buna paralel olarak üyelerini de geliştirir, çevresini de örgütler, kendine yeni olanaklar ve alanlar sağlar, açar. Statükoculuk, elde olanı korumaya çalışmak, risk almayan bir örgütçülük ve devrimcilik kafalarda oluşan 'düzen'i sağlamlaştırır. Kafada düzen oluşturmak üretimsizliği, statükoculuğu ifade eder. Devrimci bir örgüt *(ve bir devrimci)* eğer devrim yapmak için yola çıkıyorsa, kendini aşmak ve üretmek zorundadır. Bu söylediğime kızacaklar olacaktır ama politika yapmak, kendini yenilemek ve yaşamla bağlarını *(bu öncelikli olarak işçi sınıfı diye anlaşılmalıdır)* zenginleştirmek zorundadır bir örgütlenme. Egemenler kendini her gün üretim ilişkileri aracılığıyla yeniden üretiyor, yaşatıyor. Bir örgüt *(bir devrimci de)* sahip olduğu değerlerle yaşamı ele alır ve kendini yeniden üretir. Yoksa kapitalizmin sistemi karşısında yenilmekten, ona teslim olmaktan kurtulamaz. *(Hem içimizden hem dışımızdan sisteme teslim olmuş, devrimcilik dönemlerinde çok değerli olan kişilerin bugün sınıf mücadelesi karşısında nokta kadar değerlerinin olmadığını bizzat görüyoruz.)* Kapitalizmde iki sınıf iki farklı ideolojiyle uzlaşmaz bir savaşım halindedir. Burjuvazi kapitalizm koşullarında bütün silahlarıyla topluma sunduğu yaşam tarzı ve

ideolojisiyle beyinlerimizi teslim almaya çalışıyor. Bireyciliği, bencilliği, köşe dönmeciliği, lüks yaşamayı, ayrıcalıklı olmayı enjekte ederek insani değerleri ve insana ait bütün güzellikleri yozlaştırıyor, çürütüyor. Bu ideolojik saldırıyı günlük yaşamda, her alanda ve düzeyde görebiliyoruz. Küçük-burjuva alışkanlıklar, hayaller, ya da bu yöndeki zaaflar, mücadeleyi engelleyen, örgütlü yaşamımızı dumura uğratan bir hal alabiliyor. Örgütlülüğe uygun devrimci bir yaşam tarzını içselleştiremediğimiz zaman, ister istemez küçük-burjuva yaşam tarzının sinsi bir düşman gibi içimize sızmasına izin vermiş oluyoruz. Böyle yaşam tarzı, işçi sınıfının ideolojisi, komünizmin kültürüyle, düşüncesiyle, ahlakıyla asla bağdaşmaz. Komünist ve devrimci kültürün özü, kolektif yaşamak, mücadeleye, devrime ve yoldaşlara olan inanç ve bağlılıktır.

Yazının esas konusu birey olduğundan, yine yeniden tekrarlamak istiyorum. Bir örgütlenmede bireyin rolü çok önemlidir. *(Kolektif yaşamak bireyin rolünü azaltmaz.)* Örgütsel yaşamın her alanına ilişkin yapacak ve söyleyecek bir şeyleri olan, kendini ve faaliyetini örgütleyen, durmadan kendini yenileyen, araştıran, okuyan, hem kendini hem de yaşamını devrimcileştiren üye ancak kendini aşar, geliştirir, üretir ve örgütüne güç katar. Örgütün ve mücadelenin sorunlarına kafa yoran kendini üst düzeyde geliştirir. Ya tersi: öncelikleri olan, örgütsel olmayan günlük işlerini gerekçe göstererek okumayan, sorunlara kafa yormayan, özel işleri arasında boğulan, ufuksuz sıradan bir üyelik *(devrimcilik demek mümkün değil)* hiçbir şey üretmez, kendine de, örgüte de, mücadeleye de bir şey katmaz, aksine geriletir, zarar verir.

Hedefimiz ideolojik-teorik ve pratik hattımızı oluşturup devrim için, proletarya diktatörlüğü için örgüt-parti yaratmak ise, devrim için devrimcilik ise, kendimizi yenilemek, aşmak, üretmek, değiştirmek, paylaşmak, bir bütün olarak yaşam

tarzımız olmalıdır.

Etkin üye düşünürken düşündürür, değişirken değiştirir.

A. EKİM

Yoldaşlara not:

Bir önceki yazdığım sirkülasyonda yine örgüte ve bireylere ilişkin bir takım değerlendirmelerim olmuştu. O yazıya ciddi bir cevap, olumlu olumsuz bir cevap alamadım. Değerlendirmelerim yanlışsa niye söylenmiyor. Yok doğruysa neden saptamalar üzerine konuşulmuyor. Şimdi bu yazı da soyut havaya yazılmış, ya da gelecekte olabilecekler üzerine yazılmış değil. Kendi gözlemlerim, gördüklerim, yaşadıklarım ve ne kadarsa değerlendirebildiğim davranışlar üzerine bu yazı ortaya çıktı. Şunu da belirteyim, bu ve önceki yazı sadece olumsuzluklar üzerine yazıldığından biraz karamsar ve hayatımız baştan sona olumsuz gibi. Yazıların parmak basmaya çalıştıkları olumsuzluklar üzerinden bunun doğallığı var. İyi şeylerimizi zaten ballandıra ballandıra anlatıyoruz.

22.

Son toplantıdan sonra da yaşadığımız durum bundan öncekilerden farklı değil. Hatta geçen seneler itibariyle daha vahim sayılabilir. Her sorunu kendi içinde çözme çabalarımız sonuç vermedi, vermeyecek.
Her şeyin ötesinde bunun temel bir nedeni olması gerekir. Bu temel neden ise, kendimizi layık gördüğümüz ve öyle isimlendirdiğimiz komünistler örgütü olduğumuz iddiamız ile varolan durumumuz arasındaki açı farkı, hatta giderek açılan bir açı farkıdır.
Tespit etmek gerekir ki, burjuva dünyasına ait yaşamların, ilişkilerin ve fikirlerin hakim olduğu öznelerin oluşturduğu örgütsel bir yapı (hadi ağırlığı diyeceğiz, ama, herkes kendini hafif tarafta görecek tam da bu özellikler yüzünden) doğası gereği komünist olamaz. Olsa olsa hep eleştirdiğimiz birilerinin daha soldan bir versiyonu olabilir.
Şimdiye kadar en büyük, hatta temel sorunumuzun para olduğu söylenegeldi. Bu bir yanıyla doğruydu elbette, fakat, küçük-burjuva ilişkilerin, hayatların sürdüğü yapıda bu sorunun halledilmesi mümkün görünmediği gibi nasıl çözüleceği de ayrıca güçlükler içerir.
Bu anlatılan hangi yapı, kim bunlar denebilir belki. Ama hepimiz o kadar iyi biliyor ve tanıyoruz ki, tabii bunun için önce kendimize sonra hemen yanıbaşımıza bakmamız yeterli, belki bu kadar aşikar olmasını hazmedemiyor olduğumuzdan üç maymunu oynuyoruz uzun zamandır.
Öncelikle hayatımızda, herkes kendi işinin sahibi durumunda. Kendine ait bir işi olmayanlar ise kendilerine ait bir iş kurma peşinde ve hayalindeler "zorunlu" olarak. Yani ikisi aynı şey bir

anlamda. Aramızda işçilik neredeyse küçümsenir bir durumdadır ve bu bilinç durumuna tekabül eden sınıfsal izdüşüm ise küçük burjuvalıktır.
'Yoldaşlar' arasında alacak verecek, borç ilişkileri hüküm sürerken, örgütümüz içindeki gelir dağılımı uçurumu, neredeyse kapitalist ülkelerdekini aratmayacak düzeydedir. Bu az çok bilindiği için de bazı durumlarda yoldaşlık ilişkisinin yerini 'kıyakçılık' ilişkisi almıştır.
Kurtuluş yok tek başına lafı sadece manevi bir seda olmanın ötesine geçmezken, herbirimiz (en azından herbirimizin yarısı) kendini ve geleceğini kurtarma çabası ve endişesi içindedir.
Örgütsel pozisyonlar ve örgütsel duruş, bu iş çabalarının adeta nesnesi haline gelmektedir. Örgütün kendisi ve ilişkileri, -taammüden olmasa da- özel işler için bir araç ve potansiyel iş hacmi oluşturmaktadır. Bunlardan örgüte sunulan ise, klasik burjuva 'hayır işleri' anlayışına dönüşmektedir. "Fakir" doyurmak, diğer giderlere fazla katkı yapmak gibi, ama hep bir övünç ve övgü bekler durumu kaybetmeden, hep hatırlatarak, ben yaptım, ben verdim...
Bunlara ilişkin örnekler vermek şimdilik gerekmiyor. Aslında bu örnekleri herkes, en azından yetecek kadarını biliyor. Ciddi güven bunalımlarını herkes yaşıyor. Asıl sıkıntı şurada, var olan durum, zaten komünist bir örgüte ve tek tek komünistlere asıl olarak zeval getirmeyen, ama, arızaları barındıran bir durum olduğunun düşünülmesidir. Bir konuda hemfikir olunması gerekmektedir, eğer, bu durum üç aşağı beş yukarı (elli aşağı da olabilir niceliği niteliğini etkilemiyor) kabul ediliyorsa, örgütsel yapımız ve üyelik sıfatlarımız komünist olamaz ve olmamalıdır.
Bunun ismi açıktır. Tüylerimiz ürperse de burjuva fikir ve ilişkiler ağının içerisinde olduğumuz aşikardır.
Yukarıda söylenenler hayal mahsulü olarak görülüyorsa, o zaman hep beraber somut örnekler üzerinden, belki daha fazla

kırıp dökerek bu işin üstesinden gelmek durumunda kalacağız.

Komünist olmanın, komünist bir yapı olmanın onlarca kıstası var elbette. Ama olmaması gereken, olursa kendini reddedecek bir şey var kuşkusuz: burjuva dünyanın, yaşamın, tahayyüllerin, ilişkilerin dışında konumlanmak. Bunları reddetmek. Hem kişisel hem yapısal hayatımızdan koparıp atmak.
Söylendiği gibi, "canını verir ama parasını vermez" türünden, militan ve radikal küçük-burjuva devrimci olabilen ama asla komünist olamayan bir devrimci tipolojisini silip yok etmek.
Memur zihniyetinin en önemli özelliği olan, özel yaşam - politik (komünist) yaşam ayrımını yaratan ve bürokratik bir tarzdan öncelikle kopmalıyız.
Politik bir insan olduğumuzu, komünist olduğumuzu, komünist vasıflı bir örgütün parçası olduğumuzu unutabileceğimiz, bunun dışında varolabileceğimiz hiç bir zaman ve mekan yoktur ve olmayacaktır.

Öncelikle, her komünist gibi herbirimiz, sadece iradesini değil, bununla beraber varolan maddi ve manevi "herşeyini" de komünizme, dolayısıyla örgüte devir ve teslim etmelidir.
Yine, her organ gibi, örgüt gibi, her üye de denetime açık olmalı, açıklıkla kendini denetlettirmelidir.
Örgütsel denetimin ve tasarrufun sahicileşebilmesiyle ancak güven ortamı yeniden kurulabilir. Komünist olmak için komünist bir örgüt olabilmek için ilk adımlar atılabilir.

Y. Kurul

23.

1. GT öncesi ve sonrası ortaklaştığımız leninist örgüt anlayışı doğrultusunda organlı çalışmanın esas olduğu bir hayatı seçtik ve bunu ilk günden bugüne hayata geçirmeye çalıştık, çalışıyoruz. Bu konuda yetersizliklerimiz, eksiklerimiz, aksaklıklarımız var ve bunları kesinlikle gözardı etmiyorum ancak biçimsel - fiziksel olarak organlaşmayı - işbölümünü başardık demek mümkün. Ancak biçimsel - fiziksel başarının ötesinde organların kendi içlerinde ve birbirleriyle ilişkilerinde uyumlu ve işlevli biçimde çalışması noktasında olması gerekenden çok uzak olduğumuzu da saptamamız gerekiyor. Bu saptamayı yaparken de örgütümüzün tüm sorunlarında olduğu gibi bu konuda da yani organ ve organlaşma konusunda da ortak bir kavrayışa ve davranışa sahip olmadığımızı dolayısıyla başka saptamaların da mümkün olduğunu biliyorum. Aslında organ ve organ faaliyeti üzerine tartışıldı ve bazı yazılı belgelerimizde tarif edildi ya da edilmeye çalışıldı. Ama yaşadığımız pratik süreç organ ve organ faaliyeti üzerine mesai yapılması gerektiğini en azından bana gösterdi. Dilimin döndüğünce organ ve organ faaliyetinden ne anladığımı ifade etmeye çalışacağım.

Resmi bir organ, belli bir irade beyanında bulunan ve belli bir iradeyi kabul eden üyelerden oluşur - oluşturulur. Organlaşmanın en kolay kısmı, kısa sürede somutlanan kısmı burasıdır.

Bazı özel yetenek gerektiren görevleri yerine getirmek üzere oluşturulacak organlarda bu işlere en uygun ve ortak özelliklere sahip üyeleri bir araya getirmek hem verimlilik, hem de işin gereği bakımından zorunluluktur. Sadece üye

olmak, her görevi yapmaya hazır olmak yeterli olmayabilir. Örneğin yazı kurulu organı ya da askeri, teknik işler organı gibi.

Kağıt üzerinde, soyut olarak birbirine denk sayılan ve "her görevi yapmaya hazır" üyeler de sonuçta bir insandır. Bu üyelerin de her birinin sorunları, uyum sorunu, uyumsuzluk sorunu, iş, ev, aile konularından kaynaklanan sorunları, avantajları - dezavantajları, deneyim ve yetenek bakımından farklılıkları vardır ve olması normaldir. Bu sorunları yok sayarak, görev alma iradesini ortaya koymuş üyeleri rastgele ya da fazla önemsemeden bir araya getirmekle bir organ çalışmasının mümkün olacağını sanmak doğru değildir.

Organın biçimsel - fiziksel oluşması kadar oluşturulduktan sonra işlevli bir şekilde faaliyet yürütmesi de önemli ve zorunluluktur. Organ faaliyeti mutlaka planlı, programlı, amaçlı, hedefli, düzenli, disiplinli, vs. olmak zorundadır.

(Konumuz itibarı ile, gündemde olması nedeni ile de esas olarak örgütlenme organlarının faaliyetlerini ve işleyişini baz alacağım ama bir çok kural, yol, yöntem tüm organlar için geçerlidir.)

Çalışma alanı ve hedefi belirlenmemiş bir organdan söz etmek herhalde abestir. (Örneğin fabrika hücresi örgütlenme organını baz alırsak belirlenmiş bir işkolunda o işkoluna bağlı bir fabrika veya işyeri hedefleyerek faaliyet yürütmek zorundadır.) Somut bir çalışma alanı ve hedefi olmalıdır organın. Yine organlar faaliyetlerini muhakkak somut bir plana oturtmalı ve bu planı takip etmeli, kendi içinde olduğu gibi üst organına da aktararak takip edilebilir hale gelmesini sağlamalıdır. Her organ iç eğitiminde ve alanına, hedefine müdahalesinde kısa, orta, uzun vadeli hedefler koymalı ve zaman dilimleri mümkün olduğunca somut tarihlerle belirlenmelidir (3 aylık, 6 aylık, 1 yıllık gibi). Hedeflere

ulaşılıp ulaşılmadığı hem süreç içerisinde hem de sürecin sonunda denetlenmeli ve gerekli dersler çıkarılmalıdır. Örgütlü çalışmada takipçilik önemli bir konudur. Faaliyetlerin takip edilebilir olması bunun zorunlu bir koşuludur.

Organ disiplinli olmalıdır. Toplantıların düzenlenmesi, planlanması, faaliyetin planlanana uyması, ara bağlantıların kurulması ve işlemesi, alınan kararların uygulanması, bütün bunlar disiplinli bir çalışmayı gerektirir. Biliyoruz ki, komünist bir örgütün disiplini esas olarak amaç disiplinidir. Yani disiplini mekanik bir şekilde amaçtan bağımsız olarak algılamamak gerekiyor.

Örgütsel ilişki esas olarak organ toplantıları ve örgütsel randevular üzerinden yürür. Bu nedenle bir toplantı ve randevu anlayışını ortaklaştırma ihtiyacımız var. Bu konuda belli ilkelere, kurallara bağlı bir standart oluşturmamız gerekir. Her organın genel standarda, kurallara kendi düzenlerini oturtmaları, uydurmaları şarttır. Toplantı ve randevu düzenine, kurallarına uymayanlara karşı sorumlu organ yaptırım uygulamalıdır. Bu önemlidir çünkü organ toplantıları o organın faaliyet yürüttüğü alana ve hedefine ilişkin kararlar aldığı genel, özel örgütsel sorunların, teorik - pratik sorunların tartışıldığı esas mekanizmalardır. Bir organın bileşenlerinin herhangi bir yerde ve herhangi bir biçimde bir araya gelmesini toplantı saymak doğru değildir. Aynı şekilde rastgele görüşmeleri, tesadüfi buluşmaları düzenli ve belli kurallara göre işleyen randevu sisteminin yerine geçirmemek gerekir.

Hiçbir üye kendi kurallarını, statükolarını, zaaflarını, bireysel tercihlerini organına ve örgütüne dayatamaz. Hiç bir üye alan, iş, sorumluluk ve bunlara bağlı olarak keyfi toplantı ve randevu kuralları koyma, seçme, dayatma hakkına sahip değildir.

Organlaşma faaliyetinin biçimsel - fiziksel örgütlenişinin ardından işlevleşmesi sorunun esasını teşkil eder.

Bu esasa ilişkin sorunlar çözülmediği takdirde biçimsel gereklere uygun olarak oluşturulmuş olsa bile, kurallara uygun işliyor olsa bile, organlar mekanik olarak bir araya gelmiş üye insanların oluşturduğu grup olur ya da olmaya mahkumdur. Bunun olmaması için yukarıda altını çizdiğim ve daha değineceğim hedef, disiplin, toplantı düzeni, programlı çalışma gibi olması gerekenlere şunları da eklemek lazım diye düşünüyorum.

Organ işleyişini ve işlevini kolaylaştıran etmenlerden biri de teknik donanım ve olanaklardır. Mesela "söz uçar yazı kalır" deriz. Kağıda veya bilgisayara yazılmayan tartışmaların ve sonuçlarının da bir süre sonra tartışma konusu olduğunu bizzat hayatımızdan biliyoruz. Bu nedenle organlar daktilo, bilgisayar (çıkışlı), fotokopi gibi donanımlara sahip olmalı veya kullanabileceği, ulaşabileceği bu tür araçlar belirlenmelidir. Gizlilik koşullarında polisiye sorunlar nedeniyle el yazılı yazılar ve notlar ile iş görme alışkanlığından bir an önce kurtulmak gerekir. Kuşkusuz bu biraz da örgütün mali durumuyla ilgili bir sorundur. Mali sorunu çözmek esas olarak yönetici organın işidir. Ama organlar bunu bahane ederek pasif bir biçimde beklemek yerine kendi iç dinamikleri ile olanakları ile hem organın dolayısıyla örgütün ihtiyacı için çözüm yolları aramalı ve bulmalıdır. Bu tür araçların dışında her organın kullandığı toplantı yeri ya da yerleri (ev, işyeri, örgütevi, vb.) olmalıdır. Döne döne kullanılan halka açık yerler gerçek toplantı yeri olamazlar. Bu tür yerler sağlıklı toplantı yapılabilecek bir yerin yerine ikame edilemezler. Edilseler de sağlıklı yerin yerini dolduramazlar. Bu bakımdan toplantı yeri bulmak, mümkünse yedekli toplantı yeri bulmak, ayarlamak her organın en acil yükümlülüğü olmalıdır. Sağlıklı bir toplantı yeri olmayan bir organda yer alan üyelerin bir çok nedenden dolayı toplantılara verimli katılamayacakları açıktır. Bu nedenler, üzerlerinde not, yazılı belge taşımak istememekten

(başka sebeplerden bağımsız olarak haklı bir nedendir) getirilen belgeyi okumayı istememekten, kendini rahat hissetmemeye, not alınmasına müsait olmamasından, ilgi çekmemek için herhangi bir tartışma yapılmamasına kadar bir çok nedendir. Bu durum zamanla toplantıların, dolayısıyla organın işlevsiz hale gelmesine yol açar. Daha da ileri gidilirse organ toplantıları birli ikili yapılmaya başlanır. Bu sebeplerden dolayı herhangi bir organdaki herhangi bir tıkanıklığın nedenlerini ararken sadece organ bileşenlerini incelemek yerine sağlıklı bir çözüm bulunabilmesi açısından organın teknik donanım ve olanaklarını da incelemek, değerlendirmek gerekir.

Organlar sağlıklı yerlerde düzenli, periyotlu toplantılar yapmak zorundadır. Ancak işlevli olması açısından bir de bunlara mutlaka gündemli toplantılar yapmak zorundalar diye eklememiz gerekiyor. Gündemsiz, neyin tartışıldığı belli olmayan, konudan konuya geçilen toplantılarda verim alınması beklenemez. Başka bir yanlış anlama, uygulama da gündemli toplantının gündeminin toplantı içinde oluşturulması ile gerçekleştirileceği üzerinedir ki bu da yanlıştır. Tersine böyle bir toplantı da hazırlıksız, gündemsiz yapılmış bir toplantı sayılmalıdır.

Gündemli toplantı, gündemin ve belli başlı maddelerinin önceden, tercihen bir toplantı öncesinden ya da iki toplantı arasında belirlenmiş olan toplantıdır. Böyle toplantıya organ üyeleri hazırlıklı ve belki de tartışıp geldiği için daha verimli geçecek ve sonuç alıcı olacaktır. Ani gelişmeler, sürpriz sorunlar da organ toplantılarında gündem yapılmasını gerektirebilir ama bu belirleyici değildir. Ayrıca her organ kendi gündemini belirler ama örgütün ve tüm organların bir bütün olarak uyum ve eşgüdüm sağlayabilmesi için önceden belirlenmiş gündem maddelerinin yanında merkezi olarak belirlenmiş ya da yönetici organın belirlediği zorunlu gündem maddeleri de olabilir, bunlara da uyulur. Tüm bunlardan sonra

şunu söylemek gerekir. Organlar toplantılarını belirlenen zamanda, belirlenen yerde, belirlenen gündemle yapmalı ve sonuçlandırmalıdır. Sonuçlandırmalıdır çünkü tıpkı örgütümüzün olmadığı gibi organlar da bir tartışma organı değildir. Uzun vadede karara bağlanacak kimi teorik sorunlar olabilir ama organların gündemlerini meşgul eden sorunların büyük kısmı organa ait sorunlardır. Yani organda karara bağlanacak nitelikte sorunlar olacaktır. Bu bakımdan her organ toplantısında görüşülen sorunlar hakkında tartışma bir noktadan sonra kesilmeli ve kararla bitirilmelidir. Bu karar sorunun bir üst organa veya yönetici organa aktarılması veya özel bir toplantının talep edilmesi biçiminde olabilir ama bunlar da birer karardır. Gündeme alınan ve tartışılan her konuda şu ya da bu biçimde karara varılması organ işleyişinin bir gereği olarak benimsenmelidir. Bu aynı zamanda organ toplantılarının sadeleşmesinin ve işlevleşmenin de önünü açar. Bu işleyişin bir gereği de toplantı tutanaklarının tutulması ve sonuçlarının raporlara aktarılmasıdır.

Gündemli, düzenli toplantıların yapılması, kararların alınması ve kayda geçirilerek rapor edilmesi mutlak yapılması gerekendir. Aynı zamanda organın daha işlevli olabilmesi için her karar, kararın niteliğine göre bir veya birkaç yoldaşın ya da organın tümü tarafından yürütülmek üzere sorumlusu belirlenerek alınmalıdır. Ancak bu şekilde gerçek bir denetim ve takip işi mümküm olabilir. Bu her organ için böyledir. Lafı açılmışken denetleme hep üst organların alt organları denetlemesi olarak bilinir, algılanır. Görevlerini yerine getiren her organ "uygun ve doğru" kanalları kullanarak üst organları denetleme becerisini gösterebilir. Denetleme bir hak olduğu kadar bir görevdir de.

Kendisini çoğaltmayı ve dışına dönük bir siyasal etki yaratmayı hedeflemeyen bir örgüt, komünist bir örgüt düşünemiyorum. Özel bir görevle oluşturulmuş organların

dışında örgütlenme, örgütleme organlarının gelişimi, üyelerini ne kadar geliştirdiğinin ötesinde hedefi doğrultusunda, hedef noktasına ne kadar etki yaptığıyla, ne kadar yeni ilişki kazandığıyla ölçülebilir. (Kendi hayatımıza somutlarsak, örgütlenme organının kaç tane sosyalisti kazandığı, fabrika hücresi kurma organlarının ne kadar öncü işçiyi etkileyip örgütlediği, vb.) Bu anlamıyla bir ilerleme kaydedemeyen organ ve üyelerinin kendilerine güveni azalır, moral bozukluğuna yol açar. Tersi, yeni ilişki ve etkinliğinin artması ise motivasyonun artmasına sebep olacaktır.

Organ çalışmasında bir başka konu ise herkesin diline doladığı ancak zamanla içi boşalabilen eleştiri - özeleştiri mekanizmasının yapıcı bir şekilde kullanılmasıdır. Eleştiri ve özeleştiriyi bir kişilik eleştirisinden ve kişilik savunusundan çıkarmanın yolu (çünkü genelde böyle anlaşılıyor ve yapılıyor) sorunları kişilik özelliklerine bağlamak yerine, davranış, tutum, anlayış sorunu olarak ele alıp yerinde ve zamanında eleştirmekle sağlanabilir. Zamanında ve yerinde yapılmayan eleştiriler birikerek hiç beklenmedik bir zamanda dağıtıcı, yıkıcı, moral bozucu etkilere yol açar.

Organ işleyişinin her boyutunda, sekreterlik, organ sekreterliği belirleyici bir rol oynamaktadır. Toplantı, randevu ve faaliyet düzeninin oturtulması, iletişimin kurulması ve işlemesi bakımından organ sekreterlerinin belirleyici işlevsel bir rolü vardır.

Organlı çalışma açısından rapor alış verişi önemi kadar tüzüksel bir zorunluluktur.[1]

Organ işleyişinin tam anlamıyla tanımlanabilmesinin yolu, organın örgütün bütünüyle, diğer organlarla ilişkisini belirlemekten geçiyor. Organ sekreterliği ve organ toplantıları organın diğer organlarla ilişkisinin sürekliliğe kavuşturulduğu yöntemlerdir. Bunların yanısıra özel olarak görevlendirilmiş komiteler veya tek tek yoldaşlar aracılığıyla da bu ilişki

kurulabilir. Kendiliğinden, tesadüfi veya bilgi verilmeden kurulan ilişkilerin hiç bir örgütsel geçerliliği yoktur, olmamalıdır.

Organ ve organ faaliyeti gerek önemi gerek zorluğu ve hakkıyla işlemesi sürecinde aşılması gereken sorunların varlığıyla aşılması gereken, aşıldığı ölçüde leninist örgüt anlayışını hayata geçirebileceğimiz sorunlu bir alandır.

Diğer tüm sorunlarımız gibi bu sorunu da bilince çıkaracak tartışmaları yapıp bir sonuca bağlayıp alınan kararı uygulamamız örgütümüz için acil önemdedir.

A. EKİM

Örgüt içi denetimin, açıklığın en önemli aracı düzenli ve işlevli rapor alışverişidir, sistemidir. Raporsuz bir devrimci, komünist örgüt yaşantısı düşünülemez. Bütün bilgilerin merkezde toplanması, aksaklıkların zamanında görülmesi ve merkezi müdahale edilmesi, örgütün hataları üzerinde eğitilmesi ve tüm organların, örgütün merkezi, yönetici organı denetlemesi rapor sisteminin oturtulmasına ve işlemesine bağlıdır.

24.

Kuruluşunda, 1. GT'da, kendisini "işçi sınıfının Türkiye'deki komünist partisinin önceli olarak komünist bir işçi örgütünün kuruluşunu hedefleyen komünistlerin devrimci örgütlenmesi" olarak niteleyen örgütümüz önüne "teorik ve ideolojik çalışmayla beraber Partinin temeli anlamında taban örgütleri olarak fabrika/ işyeri hücreleri kurulması" biçiminde üç görev koymuştur. Ancak seçilen yönetici organın işbölümünü, organlaşmayı gerçekleştirmesinin ardından, hem örgütsel işleyiş açısından hem de örgütlenmenin önüne koymuş olduğu görevlerin yerine getirilmesi açısından, tanımlananın, hedeflenenin gerçekleşmediği, aksadığı ortaya çıktı. Tanımlananın, hedeflenenin uygulanması, hayata geçirilmesi, aksaklığın giderilmesi doğrultusunda, uyarılar, çabalar, müdahaleler sonuç vermedi.

Bireyler için olduğu gibi, örgütlenmeler için de belirleyici olan, kendisine atfettiği nitelik değil, pratiğidir. ("Aynası iştir kişinin, lafa bakılmaz.") Komünist niteliğe gerçekten sahip olabilmek için niyetlerden, iddiadan öteye, komünizmin gereklerini yerine getiriyor, uyguluyor olmak gerekir. Komünizme uygun bir işleyişe sahip olmadan, komünizmin o anki koşullarda gerektirdiği görevleri gerçekleştirmeden, yalnızca komünizme olan inancı tekrarlayarak komünist olunamaz.

Bu anlamda örgütümüzde ortaya çıkan durum, komünizm iddiasına, komünizmin gereklerinin saptanmasına karşın, uygulamada bunun hayata geçiriliyor olmamasıydı. Saptama düzeyinde benimsenmiş olan ile uygulama arasında böylesine bir çelişkinin karşılık geldiği olasılık, iki yönlüdür. Eğer bir sahtekarlık, açık bir yalancılık, 'kötü niyet' söz konusu değilse, o zaman soyut yeterince somutlanamamıştır, teorik

saptamalar pratiğe yol gösterecek derecede ayrıntılandırılamamıştır, eski örgütlenme ve çalışma tarzı alışkanlıkları yerlerini yeni, komünizmin saptanan gereklerine uygun davranışlara, alışkanlıklara bırakmamıştır, vb.

İşte bu sorunlar tarafından belirlenen 2. GT, 1. GT'nın yukarıda aktarılan 'komünistler örgütü' saptamasını teyit edip bunun olmazsa olmaz zorunlulukları olarak komünist işleyişe ilişkin madde madde ayrıntılandırılmış kararı, bunların yeterince yerleştirilememiş olduğu ve eksikliklerin derhal giderilmesi kararlılığını ifade ederek kabul etti. Ayrıca yine madde madde ayrıntılandırılmış Tezler'i, örgütlenme faaliyetine yol göstermek üzere benimseyip kurulması gereken organları da bu tarzın daha belirgin bir biçimde somutlanması amacıyla sıraladı.

Ancak bu tartışma ve kararlar, varolan sorunun çözülmesini sağlayamadı. Hatta eleştirilen işleyiş ve tarz giderek daha da yerleşti. 3. GT'ya gidilirken artık komünist olmayan, devrimci olmayan yönlerden, unsurlardan söz edilmeye başlandı. Bu durumda, 3. GT'ya yaptığım 'kayıt yenileme' önerisi, örgütsel yapının köklü bir gözden geçirilmesi ve yenilenmesi amacına yönelikti.

3. GT ise, bu öneriyi değil de, "sorunları ortak ve doğru tespit eden ve çözümü noktasında ortaklaşan bir yürütme" anlayışı temelinde "üyelik tartışmasını belgelerimiz temelinde netçe kavratmak geliştirmek ve pratik görevlerimiz temelinde her üye bazında sınamak, yaşama geçirmek" tavrını benimsedi. Ancak bu yaklaşım da sorunları çözmekte başarılı olamadı. Sözü edilen sorunlar bugün artık daha ağır bir biçimde kendilerini ortaya koyuyor.

Örgütümüz, komünist işçi partisinin önceli olacak bir komünist işçi örgütünü yaratabilmek amacıyla, pratik siyasi faaliyetini, örgütlenme çalışmasını işçi sınıfının öncülerine, başını çeken kesimlere yönelterek örgütlenmesini fabrika ve

işyeri hücreleri temeline dayandırmak hedefiyle oluşmuştu. Bu hedef, bütün oluşum süreci boyunca ve "programa temellik edecek yazılı ilkeler" çerçevesinde açıkça vurgulandığı gibi, 1. GT'da benimsenen tanımlamaları da belirliyordu. Ancak yukarıda değinildiği gibi, 1. GT'nın ardından, hedeflenmiş olan faaliyetin hayata geçmemesinin gündeme getirdiği sorunlara ilişkin olarak 2. GT'da kabul edilen kararlarla bu hedef ayrıntılandırılarak daha da belirginleştiriliyordu:

"7- Komünist işçi partisinin ve komünist siyasi hareket olmanın, öznel ve nesnel iki kriteri vardır. Bunlardan ilki, komünist bir siyasi çizgiye ve bunu sağlayan bir programa sahip olunmasıdır ki bu öznel-ideolojik kriterdir. Nesnel olarak ise komünist işçi partisinin yapısı, organik bileşimi işçi karakterli olmalıdır ki bu da nesnel kriterdir. Üyelerinin çoğunluğunun işçi olması esastır. Tek başına her iki kriter de komünist siyasi çizgiyi sağlayamaz.

8- İşçi sınıfının öncülerini gündelik hareketinin ve mücadelesinin içinde kendisine kazanmak ve bu yolla işçi sınıfına komünizmin önderlik etmesine çalışmak, komünist işçi partisi yaratmak için çalışan komünist örgütün yerine getirmesi gereken zorunlu görevidir.

9- Komünizmi benimseyenlerin birincil görevi, komünizmle işçi hareketinin bileşiminin, komünist işçi partisinin yaratılmasının sağlanmasıdır. Bunun için, komünistler, organik karakteri proleter komünist örgüt yaratabilmek üzere, bütün pratik siyasi faaliyetlerini işçi sınıfına yöneltmelidirler.

10- Bu ise, örgütsel ifadesini, bütün hücrelerin, siyasi faaliyet yürüten organların işçi sınıfı içerisinde kurulmasında bulur. Uzmanlık görevleri, özel organlar bir bütün olarak örgütlenmenin ve sınıf mücadelesinde konumlanan komünist örgütün ihtiyaçlarına göre oluşturulurlar. İşçi sınıfı çalışması yürütmek isteyen örgüt buna göre olanaklarını ve kadrolarını düzenlemelidir."

Ancak bütün pratik siyasi faaliyetin işçi sınıfının öncülerini kazanmaya yöneltilip bütün hücrelerin işçi sınıfı içerisinde kurulması hedefinin belirginleştirilmesi, bu saptamaların benimsenmesi de fabrika ve işyeri hücreleri kurulması doğrultusunda planlı, örgütlü faaliyetin başlatılmasını sağlayamadı. Fabrika ve işyeri hücreleri örgütlenmesi görevi, gücün yarıdan çoğunun bu çalışmaya ayrılmasına karşılık gelecek biçimde öne konulmasına rağmen, üç yıldır hala taramalar yapılıp da hedef bile saptanmış değil.

İşçi sınıfıyla ilişkilenmeyi, işçi sınıfı tabanına oturmayı, işçi sınıfının öncüleriyle çakışmayı hedeflemeden komünist olunamaz. Komünizm, sınıflar dışı, sınıflar üstü ya da bütün sınıflara eşit uzaklıkta değildir. Aynı biçimde, komünizm, işçi sınıfının sınıfsal karakteri belirsiz bir örgütlenme tarafından kurtarılması da değildir. Komünizm işçi sınıfının siyasi hareketidir ve işçi sınıfının siyasi temsilcisi komünist örgütlenme de organik olarak proleter karakterlidir. Programatik olarak komünizmin benimsenmesi, komünist siyasi hareketin öznel ölçütüdür, komünist olma arzusunun ilanıdır, bir iddiadır. Komünist olma iddiasının kanıtı, işçi sınıfıyla birleşmektir, komünist siyasi hareketin organik olarak işçi sınıfının hareketi olarak nesnellik kazanmasıdır. Ne komünizmin bütün toplumun kurtuluşunu sağlayacak olması ve işçi sınıfının bütün ezilenlere önderlik etmesi, toplumsal hegemonyasını kurması gereği, ne çeşitli sınıflardan bireylerin işçi sınıfının maddi koşullarını, mücadelesini benimseyerek komünizm saflarında yer almaları, ne de komünist ideolojinin başlangıçta mülk sahibi sınıflardan gelen aydınlar tarafından geliştirilmiş olması, komünist örgütün organik olarak proleter karakter kazanması sorununu önemsizleştirmez, ortadan kaldırmaz. Komünizmi benimseyenlerin ilk pratik görevi, komünist bir işçi örgütünün yaratılması doğrultusunda faaliyet sürdürmektir, komünizmi işçi sınıfına iletmek, komünizmin işçi

sınıfı hareketi ile birleşmesi için çalışmaktır. İşçi sınıfı içerisinde temellenmeden, bu yönde ilerlemeden, yalnızca sözde kabul edildiği sürece, komünizm bir iddia olmaktan öteye gidemez.

Komünizmle işçi hareketinin bileşiminin sağlanması, işçi hareketinin öncülerinin kazanılması, organik karakteri proleter komünist örgüt yaratmak üzere bütün pratik siyasi faaliyetin işçi sınıfına yöneltilmesi ve bütün hücrelerin işçi sınıfı içerisinde kurulması biçiminde çalışma hedefi ve anlayışının GT kararı düzeyinde benimsenmesine karşın, bu doğrultuda saptanan görevlerin yerine getirilmemesi, fabrika ve işyeri hücreleri örgütleme çalışmasının gerçekleştirilmemesi çelişkili bir durum ortaya çıkarır. Yukarıda ifade edildiği gibi, bu durumun karşılık geldiği olasılık iki yönlüdür. Ya 'elde olmayan' nedenler, yetersizlikler, eksiklikler yüzünden, elden gelen bütün çaba gösterilmesine rağmen, önüne konulan hedeflere ulaşılamıyor, görevler yerine getirilemiyordur; ya da komünizmin, komünizme uygun saptamaların resmi ifadeler, kararlar düzeyinde benimsenmesi aslında başka sınıfsal çıkarları gizleyen bir örtüdür, gerçekte komünist bir işçi örgütü hedeflenmediği için bu doğrultuda bir çaba gösterilmemekte, ilerlenmemektedir.

Sınıf çalışmasının, fabrika hücreleri örgütleme faaliyetinin güncel sorunlarının açıklığa kavuşturulması, buna ilişkin perspektifin ayrıntılandırılması, netleştirilmesi doğrultusunda -yukarıda aktarılan 2. GT kararları gibi- çabalar, girişimler, birinci türden engellerin, yani 'elde olmayan' nedenlerden, yetersizliklerden kaynaklanan aksaklıkların aşılmasına yöneliktir. Ancak bu çabalar sırasında, farklı türden engellerin işaretlerinin ortaya çıkmaya başladığından söz etmek gerekir. Başka işlerin, tek pratik örgütlenme faaliyeti olarak saptanmış olan fabrika ve işyeri hücreleri örgütlenmesi çalışmasının önüne geçirilmesi, onun yerine konması

yönündeki tutumlar, bu faaliyetin sürdürülmesine direnç gösterilmesi anlamına gelir. Bu da, komünizmin gereği olarak saptananları benimsemeyen, dolayısıyla komünist olmayan bir anlayıştan kaynaklanan nedenlerle bu görevin aksatılması, engellenmesi demektir. İşçileşmenin olumsuzlanması, işçilik konumunun küçümsenmesi, aşağılanması doğrultusundaki örnekler de bu anlayışın, burjuva değer yargılarının dışavurumundan başka bir anlam taşımaz.

Bu durumda sorun, sınıfsal karakterin belirsizliği, proleter karakter kazanamama sorunu olmaktan öteye, belirli bir sınıfsal karakterin ama olumsuz anlamda bir sınıfsal karakterin, burjuva sınıfsal karakterin kendisini göstermesi sorunu haline gelmiş demektir. Gerçekten de, burjuva değer yargılarının yanısıra, Y. Kurul imzalı yazıda, "herkes kendi işinin sahibi durumunda. Kendine ait bir işi olmayanlar ise kendilerine ait bir iş kurma peşinde ve hayalindeler", "alacak verecek, borç ilişkileri hüküm sürerken, örgütümüz içindeki gelir dağılımı uçurumu, neredeyse kapitalist ülkelerdekini aratmayacak düzeyde", "örgütsel pozisyonlar ve örgütsel duruş, bu iş çabalarının adeta nesnesi haline gelmektedir. Örgütün kendisi ve ilişkileri, -taammüden olmasa da- özel işler için bir araç ve potansiyel iş hacmi oluşturmaktadır" diye ifade edilmiş olan 'iş sahipliği, iş ortaklığı, borç ilişkileri, örgütsel ilişkilerin iş ilişkileri oluşturması' gibi örnekler de burjuva ilişkilerin maddi kaynaklarını gözönüne sermektedir.

Bu durumda, komünizmin saptanmış gereklerinin hayata geçirilmemesinde, komünist olmayan, proleter karakterde olmayan sınıfsal yönlerden, anlayışlardan kaynaklanan nedenler, pratik eksikliklerden, yetersizliklerden kaynaklanan nedenlerin önüne geçer, daha fazla önem kazanır. Saptanmış olan görevlerin yerine getirilebilmesi için, öncelikle, bunlara karşı direnç gösteren, engel teşkil eden burjuva değer yargılarının, anlayışların üstesinden gelinmek zorundadır.

Ancak bunları her gün yeniden üreten maddi kaynakların varlığı, manevi engelleri aşma, burjuva anlayışları temizleme çabalarının başarıya ulaşmasını zorlaştıracak, hatta imkansızlaştıracaktır. Bu yüzden her şeyden önce burjuva ilişkilerden bağımsızlaşmak, örgütsel hayatı burjuva ilişkilerin dışına çıkartmak, ilk atılması gereken adım olmalıdır.

Buna bağlı olarak, gündemdeki sorunların çözümüne yönelik önlemler arasında öncelikle, örgüt içinde burjuva konumların bulunmamasını sağlayacak bir önleme başvurulmalıdır. İşveren konumunda bulunanlar ya bu konumlarından ya da üyelik haklarından vazgeçmelidirler. Örgüt, sağlıklı bir yapıya ulaşıncaya kadar, çizgisinin sürekliliğini güvenceye alabilecek, çeşitli sınıfsal etkilere karşı kendisini koruyabilecek, karakterini tehlikeye atmadan eksik, kusurlu, hatalı ya da güvenilmez unsurları denetimi altında geliştirebilecek derecede sağlamlık kazanıncaya kadar, sınırlarının netliği konusunda daha titiz olmalı, daha sıkı davranmalıdır. Bu anlamda, en azından sözü edilen burjuva değer yargılarından, ilişkilerden arınma bakımından yeterli kabul edilecek bir düzeye ulaşıncaya kadar, örgütün sınırları burjuva sınıfsal konumları dıştalayacak biçimde netleştirilmelidir.

Yine burjuva değer yargılarının, ilişkilerin varlığına bağlı olan gündemdeki diğer bir sorun ise, herkesin 'kendi işinin peşinde olması', 'kendi başının çaresine bakması', 'siyasi hayattan ayrı özel hayatı olması', vb. biçimde nitelenen sorundur. Bu ifadeler, başta maddi hayatın sürdürülmesi olmak üzere bir çok açıdan tek tek hayatların, iradelerin ortaklaştırılamadığının, kolektifleştirilemediğinin, bireysel hayatların, özel hayatın, kolektif hayattan, siyasi hayattan önce geldiğinin göstergeleridir. Oysa komünist örgüt, komünist siyasi faaliyetin yürütücülerinden, kendisini bu faaliyete adamış olanlardan oluşur, bunlarla sınırlıdır. Yani kendisini

herşeyiyle, bütün zamanıyla, canıyla, maddi olanaklarıyla komünist faaliyete tabi kılmak, adamak, komünist örgüte üyelik koşuludur. Buna karşılık kendi hayatını kolektif hayattan ayrı tutup komünist faaliyete kendi belirlediği ölçüde, 'gönlünden koptuğu kadar' katılmak, destek olmak, taraftarlık, destekçilik konumuna karşılık gelir.

Defalarca gündeme gelmesine, 2. GT'da "üyelerin kendini bütünüyle örgütlenmenin faaliyetine adaması", 3. GT'da "Yönetici organ günlük yaşamın idamesinden kolektif yaşam bütününe kadar her üyenin bilgisine sahip olmalı ve bu bilgi üzerinden kolektif yaşamın önceliğini her üye açısından yeniden tesis etmelidir" kararlarının alınmasına rağmen bugüne kadar varlığını korumaya devam eden bu sorunun çözümü için, bireysel hayatların kolektif hayata tabi olmasının ve tek tek birbirlerinden ayrı hayatların yerini ortak bir hayata bırakmasının sağlanması için de köklü bir müdahale gereklidir. Bu durumda, alınması gereken bir önlem de, örgütü, örgüt üyeliğini, gerçekten kendisini komünist siyasi faaliyete adamış olanlarla sınırlamak doğrultusunda olmalıdır. Kendini komünist siyasi faaliyete adamanın somutlanacağı, bireysel hayatın tabi kılınacağı özne, kolektif iradedir, örgüttür. Bu anlamda bütün üyeler, bütün varlıklarıyla örgütün denetimi ve yönetimi altında olmalıdır. Demokratik merkeziyetçiliğin, federalizmle ayrımları üzerinde durularak, mutlak özerkliği dıştalayan bir biçimde açıklanmasına bir gönderme yapılırsa, tek tek üyelerin kolektif iradeye, örgüte tabi olmaları ve örgütün üyeler üzerinde denetim ve yönetimi, üyelerin, örgütün müdahale etme hakkı olmadığı hiçbir özel hayatları, özel işleri, özel varlıkları, özel zamanları olmaması biçiminde tanımlanabilir. Bu durumda bireylerin yine kendi hayatları vardır ama bu bütünüyle kolektif hayata, örgüte tabidir. Örgüt, bireylerin hayatları hakkında tam bilgi sahibidir ve sürdürülen faaliyetin çıkarlarına, gereklerine bağlı olarak bireylerin hayatı üzerinde

her açıdan tasarrufta bulunma hakkına sahiptir. Bu ilişki biçimi, komünal bir ilişkiyle özdeş olmasa da, dolayısıyla örgütün maddi olarak desteklenmesi hala aidat biçimiyle ifade edilse de, üyelerin örgütle ilişkisinin bu biçimde netleştirilmesi ve üyelik tanımının da buna dayandırılması, siyasi hayattan ayrılan özel hayatların ortadan kaldırılabilmesinin, bireysel hayatların ortaklaştırılabilmesinin bir koşulu olarak kabul edilmelidir. Örgüt tarafından üyelere ilişkin bütün maddi bilgiler toplanmalı ve bu temelde aidatlar da gelirin ortalama bir işçi ücretinin ya da benzer geçim koşulları için gerekenin üzerindeki kısmına karşılık gelecek ve yaşam koşulları arasındaki farklılıkları da azaltacak, giderecek biçimde saptanmalıdır.

Bu yazıda üzerinde durulan sorunlara bağlı olarak, 3. GT'ya yapılan öneriyi eklemelerle birlikte tekrarlamak yararlı gözükmektedir. Sorun yapısaldır ve köklü bir müdahale gerektirmektedir. Bu amaçla, üyeliklerin gözden geçirilmesi ve bir kayıt yenileme, yine alınabilecek en uygun önlem olmalıdır. Ek olarak, sorunların daha ağırlaştığı, belirginleştiği varolan durumda, üyelik ölçütlerinin daha da netleştirilmesi ve somutlanması ve böylece örgütün sınırlarının daha kesin çizgilerle çizilebilmesi açısından, içinde bulunulan koşullarda işveren konumunu dıştalayan ve aynı zamanda da özel hayatların 'dokunulmazlığını' kaldıran tanımlamalar benimsenmeli, bağlayıcı kararlara dönüştürülmelidir.

S. DENİZ

4. GT'YA ÖNERİ:

- 'Burjuva sınıfsal konum üyelikle bağdaşmaz.';
- 'Üyelerin, üzerinde yetkili organ(lar)ın tasarruf hakkı

bulunmayan hiçbir özel hayat alanı olamaz. Yetkili organ(lar), faaaliyetin gerektirdiği tasarrufları üyelerin hayatlarının her alanında gerçekleştirebilmek üzere, deşifrasyona yol açmamayı da göz önünde tutarak, üyelerin maddi hayatlarına ilişkin gerekli bütün bilgileri toplayacaktır. Bunlara uygun davranılmaması üyelikle bağdaşmaz.';
- 'Kayıt yenileme'
kararlarının alınması.
Bu amaçla, görevleri

- teker teker bütün üyelikleri gözden geçirerek kayıt yenileme
- yenilenmiş üyeliklerle derhal 5. GT'yı toplama
- bu asıl görevlere ek olarak, varolduğu kadarıyla yönetimi sürdürme

olan, dolayısıyla bileşimi

- üyelik kriterlerine uygunluğunda kimsenin kuşkusu olmayanlar arasından
- kayıt yenileme işini, esneklik - katılık ölçüsü bakımından en iyi başarabilecekler

biçiminde belirlenen bir organın seçilmesi.

25.

ÖRGÜT, PARTİ VE YÖNTEM

Bütün bilimlerde olduğu gibi, marksist siyaset biliminde de araçların amaca uygun oluşturulup işletilmesi genel bir kuraldır. Ancak bundan araçların amacın prototipi, benzer birer minyatürü olduğunu veya olacağını iddia etmek yanlış ve yanıltıcıdır. Örneğin, marksist bir devlet tipi olan proletarya diktatörlüğünü devletsiz toplum olan komünizmin prototipi olarak oluşturma olanağı yoktur, vs, vs.

Yapılması gereken, araçların amaca ulaşacak nitelikte oluşturulup işletilmesidir. Bu da aktörlerin deney, tecrübe ve bilgisine endekslidir. Hiçbir ülkenin komünist partileri birbirinin tıpkısının aynısı olmadığı gibi, hiçbir ulusal ve hatta uluslararası parti de kurulduğu gibi kalmamış, hem koşulların değişmesine göre, hem de deneylerin gösterdiği eksiklikler düzeltilerek azımsanmayacak değişikliklere uğramıştır. Değişmez ilke, bütün araçların amaca ulaşacak biçimde oluşturulup işletilmesidir. Örneğin, marksist parti de, marksist devlet de kurulduğu andan itibaren sönümlenmeye doğru ilerlemeye mahkumdur. Bunun tersi düşünülemez, düşünülmemelidir.

Her parti bir örgüttür, ama her örgüt bir parti değildir. Örneğin komünist partisi (hangi sınıftan olursa olsun) komünistlerin toplamından oluşturulamaz. Bu, genel adet haline getirildiği gibi, partiyi sınıfın dışında kurup, sınıfa götürme anlayışıdır, ki bu, marksizmden bir sapmadır. Parti, sınıfın işyeri temelli örgütlerinin toplamından oluşur. Örgüt ise, genel olarak bu görevleri icra ederek komünist partiyi yaratmakta anlaşmış komünistlerin toplamından oluşur. Bu örgütün bütün üyeleri işçi olsa bile, sınıfın dışında kurulup sınıfa gitme gerçeğini değiştirmez.

Bu örgüt herhangi bir partiye bağlı örgüt değildir. Bu örgüt, partiye bağlı herhangi bir örgütten iki yönden farklıdır.

Birincisi, bu örgütün hatalarını düzeltecek, ona yol gösterecek önder bir partisi yoktur.

İkincisi, hem partiyi yaratmak gibi pratik faaliyetleri yürütmek, bunun yol ve yöntemlerini bulup hayata uygulamak, hem dünya ve ülkenin makro düzeyde somut durumunun somut tahlilini yapıp ona göre faaliyetini sürdürmek ve hem de hatalarını kendisinden başka düzeltecek kimsesinin olmadığını bilerek kılı kırk yarmaya azami dikkati göstermek zorundadır. Partinin herhangi bir örgütünün hatası bütün partiyi zehirleyemez ama bu örgütün hatası, oluşmuş ve oluşacak bütün yapıyı zehirler. Dolayısıyla bu cılız omuzların yükü, partinin herhangi bir örgütünden değil, partinin yönetici organından bile kat kat daha ağır ve zahmetlidir. Titiz bir terzi gibi kırk defa ölçüp bir defa biçmekle yetinmemeli, her adımında geriye dönüp acaba ne hata yaptım diye tekrar tekrar düşünmelidir.

Her şeyden önce böyle bir örgütün ilk işi, gerçek anlamda kolektif bir yaşam kurmaktır. Zira kendisi kolektif bir yaşam kuramamış bir örgüt, başkalarına böyle bir yaşam empoze edemez. Hocanın dediğini yap ama yaptığını yapma mantığıyla komünist bir örgüt yaratılamaz. Tekrar ediyorum, böyle bir örgütün ilk işi, gerçek anlamıyla kolektif bir yaşam kurmaktır. Herkesin kendi yaşamının kendisine ait olduğu, düzenle bağlarını düzene uygun biçimde sürdüren, kendi yaşamı ayrı, devrimci yaşamı ayrı, özel yaşamından fedakarlık ederek devrimcilik yapan insanlardan oluşan bir örgütlenme, komünist bir parti yaratamaz.

Böyle bir örgütün bileşenleri özel yaşamlarını devrimci kolektife ihale etmiş, düzenle bağlarını kesmiş veya kesmeye hemen hazır insanların bileşiminden oluşmalıdır. İlk başta bunların sınıfsal niteliklerinin pek fazla önemi olduğunu

zannetmiyorum.

Gerek parti ve gerek örgüt, bileşenlerinin yaşamlarını bire bir bilmelidir. Bileşenlerinin bütün yaşamlarını bilmeyen bir örgüt, bileşenlerini ne denetleyebilir, ne de yönetebilir; çünkü ne imkanlarını bilip onları rasyonel şekilde değerlendirebilir ve ne de ihtiyaçlarını doğru tespit edip gereklerini yapabilir.

Böyle bir örgüt oluşturulduktan sonra yapılması gereken ilk iş, imkan ve ihtiyaçlarını doğru tespit edip en uygun görev bölümünü yapmaktır. Görev bölümünün ilk adımı, mali komite, yayın komitesi (çünkü mali olanaklar olmadan yayın çıkaramazsın), bir yönetici komite ve işyeri komitelerini yaratacak komite veya komiteleri oluşturmak olmalıdır. Mali komite olmadan bunun da yapılamayacağını bilmem söylemeye gerek var mıdır?

Eğer olmazlarla uğraşılmayacaksa, mazoşistçe en zor olanlar özellikle seçilmeyecekse, fabrika ve işyeri örgütlerinin yaratılması için bütün olanaklar değerlendirilmeli ve en rasyonel olandan başlanmalıdır.

Bir fabrika veya işyerine hangi kanaldan ve nasıl ulaşılacağı bütün yönleriyle araştırılmalı, işçi mahalleleri, işçi kahveleri, işçi evleri asla ihmal edilmemeli. Büyük işçi mahallelerinde işçi evleri, işçi dernekleri veya bürolar açılmalı, buralar işyeri örgütleri yaratılması için basamak olarak kullanılmalıdır. Çeşitli illerde görevi işyeri komiteleri yaratmak olan komiteler kurmaktan korkmanın kimseye bir faydası olamaz. Bunların örgütlenmeyi sınıf dışına düşüreceğini iddia etmek, kendine güvensizlikten başka bir şey olamaz. Bunların düzenli yayınları, broşürleri ve bildirileri ulaştırmak ve çalıştıkları yerlerden bilgi toplamak için önemli araçlar olduğunu unutmamalıyız.

Legal - illegal faaliyet:

Bir örgütün veya partinin legal veya illegal olması

hakkında kesin bir kural yoktur. Bu tamamen somut şartlara ve sınıf mücadelesinin seyrine bağlıdır. Herkesin onlarca kez okuduğu veya duyduğu gibi, önceleri Marx ve Engels militarizmi gelişmemiş Amerika ve İngiltere için barışçıl geçişi bile öngörmüşlerdir. Daha sonra buralarda gelişen militarizmden dolayı bunun mümkün olmadığını belirtmişlerdir.

Lenin de, 1905 devriminden önce de, sonra da özgürlük kazanılınca, yani Çarlık devrilince gizli aygıtı korumak şartıyla açık parti oluşturacaklarını bıkıp usanmadan tekrar etmiştir. Daha partinin 3. kongresinde: "Açık siyasal eylem sorunu. 3. Kongre, eylemlerimizde yakın gelecekte yapılacak *köklü* değişikliği gözönünde tutmaktadır. Gizli eylemler ve yeraltı örgütlenmesinin gelişmesi hiçbir şekilde terk edilmemelidir: bu polisin ekmeğine yağ süren ve hükümetin son derece işine gelen bir şey olur. Ama aynı zamanda açık eylem üzerinde de düşünmek zorundayız. Böyle bir eylemin uygun biçimleri ve bunun gerektirdiği -daha az gizli- özel organlar, bu amaç için zaman geçirmeden *hazırlanmalıdır.* Bunları Rusya'da gelecekteki açık Sosyal-Demokrat İşçi Partisinin üsleri haline olabildiğince dönüştürmek amacıyla, legal ve yarı-legal derneklerden yararlanılmalıdır." (*İki Taktik*, s. 83)

1905 Devriminden hemen sonra ise Lenin, kongreye uzun zaman olmasına rağmen hemen kongrenin toplanmasını ve yeni şartlara göre partinin yeniden dizayn edilmesini savunur. Bu da Tüzüğün değiştirilerek seçimlerin eksiksiz yapılması da dahil, gizli aygıtı korumak koşuluyla yeni, legal örgütlerin yaratılmasını savunur. Bunu şu cümle ile en veciz şekilde belirtir: "*Şimdilik* (abç) gizli aygıtı korumak ve yeni, legal bir aygıt yaratmak." Alıntılara boğmayı sevmediğimden tek bir cümle aldım. İsteyen "Örgütlenme Üzerine" kitapçığının 73-84 arasını okuyup daha geniş bilgi alabilir. Gerçi bu konuda çok daha sözler var ama ben bunu önermekle yetiniyorum.

Lenin'in katı disiplin ve koyu illegalitesi tamamen çarlık despotizmine dayanır. Onun yıkılması ve geri adım atmasıyla durum oldukça değişir. Fakat gizli çalışmayı ve gizli örgütlenmeyi de korumayı her zaman savunmuştur. Ben de aynen Lenin gibi düşünüyorum. Gizli örgüt ve faaliyetleri asla ihmal etmeden legal örgüt ve faaliyetler yaratılmalıdır. Bunlar becerilmeden, pek fazla ilerleme şansı yoktur.

Türkiye Çarlık Rusya'sı değildir; yoğun kısıtlamalar olmakla birlikte dernek kurma, parti kurma, yayın çıkarma olanakları vardır. Bunları en azami biçimde değerlendirmemeyi akıl karı olarak düşünemiyorum. Hatta bu şartların varlığından dolayı silahlı eylemler dışında tutarlı, istikrarlı illegal örgütler de yaratılamıyor. Bunun yaratılamaması Türkiye komünistlerinin aptallığından değil, şartların doğru değerlendirilememesinden kaynaklandığını düşünüyorum.

Örneğin bir kısım komünistler bir araya gelip "illegal" bir örgüt kuruyorlar. Legal bir yayın çıkarıp bir de büro veya dernek açıyorlar. Herkes o büro veya derneklerde buluşup bütün işlerini hallediyorlar. Ordan çıkıp evlerine, evlerinden çıkıp iş yerlerine, oradan çıkıp tekrar bürolarına... Bu zincir böyle sürüp gidiyor. Ama birbirinden güya telefonlarını, evlerini vesaire gizliyorlar; bunu da gizlilik zannediyorlar. Bunları yutacak polisin üstünde yaşadığımız gezegende olmadığını kesin olarak biliyorum; ama belki başka gezegenlerde olabilir. Dolayısıyla bu gizlilik adına sadece kendilerini kandırmaktan başka bir şey değildir. Bunun nedeni tek başına illegaliteyi bilmemek değil, aynı zamanda ve esas olarak koşulların yarattığı ortam dolayısıyladır.

Bundan kurtulmanın yolu, ya gerçek anlamıyla illegaliteye uygun yaşam koşullarına uymak ve gerçek anlamda illegal örgüt yaratmak (ki bunu asla yapmamak gerektiğini düşünüyorum) veya legal olanakları azami biçimde kullanarak, aynı zamanda illegal, yani gizli bir örgüt örmeye çalışmaktır.

ÖNERİLER

Bir örgütlenme tasarlandığı biçimde yürüyemediğinden dolayı dağılma noktasına gelmişse, öncelikle yaptığı tasarımın ne kadar gerçekçi olduğunu gözden geçirip, daha gerçekçi bir tasarım yapmak zorundadır. Aynı anda yeni tasarımı kabullenenlerin yeniden bir örgüt oluşturmaya başlamaları gerekir.

Yani, o anda yeni tasarımı benimseyenlerin hemen bunun gereklerini yerine getireceklerini beyan edip, bunun organizesi için bir organ seçmeli ve bu organ yeni tasarımın gereklerini yerine getirenleri üyeliğe alıp, yeni bir görev bölümü yapmalıdırlar.

S. E.

26.

bu yazıları yazıyor olsak da, geleneğimizde de, bizim kendi sürecimizde de yazının pek fazla hükmünün olmadığının, herhangi bir etkiye yol açmadığının aslında hepimiz farkındayız. okuma ve yazmadan çok muhabbeti (dedikodu!), söylemekten çok söylenmeyi, bilgi sahibi olmadan fikir, fikir sahibi olmadan yargı sahibi olmayı seven insanlardan oluşan bir grubuz biz de bir çok grup gibi. bu anlamda sorunlarımızı suyunun suyu anlatımlardan, kişiselleştirerek iğdiş etmekten çıkaramıyoruz ve fikri zeminlerde çözme imkanı bulamıyoruz doğal olarak.
biz de diğer gruplardan, kendi geleneğimizden olumlu anlamda bir kopuşu gerçekleştiremedik. hatta yoksa daha da mı geriye gittik. yine iki üç kişi arasında geçen fikir, iktidar, kişilik vb. çatışmaları... ve akmayan, bulaşmayan, kokmayan, konuş(a)mayan, eleştir(e)meyen, bir o kıyıya bir bu kıyıya vuran, ilkelerden değil vıdıvıdılardan beslenen diğerleri, yani çoğunluk, hani o çok iyi bildiğimiz sessiz çoğunluk ve onların tercihleri(!)...
bu söylediklerim bizim resmimiz, ama sorunlarımızın gerçek nedenleri değil elbet... çünkü bizim yapısal durumumuz bir bütün olarak sahici bir tartışmayı yapmak için bile gereken örgütsel sahiciliğe sahip değil...
tüm değerlendirmeler elbette sınıfsal bir bakışı ve duruşu esas almalıdır ve alır da zaten... biz ne kadar güzel şeyler anlatırsak anlatalım, doğal olarak komünizme ait şeyler olamazlar, aksine biz de oraya ait olmadığımızdan bize güzel, onun için de ideal gözükürler.

son dönemin 'yo raporu' ve 'ekim' imzalı yazılara bakıldığında da bu durum hemen göze çarpıyor. bu yazılar sorunların

tespitleri üzerinden, tipik bir burjuva, küçük burjuva örgütlenme anlayışını idealize ediyorlar.

yo'nun raporunda, kendi içindeki, yani yönetici organ içindeki "*Bir üyesinin ticari faaliyeti vardır*" diyor ve bir üyenin ticari faaliyeti olması değil de, o ticari faaliyetten ötürü zaman ayıramaması sorun ediliyor. ve komünistler örgütünde ticari faaliyeti olmak, olmaya çalışmak, esnaflık o kadar normal görülüyor ki (yoksa çok olduğu için, belirleyen olduğu için mi) başka bir yerde normların, "*Üyelik normları her üyeyi eşit bağlayan ve örgütümüzün üye bileşimi açısından farklılığı ne olursa olsun (işçi, işsiz, esnaf, öğrenci vb.) değişmeyen normlardır.*"(abç) diye tarif edilmesi bile sorunu algıyı ortaya koyuyor. zaman ayırsın ve disiplinli davransın yeter, işçi, işsiz, öğrenci, esnaf, işveren (niye söylenmemiş, artık o kadar da ayıp olur diye mi, oysa içimizde o da var), hepsi komünistler örgütü üyesi, aynı normlarla tabii... biz partiyi, oraya giden süreci böyle bir sınıfsal bileşimle mi tarif etmiştik yoksa...
"*görevli arkadaşın yazısını tamamlamaması ve üstelik bunu değil de, kendi görev alanı dışındaki sınıf çalışmasını temel sorunu olarak tanımlaması, hiç bir şekilde doğru bir davranış olarak düşünülemez.*"(abç)
her türlü gerekçe, neden bir tarafa, o görevli arkadaşın "allah belasını versin", tamam, atın aslanların (sessiz çoğunluğun) önüne, ama sessiz çoğunluk fark etmeyecek mi (ki herhalde öyle) içimizde görevi sınıf çalışmasının dışında kalan kimse olabilir mi, yaptığımız her şey bunun için değil mi, bundan daha temel bir sorunumuz olabilir mi... elbette olabilir, eğer esnafsak, tüccarsak, işverensek, bunların potansiyel haliysek, komünizmi benimsemiyorsak... hani bir laf vardır, "merdi kıpti şecaatını arz ederken sirkatini söylermiş"...
çözüm de ağırlıklı olarak "ekim"in yazılarında var... ideal (harbi) devrimci olmak, üyelik normlarını layıkıyla yerine

getirmek, kurallara uymak, kendi işini yapmak, cesur olmak, risk almak, çalışmak, çalışmak, çalışmak...
ama ne yapalım ki kör talih, içimizde çalışkanı var tembeli var, disiplinlisi var liberali var, korkağı var cesuru var, sabotajcısı var, var oğlu var... ama bizim çözüm önerirken sınıftan, sınıfsallıktan anladığımız rıfat ılgaz'ın hababam sınıfı değil ki.. bir mahmut hoca bulalım işler yoluna girsin.. mahmut hoca bulmak zor değil (başımızda hep vardı zaten) de, işlerin yoluna girmediği hep görüldü...
bu anlamıyla, aslında içinde bulunulan durum, yedi sekiz sene önce giriştiğimiz "yeni bir başlangıcın" aslında yanlışlarını ayıklayamadığımız, teslim olduğumuz bir süreç olduğunu (üç dört sene önce, yeni arkadaşlarla başladığımız yeni süreç ciddiyeti ölçüsünde komünizm açısından aslında nasıl bir garabetle yüz yüze olduğumuzu daha net) ortaya koyuyor...
yaklaşık sekiz sene önce (aslında ne çok olmuş) bir gazeteyle de kendini ifade eden sürece başlarken, muhabbetlerimizde (maalesef yazılı değil) bazı arkadaşlarımızın zaten yapmakta oldukları işlere, artık kolektif adına, faaliyeti finanse etmek üzere devam edecekleri bazı arkadaşların da gazeteyi çıkarmaları kararlaştırılmıştı. ayrıca bir arkadaşın olanaklarından yararlanarak iyi sayılabilecek bir kaynak yaratılmıştı. ama belli bir süre sonra, gazete finans sıkıntılarıyla yüz yüze geldi, kaynağın kesildiği bildirildi, diğer arkadaşların işleri kötüye gitti... işler herkesin kendi işleri olmaya devam etti, hatta bazılarının daha fazla kendi işi oldu...
burada herkesin merak ettiği soru şu(mu)dur... yanıtını beklemiyorum... kolektifin geliri bitme noktasına geldiği günlerde o kaynakları ve işleri kontrol eden o arkadaşların mal varlıkları olmuş mudur?
bazılarımızın, kışın gazeteyle örtündüğü, parasızlıktan randevulara gidemediği, ekmek bulamadığı için (maalesef pasta yeselerdi diyemeyeceğim) aç gezdiği,

bazılarınınsa!!!!!!!!!..... eşitliğin (burjuva anlamda bile) ve yoldaşlığın ayağa düştüğü bu noktadan sonra aslında herkesin bildiği ama konuşmadığı bu günler sonrası, yeni girdiğimiz süreçle, yeni insanların eklenmesi ve kararlarla aşılmaya çalışıldıysa da mümkün olmadı... artık bu ilişkiler o kadar doğal hale gelmişti ki, aynı insanlar ve yaşam şartlarıyla yapılan restorasyon denemeleriyle mümkün de olamazdı doğal olarak, neticede ne dersek diyelim "piyasa sosyalizminin" en iyi uygulayıcıları olmuştuk... sadece bu kadar mı, "liberal sosyalizm", "küçük burjuva sosyalizmi" vb.
son gt'da, her şeyin ötesinde, durumumuzun sınıfsal ifadesini en net göstermesi açısından, "ben ve ortağım" diye başlayan konuşmadan sonra hepimizin o konuşmayı (dikkat: komünistler örgütünün gt'sında ve komünist üyeleri olarak) gayet doğal olarak dinleyip, o arkadaşı (toplantıyı şirket yk'sı sanıp herhalde) yönetici seçmemiz... ne denebilir ki? her yanlışa rağmen, o anda orada bu kadar ayan beyan "beyana" tepkisizlik (sonra her zamanki gibi söylendik tabii)... sakın o arkadaşı suçladığım sanılmasın, sakın kimseyi günah keçisi ilan etmeyin... bu yazıyı okuyan herkes oradaydı... orada, ben yan odaya geçiyorum diyemeyen herkes, yani hepimiz ayağa...
sadece bu olay bile, durumumuza suçlu arayan her (istisnasız her) üyemizi aynaya bakmaya yöneltmeli... tabi, komünizmden yukarda saydığım pratiklerimiz savunulmuyorsa...
yine çok gecikmiş de olsa yk'nun yazısı... yazanlar, yayınlarken bu yazının bir deprem yaratacağını düşünüp çekinmişlerdi bile, ne hazin... evet deprem oldu herhalde ama 1 (yazıyla 'bir') şiddetinde bile değil, 8-9 şiddetinde beklenirken... ciddiye bile alınmadı, alınsaydı şaşırmak gerekiyordu herhalde, halimize bakıldığında...
bunları niye söylemek gereği duydum. aramızda o kadar çok "ak kaşık" var ki. durumumuzdaki yapısallığın farkında olmayan, kendinin farkında olamayan, neden neye taraf

olduğunu bilmeyen, sadece "yapan, yapmaya çalışan"... olumlu ya da olumsuz kişilerle uğraşan, söylenen, arkadan eleştiren (çekiştiren), vb. vb... ara sıra kendilerine bilememek, anlamamak gibi "hafif, masum suçlar" da yükleyen "ak kaşık"lar...
olan biten, her şey hepimizin işine geliyor... varolan durumu sürdürüyor olmanın hepimiz için bilinçli olması gerekmiyor, bu bazılarımız için bir anlamda bilinç durumunun ta kendisi zaten.
yapısal olan yan, yani asla restorasyonla değiştirip dönüştüremeyeceğiz yer, bu bilinç, komünizm anlayışlarımız ve bugün buna karşılık gelen yapışımızda.
her yazılan çizilene (karar anlamında da) "he" deyip, bildiğini söyleyip, yapma... ya yazılıp çizileni okumayıp kabul etme, ya okuyup algılamama (önemsememe), ya da kasıtlı yapmayı gerektirir, bizde olanın ağırlıklı olarak ilk ikisinin olduğu kanaatindeyim. bu da önemli ölçüde yazı çizi işlerine önem vermeme, küçümseme anlamına geliyor. tabiki yazının kendisi, içeriği anlamında, yoksa dergi, gazete böbürlenme ve hava atmak (kime niyeyse) için önemli...
evet bildiğimiz gibi hem işçilik, emekçilik aramızda küçümsenirken, yazı çizi işleri de küçümseniyor... bunun adı da bal gibi küçük burjuva devrimciliği, anlayışı ve tarzıdır... geçmişte de yaşadık, 'ben anlamam ama, teşkilat olarak çok teorikizdir'...
varolan durum konusunda, daha fazla, çok şey denebilir tabiki, ama aslında hiçbiri söylenmese bile hepimiz biliyoruz ki, farkındayız ki, sürdürmeye çalıştığımız şeyin (doğru olduğunu iddia edenlere göre bile) bir sahiciliği yok. hem kendimize, hem başkalarına karşı yarattığımız bir yanılsama... hobi, sosyal faaliyet, kendimize çevremizde yarattığımız bir statü, kısaca komünizmden tamamıyla yabancılaşma..
netice itibariyle yapılan işin, varolan kolektivitenin komünizmle, komünist etkinlikle uzaktan yakından bir

alakasının olmadığı aşikar. kıyas bile kabul etmiyor... "artık, biz işimizi yapalım da..." ya da "önce işinizi yapın da..." demek bu durumu sürdürmek, sürdürmeye katkıda bulunmak, sadece kendimizi değil başkalarını da kandırmak, komünizmden uzaklaştırmak, bu durumdan çıkar (sırf maddi anlaşılmasın) sağlayanların, beslenenlerin ekmeğine yağ sürmek anlamına geliyor açıkça...
bugün hala içinde bulunduğumuz duruma ilişkin tespitler çeşit çeşit ... "ille de fabrikada örgütleneceğiz diye tıkandık, adım atamaz hale geldik ondan", "bazıları tembellik yapıyor ondan", "aslında iyi gidiyor, bu eksikler normaldir düzelir", "burası burjuva örgüt haline gelmiştir" vb...

benim ilk önerim odur ki: öncelikle her üye, hemen, yazılı olarak durum tespiti ve çözüm önerisi (kısaca pratik çalışma tarzını da kapsayan) yapmalıdır. bu, mutlaka **her üye** tarafından **yazılı** ve **hemen** yapılmalıdır... çözüme yönelik diğer her öneri bunun ardından gelmelidir.

bu, dedikodu faslından kurtulmanın, herkese, her şeye "he" demekten çıkıp, her üyenin, bir üye olarak görevi, fikrini, teorik-pratik duruşunu ortaya koymanın bir yolu olmalıdır. ben yazamam demek benim fikrim yok demek anlamına gelmelidir ve üyeliğe yakışıp yakışmadığı değerlendirilmelidir. (ayrıca, edebi bir kompozisyon yarışması yapılmadığından, imlam kötüdür, ifadem bozuktur türü bahaneler sayılmamalıdır.) yeni başlangıçta sessiz çoğunluk yok olmalı, kolektifin sesi her üyenin sesinin bileşiminden oluşmalıdır.
bu yazılar, pratik sürecin örgütlenmesini de kapsayacağından (kapsaması gerekir), sınıf çalışmasını iyice muğlaklaştıran, 'en' genelleştiren, erteleyen, sınıftan ayrı komünist hareket tanımlayan bir eğilim varsa açığa çıkmalıdır. aslında fikri olarak anlaşıyormuş yanılsamasından sıyrılıp, teorik pratik

farklılıklarımızı netleştirmeliyiz.
benim hala iddiamdır ki, üzerinde uzlaşılmış olan temel ilkelerin, aslında üzerinde uzlaşılmamıştır. çünkü, bu metin ya okunmamıştır, ya gelişigüzel okunmuştur. genel anlayış, orda ne yazıldığı önemli değil, biz eskiden ne yapıyorsak öyle yapmalıyız, yaparızdır... bunun için her konuda, her tartışmada en başa, hatta başı bile belli olmayan yere dönmekte ve havanda su dövmekteyiz.
bir kez daha söylemek gerekmekte... yapılması gereken şey hala yapılmamıştır ve yapılmayı beklemektedir... bunu beceremeden de, yapılacak olan her şey (ne kadar azametli olsa da -neleri geldi geçti-) komünizm adına boştur... hoş (ama maalesef onca emeğe, zulme, cana karşılık boş) bir seda olacaktır.

S. HAZAR

27.

Komünistlerin Devrimci Örgütlenmesini oluşturmak amacı ile uzun süreli bir tartışma sonucunda varılan konsensus ile beraber kolektif bir duruş sergileyerek Komünist bir İşçi Örgütünün kuruluşunu 1. GT'da somutlayarak yolumuza koyulduk.

Kolektifimizin hedefi Teorik, İdeolojik ve Partinin temelini oluşturacak fabrika hücreleri kurmak sureti ile temel ilkelerde kaleme aldığımız görüşlerin açılımını yaparak yaşam içerisinde pratikte uygulayarak siyasal çalışmayı başlatmak idi.

İki yıllık süreç içerisinde bir türlü olumlu adım atabilmiş değiliz. Oluşturulan Organların olması gereken düzeyde faaliyet gösterememesi süreci olumsuz yönde etkileyerek genel faaliyeti atıl duruma düşürmektedir. Bunun nedenleri;

1- Belli bir anlaşmışlığın dışına çıkılması.

2- Üyelik kriterlerine uyulmaması.

3- Eski tarz alışkanlıkların terk edilmemesi, bireyleri yaşam tarzlarının belirlemesi.

4- Çalışma tarzı konusunda anlayış ve kavrayışların farklı olması.

Komünizm iddiası içerisinde olanlar, Komünist İşçi Partisini inşa edecek olanlar düzen ile bağlarını koparmadan bunu nasıl başaracaklarını kendisine sormalıdır.

Sorunlarımıza duyarlılık gösterenler neden başarılı olamadığımızı öncesinden gördüğünü söylediği halde neden varolan sorunların çözümü noktasında (geçmiş örgütsel deneyimlerden ders çıkararak) bir çıkış yolu ve yaşam tarzlarına müdahale etme becerisini gösterememiştir. Bütün bu sorunları çözme noktasında ve pratik faaliyetin hızlandırılması sebebi ile GT'nın yetki verdiği ("uyumlu organ") organ neden

bu sorunları çözme noktasında ortaklaşan becerilerini hayata geçirememiştir.

Çözüm noktasında tüm yoldaşlara düşen görev;

1- Yoldaşların birbirleri hakkında önyargılı davranmamaları, güvensizlik ortamının acilen ortadan kaldırılması.

2- Sorunları birinci derecede kendine dert edinmiş tüm yoldaşlar çözüm için biraraya gelmeli.

3- Üye olabilecekler burjuva sınıfsal konumdan kopmalı, özel hayatlar ortadan kalkmalı, yaşam tarzını örgütsel sınırlar içerisinde yeniden düzenlemeli.

U. YILMAZ

28.

Birlikte geldiğimiz sürece ve bu sürece yönelik olarak arkadaşların önermelerine ve yazılarına ek olarak kendi düşüncelerimi kısaca anlatmaya çalışacağım.

Bir siyaset teorisi olarak sosyalizm işçi sınıfının tarihsel hareketinin teorik dışavurumudur. Bu kısa açıklamayla bile sınıf hareketi içerisinde örgütlenmeyen bir sosyalist akımın sosyalist olamayacağını söylemek gerekir. Bizim işimiz sınıf hareketinin attığı adımları yorumlamak, hedeflerini göstermek, yolunu arayan sınıf hareketine sosyalizme gidiş yolunu göstermektir. Sınıf hareketi dışında olan hareketlerin bu şansı yoktur. Bu şansı, ne çeşitli taktikler, ne de çeşitli sloganlarla yakalayamaz.

Önümüzdeki yakın ve uzak duran kestirmeler bir yana, bugünkü gerçek durumun tespiti yapılarak aynı zamanda da erken umutsuzluk, yılgınlık belirtilerini de ilan etmemek gerekir.

3. GT öncesi, V. Erdem - A. Ekim imzalı yazıda, yapılan, yapılamayan çalışmaların ortada duran ciddi sorunlara bağlandığı yazılmıştı. Bu sorunların tanımında ve çözümünde ortaklaşan bir kadro yazılıp anlatılmıştı. Sorunların neler olduğu anlatılmamış, sorunlara, idari bir yaklaşımla, uyumlu bir yapı önerilmişti. 4. GT öncesi, görülüyor ki, sorunlar katlanarak devam etmektedir; sorunumuz idari değildir.

Sorunların önüne geçilmesi için, organların, yalnız karar veren değil aynı zamanda işlevli unsurlardan oluşması gereklidir. İşlevsiz organ ve organ üyeliği olmamalıdır. Organ üyeleri çalışanlardan oluşmalıdır (yazım, dağıtım, işçi vb. gibi). Esnaf vb. organ üyesi olmamalıdır.

Organlar oluşturulurken, insan bileşiminin çapı ve kalitesini de göz önüne alarak, bu bileşimin dağıtımını

bölgelere göre değil, organlara göre yapmak gerekir. Devrim gibi hem bilim hem de sanat yönü olan tarihsel göreve soyunanlar, kendi ikiz kardeşleriyle veya kişisel uyum sağlayacakları kişilerle bir örgüt yaratılmayacağını kavramalıdır.

Örgütlenmede ortaklaşa yönetim aynı zamanda da ortaklaşa denetim demektir. Örgütlenmede denetimin yalnız üstten alta doğru değil, iki yönlü olduğunu bilmek gerekir. Eleştiri, hesap sorma hem hak hem görev bilinmelidir.

Ortak yönetim ve denetimi sağlayacak bir yapının kurulması için, mevcut yapı, yetki ve etkilerini, sezgilerine ve öngörülerine güvenilir varolan 2 veya 3 arkadaşa devretmelidir. Bu arkadaşlar geçmişimizi de göz önüne alarak yeniden yapılandırmayı gerçekleştirmelidir.

Ş. YETKİN

29.

Örgütümüzün yaşadığı sorunlar, tarafımızdan, esas olarak, siyasi faaliyetin yürütücüsü organlı çalışmayı yaşamının merkezine alması gereken üyelik anlayışından uzaklaşılmasının ürünleri olarak değerlendirilmektedir.

Siyasi çizgimizin yeniden teorik ve pratik olarak inşa edilmesinin, planlı ve organlı çalışmanın sonucunda gerçekleşeceği unutulamaz.

Başlangıçta hangi niyetle olursa olsun deklare edilen ve kabul gören üyelik kriterleri, içinde bulunulan zorluklar ve zorunluluklar gerekçesi ile, özel ve kişisel yaşamlarımızın belirleyiciliği ve gölgesinde bir siyasi yaşam ve siyasi faaliyet sonucunu doğurmuş bulunmaktadır.

Bu sonuç, "işçi sınıfının Türkiye'deki komünist partisinin önceli olarak komünist bir işçi örgütünün kuruluşunu hedefleyen komünistlerin devrimci örgütlenmesinin" üyeleri açısından kabul edilemez. Yaşamın zorlukları ve bazı zorunluluklar üyelik görevlerinin yerine getirilmesininin önüne engel olduğunda, siyasi çizginin oluşturulmasında üstümüze düşen ve üyelik dışında başka türden görevler de olsa, organlı çalışmayı esas alan ve bütün yaşamını buna göre düzenleyen kişilerle, siyasi faaliyeti ikincil olarak özel yaşamının izin verdiği çerçeveyeyle sınırlayan kişiler arasında üyelik çizgisi, ayırt edici olarak çekilmek durumundadır.

Aksi durumda, belirsizlik ve kararsızlıklar içinde bocalayan üyeler ve onların belirlediği, sınıfsal zemini muğlak bir siyasi örgütlenmeye ulaşılması kaçınılmazdır.

Örgütsel ve ideolojik sürekliliğin işçi sınıfı zemininde gerçekleştirilmesi için, kararsız ve belirsiz pozisyonların giderilmesi zorunludur. Sorunun çözümü, bugüne kadar yaratılmış olan belgeler, "programa temellik edecek yazılı ilkeler" ve GT kararları çerçevesinde, GT iradesinde

gerçekleştirilmelidir.
Bu nedenle bizler, GT'ya aşağıdaki önergeleri sunuyoruz:
1. Burjuva sınıfsal konum üyelikle bağdaşmaz.
2. Üyelerin, üzerinde yetkili organ(lar)ın tasarruf hakkı bulunmayan hiçbir özel hayat alanı olamaz. Yetkili organ(lar), faaaliyetin gerektirdiği tasarrufları üyelerin hayatlarının her alanında gerçekleştirebilmek üzere, deşifrasyona yol açmamayı da göz önünde tutarak, üyelerin maddi hayatlarına ilişkin gerekli bütün bilgileri toplayacaktır. Bunlara uygun davranılmaması üyelikle bağdaşmaz.
3. Gerekçe bölümünde belirtilen nedenlerle, GT, bütün üyelikleri askıya alarak, seçilen yetkili organa, teker teker bütün üyelikleri gözden geçirme, üyelik kriterlerine uygunluk sağlandığı ölçüde üyelikleri yenileme ve yenilenen üyelerle 5.GT'yı toplama görevini verir.

A. EKİM - V. ERDEM - S. DENİZ - U. YILMAZ - Ş. KARTAL

30.

OLMASI GEREKENLE OLANIN ÇELİŞKİSİ VE ÖRGÜTÜMÜZ ÜZERİNE

Bu yazı daha önce yayınlanan beş imzalı yazıda ifadelendirilen önergeleri desteklemek, neden ve nasıl desteklediğini açıklamak için yazıldı. Şimdiki yönetici organdan ben ve A. Ekim yoldaşın ilk açıklaması gereken, imzacı diğer üç yoldaşı, yeni yönetici organa seçilmesi ve önergeleri uygulamaları amacıyla, yönetici organa önerdiğimiz olmalıdır. Bu açıdan, sadece onlara destek olmak, destek olacağımızı belirtmek için, onların imzalarının yanına kendimizinkileri de attık. Neden başkalarının da imzalarının istenmediğinin sorulması, bu açıdan çok yerinde değildir ve isteyen bunu değil, önergenin doğru olup olmadığını gündem yapmalı ve bunun sonucunda kendi imzasını da eklemelidir.

İkinci olarak benim hangi anlayışla bu önergeleri kavradığım ve desteklediğimi açıklamam gerekiyordu. Çünkü, birilerimizin hafızalarına kalmış bir siyasi tarihi uygun görmemekteyim ve örneğin bir çoğumuzun yaşadığımız siyasi tarihi nasıl algıladığı ve nasıl aktaracağı neden kendi insaflarına kalsın ki?

Örgütümüz, başından bu yana taşıdığı çelişkiler ve belirsizlikler üzerinden bir yürüyüş gerçekleştirmeye çalışmaktadır. Başlangıç için nispeten doğal kabul edilebilecek bu çelişki ve belirsizlikler, yola çıkarken oluşmuş olan ve hazır bulduğumuz yerleşiklikler (iş, güç, uğraş, geçim - geçimsizlik, aile, alacak - verecek, çevre ilişkileri, vb, vb.) ve statükolar (yerleşikliklerimiz üzerinden, bunları değiştirmeden birbirimizle ve kolektifimizle ilişkilendiğimiz için, günlük yaşamdaki pozisyonlarımızın olduğu gibi kolektifimize taşınmış olması!) kolektif yaşantımızı her düzeyde belirlemiş ve bunlar, zaman içinde yapılması gereken müdahalelerle

değiştirilip devrimci örgütlenmeden dışlanması gerekirken, sonuç olarak bu gerçekleştirilememiştir.
Sınıf hareketinin ve sosyalistlerin örgütlülüklerinin genel olarak olumsuzluklar içermesi, geri ve kötü durumları, bizim sözlü edebiyatımıza, "sınıf hareketinin ve sosyalistlerin durumu belli, herşey kötü" şeklinde yansımış, bu durumda bizim ilk etapta hedeflediğimiz devrimci komünist örgütün gerçekleştirilememesi durumu için bu edebiyat, "yavaş yavaş ilerlemeliyiz, bugünden yarına çok şeyler beklememeliyiz" biçimini almıştır.
Aslında bu sözlü edebiyat, yolun başında da dillendirilmiş ve yürünecek yolun zorluğu, uzun süreceği vb gibi vurguları içerdiği biçimiyle genel kabul görmüştür. Ama zamanla bu söylem, *başlangıçtaki çevre ve dar gurup örgütlenmesi durumunun reddedilip kadro temelinde oluşturulacak "komünistlerin devrimci örgütü"ne geçilmesi* gereğinin önüne geçen bir mazeret şeklini almıştır. Oysa bu iş ilk adım olarak hala önümüzde durmaktadır. Kuşkusuz bunun gerçekleştirilememiş olması, 3.GT'da okunan iki imzalı yazıda belirtilen nedenlere dayanmaktadır. Bu nedenlerin en başında geleni, kendiliğinden oluşmuş işbölümü ve bu işbölümü üzerinden gelişmiş statükoların, kolektif yaşamın, örgütlülüğün zemini olarak kabul edilmesidir. Bu nedenden ötürü, duruma devrimci ve kökten müdahalede bulunulamamış, iş - güç ve uğraşlar üzerinden kalan zaman ve bunlara uyarlanabildiği kadar bir siyasi faaliyet mantığı her düzeyde kolektifimizi belirler olmuştur.
Kısacası, önümüze koyduğumuz ilk hedef olan, komünistlerin devrimci örgütünü gerçekleştirme görevi, olduğu gibi durmaktadır. Bunun başarılması, tamamiyle, özel yaşantılarımızı geri plana alıp, siyasi faaliyetin belirlediği bir alanda tanımlamaktan geçmekteydi. Ve hala da öyle. Başarılamamış olması ise, gerekli müdahalelerin yapılıp, siyasi

faaliyetimizi ve örgütlülüğümüzü yaşantımızın merkezine almadığımızdandır. Bunun yapılması bir dizi düzenlemeyi göze almayı zorunlu kılmaktadır. Aslında ayak direnen tam da bu düzenlemelerdir. Öyle ki, herkes kendi yaşantısını kendi belirlediği bir çerçevede ve geçim güvencesi ekseninde ele almaktadır. Şöyle ya da böyle oturmuş ve dengeye gelmiş yaşantılarımız nedeniyle, siyasi faaliyetin merkeze alınacağı yeni bir düzenlemeye ayak direnmektedir. Bu direnç devam ettiği sürece devrimci bir örgütlenmeye, ilk hedefimiz olan, komünistlerin devrimci örgütlenmesine ulaşmamız mümkün olmayacaktır.

Belirsizlik ve kararsızlık, küçük-burjuvazinin sınıfsal karakteridir. Şu anda bizim dayandığımız belirsizlik ise, sınıfsal kökenlerimiz ne olursa olsun, işçi sınıfının safında yer almanın söylem düzeyinden pratik düzeyine geçirilip geçirilmeyeceği ile ilgilidir. Eğer belirsizlik devam ederse, her düzeyde çözülme ve giderek teorik düzeyde eklektisizm bizi belirleyecektir. Bu nedenle yürüyüşün böyle sürdürülmesi mümkün değildir. Direncin kökeni ise sınıfsaldır ve doğrudan küçük-burjuva özellikler göstermektedir.

1. GT'dan bu yana oluşturduğumuz belgeler ve adımlar, tamamıyla net ve anlaşılır olarak tariflenebilecek bir içerik taşımaktadır. Buna rağmen en yoğun tartışmalarımız, çalışma tarzı ve örgütlenme anlayışı ekseninde gerçekleşmiştir. Proletarya partisinin ne türden bir sorun olduğu örgütümüz tarafından ortaya koyulmuş bulunmaktadır. Bu açıdan, buraya giderken atılacak stratejik ve taktik adımlar, bugünden bakılınca net olan parti anlayışımızı, hiç de bu anlayışla ilişkili olmayan mecralara çıkarabilecektir. Oysa proletaryanın derimci partisinin inşası diğer bütün meselelerin üzerindedir.

Bu eksende gerçekleştirilmesi gereken çalışmalar, bir dizi ikincil ve üçüncül tartışmanın gölgesinde kalmıştır. Hayati olan konuya en fazla yaklaşıldığı nokta ise, -kişiler bu sorunun arka

planındaki kavrayışları nasıl deşifre ederler bilinmez ama- "para sorununun nasıl çözüleceği" meselesi olmuştur. Bazı yoldaşlar tarafından sorun, "para sorununu, biz çalışmazsak nasıl çözeriz" şeklinde koyulmuş ve bu haliyle gerçeği gölgelemek ve kolektif çözümün önüne geçmek dışında bir işleve sahip olmamıştır. Para sorunu ile ifade edilen ise, en dolaysız olarak, "siyasi faaliyet hayatımızın merkezine alınırsa ve özel yaşantılarımız, örgütümüzün belirlediği siyasi faaliyetimiz ekseninde düzenlenirse, biz nasıl geçineceğiz", ya da "böyle olursa, şu andaki gibi yaşayamayız" şeklinde bir algı ve refleksle karşılanmaktadır. Bu durumda en başından yapılması gerekip de yapılmayan ve şimdi yapılması gerekenin bir türlü dillendirilmediği ve çözüm olarak telaffuz edilmediğine dikkat çekmek gerekir: "Kimin örgütlenme adına işine gücüne, ticari faaliyete devam edeceğini, örgüt belirleyecektir. Ve o kişi ya da kişiler, örgütlenme adına profesyonelce işi yapacaktır. Öteki türden ve her düzeyde çalışmayla ilgili sorunlar, bu eksende çözüme bağlanmak durumundadır. Bir işlikte, bir atölyede, fabrikada, bir sendikada çalışıyor olmanın başka türden tanımlandığı ve örgütlülüğün sınıfsal zeminini genel olarak tariflediğini biliyoruz. Bunlar sorun değil, genel olarak zemin şeklinde tanımlanmaktadır."

Hareketin siyasi çizgisini, küllerinden diriltmeye çalışıyoruz. Bu siyasi çizgi, profesyonelce bu işe kendini adamış, devrimci bir örgütlenmeyi ve profesyonel kadroları gerektirmektedir. Bu açıdan kadro, kelimenin geniş anlamı ile profesyoneldir. İster çalışıyor isterse çalışmıyor olsun. Her iki durumda da yaşamının bütün koordinatlarını örgütünün siyasi faaliyeti ekseninde belirliyor olması, profesyonelliğin tanımını vermektedir. Çünkü partileşme yolundaki devrimci hareketin önündeki program ve kadro sorununu izleyen üçüncü adım örgütlenmedir.

Bu yoldan çok fazla ayrımlar çıktı. Ve bu ayrımlardan birinin

bugün vardığı yer bellidir. Aynı şeyleri savunmuş olanların, sonrasında farklı şeyleri yaparak nasıl farklılaştığına en iyi örnek bu eski yol arkadaşlarımızdır. Kuşkusuz insan yaşadığı gibi düşünür ve şiirdeki gibi, "yaşadığı yere benzer." Bizim yola çıkarken oluşturduğumuz organlar ve bu eksende önümüze koyduğumuz görevler, bu yürüyüş yoluyla doğrudan ilgilidir. Üyelik çizgisi, bu üç görev üzerinden gerçekleşen organlı çalışmayı yaşamının amacı ve merkezi yapacak olanlarla olmayanlar, esas işi bu organla tanımlanmış olanlarla bu organlara destek, yardımcı vb olanlar ayrımından geçer.

Hareketin Siyasetini yeniden örgütlü olarak varetmek ve onu ülke ve dünya devriminin, en doğru ve en güçlü çizgisi yaparak enternasyonalin temeli olarak tanımlamak, iddialı ve cüretli olmayı gerektirmektedir. Bu iki kavramın etkisi ise zamanla ve zamanın çürütücü etkisi ile ters orantılıdır. Zamanında yapılması gereken müdahaleler yapılmazsa, hiç bir zaman yapılmayacak demektir! Bu açıdan üye olsun ya da olmasın, bu çizginin doğruluğu ve gücü konusunda kuşkusu olmayanlar, öncülük iddiasını doğru bulanlar, bu çizgiye şurasından ya da burasından destek vereceklerdir. Ama bu durum, eses olarak bu çizgiyi işçi sınıfının umudu ve öncüsü yapacak olanın, destekçi konumlar değil, organlı çalışma esasındaki siyasi faaliyetin yürütücüleri olacağı gerçeğini gölgelemez.

Beş imzalı yazı ile kısaca görüşlerini ifade eden KİP-Hazırlık örgütü üyeleri, bu çizginin netçe çizilmesi ve organlı çalışma temelinde siyasi faaliyetin esas alınması durumunda da bir dizi sorunun önümüzde uzanıp durduğunu bilmektedir. Bu açıdan ilk olarak, örgütlenme anlayışı - çalışma tarzı konusunda bugüne kadar oluşmuş karmaşa içinde beliren farklılaşmaların netleştirilmesi gerekmektedir. Örgütlenme anlayışı ve çalışma tarzı üzerinde varolan karmaşanın ise, seksen öncesinin yazınında açımlanan ve yukarıda alıntıladığımız, sonrasında "programa temellik edecek yazılı ilkeler" metninde ifade edip

devraldığımız ve ilk üç GT belgelerinde ayrıntılandırdıklarımız üzerinden ve esas olarak da politik pratiğimizle netleştirilmesi gerektiğini biliyoruz. Ama bu açıdan da örgütlenme anlayışı ve çalışma tarzımızda belirsizlik olarak ifade edilenin azımsanmayacak bir bölümünün, kolektif siyasi faaliyeti merkeze alan bir yaşamı örmenin önündeki reflekslerden kaynaklandığını belirtmekte yarar görmekteyim. Bu açıdan da bu tartışmanın, "o şehre ya da bu şehre, toplumun şu ya da bu kesimine gidip gitmeyeceğimiz" şekline sokulması, konuya hiç anlamadan yaklaşıldığını ifade eder. Komünist faaliyet planlı faaliyettir. Gidilecek her yere ve her toplumsal kesime bir plan dahilinde gidilecektir. Bu ise planın bir zaman boyutu olduğu gerçeği ile anlamlı olduğu gibi, gidenin yani devrimci öznenin tanımı ile ilgilidir. Bu açıdan önce kadrolara gideceğimiz ve onları sınıf temelinde siyasi faaliyete çağıracağımız en net olan tarafımızı oluşturur. Bunu gerçekleştirdiğimizde ise sadece ve sadece işçi sınıfının saptanmış işkollarında ve fabrikalarda örgütlenmesi için öncülerine gideceğimiz gerçeği, planın ikinci adımını oluşturur. İşçi sınıfının kendisi ise kadınlardan, erkeklerden, gençlerden ve çeşitli milliyetlerden oluşmaktadır. Sınıf sorununun ekseninde ve belirleyiciliğinde seslenilmesi gereken bu toplumsal katmanlara, işçi sınıfı ve onun örgütlülügü adına şimdiden ve onu temsilen bizim zayıf örgütlülüğümüzün seslenmesi, ikamecilik suçlamasını hak etmenin ötesinde bir tehlikeyi içermektedir. Bu tehlike de, kadro sorununu çözmeyi amaçlayan bizim gibi başlangıçtaki örgütlenmelerin, bu zeminlerde çalışıp taraftar ve üye kazanmayı gündemine almasının, siyasi çizgimizi kaçınılmaz olarak küçük-burjuva zeminde halkçı bir örgütlenmeye dönüştüreceğidir. Bugün bu noktaya gelmiş yeterince eski yol arkadaşımız bulunmaktadır. Çünkü proletaryanın örgütlenmesinin, proletaryanın dışındaki unsurlarla da gerçekleşebileceği kanısı proleter örgütlenmesini öğrencilerin,

aydınların ya da bütün emekçi sınıfların omuzlarına yüklemeye, bir küçük-burjuva örgüte dönüşmeye yol açar.
Kadro sorunu, gençliğe, kadınlara ya da farklı toplumsal kesimlere seslenerek, onlar arasında çalışma yaparak çözülmez. Kadro sorunu da bir plan sorunudur. Bu ise şimdiki durumda belgelerimiz üzerinden, Türkiye çapında "örgütlenme organı" anlayışında karşılığını bulmaktadır. Bu organın görevlerinin yerine getirilip getirilmediğinden öte, bu organ, kendi sınıf çalışmamıza ekleyebileceğimiz, ya da kolektifin uygun bulduğu yerlerde sınıf çalışmasını ya da kolektifimizin tanımladığı başka türden çalışmaları yürütecek olan kadroları örgütler ve planını buna göre oluşturur. Kadro sınıf çalışmasına ya da sınıf çalışması ile tanımlanmış başka alanlara (lojistik, istihdam vb) çağrılır ve sınıf çalışması da herkesin önüne çıkan fabrikada çalışma yapması anlamına gelmez.
Örgütlenme organı, komünist örgütün sınıf çalışması yapmak üzere uzmanlaşmasına yönelik olarak, yaşamı ve faaliyeti buna uygun kadroları yapıya katar. Bu kadrolar, toplumsal katmanların, sınıfların ve tabakaların hangisinde olursa olsun, isterse Fizan'da olsun, onları olduğu yerde bulmak bu organın görevidir. "İlim Çin'de de olsa bulun" beytinde olduğu gibi, "programa temellik edecek yazılı ilkeler"imiz ekseninde komünist faaliyet yapacak komünist kadro nerede ise onları orada bulmakla mükellefiz. Ama bu kadroları gidip bulduğumuz yerde, yaşamlarını olduğu gibi devam ettirdikleri ve onları bizim planlı ve örgütlü olması gereken siyasi faaliyetimize ekleyemediğimiz sürece, neden gidip bulalım ki bu insanları? Bu tartışmayı bu minvalli sürdürmek, iş yapmamayı getirecektir. Şimdi sormak gerekir: Bu işin sorumlusu ve en başındaki insanlar, kadroları gidip bulacak olan insanlar olarak bizler, kendi yaşamlarımızın merkezine siyasi faaliyeti almayı başaramamışken, gidip Fizan'da bulduğumuz komünistleri, hangi yapıya eklemeyi ve onların

yaşamlarını nasıl değiştirmeyi düşünüyoruz? Kuşkusuz, bu görevin layıkı ile yerine getirilmesi için, beş imzalı önergenin yaşama geçmesi zorunludur. Ondan sonradır ki, biz planın bir yerinde her türden toplumsal kesim ve tabakaya gideceğiz. Ama şimdi gideceğimiz yer, sadece ve sadece bizim tezlerimizi paylaşan ve siyasi faaliyeti yaşamının merkezine koyacak komünist kadrolardır ve onlar nerede ise ilk gideceğimiz yer orasıdır. Peki bu planın neresine diğer toplumsal tabaka ve sınıflara gitmek denk gelir? Bu sorunun yanıtı nettir. Belli sanayi şehirleri ve bölgelerinde işçi örgütlerimiz temelinde yükselen bir örgütlenme, kendisini parti olarak inşa etmenin ön aşamasına gelmiş olduğunda... İşte bu noktada, farklı toplumsal kesimlere seslenmek, işin doğası gereği gerçekleşecektir. Çünkü işçi sınıfının geneline seslenmek, her düzeydeki toplumsal kesimlerle şu ya da bu şekilde etkileşime girmiş olmak demektir. Ancak bu durumdaki bir sınıf örgütü, kendini farklı toplumsal kesimlerin ve bunlara ait ideolojilerin basıncından kurtarabilir ve işçi sınıfının öncü örgütü olarak sınıfın genel ve uzun vadeli çıkarlarını koruma ve çoğunca da sınıfın geneline rağmen koruma şansına ve imkanlarına kavuşur.

Bütün bu meseleleri gündemimize almak için öncelikle, tüzüğümüzde belirtilen komünistlerin devrimci örgütlenmesi hedefini gerçekleştirmemiz gerekmektedir. Bu görevin gerçekleştirilmesi denemelerimiz, bugünkü tartışmalarımıza neden olan gerekçelerle başarılı olmamıştır. Bu açıdan ilk olarak, örgütlü çalışma ve örgütlülük (üyelik) anlayışları konusunda oluşmuş bulunan farklılıkların pratik olarak giderilmesi gerekmektedir. Belki de bu aşamadan sonra, siyasi faaliyeti esas alanların geçmeleri ve çözmeleri gereken bir dizi sorunla yüzleşmek imkanına kavuşulacaktır.

Bu temel anlayışı paylaşan her bir üyemiz için sorun, siyasi çizginin en sağlıklı bir şekilde yaşama geçirilmesi ve örgütün

sürekliliğinin sağlanarak işçi sınıfının öncü örgütünün yaratılması imkanlarına ulaşılması olmalıdır. Bu açıdan işlevli olacak yeni bir düzenlemenin herkesin ilgi alanına girmesi, gerçekliklerin ve zorunlulukların, devrimcilik ekseninde ele alınması gerekmektedir. Bu nedenle beş imzalı yazıdaki önergeler, rahatlıkla tasfiyecilik olarak dillendiriliyorsa, bunun yazılı olarak gerekçelendirilmesi gerekir. Çünkü, insanların neyi nasıl algıladıkları, tamamen kendilerine kalmış bir şey değildir. Kuşkusuz herkesin bir diğeri hakkında oluşmuş yargıları vardır. Ama bunlar kişiselleşmeden ne kadar gündemleştirilebilirse ve yapısal bir sorun olarak tariflenebilirse o kadar çözülme şansına kavuşur. Aksi taktirde, bir çeşit bilinemezciliğe varırız ki, bu da bize bir şey kazandırmaz. Beş imzalı önerge kuşkusuz bir çeşit yargı içermektedir. Ama genel kanının aksine bu kişisel bir kanı değil, genelleştirilebilecek bir kanıdır. Kimsenin kimse hakkındaki yargısının genelin yerine geçmemesi ve sorunun yapısal olarak tariflenmesi şarttır ve bu açıdan beş imzalı önerge, herkesin kendi kaderini tayin etme hakkını kendisine teslim eden bir yerden ifadelendirilmiştir. Kimsenin özel bir uygulamaya ne hakkı ne de yetkisi vardır. Yetki ve sorumluluğu seçilecek olana belli bir çerçevede verecek olan da genel toplantıdan başkası değildir.

Sonuç olarak söylenmesi gereken belki de en önemli şey, belirsizlik ve işi sürece bırakan bir plansızlığın, en çok da küçük-burjuva sınıfsal konum ve düşünüşe uygun ve bu açıdan kabul edilemez olduğudur.

Kongrelerin en demokratik yerler olması ve hele bizim gibi tam katılımlı olanların mutlak olarak böyle olması, bizim durumumuzda, herkesin kendi kaderini tayin etme hakkının kendi ellerinde olduğunu belirtmiyor mu?

V. ERDEM

31.

1. 29 no'lu yazıda belirtilen gerekçeleri ve önermeleri tek tek incelediğimiz zaman görülecektir ki, sorunların çıkış noktası örgütün çalışma tarzı ve buna bağlı olarak üyelerin sınıfsal konumudur. Örgütün bazı unsurları (üyeleri) organlı çalışma içinde değillerdir. Bunun birinci nedeni ise özel hayatlarında yaptıkları işle örgütsel çalışmanın ters orantı oluşturmasıdır. İlerletirsek, yaptıkları 'işe' (örgütsel) zaman ayıramamakta, gereken özeni gösterememekte, diğer yandan özel hayatının anlamı olan 'iş'le birinci dereceden ilgilenmektedir. Yaşamlarının anlamı ikinci iş (iş hayatı) olarak öne çıkmaktadır. Sorun sadece 'zaman' olarak eleştiri defterine yazılmakta, 'iş'in (iş hayatının) mahiyeti, özü 'fazlaca' eleştirilmemektedir. Bu eleştiriler, ikinci derecede sessiz mırıltılarla "burjuva ilişkiler" ve "burjuva konum üyelikle bağdaşmaz" denilerek olayın özünden uzağa kaçmaktadır. Bu eleştiri tali konumda gözükmekte, esas eleştirilen konu olarak 'zaman' sorunu öne geçirilmektedir. Sorun ya 'burjuva konum ve ilişkiler' sorunudur ya da 'zaman' sorunudur. Bence belirtilmesi ve altı çizilmesi (halledilmesi) gereken sorun budur. Açık ve net hangi soruna eleştiri getirilmektedir? 'Zaman' olmamasına mı, özel iş hayatının olmasına mı? Soruyu biraz daha açık sorayım. "Özel iş sahibi olmak önemli değil, ama 'zaman' ayırmamak esas mesele" dersek soruna farklı bakıyoruz demektir. Fakat ilk günden beri böyle değil midir, değişen ne olmuştur? (Denildiği gibi 'zaman' ayrılması ise olay farklı bir konumdadır.) Neden başından beri var olan bu sorun şimdi örgütün birinci dereceden önemli bir sorunu olarak önümüze çıkmaktadır? Geç kalmış bir sorun olarak (ki bu sorun örgütü atomize eden ve sonsuz demoralizasyon yaratan bir durumdur) şimdiye kadar neden göz yumulmuştur,

görmezliğe gelinmiştir?
2. 29 no'lu beş imzalı yazı "GT bütün üyelikleri askıya alarak seçilen yetkili organa teker teker bütün üyelikleri gözden geçirme" ... görevi veren bir önermeyle gelmektedir.
a) GT, eleştirilen "burjuva sınıfsal konuma" (duruşuna) sahip 'bazı' üyelerin de katılımıyla (Marx ve Lenin mezardan kalkacak veya hayaletini gönderecektir) yeniden bir örgütlenme yaratacaktır. Yukarda sayılan 'niteliklere' sahip 'üyelerin' de seçimiyle dürüst ve bilimsel bir başlangıç yapılacağına inanmaktadır. "Burjuva sınıfsal konumda" olan 'üyelerle' yapılacak bir seçim seçilenler üzerinde bir çelişki yaratmaz mı? (Veya doğru olur mu?)
b) Bence esas eleştirilen sorun bu 'üyelerin' "burjuva konumu" değil, 'zaman' sorunudur. Eğer 'zamanlarını' doğru dürüst örgütün emrine verirlerse hiç bir sorun kalmayacak mı? Birinci sorun sınıfsal bir sorundur, ikincisi ise özeleştiri sorunudur. Ve bu ana başlıklar farklı mücadele ve önermeleri içerir.
c) Geleneksel bir yöntemle (hiç de yabancı gelmiyor!) yazıda geçen 'üyelerin' 'sınıfsal' nitelikleri sorgulanmakta, 'zamanlarını' (tam zamanlı olarak) örgüte vermedikleri (iki belirleme o kadar farklı ki, bu farklar başka tanımlamalara girer) ve tüm bu sorunların bu isnat edilen 'suçlamalardan' kaynaklandığının altı çizilmektedir. (Anlaşıldığı üzere kitabına ve denklemine uydurulup 'sınıfsal' bir ayrışma olması gerektiği ortaya atılmaktadır. Öneri bölümünün Türkçe meali budur.)
d) Bu 'sınıfsal' (ki üyelerin nitelikleri başından beri değişmemiştir, neredeyse aynıdır) suçlamaların karşısına proleter tavırlı (tunç ve çelik disiplinli) bir kaç arkadaş, üye (tırnak içine almadan) bu konumdan, durumdan vazife çıkararak 'olayları' maniple edecektir (tabii ki klasik bir biçimde). Bu bence, bence de parçalanma demektir. (Üstüne basarak söylüyorum.)
e) Evet - hayır seçeneğinin dışında başka bir seçenek

görememek siyasal bir renk körlüğü olsa gerek. Belki de başka bir seçenek, filmi geriye sararak başlangıç noktasına dönüp (yazılanları ve çizilenleri) sahici bir şekilde tartışmaktır. Bu tartışmanın ışığında, ortak bilinç ve hafızanın makro düzeyden mikro düzeye inmesiyle, teori ve pratiğin, tuzun suda erimesi gibi içiçe geçmesinin başlangıç noktasını oluşturabilir. Çalışma tarzı, nasıl bir örgüt anlayışı, nasıl bir üye tanımını getirir.

Son söz:
Aritmetik önermelere alışkın olanlar için söylüyorum. İki kere iki dört eder cinsinden bir önermem yok. Ama bu tartışmalardan çıkacak olan azınlık - çoğunluk (çalışma tarzı, üyelik sorunu, devrim ve ulusal sorun, vb.) bir öneri olabilir. En azından 'bazılarımıza' karşı bunun bir vefa borcu olduğu söylenebilir.

F. YEŞİL

32.

5 imzalı öneri gerek içeriği, gerek ortaya getiriliş biçimi ile ciddi gerilimleri ortaya çıkarmıştır.
Bu önerinin, önerenler arasında YK'nın da olması nedeniyle, olduğu kadarıyla niye hayata geçirilemediğini ve nasıl gerileceğini alnlatmamaktadır.
Bilindiği kadarıyla, bu öneride önerilenler, her GT gibi bir önceki GT'da da gündeme getirilmiş ve bu konuda YO görevlendirilmiştir. Ve yine gerçekleştirilememiştir. Ama bir yaptırım değil anlayış sorunu olduğundan ve farklı farklı anlaşıldığından bu sonuca yol açmıştır.
Eğer önerideki gibi yaptırım sorunu olsaydı, şimdi bu önergeye imza atan YK bu soruna temellik eden kişi ve olguları ortaya koyar ve hal yoluna giderdi ve bu GT'ya taşırdı.
GT'dan çok kısa bir süre önce ve gerekli tartışma yapılmadan ortaya konan 5 imzalı öneri, içinde yeterli açıklama da olmadığından, 5 kişi ve diğerleri gibi bir taraflaşma havası yaratmıştır. Bu sorunu kişiselleştirmiş, öyle bir görüntü arz etmiştir. Kişiselleştiği ölçüde de çözülme şansı zorlaşmaktadır.
Aslında bu önerinin kendi içeriği bile, örgüt anlayışı, kadro sorunu ve çalışma tarzıyla bire bir alakalı olmalıyken, 5 kişinin bu konulardaki görüş birliği olup olmadığı tartışmalıyken sorunu böyle bir aciliyetle ve gerginlikle çözmek mümkün gözükmemektedir. Dağıtmak ve dağılmaya yol açmak daha büyük bir olasılıktır.
Taraflaşma ciddi, fikri ve pratik herkesin anlayıp kavradığı doğru safta ve tarafta olmasının sağlanması grekmektedir.
4 seneden fazladır yaptığımız tartışmalar, saflaşma, taraflaşma ve azınlık-çoğunluk ekseninde yapılamadığından sonuç alınamamıştır. Bu eksene oturtmak, aslında uzun süredir yapılan tartışmalar için zor olmayacaktır.

1. 5 imzalı öneri sorunu çözmek yerine dağıtıcı olacağından geri çekilmelidir.
2. GT birbuçuk ay sonraya ertelenmelidir. Bu süreci organize edecek 3 kişi seçilmelidir.
3. Bu süre zarfında kadro ve örgüt anlayışı ve çalışma tarzı konusundaki taraflaşma ve farklılaşma ortaya çıkarılmalı ve taraflar buna uygun olarak genel toplantının ertesi günü ne yapacaklarını, hangi somut adımları atacaklarını ortaya koymalıdır.
Bunun zaten altyapısı olduğundan hazırlıklı iki ara toplantı ile sağlanmalıdır.

S.HAZAR

4. DÖNEM

4. GENEL TOPLANTI

4. GT'ya Sunulmak Üzere, 3.Dönem YO Raporu

KİP Hazırlık Örgütü, 3. dönem önüne koyduğu görevler üzerinden 1 yılını doldurmuş ve bazı görevlerini yerine getirirken, bazılarını yerine getirememiştir.

Yönetici organ, başlangıçta bir çalışma programı oluşturmuştur. Çalışma programına göre, işbölümü temelinde organlaşma ve organ üyelikleri saptanmıştır. Daha önce varolan organların sürekliliği temelinde işlevsel kılınmaları amaçlanmıştır. Fakat bu başarılamamıştır. Süreç içinde oluşturulan FİHÖ Organlarımızdan birinin aday üyelik için önerdiği iki kişinin durumu, esas olarak yönetici organın GT sonrası tasarrufuna bırakılmıştır.

Kendini dünya ve Türkiye ile ilgili aylık rapor vermekle yükümlendiren YO, bunu yerine getirmemiştir, ancak bir kaç kez yayınlanan bülten dolaylı olarak bu işleve hizmet etmiştir. Kadroların teorik ideolojik donanımına ilişkin olarak eğitim çalışması yapmayı kararlaştırmış, bunu ise daha gündemine alamamıştır. Sırasıyla, sınıf çalışması nedir, nasıl yürütülür?; Sendikal politikamız ne olmalıdır?; İşçi gençlik ve genel olarak gençlik çalışması üzerine; Kürt Ulusal Sorunu; Devrim anlayışı Üzerine, diye belirlenen, ve eğitim çalışmalarında da temel alınacak olan bu konulardan, ancak sınıf çalışması ve sendikal çalışma ile ilgili olarak taslak metin oluşturulabilmiştir. Bu konular saptanmasına rağmen, tartışmalar çok gecikmeli olarak başlatılmıştır. Bu durumda da, tartışmayı yürüten bileşimin toplantı, tartışma yöntem ve uslubu konusundaki beceriksizliği yüzünden, bu tartışmalarımızın açık olarak yapılamayacağı ve öncelikle kendi platformlarımızda belli bir noktaya getirilmesi gerektiği görülmüştür.

Bunun sonucunda GT'ya yönelik iki kez toplu tartışma imkanına ulaşılmıştır. Bu sayede, en azından kimin ne savunduğunu bir diğerimizin anlamasının olanakları

yaratılmıştır.
Bütün bu dönem boyunca, organların düzenli ve işlevli toplanmasından, aidatlar ve rapor alışverişine kadar örgütlü yaşamın gereklerine dair hemen hemen herşey ya uygulanamamıştır, ya da eksik uygulanmıştır.
Sorunlarımızın kaynağına ve çözümüne ilişkin ilk ciddi girişim olarak Yazı Kurulu ortak imzalı yazı ile tartışma boyutlanmıştır. Bu yazıya katılan ve Yazı Kurulu ile YO'da aynı anda görev yapan bir üyesinin görüşleri ve tavrını gerekçe gösteren YO'ın bir başka üyesi, YO'dan, diğer üyelerle anlaşmasının mümkün olmadığını ileri sürerek istifa etmiştir. Bu istifanın bir nedeni olarak da, YO'ın faaliyet raporunun oluşturulması üzerinden sorunların tespiti, çözümü ve gelişmelerin yorumunda YO üyelerinin farklılaşması gösterilmiştir. Faaliyet raporuna şerh koyacağını belirten YO üyesinin istifası, raporun yayınlanmasından önce gerçekleşmiştir.
Faaliyet raporunda ifade edilen gelişmeler mevcutken, YO üyesinin istifası üzerine organın bir yedek üyesi asli olarak göreve başlamıştır. Bu noktadan sonra da esas olarak tartışmalar ve tıkanıklık, artık zamanı gelen GT'nın toplanmasıyla çözülmek üzere karara bağlanmıştır. Bu ana kadar da esas olarak iç tartışmalarımız herşeyi belirlemiş ve dışa yönelik faaliyet neredeyse sıfırlanmıştır. Buna rağmen, yapılan bir kaç işi belirtebiliriz.
Bir sayı aksamakla birlikte, yayın çıkarılabilmiştir. Yayınla ilgili olarak, Yazı Kurulu üyesi bir yoldaşın, kendi görevlerini yerine getirmemesi ve kurul faaliyetini aksatması ile organ üyeliği askıya alınmıştır. Fabrika ve işyeri hücreleri örgütlenme organları, organlı çalışmayı yerine getirmemiştir. Kişisel ilişkiler üzerinden yakalanan imkanların bazıları, örgütlülüğümüze yeni ilişkiler sunmuştur.
Diğer illerdeki ilişkiler sürdürülmüş, bu kişilerle bir kaç kez

görüşme sağlanmış ve esas olarak dergi dağıtımı üzerinden bir faaliyet yürütülmüştür.
Sendikal faaliyet içerisinde olan bir çevre ile yine sendikal çalışma yürüten ilişkilerimiz üzerinden görüşme ve çalışmalar sürdürülmektedir. Diğer yandan bir kaç sosyalist çevrenin talebi ile, devrimci bir işçi partisinin imkanları üzerine bir tartışmaya gözlemci olarak katılınmaktadır.

Gündem

Açılış
Saygı duruşu
Divanın oluşturulması
yo raporunun sunulması, tartışılması
Gündemin oluşturulması
    Önergeler
    seçim

4. Genel Toplantı Kararı (gerekçesi ile birlikte):

Örgütümüzün yaşadığı sorunlar, tarafımızdan, esas olarak, siyasi faaliyetin yürütücüsü organlı çalışmayı yaşamının merkezine alması gereken üyelik anlayışından uzaklaşılmasının ürünleri olarak değerlendirilmektedir.
Siyasi çizgimizin yeniden teorik ve pratik olarak inşa edilmesinin, planlı ve organlı çalışmanın sonucunda gerçekleşeceği unutulamaz.
Başlangıçta hangi niyetle olursa olsun deklare edilen ve kabul gören üyelik kriterleri, içinde bulunulan zorluklar ve zorunluluklar gerekçesi ile, özel ve kişisel yaşamlarımızın belirleyiciliği ve gölgesinde bir siyasi yaşam ve siyasi faaliyet sonucunu doğurmuş bulunmaktadır.
Bu sonuç, "işçi sınıfının Türkiye'deki komünist partisinin önceli olarak komünist bir işçi örgütünün kuruluşunu hedefleyen komünistlerin devrimci örgütlenmesinin" üyeleri açısından kabul edilemez. Yaşamın zorlukları ve bazı zorunluluklar üyelik görevlerinin yerine getirilmesininin önüne engel olduğunda, siyasi çizginin oluşturulmasında üstümüze düşen ve üyelik dışında başka türden görevler de olsa, organlı çalışmayı esas alan ve bütün yaşamını buna göre düzenleyen kişilerle, siyasi faaliyeti ikincil olarak özel yaşamının izin verdiği çerçeveyeyle sınırlayan kişiler arasında üyelik çizgisi, ayırt edici olarak çekilmek durumundadır.
Aksi durumda, belirsizlik ve kararsızlıklar içinde bocalayan üyeler ve onların belirlediği, sınıfsal zemini muğlak bir siyasi örgütlenmeye ulaşılması kaçınılmazdır.
Örgütsel ve ideolojik sürekliliğin işçi sınıfı zemininde gerçekleştirilmesi için, kararsız ve belirsiz pozisyonların giderilmesi zorunludur. Sorunun çözümü, bugüne kadar yaratılmış olan belgeler, "programa temellik edecek yazılı

ilkeler" ve GT kararları çerçevesinde, GT iradesinde gerçekleştirilmelidir.
Bu nedenle bizler, GT'ya aşağıdaki önergeleri sunuyoruz:
1. Burjuva sınıfsal konum üyelikle bağdaşmaz.
2. Üyelerin, üzerinde yetkili organ(lar)ın tasarruf hakkı bulunmayan hiçbir özel hayat alanı olamaz. Yetkili organ(lar), faaaliyetin gerektirdiği tasarrufları üyelerin hayatlarının her alanında gerçekleştirebilmek üzere, deşifrasyona yol açmamayı da göz önünde tutarak, üyelerin maddi hayatlarına ilişkin gerekli bütün bilgileri toplayacaktır. Bunlara uygun davranılmaması üyelikle bağdaşmaz.
3. Gerekçe bölümünde belirtilen nedenlerle, GT, bütün üyelikleri askıya alarak, seçilen yetkili organa, teker teker bütün üyelikleri gözden geçirme, üyelik kriterlerine uygunluk sağlandığı ölçüde üyelikleri yenileme ve yenilenen üyelerle 5.GT'yı toplama görevini verir.

4. DÖNEM

YÖNETİCİ ORGAN RAPORLARI

Örgütsel sorunlarımızın esas olarak üyelik gereklerinin yerine getirilmemesinden kaynaklandığı gerekçesine bağlı olarak üyelikleri gözden geçirerek kriterlere uygunluk sağlandığı ölçüde yenilemekle görevlendirilen organımız, söz konusu kriterlerin yazılı belgelerimizde yeterince tanımlandığı ve sorunun çözümü için asıl gerekenin bunların uygulamaya geçirilmesi olduğu saptamasından hareketle, öncelikle organlı çalışmanın ve üyeliğin gereklerini kendisinden başlayarak doğrudan uygulama içerisinde somutlamayı, bu sırada varolan yapının dönüşümünün en etkin bir biçimde sağlanması amacıyla yapılanma, işleyiş ve çalışmaya ilişkin farklı yönlerin ağırlıklarının ve ölçülerinin yine uygulama içerisinde oluşturulmasını önüne koymaktadır.

Hedeflenen, yazılı belgelerimizde tanımlandığı gibi, görevlerini planlı, düzenli, sürekli, disiplinli bir biçimde yerine getiren, profesyonelce çalışan, sürekliliğini güvenceye alan bir yapılanmayı oluşturmak, böyle sağlıklı bir yapıya ulaşabilmek için de üyelikleri kendilerini bütünüyle siyasi faaliyete adayanlarla sınırlayarak siyasi faaliyetin yürütücüleriyle destekçilerinin örgütsel konumlarını belirginleştirmektir.

Bu doğrultuda, bir yandan, yönetici organdan başlayarak bütün organların benimsenmiş işleyiş kurallarına uygun olarak çalışması ve yeni organların da bunu sağlayacak biçimde oluşturulması gerekmektedir. Diğer yandan da organların üyelik kriterlerine uygun olanlardan oluşturulması için, siyasi faaliyete kendini adamışlığın uygulamada ortaya konulması gerekmektedir.

Bu amaçla, üyelikleri yenilenecek olanların yönetici organa kişisel olarak çalışmaları, zaman kullanımı, ilişkileri, aileleri, çevreleri, maddi durum, gelir gider, borç alacak, maddi olanaklar, kişisel yetenekler, kusurlar gibi konuları içeren

bütünlüklü bilgi vermesi ve yeniden görevlendirmelerin de bu temelde gerçekleştirilmesi uygun görülmektedir. Deşifrasyona yol açmamayı göz önünde tutarak, raporlar, faaliyetin gerektirdiği önlemleri alabilmek, görevlendirmeleri gerçekleştirmek üzere yönetici organı bilgilendirmelidir. Buna yönelik olarak, raporların ayrıntılılık derecesinin ölçüsü, yönetici organın kendi üyelerinin raporlarıdır.

Belirlenmesi gereken başka bir ölçü ya da ağırlıklar saptaması, yeniden yapılanma görevi ile varolan faaliyetlerin sürdürülmesi görevine ilişkindir. Yeniden yapılanma görevi öncelikli olmakla birlikte, varolan çalışmalar da birinci görevi aksatmamak koşulu ile sürdürülmelidir. Bu saptama ise, yeniden düzenleninceye, yerlerine yeni görevler, organlar oluşturuluncaya kadar, eskiden varolan görevlerin, organların, faaliyetlerin de varlığını koruması anlamını taşır. Resmi organların yeniden oluşturulması çalışması temel, birincil önemde olmakla birlikte, diğer yandan mevcut faaliyetin acil ihtiyaçları ölçüsünde oluşturulan kampanya komitesi, büro çalışması gibi görev ve çalışma grupları da resmi olmayan, ikincil nitelik taşımaktadırlar.

"Sağlıklı bir yapıya ulaşabilmek için üyelikleri kendilerini bütünüyle siyasi faaliyete adayanlarla sınırlayarak siyasi faaliyetin yürütücüleriyle destekçilerinin örgütsel konumlarını belirginleştirmek" hedefiyle "üyelikleri gözden geçirerek kriterlere uygunluk sağlandığı ölçüde yenilemek" görevini önüne koyan organımız, bu amaçla rapor almak üzere kendisinden başlayarak teker teker bütün üyelerle görüşmeleri gerçekleştirdi. Bu görüşmelerle, konulan hedefe yönelik belirli gelişmeler sağlandı ve sonuçlar elde edildi.

... kişinin GT'daki anlaşmazlık sonucu ayrıldığı teyit edildi.

... kişinin, verdiği rapor, görev alması ve yerine getirmesi konusunda yeterlilik kanaatine ulaşılarak üyelikleri yenilendi.

... kişi, rapor vererek görev alacağını ifade etmesine bağlı olarak görevi yerine getirmesi değerlendirilmek üzere görevlendirildi.

... kişi ile, istenen raporun içerdiği konulara ilişkin noktalarda karşılıklı anlaşmışlığa ulaşılamadığı için görüşmeler tamamlanmadı.

... kişi, süreci izlemek gerekçesi ile, rapor verip görev almayı kabul etmedi.

Bu durumda gerekli görülen, üyelikleri yenilenenlerden resmi organlar oluşturulması, görevi yerine getirmesi değerlendirilecek olanların resmi olmayan organlarda görevlendirilmesi, tamamlanmamış olan görüşmelerin sürdürülmesi, süreci izleme tutumunu alanların ise tutumlarını değiştirip değiştirmeyeceklerinin beklenmesidir. Daha önce üye olmayanlardan örgüte bağlılığını ve verilecek görevi kabul edeceğini açıklayanlar resmi olmayan organlarda görevlendirilirken kendi belirledikleri ölçülerde görev kabul eden destekçiler ile faaliyetlere düzensiz katılan taraftarlar,

siyasi kampanyalar çerçevesinde harekete geçirilmek ve sürdürülen asli görevlere yardımcı kılınmaya çalışılmak durumundadır.

Benimsenmiş GT kararları çerçevesinde örgütlenmenin önündeki asli görevler:

teorik faaliyet ve yayın faaliyeti
basım, yayın, dağıtım
sosyalistlerin kazanılması
fabrika ve işyerleri hücreleri örgütlenmesi
mali destek sağlanması
gizli basım, dağıtım

olarak bulunmaktadır. Organlar oluşturulurken bir yandan bütün üyelerin organlarda görevlendirilmesi, öte yandan da bu görevleri yerine getirecek kadar organın kurulması göz önünde tutulmak durumundadır. Ancak üye sayısının azlığı, yeterince üyeden oluşan yeterince organ oluşturulmasını imkansızlaştırmaktadır. Bu durumda birden fazla görev yüklenilmesi gibi, organ yerine tek tek bireysel görevlendirmeler ise, hedeflenen işbölümüne dayanan organlı çalışma ve işleyişin zeminini ortadan kaldırmaktadır. Üyeliklerinin gözden geçirilmesi sürenler ve diğer bağlı çalışanların da içinde bulunduğu resmi olmayan organlar da bu eksiği dolduramaz. Oysa bütün görevlerin başarılı bir biçimde yerine getirilmesini güvenceye alabilmek için sağlam bir yapılanma ve işleyişin oturtulması ve yerleştirilmesi öncelik taşımaktadır. Buna bağlı olarak, görevlerin sınırlandırılması gündeme gelmek durumundadır.

Bir yandan üyeliklerin kendini siyasi faaliyete adayanlardan oluşması, diğer yandan da organların benimsenmiş işleyiş kurallarına göre çalışması yönünde sürdürülmekte olan yeniden yapılanmada, uygun bulunanların üyeliklerinin yenilenmesiyle siyasi faaliyetin yürütücüleriyle destekçilerinin konumlarının belirginleştirilmesi doğrultusunda

ilerlemeye ek olarak, daha önce olmayan bir ölçüde rapor alışverişi gerçekleştirildiği, aksayan (özellikle şehirlerarası) ilişkiler düzene bağlandığı gibi, gelirin ortalama bir ücretten fazlasına karşılık gelen bir aidat ve kişilerin maddi olarak desteklenmesi uygulamalarına başlanılarak sıkı, disiplinli, düzenli çalışan, bireysel hayatın kolektif hayata tabi olduğu bir örgütsel hayatın yerleştirilmesi doğrultusunda adımlar atıldı.

Yeniden yapılanma görevlerinin yanısıra, mevcut görev ve çalışmalar da, yeniden yapılanmanın belirleyiciliğinde sürdürülmekte. Sağlıklı bir gelişmeyi güvence altına alabilmek için, yaygınlaşmadan, büyümeden, nicelikten önce, ağırlık ve öncelik, disipline, verimliliğe, niteliğe verilmek zorunda.

İçinde bulunulan sorunların ve zayıflamanın sonucunda yayının sıklığı bir yıldır yarı yarıya düşmüş durumda. Mevcut koşullarda, bu tempo önümüzdeki dönem sürdürülmek durumunda. Yayını yeniden başlangıçtaki sıklığıyla çıkartabilmek için, hedef, program çalışmasının alt başlıklarında çalışmaların ilerlemesi ve ek olarak yayın için (yedeklenebilecek kadar) yazı birikiminin sağlanması. Bunun için ilk dönemde iki sayılık yazı hazırlanmalı.

Bildiriler, bültenler, varolan durumda, sürdürülen siyasi kampanyalara yönelik olarak hazırlanmakta. Bundan sonra amaçlanan ise, hedeflenen sınıf çalışmasının ihtiyaçlarına yönelik olarak yayınlanmaları. Aylık gibi bir düzene bağlanmaları da yine bu sınıf çalışmasının düzenliliğe kavuşturulmasının bir parçası ve ifadesi olmak üzere daha ileriye yönelik olarak hedeflenmekte.

Basım, yayın, dağıtım çalışmasının düzenli, verimli hale getirilmesi amacıyla (gayrı resmi nitelikli) büro çalışması başlatılması kararlaştırıldı.

Bir bölgedeki fabrika ilişkilerini değerlendirerek fabrika hücresi çalışmasını başlatmayı araştırmak üzere bir resmi olmayan organ oluşturuldu.

İlişki çıkartılmasını araştırmak üzere hedef alınan bir fabrikaya yönelik gayrı resmi bir çalışma başlatılması kararlaştırıldı.

Bir bölgede çalışma yapmak üzere hedef alınacak fabrika ve işyeri saptanması için tarama yapılması değerlendirilmekte.

Gözlemci olarak katılınmakta olan, tıkanıklığa uğrayan bir birlik platformundan çekilinmesi kararlaştırıldı.

Pratik yakınlıklar olduğu ileri sürülen bir grupla yazılı literatürümüzdeki ilkelerin savunusu temelinde görüşmeler sürdürülmekte.

Savunulan görüşleri benimseyerek taraftar olduğunu açıklayan çeşitli grup ve kişilerle ilişkiler (tatminkar olmasa da) olabildiği kadar düzenli sürdürülmekte. Bunlar, temel örgütsel yaklaşımlar aktarılarak kazanılmaya, örgütsel olarak bir adım ileri konuma getirilmeye çalışılmakta.

Seçimler, 1 Mayıs, vb. kampanyalarına yönelik olarak (gayrı resmi nitelikte) siyasi kampanya komiteleri oluşturuldu. Bu şekilde gerçekleştirilen siyasi faaliyetler sırasında da, siyasi hareketi yönlendirmesi gereken örgütün zayıflığı, eksikliği, dolayısıyla öncelikle örgütsel düzeyin, niteliğin yükseltilmesine herşeyden çok önem verilmesi gerektiği yine öne çıktı.

Üyelikleri yenilenenlerin resmi organlarda görevlendirilmeleri ve bu organlar temelinde, benimsenmiş kurallara uygun bir işleyişin yerleştirilmesi biçimindeki yeniden yapılandırma, en öndeki görev olarak duruyor. Yeniden yapılandırmanın gerektirdiği görevlerin dışında, sayısal daralmaya bağlı olarak yeterince üyeli, yeterince sayıda organ oluşturabilmenin gerektirdiği, örgütün benimsenmiş asli görevlerinin sınırlandırılması, daraltılması konusunun gelecek dönem için sonuçlandırılması, yeniden yapılandırma tamamlandığında toplanacak olan GT'nın görevidir. Yeniden

yapılandırma görevinin tamamlanmışlığı ise, üyelikleri gözden geçirilmekte olanların görevlerini yerine getirmelerine ilişkin değerlendirmelerin sonuçlanması ölçüsünde saptanmalıdır. Bu süreçte yeni üye (aday üyelik yoluyla) alınmamaktadır.

Siyasi faaliyetin yürütücüleriyle destekçilerini ayırt ederek örgütsel konumlarını belirginleştirmek üzere üyelikleri gözden geçirerek kriterlere uygunluk sağlandığı ölçüde yenilemek görevi doğrultusunda çalışmalar belirli bir noktaya ulaştırıldı. Bütün üyelerle teker teker görüşülerek tanımlanan yaklaşım çerçevesinde rapor istendi, verilecek her görevi kabul edeceğini ifade edenler görevlendirildi. Sürdürülen bu çalışmalar sonucunda, .. kişinin ayrıldığı saptandı; rapor veren ve görevini yerine getirdiği kanaatine ulaşılan .. kişinin üyeliği yenilendi; rapor vererek verilen görevi almayı kabul etmesine rağmen bir dizi gerekçeyle göreve başlamayan .. kişinin üyeliği yenilenmedi; verilecek her görevi yerine getirmek üzere rapor vermeyi kabul etmeyen, kendi kabul ettiği görevi alan .. kişi destekçi olarak görevlendirilmekte.

Bu durumda, üyelerle destekçilerin ayırt edilmesi -geçen süre içinde göreve başlamayan .. kişi dışında- tamamlanmıştır. Bireylere karşı haksızlık yapmamak açısından olsun, örgütlenmenin sağlıklılığını gözetmek açısından olsun, titizlik gösterilmiş, yapının bileşimini belirleyen kararlar defalarca ve uzun uzun gözden geçirerek alınmış olmakla birlikte, sürecin -üyeliği yenilenmemiş olan .. kişinin görevini yerine getirmesini beklemek üzere- daha da uzatılmasının örgütsel gelişmeye daha fazla zarar verebileceği göz önüne alınırsa, sonuç olarak, kayıt yenileme görevi esas olarak tamamlanmıştır, yeni GT gündemdedir.

Bu dönemde örgütlenmenin önündeki görevlere yönelik olarak, üyelikleri yenilenenler resmi organlarda; üyeliğe alınmamış olmakla birlikte her görevi almaya hazır olduğunu ifade eden bağlı kişiler gayrı resmi organlarda; kendi belirlediği ölçüde görev alan destekçiler yardımcı konumlarda görevlendirilmektedir. Örgütlenmenin önündeki asli görevler, teorik faaliyet ve yayın faaliyeti; basım, yayın, dağıtım;

sosyalistlerin kazanılması; fabrika ve işyerleri hücreleri örgütlenmesi; mali destek sağlanması; gizli basım, dağıtım olarak saptanmıştı. Mevcut üye sayısının, saptanan bütün görevlere karşılık gelecek yeterince sayıda resmi organ kurulmasına yeterli olmamasına bağlı olarak, yalnızca, teorik ve yayın çalışması ve bir bölgede fabrika ve işyerleri çalışması görevlerine yönelik resmi organlar kurulabilmiş, basın, yayın, dağıtım ve diğer fabrika ve işyerleri çalışmaları gayrı resmi organlarla sürdürülmekte, sosyalistlerin kazanılması, mali destek sağlanması ve gizli basım, dağıtım görevleri ise ancak ikincil görevler olarak yerine getirilebilmektedir.

Üye sayısının sayılan görevlerin hepsine yönelik olarak resmi organlar kurmaya yeterli olmaması sorunu, önümüzdeki GT'nın çözümlemesi gereken en önemli sorundur. Sayılan asli görevlerin azaltılıp azaltılmaması, eğer sınırlanırsa bunların hangi görevler olacağı, GT tarafından kararlaştırılmalıdır. Yeni GT'nın gündemde olmasına bağlı olarak söz konusu sorun da önümüzdeki tartışma gündemini oluşturur. Bu tartışma belirli bir olgunluğa ulaştığında toplanarak GT, sorunu karara bağlamalıdır. Bu doğrultuda, soruna ilişkin görüşler gecikmeden tartışma gündemine sunulmalıdır. Aynı şekilde, GT öncesi tartışma sürecinde yer alması istenen diğer konulardaki değerlendirmeler, öneriler, düşünceler de iletilmelidir. Tartışma ihtiyacı duyulan konular olarak sayılanlar arasında, örgütsel güvenlik, savunma gereksinimi, örgütlenmenin yapısı, örgütsel işleyiş, çalışma tarzı, sendikal politika, aile ilişkileri sorunları vardır. Saptanmış örgütsel kurallara uygun bir örgütsel hayatın yerleştirilmesi, yine önümüzdeki en önemli sorun olarak durmaktadır.

4. DÖNEM

BAĞLI ÇALIŞANLARA

Sorunlarımıza çözüm yolu olarak kökten bir müdahaleyi benimseyip uygulamaya girişmiş olduğumuz süreçte patlak veren 'dedikodu skandalı', sürecin üzücü ve yaralayıcı yönlerini ağırlaştırdı. Yaşadığımız yıpranma, ciddi ve zaman zaman sertleşen bir tartışmanın sonucunda köklü bir değişiklik yolunun seçilmiş olması yüzünden, bir dereceye kadar kaçınılmaz olmakla birlikte, sorunun belirli bir ölçü ve çerçeve içinde sınırlanması konusunda yeterince beceri gösteremeyerek kendimize verdiğimiz tahribatın olağan karşılanamayacak boyutlara varmış olduğu da kuşkusuz. Kişiler üzerinde kırıcı bir biçimde spekülasyona neden olunmasından da öteye, gizli bilgilerin ortaklaşa benimsenen sınırların dışına taşılarak açıklanması da bunun ifadesi.

Soruna şu ya da bu biçimde karışan bütün kişileri üzen bu bunalım, ilişkilerde belirli bir yaralanmaya neden olmuş olmakla kalmamalı, bunun sonucunda bu olumsuzluklardan ders çıkartılmasına, ilişkilerin, örgütsel hayatın daha sağlıklı bir düzeye yükseltilmesine vesile olmalıdır. Sorunun bu boyutlara tırmanmasına belki bazı somut kusurlar ve hatalar neden olmuştur, ama bu noktaya varılmasında bir çok kişinin rolü olması da göz önünde tutulduğunda, aslında aramızda sağlıklı bir siyasi hayatın yerleşemediği ve bu olayın da bunu su yüzüne çıkardığı saptanabilir. Gizlilik sınırlarının çiğnenmesine ilişkin hataların yanısıra, bireysel müdahalelerin örgütsel işleyişin yerine geçirilmesi ve yine kolektif hayatın güçlendirilmesi yerine kişilerin birbirlerine karşı rekabet, mücadele sürdürmesi tutumları da sağlıksız ilişkilerin kaynakları olarak öne çıkmaktadır.

Yıpratıcı bunalıma, örgütsel kurallara, işleyişe uyulmaması neden olmuştur. Sorunun kaynağında yatan sağlıksız tutumları giderebilmek için, örgütsel işleyişe,

organlara her şeyin önüne geçecek derecede ağırlık verilmelidir. Bu açıdan ihtiyaç duyulan tutum, resmi düzeyde, "bütün tartışmaların, değerlendirmelerin organlarda yapılması; bütün faaliyetin organlar tarafından gerçekleştirilmesi; kolektif inisiyatifin kişisel inisiyatifin önüne geçmesi" biçiminde benimsenmiştir. Gereken, bunun davranış biçimi olarak hayata geçirilmesidir. Bunalım yüzünden çektiğimiz sıkıntı, kendi kurallarımızı, işleyişimizi küçümsememeyi, önemsiz saymamayı bize öğretmeli, kolektif yaşamın gereklerini uygulayarak davranış biçimi düzeyinde bilince çıkartmamıza yardımcı olmalıdır.

Hareketimizin ilk çıkışında ileri sürdüğü "modern sanayi proletaryası temeli üzerinde yükselecek olan proletarya partisi" hedefi doğrultusunda yerine getirilmesi gerekenlerin gerçekleştirilmeyip farklı bir doğrultuda ilerleyerek ulaşılan konumlara, çeşitli dönemlerde karşı çıkanlardan oluşan bir grup, bu temel hedefe, komünist işçi partisi hedefine sahip çıkarak bir araya geldi. Komünist siyasi faaliyetin komünist program doğrultusunda gerçekleştirilmesi gereğinden hareketle öncelikle program çalışması başlatmayı, programatik görüşlerde anlaşmayı önüne koydu. Bu çalışmanın, daha sonraki faaliyetin örgütlü olarak birlikte sürdürülmesi için belirli bir yeterliliği sağlayacak düzeye ulaştığının kabul edildiği noktada örgütlenme adımları atıldı. Bu örgütlenme, önüne üç temel görev, programın yaratılması doğrultusunda teorik çalışma, mevcut sosyalistleri kazanmak üzere ideolojik mücadele ve fabrika ve işyeri hücreleri kurmak amaçlı işçi sınıfı içerisinde örgütlenme faaliyeti görevlerini koydu.

Bir işbölümü temelinde bu görevler doğrultusunda çalışmaya başlanması ise, hedeflenen sonuçları üretemediği ölçüde, örgütsel sorunları ve tartışmaları gündeme getirdi. Yapı, işleyiş ve faaliyete ilişkin sorunlar, öne koyulan görevlerin kabul edilebilir bir düzeyde yerine getirilememesi, özellikle fabrika ve işyeri hücreleri kurulması doğrultusundaki çalışmada adım atılamaması, planlı, düzenli, organlı çalışmanın yerleştirilememesi ve hatta kişisel yaşamların örgütlü kolektif yaşamın önüne geçmesi, örgütsel sorunların öncelikle ele alınmasını ve çeşitli düzeltme çabalarını gerekli kıldı. İlk önce, üstlenilen görevlerin yerine gelmemesinde kavrayış eksikliklerinin rolü bulunuyorsa bunları giderebilmek amacıyla, hedeflenen örgütlenme çalışmasına ve örgütsel işleyişe ilişkin perspektif ayrıntılandırılarak benimsendi. Ardından, bu ayrıntılandırılmış saptamaların ve işbölümünde

yeni düzenlemelerin örgütsel sorunları çözmeyi başaramaması üzerine, varolan yapı içerisinde bireylerin düzeltilerek saptanan perspektife uygun duruma getirilmesi denendi. Ancak bu çaba da istenen sonucu vermeyince, örgütsel sorunların giderilebilmesi için köklü bir dönüşüm, yeniden yapılanma yoluna gidilmesi kabul edildi.

Yeniden yapılanma biçimindeki köklü dönüşümün önde gelen yönü, siyasi faaliyetin yürütücüleriyle destekçileri arasındaki ayrımın belirginleştirilmesi ve böylece örgütlenmenin iç yapısının kendisini siyasi faaliyete adayanlardan oluşmasını sağlayarak sınırlarını netleştirmektir. Kolektif iradeyi siyasi faaliyetin yürütücüleriyle sınırlamanın, komünizmin evrensel örgütlenme ilkelerine uygun olarak örgütsel hukuk düzeyinde ifadesi, programatik görüşler ve örgütsel kuralları kabul etmek, aidat ödemek ve örgütlenmenin organlarında görev almaktır. Bu evrensel ilkelerin beyan düzeyinde kabul edilmesinden öteye, somut gerçeklik düzeyinde benimsenmesi, örgütlenmenin bir bütün olarak önüne ne görevler koyduğundan, nasıl bir aidat saptadığından ve bu saptananların ne biçimde yerine getirildiği ya da getirilmediğinden geçer. Komünist işçi partisinin yaratılması hedefi doğrultusunda komünist programın oluşturulması, örgütlenmenin organik olarak işçi sınıfı karakteri kazanması ve komünist örgütsel yapı, işleyiş ve çalışma tarzının yerleştirilmesi yönünde örgütlenmenin önüne koyduğu görevler, içinde bulunulan koşullara ve aşamaya uygun olarak, bütün pratik siyasi faaliyetin işçi sınıfı arasında fabrika ve işyeri hücreleri kurulması hedefiyle sürdürülmesine ve bu pratik faaliyeti temel alan diğer yayın, teknik, destek, uzmanlık türü çalışmalara karşılık gelmelidir. Aidat ise, kabaca gelirin ortalama işçi ücretinden fazlasına denk gelecek biçimde saptanarak yaşam koşullarının işçi sınıfının koşullarıyla benzeşmesine, ortaklaşmasına hizmet etmelidir.

Örgütlenmenin komünist işçi partisi hedefine doğru ilerleyebilmesine karşılık gelen özellikler kazanabilmesi açısından, komünizmin evrensel örgütlenme ilkeleri bu biçimde somutlanarak benimsenirken bunların tek tek bireylere uygulanması da örgütlenmenin sınırlarının belirlenmesini sağlamak üzeredir. Bireysel hayatı kolektif hayata tabi kılarak örgütlü çalışmanın herşeyin önüne geçmesini sağlayacak olan siyasi faaliyete adanmışlığın ölçüsü, maddi olanaklardan zamanına kadar herşeyiyle örgütsel çalışmaya bağlılığın göstergesi olmak üzere, bütün bilgilerin rapor edilerek verilecek her göreve hazır olunduğunun beyanı ve alınan görevin de yerine getirilmesidir. Örgütsel demokrasi, bu anlamda yeterli bulunanlarla sınırlanmalı, faaliyete değişik ölçülerde katkıda bulunan diğerleri de, bu sınırların dışında kalmak üzere, hareketi oluşturmalıdır.

Yeniden yapılanma, örgütsel sınırların netleştirilmesi temelinde, komünist örgütsel işleyişi yerleştirmelidir. İşbölümüne ve uzmanlaşmaya dayanan, planlı, düzenli, disiplinli, profesyonelce sürdürülen, gizlilik kurallarına uygun, sürekliliği güvenceye alınan bir çalışma hayata geçirilmelidir. Demokratik merkeziyetçiliğe dayanan organlı çalışmayla kolektif inisiyatif belirleyici olmalıdır. Organlar üstlendikleri görevleri yerine getirmek üzere çalışma programları hazırlayıp işbölümüne gitmeli, toplantılarını ve rapor alışverişini periyodik olarak gerçekleştirmelidir. Bunlar, örgütlenmenin kolektif iradesini oluşturan resmi organları için geçerli olduğu gibi, resmi olmayan organlarında da hedeflenmeli, oturtulmaya çalışılmalıdır. Komünist örgütsel işleyiş yerleştiği, üstlenilen görevler yerine geldiği ölçüde, gayrı resmi organların resmileşmesinin koşulları da oluşur.

Sözü edilen sıkı örgütlenmenin yaratılarak çalışmanın verimliliğinin, kalıcılığının sağlanması, bütün görevlerin başarılmasının önkoşuludur. Yaygın ilişkilere uzanan bir

hareketin bu ilişkileri sağlıklı bir biçimde yönlendirebilmesi, ancak her bakımdan, siyasi perspektifi, sınıfsal yönelişi, örgütsel yapısı, işleyişi, çalışma tarzı bakımından sağlam bir çekirdeğinin oluşmuş olmasıyla mümkündür. Bu yüzden genişleme ve yaygınlaşmaya oranla iç işleyiş ve yapının geliştirilmesine, planlılık, disiplin ve verimliliğin yerleştirilmesine, niteliğin yükseltilmesine öncelik verilmesi önem taşır.

Hareketin sağlam bir çekirdeğe sahip olarak gelişebilmesi, ilişkilerin bir bütün olarak örgütlülük düzeyinin yükselmesine hizmet edecek biçimde genişleyebilmesi, bu anlamda yığınsallaşmanın komünist örgütlenmenin yönlendirebileceği ölçüde olmasının sağlanabilmesi, örgütsel çalışmanın, siyasi faaliyetin bütünü içinde, planlı olarak yürütülmesini gerektirir. Atılacak adımların, görevlerin saptanması, örgütsel çalışmanın ulaşılmak istenen hedefleri ile içinde bulunulan koşulların göz önüne alınmasına, çalışmanın bu temelde aşamalandırılmasına dayanır. Çalışmanın planlı bir biçimde bu doğrultuda ilerleyebilmesi için, eldeki güçler, olanaklar da planlı bir biçimde kullanılmalı, kaynaklar kendiliğindenci bir biçimde rastgele dağıtılmayıp en hızlı biçimde konulan çalışma hedeflerine ulaşılarak yeni hedeflere yönelebilmek üzere tahsis edilmelidir. Bu, faaliyetlerin, görevlerin, belirli hedeflere odaklanacak, planlanan hedeflere ulaşılabilecek biçimde belirlenmesi, sınırlanması demektir.

Çalışmanın konulan hedefler doğrultusunda planlı bir biçimde gerçekleştirilmesi, görevlerin, varolan güçlerle ele alınan dönemde gerçekleştirilebilmesi ölçüsüne uygun olarak belirli bir kapsama karşılık gelecek biçimde saptanmasını, diğer görevlerin bu asli görevlerin belirleyiciliğinde, bu asli görevleri aksatmayacak biçimde yerine getirilmesini gerektirir. Sınırlı sayıda görevin asli görev olarak benimsenip diğerlerinin ikincil olarak ele alınmasının örgütsel ifadesi ise,

örgütlenmenin kendi içindeki işbölümüdür. Belirli görevlere belirli güçler ayrılmasının aracı olarak işbölümü, bütün organların, herkesin asli görevinin belirliliği, aynı zamanda çeşitli görevlere, önüne konan hedeflerle uyumlu, planlanan bir ölçüde ağırlık verilmesini de sağlar.

Bu çerçevede, örgütlenmenin önündeki asli görevler, saptanmış belirli görevlerdir. Bunlar, içinde bulunulan koşullarda, komünist programın üretilmesi doğrultusunda teorik çalışma ve yayın faaliyeti, ideolojik mücadeleyle varolan sosyalistlerin kazanılması çalışması ve işçi sınıfı içerisinde fabrika ve işyerleri hücreleri kurulması amacıyla siyasi faaliyet biçimindeki temel görevler ile yayının hazırlanması, basımı, dağıtımı için büro çalışması, mali destek sağlanması, belgelerin saklanması, çoğaltılması, dağıtılması biçiminde temel görevleri teknik ve maddi olarak destekleyen görevlerdir. Örgütlenmenin önüne koyduğu görevler, yeniden yapılanma çerçevesinde, örgütlenmenin planlı, düzenli, disiplinli, verimli bir işleyişe kavuşturulması, küçük de olsa kalıcı başarılarla ilerlemesi, gelişmesi doğrultusunda yeniden düzenlenme konusu olmuştur.

Yeniden yapılanmaya gidilmesine neden olan içinde bulunulan sorunların sonucu olarak yayın bir süredir yarı yarıya azalmış bir sıklıkla çıkarılmakta. Program çalışmasında ilerlenmesi ve yazı birikiminin sağlanması ölçüsünde yayının sıklığı yeniden artırılacak. Siyasi kampanyalara yönelik olarak hazırlanan bültenlerin sınıf çalışmasının ihtiyaçlarına göre yayınlanmaları ve bu çalışmanın düzene kavuşturulmasının ifadesi olarak düzenli çıkartılmaları hedeflenmekte. Basım, yayın, dağıtım çalışmasının düzenli hale getirilmesi için büro çalışması başlatılmakta. Bir bölgede fabrika hücresi çalışmasına yönelik olarak fabrika ilişkileri değerlendirilmekte. İlişki çıkartılmasını araştırmak üzere bir fabrikaya yönelik çalışma kararlaştırıldı. Bir bölgede hedef alınacak fabrika ve işyeri saptanması için tarama yapılması değerlendirilmekte.

Temel görüşleri benimsediklerini açıklayan çeşitli taraftar grup ve kişilerle, örgütsel yaklaşımlar temelinde kazanılmak amacıyla, yakınlık olduğu ileri sürülen gruplarla da temel görüşlerin savunusu temelinde görüşülmekte. Bu asli görevlerin yanısıra yürütülen siyasi kampanyalar ise, yine siyasi hareketi yönlendirmesi gereken örgütlenmenin düzeyinin, niteliğinin yükseltilmesi gerektiğini gösteriyor.

Sözü edilen asli görevler, örgütlenmenin önüne koyduğu hedeflere ilerleyişi bakımından belirleyici olduğu için, diğer görevler, siyasi kampanyalar, asli görevlere tabi olarak, onları aksatmayacak, güçlendirecek, bu asli görevlere hizmet edecek bir biçimde ele alınmak durumundadır. Dolayısıyla, bu asli görevlerle görevlendirilen, örgütlenmede yer alan ve bağlı çalışan bireylerin de önceliği bu görevlerdir, siyasi kampanya sürdürülmesi gibi diğer görevler ikincildir.

Örgütlenmenin gerçekleştirdiği işbölümü ve organları da bu görevlere yöneliktir. Örgütlenmede yer alan ve bağlı olarak çalışan bütün bireyler bu asli görevler doğrultusunda görevlendirilirken, destekçiler, taraftarlar, faaliyetlere düzensiz katılanlar ise, siyasi kampanyalar çerçevesinde harekete geçirildikleri gibi benimsenmiş asli görevlere yardımcı kılınmaya çalışılmak durumundadır. Siyasi faaliyetin destekçilerini de içerebilen kampanya komiteleri, taraftarların, faaliyete düzensiz katılanların harekete geçirilebilmesinin aracı olduğu gibi, örgütsel işbölümü açısından da ikincil konumdadır.

Bu anlamda, örgütlenmenin önündeki belirlenmiş bu asli görevlerin başarılması, diğer herşeyden önce gelir. Sürdürülen siyasi kampanyaların kalıcı kazanımlar sağlayabilmesi, örgütlenmenin hedeflenen yönde gelişmesine hizmet edebilmesi, saptanan asli görevlerin yerine getirilmesine bağlıdır. Bu görevler başarıldığı ölçüde, komünist bir programa sahip, organik olarak işçi sınıfı karakteri kazanan,

komünist örgütsel yapı, işleyiş ve çalışma tarzının yerleşmiş olduğu bir örgütlenme doğrultusunda ilerlemek mümkün olabilir. Komünist bir işçi örgütü hedefine ulaşıldığı ölçüde genişleme, yaygınlaşma doğrultusundaki görevler ağırlık kazanacaktır. Ama bu aşamadan uzak olunduğu sürece, büyümeden önce etkinliğe, yaygınlaşmadan önce sıkılığa, nicelikten önce niteliğe ağırlık vermek, örgütlenmenin, sağlıklı gelişebilmesi, komünist işçi partisinin yaratılması hedefine ilerleyebilmesi için bir zorunluluktur.

4. DÖNEM

ORGANLARIN RAPORLARI

I.

Organımız, komünizm anlayışımız doğrultusunda fabrika ve işyeri örgütlenmesi için faaliyet sürdürmek üzere oluşmuştur. Bu anlayış, komünist partinin temelinin sınıfın fabrika ve işyerindeki örgütlü hücrelerine dayandığı, komünistlerin örgütlenmelerinin de kaçınılmaz olarak ilk andan başlayarak buna uygun şekillenmesi gerektiğidir.

Fabrika/işyeri hücresi, fabrika/işyerinin kendisi ve onun ötesinde çevresi, bölgesi ve işçilerin tüm yaşam alanında da komünist siyasi faaliyeti yönetir. Komünist örgütün siyasi faaliyetinin örgütleyicisi ve yöneticisidir. Bunu hücrelerin bileşimi üzerinden merkezileşme düzeyleri içerisinde merkezi bir biçimde gerçekleştirir. Bu açıdan da komünist örgütlerin yapılanışı coğrafi değil üretim birimleri temellidir.

Bu noktada organımızın çalışması bir fabrika ve işyeri örgütlemenin çok ilerisinde bir faaliyettir. Parti oluşturma faaliyetinin, komünist anlayışı oluşturmanın, devrimin ve sosyalizmi kurmanın ilk adımlarıdır.

Sınıfın örgütlenmesi, basit olarak işçilerin örgütlenmesi sağdan soldan işçilerin toplanması değil, bizzatihi üretim sürecinde işçilik sıfatlarının sınıf sıfatıyla buluştuğu fabrika ve işyerlerinde örgütlenmesidir. Yani fabrikaların ve işyerlerinin örgütlenmesidir.

Önümüzdeki temel pratik görev, işçi sınıfı içerisinde siyasi çalışma ve örgütlenmedir. Organik bileşimimiz proleter bir karakter kazanıncaya kadar komünistler örgütü olarak, bütün pratik faaliyetimizi işçi sınıfı içerisinde sürdürmeli, bütün gücümüzle işçi sınıfı arasında çalışmalı, doğrudan siyasi faaliyet sürdüren bütün organlarımızı, taban örgütleri olarak hücrelerimizi işçi sınıfı arasında, fabrika/işyeri temelinde oluşturmalıyız.

Her türlü basım yayın ve sosyalistleri kazanma faaliyeti

de ancak bu çalışmayla sahicileşebilirken, tek tek sosyalistleri ancak böyle bir pratik örgütlenme faaliyetinde kazanabiliriz. Basım yayın ise ancak bu çalışmamıza araçlık edebildiği ölçüde anlamlanabilir.

Bunun için bütün kadrolarımızın ve ilişkilerimizin, bu düzeyde, bu düzeyin değişik yanlarının tariflerine ve ihtiyaçlarına göre işbölümüne tabi olmasını sağlamalıyız. Komünizm anlayışımızı, komünizm fikrini sınıfın kalbi olan fabrikalara bir daha sökülemez biçimde çakmalıyız. İşbölümümüz de herkesin, her birimin elindeki çekici bu hedefe vurmak üzere oluşmalıdır.

Önce sınıfa, giderek de topluma hegemonya sağlayabilmek ancak sınıfın öncülerini örgütlemiş fabrika ve işyeri hücreleri üzerinde yükselen örgüt eliyle gerçekleşebilir.

II.

Organ olarak çeşitli düzeylerde (üye, aday, ilişki) ve genişlikte yapılan toplantılarda üç çalışma alanını öne çıkartarak buralarda faaliyet yürütülmesine karar verilmiştir.

Bunlardan birincisi ve en önemli görüneni, A fabrikasında yürütülmesi düşünülen çalışmadır. Buradaki çalışma sonuçlarına ulaşmaya başladığı ölçüde hızlıca başka yerlere sıçrama olanaklarını da sunmaktadır. Bunun emareleri ortaya çıkmıştır. Bu açıdan organımız bütün örgütü de katarak burada yoğunlaşılmasını önermektedir.

Diğer alanlardan biri, bir sanayi bölgesindeki ileri ilişkimiz vasıtasıyla kendi işyerinde ve bu bölgede örgütlenme çalışması yapmaktır. Buradaki işyerleri genel olarak küçük ölçekli olduğundan örgütlediğimiz işçileri büyük fabrikalara kaydırma perspektifi de önümüzdedir.

Bu alanlardan diğeri ise, bir bölgede ağırlıklı olarak daha çok kamu çalışanlarına yönelik bir faaliyeti kapsamaktadır.

III.

Bu çalışmaları yaparken unutmamamız gereken hepsini kapsayan genellemelerin dışında, her alanın kendine özgü sorunları ve profilleri olduğudur.

İş koşulları, ücretler, sigorta ve sosyal haklar, özelleştirme, taşeronlaştırma, mesai, sendikalaşma vb. sorunları hem tek tek alan özelinde, hem de kapitalizmin geneli ve genel sorunlarıyla birleştirip etkin ve yaratıcı bir tarzda sunabilmeliyiz. Alanların kendi sorun ve gündemlerini sınıfın genel gündemine bağlayıp birleştirebilmeliyiz. Ekonomik mücadele ile politik mücadele arasındaki bağı mutlaka doğru bir biçimde kurmalıyız.

Önümüze koyduğumuz üç somut görev için çalışmalarımız sürüyor. Baştan da söylediğimiz gibi bu görevlerin başarılması ve sürekli bu tarzda geliştirilerek ilerletilmesi, örgütsel yürüyüşümüzün de karakterini belirleyecektir.

İlk görevler, sahici anlamda ilk somut çalışma olduğundan çilenin düğümünü çözmek gibi biraz zahmetli olacaktır ama çözdüğümüzde örgütümüzü istediğimiz biçim ve desende yapabiliriz. Bunun için bütün yoldaşlarımızı ve örgütsel olanaklarımızı bu çalışmaların başarılı olabilmesi için bir anlamda bu noktalara seferber etmek gerekmektedir.

X yerelindeki .. kişilik g. resmi organın önüne koymuş olduğu çalışmalar doğrultusunda, yapılan toplantılar sonucunda, bir takım kararlar alınmıştır.

1. İlişkilerin tespitinin, tasnifinin yapılması.
2. Büronun işleyişi ve kullanımı.
3. İşbölümü.
4. Yereldeki fabrikaların ve ana işkollarının tespiti.

Bu ortaklaşmalar üzerinden çalışmalara başlanmış; ilk elden büroda C. arkadaş görevlendirilmiş ve çalışmalar C. arkadaş üzerinden yürütülmüştür. Devamında ilişkilerimizin tasnifine gidilmiş; birinci, ikinci, üçüncü dereceden ilişkiler olarak tasnif edilmiş; ilk olarak işçi ilişkilerimizle olan bağların geliştirilmesi kararlaştırılmış ve yoğunluk A. ve B. arkadaş tarafından işçi ilişkilerine yönlendirilmiştir. Bunlarla başlatılan çalışmalar ve görüşmeler üzerinden fabrikaların dökümü çıkarılmaya çalışılmış, süreç içerisinde başarısız olunmuştur.

İkinci olarak başlatmış olduğumuz, ağırlığını genç arkadaşların teşkil ettiği ilişkiler olmasından kaynaklı, genç arkadaşların süreci kavraması, yayın organımızın okunması ve onların genç işçilerle ilişki kurmalarını sağlamaya yönelik çalışmalar olmuştur. Bu süreçte genç arkadaşların kendi içlerinde başlatmış oldukları eğitim çalışma grupları ise kendileri açısından olumlu gelişmeler sağlamış, ara ara kopukluklar yaşansa da devamı getirilmiştir.

X yerelindeki faaliyetlerin başka bir boyutu ise, dünya, Türkiye ve yerelimizdeki sorunlarla ilgili yapmış olduğumuz çalışmalar. Bu çalışmalar bizim başlatmış ya da bizim örgütlediğimiz kampanyalar olmasa da, sürece müdahil olmak, anti-demokratik uygulamalara sessiz kalmamak amacıyla, yerelimizdeki eylemliliklere katılarak, kendi sempatizanlarımızı, okurlarımızı da bu eylemliliklere katmak için çalışmalar yürütülmüştür.

Bunlardan bazıları, 12 Eylül'ü kınama mitingi, yoldaşları anma faaliyeti, Türkiye genelinde yapılan merkezi, kamu reformu yasa tasarısı ve köy hizmetlerinin özelleştirilmesine karşı olan miting, genç arkadaşlar tarafından 6 Kasım YÖK karşıtı eylem, X yerelimize bağlı Y yerelinde F tipleri, Filistin, Felluce Direnen Halklar Kazanacak kampanyası içerisinde yer alınmış, son olarak 19 Aralık katliamının yıldönümü çerçevesinde X yerelindeki etkinliklerde başından sonuna kadar yer alınmış, aktif olarak çalışmalara katılınmıştır.

Her katıldığımız çalışma, her yaptığımız eylem sonrası faaliyetlerin değerlendirmesi yapılmış, zaaflarımız, eksikliklerimiz, yanlışlarımız tartışılmış, bu çalışmalardan ders çıkarılması gerektiği bilince çıkarılmıştır.

Bu yaptıklarımızdan da ortaya çıkan, daha çok yeni oluşumuz ve bu işin çok daha başında oluşumuzdur. Zaman zaman hayatımızda yapmış olduğumuz çok küçük hataların, tembelliklerin, zaafların bize çok büyük şeylere mal olduğunu gördük, yaşadıkça anlıyoruz.

Küçük-burjuva zaaflarımızdan sıyrılarak, tembelliklerimizi üzerimizden atarak, süreci doğru şekilde kavrayarak, politik duruşumuzu ve durumumuzu daha da doğru algılayarak ilerleyeceğimizi biliyoruz; o zaman kolektifimizin daha hızlı, daha doğru kararlarla yürümeye ihtiyacı vardır. Yayınımızın düzenli çıkarılması, örgütlenme sorunlarımızı aşmaya, disiplin ve mücadeleye sıkı sıkıya sarılmaya ihtiyacımız var. Dünya halklarının kurtuluşunu emperyalizme karşı yürütülecek olan işçilerin birliği, halkların kardeşliği sloganı kadar gerçek ve nesnel olduğu bilinciyle mücadeleye sarılmalıyız.

YÖNETİCİ ORGANIN YAZISI:

Organ, yerel organ ya da yerel komite değil, fabrika ve

işyeri hücresi örgütleme organıdır. Çalışmanın önceliğini ve ağırlığını, büro çalışmaları ve kampanyalar değil, yoğunlaşılarak saptanılan belirli fabrika ve işyerlerine yönelik komünist örgütlenme çalışması oluşturmalıdır. İşbölümüne büro çalışmasından başlanması ve kendi içindeki işbölümünde büro çalışması görevine yer verilmesi, hedeflenenle çelişkilidir. Faaliyetin merkezine büro çalışmaları oturmamalıdır. İşçi ilişkilerine yönelik çalışmaların başarısız olması, bu çalışmaların durdurulmasına, bunlardan vaz geçilmesine neden olmamalıdır.

İşçi ilişkilerine yönelik çalışmaların başarısızlığına, genç ilişkilerin eğitiminin gerçekleştirilmesi, çeşitli siyasi kampanyalara başarılı aktif katılım eklendiğinde, yine hedeflenenle çelişen bir görünüm oluşur. Yürütülen faaliyet, büro çalışmasıyla gençlik temelinde siyasi kampanya çalışmalarının öne geçmesi ve belirleyiciliği biçiminde değil, organın tanımlanan görevine uygun dengeleri sağlamak üzere, fabrika ve işyeri hücreleri örgütlenmesine yönelik çalışmaların gerçekleştirilmesi, bunların büro gibi diğer çalışmaların önüne geçmesi ve belirleyicilik kazanması biçiminde olmalıdır. Bu doğrultuda, organın kendi içindeki işbölümünde bütün asli görevler, fabrika ve işyeri hücreleri örgütlenmesine yönelik çalışmalara karşılık gelmeli, büro çalışmaları ve siyasi kampanyalar ise, asli görevlerin aksatılmayacağı biçimde, yan görevler, ikincil işler olarak alınmalıdır. Organın örgütsel işbölümü içerisindeki görevine, tanımlanan hedefine uygun olarak, bu durumda, büro ve kampanya çalışmaları, sınıf çalışmasına hizmet etmeli, sınıf çalışması tarafından belirlenmelidir.

YK

Yazı Kurulu, faaliyetini iki yönde sürdürmeye çalışmıştır. Bu yönlerden biri, sadece kendi bileşimi üzerinden önüne koyduğu program çalışmasını yürütmek ve sonuca ulaştırmaktır. İkinci yön ise, bu çalışmanın yürütülmesi süreci boyunca yeni ilişkilere ulaşmak ve bu ilişkileri program çalışmasına çeşitli düzeylerde katmaktır. İki yönde de sınırlı gelişme gösterilebilmiştir. Bunun çeşitli nedenleri olup, en genel olarak durumumuzun ortalamasının içinde yazı kurulunun da olduğu; yazı kurulunu da etkilediği söylenebilir. Diğer işlerin bir bileşimi olmakla birlikte nispeten diğer alanlardan özerk olarak süren program çalışmasının daha verimli ve sonuç alıcı olması için bundan sonraki süreçte daha planlı ve yoğunlaştırılmış bir çalışmanın yürütülmesi gerekmektedir.

Yazı kurulunun faaliyet alanı ve görevi olması açısından program çalışması ve programın oluşturulmasını değerlendirirken, somut olarak ölçü alacağımız şey, programın temel konularının sıralanması ve bu açılardan ne kadar ürün ortaya koyulduğunun gösterilmesidir. Bu sayede sonuca ne kadar yaklaşabildiğimiz ortaya çıkacaktır.

Yazı kurulu sınırlı sayıda kişi ile faaliyet sürdürmektedir. Bir kişinin yazı üretimine sınırlı katılımı nedeniyle yazı üretimi daha az kişinin üzerindedir. Bu durum hızla değiştirilmesi gereken bir gerçeklik olmakla birlikte, dışından sınırlı sayıda destek alma imkanları vardır. Sınırlı sayısıyla da olsa yazı kurulunun önünde, esas olarak programın temel konularının bir an önce bitirilip, temellerinin ortaya çıkmasını sağlama görevi durmaktadır. Ancak bundan sonra ideolojik hegemonya mücadelesinin teorik ve politik imkanlarına gerçek anlamda kavuşmuş olacağız. Büyük oranda bu hegemonya mücadelesi içinde mücadelemize destek verecekleri, komünist çizgimize, programımıza çekmenin imkanları ortaya çıkacaktır. Bu açıdan,

esas olarak yazı kurulunun üstlendiği program çalışmasına katkıda bulanabilecek her yoldaşın enerjisini sevk etmesi sağlanmalıdır. Ayrıca yazı kurulu başta olmak üzere bütün yoldaşlar bu yönde katkıda bulunabilecek olan ilişkilerinin çizgimize kazanılması görevi ile özel olarak yükümlenmelidirler.

4. DÖNEM

YAZILAR, TARTIŞMALAR

33.

Yeniden yapılanma sürecimizde yayınlanan .. rapor benim açımdan tartışılmaya açık bir rapordur. Hem raporun bütünlüklü anlayışına (kaldı ki, bu yazıdaki anlayışa çok bütünlüklü denemez, çünkü yazının içinde farklı düzeylerde çelişkiler var) hem de altını çizdiği, sık sık tekrarladığı bir takım tespitlere itirazım var. Bu tespitlerden biri "görevlerin sınırlandırılması", bir diğeri "birden fazla görev alınmaması" ve diğerleri... Elbette bu cümlelere ve diğerlerine itirazım, yanlış kurulduğu için değil ya da kelime anlamlarına değil, o rapor bütünlüğünün içinde bir anlayışa tekabül ettiği ve yanlış zamanda kullanılmalarınadır. Bunlara ve diğer gözüme çarpan ve son raporda tartışılması istenen bazı başlıklara ilişkin, çok detaylı olmasa da, dilimin döndüğünce kendimi ifade etmeye çalışacağım.

Öncelikle şunu belirtmekte yarar var. Son GT'daki (öncesi ve anındaki) tavrımız ve hamlemiz doğru idi. Bugün bunu daha iyi test etme şansına sahibiz. Bu hamle doğru idi, fakat yeterli olmayacağını o zaman da tartışmalarımızda belirtmiştik, şimdi de tekrarlamakta yarar var. Hedefe varabilmemiz için bu yapılmış doğru hamleyi diğer doğru hamlelerle güçlendirmemiz gerekir.

Rapora dönersek, "birden fazla görev yüklenilmesi gibi, organ yerine tek tek bireysel görevlendirmeler ise, hedeflenen işbölümüne dayanan organlı çalışma ve işleyişin zeminini ortadan kaldırmaktadır" deniyor. En hafifinden "bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu" diyerek de başlanabilir bu tespitin eleştirisine. Hem bu tespiti yapıp hem de Turgut'u hiç bir organa almadan "tek" başına "bireysel" görevlendirmek (başka

tek görevlendirilenler de varmış, yani durum vahim) yoldaşların açıklaması gereken bir durumdur. Hadi bu özel bir durum diyerek geçiştirelim. Tespite dönersek, bu sorun bazı yoldaşlar için bugünün değil, daha yan yana geldiğimiz ilk günlerin de sorunuydu (bu anlamıyla bir iç tutarlılıklarının da olduğunu söylemek zorundayım) ve sürekli dillendirildi, hatta yazılı belgelerimize, sirkülasyonlarımıza girdi. Ben o günlerde de birden fazla görev yüklenilmesine olumlu bakıyor, hatta koşullarımızdan dolayı gerekli olduğunu söylüyordum. Bugün ise, aynı sorun için ve çözümü için, *birden fazla görev almaktan başka çaremizin olmadığını* söyleyeceğim. Çünkü önümüze koyduğumuz asli görevler zaten sınırlandırılmış, birbirine bağlı, biri yapıldığında öbürünün de yapılması bazen zorunlu, bazen kaçınılmaz olan görevlerdir. Teorik ve program çalışması, tartışılması (özellikle dışımızdaki sosyalistlerle), yayınlanması, dağıtımı (büro çalışması ve bürolar üzerinden dağıtımı) ve sınıf çalışması. Biz daha önce bilmem kaç kişiyle bunları layıkıyla yerine getiremedik, şimdi daralmış halimizle nasıl yerine getireceğiz, hem de *kendimizi, birden fazla görev almadan, sınırlayarak*. Kendimizi bütünüyle siyasi faaliyete adayan bizlerin görev söz konusu olduğunda çok da istekli olmamamızı benim açımdan anlamak zor. Anlamak zor, çünkü diğeri, bugünkü halimizle bir şey yapmaya (bir çoğumuzun yaptığı "iş" ne kadar zamanımızı alıyor biliyoruz) ya da yapabileceğimiz şeyleri de yapmaya engeldir. Bu koşulları ve koşullarımızı göz önüne almayan anlayış, kendini şartlandırmış anlayış, her koşulda bunlar geçerlidir diyen anlayış ilerlememize engeldir.

Biz 70 milyonluk ülkede 5-10 kişiyiz, 20 milyon işçinin, emekçinin olduğu ülkede 5-10 kişiyiz. Ama rapor öyle bir (ruh hali ile diyeceğim) yazılmış ki, sanki birileri bizi engellemese sınıf karakteri belli olmayan! halk hareketi olacağız. Yoksa şu cümlelerin raporun o bütünlüklü ruh hali

içerisinde *'ikaz'* edercesine yer almasını nasıl açıklayacağız? "Sağlıklı bir gelişmeyi güvence altına alabilmek için, yaygınlaşmadan, büyümeden, nicelikten önce, ağırlık ve öncelik, disipline, verimliliğe, niteliğe verilmek zorundadır." Tek başına okuduğumuzda hiç bir itirazımızın olmayacağı bu cümle yazının bütünü içinde öyle bir sırıtıyor ki bana bunca yaşadıklarımızdan sonra 'pes doğrusu' dedirtiyor. Sanki birileri engellemese biz hızla yaygınlaşıyoruz, büyüyoruz, sanki böyle bir 'ihtimal' var. (İhtimal demeyi bile fazladan görüyorum.) Bunu ancak bizi hiç tanımayan, mevcut durumumuzu hiç bilmeyen birileri söyleyebilir. Tabii bu birileri engin tarih deneyimlerini de hemen arka arkaya sıralayabilir. Ve ekler "sütten ağzı yanan yoğurdu üfleyerek yer" diye. Evet doğru, ama mecazi anlamında söylenmiş bu atasözünü biliyor ve kabul ediyor olsak da, karşımızda 'gerçek' yoğurdu üfleyerek yiyen bir yoldaşımızı gördüğümüzde, ya da gördüğümde diyeyim, olayın traji-komikliğini anlatabilmem ve anlayabilmem mümkün değil. Biz onlarca kişiyle, ilişkiyle ilgilenmiyoruz (yüzlerce demiyorum), kapıda sırada bekleyen aday üyeler dizili değil, hâlâ yaygınlaşmaktan, büyümekten korkan ruh halini daha önce de söylediğim gibi anlayamıyorum. Sırası gelmişken de bu 'nitelik' meselesine dair de bir iki laf ben edeyim.

Örgütsel nitelik gerçekten nitelikse kendi niceliğini de er ya da geç mutlaka yaratır, bundan kuşku duymuyorum, duymamak gerekir. Bizim doğru bir ideolojimiz, bunun ürünü bir programımız ya da programatik görüşlerimiz ve çizgimiz, elbette bunun taşıyıcısı bir örgütlenmemiz ve bütün bunların toplamı olan bir kimliğimiz varsa, ciddiyet ve samimiyetle çalışıyorsak eninde sonunda 'nitelikli' bir 'güç' oluruz. Dolayısıyla nitelikle niceliği karşı karşıya koymamız gerekmez. Ama şunu herkes gibi biliyorum, temel olan niteliktir. Nicelik niteliğe bağlı olarak bir anlam taşır. Bugünkü

niceliğimiz de varolan niteliğimizin bir ürünüdür, ondan bağımsız değildir. Sağlıklı gelişmemiz de, disiplinimiz de, verimliliğimiz de ve diğer yönlerimiz de niteliğimizle orantılıdır. Niteliğe haklı olarak vurgu yapıp arkasından önemli olan gelecektir deyip günü ihmal ettiğimizde o güzel gelecek ancak hayallerimizde kalır. Elbette günü kurtarmak için de geleceği feda etmemek lazım. Nitelik dediğimiz nedir ki zaten bu ikisinin dengesini kurmak değil midir?

Konuya geri dönersek, hazırlığın örgütlenmesi için çoğunluğu işçilerden oluşan organlara ihtiyacımız yok. (Öyle olsa itirazım da yok.) Çoğunluğu işçilerden oluşan organlar, parti öncesi hazırlık örgütünün kendisi zaten. Şu anda ihtiyacımız olan, sınıf bilincini almış, kendisini siyasi faaliyete adamış üyelerden oluşan 'nitelikli' profesyonel çalışan kişilerden oluşmuş organlardır. Bunun için de öncelikli görevlerimizi sıralarken daha ilk GT'dan bu yana, son GT'ya kadar hep ikinci sırada sosyalistleri örgütlemeyi, onlarla ilişkilenmeyi koyduk ve bunun için de özel organlar kurduk. Buna rağmen daha ilk sosyalist üye için önerildiğinde ayak direyen anlayış aynen devam etmektedir. Alınmış karara rağmen, GT'nın kararını yok sayarak bir takım düzenlemeler yapmak, GT kararlarını hiçe saymak hiç bir organın yetkisi dahilinde değildir. Öncelik sıralamamız bellidir. Eğer bir şeylerden vazgeçilecekse bile en sonuncudan başlanır. Yoksa sıralamaya ne gerek vardı. Buradan hareketle şu anki inisiyatifli yoldaşların GT kararlarını, yani kongre kararlarını çiğnediklerini söylüyorum. Eğer iki organ kuracak gücümüz varsa, bu, öncelikli olarak sıralamayı takip etmeyi ve ona uygun organ kurmayı gerektirirdi. Organların geçici olduğu gibi bir mazeret ise niyeti kesinlikle ortadan kaldırmayan bir mazerettir.

Önümüzdeki genel toplantı için tartışılması gereken sorunlardan biri olan görevlerin azaltılmasına ilişkin ise şunları

söyleyeceğim. Bugüne kadarki faaliyetimiz esnasında gerçekleştirdiğimiz GT'larda ortak anlaşmışlığımız olan öncelikli görevlerimiz, son GT'da aynen onaylanarak önümüzdeki GT'ya kadar geçerliliğini korumaktadır. Özel olarak, üyeliklerin yeniden gözden geçirilerek kriterlere uygunluk sağlandığı ölçüde yenilenmesi görevini de üstlenen seçilmiş yoldaşlar, bunun dışında, alınmış kararları da (eğer iş yapacaklarsa) hayata geçirmeye gayret etmelidirler. Biliyoruz ki cehennemin yolları da iyi niyet taşlarıyla döşelidir. Ama yol cehenneme çıkmaktadır. Sırf bu yüzden bile hiç kimse maksadını aşan iyi niyete sarılmamalıdır. Sıralamanın GT haricinde değiştirilmesi de böyle bir şeydir. Ben bu konu ile ilgili son söz olarak, daha önce belirlenmiş sıralamanın hâlâ geçerli olduğunu düşünüyorum. Ve mantıklı olanın ise, eğer bazı görevlerden vazgeçilecekse bile, sıralamanın sonundan başlanması gerektiğini söylüyorum.

Biliyorum ki örgütlü bir bileşenin gücü, onun sayısal gücünden her zaman fazladır. Bu fazlalığın sebebi örgüttür. Örgütün gücü de bilimsel dünya görüşünden, haklılığından, meşruluğundan gelir. Evet kendini bütünüyle siyasi faaliyete adayanlardan oluşan, küçük de olsa, organlı çalışan, fedakarca çalışan, birden fazla görevi üstlenebilen üyelerden oluşan bir örgüt, disiplinli, üreten, yaratan, etkileyen, dönüşen, dönüştüren bir üye ve taraftarlar örgütü haline gelir, sınıfı da örgütler, toplumu da.

Yine biliyorum ki, karamsarlık, güvensizlik, toplumsal kötülüklerin, örgütsel sorunların nedenlerini tam kavramayan, anlayamayan ve onlara çözüm bulamayan, mücadele yeteneğini kaybetmiş bir hal 'komünistin' hali değildir. Sınıf bilincini tam alamamış küçük-burjuvanın ruh halidir. *En büyük çaresizlik mücadele etmemektir.* Örgüte, örgütlülüğe güvenmemek, içinde bulunduğumuz sürecin özgünlüğünden kaynaklanan olumsuzlukları, sorunları ön plana çıkartmak, her

zaman örgüte, mücadeleye zarar vermiştir, onu zayıflatmıştır. Örgütlü olmak bir avantaj ise yaşadığımız sorunları sadece belirlemek yerine bu avantajı kullanarak çözümler üretmek, müdahale etmek, örgütün çalışmasını, işleyişini güçlendirmek, *moral motivasyonu artırmak için gayret göstermek* gerekiyor. Bilinçli ya da bilinçsiz örgütün işleyişini, karar gücünü, etkisini, yürüyüşünü, iş yapma kapasitesini zayıflatan her davranış, her adım mücadeleye ve örgüte vurulmuş bir darbedir. Kaçınılmaz olarak yenilgiyi de beraberinde getirir.

Aynı raporda "siyasi faaliyetler sırasında da siyasi hareketi yönlendirmesi gereken örgütün zayıflığı, eksikliği" tespit edilmiş, yine devamında "çözüm olarak" "örgütsel niteliğin" yükseltilmesi gösterilmiş. Yine en başından beri sorunumuz olan bu tespit doğru da, örgütsel niteliğin nasıl yükseltileceğine dair yol, yöntem ve araçlar belirtilmemiş. Satır aralarında organlı çalışma, disiplin, işleyiş gibi şeyler sıralanıyor, ama bunlar zaten olması gerekenler ve yarım yamalak da olsa yapıyoruz. Bence bu nitelik yükseltilmesinin tek çözümü ve aracı *örgüt içi eğitim*dir. Yani günün moda deyimiyle eğitim şart!

Her örgütlenmede (örgüt, parti, grup, çevre) eğitim, altı çizilerek, önemi konusuna çok özel vurgular yapılarak gündeme gelir. Herkes için çok önemli, vazgeçilmez bir konudur, eğitim. Ya bizim için? Örgütümüz için örgüt içi eğitimin önemi ne diye sorarsak ilginç bir tablo çıkar karşımıza. İlginçliği şuradadır: Ya bu önemi konusunda dışımızda genel kabul gören eğitim mevzusu örgütümüz açısından geçersizdir, böyle bir kabulü yoktur. Ya da bizim varolan örgütümüz bir bütün olarak 'doğal' eğitimlidir, eğitilmeye ihtiyacı yoktur. Bu konu üzerine en başından beri hemen hemen hiç konuşulmamasının, tartışılmamasının, önemi kabul ediliyorsa (ki tersini düşünen olduğunu zannetmiyorum) ciddi hazırlıklar yapılıp planlanmamasının,

programlanmamasının sebebi bu iki şıktan biri olsa gerek. Bir çok konuda olduğu gibi, örgütümüzün örgüt içi eğitim konusunda da bir zaaf içerisinde olduğunu da tespit etmemiz gerekir. Belki bu söylediklerim eğitimin gündeme gelmesine vesile olur, ama bu konu başlı başına bir yazı konusudur. Eğitim anlayışımızı, yöntem ve araçlarını tarif etmemiz, planlamamız, bütünsel bir tarzda ele alarak ortak dili, ortak davranışı içselleştirebilmemiz gerekir. Sosyalist birey, insan, kendiliğinden bir sürecin değil, bilinçli bir iradi çabanın ürünüdür. Bu iradi çabanın temeli eğitimdir.

Sınıf çalışması konusu da örgütümüz açısından tıpkı eğitim sorunu gibi sorunlu bir çalışma alanıdır. Çok önem verdiğimiz bu alan için (hatta o kadar önemli ki, inisiyatifli yoldaşlar kongre kararlarını bile gözardı ederek bu çalışmayı öncelikli hale getirebiliyorlar) ilk günden itibaren organlar kuruldu, ama sınıf çalışmasında bir adım atılamadı. Elbette vazgeçmeyeceğiz. Çünkü biz sınıf çalışması alanında bir sıçrama yapmak zorundayız. Bu bizim varlık nedenimiz. Ama daha önce de dilimin döndüğünce anlatmaya çalıştığım gibi, bu konu bizim için tam bir kısır döngüdür. Kısır döngü olmasının nedeni şudur: Sınıfın öncülerini ve sınıfı örgütleyebilmek için, hatta sınıfa seslenebilmek için bile, öncelikle teorik-programatik ve buna uygun geliştirdiğimiz politik-örgütsel çizgimizin olması gerekir. Bunlar sınıf çalışması için olmazsa olmaz önkoşullardır. Biz bunlara sahip miyiz? Hayır. Bu önkoşullar yerine getirilse bile, yani politik-örgütsel çizgiye sahip olsak bile, bunlar tek başına yine yeterli değildir. Bu örgütsel-politik çizgimizi sınıf içinde yürüteceğimiz 'gündelik' çalışma ile (2-3 ayda bir çıkacak bir bülteni fabrika dışında bir yerlerde dağıtarak değil) programlı çalışma ile ete kemiğe büründürmeliyiz. Bu gündelik çalışma programı ise politik-örgütsel çizginin ışığında, yol göstericiliğinde ortaya çıkacaktır. Var mı bizim böyle bir programımız? Öne çıkan tüm politik

gündemleri bu temelde ele alıp politik-örgütsel çizgimizin ışığında sınıf perspektifine uygun hale getirip sınıf çalışmasında kullanır hale getirebiliriz. Neden bülten çıkaramadığımız, zorlandığımız bu kadar netken, hâlâ bu çalışma üzerinden kendimizi değerlendirmemiz bir kısır döngü değildir de nedir? Bizim neden sınıf çalışmasında bir adım atamadığımız ve atamayacağımız ortada değil mi? Politik çizgimiz yok, sınıf çalışmasına dair programımız yok. Öncelik sıralamamızın doğruluğu da bir kez daha kanıtlanmış olmuyor mu? Bu sıralamayı değiştirmek bize bir şey kazandırmayacaktır. Bize kazandıracak olan, bu sıralamayı doğru biçimde hayata, pratiğe geçirmek olacaktır.

Örgütlenme alanında en önemli sorunlarımızdan biri de illegalite, illegal çalışmayı oturtma, güçlendirmedir. Burjuva legalliğini sonuna kadar istismar konusunda büyük ihtimalle hemfikirizdir. Bunu yaparken illegaliteyi de *'örgütsel bir varlık alanı'* yaratmak için kullanmalıyız. İllegal örgütsel alan yaratmayan, bunu perspektif alıp öteki herşeyi buna tabi kılmayan bir komünist faaliyet iddiası, ciddiye alınır bir iddia olamaz. Bu boyutuyla da kendimizi, örgütümüzü değerlendirmeye alıp sonuç alıcı önlemler almalıyız.

Örgütsel niteliği yükseltmemiz gerektiğini söylediğimizde, o nitelik yükseltilmesinin olmazsa olmazlarından birinin de bu alan olduğunu biliyoruz. Yani illegalite alanı. Örgüt içinde canlı ve devrimci bir yaşamı sürekli egemen kılmak, disiplini güçlendirmek, kurallı yaşamı oturtmak, yeraltı yaşamının gerekleri konusunda yetkinleşmek, örgütün güvenliği üzerine sorumlu davranmak, militanlık, özveri, adanmışlık, örgütsel niteliğin yükseltilmesinin temel önemde önkoşullarından bazılarıdır. Bütün bunlarda başarı sağlamanın yolu ise, daha önce söylediğim gibi, teorik ve pratik yönleriyle örgüt içi eğitimdir.

Tam da bu noktada bir hatırlatma daha yapmak isterim.

Önceliklerimizi gözardı etmeden, önceliklerimizi sekteye uğratmadan, mevcut ilişkilerimizin, çeperimizin içinden iyi unsurları, bilinçli, yönlendirici, hatta 'özendirici' müdahalelerle yeni aday üyeler olarak kazanmalıyız. Bu onların örgütlü yaşamın çok yönlü eğiticiliği, öğreticiliği ortamında komünist olarak gelişmelerinin de en iyi yoludur ve bizim kazanımımızdır. Kadrolaşma sorunumuz, örgütümüzü güçlendirme, hedeflerimizi pratiğe geçirme doğrultusunda elbette kapsamlı ve çok yönlü olmasıyla beraber önemli bir sorunumuzdur. Bu sorun, içinde bulunduğumuz koşulları ve açmazları göz önüne aldığımda sendikal politikadan da, aile ilişkileri sorunundan da öncelikli ve önemlidir diye düşünüyorum. Bu sorun da başlı başına bir yazı, hem de detaylı ve teknik yönleriyle öne çıkacak bir yazı konusudur.

Yeniden yapılanma sürecinin en önemli bölümü olan kayıt yenileme işinin bitirilmiş olduğunu öğrendik. Bundan sonra sürecin devamı için:

Öncelikli olarak, yeni üyelerle en kısa zamanda GT'nın yapılması gerekir. Tartışılması gereken belirlenmiş konular var. Daha önceki süreçlerimizden bildiğimiz gibi, tartışma hızımız ve tartışmalara katılımımız çok zayıf. Elbette tartışmaya da ihtiyacımız var. Ama bu tartışmalar GT'nın önünde engel olmamalı. Tartışmaları GT sonrası zamana da yayarak sonuç alabilmeliyiz. GT sürecine sıkıştırmakla sonuç alamayacağımızı biliyoruz.

İkinci olarak, en kısa zamanda yapılacak GT'da seçilecek yönetici organ, ilk olarak organlaşmayı gerçekleştirmeli. Yine bu organ, eğer varsa aday üyeleri, eğer yoksa yeni aday üyeleri tespit etmeli, bir programla bu adayların üye statüsüne geçişleri hızlandırılmalıdır.

Görevlerin sınırlandırılması, şu an için, benim açımdan söz konusu değil. Eğer önceki GT'lardaki kendimizi tarifimiz hâlâ geçerli ise, görevlerimiz de aynen geçerlidir. Eğer biz bu

tespit edilmiş görevleri yerine getiremeyeceksek, o durumda isek, görevleri değil kendimizi değerlendirip yeniden tarif etmeliyiz. O tarife göre de görevler ortaya çıkar herhalde.

Bizim bugün öncelikli görevimiz dergi çalışmasıdır. Yani ideolojik-teorik çalışmayı bitirip programı oluşturmaktır. Bunu yapmadan sınıfa gidelim demek, hiç bir şey yapmamayı savunmaktır. O yüzden "biz sınıf çalışması yapıyor muyuz?" "öncelikle sınıf çalışmasına mı yoğunlaşacağız?" türünden soruların cevabı, evet biz sınıf çalışması yapacağız ama bir programla ve o programla donanmış, silahlanmış kadrolarladır. Bu çalışmayı yapmadan sınıfa gidelim demek, tek organ olalım sınıfı örgütleyelim demek, ayakları yere basmayan boş önerilerdir. Çünkü sınıfa gitmekten sınıfın öncülerini örgütlemeyi anlıyorsak, o öncülerin soracağı bir çok soruya "biz daha o konuyu tartışıyoruz" olacaktır. Yok böyle değilse, tersini savunan yoldaşların neden sınıf çalışması yapamadığımızı açıklamaları gerekir.

Şunu da görmemiz lazım. Kendi içimizde, kendimizle sınırlı bir örgütsel gelişme çabası sonuç vermeyeceği gibi, giderek örgütsel tükenmeye de yol açar. (Tam da bu durumda mıyız nedir?) Örgütsel gelişmeyi hiç bir zaman politik faaliyetten ayrı ele almamalıyız. (Mitinglere gitmeyelim, pankart açmayalım diyenlerin bizi nasıl bir sona ittiğini görmemiz lazım.) Örgütsel gelişme sınıfa yönelik (her türden mücadele biçimi ile) pratik-politik faaliyet içerisinde yaşanabilir. Örgütsel gelişmeyle (nitelik, nicelik) siyasal pratik arasında kopmaz bir ilişki, dolaysız bir bağ vardır.

Son olarak, bir bütün olarak örgütlenmemizde ve organlarda ortak çalışma bilinci ve moral birliğini güçlendirmeliyiz. Ortak çalışmanın zayıflaması, amatör çalışma yöntemlerinin gelişmesi, sıkı disiplin yokluğu, örgütsel dağınıklığa yol açar. Örgütsel dağınıklık, ortak irade ve eylem birliğini zedeler ve hedeflerimizi pratiğe geçirmemizi engeller.

Buna izin vermemeliyiz.

Yoldaşça selamlar
A. EKİM

34.

Yönetici organ, son raporunda, kayıt yenilemenin tamamlanarak yeni GT'nın gündemde olduğunu saptamış, GT'nın, tartışmaların olgunlaşmasına bağlı olarak toplanıp gündemdeki sorunları karara bağlaması gerektiğini ifade etmişti. Bu doğrultuda yazılan yazılar, sorunların tartışılabilmesine olanak ve zemin oluşturmak durumundadır.

Gündemdeki sorunlar, bir bakıma, başlangıçtan beri varlığını sürdürmektedir, çeşitli çabalara rağmen ortadan kaldırılamamışlardır. Ama aslında söz konusu sorunlar çok boyutludur ve bu boyutlar birbirlerinden ayırt edilebilip teker teker giderilebildiği ölçüde, sorunların çözümlenmeleri doğrultusunda ilerlenebilmesi ve bunların bütünüyle ortadan kaldırılabilmesi mümkün olabilir. Bu noktada, içinde bulunulan koşullarda, sorunun diğer yönlerinin çözümlenebilmesinin olanağını sağlayacak, bunu kolaylaştıracak düzeyin, halkanın öncelikle yakalanabilmesi önem taşımaktadır.

Şimdiye kadarki GT tartışma ve kararları, henüz sorunların bütünüyle ortadan kalkması anlamında, sonuca ulaşmayı sağlamamış olsa da, bu doğrultuda yol alınmasına, ilerlenmesine karşılık gelmektedir. 1. GT'da niteliğe ilişkin tanımlama yapılmış, 2. GT'da bunun gerekleri, işleyiş, yapı ve çalışma hedefleri düzeyinde ayrıntılandırılmıştır. 3. GT'da sorun, üyelerin üyelik kriterlerine uygunluğu sorunu olarak ele alınmış, 4. GT'da kararlaştırılan kayıt yenileme ise, siyasi faaliyetin yürütücüleriyle destekçilerini ayırt ederek örgüt içerisinde burjuva anlayışları yeniden üreten maddi temeli gidermiştir. Bunların ardından şimdi artık öne çıkan, anlayış farklılıklarıdır. Yapı, işleyiş, çalışma tarzı açısından komünist anlayış netleştirilmeli, üzerinde ortaklaşılmalıdır.

Bütünlüklü düşünüldüğünde denebilir ki, anlayışların tartışılıp çözümlenmesi de sorunları tamamen ortadan kaldırmayacaktır. Pratik yetersizlik, güçsüzlük, eksiklik türünden yönlerin de ayrıca ele alınması gerekecektir. Hiç bir düzey otomatik olarak diğer düzeylerin çözümlenmesini sağlamadığından her düzeyin ayrı ayrı kendi düzeyinde ele alınması, çözümlenmesi zorunludur. Ama bugünkü koşullarımızda, anlayışların tartışılmasının diğer boyutların önüne geçtiği, ön plana çıktığı görülebilir.

Anlayışlar konusunda, sosyalist harekette yaygın olan ve özellikle geçmiş geleneğimiz açısından belirleyicilik taşıyan anlayışın etkilerinden arınmak, komünist anlayışı netleştirerek hakim kılmak gerekiyor. Yaygın anlayış, küçük bir grup politikacının topluma seslenerek kitlesel destek yaratmak için rekabet ettikleri burjuva politik anlayıştır. Bu anlayışın ortaya koyduğu politikanın, komünizm hedefi doğrultusunda işçi sınıfının mücadele koşullarının incelenmesine, bilimsel temellere dayanması söz konusu değildir. Bu politika çerçevesinde toplumun önüne çıkartılan tutumlar, daha çok, yığınsal destek sağlayabilmek için seslenilen kesimin varolan duygularına, önyargılarına uyumlu bir nitelik taşır. Seslenilen kitlenin ise, sınıfsal niteliğinden çok, desteğinin kazanılması öne geçer. Sınıfsal karakteri ikinci planda kalan bu kitlenin örgütlenmesi de, işlevleri politikacı dar grubu izlemek, desteklemek olan, dolayısıyla işbölümüne, kolektif işleyişe ihtiyaç duymadan yukarıdan atanan 'sorumlular' tarafından yönlendirilen 'kalabalıklar' biçimindedir.

Oysa komünist anlayış, öne sürülen politikaların bilimsel bir temele, bir komünist programa dayandırılmasını, bu politikaların işçi sınıfının maddi gücüyle toplumun önüne konulmasını, işçi sınıfının parçası, önderi olan komünist partinin evrensel komünist örgütsel ilkelere uygun yapı, işleyiş, çalışmaya sahip olmasını gerektirir. Komünist işçi partisinin

hedeflenmesi ise, ancak bu özellikleri kazanmaya hizmet edecek bir süreçle mümkündür. Bu açıdan, içinde bulunulan koşullarda, hedefe ilerlemeye karşılık gelen adımların atılması belirleyici önemdedir. Öne konulan görevlerin, önceliklerin bu doğrultuda saptanması, komünist anlayışın benimsenmesinin ölçütüdür.

Aslında bunlar, çeşitli düzeylerde, bir çok defa ifade edilmiş, tekrarlanmıştır. Fazla tartışma konusu edilmemeleri ise, bütünüyle onaylanmaları ya da üzerlerinde gereken ölçüde bir anlaşmışlık bulunması demek de değildir. Atılmaya çalışılan pratik adımlar, aynı sorunları yeniden gündeme getirmekte, pratik işlere, öne konulan görevlere, önceliklere ilişkin değerlendirmeler anlayış tartışmalarına yol açmaktadır. Bu durumda, söz konusu anlayış tartışmalarının, pratikte ortaya çıkan farklılıklara, çelişkilere ve bunların değerlendirildiği yazılara dayanarak ilerletilmeye, sonuca vardırılmaya çalışılması gerekiyor.

A.EKİM'İN YAZISI VE ANLAYIŞ TARTIŞMALARI

A. Ekim'in, yönetici organın ikinci raporunu aylar sonra eleştirdiği yazısı, anlayış tartışmalarına yönelik olarak önemli malzeme sağlıyor. Yazının ilk dikkati çeken yönü, aşağılamaya, hatta hakarete kadar varan ağır üslubudur. Yoldaş olarak nitelenen insanlar, "korkak ruh hali", "iş yapacaklarsa", "yoğurdu üflemek" vb diye alay konusu edilmektedir. Bunların içinde belki de en vahimi, "iyi niyetin" bir kenara bırakılmasıdır. Bu da daha bir avuç insanken birbirine karşı politik mücadele yürütmeye yönelen, birbiriyle rekabete koşullanmış bir bakış açısını, anlayışı yansıtmaktadır. Ne yazık ki, (belki de bütün sosyalist harekette) herkesin en iyi bildiği şey, birbiriyle mücadele ve polemiktir. Dışa yönelik, gerçek anlamda iş yapma konusundaki durgunluk, sıra iç mücadeleye gelince yerini ateşli bir heyecana, canlanmaya bırakır. Ama

açıktır ki, enerjinin, çabaların birbiriyle uğraşmaya harcanması, gelişmenin, ilerlemenin önünde engel teşkil eder.

Bu anlamda, yazının değinilen ağır üslubunun, içe, birbirine yönelik politik mücadele kavrayışından kaynaklandığını düşünmek gerekir. Bu yazısına bakılırsa, A. Ekim, farklı bir anlayışın yönetici organa hakim olarak GT kararlarını çiğneyip tasfiyeciliğe giriştiği yargısına ulaşmakta ve buna karşı savaş açmaktadır. Bu durumda, *iyi niyet bir kenara konulduğuna göre*, hakaretler, suçlamalar da, yönetici organın kendi adı yerine "inisiyatifli yoldaşlar" olarak anılması da, hep başlatılan politik mücadelenin taktikleri, manevraları olarak değerlendirilebilir ve öyle değerlendirilmelidir.

Yazı, yönetici organın tartışma gündemine koyduğu "bütün görevlere yönelik yeterince resmi organ kurulamaması" sorununu eksen alıp çeşitli alanlara ilişkin görüş ve değerlendirmeleri sıralamaktadır. Bunların gündeme getirdiği, yol açtığı anlayış tartışmalarıyla karşılaştırılınca, sözü edilen "görevlerin sınırlandırılması" sorunu, daha ikincil önemde, bir anlamda ayrıntı düzeyinde kalmaktadır. Çünkü anlayış düzeyindeki sorunlar ilkeseldir, niteliği tanımlayıcı özelliktedir; buna karşılık, sahip olunan anlayışın gereklilikleri çerçevesi içerisinde olmak koşuluyla, görevlerin birbirlerine göre ağırlıkları, öncelikleri, büyük ölçüde dışımızdaki ve kendimize ait koşullara bağlıdır, bu anlamda konjonktürsel niteliktedir.

Yönetici organın raporunda açıklandığı gibi, bu dönemde, fiziki güç yetersizliği sorununa bağlı olarak sosyalistleri kazanmakla görevli bir resmi organ kurulamamış, bu görev ikincil olarak yerine getirilmektedir. Yazı, yönetici organın GT kararlarını çiğnediği suçlamasını buna dayandırmaktadır. Ayrı bir sosyalistleri örgütleme organı oluşturulmamasını görev sıralamasının değiştirilmesiyle özdeşleştiren bu suçlama haklı değildir. Bilindiği gibi, 1. GT'da temel görevler, komünist programın üretilmesi doğrultusunda

teorik çalışma, sosyalistleri kazanmak üzere ideolojik mücadele ve fabrika ve işyeri hücreleri kurulması amacıyla örgütlenme faaliyeti olarak üç madde biçiminde saptanmakla birlikte, birinci dönemde de sosyalistleri örgütlemek için ayrı organ kurulmamış, bu görevin daha çok, yayında sürüdürülecek ideolojik mücadeleyle yerine getirilmesi tercih edilmiştir. 2. GT'da sosyalistlerle ilişki sürdürmek üzere özel bir örgütlenme organı kurulması önerisinin arkasındaki en önemli gerekçe ise, örgütsel işbölümünün hayata geçirilmesi, fabrika ve işyeri hücresi örgütleme organlarının, asli görevlerinin yanısıra dışımızdaki sosyalistlerle mevcut ilişkileri sürdürüyor olmaktan çıkıp bütünüyle kendi görevlerini yerlerine getirmelerinin sağlanmasıydı. 3. GT'dan sonra da, önceki dönemdeki sosyalistleri örgütleme organı başarılı bulunmayıp bu görev yönetici organ tarafından üstlenilmişti. Bu konuda içinde bulunulan dönemdeki tutumun önceki uygulamalardan kökten farklılığı yoktur. Varolan koşullarda özel olarak sosyalistleri örgütlemek üzere bir organ kurulamamış olmakla birlikte, bu görev fiilen yönetici organ tarafından yerine getirilmekte, söz konusu ilişkilere yönelik olarak gerektiğinde çeşitli yoldaşlar da görevlendirilmektedir.

Bu anlamda, siyasi bir tutum değişikliği, GT kararlarının, kolektif iradenin çiğnenmesi söz konusu değildir. Yönetici organın işaret ettiği sorun, esas olarak çalışmanın örgütlenmesine ilişkin, daha çok varolan koşulların ürünü, pratik bir sorundur. GT kararlarının çiğnendiği suçlamasıyla yazıda bu sorunun siyasi bir soruna dönüştürülmesi ise, anlayışlar tartışmasının gündeme getirilmesinden başka bir anlama gelmez.

Anlayış sorunlarının tartışılması açısından, yazı, değindiği çeşitli konularla geniş bir zemin sunuyor. Yazıda ilk önce "birden fazla görev alınması" sorununa ilişkin olarak örgütsel işbölümü konusu gündeme geliyor. Kendini siyasi

faaliyete adayanların birden fazla görev alması gerektiği ileri sürülüyor. Hemen bu noktada örgütsel yapı konusunda anlayış tartışması ortaya çıkıyor. Açık olması gerekir ki, gerçekleştirilen toplam iş, çalışma ile bu toplam işin hangi alanlara, görevlere ayrıldığı, bölündüğü birbirlerinden bütünüyle farklı şeylerdir. Kendini siyasi faaliyete adamak demek, bütün hayatını siyasi faaliyetine tabi kılmaktır, varolan koşullar altında mümkün olan, elinden gelen azami çabayı, enerjiyi siyasi faaliyete harcamaktır. Ama bu harcanan çabanın nasıl verimli olacağı, en çok işin nasıl yerine getirilebileceği ayrı bir konudur. Bu çabanın birden çok alana dağıtılmasının en verimli olacağı, en çok iş yapılmasını sağlayacağı hiç doğru değildir, tam tersi söz konusudur. Bu anlamda tartışma konusu olan sorun, kendini siyasi faaliyete adamak, azami çaba sarfetmek, bu biçimde toplam çalışmanın artırılması sorunu değildir. Sorun, azami çabanın harcanması koşulunda veri olan toplam çalışmanın en verimli biçimde paylaştırılması, işbölümü sorunudur. Komünist örgütsel anlayış açısından sorunun cevabı, uzmanlaşmadır, işbölümüdür, organlardır, belirli hedeflere odaklanan planlamadır, profesyonelce çalışmadır. Güçlerin plansız, kendiliğinden biçimde önüne gelen her alana dağıtıldığı, herkesin her işi yaptığı, kimin ne işi, ne zaman, ne kadar yaptığının ve yapacağının belli olmadığı amatörce bir çalışma verimsizdir, komünist örgütlenme ilkelerine aykırıdır, komünist örgütlenmeye hizmet etmez. İşbölümünden, organlaşmadan uzak örgütlenme anlayışı, kalabalıklardan oluşan, sınırları belirsiz hareket örgütlenmelerinin anlayışıdır, küçük-burjuva niteliktedir.

Yazı, "büyümekten korkan ruh hali" ile alay ederek devam ediyor. Önceliğin, büyümeden önce örgütsel düzeyin yükseltilmesine verilmesini, küçük olunduğu ve büyüme ihtimalinin bulunmadığı gerekçesiyle eleştiriyor. Burada da sorun, anlayış sorunudur. Önce bir hareket yaratılıp sonra

bunun içerisinden örgüt çıkartılması anlayışı ile sağlıklı biçimde oluşturulan bir örgütün çevresinde hareketin geliştirilmesi anlayışı birbirlerinin taban tabana karşıtıdır. Bu yüzden sorun, küçük, büyük ya da kaç kişi olunduğu değil, anlayış sorunudur, hangi anlayışın benimsendiğidir. Komünist anlayış, komünist örgütün harekete önceliğini, belirleyiciliğini gerektirirken, kendiliğinden hareketlerin içinden örgütlenmenin geliştirilmesi küçük-burjuva hareketlerin anlayışıdır.

Büyümeden önce örgütsel düzeyin yükseltilmesi sorunu, yazıda "sınıf karakteri belli olmayan! halk hareketi" olma sorununa bağlanmakta ve bunu engellemeye kalkmaları biçiminde birileri alay konusu edilmektedir. Yine sorun, planlı olarak bir halk hareketi yaratılması hedefiyle çalışma sürdürülüp sürdürülmemesi değil, benimsenen anlayışın halkçılık ya da komünizm olması sorunudur. Birilerinin halk hareketi tehlikesinden korktuğu ileri sürülen yazıda, "çoğunluğu işçilerden oluşan organlara" değil, "sınıf bilincini almış, kendisini siyasi faaliyete adamış üyelerden oluşan 'nitelikli' profesyonel çalışan kişilerden oluşmuş organlar"a ihtiyaç olduğu söylenerek örgütlenmenin proleter karakter kazanması sorunu göz ardı edilmekte, bu görev arkaya itilmektedir.

Öte yandan sosyalistlerin örgütlenmesi çalışması da, işçilerden oluşan değil, profesyonellerden oluşan organlara ihtiyaç olması gerekçesine bağlanmakta, aynı yaklaşıma dayandırılmaktadır. Ardından da "ilk sosyalist üye için önerildiğinde ayak direyen anlayış aynen devam etmektedir" iddiası ileri sürülmektedir. Oysa sorun, sosyalistlerin örgütlenmesine direnilip direnilmemesi değil, bir kere daha anlayış sorunudur; örgütsel yapı, işleyiş, çalışma anlayışları sorunudur; sosyalistlerin hangi çalışma temeli üzerinde, nasıl bir örgütsel yapı oluşturmak ve nasıl bir örgütsel işleyiş gerçekleştirmek üzere kazanıldıklarıdır. Yazının ileriki

bölümlerinde, örgütsel gelişmenin mitinge gitmek, pankart açmak biçiminde siyasi faaliyete bağlanması ise, tam da karşı çıkılması gereken anlayışı ortaya çıkarmaktadır. Böyle bir anlayış, toplumun geneline yönelik, sınıf karakteri belirsiz yığınlara yönelik siyasi faaliyetle örgütlenmek anlayışıdır; sosyalistlerin bu sınıf karakteri belirsiz faaliyetle, bu temelde ve bu faaliyeti sürdürmek için kazanılmaları anlayışıdır. İşte sosyalist harekete egemen olan anlayış da, sınıfsal karakteri belirsiz grupların, reklamcılık biçiminde kendi gruplarını ismen öne çıkararak, güç olmak için birbirleriyle yarıştıkları bu halkçı anlayıştır. Oysa komünist anlayış, toplumun geneline yönelik siyasi faaliyetin işçi sınıfı temelinde, işçi sınıfının gücüyle gerçekleştirilmesini gerektirir. Bu yüzden, bu türden siyasi faaliyet, siyasi kampanyalar, işçi sınıfı arasındaki çalışmaya dayanmalı, bu çalışma ölçüsünde, onunla orantılı ve komünist bir işçi hareketi yaratılıncaya kadar da sınıf çalışmasına tabi, ikincil olmalıdır. Komünizm açısından siyasi kampanyalar, örgütsel hedeflerle uyumlu bir biçimde gerçekleştirilmeli, işçi sınıfının komünist örgütlenmesine hizmet etmelidir. Buna karşılık, küçük-burjuva hareketler açısından siyasi kampanyalar, sınıfsal karakteri gözetilmeyen kitleler temeli üzerinde politika yapmanın, küçük bir grubun politikasını topluma sunarak destek sağlamaya çalışmasının aracıdır.

Yazıda, örgütün gücünün, sayısal gücünden fazla olduğu ifade edilmekte, örgütün gücü ise, "bilimsel dünya görüşünden, haklılığından, meşruluğundan gelir" diye tarif edilmektedir. Bu tarif, örgütün ideolojik-politik çizgisine işaret etmekte, ama asıl örgütsel boyutu dıştalamaktadır. Örgütün ideolojik-politik çizgisi, dünya görüşü, varolabilmesinin önkoşuludur. Ancak, aynı dünya görüşünü, komünizmi benimseyen bireyler de, bunu benimsemeyenlere göre bir üstünlüğe sahip olmakla birlikte, bu henüz örgütlülük demek değildir. Örgütün gücü, bireylerin iradelerini işbölümü,

uzmanlaşma, planlı çalışma temelinde birleştirmelerinden gelir. Örgütlenmenin sağladığı verimlilik artışı sayesinde, örgütün iş yapma kapasitesi de, dayanıklılığı da, koşullara uyumu da, onu oluşturan tek tek bireylerin toplamınınkinden fazla olur.

Bu anlamda, örgütün, maddi boyutunun bırakılıp manevi boyutuna indirgendiği yazıda, örgüt içi hayata ilişkin olarak da bir tür "ajitasyon", "gaz verme" anlayışı belirmektedir. Örgütsel sorunların ön plana çıkartılmasına karşı çıkılıp bunların çözümü için getirilen öneri de, "*moral motivasyonu artırmak*" olmaktadır. Hatta bu anlayış o dereceye kadar vardırılmaktadır ki, örgütsel sorunların ön plana çıkartılması, "sınıf bilincini tam alamamış küçük-burjuvanın ruh hali" ile ve bir biçimde ihanetle suçlanmaktadır: "olumsuzlukları, sorunları ön plana çıkartmak, her zaman örgüte, mücadeleye zarar vermiştir, onu zayıflatmıştır", "bilinçli ya da bilinçsiz örgütün işleyişini, karar gücünü, etkisini, yürüyüşünü, iş yapma kapasitesini zayıflatan her davranış, her adım mücadeleye ve örgüte vurulmuş bir darbedir" denilmektedir. Buna karşılık, komünist örgütlenme anlayışının, "gazla", "ajitasyonla" sorunların üzerlerinin örtülmesini değil, giderilebilmeleri için açıklıkla belirtilmesini, saptanmasını gerektirdiği vurgulanmalıdır. Gerçeklerden korkarak "ıslık çalıp" günü kurtarmaya, geçiştirmeye çalışmak, geleceği kuracak olan işçi sınıfına, komünizme değil, kapitalizm tarafından her geçen gün iflasa sürüklenmesi nedeniyle "acelesi" olan küçük-burjuvaziye uygun düşer.

Örgütsel hayatı ajitasyona dayandıran anlayış, diğer yönlerden de kendini göstermektedir. Yasadışı örgütlenme gereği bile, "örgüt içinde canlı ve devrimci bir yaşam" amacına bağlanmaktadır. Örgütlenme konusunda ise, "'özendirici' müdahalelerle yeni aday üyeler" kazanmak savunulmaktadır. Bu, "onların örgütlü yaşamın çok yönlü eğiticiliği, öğreticiliği ortamında komünist olarak gelişmelerinin de en iyi yolu"

olarak ileri sürülmektedir. Bu kişilerin, komünist oldukları için değil, *komünist olarak gelişmeleri için, komünist olmak üzere*, örgüte alınmaları savunulduğuna göre, örgüt de, komünistlerin birliği olmaktan, komünist örgüt olmaktan çıkmakta, ajitasyon aracına, heyecanlandırma aracına dönüşmektedir. Bir kere daha vurgulanmalıdır ki, bu anlayış, işçi sınıfının komünist örgütlenme anlayışına uygun düşmez; bir politikacı grubun kitleleri heyecanlandırarak desteklerini almaya çalıştıkları burjuva politik tarza karşılık gelir.

Bütün bunlardan sonra belirtmek gerekir ki, yazı, yukarıda eleştirilen yönlerden ibaret olmadığı gibi, burada amaç da A. Ekim'i yaygın sosyalizm anlayışının temsilcisi olarak göstererek itici bir tutuma girmek değildir. Bir anlamda, iç politik mücadele aracı polemiklerin, '*iyi niyet*' bir yana bırakılarak yapılan yorumların gideceği yöne işaret edilmektedir. Daha önemlisi ise, anlayış tartışmalarının gündeme gelmesi, öne çıkmasıdır. Sorun, yaygın sosyalizm anlayışının, küçük-burjuva sosyalizminin her türlü etkisinden kurtulmak, komünist anlayışta ortaklaşmak, birleşmektir. Bu anlamda, söz konusu yazının gündeme getirdiği tartışmalar da, bu amaca, komünist anlayışın netleştirilip benimsenmesine hizmet etmelidir. Asıl gereken, komünist anlayışın, pratiğe geçirilmesini sağlayacak biçimde belirginleştirilip üzerinde birleşilmesidir.

TARTIŞMALARA REFERANS NOKTASI OLARAK GT KARARLARI

Anlayış tartışmalarının ilk dayandırılacakları nokta, özellikle, çiğnendikleri iddiası da ileri sürüldüğüne göre, GT kararları olmalıdır. Benimsenmesi gereken örgütlenme anlayışının, hem iç hem de dış ayrımlar bakımından sınırları belirsiz bir hareket örgütlenmesi değil de işbölümü, uzmanlaşma ve profesyonelce çalışma temelinde organlaşma

biçiminde olması, 2. GT'da, "işbölümü, uzmanlaşma; görev sınırlarının belirliliği" ifadesinin, "komünistler örgütünün olmazsa olmaz zorunluluklarından" biri olarak saptanmasıyla uyumludur ve bu saptamanın gerektirdiği anlayıştır. Bu temelde üzerinde ortaklaşılması gereken komünist örgütsel anlayış, herkesin, her işi yapması değil, işbölümüyle bir organda yer alması ve belirli bir görevi yerine getirmesidir.

Nicelik ile nitelik, büyüme ile yetkinleşme, hareket ile örgüt arasındaki ilişki ve öncelik konusunda da 2. GT kararı, "kitleselleşmeyi sağlam bir iskelet etrafında geliştirebilmek için yaygınlaşmadan önce sıkı bir çekirdek olarak kendi organlarını yaratmak, bütün faaliyeti örgütlenmenin hücrelerini örgütlemeye yöneltmek, nicelikten önce niteliğe, ajitasyondan önce propagandaya ağırlık vermek" ifadesini içeriyor. Buna dayanarak öncelik, örgütün nitel gelişimine verilmeli, büyümenin sağlam temeller üzerinde gerçekleşmesi hedeflenmelidir. Bu bakımdan üzerinde birleşilmesi gereken anlayış, varolan ve kurulan her türlü ilişkinin peşinden koşmaya çalışmak değil, GT kararlarıyla da tanımlandığı gibi bir örgütsel yapı, işleyiş ve çalışmayı gerçekleştirebilecek biçimde, bu amaçla seçici davranarak, öncelikle gerçekten sıkı, verimli, yetkin bir örgütsel çekirdek yaratmaya çalışmaktır.

Örgütlenmenin sınıf karakteri kazanması konusunda, halk hareketi yaratılması ya da proleter nitelik kazanılması konusunda da, 2. GT'da örgütlenme faaliyetine yol göstermek üzere benimsenen Tezlerde, "komünistler, organik karakteri proleter komünist örgüt yaratabilmek üzere, bütün pratik siyasi faaliyetlerini işçi sınıfına yöneltmelidirler" ifadesi bulunuyor. Bu saptamaya da uygun olarak, "bütün pratik siyasi faaliyet" olarak nitelenen işçi sınıfı çalışmasının önemi, zorunluluğu, öncelikler arasındaki yeri gözardı edilmemeli, işçi sınıfı karakteri kazanma perspektifi taşıyan anlayış belirginleştirilmelidir.

Sosyalistlerin örgütlenmesi, bunun zemini açısından, sözü edilen 2. GT Tezlerinde, "sosyalistlerin, komünistlerin kazanılması faaliyeti değişik sınıf ve tabakalarda propaganda ve örgütlenme faaliyeti olarak anlaşılamaz... tek tek komünistlerin kazanılmaları, işçi sınıfı içerisinde pratik siyasi faaliyet temeli üzerinde, bu pratik faaliyete kazanılmak üzeredir" denilmektedir. Halk hareketi yaratılması ile komünist işçi örgütü yaratılması yönündeki faaliyet arasındaki ayrım burada yatmaktadır. Sosyalistleri kazanmak gibi bir gerekçeyle de örtülse, henüz örgütlenme proleter sınıf karakteri kazanmadan bütün sınıflar arasında pratik siyasi faaliyete yönelmek, "sınıf karakteri belirsiz halk hareketi" yaratılmasına yol açar ve halkçı bir anlayışa karşılık düşer. Bu yüzden, sosyalistleri örgütleme konusundaki tartışmada komünist anlayışı belirleyecek olan, söz konusu sosyalistlerin, işçi sınıfı arasında sürdürülen pratik siyasi faaliyete kazanılmalarıdır.

Anlayışlar tartışmasında, mevcut GT kararları, yazılı belgeler referans noktası alınmalı, aynı zamanda da bu tartışma pratikte ortaya çıkan sorunları çözümlemek doğrultusunda sürdürülmeli, pratiğe yol göstermek üzere komünist anlayış belirginleştirilerek yeni GT kararı biçiminde benimsenmelidir. Bu dönemde girişilen yeniden yapılandırma, içinde bulunulan sorunların bir sonucuydu ve bunları çözmek için gündeme getirilmişti. Çözülen sorunların, bir yandan arka plandaki sorunlara ulaşılabilmesini sağlayarak, diğer yandan yeni sorunlara yol açarak, farklı sorunları gündeme getirdiği söylenebilir. Bu anlamda, kayıt yenilemeyle, burjuva politik anlayışı yeniden üreten maddi temelin ortadan kaldırılması, anlayış tartışmalarının sağlıklı bir zeminde gerçekleştirilebilmesinin olanağını yarattığı gibi, yine kayıt yenilemenin kaçınılmaz ürünü olan sayısal daralma da asli görevler ve önceliklere ilişkin tartışmayı gündeme getirmiştir. Bu noktada, anlayışlar tartışmasıyla görevler ve öncelikler

tartışması buluşup birbirine bağlanmaktadır. Bir açıdan sorun, içinde bulunulan koşullara uygun adımları saptamaktır, tercih yapmaktır, bu anlamda pratiktir. Ama bu tercihler, anlayışlara bağlandığı, anlayışları yansıttığı, ifade ettiği ölçüde de farklı bir boyut almakta, ilkesel karakter kazanmaktadır.

ÇÖZÜLMESİ GEREKEN ANLAYIŞ FARKLILIKLARI

Bu anlamda yeni yapılacak GT'da, önümüzdeki pratik adımlara, öncelik ve tercihlere yönelik karar alınması gerektiği gibi, anlayış tartışmalarına yönelik olarak da, mümkün olduğunca bu tartışmaları sonuçlandırarak atılacak pratik adımlarda çelişkiye düşülmesini azaltacak, engelleyecek kararlar alınmalıdır. Mevcut koşullarımızda komünizmin gereği adımları atabilmeyi sağlayacak tutumları geliştirip GT kararlarına dönüştürebilmeliyiz. Dolayısıyla böyle bir tutum, komünist anlayışın netleştirilip üzerinde ortaklaşılmasına ve küçük-burjuva sosyalist hareket anlayışının gelişmesine yol açacak yönelim ya da eğilimlerin giderilmesine hizmet etmelidir.

Komünist anlayışta birleşmek için giderilmesi gereken küçük-burjuva sosyalist hareket anlayışına yol açan yönelimler örgütsel yapı, işleyiş, çalışma başlıkları altında sayılabilir.

Sınırları belirsiz bir hareket yerine, komünist bir örgütsel yapıya sahip olmak için, üyelik kriterleri esnetilmeden uygulanmalı, siyasi faaliyet yetkisi, üyelerden oluşan kolektif iradeyle sınırlanmalı, dışına bu yetki tanınmamalıdır. Mevcut durumda, tek bir yönetici organın var olduğu ve fabrika ve işyeri hücresi örgütleme organlarının da, diğer organlar gibi, yönetici organın kolları oldukları göz ardı edilmemelidir. Bu anlamda, fabrika ve işyeri hücreleri örgütleme organları, yerel örgütler gibi görülmemeli, hedeflerine odaklanmak yerine bulundukları alanın, bölgenin, ilin, vs. yönetici komitesi gibi çalışmaya yönelen bir tarza düşmemelidirler.

Bütün örgütsel gelişme açısından belirleyici olduğundan, komünist bir örgütsel işleyişin yerleştirilmesine ilişkin eksiklikler en önemli görülmeli, öncelikle komünist işleyişin gelişmesini engelleyen, böyle bir örgütsel işleyişten uzaklaşılmasına yol açan alışkanlıklardan, yaklaşımlardan, yönelimlerden kurtulunmalıdır. Planlı, düzenli, sürekli, verimli, profesyonelce bir işleyişi sağlamak için, böyle bir işleyişi aksatacak anlayışlardan kaçınabilmek için pratik tutumlar, önlemler almak gerekir. Bu doğrultuda herkesin her işi yapması yerine, organlara dayalı işbölümü ve görevlerin belirliliği sıkı sıkıya uygulanmalı, geliştirilmelidir. Herkesin rastgele her işi yapması, amatörce çalışmaya, dağınıklığa, verimsizliğe yol açar. Uzmanlaşma, profesyonelce çalışma ve verimlilik, ancak işbölümü temelinde mümkündür.

Sürekliliğin sağlanabilmesi, korunabilmesi ise, planlılığın, düzenliliğin yanısıra, gizlilik kurallarına uygun önlemler gerektirir. İster izlenme tehlikesinin küçümsenmesi nedeniyle olsun, ister tersine karşıdaki gücün gelişkinliği, büyüklüğü nedeniyle gizliliğin olanaksızlığı düşüncesiyle olsun, gizlilik gereğinin bir yana bırakılması, sürekliliğin sağlanmasını olanaksızlaştırır. Oysa devletin son derece geniş olanaklara sahip yetkinleşmiş izleme çalışması karşısında, geleceğe ertelemeden, özel bir önem veren bir anlayışla, sorunu ciddiyetle ele almak, çeşitli tecrübeler ışığında, bu konuda tutarlı önlemler geliştirerek uygulamak gerekir.

Sıkça tekrarlanmış olduğu gibi, açık ve gizli çalışmanın, yasal ve yasadışı çalışmanın koşullara uygun bileşimini sağlayabilmek gerekir. Gizliliğin olanaksızlığı gerekçesiyle bütünüyle açık ve yasal çalışma sürdürülmesi de, gizliliğin öneminin küçümsenmesi nedeniyle yasadışı ama açık bir çalışma sürdürülmesi de, siyasi çalışmanın sürekliliğini, varlığını tehlikeye düşürür, saldırıya açık ve bağımlı hale getirir. Sürekliliğin güvencesi olarak gizlilik gereklerine

uyulması hayati önemdedir. Bu doğrultuda, gizlilik gereğini dikkate almayan, bir kenara bırakan anlayışlara kapıyı kapatarak, açık ve gizli çalışmanın birlikteliği içerisinde, yasal örgütlenmenin yasadışı örgütlenmenin taşıyabileceği ölçüde olması anlayışı üzerinde anlaşılmasını, ortaklaşılmasını sağlayacak tutumlar geliştirilmelidir.

Genelde bütün tartışma konularında sorun, hedeflerin kısa ya da uzun vadeli olması arasındaki çelişki açısından değerlendirilebilir. Kolaycı çözümler, anlık büyüme gibi hedefler, komünist örgütlenme hedefine hizmet etmez; kendiliğindenci bir tutuma, yaygın ve hakim olan küçük-burjuva sosyalizmine uygun anlayışlara karşılık gelir. İçinde bulunulan koşullarda daha zor ve uzun bir gelişme yolu gibi de gözükse, temel hedefe, komünist işçi partisi hedefine hizmet edecek tutumlar alınmalı; bu hedefe götürmeyen, ondan uzaklaştırıp araya engeller sokan yönelime, akıntıya karşı durulmalıdır. Koşullara uygun, gerçekçi tutumlar, çözümler, koşullara teslim olan değil, nihai hedefe kadar birbirini izleyecek hedeflere, varolan koşullardan kalkarak, ilerlemeye hizmet eden tutumlardır.

Bu değerlendirme, en fazla siyasi çalışma konusunda, çalışma tarzı tartışmasında geçerlidir. Siyasi faaliyet, ajitasyon, propaganda, örgütlenme çalışmasının bütünlüğüdür. Komünist örgüt proleter karakter kazanıncaya, komünist işçi örgütü yaratılıncaya kadar, siyasi faaliyet yürütmekle görevli bütün organlar, hücreler işçi sınıfı içerisinde kurulacak, bütün siyasi faaliyet işçi sınıfı içerisinde, bu temelde sürdürülecektir. Komünist işçi partisi hedefine ilerlemeyi ancak buna uygun tutum sağlayabilir. İşçi sınıfı temeline dayanmadan bütün topluma seslenmek biçimindeki hakim siyaset anlayışı ise, komünist işçi partisi hedefine ilerlemeye hizmet etmemekte, küçük-burjuva sosyalist hareketleri üretmektedir. Komünizmin, esnafça 'kendi dükkanlarına müşteri çekmek için' birbirleriyle

rekabet halinde olan küçük-burjuva sosyalist hareketlerinden farklılığı, yalnızca ismen ya da şeklen olamaz. Çalışma tarzı açısından da bu, kökten bir farklılığa karşılık gelir. Bizim koşullarımızda komünist siyasi faaliyetin hedefi, fabrika ve işyeri hücreleri örgütlenmesidir. Siyasi kampanyalar gibi toplumun önüne çıkılan çalışmalar, fabrika ve işyeri hücreleri örgütlenmesi çalışmasına hizmet etmeli, *bu temelde ve bunu sağlayacak biçimde ve ölçüde* gerçekleştirilmelidir. Toplumda sürmekte olan mücadelelere katılım açısından da yine tutum, esnafça rekabet tarzında, kendi grubunun ismini duyurmaya, reklamını yapmaya çalışmak değil, sınıf içerisinde sürdürülen siyasi faaliyetin temel alınması koşuluyla, bu mücadelelere gücü oranında, olabildiği kadar katkıda bulunmaya çalışmak olmalıdır.

Burada sorun, siyasi faaliyet, siyasi mücadele sürdürüp sürdürmemek arasında aranmaya kalkışılmamalıdır. Çünkü sorun, belirli bir biçimdeki siyasi faaliyetin ya da mücadelenin sürdürülmemesi değil, bunun koşullarının yaratılmasıdır. Komünizm açısından toplumun geneline yönelik siyasi çalışma işçi sınıfı temeline dayanarak sürdürülmek zorunda olduğuna göre, bunun koşulları bulunmadan, bunları yaratmadan, bütün topluma seslenerek sürdürülen siyasi çalışma, komünist çalışma olmaz, küçük-burjuva sosyalizminin bir kere daha üretilmesinden başka bir şeye hizmet etmez.

Bunlara bağlı olarak, siyasi kampanyalar, bildiri, bülten dağıtımı, eylem birliği, mitinglere katılım, vb. biçimindeki siyasi çalışmalar ile fabrika ve işyeri hücreleri örgütlenmesi doğrultusundaki temel siyasi faaliyet arasındaki ilişkinin daha belirgin ve kesin çizgilerle tanımlanması ihtiyacı öne çıkar. Çalışmanın yönleri arasında doğru dengelerin kurulmasını, diğer bütün çalışmaların temel çalışmaya, işçi sınıfı arasındaki çalışmaya bağlanmasını, ona hizmet etmesini sağlayacak ve bu ölçüyle sınırlanarak işçi sınıfı temelinden kopuk, bağımsız,

sınıf karakteri belirsiz bir temele dayanan bir çalışmaya ve harekete dönüşmesini engellemeyi sağlayacak tutum geliştirilmeli ve benimsenmeli; işçi sınıfı çalışmasının araçları, yöntemleri, biçimleri daha kapsamlı olarak ele alınmalı, bu çalışmanın, hedeflerine ilerleyecek biçimde, sağlam ve düzenli sürdürülmesine yönelik tutum netleştirilmelidir. GT'da da bu yönde önlemler, kararlar alınmalıdır.

Pratik adımlar atılması konusunda çelişkilere, tartışmalara neden olan, örgütsel yapı, işleyiş, çalışmaya ilişkin anlayış sorunlarıdır. Küçük-burjuva sosyalist hareketine yol açabilecek, hizmet edebilecek tutumlara izin vermemek, içinde bulunulan koşullarda, komünist işçi partisi hedefi doğrultusunda komünizmin gereği adımları atabilmek için, örgütsel pratik ve siyasi çalışma açısından komünist anlayışı geliştirip netleştirmek, yeni kararlara dönüştürerek benimsemek gerekir. Ama bu anlayış sorunu pratik siyasi faaliyete ilişkindir; pratik siyasi faaliyetin sorunları teorik çalışma sürdürülmesine bağlanamaz. Teorik çalışma, program çalışması sürdürülmesi, küçük-burjuva sosyalizmine ait ya da ona kaynak olarak gösterilemeyeceği gibi, aslında tersi doğrudur; yani küçük-burjuva sosyalizmi kendiliğindencidir, varolanı teorileştirir, 'programın hayattan doğmasından' yanadır. Oysa teorik çalışmaya dayanması gereken komünist programın üretilmesi, komünist işçi partisinin yaratılmasının koşullarından biridir. Sorun pratik çalışmanın ya da teorik çalışmanın birbirlerini otomatik olarak üretememeleridir. Dolayısıyla iki çalışmanın da kendi içlerinde yerine getirilmeleri zorunludur.

GT'ya yönelik olarak, anlayış tartışmalarını sonuçlandıracak, örgütsel yapı, işleyiş, çalışma konusunda komünist anlayışın netleştirilip benimsenmesini sağlayacak, önümüzdeki pratik adımlara, önceliklere yol gösterecek karar tasarıları hazırlamak gerekiyor. Bu durumda öne çıkan anlayış

sorunlarıdır. Ama yine belirtmek gerekir ki, anlayış sorunlarının çözülmesi de otomatik olarak tecrübe, beceri, güç yetersizliği, eksikliği gibi uygulamaya ilişkin aksaklıkları, sorunları ortadan kaldırmayacaktır. Anlayış sorunları aşıldığında, bu defa bu tür sorunlar öne geçecektir. Bu açıdan da, her düzeye ilişkin sorunun kendi düzeyinde çözümlenmesi gerektiği tekrarlanabilir. Ama sürecin bütünü açısından, bir düzeyin sorunlarının çözümlenmesi, diğer düzeyin sorunlarının çözümlenebilmek için ele alınabilmeleri demektir, bu da sürecin gelişmesine, ilerlemesine, yol almasına karşılık gelir.

S. DENİZ

36.

YÖNELİMİMİZ VE YAPMAMIZ GEREKENLER

Örgütlenme ve siyasi faaliyet yürütmek üzere yola çıktığımızdan bugüne, önümüze koyduğumuz hedeflere ulaşamamızın nedenleri, her bir aşamada, çeşitli düzeylerdeki sorunlar olarak saptandı ve bu düzeylere denk gelen müdahaleler aracılığıyla giderilmeye çalışıldı.
En son olarak, üye yenileme ve üyelik kriterlerini gerçek yaşam ve mücadele üzerinde sınamaya yönelik müdahalenin yerindelik ve doğruluğu, gelinen noktada apaçık bir şekilde ortaya çıkmıştır. Bu amaçla yetkilendirilen yönetici organın tarzı, yöntemi ve süreç içinde gösterilmesi gereken hassasiyetlere ne derece uyduğu üzerine bazı sıkıntıların olabileceğini ise kabul etmek gerekir. Artık bizi birleştirecek ya da ayıracak mücadele çizgimizi, siyasi çizgimizi ortaya çıkarıp somutlayacak koşulların oluşması, sahiden gerekiyorsa anlayış ve anlayışlar temelinde bir tartışmanın imkanlarının önemlice bir oranda artması, bu müdahalenin ürünüdür.
Şimdiye kadarki süreçte, sorunlarımızın giderilmesine yönelik müdahaleler, öncelikli sorunların çözülmesi ve sorunların kaynağında yatan esas etkene yaklaşmak, bu etkeni ortakça ifade edip ortadan kaldırmak üzere şekillendi. Her ne kadar bizim gerçekliğimiz bir yönü ile, sorunlarımızın kaynağında bulunan esas etkenin her birimiz açısından farklılaşması olarak belirse de, sorunlara farklı düzeylerde müdahale ettiğimiz her aşamada, öncelikli problemlerimizin teşhisinde bir ortaklaşmanın oluştuğu görülmeli ve bu durum kuşku götürmez bir şekilde altı kalınca çizilerek vurgulanmalıdır. Bu durum yani sorunlarımızın öncelikleri sıralamasında ortaklaşmamız, siyasi çizgi, mücadele anlayışında ortaklaşıldığı, ya da zımnen

de olsa bir ortak paydaya sahip olunduğu ölçüde mümkün olabilmiştir. Bugün öne çıkarılması gereken gerçek budur. Aynı şekilde bugün, bu tespitle bir çelişki oluşturuyor gibi gözüküyor olmakla birlikte, varolan farklılıklarımızın bir kaynağının da siyasi çizgi, çalışma tarzı yani genel olarak bunları içeren anlayışta farklılaşılmasından beslendiği tespit edilebilir. Bu tespitin ifade ettiği açının tarifi, bütün boyutları ile ortaya koyulamamış olan siyasi çizgimizin kavranıp ifade edilmesinin tam bir ortaklık halini alamaması, henüz böyle bir kolektif algının oluşturulamaması şeklinde yapılmalıdır. Bundan daha büyük bir açı tarifi yapıldığında, gerçekliğimizin çarpıtıldığından söz etmek mümkün olacaktır.

Gelinen aşamada, hala daha farklılıklarımız vardır. Bu farklılıkların yönünü doğru koymak, mantıki sonuçlarını teorik düzeyde teşhir etmek ve uyarmak işin bir yönüdür. Bir diğer yönü ise bugüne kadar birlikte davranmamızın zemininde yatan ortak politik anlayış ve bu anlayışın ifadesi olan politik tarzlarımızı pratik olarak birleştirmektir. Bugün titizlikle üstünde durmamız gereken görev budur.

Dünkü duruşumuzdan farklı olarak bugünkü duruşumuzun koşulları, teorik düzlemdeki olası ayrımlarımızın ileriki aşamalarda ne ifade edebileceğini dile getirmemizden önce, ortak duruşumuzun siyasi çizgi olarak somutlanmasının imkanlarını ön plana çıkarmamıza uygundur; asıl üzerinde durulması gereken konu da budur. Bu hiç bir zaman varolduğunu düşündüğümüz ve birbirimizi uyarıp etkilemeye çalıştığımız farklılıklarımızın üstünü örtmek anlamına gelmemelidir. Gerçek bir birlik, kolektif mücadele, siyasi çizgi üzerinde tam bir anlaşma ve her anlamı ile kolektif olmayı öngerektirir. Bütün farklılıklar bu zemin üzerinde olduğu sürece meşrudur; eylem birliği çerçevesindedir.

Bugünkü tartışmanın temelinde, yine içinde bulunduğumuz sorunun, sorunların çözümündeki öncelikler sıralamasının ne

olduğu yatmaktadır. Geçmiş sorunlarımızdan, gündemlerimizden daha farklı olarak bugünkü önceliklerimizin ne olacağı tartışması, çalışma tarzını ve bir şekilde siyasi çizgi düzeyinde farklılaşabilecek olan anlayışları da içermektedir. Ya da en azından böyle düşünülmekte, bu düşüncenin kaygısı her birimiz tarafından taşınmaktadır. Bu ise hiç de yersiz bir kaygı değildir. Çünkü;

Teorik düzeyde silsile yolu ile takibi yapıldığında, farklı konumlanan anlayışların, bir ucunun halkçılık ve popülizme, diğer ucunun ise kendiliğindencilik ve uvriyerizme çıkma potansiyeli bulunduğu taraflarca tespit edilmektedir. Bilindiği gibi teorinin potansiyeli uçsuzdur ve her şeyi mümkün kılabilmektedir. Bunun peşinden, pratiğin teoriye kaynaklık ettiğini, bunun dışında ve pratikten bağımsız teorinin mümkün olamayacağını söylemek ise adettendir.

Kendini, yaşamını, bütün zamanı ve enerjisini bir noktaya odaklamak, siyasi mücadeleyi esas almak üzere ortaklaşmış insanların, anlayış düzeyinde farklılaşma haklarını teslim etmek gerekir ve bu hakkın somutlanması en azından meşru görülmelidir. Ama bunun ötesinde, yönetici organ tarafından yapılan düzenlemenin ve doğal olarak bugünkü halimizin bir sonucu olarak önceliklerimizin ağırlıklarının değiştirilmesi gerekçesi, bu ne kadar yerinde bir tespit olursa olsun, taban tabana zıt siyasi çizgilerin bir bölümümüze dayatıldığı iddiası için kullanılamaz. Anlayışların zincirleme takibi yoluyla mantıki sonuçlarını ortaya koyarak başlayacak tartışma, geçirdiğimiz her aşamada, pratik faaliyet üzerinde anlaşıyor göründüğümüz ve kuşkusuz gereklerini yerine getirdiğimiz süreç boyunca, kafamızın içinde bir didişme ve hesaplaşma ile yüründüğünü, ister istemez her birimize düşündürecek bir potansiyel taşımaktadır.

Bugünkü tartışma açısından, öncelikli görevlerimizin ne olduğu ve bunların çiğnenip çiğnenmediğine yönelik iddia, bu

nedenle görevlerimizin sıralamasında anlayıştan kaynaklanan fiili bir değişiklik yapıldığını ileri sürmektedir. Bunun karşılığında ise yönetici organ, görevlerimizin öncelikleri üzerinde bir anlayış değişikliğini değil de olsa olsa, gücümüz (güçsüzlüğümüz) oranında ağırlıkların değiştiğini ileri sürmektedir. Bir anlayış değişikliğinden kaynaklanmayan bu fiili durumun bir an önce giderilmemesi durumunda, pratik durumun şimdiki halinin kendi anlayışını yaratma potansiyelini taşıdığını belirtmek gerekir. Pratik faaliyetin kendisi, gelişimi, teoriyi belirleyecek ve bir müddet sonra teorinin kendisinin pratiğin bir açıklamasına dönüştüğü saptanacaktır. Bu gerçek bugünkü daralmış ve zayıf halimizdeki faaliyetimiz için de geçerlidir. Bu durumda bir düzenleme yapmak gerekir ama, yönetici organı suçlamadan önce, kendi güç ve kapasitemiz açısından kaydırılmış bir ağırlığın söz konusu olmadığını, ağırlıklarımızın dengelenmesinden söz ediyorsak eğer, yeni nitelikler ve ilişkiler kazanıp bunları istihdam etmemiz gerektiğini belirtmeliyiz.

Bu tartışma karşısında, başından beri bizim öncelik sıralamamızın mantığının, önce biri sonra öteki görev şeklinde değil de aynı anda yapılması gereken, ama ağırlıklarını saptarken öncelik verilmesi gereken görevlerin sıralaması şeklinde gerçekleştiğini belirtmek gerekir. Bu durumda, hangi haklı gerekçe ya da zorunlulukla açıklanırsa açıklansın bugünkü bilindik kapasitemiz üzerinden önceliklerimiz sıralamasındaki ağırlıkların (en azından anlayış düzeyinde karşılık bulabilecek şekilde) değişmiş olması fiili bir durumdur. Geçmiş pratik alışkanlıklar ve buna dair faaliyetlerin halkçı tezahürleri karşısında konumlanmak ve bunları engellemek adına girdiğimiz yönelim, önceliklerimizin ağırlıklarının en azından anlayış düzeyinde karşılık bulabilecek şekilde değişmiş olduğu bu fiili durumla birleştiğinde, yönetici organ ve faaliyetin unsurlarının neyi, nasıl savunduğundan bağımsız

olarak sonuç verecektir. Gerekli donanım, destek ve birikimden yoksun olan ve sadece işçi çalışması yapan bir faaliyetin sınırlarına ister istemez hapis olmamızı getirebilecektir. Bunun teorisini ise daha sonradan peşi sıra oluşturmak kaçınılmaz olacaktır. Üstelik şimdiden böyle imalar, bu anlama çıkabilecek önerilerle de karşılaşabildiğimizi unutmazsak, söylenenlerin soyut bir kurgu olmadığını daha iyi anlayabiliriz.

Yönetici organ, esas olarak güç, kapasite, yetenek, birikim vb açılardan içine düştüğümüz zorluklar çerçevesinde pratik faaliyeti örmeye çalışıp, halkçılık karşısında tavır alırken oluşan bu fiili durum karşısında, ağırlıklarımızın, fiilen ve ister istemez değiştiğini ileri sürmektedir. Geçerli olabilecek bu gerekçeye atfen, giderek bir teorinin inşasına kadar uzanabilecek olumsuz bir süreci yaşamak istemiyorsak bugün, ağırlıkların ve önceliklerin yeniden tesisi için müdahale etmemiz gerekir. Ama soğukkanlı ve sakin bir şekilde düşünürsek, bugünkü niteliğimizle, ağırlıklarımızın başka türlü dengelenmesini beklemek pek gerçekçi gözükmemektedir. Bu eleştiriler karşısında, pratik olarak güç, kapasite, yeteneklerimiz, işe uygunluk ve benzeri açılardan bir değerlendirme yapıldığında, bazı varsayımlarımızın sorgulanması gerektiği görülür. Esas olarak bugünkü sorunumuzu, aşmamız gereken problemi, kendimize dair ön kabullerimiz ve varsayımlarımızın sorgulanması yoluyla ortaya koyabiliriz.

Bilinmelidir ki, bu sorunu aştığımız durumda bile, üzerinde şu ya da bu derece ama eylem birliği zemininde farklılaşacağımız siyasi çizgimizin yaşam içinde somutlanması, (komünistler örgütü, işçi örgütleri ve komünist işçi partisinin) ete kemiğe bürünmesi mücadelesinde önümüze çıkacak sorunlarla, bugünkü kapasitemiz, beceri düzeyimiz arasındaki açıyı kapatmak için, hayal gücümüzü hayli zorlamamız gerekecektir.

Genel olarak durumu bu şekilde özetledikten sonra, özel olarak

önceliklerimiz ve yapmamız gerekenler üzerine düşüncelerimi ifade edebilirim:
Bizim sınıf örgütü olmak, sınıf çalışması yapmak dışında bir önceliğimiz yoktur. Sorun bu hedefimizi, genel doğrumuzu nasıl somutlayacağımız, sınıf çalışmasını nasıl, hangi yöntem, birikim, kadro, enerji vs ile yapacağımız; buna yönelik hazırlığımızın olup olmadığıdır. Komünistler sınıf çalışması yapmak, işçi sınıfı içinde komünist ilkeler ışığında örgütlenmek için bir araya geldiklerinde kendi aralarında bir işbölümü yaparlar. Bu işbölümünün kendisi için yeterli kadro ve işin yaşama geçirilmesi için gerekli enerji (para, teknik donanım, kadro vs) öncelikle sağlanmış olmalıdır. Bu aşama, gerektiği gibi geçilmediğinde, ki bu bizim durumumuza uymaktadır, her düzeyde sorunların tekrarlanması, yeniden üremesi ve çözümsüzlük, bir kısır döngü ile birlikte geri gelecektir. Bugün için bizim sorunumuz bu açıdan, doğrudan işçi çalışmasına şu ya da bu kadar insanı ayırıp ayıramayacağımız değildir. Her aşamada ne kadar çok insanımızı bu çalışmaya ayırabilirsek o kadar iyidir. Ama bu insanlar alana neyi ve nasıl götürecekler, işçi sınıfı içinde nasıl konumlanacaklardır? Örneğin ellerinde bir programları var mı? Bu çalışmayı amatörlükten kurtaracak gerekli desteği, lojistiği sağlamışlar mı? Bu soruların yanıtları karşılıksız kaldığında, dönüp bu ihtiyaçları karşılamak üzere kafa yormak, yeniden düzenlenmek dışında bir seçenek kalmaz. Bugün de bizim yapmamız gereken, budur. İşçi çalışması yapmak, fabrika hücreleri kurmak için de, yayın çıkarmak için de, dağıtım için de, gerekli güvenlik donanımı, parasal kaynaklar için de, hemen hemen bu saydıklarımızın her biri için gerekli birikimin olmadığı, hazırlıklarımızın tamamlanmadığını net olarak söyleyebiliriz. Ama bu durumu, esas olarak şu ya da bu alana fazla ağırlık kaydırdığımız için, diğer alan ya da alanların boş kalması, zayıf kalması şeklinde açıklamak yersiz olacaktır.

Çünkü, bir alanda istihdam edilen kişi, diğer alan için hiç uygun olmayabilmektedir ve bu durumda sorun anlayış düzeyinde fiilen bir ağırlık kaydırması sorunu olmaktan çıkmakta, pratik bir görünüm kazanmaktadır.
Sorunun bu noktada tarifi ve yapılması gerekenler, aslında yaklaşık olarak ne yapmamız gerektiğini de bize ifade etmektedir. Her ne kadar bugün, daha görevlerimizin başlangıç aşamasında bulunmamızdan kaynaklı olarak bütün sorunlarımızın iç içe geçmesi, karmaşık bir yumak halinde bir diğerine dolanmış durumda bulunması, ipin ucunu nereden tutacağımızı bilinmez hale getiriyorsa da, diyalektiğin bizi içine çeken sonsuz girdabından çıkıp, Aristo mantığının işlevli olabileceği bir düzeyde bulunduğumuzu, bu nedenle de esas olarak sorunların birinin başladığı, bir diğerinin ise bittiği bir sınırının, sınırlarının olduğunu kabul etmeli ve bu sınırları tariflemeliyiz. Bu açıdan;
* Bugün sınıf çalışması yapmak üzere siyasi faaliyet yürüten yoldaşların nicelik ve nitelik olarak sınırlılığı, yetmezliği tespit edilmelidir. Bu alanı beslemek, bu alanda planlı ve eşgüdülmüş bir faaliyeti başarmak, bizim varlık nedenimizdir. Temel sorun, bu alandaki faaliyeti yoğunlaştırmak, her açıdan planlamak ve sonucu komünist işçi partisi olan bir hedefe ulaştırmak olduğuna göre, bizim bütün meselelere yaklaşımımızın temelinde bu hedefimiz yatmaktadır.
* Sınıf çalışması yapmak için ideolojik ve pratik hazırlık, her aşamada sürdürülecektir. Ama başlangıç için asgari düzeyde bir hazırlığın kesin gerekli ve faaliyetin kendisini üretebilmesi açısından zorunlu olduğu bilinmelidir. İdeolojik hazırlık, ekonomik ajitasyon düzeyinden başlayan ve işçi sınıfının yaşadığı her somut sorunun son kertede bir sosyalist devrim ve iktidar hedefine bağlanması şeklini alan program düzeyinde gerçekleştirilir. Bu açıdan, ekonomik ajitasyonu engellemeyip mümkün kılan, ama komünist işçi örgütlenmesi için yeterli

olmayan bir ideolojik birikim düzeyinde olduğumuz saptanmalıdır.

* Pratik olarak ise, şu anda planlı olarak bir sanayi havzası, modern sanayinin kalbine yakın bir coğrafya üzerinde konumlanmış değiliz. Üstelik tesadüflerin belirlediği, çok az planın geçerli olduğu bir sınıf çalışması, orta boy denilecek büyüklüklerin bile tartışmalı olduğu (birim) birimler üzerinden gerçekleştirilmektedir. Bu olumsuzluğun esas nedeni, belli sayıda ve nitelikte komünistin, böyle saptanmış bir ya da bir kaç havzayı hedef alan bir plan ve komünist program etrafında, örgütsel bir çerçevede bir araya getirilememiş olmasıdır. Bu tarz komünistlerin belli bir ölçekte bir araya gelmesi, esas olarak birlik sorununun hangi çerçevede yanıtlanacağını da belirlemektedir. İşte bu nedenle, komünistlerin belli bir ideoloji ve program çerçevesinde bir araya getirilmesi, bir plan dahilinde istihdam edilmesi (ölçek) sorunu, başlangıçta büyük ölçüde, komünist programın oluşturulması sürecinde gerçekleşen ideolojik hegemonya mücadelesine içsel bir şekilde çözümlenmekte, bu sürecin birikimi üzerinden kapsanmaktadır. Anlatılmak istenen, ölçek sorununu, komünist ideolojiyi diğer sosyalist akımlar üzerinde inşa ederek hegemonyasını sağlayan bir süreç üzerinden çözmenin bir yönüyle mümkün olduğudur ve başlangıçta esas olan da budur. Ama ilerleyen süreç içinde hangi türden komünist olursa olsun, esas olarak yapılan işin kapsamı hakkında bir yargıya varacaktır ve hangi eksende faaliyete katılacağını da yapılan işe katılmak, yapılan işe çağırmak belirleyecektir.

* Programın oluşturulması, program çalışması sürecine hız verilmeli, varolan bürolar, belli bir disiplin ve plan eşliğinde program meselesi üzerinden faaliyet yürütecek şekilde düzenlenmelidir. Bir an önce programın temelleri, ana meseleler üzerinden belirginleştirilmeli, çözümlenmeli (emperyalizm, sosyo-ekonomik yapı tahlili, ulusal sorun ve

örgütlenme, devlet, devrimci adım ve ittifaklar) ve bu eksende ciddi, düzeyli ve düzenli yayın faaliyeti ile ideolojik cazibe ve hegemonya tesis edilmelidir. İlk olarak bu faaliyetin sürekliliği, düzeni ve sonuçlandırılması için ağırlıkların düzenlenmesi, önceliğin daha önce de saptandığı gibi program meselesine verilmesi şeklinde yeniden teyit edilmelidir. Eğer bizim gücümüz ve çapımız hiç bir şeye yetmiyorsa, bu görev, en azından bütün gücümüzle yapmamız gereken tek iş olarak saptanmalıdır.

* Bu süreç içinde önümüze çıkacak bütün ilişkiler, öncelikle bu görev açısından daha sonra, doğrudan sınıf çalışmasının imkanları açısından değerlendirilmeli, bu açıdan tasarruf edilmelidir. Bunu söylemek bile, her koşulda sınıf çalışmasının sürekliliğinin ön kabulünü gerektirir. Sıralanan bu gerekli adımlar, sınıf çalışması yapan organların sürekliliği ve yetkinleştirilmesi içindir. Kendinden menkul bir düzeyleri yoktur.

* Başta, fabrika hücreleri oluşturmak üzere sınıf çalışması yapan yoldaşlar olmak üzere herkes, gizliliğin kurallarına uymalıdır. İllegalite fetişizmine vardırmadan, pratik faaliyet içinde, işçi sınıfının her günkü hareketinde yer alan ve öncüsü konumuna gelmesi gereken yoldaşlar için, çalışma tarzı esas olarak gizliliktir. Gizliliği, en önde, öncü olmakla birleştiren ve bu açıdan siyasi faaliyeti randevulaşmanın ötesinde bir gerçekliğe kavuşturan bir perspektifle çalışmaları gerçekleştirmeliyiz.

Bundan sonra, tartışılması ve karara bağlanması gerekliliğini belirtmek üzere ayrıntılara girmeden, öncelikli, acil konularımızın başlıklarını yazarak bitiriyorum.

* Yasal alan, gizlilik ve yasadışılık ilişkisinin bilince çıkarıp kurgulanması.

* Öncelikli görevimizin ağırlıklı olarak komünistlerin örgütlenmesi ekseninde tanımlanması.

* Parasal imkanların oluşturulması.

V. ERDEM

37.

ZORUNLU BİR YANIT*

Dışa yönelik gerçek anlamda iş yapma konusundaki durgunluğumuzun sıra iç mücadeleye gelince yerini ateşli bir heyecana, canlanmaya bıraktığını bu son yazı (**34.**) ile birlikte 'kör göze parmak' misali gördük. Harcanan bu enerjinin, çabanın, gelişmenin, ilerlemenin önünde engel teşkil ettiğini 'bildiğimiz' halde girildiği 'iddia' edilen kanala girip 'gerekirse ben daha iyisini yaparım' demek de hangi anlayışa denk düşer çözümlemek lazım. Zaten bütün mesele anlayışları ortaya çıkarmak değil mi? Bunu görev edinen için de 'her yol mübahsa' işimizin ne kadar kolay olduğunu göreceğiz. Ama ben her zamanki 'hırtlığımı' yapıp anlayışları değil, 'anlamayışları' ortaya çıkarmaya çalışacağım. Diğerini zaten yapmaya çalışmışlar. Bu arada, anlamamayı anlatmanın zorluğunu da takdir edersiniz. Hele hele bir önceki yazımın anlaşılmama durumundan sonra daha dikkatli olmam gerektiğini düşünüyorum.

Öncelikle yazıma bir cevap geldiği için şaşırmadım değil. Çünkü yine her zamanki tepkisizliği bekledim. Ama yazının düzeyi, üslubu, saldırganlığı ve 'anlayışsızlığı' beni daha da şaşırttı. Şaşkınlığımın katlanmasına ise yazının imzasının bir hayli katkısı oldu. Çünkü daha önceki sirkülasyon dönemlerindeki yazıları ortalama yarım sayfayı geçmeyen bu yoldaşımız (ki polemik yazısı anlamında dağarcığının kıt olduğunu kendi de ifade etmişti) 'niye oynamıyorsun?' diyenlere 'yerim dar oynayamıyorum' diyen gelin misaliymiş de yoldaşlarından gizliyormuş. O 'talihsiz' yazımın da, en azından böyle bir bilinmeyenin, (ben bilmiyordum, bilen var mı onu da bilmiyorum) polemikçi bir

yoldaşımızın daha olduğunun açığa çıkmasını sağlaması bir 'teselli' oldu benim için.

S. Deniz imzalı yazıyı okuduğum andaki şaşkınlığımın bir başka boyutu ise 'eleştirilen, itham edilen ben miyim?', 'bunları ben mi söylemişim?' gibi soruları bana sordurtmuş olması idi. Bu soruların neticesinde kendi yazdığım yazıyı tekrar okuma ihtiyacı hissettim. Çünkü ben 'savaş' açmışım, hatta ben iyi niyetimi 'kenara' koymuşum, hakaretler, suçlamalar da tarafımdan gırla gidiyormuş. Ve bunlar da başlattığım politik mücadelenin 'taktikleri', 'manevraları' olarak gösteriliyor.

Eğer yazdığım yazı bir bütün olarak 'savaş' açıldığı yönünde, politik mücadele başlattığım yönünde görülüp değerlendiriliyorsa, en hafif deyimle 'insaf' diyeceğim. Çünkü bu yazıda söylediklerimin yeni şeyler olduğunu iddia etmek en azından 2 yıl önceki yazdığım yazıyı (sözlü olarak baştan beri) yok saymakla mümkündür. Çünkü bu son yazı onun güncelleştirilmiş halidir. İki yazıda da organlı çalışma, örgütlenme, sınıf çalışması, bürolar, yayın, ilişkiler vb. başlıklar var ve aynı şeyleri savunuyorum. (İkisi arasında ya da önceki söylediklerimle bu son yazı arasında bir çelişki varsa onu açığa çıkarmalısınız.) Daha önce bu söylediklerimi 'savaş' olarak algılamayanlar bugün ne değişti de 'savaş' diyor? Bunun cevabının verilmesi gerekiyor.

Yazımın bir bölümünde hiç kimsenin iyi niyeti istismar etmemesini, ona sarılmamasını ve esas olarak 'inisiyatifli yoldaşların' (neden inisiyatifli dediğimi de açıklayacağım) buna dikkat etmesini söylüyorum. Bu verilen cevap yazısında ise bu tespitimin doğruluğunu bir kez daha görmüş oldum. İyi niyetin istismarı dışında kimin iyi niyetini bir kenara koyduğunu yapılan çarpıtmalardan ve saldırıdan 'kör göze parmak' misali ayan beyan ortaya çıktığını gördüm.

Birden fazla görev alma, görev yüklenilmesi sorununa

ilişkin söylenenler ise iyi niyeti istismarın ötesinde tam komediliktir. Bu konu ile ilgili öyle ifadeler kullanılmış ki, benim söylediklerimi ancak 'don lastiği gibi çekerseniz' belki oralara varır. Yani ben birden fazla görev yüklenilmesi her koşulda gereklidir demişim! Güçlerin birden çok alana dağıtılmasının en verimli olacağını ve en çok iş yapılmasını sağlayacağını söylemişim ya da savunmuşum. O konu ile ilgili yazımdaki paragrafta koşullarımızdan dolayı bugün için gerekli olduğunu ve zorunluluktan, koşullarımızdan dolayı başka çaremizin olmadığını söylüyorum. Bunların örgütlenmenin gereği, ilkesi, her koşulda geçerli olduğunu söylemek için insanın, gerçekten söyleyecek laf bulamıyorum. İşin komedilik yanı ise, benim küçük-burjuva olarak suçlandığım bu sorunun 'komünist' anlayışına sahip S. Deniz yoldaşın pratikte birden fazla görev almaların olduğunu biliyor olması ve bunların zorunluluktan olduğunu açıklaması. Ben mevcut tespiti yaptığım için ve pratikte olanı söylediğim için küçük-burjuva oluyorum, S. Deniz yoldaş mevcut durumu es geçip soyutta olması gerekeni tarif ettiği için (pratikte yapıldığı halde) 'komünist' oluyor. Ne güzel bir dünya!

Son yazımda da daha önceki yazımda da planlamamızın olmadığını (esas olarak örgütlenme ve örgütlenmenin niteliğinin yükseltilmesi üzerine) dolayısıyla profesyonel çalışamadığımızı söylerken, organlı çalışma konusunda 1. GT öncesi başlayan ve son GT'ya kadar olan tüm tartışmalarda ne söylediğim, nerede durduğum bilinirken, organlaşmadan uzak, kalabalıklardan oluşan, sınırları belirsiz hareket örgütlenmesini savunduğum iddiası ise, abartılı yorumun ötesinde, karalamaya yönelik bir çabadır. Tabii buna niye ihtiyaç duyulduğunun da çözümlenmeye ihtiyacı var. Ne yazılarımda, ne sözlü olarak, ne şu anki örgütlülüğümüzde, ne de daha öncekinde 3-5 kişi kaldığımızda bile, hep organlı çalışmayı savundum ve savunacağım. Beni kendiliğindenci, oradan oraya koşan,

gündemin peşine takılan diye tarif edenin 'temcit pilavı gibi' yapı, işleyiş, çalışma deyip bunları niye 4 yıldır yerine getiremediğimizi, yerine getirmek için neler yapmamız gerektiğini, somut olarak, net olarak söyleyemeyen, bunların cevabı başka düzey deyip 'ortada kuyu var yandan geç' diyen 'komünist' oluyor, önceliklerimizi yerine getirelim dedim diyen ben savaş açmış ve küçük-burjuva oluyorum. (Kaldı ki önceliklerimizi ben sıralamadım, altında herkesin imzası var.)

"Hazırlığın örgütlenmesi için çoğunluğu işçilerden oluşan organlara ihtiyacımız yok. (Öyle olsa itirazım da yok.) Çoğunluğu işçilerden oluşan organlar parti öncesi hazırlık örgütünün kendisi zaten. Şu anda ihtiyacımız sınıf bilincini almış, kendisini siyasi faaliyete adamış üyelerden oluşan 'nitelikli' profesyonel çalışan kişilerden oluşmuş organlardır" demişim. Daha doğrusu dememişim! Ben örgütlenmenin proleter karakter kazanması sorununu gözardı ediyormuşum! Yukarıdaki paragrafta söylediklerim aslında tam da bugünkü mevcut durumumuzun tarifi ve tespitidir. Biz çoğunluğu işçilerden oluşan bir işçi örgütü müyüz? Hayır. Peki neyiz? Sınıf bilinci almış (S. Deniz yoldaş beni bu kategoriye koymayabilir ama genelimizden bahsediyorum) kendini siyasi faaliyete adamış üyeleriz. Ben içimizdeki işçileri bir kenara koyalım, onlara ihtiyacımız yok, nitelikli profesyonellerle çalışalım mı diyorum ki, bu haksız ve mesnetsiz yorumlarla suçlanıyorum. Ben de bu eleştiriden şunu anlıyorum: biz başlarken de, ilk baştan itibaren organik karakteri işçi olan, çoğunluğu işçilerden oluşan bir örgütlenmeyle başlamalıyız. Bence S. Deniz yoldaşın tüm paradoksları, suskun kalmaları, birden bire aniden konuşmaları, zaman zaman nükseden politikasızlığı vb. şeyleri hep bu çelişkinin ürünleri. S. Deniz yoldaşın şu sorulara cevap vermesi gerekiyor. Biz neyiz? Biz 4 yıldır neye başladık, ne için uğraşıyoruz? Niye organlar kurduk? Kurduğumuz organların hangisinin organik karakteri

işçiydi? vb... Mevcut durumu tespit eden, başlarkenki pozisyonumuzun yanlışlığını değil, ilerleyememizin sebeplerini ortaya çıkarmaya çalışan ben, yazımda "başlarken", "hazırlığın örgütlenmesi" gibi ibareleri de özellikle vurgulayarak kullanan ben, küçük-burjuva oluyorum, sürecin en başından itibaren içinde olan ve bu konuda akılda kalan herhangi bir itirazı, şerhi olmayan S. Deniz yoldaşımız 'komünist' oluyor. Elbette anlayış çok önemli, o kadar önemli ki, insanın okuduklarına inanası gelmiyor. Değil mi?

Nerden aklıma geldi bilmiyorum ama gelmişken bahsedeyim. Tarihte, Rus devrimi tarihinde Bolşevik - Menşevik ayrışması birden bire olmadı. Yoldaşımız herkesten, hele hele benden daha iyi bilir. Daha sınırların çok net çekilmediği, parti içinde sürtüşmelerin yaşandığı süreçte Menşeviklerin Bolşeviklere karşı yürüttüğü politik mücadelenin merkezinde, Bolşeviklerin 'işçi düşmanı' olduğu var idi. Hatta grevdeki işçilere bile sahip çıkmadıklarını 'ispatla' anlatıyorlarmış. Menşevikler öyle 'yorumlamış', öyle görmüş, öyle inanmış ama bugün hiç kimse onlardan (iyi sözlerle) bahsetmiyor. İşçi sınıfı deyince, sınıf mücadelesi deyince Bolşevikler akla geliyor.

"Doğrudan sınıf çalışmasının birinci öncelikli çalışma düzeyinde tanımlanması için asgari güç ve birikimin tamamlanması gerekmektedir. Aynı siyasi çizgiyi, program anlayışını paylaşan komünistlerin her türden bir araya gelişi, bu aşamada hazırlık görevleri içinde yer almaktadır." Bu satırlar bana ait değil. İfade çok net ve anlaşılır. Bu netlikle şunlara cevap vermeliyiz. Asgari güç ve birikim tanımımız ve düzeyimiz nedir? Biz bu sorunun cevabını verdikten sonra doğrudan sınıf çalışmasının kaçıncı öncelikli sırada olduğunu tespit edebiliriz. Bugüne kadar doğrudan sınıf çalışmasını birinci öncelikli görev olarak önümüze koymamamızın sebeplerini biliyoruz, yazılı belgelerimizde mevcut. Bugün ne

değişti de, korkarak da olsa, başka şeylerin arkasına gizleyerek de olsa sınıf çalışması birincil öncelikli çalışma düzeyinde tanımlanıyor; bunun 'kavgası' (ya da 'savaşı' mı demeliyim?) yapılıyor? Kaldı ki itirazım bu çalışmanın kendisine değil, oldu bittiye getirilerek ve sanki özellikle benim tarafımdan istenmediği iddia edilerek gündeme gelmesinedir. İnisiyatifli yoldaşlar bugünkü mevcut durumumumuzu değerlendirip bir önceki sürecimizle arasındaki farkı ortaya koyup (Bu iş onların işi mi, GT'nın işi mi diye soru doğrudur ama es geçerek devam edelim) asgari güç ve birikimimizi açığa çıkartıp tarifleyip de mi bu karara vardılar? Eğer böyle davranıldıysa bu bir siyasi tutum değişikliği değil midir? Hem pratikte bu siyasi tutum değişikliğine denk düşen uygulamayı yapıp hem de inkar etmek hangi anlayışa denk düşer çözümlemek lazım değil mi? Bu sorunu siyasi soruna dönüştüren ben mi, yoksa varolan böyle bir sorunu gizlemeye çalışan ve sorunun niteliğini değiştirmeye çalışan S. Deniz yoldaş mı suçlu? Eğer ortada bir suç varsa elbette suçlu da ortaya çıkarılmalı.

Neden 'oldu bittiye getirildi' deyişime 'inisiyatifli yoldaşlar' nitelemesini de ekleyerek bir açıklık getireyim. Son GT öncesi tartışmalarımızın sonucunda GT'da esas olarak 'kayıt yenileme' göreviyle 'inisiyatifli' (inisiyatifli çünkü onların kararları tekrar oylanmayacaktı) organın seçilmesi kararlaştırıldı. Bu kayıt yenileme sürecinde de yapılmakta olan, süren faaliyetlerin yürütülmesi 'işi' de bu organa verildi. Yani biz yönetici organ seçmedik. (Üyelerin olmadığı, herkesin üyeliğinin kalktığı bir ortamda yönetici organ seçmenin mantığı da yok idi zaten.) Ve kayıt yenileme işinin en kısa sürede tamamlanıp yeni üyelerle bir GT yapılacak ve yola devam edilecekti. Esas olarak yönetici organ da o GT'da seçilecekti. Yine konuşulanların içinde (yazılı herhangi bir şey var mı bilmiyorum) bu kayıt yenileme olayının en kısa sürede diye öngörülen sürenin 2-3 ayı geçmeyeceğiydi. Gelinen

noktada öngörülen bu süreyi çok çok aşmış bulunuyoruz. Sorun organın nitelemesinde değil ki. Ben ve diğer üye yoldaşlar kendimizi bu iradeye teslim etmişiz ve sonuçlarına katlanacağımızı da beyan etmişiz. Kaldı ki, bu süre içinde hangi tutumum 'siz yönetici değilsiniz, sizin dediğinizi yapmam' anlamına geldi? Bunları niye söylüyorum; seçilen organın asli görevi üye kayıt yenilemede 'inisiyatif' kullanmaktı. İddia edildiği gibi bir niyetle "inisiyatif" lafını kullanmadım. "Eğer iş yapacaklarsa" lafı da bu anlatmaya çalıştığım sürecin bir parçası olarak kullanıldı.

Şimdi buradan baktığımızda öngörülen süreyi kat kat aşan ama görünüşte bunu hiç dert etmeyen, yine bu sürede esas olarak yapması gerektiği işi yarım yamalak yapan (hala netleşmemiş görüşmeler var, mazereti karşı taraf olabilir ama buna müsaade etmemek lazımdı, karşı tarafı sonsuza kadar bekleyebiliriz) süren faaliyetlerin devamlılığını sağlamakla yükümlü olduğu halde kendinden menkul bir tutum içerisine girerek faaliyeti muğlaklaştıran inisiyatifli yoldaşlar ama ne hikmetse bunları dillendiriyorum diye ben küçük-burjuva anlayışına sahip olmakla suçlanıyorum. Tabii S. Deniz yoldaş yine soyut olarak olması gerekeni söylediği için 'komünist' oluyor.

"Duymak istemeyenden daha kötü sağır yoktur" diye bir deyim var. "Anlamak istemeyenden daha kötü 'anlayışsız' yoktur" diye de eklemek lazım.

Örgüt içi hayata ilişkin sadece 'ajitasyon', 'gaz verme' ve 'moral motivasyonu artırma' gibi önerilerim olduğu iddia ediliyor. Evet bir gaz olayı var o da S. Deniz yoldaşın 'gaza gelme' olayı. S. Deniz yoldaşın hayatında sadece siyah - beyazlar olduğu için bu gaza gelme olayının da bir ayarını tutturamamış ve ayağını gaz pedalından çekip yerine tuğla koymuş. Yoksa benim sözlü olarak yıllardır söylediğim yazılı olarak belgelediğim düşüncelere bugüne kadar böyle bir tepki

vermeyip birden bire zembereğinden boşalmış gibi sayfalarca eleştiri adı altında çarpıtma, saptırma, cımbızlama vb. şeylerini nasıl açıklayacağız? Evet bir gaz olayı var, bu çok açık ve net.

Yazımdan cımbızlanmış "moral motivasyonu artırma" önerisinin dışında, "eğitim", özellikle örgüt içi, örgütsel eğitim dedim. "Program çalışmasına hız vermek lazım, sonuçlandırmamız lazım, destek olmamız lazım" dedim. "Kendimizi yeniden tarif ve o tarif üzerinden işbölümü" dedim. "Yeni aday üyeler" dedim. "İllegal örgütsel alan yaratmalıyız" dedim. "Sınıf çalışmasına yönelik bir programımız yok, olmalı" dedim. Ve başka şeyler de söyledim. Fakat ne hikmetse bu söylediklerimden gaz verme anlamı çıkarılmış. Cımbızlama diye tabir edilen yöntemle cümlelerden (paragraftan değil) bir bölüm alınmış ve benim küçük-burjuva olduğum 'ispat' edilmiş. Tabii bu tür yöntemlere ve bu tür maksadını aşan abartılı yorumlara niye girildiği önemli. Herkes anlayışına uygun davranır. Cımbızlama da yapar, kelimenin üzerinden yorum yapıp o yorum üzerinden yargılama da yapar da yapar. Evet niye yapıldığı önemli. Ben şundan dolayı yapıldığını düşünüyorum. Evet bir 'savaş' açma olayı var ve bu S. Deniz yoldaş tarafından açılmış bir savaş. Yıllarca beklenilmiş, beklenilmiş ve artık zamanı geldi denmiş. Ama bu bile açıklıkla ve cesaretle yapılmıyor. Benim yazımı kullanarak müsait kelimeleri ve cümleleri seçip abartılı ve saptırmalı yorumlarla söyleyeceği sözlere zemin hazırlıyor, hazırladığı zeminin üzerinden istediği sonuca gidecek sözleri sıralıyor. Hem de bugüne kadar niye içinde tuttuğunu açıklamadan. Yoksa ben bu 2 ay içerisinde mi küçük-burjuva oldum? Ya da S. Deniz yoldaş mı yeni hidayete erdi de 'komünist' oldu? Hemen hemen tüm GT'larda aynı önerilere ve anlayışa parmak kaldırdığımızı nasıl açıklayacak? Ha! Sakın S. Deniz yoldaş 'ıslık' çalmayı bilmiyor olmasın? Nasıl da düşünemedim! Ah benim küçük-burjuva kafam. Şimdiki aklım olsaydı, öğrenir

miydim 'ıslık' çalmayı?

"Örgüt içinde canlı ve devrimci bir yaşamı sürekli egemen kılmak, disiplini güçlendirmek, kurallı yaşamı oturtmak, yeraltı yaşamının gerekleri konusunda yetkinleşmek, örgütün güvenliği üzerine sorumlu davranmak, militanlık, özveri, adanmışlık, örgütsel niteliğin yükseltilmesinin temel önemde önkoşullarından bazılarıdır." demişim. Bu cümleden sadece "canlı ve devrimci bir yaşam" ibaresini alıp illegal örgütlenme gereğinin bu olduğunu savunduğumu söylemek ihtiyacını duyan, böyle bir çarpıtmaya gerek duyan 'anlayışı' da çözümlemek lazım. Başka paragrafta, "illegaliteyi de örgütsel bir varlık alanı yaratmak için kullanmalıyız", "illegal örgütsel alan yaratmayan, bunu perspektif alıp öteki herşeyi buna tabi kılmayan bir komünist faaliyet iddiası, ciddiye alınır bir iddia olamaz" demişim ama ne gam. 'Niyet' ve 'anlamayış' devreye girince gelsin cımbız gelsin çarpıtmalar. Bu söylediklerimi görmeyip (daha başkalarını da) bir cümleden, virgüllerle ayrılmış bölümlerde söylenenleri de görmeyip işine gelen bölümü alıp onu da işine geldiği gibi yorumlamasını anlamak zor. Ama o bölümün seçilmesi de tesadüf değil herhalde "canlı ve devrimci bir yaşam" bölümü illegaliteden sadece "saklanmayı, gizlenmeyi" anlayanların itiraz edeceği bölümdür.

S. Deniz yoldaşın tüm bu çarpıtmalarında ve ithamlarında en inanılmaz olanı ise "komünist olmak üzere" örgüte alınmaları savunduğumdur. Bunu iddia edebilmek için sadece iyi niyeti bir kenara koymuş olmak yetmiyor, daha fazlası gerekiyor. Söylemediğim, kasdetmediğim tamamen uydurma bir iddiadan kalkarak da beni "burjuva politikacılığı" ile suçluyor. "Önceliklerimizi gözardı etmeden, önceliklerimizi sekteye uğratmadan, mevcut ilişkilerimizin, çeperimizin içinden iyi unsurları, bilinçli, yönlendirici, hatta 'özendirici' müdahalelerle yeni aday üyeler kazanmalıyız. Bu onların örgütlü yaşamın çok yönlü eğiticiliği, öğreticiliği ortamında

komünist olarak gelişmelerinin de en iyi yoludur ve bizim de kazanımımızdır." demişim. Bu paragraftaki "komünist olarak gelişmelerinin de" lafı nasıl oluyorsa "komünist olmak üzere" diye değiştiriliyor. Tabii bu çarpıtma da, alenen yapılan çarpıtma da bilinçli seçiliyor ve yapılıyor. Aday üyeliğin neye ihtiyacen uygulandığı da biliniyor. "Komünist olarak gelişmeleri" lafı da bunu içeriyor. Ve yukarıda aday üyelik için söylenenler her nasılsa "komünist olmak üzere örgüte alınma" olarak bana dönüyor. Tabii bunun için de iyi niyeti bir kenara koymaktan, değerleri boş geçmekten başka maharetlere de ihtiyaç duyulduğu ortada. Ya da ben küçük-burjuva olduğum için anlamıyor olabilirim, ne de olsa 'komünistlik' başka birşey, nerden bilebilirim?

Hem oturup sayfalarca 'eleştiri' adı altında çarpıtma yapacaksın, küçük-burjuva olduğumu ispat için uğraşacaksın, hem de beni bu anlayışın temsilcisi olarak göstermek istemediğini söyleyeceksin. Bu ne yaman çelişki diye sormazlar mı? Ve çarpıtmalarını ve onlara dayanan 'düşüncelerini' "iyi niyet bir yana bırakılarak yapılan yorumların gideceği yöne işaret edilmektedir" diyerek sahiplenmeyeceksin. Kaldı ki, bu cümleden sonra "göstermek" amacıyla yapıldığı iddia edilen kötü niyetli yorumların devam etmemesi gerekir. Ama ne gezer, iyi niyeti ara da bulasın, nereye konuldu kim bilir? Çünkü, hemen bir paragraf sonrasında ve daha sonra "sınırları belirsiz hareket örgütlenmesini savunmak", "herkesin her işi yapmasını savunmak", "her türlü ilişkinin peşinden koşmak", "halk hareketi yaratmaya çalışmak" gibi 'yorumlar' devam etmektedir. Bir öyle bir böyle diyenin, teoride başka söyleyip pratikte başka yapanın, yani kendisi net olmayanın başkasını netleştirmesi mümkün mü?

Çözülmesi gereken anlayış farklılıklarına bir de anlamayışlarımız eklendiğinde işimizin çok zor olduğunu başta

da belirtmiştim. "Gerçeklerden korkarak 'ıslık çalıp' günü kurtarmaya, geçiştirmeye çalışmak, geleceği kuracak olan işçi sınıfına, komünizme değil, kapitalizm tarafından her geçen gün iflasa sürüklenmesi nedeniyle 'acelesi' olan küçük-burjuvaziye uygun düşer" diyen S. Deniz yoldaş bunun devamında, sorunlar karşısında kayıtsız kalan, ertelemeci, somuta dair değil hep soyut konuşan ve yazan ve 'hiç acelesi' olmayan, koşullarımızı ve zorunluluklarımızı gözardı edenlere de birşeyler söylemek ihtiyacı duyması gerekmez miydi? Ama o pratiğe ilişkin her öneriyi küçük-burjuva anlayışın ürünü olduğunu ispatlamakla meşgul. Ve karşısına 'komünist' anlayışı dikmekle. Farzedelim ki, benimkiler ve başka öneriler küçük-burjuva ve S. Deniz yoldaş her düzeyde doğru söylüyor. Ama eğer yeteneğimiz, gücümüz, tecrübemiz, asgari güç ve birikimimiz bu söylenenleri hayata geçirmeye yeterli değilse ve bu doğru önerileri hayata geçirebilmek için zorunluluktan dolayı farklı uygulamaları yapmamız gerekiyor ve yapılmıyorsa (hayatı siyah - beyaz görme, ya hep ya hiç vb. burada başlıyor) örgütsel yapı, işleyiş, çalışma diyerek soyut olarak olması gerekeni tarif ediyorsak da günü geçiştirmiş, hatta yılları geçirmiş olmuyor muyuz? Bunun tersi 'acelecilik' midir?

Hepimizin inançları var ve kimsenin inancını test etme gibi birşey söz konusu olmadığı gibi yargılama da olamaz. Kanımca S. Deniz yoldaşın en azından benden bir fazla daha inancı var. O da "bir şeyi 40 kez söylersen olur" inancı. Yoksa defalarca sen küçük-burjuvasın ben komünistim demesinin ne anlamı olabilir ki? Aslında iyi niyetimin göstergesi olarak (herşeye rağmen) kendime sık sık küçük-burjuva, S. Deniz yoldaşa da 'komünist' dedim. Onun yazısıyla birlikte '40'ı tamamladık mı bilmiyorum ama yetmediyse önümüzdeki yazılarda açığı kapatırız.

Önceki yazımda "kendi içimizde, kendimizle sınırlı bir

örgütsel gelişme çabası sonuç vermeyeceği gibi, giderek örgütsel tükenmeye yol açar. (Tam da bu durumda mıyız, nedir?) Örgütsel gelişmeyi hiç bir zaman politik faaliyetten ayrı ele almamalıyız" demiştim. Sınıfa yönelik her türden faaliyetin de bunu aşmaya yönelik çabalar olduğunu belirtmiştim. Tabii sosyalistleri kazanma, örgütleme çabası da buna eklenebilir. Ama tarif edilen duruma düşmemek için de bu türden faaliyetlerde bir kazanım, mesafe katedilmiş olması gerekir. Bir de ta en başından itibaren demokratik haklar mücadelesine 'ilgisiz' kalmamak lazım diye belirtmek gerekir. Çünkü demokratik haklar mücadelesine ilgisiz kalınarak (tek başına böyle davranılarak da demiyorum) ne sınıfın öncülerini örgütleme, ne sınıfa komünist siyasal sınıf bilinci taşıma görevi ne de sınıfla komünizmin birliğini sağlama görevi yerine getirilebilinir. Demokratik haklar mücadelesini (en başından itibaren ne kadarsa o kadar) küçümsemek, ilgisiz kalmak, yok saymak, politik mücadeleden bir uzaklığın ifadesidir. Ve bu sol görünümlü elitist anlayış bu nedenle aslında sağ bir çizgiyi temsil etmektedir. Tabii demokratik haklar mücadelesinin doğası gereği yapılanları 'oradan oraya koşmak' diye görenler ve niteleyenler var. Mitingler, basın açıklamaları ve bu türden yerlerde pankart açmak, döviz açmak, bayrak açmak da bu türden mücadelenin içindedir. Yani tek başına "örgütsel gelişmeyi sağlaması için" değil. Böyle yaklaşanlar olabilir ama bu anlayışın diğer ucu da bu türden mücadeleye 'ilgisiz' kalmaktır. Tabii 'pankart açmazsak demokratik mücadele vermiyoruz mu demektir?' sorusunu duyar gibi oluyorum ya da benzerlerini. Bu sorunun cevabı ise şudur: Bu bir kimlik sorunu ve o kimliği ne kadar sahiplenildiğinin göstergesidir. Her boydan, her cinsten 'komünistin' olduğu bir siyasi yelpazede kendini ifade etme ya da etmeme sorunudur. Birileriyle yarış ya da gösteriş sorunu değil. Doğru olduğunu düşündüğümüz şeylerin kimin tarafından söylendiğinin açıkça belli olması

sorunudur. Bu 'kimlik' ve 'kim' de bugün için yayın ismidir. Her türden her cinsten siyasetin boy gösterdiği ve bizden kat kat fazla konuştuğu bir ortamda tek bir söz bile söyleyeceksek boşluğa değil elbette, hedef kitlemize ve kimliğimizle yani kimin söylediğinin belli olduğu bir tarzda söylemeliyiz. Yoksa herhangi bir kortejle, herhangi bir pankart arkasında, herhangi bir sloganla, herhangi bir dergide, herhangi bir bildiriyle niye davranmadığımızı nasıl açıklarız? Burda esas sorun perspektifimize uygun eylemlerin seçilip olmayanların ayırt edilebilmesindedir. Ama siyah - beyaz ya hep ya hiç o kadar içselleştirilmiştir ki, 1 Mayıs da, 19 Aralık mitingi de aynı tarzda tepki alabiliyor.

SONUÇ OLARAK!

Bilimsel sosyalizm, komünizm, nesnel olmayı, şeyleri kendi tarihsel koşulları içinde değerlendirmeyi öğretir. Çarpıtma ve tahrifatı değil, açık ve dürüst olmayı, 'ben-merkezci' ve 'kibirli' olmayı değil, mütevazi ve alçak gönüllü olmayı öğretir. Eleştirinin dedikodusunu değil, bilimsel eleştiriyi esas alır. Maddi temeli olmayan, önyargılarla kurgulanmış hayallere Don Kişot'vari saldırmayı değil, değiştirmek ve dönüştürmek istediği şeylerin eleştirisini ve mücadelesini verir. İftira ve karalamayı çirkin bir davranış olarak görür. Oldukça çıplak ve gerçekçi davranır. Gerçeklere karşı sırtını dönerek kurtulamayacağını bilir. Yoldaşlarını yanlış yönlendirme ve bilgilendirmeyi kesinlikle reddeder ve buna asla 'tenezzül' etmez. Dolayısıyla, önyargılarla, farazi kurgularla, bilimsel olmayan eleştirilerle bir yere varılamaz. Bize de yani örgütlülüğümüze de, sınıf mücadelesine de bir şey kazandırmaz. Bunları genel ve öncelikle kendime söyleyerek devam ediyorum.

Ben halen bir önceki yazımdaki söylediklerimin, tespitlerimin ve önerilerimin doğruluğuna inanıyorum. Yazıma

verilen eleştiri adı altındaki cevap yazısı beni ikna etmedi. Etmediği gibi bir çok tespitimin doğruluğunu bence bir kez daha kanıtladı. Tabii ki sabit fikirli değilim. O yüzden gerçekten ikna olana kadar da söylediklerimin, savunduklarımın doğruluğuna inanacağım. Eğer verdiğim örneklerden bazıları hakaret diye algılanıyorsa o gözle bakılmamasını önereceğim, başka da bir şey yapamam. Burdan sonra iş hala küçük-burjuva anlayışına sahip olduğumu düşünen varsa onlara düşüyor. Yani komünistlere! Komünist olarak örgütlenmede, küçük-burjuvaya da, anlayışına da yer vermemek gerekiyor. Tabii komünist olmayan diğer anlayışlara da mesela reformizme, liberalizme, uvriyerizme, troçkizme ve sınıfınki de dahil her türden kuyrukçuluğa. (Çünkü don lastiği gibi çekiştirdiğimizde kim bilir kimin söylediğinin nereye gideceğini?)

Önümüzdeki GT'ya ilişkin şunları söyleyeceğim:

Öncelikle bu GT, üyeliklerin sınırları belli olduğundan, bir yönetici organ seçmeli ve o yönetici organın önüne şu görevleri koymalı:

1) İdeolojik-teorik çalışmanın, program çalışmasının devamı ve hızlandırılmasının sağlanması.

2) Bu çalışmayı esas alarak işbölümünü ve organlaşmayı yapmalı.

3) Tartışılması ve tüketilmesi gereken konuların bir sonraki GT'yı beklemeksizin hemen bir program çerçevesinde gündeme alınmasını ve tüketilmesini sağlamalı. Tartışma gündeminin programına alınacak öncelikli konu başlıkları:

- Sınıf çalışması
- Örgütsel eğitim
- Legal - illegal çalışma
- Örgütsel niteliğin yükseltilmesi
- Kadro sorunu (kadrolaşma)
- Organlı çalışma

- Profesyonel çalışma
- Mali sorunların çözümü

A. EKİM

1) S. Deniz imzalı yazının içeriği ve yönelimi tahrifat ve gerçekleri tersyüz etme kurgusuna dayanmaktadır. Yazının içeriği nesnel gerçekliğimizi ifade etmediği için yanıt zorunlu olmuştur.

2) Benim yazımın başlığı ve 1 nolu açıklama yoldaşları tebessüme gark etmiş olması lazım. Hiç yabancı gelmiyor değil mi? Eee yol üstadlarınca açıldı bir kez durmak olur mu? Tabii bunun arkasından "Zorunlu bir yanıtın eleştirisi" başlıklı yazı da beklenir hani!

38.

Eskiden çok sık kullanılan ve epeydir adeta tedavülden kalkmış görünen 'somut durumun somut tahlili' belirlemesi, sadece lafzi olarak değil, içeriğiyle, anası olduğu pratiğin yol göstericiliğinden de koparılmıştır. Böylece pratikler makro düzeyde yapılan somut durumun tahlili üzerinden, ona uygun biçimde değil, iradi zorlamalarla, objektif durumun üzerinden atlanacağı varsayımı üzerinden yapılmaya çalışılmaktadır.

Düğümü çözecek temel halka kaçırılıp unutulduğu ve bir türlü ona dönülünmesi akla gelmediği için, yaşanan ve böyle gittiği müddetçe sürekli yaşanacak olan tıkanmalar, hayali uğursuzlar ve uğursuzluklar nedeniyle meydana geldiği varsayımıyla, bu uğursuzlar ve uğursuzluklara hayali önlemler alarak, hayali şatolar kurmaya yeniden ve belki daha bir hevesle, ama sırılsıklam iyi niyet ve özveriyle girişilmektedir. Yanılmayı çok isterim ama bu anlayışla yapılan her girişim, bir öncekinden daha fazla bir artı getiremez. Tam tersine, bir yandan yapısal bozukluğun ürettiği olumsuzluklara sürekli suçlu arama psikozu, hem insani ilişkileri bozar, hem de fedakarca yapılan bu kadar uğraşa rağmen karşılaşılan olumsuzluklar, bunları şevkle yapanların bile en azından bir kısmını usandırır ve canından bezdirir. Düğümü çözecek temel halka yakalanmadıkça, bu kısır döngüden kurtulmanın olanağı yoktur.

Söylediklerimin hiç de şevk verici olmadığını, hatta tersinin doğru olduğunun söylenebileceğini biliyorum. Ama hiç kimse olmazlar diye bildiği şeylerin yapılması için insanları şevklendirme sorumluluğunu gösteremez, en hafif deyimiyle, bu dostça bir davranış olmaz.

Burada akla hemen şu soru gelebilir: Madem öyle, sen ne yapıyor ve burada ne arıyorsun? Cevap: Düşüncelerimi tek

başıma hayata geçirecek güce sahip olmadığım ve olduğum yerin bu potansiyeli yoğun biçimde taşıdığı için... Aksi durumu düşünsem ve görsem, bir saniye bile zaman kaybetmem... Herşeye rağmen durum umutsuz değil, aksine çok, ama çok umut vericidir. Dolayısıyla umutsuzluğa düşmeye hiç, ama hiç gerek yoktur. Zaman kaybına ve fazla zahmete de mal olsa, eninde sonunda doğru kanala gireceğine inanıyorum.

Bazı arkadaşların üstünde çokça durduğu ve benim pek de onaylamadığım küçük-burjuva, küçük-burjuva sosyalizmi ve legalite - illegalite konusunda görüşümü kısaca belirttikten sonra, ne yapılmalı konusunda görüşümü belirtmeye çalışacağım.

Küçük-burjuvazi hakkında harcı alem bilinenleri bir yana bırakıp tartışmalarla ilgili olan bir iki noktasına değinmekle yetineceğim.

Esas olarak küçük-burjuvazi determinist değil, daha çok volontaristtir. Yani kendiliğindenciliğe boyun eğmekten daha çok iradecidir. İradi müdahale ile şartları değiştirebileceğini düşünür; kapitalizmin hoyratlıkları karşısında yok olmakla yüz yüze gelen küçük-burjuvazi paniğe kapılır ve çılgına döner. Onun için durum artık varlık - yokluk sorunudur ve bütün mesele bir an önce bu durumdan kurtulmaktır. Bu haleti ruhiye içine giren küçük-burjuvazi, ne şartların olgunlaşmasını düşünebilir, ne de beklemeye tahammülü vardır. Hiç bir eleştiri - uyarı onun fikri sabit zırhını delmeye muktedir değildir. Daha da vahimi, hiç bir yenilgi de bu zırhı delmeye yaramaz. Zira o, yenilginin nedeninin kendi yanlışından olabileceğini asla aklına getirmez, getiremez. Neden hep kendi dışındadır. Ya bazı uğursuz raslantı işi berbat etmiştir, ya da bazı muzuratların uğursuzlukları olaya neden olmuştur. Ama kendi projesi hep tertemizdir. İşte benim marksizmden öğrendiğim küçük-burjuvazi budur.

Gelelim legalite - illegalite sorununa. Bu konuyu bazı

arkadaşların yazılarından ve Lenin'den yapacağım alıntılarla değerlendirmeye çalışacağım. Esas olarak da 3 arkadaşın söylemlerini anacağım.

1) "Proletaryanın komünist partisi *esas olarak illegaldir*." (abç.)

2) Bir yoldaş da yasadışı örgütlenmeyi, "örgüt içinde canlı ve devrimci bir yaşam" için şart koşmaktadır.

3) Bir başkası:

"Sürekliliğin sağlanabilmesi, korunabilmesi ise, planlılığın, düzenliliğin yanısıra, gizlilik kurallarına uygun önlemler gerektirir. İster izlenme tehlikesinin küçümsenmesi nedeniyle olsun, ister tersine karşıdaki gücün gelişkinliği, büyüklüğü nedeniyle gizliliğin olanaksızlığı düşüncesiyle olsun," (böyle bir lafı hayatımda ilk defa duyuyorum) "gizlilik gereğinin bir yana bırakılması," (böyle bir şeyi kim söyledi, kim ima etti) "sürekliliğin sağlanmasını olanaksızlaştırır. Oysa devletin son derece geniş olanaklara sahip yetkinleşmiş izleme çalışması karşısında, geleceğe ertelemeden, özel bir önem veren bir anlayışla, sorunu ciddiyetle ele almak, çeşitli tecrübeler ışığında, bu konuda tutarlı önlemler geliştirerek uygulamak gerekir.

Sıkça tekrarlanmış olduğu gibi, açık ve gizli çalışmanın, yasal ve yasadışı çalışmanın koşullara uygun bileşimini sağlayabilmek gerekir." (Doğru) "Gizliliğin olanaksızlığı gerekçesiyle bütünüyle açık ve yasal çalışma sürdürülmesi de," (kim diyor) "gizliliğin öneminin küçümsenmesi nedeniyle yasadışı ama açık bir çalışma sürdürülmesi de," (anlaşılmıyor) "siyasi çalışmanın sürekliliğini, varlığını tehlikeye düşürür, saldırıya açık ve bağımlı hale getirir. Sürekliliğin güvencesi olarak gizlilik gereklerine uyulması hayati önemdedir. Bu doğrultuda, gizlilik gereğini dikkate almayan, bir kenara bırakan anlayışlara kapıyı kapatarak, açık ve gizli çalışmanın birlikteliği içerisinde, *yasal*

örgütlenmenin yasadışı örgütlenmenin taşıyabileceği ölçüde olması anlayışı üzerinde anlaşılmasını, ortaklaşılmasını sağlayacak tutumlar geliştirilmelidir." (abç.)

Söylenenlerin eleştirisinin detayına inmek adeta bir kitap doldurur. Ama ben genel bir değerlendirme yapıp sözü Lenin'e bırakacağım.

Ara sıra "somut durum" lafları edilse de, söylenenler konjonktürel değil, evrensel, genel geçer sözlerdir; dolayısıyla da leninist parti anlayışından adeta bir kopuştur. "yasal örgütlenmenin yasadışı örgütlenmenin taşıyabileceği", "esas olarak gizlidir", "örgüt içinde canlı ve devrimci bir yaşam için" gizlilik şart görülmektedir. Bunların konjonktürle hiç bir bağlantısı yoktur.

Efendim, "işyeri hücreleri gizli olmak zorundadır" ve dolayısıyla "örgüt gizli olmalıdır" belirlemesi doğru değildir. Evet, bu konjonktürde ülkemizde bu organlar gizli olmak zorundadır. Ama bu ne evrensel bir tez olabilir, ne de örgütün bir bütün olarak gizli olduğu anlamına gelir. Bu organlardaki insanların oradaki görevlerinin gizli olması, hem başka yerdeki görevlerinin açık olmasını yok etmez, hem de bu her konjonktürde böyle olacağı anlamına gelmez. Ama bazı organlar vardır ki, her zaman gizli olmak ve devrime kadar gizli kalmak zorundadır. Örneğin gizli yayın ve onların dağıtımı, tutsakları kurtarmak, işkencecileri cezalandırmak, faaliyetleri engelleyenlerin bertaraf edilmesi, eylemlerin güvenliğinin sağlanması, maddi olanak elde edecek mekanizma, illegal veya yarı-legal eylemlerin örgütlenmesi, bunlar için gerekli malzemelerin depolanıp dağıtılması ve örgüt arşivleri vs. vs. her zaman gizli olmak zorundadır. Bununla birlikte, olası durumlara karşı örgütün sürekliliğinin kesintiye uğramasını önlemek için bir kısım gizli mekanizmalar gerekir. Tabii ki, MK bunların başında gelir.

Lenin Kasım 1905'te, yani Şubat devriminden sonra

şunları söylemektedir:

"Partimizin çalışma şartları temelden değişmektedir. Toplantı, koalisyon (dernek kurma) ve basın özgürlüğünü kazandık. Şüphesiz bu haklar hiç bir şekilde sağlam değildir ve mevcut özgürlüklere güvenmek -eğer suç değilse- aptallık olacaktır. Belirleyici mücadele henüz önümüzde durmaktadır ve bu mücadele için hazırlıklar birinci sırada yer almalıdır. Partinin gizli aygıtı muhafaza edilmelidir. Fakat aynı zamanda faaliyetimiz için şimdiki nispeten geniş alandan mümkün olan en geniş şekilde faydalanmak kesinlikle zorunludur. Gizli aygıtın yanısıra, bir çok yeni legal ve yarı-legal parti örgütlerinin (ve partiye yaslanan örgütler) yaratılması zorunludur." (Lenin, *Örgütlenme Üzerine*, s. 73)

"O halde görev açıktır: *şimdilik* gizli aygıtı korumak ve yeni, legal bir aygıt yaratmak." (abç.) (*age*, s. 74)

"Partimiz çok uzun zaman illegal kalmıştır. Üçüncü Kongrede bir delegenin haklı olarak söylediği gibi, son birkaç senedir yeraltında boğulmuştur. 'Yeraltı dönemi' sona ermektedir." (*age*, s. 77)

"... Yeni örgüt şekli, ya da daha doğrusu işçilerin partisinin temel örgütsel hücresinin yeni şekli, kesin olarak eski çevrelerden çok daha geniş olmalıdır. Bundan başka, yeni hücre büyük ihtimalle daha az katı, daha 'özgür' ve daha 'esnek' (gevşek) bir örgüt olmak zorunda olacaktır. Eğer tam koalisyon özgürlüğü olsaydı ve halkın yurttaşlık hakları tamamiyle sağlam olsaydı, o zaman şüphesiz, her yerde Sosyal-Demokrat birlikler (yalnızca sendikalar değil, politik yani parti birlikleri) kurmamız gerekirdi. Mevcut şartlarda elimizdeki bütün yollar ve araçlarla bu amaca ulaşmak için çalışmalıyız." (*age*, s. 79) Bu bölüm böyle devam edip gidiyor.

Dünyanın en despot iktidarı çarlık ve karayüzler yönetimi altında kazanılan bazı özgürlük kırıntıları altında Lenin, partinin yeniden şekillenmesini, *şimdilik* illegal aygıtı

korumak kaydıyla legal organlar yaratılmasını, hemen, hiç zaman geçirmeden yaratmak gerektiğini savunmaktadır.

Bugün ne dünya 1905 dünyasıdır, ne de Türkiye Çarlık Rusyasıdır. Örgütün sürekliliğini sağlayacak ve faaliyetini devam ettirecek illegal örgütler yaratılmak koşuluyla, oldukça yaygın yasal örgütler yaratılmak zorunludur. Başka türlüsü hem çalışma alanını daraltarak insanları tembelleştirerek atıl duruma getirir ve hem de kafasını kuma sokup tüm vücudu dışarda kalan devekuşu gibi gizlilik yanılsamasına götürür. Bunun şartları ve mekanizmaları oluşmadan, olsa olsa yapıyor gibi görünülür ama asla sahiden yapılamaz. Bunun şartları, yoğun bir kitle ve kadro çalışması içinde yetişmiş uygun insanlar seçilerek oluşturulacak çelik çekirdeğin kitlelerin içinde kaybolmasıyla sağlanır. Yoksa 3-5 kişinin biraraya gelmesiyle kurulan 'gizli' örgütün 'gizli çalışmalarıyla' ne gizlilik sağlanabilir ne de bir adım yol alınabilir. Yapılması gereken, somut durumun somut tahlilini yapıp ona uygun organize olmaktır.

Mevcut durumda minimumun altında yapılması gereken, fiilen varolan .. kişilik YK'nun bundan başka hiç, ama hiç bir işle uğraşmadan, 24 saat bu işle uğraşmalarını sağlamak ve .. kişilik YO'ın oluşturulup bunların da 24 saat bu işle uğraşmalarını sağlamaktır. Bunların bütün ihtiyaçlarının örgüt tarafından karşılanmasıdır.

Bunların ve başka ihtiyaçların karşılanması için ilk iş olarak bütün olanakların ortaya konularak yönetici organ tarafından ve onun denetimi altında bir mali komite oluşturulmalıdır. Bunların profesyonel olmaları gerekmediği gibi, üye olmayan taraftarlardan da yoğun biçimde yararlanılması mümkündür. Hatta yararlıdır.

Bunlardan YK üyeleri hiç deşifre olmadan yaşayabilirler ama YO'ın çoğunluğu, görevleri gizli olmak koşuluyla açık alanda 24 saat kitle ve kadro çalışması yapmak

durumundadırlar. Bu çalışmalar içinde öne çıkan ve uygun olanları örgütün karar mekanizmasına katmalıdır.

Eğer bu asgarinin asgarisi şartlar yoksa, bunların oluşturulması için, ona uygun örgütlenme ile bu şartların oluşturulması için çaba harcanmalıdır.

S. E.

39.

70'li yıllarda "Sosyalizmin bayrağını meclise dikeceğiz" sloganı ile yola çıkan legal bir parti vardı. Bu partide uzun yıllar çalıştım. O partinin örgütleniş tarzı itibarı ile oluşturduğu çeşitli kademelerinde görev yaptım. İlerleyen zaman sürecinde çalışma tarzı ve örgütlenme anlayışı itibarı ile kendimi orada yanlış buldum ve 70'li yıllar bitmek üzere iken buraya geldim. Burada tabii o yıllar ve daha sonraki yıllar, çok uç zafiyetler yaşandı. Bunlara hepimiz büyük oranda tanığız, şahitiz. Ta ki, bir derli toplu hale geldiğimiz 1. GT'ya kadar. Burada ne yaptık? Geçmiş tüm hayatımızı ve yapmak istediklerimizi, bunları nasıl yapacağımızı ve hedeflerimizi bir bir sıralayarak ve gayet netleştirerek işe başladık.

Çalışmalarımıza temellik edecek ilkelerimizi gözden geçirdik ve bu ilkelerin hayata nasıl yansıyacağı konusunu uzun uzun tartıştık. Hep birlikte "tamam" dedik, "bu tam bize uyar" dedik. Sonra hep beraber bir hazırlık sürecine girdik. Bu hazırlık sürecinin nasıl gelişeceğini, hangi araçlarla ve tarzla yürütüleceğini tek tek sıraladık. "Bu faaliyetin esasını, teorik ve ideolojik çalışmayla beraber partinin temeli anlamında taban örgütleri olarak fabrika/işyeri hücreleri kurulması oluşturur" diyerek bizim artık bundan sonra gece rüyalarımıza girmesi gereken bir yönelimi, bir refleksi görev olarak önümüze koyduk, koymuşuz. Ve bu konuda problem yok, herkes hemfikir olmuştur. Yani şu andan itibaren komünizm ve örgüt anlayışımıza uygun olarak fabrika/işyeri temelli bir örgütlenme içinde olmamız gerekiyor, bizim varlık nedenimiz budur demişiz. Demek ki, biz bundan sonra yapacağımız her çalışma buna hizmet etmelidir, buna yaramalıdır dedik. Ayrıca bu faaliyetin bütünlüğü içerisinde kendimizi bütünü ile siyasi faaliyete adamamız ve bu anlamda da yaşamımızı buranın

işleyişine göre düzenlememiz ise en başta mutabık kaldığımız konular arasında yer almaktadır. Bu durum zaten 2. GT'da çok bariz bir zafiyet olarak önümüze gelmiştir. Düzeltilmesi için ek kararlar alınmış olsa da genel örgütlenme anlayışları ve zafiyetler, alışkanlıklarımız giderilemeyecek düzeylerde olduğundan, hepimizin bildiği farklı yöntemler uygulanmak zorunda kalınmıştır.

Öncelikle söylediklerimizle yaptıklarımız arasında bir uyum, bir benzerlik olması lazım. Benzemiyorsa, buna kılıf uydurmaya çalışarak bir yere varamayız. Savunduklarımızı hayata geçirmek için düzenli ve sürekli çaba harcarız, becerimiz, olanaklarımız yetersizdir, o ayrı bir şey, onu becermeye çalışırız. 'Ama'larla başka alanlara savrulmak, o da bambaşka ayrı bir şey. Yine bu 2. GT'da 16 maddelik Tezler benimsedik ki, bunlarda işaret ettiğimiz konular açısından sınıfta kaldık. İçerdiği konuları ya tam anlayamıyoruz, ya da anlamış gibi yapıp geçiştiriyoruz. Tezlerde "Komünizmi benimseyenlerin birincil görevi, komünizmle işçi hareketinin bileşiminin, komünist işçi partisinin yaratılmasının sağlanmasıdır" dedik ve bu doğrultuda "bütün pratik siyasi faaliyetlerini işçi sınıfına yöneltmelidir" saptaması ile bizim bu hemfikirlik çerçevesinde sabah kalktığımızda ne yapacağımız, nereye gideceğimiz bellidir.

Söylediklerimizle yaptıklarımız, yapmak istediklerimizle beceremediklerimiz, yönelimlerimiz, ilgi alanlarımız vb. tartışma ve didişmelerimiz sonucunda son GT'ya kadar geldik. Burada olanları hepimiz biliyoruz, artık yeni bir sürece girmiştik. Genel olarak sürdürdüğümüz sınıf mücadelesi ve bu mücadelenin araçları, işleyişi, kadroların durumu ve özellikleri gibi konularda ve benzer diğer konularda, bu son GT ve sonrasında devam edegelen süreçte ben şahsen çok şey öğrendim. En yaşlımızdan en gencimize kadar herkesten bir şeyler öğrenmeye çalıştım. Bunu burası

için daha yararlı olabileyim diye yapıyorum. Kimseyle gereksiz polemiklere girmemeye çalıştım. Bizim ailede eskiden kalan bir alışkanlık var; herkes doğal olarak bu işlere yıllarını vermiş, maddi - manevi tüm yaşamı boyunca sınıf mücadelesinin kendi kavrayışı kadar içinde olmuş. Öğrendiklerimiz yeterli değil. Her gün öğrenmeye açık olmalıyız. Geçmiş alışkanlıklar, örgütsel bakış açıları itibarı ile genel olarak hareket örgütlenmesinin oluşturduğu bakış açısı ile davranış özellikleri gösteriyoruz. Geride bıraktığımız dönemler itibarı ile bu durum biraz aşılır gibi olduysa da, bu kez farklı düzeylerde kendini göstermektedir.

Kendimizi daha fazla kandıramazdık. Son GT'daki yönelimimiz son derece isabetli ve öğretici olmuştur. Herkes için de öğretici olması gerekir kanısındayım. Bu son GT, gerginliklerin kısmen giderildiği bir noktada tamamlanmış oldu. Sonraki süreçte ise, bir kısım arkadaş kafasına göre takılmayı tercih etti, bir kısmı da kaytarmayı ve bunun kılıflarını yaratmaya çalıştı. Askıdan sonraki bu süreçte askıya alınanlarla yapılan tek tek görüşmelerde örgütsel sınırların belirginleştirilmesine çalışıldı. Bugün gelinen nokta itibarı ile sınırlar belirgin, ancak bu kez de düzeyi farklı sorunlar yaşamaktayız.

Bu dönem faaliyetlerimiz çerçevesinde konuşulanlarla yapılanlar olarak değerlendirdiğimizde ise çarpıcı durumlar ortaya çıkmaktadır. Rapor alışverişleri dönemindeki diyaloglarda bir arkadaşımız rapor verdi, görev de aldı, ancak önce kabul ettiği halde daha sonra taahhüt ettiği görevden vazgeçti. Gerekçe olarak "beni fabrika örgütlenme faaliyetine katarak burnumu sürtmek istiyorsunuz" diyerek bu faaliyete katılmayı reddetti. Bir ilde oluşturulan fabrika örgütleme gayrı resmi organı, dergi dağıtımı, bildiri - bülten dağıtımı ya da sokak gösterileri işleri olmadığında başka yapacak iş bulamadıklarından yakınarak o bölgedeki çalışmalarını

özetliyor. Bir diğer gayrı resmi organ kendini karar organı olarak tariflemeye çalışıyor. YK çalışmalarının desteklenmesi, büro faaliyetlerinin daha işlevsel hale getirilmesi görevi çerçevesinde oluşturulan gayrı resmi organ ise, görevi küçümseyerek ve başka gerekçelerle işlemez hale gelmiştir. Oluşturulan tüm organlar elbette bir biçimde çalışıyor, ancak asıl görevleri dışında ilgi alanları bularak kendilerini ifadelendiriyorlar. Bu durumun bize uymaması lazım.

Arkadaşlar yazılar yazıyorlar, değerlendirmeler yapıyorlar. V. Erdem sorunlarımız, çıkış noktalarımız - yapmamız gerekenlerle ilgili yazdı. Öğretici ve birleştirici. Sözlü tartışmalarla açılması gerekir.

A. Ekim'in birinci yazısı YO raporları ile ilgili itirazlarını ve eleştirilerini dile getirdi. Bunu yaparken kullandığı üslup, ayrıntılar ve konulara yaklaşımı yadırganacak bir düzeydedir. Bu yazıda söylenenlerin hiç birine katılmam mümkün değil. Bu yazıya da cevap niteliği taşıyan ve diğer pek çok konuyu da içeren S. Deniz'in yazısı ise, detaylı olarak bir çok konuyu ele almakta, hem de öğretici ve perspektif sunucu yanı ağır basmaktadır. "Zorunlu Bir Yanıt" başlıklı, A. Ekim'in ikinci yazısı ise tam olarak ne yapılmak istendiği konusunda hayretlere düşüren bir yazıdır. Bu yazıya benim ilk tepkim bu arkadaşımızın derhal özeleştiri vermesi ve vermiyorsa yolların ayrılması biçiminde oldu. "Bu olmuyorsa ben başımın çaresine bakarım" oldu. Bu derece ağır hakaretler içeren, bu derece aşağılayıcı bir üslup kullanmak çok farklı bir şey. Bu arkadaşın hiç bir şey demesine ve yapmasına artık gerek olmaması lazım. Bizim önümüze koyduğumuz önceliklerimize yönelik olarak hiç bir şey üretmeme konusunda bu kadar ayak direyip adım atmayan bu arkadaşımızın GT için önereceği hiç bir şey olamaz, olmaması lazım. Siyasi kampanyalar organizatörlüğü dışında, sorumsuzca ağır eleştiri ve karalamalar içeren yazılar yazmak uzmanlık alanı haline gelen bu anlayışlardan medet

ummak, yönelimimiz açısından son derece hatalıdır. İşçi sınıfı içindeki çalışmalarımızı ve bu çalışmalara verdiğimiz değeri ve enerjiyi anlamsız ve gereksiz bulmaya kimsenin hakkı olmasa gerek. Yapılacak eleştirilerde gerçekten insaflı olmak gerekir.

Bu açıdan da değerlendirdiğimiz zaman, A. Ekim'in yazı üslubu ve çalışma alanı olarak seçtiği edebiyat türünden vazgeçmesi ve bu davranışla ihya etmeye çalıştığımız organları örseleyerek onarılması zor yaralar açtığının bilincine vararak kendine gelmesini tavsiye ediyorum.

Dostlukla

Ş. KARTAL

40.

[Öne çıkan sorunlara ilişkin taslak kararlar:]

ÖRGÜTSEL PERSPEKTİFLER

I-
Örgütlenmenin, bileşik değil de tek dereceli olduğu mevcut durumda, tek bir yönetici organı bulunduğu gibi;
Fabrika ve işyeri hücresi örgütleme organları, alanlarındaki bütün siyasi faaliyetin sürdürülmesinden sorumlu yerel ya da bölgesel komiteler değil, diğer organlar gibi, yönetici organın kollarıdır ve yetkilerini yönetici organdan alır.

II-
Siyasi örgütün siyasi hareketi belirlemesi temelinde;
Siyasi faaliyet yetkisi üyelerden oluşan resmi örgüttedir, taraftarların örgüt adına siyasi faaliyet yetkisi yoktur.

III-
Uzmanlaşma, profesyonelce çalışma ve verimlilik, işbölümü temelinde mümkün olduğundan;
Organlar temelinde görevlerin belirliliği, ayrımı, bölüşümü esastır.

IV-
Yaygınlaşmanın, siyasi hareketin gelişimi, örgütün sağlamlığına bağlı olduğundan;

Örgütsel çalışmada öncelik, sıkı çekirdek örgütlenmesinde, planlı, düzenli, disiplinli, verimli işleyişin yerleştirilmesindedir.

V-
Komünizmle işçi sınıfı hareketinin birleşmesini ve böylece işçi sınıfına komünizmin önderliğini, ancak işçi sınıfının parçası olan bir komünist örgüt, komünist işçi örgütü sağlayabileceğinden;
Örgütlenmenin işçi sınıfı karakteri kazanması hedefi doğrultusunda, siyasi faaliyetle görevli bütün organlar ve bütün pratik siyasi çalışma işçi sınıfı arasındadır.

VI-
Toplumun geneline yönelik komünist siyasi faaliyet işçi sınıfının maddi gücüne dayanarak komünist işçi partisi tarafından gerçekleştirilebileceğinden;
İşçi sınıfının maddi gücüne dayanmayan bir grup politikacının bütün topluma seslenerek sınıfsal karakteri gözetilmeyen bir kitlenin desteğini kazanmaya çalışması burjuva politik tarza karşılık gelerek küçük-burjuva sosyalist hareketlerin halkçılığını ürettiğinden;
Örgütlenmenin siyasi faaliyetinin hedefinin fabrika ve işyeri hücreleri örgütlenmesi olmasına bağlı olarak;
Siyasi kampanyalar gibi toplumun önüne çıkılan çalışmalar ile toplumda sürmekte olan mücadelelere katılım, fabrika ve işyeri hücreleri örgütlenmesi çalışması temelinde ve bu çalışmaya hizmet edecek biçimde ve ölçüdedir.

VII-
Toplumsal siyasi mücadelenin öznesi sınıf olduğundan;
İşçi sınıfını sınıf mücadelesinde temsil eden partisi bulunmadığından;
Güncel siyasi mücadelede siyasi örgütlenmeler işçi sınıfının

yerine ikame edilemeyeceğinden;
Toplumun en önemli siyasi gerçeği işçi sınıfının komünist partisinin yokluğu olduğundan;
Komünist siyasi çalışmanın temel hedefi komünizmle işçi sınıfı hareketinin çakıştırılması olduğundan;
Bütün siyasi çalışmada öncelikle gözetilmesi gereken:
-işçi sınıfı hareketinin birliği
-işçi sınıfı hareketi içerisinde siyasi çalışma özgürlüğü
ilkeleridir.

VIII-
Sosyalistleri komünizme kazanmak üzere çalışmayı, komünist olmayan sosyalist akımlara karşı ideolojik mücadele oluşturduğundan;
Bütün sınıflara yönelik siyasi faaliyet temelinde sosyalistlerin kazanılması küçük-burjuva hareketlerin örgütlenmesine karşılık geldiğinden;
Komünist siyasi faaliyet, sosyalistleri komünizme kazanma çalışmasının aracı değildir, amacıdır.

IX-
Devletin izleme çalışmalarının küçümsenmesi ya da aşırı abartılması nedeniyle gizlilik kurallarının gözardı edilmesi siyasi faaliyetin sürekliliğini tehlikeye düşürdüğünden;
Gizlilik kurallarına uygun bir örgütsel işleyişin, konunun titiz bir biçimde araştırılıp incelenmesi temelinde geliştirilmesi ve yerleştirilmesi zorunludur.

X-
Teorik çalışma ve pratik çalışmadan birisinin gerçekleştirilmesi diğerinin de gerçekleştirilmesini kendiliğinden sağlamayacağından;
Teorik çalışma yürütülmesi, pratik çalışmanın komünist işçi

hareketi yaratılması yerine halkçılığa yönelmesinin nedeni olarak görülemeyeceğinden;
Teorik çalışmaya dayanarak komünist programın üretilmesi, komünist işçi partisinin inşasının bir önkoşulu ve bunun için yerine getirilmesi zorunlu bir görevdir.

Y.O.

41.

AKLIN KÖTÜMSERLİĞİ YÜREĞİN İYİMSERLİĞİ

İçinden geçmekte olduğumuz bu dönemde, bu iki düsturun yerini ve zamanlarını karıştırmadan ilerlemek zorundayız. Aksi taktirde gerçekten çözmek zorunda olduğumuz sorunları çözmeden yol alma yanlışına bir daha düşebiliriz. Sorunlarımıza ve sorularımıza bilimsel temellerde, kuşkucu bir yöntemle yaklaşmak, aklın gereğidir. Akıl bu noktada kötümser olmalı, en olumsuz koşulları göz önüne alarak analize yol göstermelidir. Bir kez bütün olumsuzlukları ile olgular ve veriler göz önüne alınarak politikalar saptandığında, ancak o zaman yüreğin iyimserliğinin sırası gelmiştir. Bu ikisinin sırası ve görevleri karıştırıldığında ise yanlışa düşmemek mümkün değildir. Politikalarımızı büyük bir inanç ve devrimci coşku ile yaşama geçirmek yüreğin iyimserliğini gerektirir. Ama şimdi bizim sorunlarımız açısından aklın kötümserliğini kullanmanın sırasıdır.

Bu açıdan, bütün sorunlarımız içinde, çözüm imkanlarını bulmak, farklı yanlarımızın niteliklerini saptamak açısından oldukça malzeme birikmiş bulunmaktadır. Bu noktada, kolektif olarak iyice daraldığımız ölçüde sorunlarımızın da birbirine yaklaşarak iç içe geçtiği ve her açıdan sırayla çözülmekle birlikte, birbirine değen ve biri diğerini besleyen bir nitelik kazanmış olduğu göz ardı edilemez. Y. O'nın kaleme aldığı önerge, sorunlarımız ve niteliğimize ilişkin olarak önümüze koymamız gereken işle ilgili olmaktan önce, komünist ilke ve işleyiş, çalışma tarzı ve örgütlenme anlayışı noktasında odaklanmaktadır. Öncelikle, bugüne kadar ortaya çıkan sorunlarımız ve yanlışlarımız üzerinden yapılmaması gerekenleri ortaya koyan ve bu yolla ne yapılması gerektiğini

belirten bir metindir. Kuşkusuz ne yapacağımız üzerine anlaştığımız programa temellik edecek yazılı ilkeler ortada iken, bir daha ne yapacağımızın yazılmasına da gerek yoktur. Yine de çalışma tarzı ve örgütlenme anlayışı üzerinden kaleme alınan bu önerge, esas olarak bir noktada düğümlenmektedir. O da, bugünkü güç, nitelik ve niceliğimizden önce, bu göstergeler ne olursa olsun, komünist ilke ve işleyiş kurallarının yaşama geçirilmesinin önceliği ve aciliyetidir. Bu noktadan sonrasını, yani genel toplantının bununla birlikte en önemli konularından olan, bugünkü güç, nicelik ve niteliğimizin ne olduğu ve buna uygun öncelik ve hedeflerimizin neler olması gerektiğini ise tartışmamaktadır.

Nicelik ve nitelik olarak iyice daraldığımız bu noktada, kuşkusuz sorunlarımızın her biri bir diğerine daha bir bağlı hale gelmektedir. Bu açıdan, sorunlarımızı bir paket halinde çözmek zorundayız. Çünkü her bir sorunumuzun birbirine değdiği, diğerini beslediği noktalar bulunmaktadır. Bunu bilerek ve unutmadan, tek tek ve ardışık bir sıra ile çözülmesi gereken sorunlarımız, oluşturulması gereken imkanlarla ilişkilendirilerek aşılması gereken aşamalar, bir sonuca götürülmelidir. Bu durumda, yapacağımız iş, önceliklerimiz, her ne kadar 'örgütlenme perspektifleri' önergesinde gündeme alınmamış olsa da, komünist ilke ve işleyişin, somut bir iş üzerinden de gerçekleşmesini gerektirmektedir. Bu iş bugünkü niteliğimiz ve önceliğimizin kendisi ile ilişkilendirilmelidir.

Bugüne kadar aynı ortak metne bakarak bu kadar farklı gözüken yerlerden politika önerileri geliştirmenin hangi türden bir nesnelliği olabilir? Öncelikle belirtilmelidir ki, farklı tarihlerden ve siyaset anlayışlarımızın nispeten farklılaştığı kulvarlardan bir araya gelmiş komünistler olarak, barındırdığımız alışkanlıklar, tarz, yöntem ve örgütlenme anlayışına yönelik farklılıklarımızın, sadece teorik bir metin üzerinden aşılabilmesini engelledi. Kısa zamanda ortaya çıkan

bu eksik ve zaaflarımız, bugüne kadar ki sürecimizin temel olarak günlük alışkanlık ve davranış kuralları, örgütlenme anlayışı ve çalışma tarzı düzeyinde tam bir anlaşmışlığa ulaşmasını engelledi. Daha ilk aşamada ortaya çıkan leninist parti ve üyelik konusundaki kavrayış farklılığı aşıldığında epeyce bir zaman ve enerji kaybetmiştik. Ama örnek olması açısından bu tartışma önemlidir. Buradan bizim için çıkartılması gereken en önemli ders, başlangıçtaki kendi niteliğimiz üzerine saptamamızın yanlışlığı olmalıdır! Belli sayıda ve nitelikte komünist bir araya geldiğimizi düşündüğümüzde bu saptamanın yanlışlığı, başlangıçtaki hedef ve görevlerin bir çoğunu havada bıraktı. Bugün de esas olarak aşılması gereken sorun budur.

İşçi sınıfı içinde çalışma yapmak, amatör düzeyin ötesinde belli bir profesyonellikle faaliyet sürdürmek, başlangıçta asgari bir güç olmayı, yani belli bir birikim, nicelik ve niteliği gerekli kılar. Biz, bir araya geldiğimiz ilk gün, kendi aramızda bir işbölümü yaparak, önümüze öncelikli görevler koyarak yola koyulduk. Ama bu noktada yanıldığımızı anlamamız, sancılı ve yıpratıcı bir süreç oldu. Tekrar belirtilmelidir ki profesyonelce faaliyet, her şeyden önce, belli sayıda komünistin, bir siyasi çizgi üzerinde anlaşarak aralarında işbölümü yapmalarını, ve belli bir ölçekte faaliyet yürütmelerini gerekli kılar. Bunu açarak, konu aydınlatılabilir.

Bu durumda, ortada üzerinde anlaşılmış olan siyasi çizgi, programa temellik edecek yazılı ilkeler metnidir. Bu metin ise bize, bugünkü tartışmamız açısından öncelikle bir şey anlatmaktadır. O da şudur; Bugün öncelikli görevimiz, sosyalistleri komünizme kazanmaktır. Bu ideolojik mücadele üzerinden yapılacak bir çalışmadır. Program çalışması, aynı zamanda bir ideolojik mücadele aracıdır. Bu noktada kazanılacak komünistler, sınıf çalışmasına bağlanmak üzere ilişkilenilmesi gereken unsurlardır. İdeolojik mücadelenin

sonucu ve hedefi, sosyalistlerin bulunduğu yerlerde etkinlik kurmak ve onları oldukları yer ve bölgede değil, bizim öncelik ve hedeflerimize tabi olacak şekilde kazanmak ve istihdam etmek üzeredir. Bizim bu noktadaki önceliğimiz, siyasi faaliyetimiz ise sınıf çalışması, fabrika hücreleri oluşturulmasıdır. Çizgimize kazanılacak komünistler bu çizginin bir gereği olarak siyasi faaliyetimize, sınıf çalışmasına yönelik organlara yöneltilecektir. Sürmekte olan siyasi faaliyetimizin amatörlüğü, belli bir ölçeğin çok altında neredeyse pilot çalışmalar düzeyinde kalması, önemlerini azaltmaz. Kazanılan her bir komünistin , sınıf çalışmasına kazanılacağı, sınıf çalışmasına yönelik oluşturulmuş şu ya da bu organda istihdam edilmek yoluyla, sınıf içinde profesyonelce faaliyet yürütme yetkinliğine ulaşmamıza hizmet etmesi gerektiği önemli bir noktadır.

İdeolojik mücadelenin bir sonucu olarak gelişecek taraftarlar, okuma grupları, vb oluşumlar, kitle çalışması yapıldığı anlamında yorumlanamaz ve iedolojik mücadele bu amaçla gerçekleştirilmez. Kitle çalışması yapmak, başka bir niteliksel evreye denk gelecektir. Kuşkusuz bu tür oluşumlar ideolojik mücadelenin kazanımları olarak görülecek ve örgütsel yapı, işleyiş oturduğu ölçüde müdahale edip, yönlendirmek, biçimlendirmek mümkün olacaktır. Ama bugünkü halimizle, bu tür gelişmelere müdahale edemediğimiz ölçüde, karşı çıkmak ve bunları popülist açılımlar olarak görmek de mümkün değildir.

Sosyalistleri, farklı yerlerdeki komünistleri çizgimize kazandığımız ölçüde, acilen ve öncelikli görevler için gerekli istihdamı gerçekleştirmek, işi ve yükü paylaşmak mümkün olacaktır. Bu nedenle bugünün öncelikli görevi, ideolojik mücadele üzerinden komünistleri çizgimize kazanmaktır. Bu gerçekleştiği ölçüde, profesyonelce siyasi faaliyet sürdürmek için gerekli nicelik ve nitelik oluşacak, belli bir ölçekte faaliyet

sürdürmek mümkün olacaktır. Sınıf çalışmasından mevzi kazandıkça, ilerleme kaydedildikçe, sınıf içinde yapılar, işçi örgütleri oluşacaktır. İşçi örgütlerinin oluşması sonrasındadır ki kitle çalışması yapmak, sınıf kitle çalışmasına yönelmek mümkün olacaktır. Bu noktada, açıklanması gereken bir nokta da şudur. Biz sınıf çalışması yaptığımız birimler üzerinden ve sınıf çalışmasına hizmet ettiği ölçüde, toplumsal boyutta süren demokratik hak ve özgürlükler mücadelesini istismar etmeliyiz. Demokratik hak ve özgürlükler mücadelesi, her şeyden önce işçi sınıfının eğitimi, sınıfın iktidar mücadelesinin imkanlarının oluşturulup savunulması olarak görülmelidir. Bunun dışında kendinden menkul bir demokrasi ve demokrasi mücadelesi anlayışı bizim için geçerli değildir. Bu nedenle toplumda süren demokratik hak ve özgürlükler mücadelesi tek tek her birimizi yakından ilgilendirmekle birlikte, kişisel yaklaşım ve niyetlerimizin ötesinde, bir kolektif olarak gelişimimize, düzeyimizin yükseltilmesine, örgütsel yetkinlik, çıkar ve kapasitemize hizmet ettiği ölçüde bu tür eylem ve kampanyalarla ilgilenmeli, bu çerçevede değerlendirmeliyiz. Eğer sınıf örgütlenmemiz, sınıf içindeki yapımız belli bir nitelik ve nicelikte değilse, hem kitle çalışması yapmamız hem de demokratik hak ve özgürlükler mücadelesine katılım ve öncülüğümüz mümkün olmayacaktır. Ama bugünkü durumda bile, işçi sınıfı içindeki çalışmamız, demokratik hak ve özgürlükler mücadelesi ile belli noktalarda mutlaka kesişecektir ve bu durumda, sınıf çalışmamıza bağlı olarak ve ona hizmet etmek üzere bu eylemlere katılmak, onları desteklemek, mümkün olduğu ölçüde de öncülüğünü üstlenmek gerekmektedir.

Sınıf örgütlülüklerimiz oturmadan kitle çalışmasını esas almak ise, topluma öncülük etmeye çalışan ve her tür sorun için onlara söyleyecek sözü ve politikaları olan bir grup insanı gerekli kılar. Bugün bu tür insan ve gruplardan yeterince

bulunmaktadır. Hiç bir sınıfsal temele (işçi sınıfı) dayanmadan, kendi programını bile oluşturmadan, topluma politikalar götürmeye çalışan bir grup olmak, atın önüne arabayı koşmak demektir.

Daha önceki yazımda da belirttiğim gibi bugün öne çıkarılması ve üzerinde yoğunlaşılması gereken görev, ideolojik mücadele ve bu eksende programın oluşturulmasıdır. Bu yolla kazanılacak ilişkiler sınıf çalışması ekseninde istihdam edilmelidir. Bundan önce ve bununla birlikte, varolan yapının komünist ilke ve işleyişe kavuşturulması, sadece bir güvenlik sorunu olarak görülemez. Bu aynı zamanda işçi sınıfı demokrasisinin yeşereceği zemini ve imkanlarını da oluşturacaktır. Komünist ilke ve işleyiş çerçevesinde sınıf yapıları inşa edildiği, örgütsel gelişme bu yönde sağlandığı ölçüde, işçi sınıfının ekonomik ve siyasi mücadelesinde öncülüğü kazanmak mümkün olacaktır. Bu nedenle bugünkü niteliğimizle, bu niteliğimize denk düşen eylem ve önceliklerimizin iyice netleştirilmesi gerekmektedir. Hem sınıf temelinde gelişme için özellikle çalışma yapılan bölümleri açısından işçi sınıfının taleplerinin düzeyi iyi saptanmalı, hem de bundan ayrı olarak demokrasi mücadelesi diye bir alan kolektif olarak bizim için tanımlanmamalıdır. Örgütsel gelişme ve sınıf ilişkimizin niteliği ile, eylemlerimizin niteliği çakışmalı, her eylem ve adım, bizim yapımızın gelişmesine hizmet edip etmemesi ölçüsünde değerlendirilmelidir. Bu bir diğer açıdan, bugünkü zayıf yapımızın gelişip güçlenmesi açısından, özellikle güvenlik önlemleri açısından da böyledir. Bu açılardan da yönetici organın 'örgütsel perspektifler' yazısı yol göstericidir.

V. ERDEM

42.

"Gerçeği dile getirmek, gerçeğe hep birlikte ulaşmak, komünist ve devrimci eylemde bulunmaktır." Gramsci

Yapının Niteliği

İşçi sınıfının Türkiye'deki komünist partisinin önceli olarak komünist bir işçi örgütünün kurulmasını hedefleyen komünistlerin devrimci örgütlenmesidir.

Komünist anlayışı örgütsel anlayışına yansır. Bu anlayış fabrika ve işyeri örgütlenmesi için faaliyet sürdürmek üzeredir.

Komünist parti fabrika ve işyerleri temellidir ve bunların üzerinde yükselir. Merkezi komünist örgütün temelleri ve demokrasinin kaynağı olan fabrika ve işyeri hücresi,

a- işyer(ler)i/fabrika(lar) ve çevresindeki tüm siyasal mücadeleyi (demokratik merkeziyetçi örgüt anlayışına uygun) yönetir.

b- işçi sınıfının tüm yaşam alanını siyasal mücadele alanı olarak görür

c- merkezi komünist örgütün hücrelerin bileşiminden geliyor olması anlamında siyasal faaliyetin örgütleyicisi ve yöneticisidir. Bu açıdan da komünist örgütlenme coğrafi değil üretim birimleri temellidir.

d- pratik temel görev sanayi proletaryası içinde siyasal çalışma ve örgütlenmedir.

e- tek bir fabrikadan bütün sanayi alanlarına doğru gelişen bir örgütlenmenin temellerini atmak, sınıfın en militan öncü işçilerini komünizme kazanmak en önemli ve birinci görevdir.

f- fabrika ve işyeri hücreleri siyasal mücadelenin kalbidir. Fabrikalardan örgüte, örgütten fabrikalara pompalanan karşılıklı diyalektik süreç komünist mücadelenin vazgeçilmez

temel unsurudur. Birinin eksikliği diğerini de eksiltir, yok eder.

Küçük-burjuva sosyalizminden kopuş

Ara sınıf olarak küçük-burjuvazinin ideolojisi, komünizm mücadelesini bulanıklaştırıp saptıran en temel taşlardan biridir. Ezilmişlikten ve yok oluştan kaynaklanan kapitalizme karşı kinleri, düşmanlıkları, yine kapitalizmin temel burjuva ideolojik yapısından bağımsızlaşamamıştır. Bu ikili sınıfsal yapısından dolayı hem kendini hem de kapitalizmi yeniden ve yeniden üreten bir sınıfsal karakterdedir. Bu yüzden devrim tahayyülü kapitalizmin yerine komünizme yürümeyi içermez. Daha çok kapitalizmin yıkıcı sonuçlarıyla ve buna aynı dille öfkeyle örtülmüş yanıtlar üretmekle ilgilidir.

Bu anlamda "sosyalistler" tanımı sınıfsal tanımlamada ve öğretide son derece muğlak ve geniş bir açılımı içermektedir, bu yüzden kendi başına bir anlam içermemektedir. Bu açılımın siyasal ve pratik yansıması en başta tanımlanan sürece uygunluk arzetmelidir. Bundan dolayı birincil derecede önem atfedilen görevlerle ters orantı oluşturmamalıdır. Geçici süreçlere ilişkin tanımlamalar bunların mutlaklaştırılması tehlikelerini de içinde barındırır, bu yüzden geçici sürecin kaldırılması gerekir. Sosyalistlerin kazanılması soyut ve genelleştirilebilecek bir görev olamaz. Bunlar kimlerdir ve nerededirler somut olarak tanımlanmalıdır. Ayrı bir sınıfsal kimlikleri veya kendilerine özgü ayrı mekanları mı vardır. Bunlar üzerinde kim olarak ve nasıl hegemonya kurulacaktır. Bu hegemonyanın anlamı ve sonuçları ne olacaktır. Tabii ilk söylenecek olan ideolojik hegemonyanın bir sınıfa ait olarak, sınıfsal olarak tanımlanma gerekliliğidir.

Teori pratik ilişkisi

Teori, pratiğe yön vermek ve açıklamak için vardır.

Somut adımların yönü teoriye göre atılır. Daha doğrusu atılmaya çalışılır ancak hayat "biz"in iradesi dışında nesnel bir süreçtir ve başka iradelerin varlığını da içinde barındırır. Bundan dolayı genellikle hayatta varılan sonuçlar -hatta atılan adımlar- istenilenden farklı yönde olur. "Önce eylem vardı" ifadesi bir yanıyla da pratiğin üstünlüğünü, önceliğini anlatır. Ancak teori ve pratik ilişkisi birebir indirgemeye izin vermez. Çok güzel teorilere sahip olanların çok kötü pratiklere sahip oldukları tarihsel bir vakadır. Teorinin iç dinamikleri mutlakçılığa, dogmatizme, pratiğin iç dinamikleri ise pragmatizme, oportünizme açık kapı sağlar. Elbette ki teori ve pratiğin ayrı olarak ele alındığı, ilişkilendirilemediği koşullarda...

Teorinin oluşumu kendi iç sistematik sürecinde gerçekleşmekle beraber maddi hayattan kopuk, onun dışında oluşamaz - nesnel olarak böyledir. Teori ile pratik -maddi hayattaki eylem, insan etkinliği- arasındaki ilişki indirgemeci bir şekilde birebirliğe tekabül etmemesine karşın tarihsel olarak bir zamandaşlık söz konusudur.

Marksistler politikalarını oluştururlarken varolan nesnelliği baz alırlar. Ancak bu nesnelliğin temel alınması, marksistler açısından bu nesnelliğe uygun politikalar üretilmesi sonucunu getirmez. Böylesine bir tutum, nesnelliğe teslim olmaktır. Marksistler tam da bu nesnelliği dönüştürmek temelinde politikalar oluştururlar. Örneğin, proletarya diktatörlüğü özgürlükler dünyasına geçmenin zorunlu araçlarından biridir ve teorik olarak da proletarya diktatörlüğünü, devleti oluşturup oluşturmamak gibi bir ikilem ve tercih komünistlerin önünde yoktur. Burada iradi bir tercihten öte, toplum yasalarının ortaya çıkardığı bir nesnel zorunluluk söz konusudur. Sınıflar ve fikirleri içinde bulundukları toplumsal ilişkilerin dışında değil ve bunlar üzerinden/içinden varolurlar.

Teorinin örgütlenmeye yansıması

Teorinin gücü başka şeylerle de birlikte pratiğin sorgulanması, pratiğin sorduğu soruların, mücadelenin sınavlarının yanıtlanması olarak da görülmelidir. Bu yeni öğeleri kapsama ve kendi temelleri üzerinde yeniden sentezleme yeteneğinden gelir.

Teori - pratik ikileminin olmazsa olmaz koşulu işçi sınıfının mücadelesidir. İşçi sınıfı mücadelesinin insanlığın kurtuluşunda, toplumsal kurtuluşta sahip olduğu temel rolle ilişkilidir. Bu rol işçi sınıfına veya başka sınıflara birileri tarafından öznel sebeplerle verilmemiştir. Bu rol işçi sınıfının nesnel olarak varoluş ve kurtuluş koşullarından kaynaklanmaktadır. Varoluş koşulları işçi sınıfına başka sınıflarda olmayan, kendi kurtuluşunun ancak bütün insanlığın kurtuluşuyla, toplumsal kurtuluşla gerçekleşebileceğini dayatmıştır.

Kapitalizm fabrika ve işyerlerinde varolmaktadır. Fabrikalarda ve işyerlerinde üretimi ve yeniden üretimi gerçekleştiren işçiler vardır ve ancak buralardaki üretim sürecinde sınıf karakterini kazanmaktadır.

Kapitalizmi komünist bir perspektifle yıkmak ve komünizm hedefine doğru ilerlemek ancak sınıfın komünist bir perspektifle bu üretim birimlerinde örgütlenmesiyle gerçekleşebilir, üretim birimlerindeki hücrelerin üzerinde yükselen komünist bir örgütlülükle.

Bu da göstermektedir ki komünistlerin ilk ve gerçekleşinceye kadar tek görevi komünizmle işçi hareketinin birliğinin sağlanmasıdır. Bunun gerçekleşmesinin maddi koşulları da fabrika ve işyerleridir. İşçi sınıfının komünist partisine giden uzun yol bir adımla başlayacaktır, bu yol bir fabrika/işyeri hücresi olacaktır. Örgüt "işçi"lerden değil, fabrika ve işyeri hücrelerinden oluşacaktır. Örgütün yaratılması

noktasında örgütlenme ilkesi işçilerin örgütlenmesi değil fabrika ve işyeri örgütlenmesidir.

Burada yanılsamaya yol açan sorunlardan biri de teorik (ve dolayısıyla program çalışması) faaliyetin, sadece dergi ile özdeşleştirilmesi ve bir tutulmasıdır. Dergi olmadan bir teorik/programatik faaliyetin olmayacağını, teorik/ programatik çalışmanın ille de kendine ait bir dergi gerektirdiğini düşünmek doğru değildir. Bu anlamıyla yayın faaliyetleri örgütlenmenin ve örgütlenme perspektifinin bir aracı olarak da düşünülmelidir.

"Ama, fakat, lakin"

Geleneğimiz belki de üstteki bu kelimeleri en çok kullanan hareketti, bunun da nedeni içinde barındırdığı çift karakterliliktir. İşçi sınıfı çalışması ve buna uygun örgütlenmeyi savunan komünist teorik ideolojik duruşu ve bunu "ama"layan küçük-burjuva örgütlenme pratiği. Bunu eleştirerek oluşturulmaya çalışılan faaliyet, yapılanma geçmişinden gelen bu çift karakterlilikle artık zedelenmemelidir. "Elbette işçi sınıfı içinde örgütlenme, ama önce..." ile başlayıp yüzlerce gerekçe oluşturma dönemi bitmelidir.

Çift karakterlilik, siyasal şizofreni geleneğimizde ciddi hasarlar yaratmış ne "o", ne "o" olabilmiştir. Biliyoruz şizofrenin tedavisi çok zordur. Bu çift kişilikten küçük-burjuva yan diğer kişilik üzerinde oluşturduğu etkileriyle birlikte sökülüp atılmalıdır. Yoksa dergi bürolarında, yazılı metinlerde, muhabbetlerde kendimizi proleter sosyalist, komünist zannederken dışarıda, hayatta küçük-burjuvalığımız tüm belirtileriyle sırıtacaktır.

Kömünizm adına, komünist bir örgütlenme adına kopulması gereken ne varsa, tamamıyla geri dönülmez şeride girmeden kopulmalıdır. Bir ders olarak sosyalist hareketin

tarihini bilenler bilir, Plekhanov, Menşeviklerin fikirlerine karşıydı ama onlarla kopuşmayı göze alamadığı için sonunda onlara teslim olmuştu.

Son söz

Komünistlerin örgütlenmesinde, hele hele işin başındaki bir örgütlenmede en önemli sorunlardan biri yoldaşlık ilişkileridir. Anlaşmışlık, bağlılık, inanmışlık ve hem yapılan işe hem de kişilere güven, olmazsa olmazlardan biridir. Yüzler birbirine dönük, sürekli birbirini kollayan çekiştiren ilişkiler yıpratıcı, yaralayıcı, eskiticidir. Asıl olan sırtları birbirine dönük yüzlerin dışarıya dönmesidir. Komünistleri içinde barındıran bir örgütün her şeyden çok en büyük güvencesi yoldaşlık ilişkileridir. Komünist bir teori ve pratik ancak komünist ilişkilerin hakim olduğu bir örgütle sahiciliğe kavuşabilir.

Yoldaşlık ilişkileri gözden geçirilip tamir edilmeli ve tüm gücümüzle fabrika ve işyerlerini örgütlemeye soyunulmalıdır. Ya da aradığını bilmeyen bulduğunu anlayamaz misali, kaşıkçı elması gerçeğinde olduğu gibi, ele geçirilen çok kıymetli bir mücevher bir tahta kaşığa değiştirilmiş olacaktır.

F. YEŞİL

5. DÖNEM

5. GENEL TOPLANTI

YÖNETİCİ ORGANIN GENEL TOPLANTIYA RAPORU

Organımız bütün üyeliklerin askıya alındığı 4. GT'da seçilerek öncelikle "teker teker bütün üyelikleri gözden geçirme, üyelik kriterlerine uygunluk sağlandığı ölçüde üyelikleri yenileme" ile görevlendirilmişti. İlk olarak, organımız, kayıt yenilemenin çerçevesini oluşturmuş ve üyeliğin gereklerini uygulamada somutlamak üzere rapor alışverişine kendisinden başlamıştır. Çizilen çerçeveye göre, hedeflenen, bir yandan sağlıklı bir yapı ve işyeyişi gerçekleştirmek, diğer yandan da bu amaçla, üyelikleri, kendini siyasi faaliyete adayanlarla sınırlayarak, yenilemek olarak tanımlanmıştır. Ayrıca, kayıt yenileme ve sağlıklı bir işleyiş temelinde resmi organların oluşturulması biçimindeki bu iki yönlü yeniden yapılanma görevine ek olarak, yeniden yapılanma görevini aksatmama koşulu ile varolan çalışmaların sürdürülmesi ve bu yönde oluşturulan kampanya komitesi gibi organların da gayrı resmi, ikincil nitelikte oldukları vurgulanmıştır.

Daha sonra Yönetici Organ, yeniden yapılanma görevini yerine getirebilmek için, teker teker askıya alınan bütün üyelerle, kişisel özelliklerinden maddi olanaklarına kadar hayatlarının her alanına ilişkin rapor almak üzere görüşmeleri gerçekleştirdi. Bazılarıyla bir kaç tur süren bu görüşmelerin ve görevlendirmelerin sonucunda kayıt yenileme görevi tamamlandı. Bu noktada, rapor vererek görevini yerine getirenlerin üyeliği yenilenmişken, ayrılmış, görev almamış ve göreve başlamamış konumdakilerin üyelikleri de yenilenmedi.

Yeniden yapılanma görevinin diğer yönüne ilişkin olarak, üyelikleri yenilenenlerden resmi organlar oluşturulması; daha önce üye olmayıp da verilecek görevi kabul edeceğini açıklayanların (kayıt yenilemenin tamamlandığı ve 5. GT'nın gündemde olduğu saptamasından sonra görev kabul eden eski üyeler de dahil) resmi olmayan organlarda görevlendirilmesi;

ayrıca kendi belirledikleri ölçülerde görev kabul eden destekçiler ile faaliyetlere düzensiz katılan taraftarların siyasi kampanyalar çerçevesinde harekete geçirilmesi ve sürdürülen asli görevlere yardımcı kılınmaya çalışılması benimsenmişti. Örgütlenmenin önündeki asli görevler ise, teorik faaliyet ve yayın faaliyeti; basım, yayın, dağıtım; sosyalistlerin kazanılması; fabrika ve işyerleri hücreleri örgütlenmesi; mali destek sağlanması; gizli basım, dağıtım olarak saptanmıştı. Ancak mevcut üye sayısının, saptanan bütün asli görevlere karşılık gelecek yeterince sayıda resmi organ kurulmasına yeterli olmamasına bağlı olarak, yalnızca, teorik ve yayın çalışması ve bir bölgede fabrika ve işyerleri çalışması görevlerine yönelik resmi organlar kurulabilirken basım, yayın, dağıtım ve diğer fabrika ve işyerleri çalışmalarına yönelik olarak gayrı resmi organlar kurulması gündeme gelmiş, sosyalistlerin kazanılması, mali destek sağlanması ve gizli basım, dağıtım görevleri ise ikincil görevler olarak yerine getirilmek durumunda olmuştur.

Yeniden yapılandırma sırasında, bir yandan benimsenmiş işleyiş kurallarına uygun olarak sıkı, disiplinli, düzenli çalışan, bireysel hayatın kolektif hayata tabi olduğu bir örgütsel hayatın yerleştirilmesi hedefi doğrultusunda, rapor alışverişi, özellikle şehirlerarası ilişkilerin düzene bağlanması, aidat ve maddi destek konularına ağırlık verilmiş, diğer yandan da asli görevlere ve diğer çalışmalara yönelik bir dizi resmi ve gayrı resmi organlar kurulması kararlaştırılmıştır. Kararlaştırılan çalışmaların farklı ölçülerde başarılmasının yanısıra, bunların bazıları da belirli nedenlerle hayata geçirilememiştir.

Genel olarak yayın faaliyetinde, teorik temellerin propagandası düzeyinde önemli bir yol alınmış, buna karşılık program çalışmasının önemli oranda tamamlanmamış ve

ideolojik mücadelenin ise ağırlıklı olarak aynı gelenekten gelen çizgilerle polemiğin ötesine geçememiş olduğu varolan durumda, sınırlı gelişme gösterilebilmiştir. Yayının sıklığının yarı yarıya düşmesine bağlı olarak iki sayılık yazı birikimi hedeflenmişti. Ancak henüz bu sağlanamadığı gibi, yayın aralığının daha da uzamasına yol açan gecikmeler de söz konusu. Bunun başta gelen nedeni, bu çalışmanın sınırlı sayıda kişi tarafından ve onların da sınırlı katılımıyla sürdürülmesidir. Bu açıdan bu çalışmaya yeni ilişkilerin çeşitli düzeylerde katılması için çaba harcanmasının yanısıra, YK üyelerinin bütünüyle program ve yayın çalışmasına yoğunlaşmalarının sağlanabilmesi, faaliyetin hedeflendiği gibi gelişebilmesi için belirleyici önemdedir.

Bültenlerin sınıf çalışmasının ihtiyaçlarına yönelik olarak yayınlanmaları ve sınıf çalışmasının düzenliliğe kavuşturulmasının bir parçası ve ifadesi olarak aylık gibi bir düzene bağlanmaları hedeflenmişti. Ancak, sınıf çalışmasının işyerinde temellenmesiyle yazılı malzemeye dayalı bir siyasi çalışmaya ilerlenmesi ve buna ilişkin tartışma ve değerlendirmelerin sonuçlandırılması henüz sağlanamadığından, bülten çalışması hedeflendiği gibi gerçekleştirilemedi.

Basım, yayın, dağıtım çalışmasının düzenli, verimli hale getirilmesi amacıyla gayrı resmi nitelikli büro çalışması başlatılması kararlaştırılmış, bağlı çalışan konumunda görev kabul eden kişinin tutum değiştirmesi ve görevlendirilen üyenin de çalışmayı yan, ikincil görev gibi alması sonucunda hedeflenen çalışma gerçekleştirilememiştir.

Bir bölgedeki fabrika ilişkilerine yönelik olarak fabrika ve işyeri hücresi örgütlemek üzere bir resmi organ ve onu da içeren gayrı resmi organ oluşturulmuştur. Öncelikle, fabrika ve işyeri hücresi örgütleme faaliyetinin komünist parti örgütlenmesi faaliyeti içerisindeki yeri ve önemi üzerinde

yoğunlaşan organ, önüne üç çalışma alanı koymuştur. Bunların en önemlisi geleneğimizden bir öncü işçinin bulunması ve birlikte çalışmayı benimsemesi nedeniyle hedef alınan bir fabrikadır. Başka yerlere sıçrama olanağı da bulunan bu fabrikada bütün güçle yoğunlaşılması uygun görülmektedir. Fabrika ve işyeri hücresi örgütleme organının çalışmasını desteklemeye yönelik olarak yönetici organ, sosyalistleri kazanma görevi çerçevesinde, geleneğimizden öncü işçiyi örgütlenmemize kazanmak için çalışma sürdürmektedir. Aynı şekilde yine fabrika ve işyeri hücresi örgütleme organının siyasi ilişki sürdürmesine yönelik olarak ilişki çıkartmak üzere sendikal düzeyden de işyeriyle bağlar geliştirilmektedir. Siyasi kampanyalar sırasında da siyasi çalışmaların işyerinin bulunduğu bölgeye yöneltilmesi gözetilmektedir. Fabrika ve işyeri hücresi örgütleme organının önüne koyduğu diğer bir alan, (örgütlenen işçilerin büyük işyerlerine kaydırılması perspektifiyle) küçük ölçekli işyerlerinin bulunduğu bir sanayi bölgesidir. Bir diğer alan ise, bir bölgede ağırlıklı olarak daha çok kamu çalışanlarına yönelik faaliyettir. İşyerlerinin özgül sorunlarıyla kapitalizmin genel sorunlarını, ekonomik mücadele ile politik mücadeleyi doğru biçimde birbirlerine bağlamayı gündemine koyan organın önünde, kurulan ve kurulacak ilişkiler temeli üzerinden, başta hedef seçilen fabrikaya yönelik olarak, düzenli bir siyasi çalışmayı geliştirmek görevi durmaktadır.

İlişki çıkartılmasını araştırmak üzere hedef alınan bir fabrikaya yönelik başlatılması kararlaştırılan gayrı resmi çalışma, başlangıçta görevi kabul ettiğini beyan eden eski üyenin daha sonra çeşitli gerekçeler ileri sürerek (sonunda da sınıf çalışması görevi almayacağını açıklayarak) göreve başlamaması nedeniyle yerine getirilemedi.

Bir bölgede çalışma yapmak üzere hedef alınacak fabrika ve işyeri saptanması için tarama yapmakla görevli

içerisinde bir üyenin yer aldığı bir gayrı resmi organ oluşturuldu. İlişkilerin tespit ve tasnifi; büronun işleyiş ve kullanımı; işbölümü; bölgedeki işkolları ve fabrikaların tespiti yönünde kararlar alan organ çalışmalara başladı. İlk önce organın kendi içindeki işbölümü çerçevesinde bir kişi büroya ilişkin görevlendirilmiş, ilişkilerin tasnifine geçilerek diğer kişiler öncelik verilen işçi ilişkilerine yoğunlaşmış ancak bu ilişkiler üzerinden hedef alınacak fabrikaların tespiti çalışması başarılı olamamıştır. Buna karşılık gençlerle eğitim çalışmaları gerçekleştirilmiş, gündemdeki çok sayıda siyasi mücadeleye ve kampanyaya etkin biçimde katılınmıştır. Bu durumda, büro ve siyasi kampanya çalışmaları fabrika ve işyeri hücreleri örgütlenmesine yönelik çalışmaların önüne geçtiğinden, bunun, organın örgütsel işbölümü içerisindeki görevine, tanımlanan hedefine uygun olmadığı saptanmıştır. Organın çalışmaları açısından yine yapılması gereken, fabrika ve işyeri hücreleri örgütlenmesine yönelik çalışmaların gerçekleştirilerek bunların diğer çalışmaların önüne geçip belirleyicilik kazanması, büro çalışmaları ve siyasi kampanyaların ise bu çalışmalara tabi olması ve hizmet etmesidir.

Bu dönemde de sosyalistlerin kazanılmasına yönelik çalışmalar esas olarak YO ve gerektiğinde görevlendirdiği kişiler tarafından yerine getirildi. Savunulan görüşleri benimseyerek taraftar olduğunu açıklayan kişiler, temel örgütsel yaklaşımlar aktarılarak kazanılmaya çalışıldı. Bu konularda anlaşmışlık sağlanamadığı ölçüde ilişkiler mesafeli bir biçim aldı. Gözlemci olarak katılınmakta olan, tıkanıklığa uğrayan bir birlik platformundan çekilindi. Pratik yakınlıklar olduğu ileri sürülen bir grupla yazılı literatürümüzdeki ilkelerin savunusu temelinde görüşmeler gerçekleştirildi.

Bütün kişisel koşulların maddi olanakları da içerecek şekilde rapor edilmesi temelinde, gelirin ortalama bir ücretten fazlasına karşılık gelen bir aidat ve kişilerin maddi olarak

desteklenmesi uygulamalarına başlanılmasından öteye, mali destek sağlanması çalışması ikincil bir görev olarak alınıp daha çok kişisel çabalarla ticari girişim olanakları araştırılarak girişimlerde bulunuldu.

Ayrıca bu dönemde, çeşitli toplumsal siyasi mücadelelere katılınmış, siyasi kampanyalar düzenlenmiştir. Bu çalışmalarda ilişkiler, taraftarlar yaygınca harekete geçirildi. Bununla birlikte, bu çalışmaların örgütlenmenin asli görevlerine tabi kılınması ve oluşturulan hareketliliğin çekirdek örgütlenmesinin gelişmesine hizmet etmesi, örgütsel düzey düşüklüğüne bağlı olarak, yeterince sağlanamadı. Ayrıca bazı politik mücadelelerin ve bunlara katılımın değerlendirilmesine ilişkin anlaşmazlıklar, örgütsel disiplin konusunda hatalı tutumlarla birleşince, örgütsel sorunlara yol açtı.

Dönemin toplu bir değerlendirmesi çerçevesi içerisinde ele alındığında, YO, 4. GT'da üstlendiği yeniden yapılanma görevini çok yönlü olarak yerine getirmiştir. Önceliği, yazılı belgelerde tanımlanan örgütsel işleyişin kendinden başlayarak yerleştirilmesine vermiş, bu temelde kayıt yenilemeyi tamamlarken üyelikleri onaylananları resmi organlarda görevlendirerek örgütsel işbölümünü gerçekleştirmiştir. Bu süreçte öncelikle örgütsel işleyişin yerleştirilmesine ağırlık verilmekle birlikte, örgütsel işbölümü ve görevlerin öne geçmesiyle de, örgütsel işleyişe ilişkin çabalar aynı ağırlıkta sürdürülememiştir. Bu durumda kayıt yenileme ve yeniden yapılanma sonucunda, hedeflenen örgütsel işleyişin maddi temeli güvenceye alınmış, önceki dönemlere göre gelişmesi büyük ölçüde sağlanmıştır. Ama yine de eksiklikler bütünüyle giderilememiştir. Bunun nedeni bir yandan bu doğrultudaki çabaların başlangıçtaki ağırlığıyla sürdürülememesidir, diğer yandan da örgütsel sorunlara ve anlaşmazlıklara bağlı olarak işleyişin aksatılmış olmasıdır. Dönemin özgünlüğünü de

gözönünde tutarak YO, tartışma konusu edilen, direnç gösterilen kararların uygulanmasında katı davranmayı değil, esnekliği tercih etmiş, itiraz olduğunda kararda diretmekten çok, muhatapları ikna etmeye çalışmıştır. Ancak hedeflenen işleyişin yerleştirilmesini zayıflatıcı etkisi olan bu tutumun önümüzdeki dönemde aynı biçimde sürdürülmeyip kararlara uyulması konusunda disiplini sıkılaştırmak üzere hukuki yaptırımlar benimsenmesi, sağlıklı bir örgütsel işleyişe kavuşmak hedefi açısından gerekli görülmektedir.

Yeniden yapılanma görevinin tamamlanarak 5. GT'nın gündemde olduğu saptandığında başlatılan somut ve sınırlı kapsamlı tartışmanın gerçekleştirilip sonuçlandırılmasının sağlanamaması ve örgütlenmenin önündeki görevlere ilişkin tartışmanın anlayış sorunları ve güven sorunu gibi başka boyutlara tırmanması, o noktadan itibaren gelişen örgütsel tıkanıklığın önde gelen nedeni olmuştur. Bu sorunlar düzenlenen bir dizi tam üyeli toplantıda gündeme getirilmiştir. Bu toplantılarda, örgütlenmenin önündeki görevler, öncelikler, işbölümü başlıkları altındaki somut sorunlar, özellikle yayın politikası, dağıtım, sınıf içinde siyasi faaliyet sorunlarıyla bağlantılandırılarak ele alınmıştır. Somut sorunların tartışılmasında kendini gösteren anlayış tartışmalarına yönelik olarak örgütsel perspektifler üzerine karar taslakları hazırlanmış ve bunlar pratik sorunlara yol gösterici bir biçimde tartışılmıştır. Yoldaşlık ilişkilerini zedeleyerek örgütsel ilişkilerin bozulmasına neden olan hakarete varan olumsuz tavırlar konusunda özür dilenmesi, karşılıklı güvensizliklerin giderilmesi doğrultusunda olumlu olmuştur; bu temelde hassasça gözetilen bir uyum süreci içerisinde sağlam örgütsel ilişkiler yeniden geliştirilmelidir. 5. GT da, gündemdeki bu sorunlara çözüm getiren tutumlar benimseyerek hedeflenen örgütsel gelişmenin önünü açmak durumundadır.

KARARLAR

A.
ÖRGÜTSEL PERSPEKTİFLER

I-
Örgütlenmenin, bileşik değil de tek dereceli olduğu mevcut durumda, tek bir yönetici organı bulunduğu gibi;
Fabrika ve işyeri hücresi örgütleme organları, alanlarındaki bütün siyasi faaliyetin sürdürülmesinden sorumlu yerel ya da bölgesel komiteler değil, diğer organlar gibi, yönetici organın kollarıdır ve yetkilerini yönetici organdan alır.

II-
Siyasi örgütün siyasi hareketi belirlemesi temelinde;
Siyasi faaliyet yetkisi üyelerden oluşan resmi örgütte, örgütün yetkili organı olan yönetici organdadır; taraftarların örgüt adına siyasi faaliyet yetkisi yoktur.

III-
Uzmanlaşma, profesyonelce çalışma ve verimlilik, işbölümü temelinde mümkün olduğundan;
Organlar temelinde görevlerin belirliliği, ayrımı, bölüşümü esastır.

IV-
Yaygınlaşmanın, siyasi hareketin gelişimi, örgütün sağlamlığına bağlı olduğundan;
Örgütsel çalışmada öncelik, kitle çalışmasından, yaygın ilişkiler kurulmasından, taraftarlar kazanılmasından önce, örgütün kendi örgütlenmesinde, planlı, düzenli, disiplinli,

verimli işleyişin yerleştirilmesindedir.

V-
Komünizmle işçi sınıfı hareketinin birleşmesini ve böylece işçi sınıfına komünizmin önderliğini, ancak işçi sınıfının parçası olan bir komünist örgüt, komünist işçi örgütü sağlayabileceğinden;
Örgütlenmenin işçi sınıfı karakteri kazanması hedefi doğrultusunda, siyasi faaliyetle görevli bütün organlar ve bütün pratik siyasi çalışma işçi sınıfı arasındadır.

VI-
Toplumun geneline yönelik komünist siyasi faaliyet işçi sınıfının maddi gücüne dayanarak komünist işçi partisi tarafından gerçekleştirilebileceğinden;
İşçi sınıfının maddi gücüne dayanmayan bir grup politikacının bütün topluma seslenerek sınıfsal karakteri gözetilmeyen bir kitlenin desteğini kazanmaya çalışması burjuva politik tarza karşılık gelerek küçük-burjuva sosyalist hareketlerin halkçılığını ürettiğinden;
Örgütlenmenin siyasi faaliyetinin hedefinin fabrika ve işyeri hücreleri örgütlenmesi olmasına bağlı olarak;
Siyasi kampanyalar gibi toplumun önüne çıkılan çalışmalar ile toplumda sürmekte olan mücadelelere katılım, fabrika ve işyeri hücreleri örgütlenmesi çalışması temelinde ve bu çalışmaya hizmet edecek biçimde ve ölçüdedir.

VII-
Sosyalist devrim ve komünizm mücadelesinin öznesi işçi sınıfı olduğu gibi, toplumsal ölçekte siyasi mücadelenin öznesi toplumsal sınıflar olduğundan;
İşçi sınıfını sınıf mücadelesinde temsil eden partisi bulunmadığından;

Güncel siyasi mücadelede siyasi örgütlenmeler işçi sınıfının yerine ikame edilemeyeceğinden;
Toplumun en önemli siyasi gerçeği işçi sınıfının komünist partisinin yokluğu olduğundan;
Komünist siyasi çalışmanın temel hedefi komünizmle işçi sınıfı hareketinin çakıştırılması olduğundan;
Toplumsal ölçekte siyasi mücadele ve siyasi çalışmada öncelikle gözetilmesi gereken:
-işçi sınıfı hareketinin birliği
-işçi sınıfı hareketi içerisinde siyasi çalışma özgürlüğü
ilkeleridir.

VIII-
Sosyalistleri komünizme kazanma çalışmasının amacı, komünist siyasi faaliyetin düzenli, sürekli, profesyonelce sürdürülebilmesi için gereken birikimin sağlanması olduğundan;
Sosyalistlerin kazanılması gerekçesiyle bütün sınıflara birden yönelen bir siyasi faaliyet, küçük-burjuva hareketlerin çalışma ve örgütlenmesini oluşturduğundan;
Komünist siyasi faaliyet, örgütsel görevler çerçevesinde, sosyalistleri komünizme kazanma çalışmasının aracı olarak görülemez.
Sosyalistleri komünizme kazanma, 'birlik' çalışmasının asıl aracı, komünizmden sapan, ayrılan akımlara karşı ideolojik mücadeledir.
Sosyalistleri komünizme kazanma çalışması, işçi sınıfı içerisinde komünist siyasi faaliyet temeli üzerinde ve kazanılan unsurları bu faaliyete katmak üzeredir.

IX-
Gizlilik kurallarının gözardı edilmesi siyasi faaliyetin sürekliliğini tehlikeye düşürdüğünden;

Gizlilik kurallarına uygun bir örgütsel işleyişin, konunun titiz bir biçimde araştırılıp incelenmesi temelinde geliştirilmesi ve yerleştirilmesi zorunludur.

X-
Teorik çalışma ve pratik çalışmadan birisinin gerçekleştirilmesi diğerinin de gerçekleştirilmesini kendiliğinden sağlamayacağından;
Teorik çalışma yürütülmesi, pratik çalışmanın komünist işçi hareketi yaratılması yerine halkçılığa yönelmesinin nedeni olarak görülemeyeceğinden;
Teorik çalışmaya dayanarak komünist programın üretilmesi, komünist işçi partisinin inşasının bir önkoşulu ve bunun için yerine getirilmesi zorunlu bir görevdir.

B.

Tüzüğün 5 numaralı Yönetici Komite maddesine ek:
GT kararlarının çiğnenmesi, hukuki yaptırım nedenidir. Bunlar, birincisinde uyarı, ikincisinde kınama, üçüncüsünde görevden alma biçiminde saptanır.

YO üye sayısı ... olarak değiştirildi.

5. DÖNEM

YÖNETİCİ ORGAN RAPORLARI

45. ve 46. sirkülasyonlar bir örgütsel soruna ilişkin olduğu için, YO, bu sirkülasyonları dağıtırken sorunun gelişimi konusunda bir bilgilendirmeyi de gerekli görmektedir.

YO, bu dönem, örgütsel işbölümünü yenileyip gerekli organları oluşturma görevine başlarken, görevlendirmelerde bireylerin istemlerine uygunluğu gözetmeyi sürdürdü. Ancak buna bağlı olarak, YK'ndaki (o da eksik) görevlendirmeler dışında bütün görevlendirmelerin fabrika ve işyeri hücresi örgütleme organlarında olduğu, altı asli göreve (teorik faaliyet ve yayın faaliyeti; basım, yayın, dağıtım; sosyalistlerin kazanılması; fabrika ve işyerleri hücreleri örgütlenmesi; mali destek sağlanması; gizli basım, dağıtım) yönelik olarak dengeli bir işbölümünün gerçekleştirilemediği bir duruma ulaşıldı. Bu durumda -bir önceki dönemdeki esnekliğin örgütsel işleyişi aksatması karşısında GT'da alınan disiplini sıkılaştırma tutumu da göz önünde tutularak- bireylerin istemleriyle çelişen görevlendirmelere (fedakarlık ve disiplin vurgusuyla) gidilmesi tartışıldı ve (çoğunluk oyuyla) kararlaştırıldı.

Bu doğrultuda, daha önce YK'nda yer almış olan S.B.'nin YK'nda görevlendirilmesi kararlaştırıldı. Ancak S.B. yazı yazamayacağını ileri sürerek itiraz etti. YO'da bu görevlendirmeye karşı çıkan F.Y., habersiz ve mazeretsiz olarak toplantılara gelmediği gibi, arandığında cevap vermedi. İki hafta sonra, F.Y. ile S.B.'nin içinde bulunduğu fabrika ve işyeri hücresi örgütleme organı toplandığında, F.Y. anlayışların ayrışmasından söz ettiği ve YO'daki görevini bıraktığını söyleyip konferans talep eden bir yazı verdi. S.B., yine bir yazıyla verilen görevinden istifa ettiğini bildirdi. Ayrıca S.B., F.Y., T.Z., H.S. tarafından imzalanan bir yazı ile dergicilik yapılarak kararların çiğnendiği ileri sürülüp konferans talep edildi.

Bu durumda:

- Habersiz ve mazeretsiz olarak randevulara gelmeyen F.Y.'nin ağır disiplinsizlik nedeniyle üyeliği askıya alındı.
- Verilen görevinden istifa eden S.B.'nin, bir organda görev almak biçimindeki üyelik koşulunu çiğnemesi nedeniyle, aday üyeliği askıya alındı.
- YO, sorunun tartışılması ve alınan kararların iletilmesi için, F.Y. ve S.B.'nin içinde bulunduğu organı toplantıya çağırdı. Örgütsel hukuku çiğnememeleri yönünde uyarılmalarına rağmen S.B., F.Y., T.Z., H.S. çağrıldıkları organ toplantısına katılmayı reddettiler. Bu nedenle H.S.'nin üyeliği ve T.Z.'nin aday üyeliği de askıya alındı.

Yazılı olarak teker teker kendilerine iletilen (H.S. kararı almaya da gelmedi) kararlar şöyle:

> **F. Y.**, iki hafta boyunca haber vermeden ve mazeretsiz olarak organ toplantılarına, randevularına gelmediği gibi, defalarca arandığında cevap dahi vermeyerek örgütsel disiplini ağır biçimde çiğnemiştir. Bu nedenle üyeliği askıya alınmıştır. Ortaya çıkan örgütsel sorunun tartışılması, çözüm önerilerinin değerlendirilmesi ve alınan kararların iletilmesi amacıyla yönetici organın çağırdığı organ toplantısına katılmayı reddetmesi, üyeliğinin askıya alınmasını gerektiren örgütsel hukuk ihlalinin tekrarlanmasıdır.
>
> **S. B.**, kendisine verilen (eski organına "veda" ettikten sonra başlayacağını söylediği) görevden istifa etmiştir. Yapı ve işleyiş kurallarında "bir organda yer almak" diye ifade edilen üyelik koşuluna uymadığından aday üyeliği askıya alınmıştır. Ortaya çıkan örgütsel sorunun tartışılması, çözüm önerilerinin değerlendirilmesi ve alınan kararların iletilmesi amacıyla yönetici organın çağırdığı organ toplantısına katılmayı

reddetmesi aday üyeliğinin askıya alınmasını gerektiren örgütsel hukuk ihlalinin tekrarlanmasıdır.

H. S., ortaya çıkan örgütsel sorunun tartışılması, çözüm önerilerinin değerlendirilmesi ve alınan kararların iletilmesi amacıyla yönetici organın çağırdığı organ toplantısına katılmayı reddetmiştir. Bu tutum, örgütsel hukukumuzla bağdaşmadığı için, üyeliği askıya alınmıştır.

T. Z., ortaya çıkan örgütsel sorunun tartışılması, çözüm önerilerinin değerlendirilmesi ve alınan kararların iletilmesi amacıyla yönetici organın çağırdığı organ toplantısına katılmayı reddetmiştir. Bu tutum, örgütsel hukukumuzla bağdaşmadığı için, aday üyeliği askıya alınmıştır.

Kısır ve verimsiz sonuçlara düşmek yerine hareketin çok yönlü ve zengin gelişimi için, YO, sorunun, sirkülasyon, konferans, GT gibi çeşitli mekanizmaları içererek bütün tartışmaların sağlıklı biçimde gerçekleştirilmesini sağlayan örgütsel işleyiş ve örgütsel hukuk temelinde ele alınmasını gerekli görmektedir. YO'na göre, söz konusu sirkülasyonlarda ileri sürülen dergicilik yapıldığı iddiası gerçekliğe aykırıdır. Böyle bir görüşün olsun, diğer görüş ve anlayışların olsun, tartışılabileceği, sonuca ulaştırılabileceği tek zemin, kurallara, hukuka uygun işleyen örgütsel yapıdır. Bu nedenle YO, örgütsel hukuka, kurallara uyulması, sorunların çözümünün örgütsel işleyiş zemininde aranması, örgütlülüğün gereklerine uygun davranma alışkanlığının benimsenmesi ve yerleştirilmesi doğrultusunda çağrıda bulunmaktadır.

Y.O.

Geçen dönemin anlayış tartışmalarını karara bağlayan GT, çalışma tarzı ve örgütlenme anlayışına da temel oluşturan bir dizi karar alarak yönetici organı seçti. Alınan kararları, geçmiş dönemin değerlendirilmesi sonucunda yürürlüğe koymak, uygulanmasını sağlamak üzere YO'ı görevlendirdi. Örgütlenmenin önündeki görevler ve işbölümü konusunda bir değişiklik getirmeyerek varolan asli görevler tanımını korudu. Bununla birlikte, karar alma ve uygulama süreçlerinin sınırlarını netçe çizerek, "GT kararlarının çiğnenmesi, hukuki yaptırım nedenidir. Bunlar, birincisinde uyarı, ikincisinde kınama, üçüncüsünde görevden alma biçiminde saptanır." yaptırımını özel olarak belirtti.

YO, alınan kararların uygulanması doğrultusunda organlaşmaya gitti. Bu organlar, geçmiş örgütlülüğün biçimsel olarak devamı niteliğinde olmakla birlikte organların işlevli kılınmasına yönelik pratik müdahalelerde bulundu. Geçmiş dönemin tartışması olan ve bugün de pratik güç, kadro ve yeteneklerimiz açısından sorunun kaynağında bulunan etmenlerden biri olan nicelik kısıtlılığı, bir kişinin bir kaç görev alması ve birden fazla organda faaliyet yürütmesi, sorunların istenen en iyi çözümü olmamakla birlikte, bugün için olası çözümlerden en uygunu olarak tercih edildi.

Önceliklerimizden olan programın oluşturulması ve bu doğrultuda yazı kurulu çalışması, buna bağlı olarak basım, yayın, dağıtım örgütlenmesine yönelik atılan adımlar ise, bir dizi gerginliğe neden oldu. Fiilen bir kaç istisna dışında her bir üyemiz fabrika ve işyeri hücresi örgütleme organlarında görev yapıyorken, öncelikli görevlerimizin aksaması, yerine getirilememesine nüdahale-çözüm olarak, bazı arkadaşların görevleri değiştirildi. Ağırlıklı olarak yeni görevlerini yerine getirmek ve bundan sonra kalan zaman ve enerjileri ile ikincil görevlerle ilgilenmek şeklinde bir görev tarifi yapıldı. Dağıtım vb. örgütlenmesi ile ilgili müdahale ve görevlendirme başarıldı.

Ama yazı kurulundaki görevlendirme, daha önce konuya ilişkin sirkülasyonlar dağıtılırken aktarılan örgütsel soruna ve gelişmelere yol açtı.

Bilindiği gibi, YO aldığı kararı ve durumu örgüte bildirmek için tam üyeli toplantı düzenledi. Arkadaşların savunma yapması ve kendilerini ifade etmeleri amacıyla herbiri ayrı ayrı çağrıldı. İstedikleri konferansa da karşılık gelmesine rağmen, toplantıya "tuzak" olduğu gibi, bizim yazınımızda yeri olmayan bir gerekçe ile katılmadılar. Sonuç olarak, program çalışmasının ve yayının düzenlenmesine yönelik atılan ilk ciddi adımda YO, büyük bir direnç ve hukuksuzlukla karşılaşmıştır. Üyelik ve aday üyelikleri askıya alınan arkadaşların hak ve yetkileri GT'da görüşülmek üzere yine GT'ya havale edilmiştir. Bu sorunun çözümü ve alınan kararların tartışılıp örgüte sunulması için yapılan tam üyeli toplantıda, alınan kararlar doğrulanmış ve onaylanmıştır. Bunun yanında kararın alınması sürecinde diğer üyelerin bilgilendirilebileceği, kararın alınması sürecinde soruna ortak edilmesi gerektiği toplantıya katılanlar tarafından belirtilmiştir.

Basım, yayın, dağıtım görevine ilişkin yeniden görevlendirmeye bağlı olarak, yeni oluşturulmuş fabrika ve işyeri hücresi örgütleme organı kaldırılarak, örgütsel sorun nedeniyle büyük ölçekte görevden alınan fabrika ve işyeri hücresi örgütlenme organının bölgesiyle birlikte iki bölgeyi de kapsamak üzere, ...ilinde, içinde bir bağlı çalışanın da yer aldığı, tek bir fabrika ve işyeri hücresi örgütleme organı oluşturulması kararlaştırıldı.

...ilindeki fabrika ve işyeri hücresi örgütleme organında ise, genel durumumuzdan, müdahale ve yönetme eksikliğinden de kaynaklı olarak uyum sorunu yaşanmış, sonuçta YO'ın müdahalesi ile, organlı çalışmanın esas olduğunun altı çizilmiştir. Bu organ üyelerinin yaşam koşulları ve iş-faaliyet alanlarından kaynaklanan sorunlar, çözülebilmiş değildir. Bu

organla ilişki, hem ilin özgünlüğünden, hem de farklı il ve bölgelerdeki farklı düzeylerdeki çalışmaların öncelikleri, eşgüdümü ve tabiyet sıralaması, düzenlenmesi noktalarında önümüze çıkacak diğer örnekler için bir ön tipi oluşturmaktadır. Bu açıdan çözümü de bir örnek oluşturacaktır.

Ayrıca ideolojik mücadelenin aracı olarak yayın üzerinden kurulan ilişkiler geliştirilmiştir. Bu noktada ne türden ilişkiler geliştireceğimiz ve bu ilişkilerin nasıl, hangi yöntem ve kurumsallaşma ile örgütlülüğe evriltileceği sorununun yanında, bütün bu ilişkilerin hangi nicelik ile karşılanacağı da ayrıca bir sorun olarak önümüzde durmaktadır.

Bütün bu tartışma içinde geçen süre içinde daha önceden karar altına alınan faaliyetler de yapılamamıştır. Aylık politik gündem toplantıları, kendisine atfedilen işlev üzerine yapılan tartışmalardaki belirsizlikle ertelenmiştir. Bununla birlikte, ayda bir politik gündeme ilişkin çıkarılması düşünülen broşür henüz hayata geçirilemediği gibi, fabrika ve işyeri hücresi örgütleme organlarının siyasi çalışmalarına hizmet etmesi gereken bülten de uzun zamandan bu yana çıkarılamamaktadır.

Maddi gereksinimlerin, parasal giderlerin aidat ve bağışlar temelinde karşılanması esasken, bugün aidatlar aksamaktadır. Mali soruna yönelik olarak mali organın oluşturulması zorunlu ve ertelenemezdir. Bir kaç kişinin yükümlendiği giderlerimiz ve bazı hedefler doğrultusunda bireylerin daha çok kişisel çabası ile yürütülen ekonomik faaliyetlerin, örgütlü ve kurumsal karşılıkları oluşturulmalıdır.

Bütün yukarıda sayılan eksiklikler, sorunlar ve genel olarak yapılanların sonucu örgüt bileşkesi daralmış, bu durumda, amaçlar, öncelikler ve işbölümünün yeniden tanımlanıp gerçekleştirilmesinin tartışılması zorunlu olmuştur. Bu açıdan bütün üyeler tartışmanın doğrudan muhatabıdırlar.

Y.O.

Örgütsel konumları askıya alınan dört kişi, bu kararların alınmasından aylar sonra, kendi adlarına birer ve bir de ortak imzalı yazıyla, soruna ilişkin görüşlerini yazılı olarak ifade ettiler. Yazılarda çeşitli suçlama, hakaret, alaycılık gibi uslüp kapsamında alınabilecek sorunların yanısıra, maddi gerçekliklere ilişkin çelişkili değerlendirmeler de öne çıkmaktadır.

Bu yazılarda bol bol "cehalet"ten "yalancı"lığa, "tasfiyecilik"ten "birbirine düşürme"ye kadar çeşitli aşağılayıcı ve suçlayıcı ifadeler ileri sürülmektedir. Biraz üzerinde düşünüldüğünde, aslında bu ifadelerin belki de kendilerine daha çok uygun düşeceği görülebilir. Ama daha önemli olan, sorunlar hangi nitelikte olursa olsun, böyle bir üsluba karşı çıkmak, bu tür ifadelerden medet ummamak gerektiğinin vurgulanmasıdır. Karşılıklı düşmanlığı kışkırtan üslubun, anlaşmazlıklara neden olan sorunların ayrıntılı bir biçimde tartışılıp değerlendirilmesine değil de, duygusal ayrılıklar temelinde karşıt saflar oluşturululup pekiştirilmesine hizmet ettiği bir çok kere tekrarlanmıştır. Aynı biçimde, birlik ya da ayrılığın sağlam temellere oturtulmasının, duygusal saflaşmaların geliştirilmesiyle değil, sorunların çok yönlü ele alınmasıyla mümkün olabileceğine de işaret edilmiştir. Çatışmaya, ilişkileri kopartmaya yönelen bir üslup ve tutum yerine, örgütsel işleyiş içerisinde, varolan araçları kullanan zengin bir tartışmayla farklılıkların niteliği ortaya çıkarılabilir; bunların bir ayrılık mı, yoksa farklılıklara rağmen bir birlik mi, ya da belirli yanlışların düzeltilmesini mi gerektirdiği saptanabilir. Ayrıca örgütsel birliğin karşısındaki tek seçenek de düşman saflara bölünmek değildir; farklılık derecesine göre çeşitli özel ilişki biçimleri bulunabilir, yeter ki ileri sürülen mücadele hedeflerinde gerçekten samimi olunsun. Söz konusu yazılarda da temel hedeflere ve ilkelere bağlı olunduğu ileri

sürülmektedir. Böyle bir durumda amaç, bu ilkeler doğrultusundaki hareketin bütününün çıkarlarının gözetilmesi, hareketin tartışmadan olumlu dersler çıkartarak gelişmesi, güçlenmesi olmalıdır; alaycı, saptırıcı ya da düşmanca bir tutumla tartışma zemininin, koşullarının dinamitlenmesi, ortadan kaldırılması değil. Yazılardaki üsluba ilişkin sorunlara, öncelikle kendilerini, güdülen amacı sorgulamaya çağırarak değinmek şu an için yeterli olmalıdır. Çeşitli ölçülerde varolan yanlış kavrayışları açıklığa kavuşturmaya yardımcı olmak üzere, daha çok, maddi gerçekliklere ilişkin sorunları (yeri geldikçe belgelere de başvurarak) ele almakta yarar gözükmektedir.

Söz konusu yazılarda, ortaya çıkan örgütsel sorunun başlangıcını, dört imzalı yazıyla konferans talep edilmesine dayandıran bir anlatım belirmektedir. Oysa, bilindiği gibi, üye ve aday üyeliklerin askıya alınması kararlarının hiçbirinin nedeni, bu yazı ve konferans talebi değildir. FY ve SB'nın konumlarının askıya alınmasına neden olan tutumları, sözü edilen yazının verilmesinden *önce* gerçekleşmiştir. Yazının verildiği toplantıdan önce, günler, haftalar boyu, FY mazeretsiz olarak randevusuna gelmemiş, haber bile vermemiş, bütün aramaları cevapsız bırakmıştır. SB ise kendisine verilen yeni görevi kabul etmemiştir. FY ve SB hakkındaki kararların nedeni, açıktır ki, daha sonradan verilen konferans talep eden yazı değil, bu yazıdan önceki tavırlarıdır. Olsa olsa bu yazının örgütsel sorunlara sonradan farklı bir gerekçe yakıştırmak için hazırlanıp verildiği ileri sürülebilir.

Askı kararlarında ifadelenen örgütsel sorunun nedeni, farklı görüşlerin tartışılması, konferans talebi değil, disiplin, hukuk sorunudur. Bu gerçek de, aslında yazılara, "bürokratizm, militarizm" nitelemesi biçiminde yansımıştır. Dolayısıyla öncelikle değerlendirilmesi gereken, askı kararlarına yol açan tutumlar ve buna bağlı olarak hukuk, disiplin açılarından örgüt

anlayışıdır. Gizli bir örgütsel ilişkide, FY'inki gibi randevusuna karşı sorumsuz bir tutumun hiç bir biçimde yeri olmadığı gibi, bu tutumun sahibini örgütsel ilişkiden dışlamak için de hiç bir tüzük maddesine gerek olmamalıdır. SB kendisine verilen görevi almayarak doğrudan doğruya üyelik koşulunu ortadan kaldırmış, buna ilişkin tüzük maddesini çiğnemiştir ("organlardan birinde yer alanlar üye olabilir"). Yine dört kişinin YO'ın çağırdığı organ toplantısına katılmayı reddetmelerinin hiç bir haklı nedeni bulunmadığı gibi, bu tutum örgütsel hukukun çiğnenmesine karşılık gelmektedir. Bu gerçeklik karşısında, "despotizm", "höt-zötçülük", "saçma emirlerin, kararların hüküm sürdüğü kışla komutanları havaları", "mekanik bir aletin robotsal parçaları" olmak vb.den şikayet edilmesi, örgütsel hukukun gereklerinin uygulanmasının "bürokratizm ve militarizm" olarak isimlendirilmesi, "gönüllülük, ikna", vb. adına, gizlilik kurallarının çiğnenmesine izin veren, görevlendirmeleri kişilerin tercihlerine bağlayan, bununla sınırlayan, hukukun çiğnenmesini doğallaştıran bir örgütsel işleyişin savunulması anlamına gelmektedir. Bu ise, genelleştirilip tutarlı bir çizgi biçimine dönüştürüldüğünde, örgütlenme anlayışındaki bir ayrılığa, işçi sınıfının komünist örgütlenmesine ait olmayan bir anlayışa karşılık gelecektir.

Disiplin sorununa ilişkin olarak SB, "komünist örgütsel ilişkilerin, gönüllülük, eleştiri, özeleştiri ve ikna yöntemiyle yürüyeceğini, tüzük ve hukukun ancak bunların üzerinde ve tamamlayıcısı olarak bir işe yarayacağını düşünüyorum" demektedir. Buna karşılık son GT'da disiplinin sıkılaştırılmasına yönelik karar alınmıştır ve bunun gerekçesi de YO'ın GT'ya raporunda "Dönemin özgünlüğünü de gözönünde tutarak YO, tartışma konusu edilen, direnç gösterilen kararların uygulanmasında katı davranmayı değil, esnekliği tercih etmiş, itiraz olduğunda kararda diretmekten

çok, muhatapları ikna etmeye çalışmıştır. Ancak hedeflenen işleyişin yerleştirilmesini zayıflatıcı etkisi olan bu tutumun önümüzdeki dönemde aynı biçimde sürdürülmeyip kararlara uyulması konusunda disiplini sıkılaştırmak üzere hukuki yaptırımlar benimsenmesi, sağlıklı bir örgütsel işleyişe kavuşmak hedefi açısından gerekli görülmektedir." biçiminde ifade edilmiştir. YO'ın "militarizn, askeri disiplin" diye itiraz edilen kararları da bu doğrultudadır. YO, dönemin başında kişilerin tercihlerine uygun görevlendirmeleri sürdürmekle birlikte, saptanan görevlere karşılık gelen bir işbölümünün gerçekleştirilemediği görüldüğünde, örgütsel gerekliliğe bağlı olarak, "fedakarlık" vurgusuyla, bireylerin istemleriyle çelişen görevlendirmelere gitmiştir. Buna karşı direnç göstermek, görev almamak, görevlendirmede gönüllülüğü şart koşmak, demokratik merkeziyetçiliğe karşı çıkmak anlamına gelir. Demokratik merkeziyetçiliğin kabul edilmemesinin komünist örgütlenme anlayışına sığmayacağı açıktır. Buna karşılık, demokratik merkeziyetçiliğin temel alındığı örgütsel hukuk çerçevesinde, üyeler, "organlardan birinde yer alanlar" oldukları gibi, "örgütlenmenin görüşlerini benimsemekle birlikte gönüllülükleri ölçüsünde ve kendi saptadıkları kadar katkıda bulunanlar" da "taraftar" olarak nitelenmiştir. (1. ve 2. GT)

Bu bakımdan sorunun düğümlendiği nokta, örgütsel hukuktur ve buna karşılık gelen örgütlenme anlayışıdır. Yazılarda ileri sürülen diğer ayrıntılar ise, çoğunlukla, bilinen genel eksikliklere işaret edilerek toptan bir karalama çabasına girişilmesine ilişkindir. Yazının değerlendirilmesi, dağıtılması ya da tam üyeli toplantı çağrısının iletilmesi için geçen süreler konusundaki eleştiriler böyle bir nitelik taşımaktadır. Genelde varolan iletişim, işleyiş düzeyi, kapasitesi belliyken, üstelik bunda kendilerinin önemli payını söz konusu etmeden, suçlamada bulunmakta, bir de bunda kasıt, kötü niyet

aramaktadırlar. Bu türden idiaların hepsini teker teker ele almak çok gerekli gözükmemektedir. Buna karşılık, örgütsel konumlar, işleyiş, hukuk konusundaki bazı görüşlere değinilmesi, tartışmalı noktaların açılması, belirli eksik ve yanlış kavrayışların giderilmesi açısından yararlı olabilir.

Bunlardan biri, FY'in, üyeliğinin askıya alınması konusunda YO'ın yetkisi olmadığını ileri sürmesidir; "F.Y tüm yoldaşların oyuyla YO'a seçilmiştir ve yine genel kongrede tüm yoldaşların oylarıyla görevden alınabilir" demektedir. FY, YO üyeliği ile örgüt üyeliğini birbirine karıştırmaktadır. GT'da seçilmiş olduğu YO üyeliğinden kendisi istifa etmiştir. YO'ın askıya aldığı ise, FY'in YO üyeliği değil, örgüt üyeliğidir.

Bir diğeri, SB'nın YK'ndan istifa ettiğini ileri sürmesidir. Örgütsel yapı içerisinde, YK, faaliyetin kordinasyonuyla görevli bir yönetici organ, seçimle görev alınan bir organ değil, örgütlenmenin önüne koyduğu hedefler doğrultusunda faaliyete yönelik örgütsel işbölümünün somutlandığı (fabrika ve işyeri hücresi örgütleme organı ya da basım, yayın, dağıtım organı gibi) bir organ konumundadır. Bu yüzden bir taban örgütünden, hücreden istifa edilemeyeceği gibi, YK'ndan istifa etmek de, örgütsel işleyiş içinde mümkün değildir ve bir organda görev almamaya karşılık gelir.

Aday üyelik sorunu ise, daha da büyük bir çarpıtma ve yanlış kavrayış konusudur. Son GT öncesine, hatta yıllarca öncesine giden aday üyeliklerden söz edilerek geçmişte yapılan bir yanlışlık ve bundan kaynaklanan yanlış anlama, mevcut soruna olmayan boyutlar eklemek için malzeme olarak kullanılmaktadır. Bilindiği gibi, yıllar ("üç yıl") önce (içerisinde son dönemde YO'ın TZ ve SB'nın üyeliklerine ilişkin kararlarını ileten iki kişinin de bulunduğu) fabrika ve işyeri hücresi örgütleme organı, yanlış bir uygulamayla, TZ ve bir başkasına aday üyelik önermişti. O zaman bunun örgütsel hukuka aykırı ve yanlış olduğu, üyeliklere ilişkin bir kararı

ancak YO'ın alabileceği saptanmıştı:

> "Fabrika ve İşyeri Örgütleme (FİHÖ) organlarımızdan biri... tarafından aday üyeliğe önerilen iki kişi üzerine tartışılmıştır. Tüzüğe göre aday üyelik YO tarafından onaylanabilir. Aday önerisi önce YO'a iletilmeli, uygun görüldüğünde, kişiye iletilmelidir. ... Bu açılardan bir prensip hatası yapılmıştır." (3. dönem YO 2. raporu)

Örgütsel hukuka aykırı bir kararın, uygulamanın, "artık bir kere oldu" gerekçesiyle kabullenilmesi de mümkün değildir. Hiç kimse hukuka aykırı karar alamayacağı gibi, böyle bir karar da yok hükmündedir, geçersizdir. Aslında o sırada fiilen ifade edilmiş olanın da karşılığı, tüzükteki anlamıyla yani üyeliğin başlatılması anlamında bir aday üyelik değil, daha çok, yakın ilişki, örgüte bağlı çalışma, örgütsel görev almaya adaylık biçimindedir. Öte yandan, üyeler, bağlı çalışanlar, destekçiler, taraftarlar arasındaki ayrımlar belgelerde tanımlanmıştır:

> "Örgütlenme amacıyla yapılan çalışmalarda farklı ilişki düzeyleri tanımlanmalıdır. Örgütlenmenin iradesini oluşturan sınırlarının dışında sıkıdan daha gevşeğe doğru çeşitli halkalar bulunur. Üyeler dışında; verilecek her görevi kabul edeceklerini belirten örgüte bağlı insanlar, örgütlenmenin görüşlerini benimsemekle birlikte gönüllülükleri ölçüsünde ve kendi saptadıkları kadar katkıda bulunan taraftarlar, düzensiz de olsa çeşitli ölçülerde harekete geçirilen ilişkiler sayılabilir. Bu farklı düzeylerdeki herkes, kendi düzeylerine uygun olarak görevlendirilmelidir. Bu biçimde resmi organların dışında gayri-resmi, bağlı organlar oluşturulmalı, bağlı organların resmi organ düzeyine yükseltilmesi hedeflenmelidir." (2. GT)

Buna rağmen, konuya ilişkin bir kavram karışıklığının çeşitli ölçülerde süregelmiş olduğu da ortaya çıkmıştır. Bununla birlikte, son GT toplantısından öncelere, yıllarca

geriye giden aday üyeliklerin gerçekte var olmadığını göstermek için yeterince veri mevcuttur. Bunlardan birincisi, TZ ile birlikte ("3 yıl kadar önce") kendisine adaylık önerilen kişinin örgütsel konumudur. Daha sonra bu kişinin konumunda bir değişiklik yapılmamıştır, ama aday üye olduğunu ileri süren de yoktur. Diğer yandan, yazılara da geçtiği gibi, "Aday üyeler, oy hakkı, seçme ve seçilme dışında üyeler ile aynı hak ve görevlere sahiptirler". Bu da aday üyelerin diğer üyelerle birlikte (oy hakkı olmadan) resmi organlarda yer almaları, rapor, sirkülasyon alışverişinde bulunmaları, tam üyeli toplantılara, GT'ya (söz hakkıyla) katılmaları demektir. SB ve TZ ise, son GT'ya katılmadıkları gibi kendilerine rapor ve sirkülasyonlar da resmi organlara alınmalarından (yani, üyeliklerinin aday üyelik olarak başlatılmasından) sonra verilmiştir.

Ayrıca, verilen üyelikleri YO'ın sonradan adaylığa dönüştürdüğü iddiasını çürütmek üzere, örgütsel belgelere çok sayıda başvuru yapılabilir. Yukarıda aktarılan 2. GT kararında üyelerin dışında, "bağlı insanlar"dan, "taraftarlar"dan, "ilişkiler"den ve resmi organların dışında "gayri-resmi, bağlı organlar"dan söz edilmektedir. Gayrı resmi organlarda görevlendirilenlerin bağlı çalışanlar olarak nitelendiği daha açık ifadelere de değinilebilir:

> "Daha önce üye olmayanlardan örgüte bağlılığını ve verilecek görevi kabul edeceğini açıklayanlar resmi olmayan organlarda görevlendirilir" (4. dönem YO 2. raporu)
>
> "üyelikleri yenilenenler resmi organlarda; üyeliğe alınmamış olmakla birlikte her görevi almaya hazır olduğunu ifade eden bağlı kişiler gayrı resmi organlarda; kendi belirlediği ölçüde görev alan destekçiler yardımcı konumlarda görevlendirilmektedir." (4. dönem YO 3. raporu)
>
> "üyelikleri yenilenenlerden resmi organlar oluşturulması; daha önce üye olmayıp da verilecek görevi kabul edeceğini

açıklayanların (kayıt yenilemenin tamamlandığı ve 5. GT'nın gündemde olduğu saptamasından sonra görev kabul eden eski üyeler de dahil) resmi olmayan organlarda görevlendirilmesi; ayrıca kendi belirledikleri ölçülerde görev kabul eden destekçiler ile faaliyetlere düzensiz katılan taraftarların siyasi kampanyalar çerçevesinde harekete geçirilmesi ve sürdürülen asli görevlere yardımcı kılınmaya çalışılması benimsenmişti." (5. GT'ya YO raporu)

Gayrı resmi organlarda görevlendirilenler, verilecek her görevi kabul edeceğini beyan eden bağlı çalışanlardır. Buna karşılık üyelik kriterlerine sahip olduğuna kanaat getirilenler, üyelikleri adaylık statüsüyle başlatılarak resmi organlarda görevlendirilirler. Son GT öncesi dönemde ise, dönemin özgünlüğünden, kayıt yenileme dönemi olmasından dolayı, (TZ ve SB de dahil) hiç kimse aday üyeliğe alınmamıştı:

"Bu süreçte yeni üye (aday üyelik yoluyla) alınmamaktadır." (4. dönem YO 2. raporu)

Üyelikleri askıya alınmış olan eski üyeler, rapor vererek verilecek her görevi almayı kabul ettiklerinde gayrı resmi organlarda görevlendirilmişler, verilen görevleri yerine getirdiklerinde üyelikleri yenilenmiş, yeni GT kararı alındığında da bu süreç tamamlanmıştı. SB de, başlangıçta verilecek her görevi yerine getirmeyi kabul etmediği için görevlendirilmemiş, böyle bir beyanı yaptığında ise, kayıt yenileme süreci tamamlanmış olduğu için, bağlı çalışan olarak gayrı resmi organda görevlendirilmiştir.

Sorunun kötü niyet değil de gerçekten bir iletişim, yanlış anlama sorunu olduğu, aslında TZ'in yazısındaki "arkadaşın yanlış anlamasına karşılık gelmektedir ve özür diler ,diğeri ise duruma "farketmez diye düşündük" şeklinde açıklık getirmektedir" ifadesinden de anlaşılabilir. Ayrıca aday üyelik nitelemesinde, YO'ın kötü niyetinin, "parmak hesabının" aranması da bütünüyle dayanaksızdır. Oy kullanma, oy hesabı

açısından, üyeliklerin ya da aday üyeliklerin askıya alınmış olması sonucu değiştirmeyecektir. GT tarafından farklı bir karar alınmazsa ya da en azından alınıncaya kadar konumları askıya alınmış üyelerin de aday üyeler gibi oy hakları bulunmamaktadır; yani bu açıdan aynı durumdadırlar.

Yazılarda YO'a yöneltilen bir diğer eleştiri ya da suçlama da, son GT'da tüzüğe eklenen "GT kararlarının çiğnenmesi, hukuki yaptırım nedenidir. Bunlar, birincisinde uyarı, ikincisinde kınama, üçüncüsünde görevden alma biçiminde saptanır" maddesinin uygulanmamış olmasıdır. Öncelikle bu madde, GT kararlarının uygulanmaması durumuna ilişkindir; ortaya çıkan sorun ise, doğrudan doğruya örgütsel işleyişin, hukukun kendisinin aksatılmasıdır. Bu aksatmaların da ağır derecede olduğu düşünüldüğü için askı kararları alınmıştır. Ayrıca hiç bir uyarı yapılmamış da değildir. Yazılarda da yer aldığı gibi, SB, verilen görevi alması, yine dört kişi de çağrıldıkları organ toplantısına katılmaları doğrultusunda uyarılmışlardır. Diğer yandan çağrılan organ toplantısının amacı tartışma konusu edilerek YO yalancılıkla suçlanmaktadır. Kastedilen sorun yine bir iletişim sorunu olmalıdır ve bu türden iddiaların bu kadar rahatlıkla ileri sürülebilmesi de iddianın aynı rahatlıkla sahibine yöneltilmesini getirir. Ancak iddialardan daha önemlisi, alınmış olan tavırdır, gerçekliktir. YO tarafından çağrılmış olan toplantının amacı beğenilirse katılınacağı ileri sürülemez. Gerçeklik, uyarılmalarına rağmen çağrılan toplantıya katılmamış olmalarıdır ve bunun haklı bir gerekçesi de yoktur.

SB'ya yeni görev verilmek istenmesi nedeniyle toplantının bileşiminin tartışma konusu yapılması da, toplantıya katılmamaya gerekçe oluşturmaz. SB'ya yeni görev verilmek istenmiş ama o bunu kabul etmeyerek eski organına "veda" etmemiş, eski organından ayrılmamıştır. Yine *kendisine yeni görev verildikten sonra* 'eski' organında hazırlanıp verilen

ve konferans talep eden dört imzalı yazının da imzacılarından biridir. Bu bakımdan, YO tarafından toplantıya çağrılmış olan organın bileşiminin tartışma konusu edilmesinin hiç bir tutarlılığı yoktur. Ayrıca böyle bir tartışma da toplantıya katılmamak için neden değildir, bu yönden bir sorun varsa toplantıya katılarak dile getirilebilir.

Yazılarda karışıklık yaratılan diğer bir sorun da hizipçilik tartışmasıdır. Buna ilişkin tartışmayı belirleyen, konferans talepli dört imzalı yazının hazırlanıp sunulması konusu olmuştur. Genelde kabul edileceği gibi, organ çalışmalarının dışında ayrı bir grup çalışmasıyla örgütlenmenin karşısına çıkılması, hizipçiliğe karşılık gelir. Bu tartışmaya yol açan yazının ise, bireysel olarak hazırlanıp organ toplantısına sunulduğu ve diğer kişiler tarafından orada imzalandığı anlaşıldığı noktada, hizipçilik nitelemesi de söz konusu olmamıştır.

YO, dört kişinin örgütsel hukuku çiğneyen tavırlarını değerlendirerek varolan hukuk içerisinde doğru bulduğu kararları almıştır. Bu kararları doğru bulduğu için onları geri çekmesi ya da istifa etmesi de söz konusu değildir. Ama YO, yanlış karar almış olsa bile, varolan örgütsel işleyiş içerisinde bunun düzeltilmesi olanağı vardır. Bilindiği gibi, varolan hukuk içerisinde, örgüt üyeliğinden çıkartma konusunda son söz, YO'da değil, GT'dadır; dört kişinin örgütsel konumları sorunu da nihai olarak GT'da çözümlenecektir. Bu anlamda askı kararları, gelecek GT'nın gündem maddesidir. Eğer GT, YO'ın kararlarını doğru bulmazsa, onaylamaz ve değiştirir.

Sonuç olarak, hareketin gelişmesi için sorunların örgütsel işleyiş içerisinde çözümlenmesi, "sorunların sirkülasyon, konferans, GT gibi çeşitli mekanizmaları içererek bütün tartışmaların sağlıklı biçimde gerçekleşmesini sağlayan örgütsel işleyiş ve örgütsel hukuk temelinde ele alınması" yaklaşımı eğer gerçekten benimseniyorsa, bundan sonra dört

kişinin de yapması gereken, kurallara uyarak örgütsel ilişki sürdürmek, sorunun çözümünü örgütsel hukuk ve işleyiş içerisinde aramaktır. Hareketin gelişmesine hizmet edecek olan ancak bu tavırdır.

YO

5. DÖNEM

ORGANLARIN RAPORLARI

Tüm itirazlarıma rağmen, görev yaptığım 'fabrika ve işyeri hücresi örgütlenmesi organı'ndaki görevimden alınarak, 'yazı kurulu'nda görevlendirilmemi öncelikle örgütsel anlayış çerçevesinde yanlış buluyorum.

Şöyle ki,

İtirazım görev kabul etmeme düzeyinde olmamıştır.

Yazı kuruluna alınmak istenmem, dergiye yazı/yazar sıkıntısından dolayı olmuştur. Dergiye yazı yazmakla görevlendirilmek istenmekteyim. Dergiye yazı yazacak durumda olmadığım, maddi ve manevi koşullarımın dergi yazısı gibi özel ve önemli bir işi yapacak durumda olmadığımı, buna konsantre olamayacağımı belirtmiştim.

Buna rağmen yazı kurulunda ne iş yapacağım belirtilmemiş, eğer dergiye yazı yazmazsam, görev kabul etmemiş olacağım babında açıklamalar yapılmıştır.

Herkes bilir ve kabul ederki, zorla ve insanların kafasına vura vura dergi gibi özel alanlara ilişkin yazı yazdırılamaz. Bu mümkün değildir.

Bu anlamda da, dergi yazısı yazmak gibi bir görev verilemez. Bu ancak öncesindeki bir işbölümü ve gönüllülük, bu alanda yetenek ve kendine güven ve inanç düzeyinde olabilir.

Yazı kuruluna görevlendirilmem bahsinde, yazı yazmam dışında başkaca da bir yanıt verilmediğinden böyle bir görevin benim ve kolektif açısından anlamsızlığı açıktır.

Bunlardan dolayı, bu görevde faydalı olamayacağımdan yeni atandığın bu görev yerinden istifa ettiğimi bildiririm.

Serdar Bağcı

NOT: kolektif faaliyete ve bunun içindeki dergi çalışmasına ilişkin, çalışma tarzına değinen varolan yazı kurulunun görüşlerine karşıt görüşlerimi ve eleştirilerimi de ayrıca daha sonra yazılı olarak ileteceğim.

YÖNETİCİ ORGANIN YAZISI:

Ağır disiplinsizlikle örgütsel hukukun çiğnenmesi, örgütsel konumların askıya alınmasına yol açmışken, bu örgütsel sorunun tartışılması sırasında diğer eksiklik ve hataların yanısıra, yeni üyeliklerle gayrı resmi organların resmileştirilmesine ilişkin bir sorun da ortaya çıktı. Askıya alınan konumlara ilişkin olarak "aday" nitelemesine itiraz edilip YO kararının geriye doğru değiştirildiği yönünde bir spekülasyon gündeme getirildi. YO'ın aday üyelikle başlayan üyelikler ve gayrı resmi organın resmileştirilmesi kararının kavranıp kavratılmasında sözlü düzeyde eksik kalındığı anlaşılmaktadır. Kararın iletilmesine ilişkin olan bu eksiklik ve hatadan üzgün olan bir kişi özür dilemektedir. Ancak aday üye olarak üyeliğe önerilen bütün kişilere sözlü açıklamalardan öteye yazılı belgeler olarak GT kararları verilmiş ve üyelik koşulu olarak tüzüğün kabulü temelinde resmi organda görevlendirilmişlerdir. 1. GT kararı olan tüzüğün ("yapı ve işleyiş kuralları") üyelik bölümü şöyledir:

"ÜYELİK:

1. Program oluşuncaya kadar, programa temellik edecek yazılı ilkeler ile, yapı ve işleyiş kurallarını kabul eden, üyelik aidatını ödeyen ve organlardan birinde yer alanlar üye olabilir.

2. Üyelik, deneme ve sınama süresini içeren aday üyelik statüsü ile başlar ve bu süre 3 ile 6 ay arasındadır. Aday üyeler, oy hakkı, seçme ve seçilme dışında üyeler ile aynı hak ve görevlere sahiptirler.

3. Dışımızdaki komünist unsurları kazanmak ve istihdam etmek amacıyla doğrudan üyelik sadece genel toplantı tarafından gerçekleştirilir.

4. Bütün üyelerin eşit olduğu yapı içerisinde, tüm üyelerin kararların oluşum sürecine katılma hakları kadar,

kararların uygulanmasında da aynı derecede sorumlulukları vardır.

5. Yine bütün üyeler, kendi görüş ve önerilerini ortak belirlenmiş örgütsel işleyiş kuralları içerisinde tartışmaya açma haklarına sahiptirler.

6. Üyelik yönetici komite tarafından askıya alınabilir. Üyelikten çıkarılma genel toplantı tarafından gerçekleştirilir."

Buradan da açıkça görülebileceği gibi, YO'ın önce doğrudan üyelik verip sonradan bunu adaylığa çevirmesi türünden bir iddia kesinlikle yersiz ve temelsiz olacaktır. Tüzükte ifade edildiği gibi, "üyelik, deneme ve sınama süresini içeren aday üyelik statüsü ile başlar", YO'nın kararı da aynen bu biçimdedir ve YO'ın bunun tersine doğrudan üyelik kararı alması da mümkün değildir. Çünkü tüzükteki aday üyelikten geçmeden doğrudan üyeliğin verilmesi doğrultusundaki tek istisna, örgütsel çalışmanın dışında komünistlerle birlik amaçlıdır ve bunun için yetki de YO'a değil GT'ya verilmiştir: "doğrudan üyelik sadece genel toplantı tarafından gerçekleştirilir".

YO

Arkadaşlar,

İki ay önce, örgütsel hayatımızda ve yönelimimizde farklı anlayışların, özellikle iki temel anlayışın öne çıktığı ve yaşamımızı engellediği ve yine YO tarafından GT kararlarına aykırı bir yönelime girildiği gerekçesi ile bunları tartışmak üzere bir konferans talep etmiştik.

1- Bu talebimiz kuraldışı olarak örgüte yaklaşık üzerinden iki ay geçtikten sonra ve yanına cevabı iliştirilerek dağıtılmıştır.

2- Oysa, bu talebimizin hemen akabinde (üç dört gün sonra), hem özel tüzüksel hem de tarihsel komünist örgütlenme hukuk ve normlarına aykırı ve hatta bunlardan bir haber [bihaber] olarak YO tarafından, tarafımıza ilişkin kararlar alınmıştır.

3- Talebimizin üzerinden geçen iki ayda YO tarafından yapılan ve yaşatılanlardan ötürü, önerimiz gündemli bir konferans tartışmasının bir anlamı kalmadığı gibi bunu yapabilmenin imkanı da ortadan kalkmıştır.

4- Tüm bu süreçte yaşananları, trajikomik kuralsızlıkları, hukuksuzlukları YO'ın tek taraflı anlatımlarına karşı detaylı biçimde ve yazılı olarak açıklayacağız.

5- Ayrıca bir-birbuçuk gün önceden haber verilen bir "konferansta" YO dışındakiler ne hazırlık yapabilecektir. YO'ın bundaki niyeti nedir.

YO yeni bir 'tuzak' kurmuştur ve tüm bunlardan ötürü bu 'tuzağa' katılmayacağız.

YO gerçekten, ilkelerimize, baştan ortaya koyduğumuz yönelimimize ve şimdiye kadarki tüzüksel ve hukuksal kararlarımıza inanıyorsa ve bunlara saygılıysa, acilen istifa etmeli ve kapsamlı biçimde kendimizi yeniden kuracağımız bir GT yapılmalıdır.

Selamlar

T. Zeynep- F. Yeşil- H. Sercan- S. Bağcı

5. DÖNEM

YAZILAR, TARTIŞMALAR

43.

Proleter sosyalistleri sınıf hareketinin mevcut durumunun ortaya çıkardığı görev ve sorumlulukları belirleyip, sınıf hareketinin sorunlarını tartışmalıdır. Bu tartışmalardır proleter sosyalistlerinin sınıf mücadelesindeki perspektifini ortaya çıkaracak olan. Sınıfın, işçi hareketinin durumunu, gelişimini, yönelimini, potansiyelini belirlemek, yorumlamak önemlidir. Ama yorumlayan biz isek yani komünistler ise yorumlamanın kendi başına yeterli olmayacağını, yorumlamanın değiştirmek, dönüştürmek amacına bağlı olması gerektiğini biliriz. Proleter sosyalistler olarak sınıf hareketinin güncel tablosunun gösterdiği güçlüklere boyun eğmeden hedeflerimiz doğrultusunda ilerlemeliyiz, çünkü sınıf zemininde maddi bir güce evrilmenin çok yönlü görev ve sorumluluğu ile karşı karşıyayız. Sınıf mücadelesinin bütünlüğü, onun bütün boyutlarının, ekonomik, ideolojik, politik mücadelenin birbirinden kopartılamaz birlikteliğidir. Sınıf mücadelesinin yükselmesi, komünizmin sınıf hareketi ile birleşmesinin, sınıf içerisinde güç kazanmasının zeminini sağladığı, geliştirdiği gibi komünizmin sınıf içerisinde güçlenmesi, sınıfın önderliğini kazanması da sınıf mücadelesinin ilerlemesinin, gelişmesinin, burjuvaziye karşı zafer kazanmasının önkoşulu ve güvencesidir. Bu yüzden hem burjuvazinin bütün saldırılarını püskürtmek için ileri atılmak, hem de tek tek gündelik mücadeleleri sınıf mücadelesinin bütünselliği içinde birleştirip komünizm hedefine yönlendirmek, bağlamak gerekir. Bu ise, işçi sınıfının bilincinin, örgütlenmesinin gelişmesinin, komünizmle işçi hareketinin birleşmesinin, komünist işçi partisinin yaratılmasının önemini ve öncelliğini ortaya koyar. Partinin örgütlenebilmesi için ise ideolojik donanımın ardından ilk adım olarak fabrika ve işyeri

örgütlenmelerini gerçekleştirmeyi zorunlu kılar.

Sınıf çalışması

Her fabrika, işyeri bir çalışma alanı olduğu kadar zengin mücadele deneyimlerini de içinde barındıran ve kadroları eğiten bir yaşam alanıdır da. Proleter sosyalistleri gerçek sınıf kimliklerini sadece buralarda kazanacaklardır. Ayrıca bu çalışma alanları sahip olduğumuz (olacağımız) perspektifi sınama ve istediğimiz tarzı oturtma için yaratıcılığımızı ve yeteneğimizi kullandığımız yerler olacaktır. Hedeflediğimiz fabrikadan, ilişki kurduğumuz işçiden, sendikalardaki politik tutumumuza kadar elde ettiğimiz sonuçlar bize proleter karakter kazandırdığı gibi yeni kazanımlar yeni mevziler de sağlayacaktır.

Sınıf çalışmasının temel ayağını fabrika ve işyeri çalışması oluşturmaktadır. Ancak fabrikalarda ve işyerlerinde komiteler, hücreler şeklinde örgütlendiğimizde başarılı bir sınıf çalışması içinde olduğumuz söylenebilir.

Sınıfın durumu başka bir yazı konusu olmakla birlikte şunları söylemek mümkün. Mevcut durumda sınıf hareketi bir gerileme ve durgunluk içerisindedir. Sendikasızlaştırma ve taşeronlaştırma had safhadadır. Var olan sendikaların büyük bölümü sınıf hareketini ileri taşıyan değil, önünü tıkayan, engelleyen uzlaşmacı, hatta işbirlikçi hale dönüşmüşlerdir. Sendikalarda ve fabrikalarda yıllardır uygulanan politikalarla varolan bilinçli öncü işçiler sistemli bir şekilde saf dışı bırakılmışlardır. Bu sebeplerden dolayı çalışma yapacağımız fabrika ve işyerlerinde sınıf bilinçleri geri, mücadele deneyimleri az ya da hiç yok denebilecek işçi profili ile karşılaşacağız. Sınıfın durumu bu olmasına rağmen IMF, DÜNYA BANKASI, AB, ABD, TÜSİAD vb. programlarının, iş güvencesinin olmayışı ve çok düşük ücretlerin işçi sınıfının

üzerinde yarattığı derin yıkım, sınıfa yönelik saldırıların aldığı boyut, kölelik yasaları ile birlikte ele alındığında da propagandaya, ajitasyona, etkilenmeye açık bir sınıf karşımıza çıkmaktadır. Bu aşamadan sonra da bize düşen, sahip olduğumuz sınıf çalışması perspektifini başarılı bir şekilde pratiğe geçirmektir.

Nedir pratikte fabrika ve işyeri çalışması?

Her şeyden önce fabrikanın, işyerinin her yönüyle bilgisine sahip olmaktır. Hedeflediğimiz yer temel sanayi mi yoksa yan sanayi mi? Patronun başka fabrikaları var mı? Önceki süreçte herhangi bir mücadele deneyimi yaşanmış mı? Öncü işçiler, doğal öncü işçiler var mı? Çalışan işçilerin oturduğu, yoğunlaştığı semtler nereleri? Vb sorular hakkında bilgi sahibi olmak o hedefi çok yönlü tanımak, hedef özgünlüğünde çalışmayı planlamak için gereklidir.

İkinci en önemli şey ise hedeflenen yere müdahaleyi içeriden yapabilmektir. Eğer bu başlangıçta mümkün değilse o zaman işçilerin oturduğu semtler daha önemli hale geliyor.

Fabrika ve işyeri örgütlenmesini başlatabilmek ve başlatılan bu çalışmanın sonucu olarak fabrika-işyeri hücresi oluşturabilmek, o fabrikanın kendine özgü yapısına göre bir propaganda-ajitasyon yürütmeden sadece genel propaganda ve ajitasyon faaliyeti ile sonuç alabilmek zordur. Yürütülen fabrika ve işyeri örgütleme faaliyetinde bu gerçek göz önüne alınmadığında yalnızca merkezi propaganda araçları ve bildirilerle yetinme durumunda örgütlenme sürecinin en azından öngörülenden daha fazla uzayacağı çalışmanın sekteye uğrayacağı geçmiş deneylerden sabittir.

Pratikte fabrika ve işyeri çalışmasının başkaca ihtiyaçları ise inisiyatifli ve programlı bir çalışma ekibi, isabetli hedef, isabetli taktikler, oturmuş (ya da oluşturulacak) bir tarz ve de en önemlilerinden biri olan; örgütçü, yetenekli, kendini siyasi

faaliyete adamış kadro olmasıdır. Bu sorunların ve daha başka sorunların hiç birinin çözümünün hazır reçetesi yok ama mevcut durumumuza göre çözümler üretmek zorundayız.

Sınıf çalışmasının materyalleri, araçları nelerdir?

Sınıf çalışmasını kolaylaştıracak, hızlandıracak, işçilerle kolay iletişimi sağlayacak bir çok türden materyalden söz edilebilir. Örneğin; işçi gazetesi, işçi bültenleri, işçi eğitim broşürleri, bildiriler, afişler, internet, radyo vb. araçlar... Sendikalar, işçi evleri, kültür evleri, dernekler, gazete-dergi büroları vb yerler de; sınıf çalışmasının hizmetinde kullanılabilecek türden yerlerdir.

Hücre oluşturma!

Hücre kurmayı hedeflediğimiz fabrika-işyerini tanımak, burada çalışan öncü işçileri, doğal öncü işçileri tanımaktır. Bir fabrika-işyerinde hücre örgütlenmesi faaliyeti yürütmek, oradaki işçiler arasında asgari güvenirlik ölçütüne uyan, gelişmeye açık, mücadeleci kişiliğe sahip, işçi önderi olabilecek ya da doğal olarak öyle olan işçileri tespit etmekle başlamayı gerektirir. Eğer bu kriterlere uyan işçi yoksa ne yapacağız? Önümüzde iki seçenek vardır. 1. Oradan vazgeçmek 2. Eğer vazgeçilmeyecek kadar stratejik önemde bir hedefse kısa vadede bir beklenti içine girmeden öncü işçi yerine sıradan ama niyetli işçilerle ilgilenilip onların düzeyinin yükseltilmesi çalışması yapılır.

Öncü işçileri örgütleme, kazanma!

Öncü işçiyi veya işçileri örgütlemek, kazanmak faaliyetini, sorununu, dar anlamda yalnızca sınıf içerisinde öncü işçilere yönelik bir siyasal faaliyet olarak görmemeliyiz. Öncü işçileri kazanmak ancak sınıf hareketiyle, sınıfın öncü işçileri arasındaki diyalektik ilişkinin doğru kavranışıyla ve bu

diyalektik ilişkinin gözetildiği bir siyasal faaliyet sürdürebilmekle mümkündür. Sınıf içindeki öncü konumundaki işçiler sınıf hareketinin ürünleridir. Bu nedenle onların eğilimi, ihtiyaçları sınıf hareketinin düzeyi ve yönelimiyle dolaysız ilgilidir. Yine bu nedenle *öncü işçileri kazanabilmek, örgütleyebilmek ancak sınıf hareketine müdahale edebilmek ölçüsünde mümkündür.* Bu da demektir ki sınıf hareketinin kendisine politik müdahalede bulunamayan bir siyasal hareketin, örgütlenmesinin daraltılmış ve sınıf hareketinden yalıtılmış bir tarzda öncü işçiyi kazanma çabası sonuç vermeyecektir. Tam bu noktada "sınıfa yönelik etkin bir siyasal müdahale yeteneği öncü işçileri kazanmakla, onlarla mümkün değil midir?" sorusu benim de hemen aklıma gelen doğru bir sorudur ve cevabı şudur; bu ilişki kesinlikle tek taraflı ve mekanik değil karşılıklı ve diyalektik bir ilişkidir. *Sınıfa yönelik etkin bir siyasal müdahale yeteneği öncü işçileri kazanmak ölçüsünde mümkünken öncü işçileri kazanmak da temel olarak sınıf hareketinin geneline müdahale*[1] *edebilmekle mümkündür.* Bu diyalektik anlayış doğrudan öncü işçiye yönelen bir siyasal faaliyetin gereksiz olduğunu değil bu faaliyetin de ancak temel olarak sınıf hareketine yönelik bir siyasal faaliyetin yürütülmesiyle sonuç alıcı olabileceğini anlatır. Öncü işçiyi örgütlemek, sosyalizme kazanmayı istiyorsak sınıf hareketini politik olarak geliştirmek çabası içinde olmalıyız. Yani *öncü işçiyi kazanma sorunundaki perspektif; öncü işçinin politika alanında yapılacak müdahalelerle kazanılabileceğinin anlaşılmasıdır.* Öncü işçiyi, işçileri kazanma çabası, sendikal alanı kendi içinden devrimci bir tarzda zorlamak yoluyla başarılamayacağı gibi[2] işçi sınıfının gündelik, ekonomik sorunlarının siyasal faaliyetin temeli haline getirilmesiyle de başarılamaz. Komünistlerin, komünist örgütlenmenin gündelik talep ve sorunlara kayıtsız kalamayacağı açıktır. Fakat örgütlenmemizin siyasal

faaliyetinin ana temeli (en azından bugün) gündelik sorunlar değil genel sorunlar(dır), olmalıdır. Siyasal mücadelenin bu iki boyutu arasındaki ilişkiyi doğru kavrayabildiğimiz ölçüde öncü işçileri kazanmamız daha kolay, olanaklı olur. Örgütlenmemiz açısından öncü işçiyi kazanma faaliyeti, öncü işçinin eğilimlerini, ihtiyaçlarını ve zaaflarını doğru tespit edebilmek ve bunların aşılması için etkin bir çaba göstermek yeteneğiyle doğrudan ilgilidir. Öncü işçilerde burjuva partilere duyulan güvensizlik sınıftaki diğer işçilere göre daha belirgindir. Yine öncü işçilerin sol örgütlere, partilere de bir güvensizliğinin olduğu söylenebilir. Bu güvensizliklerinin çeşitli nedenleri vardır. En birincisi geçmişte yaşanmış örgütsel pratiklerdir. Bir diğeri solun bölünmüşlüğü ve yürüttükleri örgütsel-politik faaliyette bir sürekliliğin olmayışıdır. Diğer önemli bir faktör de sosyalizmin uğradığı ciddi prestij kaybıdır. Bizler, komünistler bu tespitleri göz önüne alarak örgütsel politik faaliyetin sürekliliğine önem vermeli, yalnızca ideolojik değil organik anlamda da sınıfı birleştirici ve sınıfın siyasal temsilcisi olabileceğimizi sağlam pratiklerle kanıtlamalıyız. Öncü işçilerde tarihsel sorunların yarattığı tahribatı gidermeye yönelik teorik, pratik çabaları artırmalıyız. Yani öncü işçinin, işçilerin eğitiminin sağlanması sorununu halletmeliyiz. Bu tarz eğitimlerde kullanılan klasik araçlara yenilerini ekleme çabasını yoğunlaştırmalıyız. Öncü işçilere seslenen bir komünist propaganda faaliyetinin yaygınlaştırılması şarttır. Sosyalizmin temel teorik gerçeklerini belirli sistematik içinde işleyebilen eğitim araçlarının etkili kullanılması gerekmektedir.

Yürütülen hücre oluşturma faaliyetinin ilk ürünü olan işçi ilişkilerini hangi yöntemlerle örgütlemeliyiz, faaliyete katmalıyız?

Yürütülen faaliyetin ilk ürünü olan işçi ilişkilerini asgari bir güvenirlilik ölçütü taşımak koşuluyla çok seçici

davranmadan okuma, tartışma grupları ya da fabrika-işyeri çevresi halinde bir araya getirmeli ve bu ilişkiler sayesinde bir yandan yeni işçi ilişkilerine ulaşmayı hedeflemeliyiz. Yeni ilişkilere ulaşmaya çalışırken mevcut ilişkilerin de hücre örgütlenmesine katabileceğimiz düzeye gelmesi için pratik ve teorik eğitimini sağlamalıyız. Bu noktada dikkat etmemiz gereken bazı hususlar şunlardır; okuma, tartışma, eğitim vb. grupları olarak bir araya getirdiğimiz işçilerde bir örgüt üyesi öncü işçide bulunması gereken normları aramamalıyız. Unutmamalıyız ki onlara o normları kazandırmak süreç içerisinde bizim görevimiz. Yine bu türden gruplara bir hücrenin altından kalkabileceği örgütsel faaliyetleri de yüklememeliyiz.

Yürüttüğümüz faaliyetin ilk ürünü, ilişkileri olan bu türden gruplar, çevreler, ilişkiler bizim işçileri örgüt üyeliği açısından denediğimiz, sınadığımız alanlar olmalı. Bu işçilerin örgütlenmeye bağış yapmalarını ve yayınlarımıza maddi, manevi katkı yapmalarını sağlamalıyız ki ilişkilerimizin boyutunu genişletip, sıkılaştırabilelim. Bir fabrika-işyerinde veya genel olarak yükselen mücadele dönemlerinde bu işçi çevrelerini, gruplarını ortak tartışmaların yapıldığı, ortak tavırların belirlendiği işçi toplantılarının örgütlendiği faaliyetlere katmalıyız. Ve bu türden faaliyetleri, öncü işçilerin ve işçilerin ortak tavır alma eğilimlerini güçlendirmek olduğu gibi, aynı zamanda bizim siyasal etkimizi genişletmek, güçlendirmek yönünde kullanabilmeliyiz.

Sınıf çalışmasının programlanması ve uygulanması sorunu?

Yürütülen faaliyetin amatörlükten çıkabilmesi için belirlenmiş hedef üzerinde yoğunlaşmış, belirlenmiş hedefe ulaşmak için sürekli yeni yaratıcı yöntemler geliştiren profesyonel bir faaliyet gereklidir. Fabrikalarda-işyerlerinde

öncü işçilerden oluşan hücreler temelinde örgütsel bir yapı oluşturabilmek her şeyden önce fabrikalara-işyerlerine pratik olarak yönelmekle ve ikinci olarak bu yönelinen yerlerde yaygın ve yoğun bir propaganda, ajitasyon faaliyeti yürütmekle mümkün olabilir. Bunun için de *fabrika-işyeri içerisinde, çevresinde yaygın ve sürekli dağıtım yapabilecek bir mekanizmayı oluşturmak gerekir.* Bu türden bir faaliyeti çalışmanın gizliliği açısından tartışmalı gören anlayışlar da mevcuttur. Gizlilik kurallarına uyma kaygısı faaliyeti dar bir çevreyle sınırlama eğilimi doğurmakta, bu durumda kendi içine dönük, kapalı devre ilişkiler içinde bir kısırlaşmaya ve işçi kitlesinden kopuk bir "siyasal" faaliyete neden olabilmektedir. Oysa biliyoruz ki örgütün gizliliğini koruyabilmenin en güvenilir yolu hücrenin ya da grubun ya da ilişkilerin çeperinde, çevresinde yeni gruplar, çevreler, yeni ilişkiler oluşturarak ilişkiler ağını genişletmektir.

Sınıf çalışmasında dışarıdan müdahale?

Fabrika-işyeri örgütlenme çalışmasının sonuç alması için yalnızca fabrika ve işyerlerine değil aynı zamanda işçilerin yoğun olarak oturduğu semtlere yönelik yoğun bir propaganda-ajitasyon faaliyeti gereklidir. Özellikle fabrika-işyeri içerisinde bildiri, broşür vb. propaganda, ajitasyon malzemelerinin dağıtımının yapılamadığı dönemlerde işçi semtlerine yönelik dağıtım daha da önem kazanmaktadır. Buna rağmen bu tür faaliyetin dezavantajı ise etki ve ürünlerini toplayabilmenin son derece zorluğudur. Kısa vadede bu etki ve ürünlerini toparlayamıyor olsak da bu tür faaliyetin sonuçsuzluğu gibi bir düşünceye kapılmamalı, bu çalışmada ısrar göstererek uzun vadede sonuçlar alacağımızı bilmeliyiz.

Tek tek ilişkiler sorunu?

Fabrika ve işyerlerinde tek tek ilişkilerimiz (üyelerimiz)

olduğu halde hücre ya da grup,çevre oluşturamadığımız durumlar olmuştur, olacaktır da. Bu gibi durumlarda tek tek ilişkilerle yürütülen politik faaliyet aksaklıklara, yetersizliğe neden olmaktadır. Bu nedenle aynı bölgede bu türden ilişkileri bir organ ya da grup, çevre olarak bir araya getirmek yürütülen faaliyetin daha verimli ve sonuç alıcı hale gelmesini sağlayacaktır.

Sonuç olarak

Sınıf hareketine müdahale edebilmek, öncü işçileri örgütleyebilmek, işçi hareketini politikleştirerek işçi hareketinin taktiksel sorunlarında[3] ön açıcı olmakla mümkündür. Doğru taktiksel tutum ve işçi hareketinin politizasyonunu artırıcı *taktiksel sloganların* belirlenmesi sonuca ulaşılabilmek açısından kritik bir önem taşımaktadır.

Komünist örgütlenmemiz açısından sınıfın öncü işçilerini kazanma, örgütleme sorununun çözümü, temel olarak sınıf hareketine müdahale edebilmek ve özel olarak da öncü işçilerin eğilim ve zaaflarını gözeten bir siyasal çabayı tutarlı bir şekilde birleştirebilmekle doğrudan ilgilidir, sıkı sıkıya bağlıdır.

A. EKİM

[1] **Müdahaleden ne anlamalıyız?**
Sınıf hareketine yönelik propaganda, ajitasyon ve gündeme, güncele uygun sloganların belirlenip sınıfa sunulması.
[2] **Bakınız, sendikal politikamız üzerine yazı.**
Sendikaları tepeden ele geçirme politikası değil, tabandan örgütleme perspektifinin doğruluğu ve uygulanması.
[3] **Taktiksel sorunlar.**
Sendikalaşmanın engellenmesi, uzun çalışma saatleri, sigortasız çalıştırılma, taşeronlaşma, özelleştirmeler, esnek üretim, düşük ücretler vs.

44.

GENEL OLARAK GÜVENLİK SORUNU

Güvenlik sorunu örgütlenmemiz için özel bir sorun olduğu gibi örgütlenmemizden bağımsız olarak genel bir sorundur da. Çünkü sınıflı toplumlarda iktidar sahipleri iktidarlarını koruyabilmek için, sürdürebilmek için ellerinden geleni ardlarına koymamaktadırlar. Her türlü yolu ve yöntemi kullanmaktadırlar. Buna rağmen sömürülenler-ezilenler de tüm bu saldırıları mücadele tarihleri boyunca geliştirdikleri örgütlenme ve mücadele yöntemleri ile defalarca alt etmeyi ya da en azından saldırılara karşı mücadele etmeyi başarmışlardır, başarmaya devam etmektedirler, (etmek zorundayız.) Bu anlamıyla da iki sınıf arasındaki amansız mücadele sürmektedir, sürecektir. Dolayısıyla bizim de taraf olduğumuz sınıf savaşı, sınıflı ve sömürülü düzen ilişkisine dayanan kapitalist sistemi parçalayıp tarihin çöplüğüne attığımız güne kadar güvenlik sorunumuz (farklı düzeylerde olsa da) olacaktır. Bu sebeple düşmanımızı tanımak ve ona karşı yürüttüğümüz mücadelenin kıyasıya olduğunu bilmemiz gerekir. Düşmanın kural ve taktiklerini bilmek kadar kendi kural ve taktiklerimizi belirleyip, uygulamak, kazanmak için şarttır. Nasıl ki oligarşi için kendi güvenlikleri bir varlık - yokluk sorunuysa, komünist örgütlenmemiz için de güvenlik sorunu bir varlık - yokluk sorunudur. Örgütlenmemizin ilk evrelerinden ta ki devrimi gerçekleştirdiğimiz son ana kadar bu sorun devam edecektir. Örgütlenmemizin evrelerine göre, zayıflığına, gücüne göre yöntemlerde, taktiklerde değişiklikler olabilir ama sorun bir biçimiyle devam eder, edecektir. Sınıf mücadelesinde kararlı bir komünist örgütlenmenin bu mücadeleyi sürdürebilmesi için

örgütsel güvenliğini de sağlaması gerekir. Polis operasyonlarına, takibine, sızmasına, poliste çözülmelere, polisin dinlemelerine karşı alacağımız örgütsel tedbirlerdir örgütümüzü mücadeleden geri bıraktırmayacak olan. (Bu türden tedbirlere birazdan değineceğim.)

YASAL VE YASADIŞI İLİŞKİSİ NASIL KURULUR, NELERE DİKKAT EDİLİR?

(Yasal ve yasadışı çalışmanın ayrılmaz birlikteliği ve birbirlerinden yalıtılmamışlığı, yasal örgütlenmenin yasadışı örgütlenmenin taşıyabileceği ölçüde olması, açık ve gizli çalışmanın döneme uygun biçimde birleştirilmesi konusunda programa temellik edecek yazılı ilkelere bakın.)

Kömünist örgütlenmemiz için illegalite ideolojik-programatik ve örgütsel açıdan düzen dışılığını (yasadışılığını) ifade eder. Bütün bu kapsamıyla illegalite sadece teknik anlamda gizliliğe indirgenemez, fakat teknik anlamda gizliliği de kapsar. İllegalite ve legalite birbirini dışlayan değil, biri ilkesel ve stratejik, diğeri ise taktik olmak üzere birbirini tamamlayandır ve tabii ki taktiksel olan ilkesel ve stratejik olana tabidir ve yukarıdaki kaynakta belirtildiği gibi legalite, illegal örgütlenmenin taşıyabileceği ölçüdedir.

GİZLİLİK NEDİR?

Gizlilik esas olarak örgüte ait bir sorundur. Gizlilik yasadışı, düzendışı olmanın gereklerinden biridir. Gizliliğin nedenlerinden bazıları ise güvenli çalışma ve sürekliliktir. Tam da burada yaygın bir yanlış anlamayı açığa çıkartmak açısından şunları söyleyebiliriz; illegalite ile gizlilik çoğu kez birbirinin yerine kullanılan iki ayrı kavramdır. İllegal olan her şeyin mutlaka gizli olması gerekir gibi bir anlayış mevcuttur. Bu tamamen yanlıştır. Gizlilik diye kendi başına bir devrimci ilke yoktur, gizlilik mücadelemiz esnasında ihtiyaç duyulduğunda

kullanılan taktiksel bir sorundur. Bizim programımız da illegaldir, yasalara sığmaz, yasadışıdır ama hiç de gizlemeyiz, tersine olabildiğince propagandasını yaparız. Örgütlenmemiz esas olarak gizlilik temelindedir ama birçok eylemimiz, faaliyetimiz, yasalara sığmaz, yasadışıdır ve gizli değildir ve olabildiğince açık ve katılımlı yapmaya çalışırız.

Politik görüşlerin gizlenmesi değildir olması gereken, örgütsel ilişkilerin gizlenmesidir esas olan. Yani illegal olan örgütlenmelerin eylem ve faaliyetlerinin mutlaka gizli olması gerektiği yanılsamasını ortadan kaldırmamız gerekir. Aksi takdirde illegal komünist partisinin önderliğinde, başından sonuna kadar kitlelerin açık mücadelesiyle süren devrim sürecini nasıl açıklayacağız? Gizliliği ilke düzeyinde ele alan, gizliciliği maceracı bir şekilde ele alıp onu hayatının bir parçası haline getiren anlayışlar da mevcuttur. Bu türden anlayışlara söylenecek olan ise şunlardır; sınıf mücadelesinden, onun gereklerinden bihaber, bu mücadeleyi macera tadında yaşamak isteyen, sınıf bilincinden nasibini almamış, örgütsel bilgisi, deneyi eksik kişilerdir. Sınıf mücadelesinin gerekleri ve uyulması gereken sert disiplini bu gibileri ya yola getirir ya da safra olarak fırlatır, atar. Yine yanlış anlayışlardan biri de güvenlik ile gizlilik ilişkisi içerisinde GİZLİLİĞİN sürekliliği sağlayacağı inancı ile bir grup üyenin gizlenmesi! Ya da birilerinin gizlenmesi, açığa çıkarılmaması olarak anlayan tarzdır. Bu anlayışın sahiplerine göre; 'örgüt işleriyle uğraşanlar gizlenir, politik faaliyet yürütenler açıktadır. Düşman saldırıp darbe vursa da gizlenenler kalır.' İllegal ve legal faaliyetin arasındaki ilişkiyi doğru kavrayamayan bu anlayışın örgütün güvenliğini sağlıyorum derken tasfiyeciliği dayattığı görülmelidir. Örgütün sürekliliği kişilerin sürekliliği değildir; politik, örgütsel faaliyetin sürekliliğidir. Burada sorun her koşulda bu sürekliliği sağlayacak *işleyiş ve mekanizmaları* oluşturmaktır.

NEYİ, (NELERİ) NE KADAR VE NASIL GİZLEYECEĞİZ?

Gizlilik esasında örgüte ait bir sorundur dedik. Ama buna rağmen örgütün gizlilik temelinde olması ona ait her şeyin gizli olacağı anlamına gelmez de dedik. Programı, propagandası, eylemleri ve bazı kadroları (bu bizim üyemizdir diye ilan ederek değil tabii ki) açıktır ve oligarşi tarafından bilinir. Bu nedenle nelerin gizleneceği nelerin gizlenmeyeceği örgütlenme tarafından net bir şekilde belirlenmezse karmaşaya yol açabilir. Karmaşa da faaliyetin sekteye uğramasından başka bir işe yaramaz. Karmaşanın sebeplerinden biri olan gereksiz bir gizlilik uygulaması (bazen bu örgütü koruma adına da yapılabilir) örgütsel faaliyetin zaafına hatta örgütün hareketsizliğe mahkum olmasına yol açar. Böylesi önemli, can alıcı öneme sahip bu konuda nelerin gizleneceği, korunacağı sorunu yaşamsaldır. Neleri gizleyeceğiz, koruyacağız?

-Korumamız ve gizlememiz gereken yegane şeyimiz örgütümüzdür. Yani organlar ve üyelerdir. Yani organların ve üyelerin statüleridir, kimlikleridir, örgütsel ilişkilerdir. Yani örneklersek; gizlenmesi gereken bir devrimcinin devrimci olup olmadığı değil (bazı durumlarda bu da olabilir) hatta hangi siyasi çizgiden olduğu değil, (burada genel olarak örgütün, özel olarak organların çevre ve çeperlerinin doldurulması sorunu ortaya çıkıyor) üyeliği, organ üyeliği ve organıdır.

-Korumamız ve gizlememiz gereken, daha bir özenle korumamız gereken merkezi organdır. (Çünkü örgütün karar mekanizmasıdır ve organların veya üyelerin arasındaki bağlantıyı sağlayandır; bu anlamıyla örgütün en önemli organıdır.)

-Korumamız ve gizlememiz gereken örgüte ait ev, işyeri vb yerlerdir.

-Korumamız ve gizlememiz gereken dağıtımcımızdır,

eğer varsa kuryelerimizdir.

-Korumamız ve gizlememiz gereken örgütün deposu, matbaası, arşivi, kasası, silahları vb şeylerdir.

-Yine korumamız ve gizlememiz gereken oligarşinin bilmemesi gereken örgütsel kararlar ve eylem planlarıdır.

Tüm bu yukarıda sayılanları korumak ve gizlemek örgütün güvenliği ve sürekliliği açısından zorunludur. Bu sayılanları sadece oligarşinin polisine, istihbaratına karşı değil, aday üyelere, sempatizanlara, yakın ilişkilere ve sınıfa da, halka da yani üye olmayan, kimi zaman üye olduğu halde bilmemesi gerekiyorsa üyelere de, onlara karşı da koruyup, gizlemeliyiz. (Bir organın insiyatifinde olan bir şeyi diğer üyelerin, organların bilmesine gerek olmayabilir. Örneğin merkez organın toplantı yerlerini diğer üyelerin, organların bilmesine gerek yoktur. Onların üye olmaları böyle bir haklarının olduğu anlamına gelmez vb.) Örgütlenme içerisinde bu türden gizlilik kuralları mutlaka disiplinli ve sert bir şekilde pratiğe geçirilmelidir. Eğer örgütlenme içerisinde gizlilik kurallarına uyulmuyorsa oligarşiye karşı da uygulanmıyor demektir. Bu da güvenliğin olmadığı bir örgütlenme demektir.

YASAL ALANDA GİZLİLİK?

Yasalara uyan, ondan izinli her kurum ve faaliyet doğal olarak açık ve ortadadır. Yasal örgütlenmelerde, kurumlarda, faaliyetlere illegalite fetişizmiyle malül bir şekilde yaklaşamayız. Bu açık faaliyetin doğasına aykırıdır. Peki bu türden çalışma içerisindeki üyeleri, kadroları nasıl koruyacağız? Neyini koruyacağız? Yasal olan, ama illegal olana tabi olan kurumu nasıl koruyacağız? Koruyacak mıyız? Koruyacaksak neyini koruyacağız? vb sorular sorulabilir. Yine bu alanda da özenle ve kıskançlıkla korumamız ve gizlememiz gereken örgüttür, örgütün varlığıdır. Yasal bir kurumda çalışan bir organ üyesinin koruyacağı, gizleyeceği üyeliği ve organıdır

ve yukarıda sayılan örgütsel önceliklerdir. Bir organ üyesinin görevli olarak yasal bir kurumda çalışmasında hiç bir sakınca yoktur. Sakıncalı olan onun, örgüt üyeliğinin o kurumda örgüt üyesi olmayan başkaları tarafından biliniyor olmasıdır. Daha da vahimi organının biliniyor olmasıdır. Yani üyeliği, organ üyesi olduğu, organdaki görevinin ne olduğu gibi. Bunların dışında; çok özel durumların dışında, yasal alanda görüşlerimizi, amacımızı, niyetimizi, propagandamızı, ajitasyonumuzu esirgemeyiz. Örneğin sendikalarda, derneklerde, dergi bürolarında vb. yerlerde.

FABRİKA HÜCRELERİNİN GİZLİLİĞİ NE ANLAMA GELİR? NASIL KORUNUR?

Kurulmuş, oluşturulmuş bir fabrika hücresinin gizliliği; kendisini ilan etmemesi ve bu anlamıyla saklanmasında, korunmasındadır. Hücrenin kendisi ve üyeler hiç bir koşulda deşifre edilemez. Siyasal faaliyetin dışında düşünülemeyecek hücrenin korunmasının en iyi yolu hücre çevresinde, çeperinde halkalar oluşturmak ve bu halkaları hücrenin o alandaki faaliyetine katmaktır.

POLİSİYE MÜDAHALELER VE ÖRGÜTSEL TEDBİRLER NELERDİR?

Oligarşi komünistlere ve muhalif devrimcilere, örgütlere, partilere saldırırken kendine göre bazı kurallar, yöntemler ve taktiklerle planlı ve programlı saldırmaktadır. Yine oligarşinin niyeti bu saldırılarda tek tek örgüt üyelerine zarar vermekten çok (bunu yaptığı da oluyor) asıl niyeti, hedefi örgütü çökertmeye yöneliktir. Bu çökertme işinin ise, örgütün merkezini, üyelerini, matbaasını, kasasını, deposunu, arşivini ve diğer örgütsel iliişkilerini açığa çıkarıp topyekün saldırmakla olabileceğini de bilir. Ve bunun için de genel olarak şu yöntemleri kullanır.

Takip: Polisin illegal bir örgüte ulaşabildiği yollardan biri takiptir. Polis hedeflediği örgütün bilinen ya da tahmin edilen açıktaki ilişkilerini, hapisten çıkan ve o davadan yargılanan militanlarını sistemli ve uzun süreli bir takibe alarak örgüt ilişkilerine ulaşmaya çalışır (genelde de başarır). Polisin bu türden saldırısı etkilidir ama karşı konulamaz da değildir. Burada yapılması gereken konulmuş kurallara uymak ve devrimci uyanıklıktır. Öncelikle örgütsel ilişkileri belirlenmiş kanallardan kullanmak, (mümkün olduğu kadar yatay ilişkilerden kaçınmak) örgüt toplantılarına giderken gereken önemi gösterip uyanık olmak, randevulara giderken aynı şekilde davranmak, örgüte ait ev ve işyerlerine girip çıkarken dikkatli davranmak bu saldırıdan kurtulmak için gereklidir. Polis ve takip fobisine kapılmadan ama her an takibe alınabileceğimizi aklımızın bir kenarında tutarak gereken tedbirler alındığında takibi farkedip atlatabiliriz. *(bugün ne durumdayız diye sorulduğunda şunları söyleyebiliriz; öncelikle bir bütün olarak örgütsel tedbirlerin alınması konusunda çok geriyiz. Hem bütün örgütlenme olarak hem de tek tek olarak bu soruna gereken önemi verdiğimiz söylenemez. Birçok konuda olduğu gibi bu konuda da kavrayış ve davranış bütünlüğümüzde eksiklik var. Bugün itbariyle polisin bize saldırmamasını takip edilmediğimiz ile açıklamak doğru olmayacaktır. Yukarıda söylediğim gibi takip fobisine kapılmadan koyulan kurallara, disipline uyarak, siyasi olmayan, feodal, duygusal, dostluk vb nedenlerle ilkesiz tutumlarla ve davranışlarla örgüte ve mücadeleye zarar vermemeliyiz.)*

Sızma: Polisin illegal örgütlere ulaşabildiği yollardan biri de sızmadır. Yani örgüte işbirlikçi ajan, polis sokmasıdır. Bunu da ya dışarıdan birini örgüte sokarak, ya da örgütten birini korkutarak veya satın alarak yapar. Bu yolla örgüte sızan ajan sayesinde, ajan açığa çıkana kadar örgüt ilişkilerini deşifre

eder ve bu bilgilerle örgüte büyük darbeler vurur, bazen de örgütü yönlendirir. Polisin bu türden saldırısı da karşı konulamaz değildir. Bu türden saldırıya karşı alınacak önlemler kabaca şöyledir: Öncelikle örgütsel gizlilik yukarıdan aşağıya uygulanmalı ve bu konuda kesinlikle taviz verilmemelidir. Örgüte alınacak üyeler daha aday üye iken gereken bilgi için araştırma yapılmalıdır. (Gizlilik adına yeterince işi, ailesi, çevre ilişkileri, sınıfsal konumu, özgeçmişi ile ilgili bilgiler edinmeden örgüte alınacak aday üyelerin bu türden sorunlara yol açabileceği göz önüne alınmalıdır.)

Örgüt toplantıları: Faaliyetin tartışıldığı, planlandığı, karara bağlandığı örgüt, organ toplantıları örgütlenme için önemlidir. Tabii ki bu türden toplantılar toptancılık yapmak isteyen polis için de önemlidir. Tek tek devrimci toplamaktansa örgüt, organ toplantısını basıp toptan almayı tercih eder. Biz de hem örgüt çalışmasının sürekliliği için, hem de polisin hevesini kursağında bırakmak için, örgüt toplantılarını yaparken bazı kurallara dikkat ederiz, etmeliyiz. Birincisi toplantılar denetlenmiş, incelenmiş güvenlikli yerlerde yapılır. Toplantıya katılanlar toplantı yerine gelirken takip edilip edilmediğini kontrol ederler ve emin olduktan sonra toplantıya katılırlar. Toplantı yerine girerken ve çıkarken çevrenin, çevredekilerin dikkatini çekecek şeyleri yapmazlar, buna özen gösterirler. Elbette güvenlikli toplantı yerlerinin ayarlanması sorunu başta güvenlik sorununa örgütlenmenin bütünün yaklaşımı, anlayışı ile ilgili bir sorundur. Bu sorunda anlayış, kavrayış ve davranış birliği sağlandığında mali sorun gündeme gelir. Mali sorunun çözümüne bağlı olarak da sorunun çözümü kolaylaşır veya zorlaşır. Ayrıca eldeki mevcut imkanlar ve ilişkilerimizin imkanları da yaratıcı ve faydalı bir tarzda kullanıldığında sorunun çözümüne katkı sağlayabilir. Bu noktada eldeki imkanlar (üyelerin, ilişkilerin) örgütün kullanıp kullanmayacağından bağımsız örgüte sunulmalıdır.

Randevular: Örgütsel işleyiş içerisinde randevuların önemli bir yeri vardır. Polis de bunu bilmektedir. Örgüt işleyişi ve güvenliği için randevular bazı kurallar içinde gerçekleşmelidir. Bu kurallardan en önemlisi ve ilki dakikliktir. Randevu yerinde bekleyerek gereksiz dikkat çekmeyi, kuşku toplamayı engellemenin tek yolu randevuya geç kalmamaktır, yani dakikliktir. Randevu yerinin doğru seçilmesi, isabetli seçilmesi ikinci kuraldır. Randevu yerleri için polis denetiminin yoğun olmadığı yerler ve takip şüphesinin giderilebileceği, farkedileceği yerler tercih edilmelidir. Takipten kuvvetlice şüphenildiğinde randevuya gidilmemelidir. Burası emin yer diyerek aynı yeri üst üste randevu için kullanmamalıyız.

Örgütsel bilgi ve bilgi alışverişi: Yukarıda belirttiğimiz gibi örgütsel bilgiler gizlidir, sırdır, açık olan temel ilkelerimizdir, programımızdır, politikamızdır. Örgütsel bilgiler bilmesi gerekenler tarafından bilinir ve saklanır. Tersi durumlarda ise gereksiz bilgilendirmeler; örgütsel bilgilerin polisin eline geçmesini engellemeyi zorlaştırır. Bu yüzden klasik olan hala geçerlidir; herkes bilmesi gereken kadarını bilmelidir. Bundan fazlası meraktır ve ne kişiye ne de örgüte hiçbir yararı yoktur. Bu konuda kural, örgütsel bilgi akışı yukarıdan aşağıya ve aşağıdan yukarıya doğru olmalıdır. Kesinlikle yatay kanallarla bilgi alışverişi yapılmamalıdır. Yine bilgi alışverişlerinde veya iletişimde, haberleşmede telefon çok dikkatli kullanılması gereken, mümkünse kullanılmaması gereken oligarşinin denetimine açık, izlenmeye, dinlenmeye müsait bir araçtır. Zorunluluktan da olsa telefonla yapılan her görüşmenin bilindiğini, yine telefonda verilen her randevunun da bilindiğini hesap etmek zorundayız ve buna göre davranmak zorundayız. Tıpkı telefon gibi internet de denetime açık bir araçtır. İnternetin dışında bilgisayarın kendisinin kullanımına da dikkat etmeli, belli kurallara uyulmalıdır. Bilinmelidir ki,

denetime açık bilgisayarlarda yapılan her işlem silindiğinde bile yok olmamaktadır.

Polis operasyonları: Genel olarak polis tesadüfen operasyon yapmaz. Ama tesadüfen operasyon hiç olmaz da değil. Tesadüfen gelişen bir olay sonucunda da (kimlik kontrolü sonucunda üzerinde silah yakalatma gibi) operasyon yapabilir ama bu nadiren olur. Normal ve sık olanı önceden ele geçirilmiş bilgilerin değerlendirilmesi ve uygun koşulların beklenmesi sonucu planlı bir şekilde başlatılan operasyonlardır. Yukarıda belirtildiği gibi bu türden operasyonların amacı örgütü çökertmek, bitirmektir. Yine anlatılan, anlatılamayan tüm örgütsel tedbirler hep bu türden operasyonları en az zaiyatla atlatabilmek için alınmış tedbirlerdir. Kurallı yaşama, çalışma bu tedbirlerin esasıdır. Kimin kimle ilişki kuracağı önceden belirlenmiş olmalıdır. Randevuların, toplantıların, haberleşmelerin önceden belirlenen zamanda ve yerde yapılması gerekmektedir. Gelinmeyen bir randevu, birinin gelmediği bir toplantı, zamanında aranmayan bir telefon vb, olağanüstü bir durumu gösteren işaret olmalıdır bizim için. Bu türden aksaklıkların olağan kabul edildiği bir örgütlenmede tedbir almak imkansızlaşır. Yine gereksiz bilgilendirme yapan, kendisi veya başkalarıyla ilgili deşifrasyonlara yol açanları uyarmak, eleştirmek, gerekirse cezalandırmak örgütün güvenliği için zorunludur. Yine üyeler; polis operasyonlarına yol açan, üyeleri deşifre eden, liste, telefon, adres, randevular vb, şeyleri yazılı olarak yanlarında taşıyamaz, ikametlerinde bulunduramazlar. Eğer bu türden şeyler yazılmak zorunda ise sadece yazanın anlayacağı bir şekilde şifrelendirilmelidir. Bu türden bilgilerle yakalanmak, çözülmekle eşdeğer bir sorumsuzluktur. Bu türden malzemeler, örgüt sırrı niteliğindeki belgeler evlerde, saklandıkları yerlerde her an imha edilmeye hazır vaziyette bekletilmelidir (yazın da kaldırılmayan bir soba, ya da banyoda bir şişe gaz ve kibritle birlikte

bulndurulmalıdır). Tüm bu tedbirler polisin eldeki bilgilere göre yapacağı operasyonun vereceği kaybı en aza indirmek için uygulanması zorunlu tedbirlerdir. Legal alanda çalışanlar ne operasyon öncesi ne de sonrası hiç bir tedbirle uğraşmazlar. Çalışmalarını operasyon gerekçesiyle aksatmazlar. Onlar zaten legal alanda çalışma yapmaya başladığında yukarıda anlatılan türden tedbirleri gerektiren sorunları çözmüş olmaları gerekir.

Poliste tavır: Sınıf mücadelesinde; yukarıda değindiğimiz, değinmediğimiz tüm örgütsel, illegal, legal kuralları yerine getirsek bile yine de düşmana tutsak düşme riskimiz var ve bu risk hiç de az değil. Bu gibi durumlarda tüm önlemlere rağmen tutsak düşüldüğünde tutsak düşen yoldaşların tavrı şu olmalıdır: *örgütsel sırların saklanması. (bakınız: neleri gizlemeliyiz?)* Biliyoruz ki, örgütün güvenliği, sürekliliği düşman karşışında devrimci tutum takınmayla da ilgilidir. Bu politikamızın da yoldaşlar tarafından bilinmesi, sahiplenilmesi ve pratikte uygulanması için gereken kavrayış ve davranış bütünlüğünü sağlamalıyız.

(Derleyen)
A. EKİM

45.

Arkadaşlar,

Uzunca bir süredir ...da arkadaşlarla tartıştığımız, her toplantıda önümüze çıkan çalışma tarzı ve örgütsel anlayışların teori ve pratikteki (örgütsel) yansımaları sonucunda anlayışların ayrışması noktasına geldiğimizi görüyoruz.

Önümüze koyduğumuz görevlerin tanımından her eğilimin farklı şeyler anladığını ve bu anlayışların da kendine göre görev çıkardığını biliyoruz. Önümüze koyduğumuz üçlü birleşik görevin tanımı ise şöyleydi, fabrika/işyeri hücreleri üzerinden yükselen bir komünist örgütlenme (bu olmazsa olmaz koşuldu), programı oluşturmak ve ideolojik mücadelenin yerine getirilmesi için de sosyalistlerin kazanılması görevi üç ayaklı tek bir tanımdı.

Fakat işin ilk başında tanımlanan eğilimlerin (sonrasında anlayış olarak) bu görevleri tek amaçlı bir eğilime dönüştürmeleri sayesinde kördüğüme dönüştü. Hareketimizin ileri bir adım atabilmesi için, bu eğilimlerin kaçınılmaz ve meşru bir yeri vardı. Giderek bu eğilimlerin bir anlayış olarak teorileştirilmesi ile çalışma tarzı tekleşmesine doğru (sessiz ve derinden) bir adım atıldığını görüyoruz.

Bu teorileştirilen anlayış ise son zamanlarda "dergicilik" anlamında teorileştirilen bir örgütlenme ve çalışma tarzına dönüştürüldü. Ve bu anlayışın meşrulaştırılmaya çalışıldığını görüyoruz.

Bilhassa ...da anlayışların savunusu olarak ortaya çıkan ve mutlaklaştırma yönünde adımlar atılan bu anlayışın anatomik yapısını ve sonuçlarını açıklamak isterim.

Derginin çıkması (ki bu ideolojik mücadelenin çıkış noktası olarak gösteriliyor) buna bağlı olarak "büro"ların kurulması, bunların niye açıldığı ve nasıl kullanıldığı taraflarca da tartışmaya açıktır. Buraların da açılımı bir eğilim olarak

kendini göstermektedir. Kendiliğindenci bir örgütlenme ve büyüme (güçlenme) mantığı bu anlayışta saklıdır. Çünkü araç giderek amacı tutsak almakta yerine kendi sınıfsızlık anlayışını ikame etmektedir.

Bu güç giderek işçi sınıfının dışına taşarak yasal bir tarzın görüntüsü olmak zorundadır. Geçmişten gelen bir sendrom olarak "kitlecilik" saklı bir özlem olarak durmaktadır.

Aracın giderek amaç olduğun söyledim, bütün bu yapılanların amacı işçi sınıfının mücadelesine katkı ve güç vermekse (öncü işçilerin örgüte katılması, fabrika/işyeri hücrelerinin kurulması) bütün diğer görevler bu ana temele uygun olarak gerçekleştirilmelidir.

Fakat yaşanan süreçte amaç (buğulu da olsa) "sosyalistlerin" kazanılması olarak ideolojik ve örgütsel çalışmanın bu açıdan yapılmasıdır. Bu açının genişlemesi hali küçükburjuva/popülist eğilimlerin "kitlecilik" noktasında yeniden hortlamasıdır. Çünkü savunulagelen verilerin toplamı, dergi (niteliği de tartışmalıdır) + bürolar + dağıtım komitesi (eşi benzeri olmayan tek kişilik organ). Bu durumun Türkçe meali şudur, "sosyalistlerin" kazanılmasını temel alma ve bu anlayışın merkeze konmasıdır. (Mücadele zincirinin en önemli halkasının) "sosyalistler" olduğunu utangaç da olsa benimsemektir.

Bu eğilimin tek meşru teorik bir anlayış olarak savunulması ve örgütsel/politik yaşamaya geçirilmeye çalışılması karşı çıktığım noktalardan biridir. Bunu örgütün tamamının anlaştığı bir eğilim gibi sunulması ve bu eğilimin hızla yaşama geçirilmesi. Organ üyelerinin başka organlara aktarılması, duruma uygun atamalar, temel organların zayıflatılması vb.

Sorunlara nasıl bakıldığından önce nereden bakıldığı önemlidir. Mücadelenin değişik yönlerinin eşitsiz gelişimi her somut durumda her zaman "kilit halkayı" aramayı gerektirir.

Mevcut durum içindeki temel ve tali görevlerin nasıl tarif edilmesi gerektiğini vurgulamak anlamlıdır. Tarihsel ve örgütsel anlayışlar karşısında tartışmak gerekirse şu anda hareketin karşı karşıya bulunduğu somut durum çok açık bir şekilde belirtilmelidir. Hareket içinde bir anlayışın egemen hale getirilmeye çalışılması ve bu örgütsel biçimlerin bağlı bir tarihsel dönüşümlere bağımlı olması gerektiğidir. Yoksa ezberci, soyut örgüt biçimlerine neden ilgi gösterdiği bu anlayışın diğer görevlerin önüne geçme istemidir. Bunun ise tarihsel bağlamda bir doğruluğu yoktur.

Oysa fabrika/işyeri hücreleri üzerinde yükselen bir örgütün inşa edilmesi ve bu ilk kuruluş gününden başlayarak bir ara aşama düşünülmeden yerine getirilmesi gereken bir görevdir. Tabii ki bu görevin zorluğu ve yerine getirilmesinin uzun bir süreç olarak görülmesi, hedefe giderken aşamalı bir örgütsel ve taktik anlayışın da oluşmasını biriktirebilir. Hareketimiz bu taktiksel aşamayı bir türlü geçememiştir. Hazırlık sınıfında çift dikiş yapan öğrenciler gibi aynı yerde uzunca bir süredir sayıyoruz.

Komünist bir örgüt temellerini ve programı yazmak ve adım atmak için neden başka bir sınıfın (ki "sosyalistler" tanımı tek başına sınıfsızlık ve muğlaklık içerir) siyaseten (ve de örgütsel) merkeze alınması, fabrika karakterli bir örgütlenmenin gelecek bir sürece ertelenmesi demektir.

Burada eleştirilen bu iki çalışmanın aynı anda merkeze alınmasıdır ve "sosyalistler" çalışması diğer çalışmayı nötr hale getirir. Araçlar ve amaçlar kuvvetlerin birbirini çekme noktasında yer değiştiriverir. Sorunlara siyaseten ve ideolojik olarak proletarya merkezli bakmak, örgütsel/taktiksel konumları bu anlayışa dayandırmak zorundayız.

Örgütün siyasete tabi olması gerektiği (mutlak olmasa da) şüphesiz doğru bir bakış açısıdır. Ancak bu, örgütün siyaset üzerinde hiçbir bağımsız etkisi yoktur anlamını içermez.

Bunların karşılıklı rolleri ve ilişkileri vardır. Hatta belirli koşullarda örgüt öncelik bile kazanabilir. İşte tam da bu yapılanların ışığında gelinen süreçte bu anlayış farklılıkları bizi karşılıklı tartışmaya itmek zorundadır. Savunulanlar ve yapılanları eğilimleri ve anlayışları karşı karşıya getirmektedir.

...dan bir arkadaşın demesiyle bu gibi düşüncelerin ve anlayışların (ve benim) örgütsel bir "engel" olduğum söylenmektedir. "Engel" olan bir anlayışın neye engel olduğu ve ne yapılması gerektiği tüm arkadaşlara bildirilmelidir.

"Engel" olduğum için ...daki görevimi bırakıyorum, karşı anlayışın ise tüm yoldaşları bu anlayışları tartıştırmak ve ayrıştırmak göreviyle karşı karşıya olduğunu, tıkanan sürecin bir konferansla tüm yoldaşların katılımıyla gerçekleştirilmesi gerekmektedir.

F. Yeşil

46.

Bugün içinde bulunduğumuz durum, Hareketimiz açısından bir tarihsel tekerrür olarak siyasal şizofreni durumu, çift kişililik yine ortaya çıkmaktadır. Yazdığımız, ortaya koyduğumuz anlayış ve tezler bir yerde dururken, örgütsel sürecimiz başka bir yere yol almaktadır.

Uzunca süren tartışmalarımızın ardından ortaya çıkardığımız yazılı ilkelerden sonra artık anlaştığımızı düşünerek, ilk genel toplantımızda, "Bu faaliyetin esasını, teorik ve ideolojik çalışmayla beraber Partinin temeli anlamında taban örgütleri olarak fabrika/ işyeri hücreleri kurulması oluşturur." diyerek yola koyulmuştuk.

Faaliyetin ilk aşamasını nicel ve nitel durumumuzu göz önüne alarak üçlü bir çalışma olarak tanımladık. Bu üçlü birbirine bağlı, birbirini tamamlayan bir bütünlüktü. İlk toplantıyı tekrar hatırlarsak,

> "4. Komünist bir siyasal faaliyetin sürdürülebilmesi bu faaliyetin tanımlanması anlamında komünist bir programı gerekli kılmaktadır. Bu bağlamda program çalışması faaliyetimizin olmazsa olmazı anlamında en temel görevi olarak karşımızda durmaktadır. Program çalışmasının kendisi ise teorinin alanı içerisinde yer almaktadır. Yani, şu andaki durumumuz açısından faaliyetin bütünlüğü içerisinde teorik hazırlığın ve donanımın önceliği söz konusudur.
>
> 5. Aynı zamanda bu bütünlüğü oluşturan diğer alan, her tür burjuva akımın yanı sıra, reformizm, revizyonizm, popülizm, küçük-burjuva devrimciliği ve ikameciliğe karşı ideolojik mücadelenin kesintisiz sürdürülmesi gerekliliği olacaktır. Biliyoruz ki şu an tüm dünyada sol sosyalist-komünist hareket içerisinde egemen olan bu

eğilimlere karşı mücadele kazanılmadan, bu egemenliği kırmadan başarı şansı yoktur.

6. Yine faaliyetin bütünlüğü içerisindeki önemli bir alan olarak örgütlenme alanı, komünizm ve örgüt anlayışımıza uygun olarak, fabrika/işyeri hücreleri temelli olmak durumundadır. Fabrika/işyeri hücreleri bugünden başlayarak, partiye ve giderek partinin ortadan kalkacağı ana kadar temel taban örgütleri olacaktır. Şu andan itibaren başlayacağımız örgütlenme faaliyeti bu bilinçle ve perspektifle sürdürülecektir."

Bu üç ayak birbirini tamamlayan, birinden birinin olmadığı durumda diğerlerinin de sakatlanacağı biçimde oluşmuş idi. Bu kararların akabinde faaliyete yüzümüzü döndüğümüzde, aslında yaptığımız onca tartışmanın ve aldığımız kararların o kadar da sahici olmadığını gördük.

Alışkanlıklar, yaşam biçimleri ve politika yapış/çalışma tarzları ortaya koyduklarımızı gerçekleştirmemize olanak vermedi. Herkes kendi aklındakileri, kendi önceliklerini hayata geçirmeye çalıştı.

Süreçle iyice eskitilen örgütsel durumumuz, aslında tam bu noktalarda bir kopuşma ve denilenleri hayata geçirme olanakları bulduğu bir durumda bu başarılamadı. Küçük burjuva tarz ve düşünceden sıyrılma fırsatı çeşitli korkularla geri tepildi. Sorunlar ciddi ve sağlıklı biçimde tartışılıp çözülemeyince, kişiselleştirildi. Dedikodu ve kişisel tarzlar öne çıkarıldı, kişisel temizlik yapıldı ama sorunlar doğal olarak devam etti.

Durumun değiştirilmesine ilişkin talepler ise 'hukuki' ve 'yönetsel' iradelerle kulak arkası edildi. Sorunlar yoksayılarak çözülmeye çalışıldı ve doğal olarak çözülemedi.

Gelinen bugünkü noktada ise sorun neredeyse tamamıyla farklı bir boyuta taşınmıştır. Uzun zaman geçmesine rağmen bu üçlü görev konusunda bir adım atılamadı. Bunun nedenlerini

analiz edip çözümler üretip belki de görevlerimizi yeniden tarif etmek gerekirken, bu yapılmadı ve yapılmamakta.

Yapılan ise, bu üç görevi 'dergi'ye dönüştürüp bütün hayatı buna uygun kurmaya çalışmak. 'Dergi'yi hayatın merkezi haline getirerek yola devam etme fikri, bugüne kadar söylenen herşeyin inkarıdır. Son toplantıda alınan alınan kararların da inkarıdır.

Son toplantıda yine ısrarla vurgulanan fabrika ve işyeri hücreleri örgütlenmesi görevinin yerini, atılan adımlarla giderek dergi dağıtıcılarından oluşan bir dergi çevresi alacaktır.

Buradan giderek de, sosyalistleri komünizme kazanma çalışması da, doğal olarak tam karşı çıkıldığı gibi 'komünist' siyasal faaliyetin örgütsel görevler çerçevesine girecektir. Belki de tek başına bu olacaktır.

Teorik ve programatik çalışma dergi çıkartmak olarak, aynı şey olarak görülüp buna uygun adım atıldığından, aslında tam tersi sonuç doğuracak teorik/programatik çalışmanın ayak bağı engelleyicisi haline gelecektir.

Tabii yine girilen bu yol, gizlilik kurallarına ilişkin kararın ihlalidir. Dergi temelli ve bunun etrafından oluşturulan faaliyetten gizliliğe ilişkin kurallar çıkarmak da herhalde mümkün olmayacaktır.

Sonuç olarak söylenenler ve yazılı kararlar ile yapılmaya çalışılanlar arasında hiçbir ilişki kalmamaktadır.

Ya kararlara uygun bir faaliyet oluşturmalıyız;

Ya da, eğer bunları yapabilecek nitel ve nicel koşullarımız yoksa acilen kararların gözden geçirilmesi ve genel hedeflerimizle bugünkü gibi çelişmeyen yeni kararların temelini oluşturmalıyız.

Bunun için acilen bir konferans öneriyoruz ve talep ediyoruz. Bu önerimizin diğer yoldaşlara da açılmasını istiyoruz.

Serdar Bağcı- F. Yeşil- T. Zeynep- H. Sercan

47.

Tıkanıklıkları aşıp ilerleyebilmek, örgütlenmenin önündeki görevleri yerine getirebilmek için çözümlenmesi gereken sorunlar birkaç yönden ele alınabilir. Bir yandan, atılmaya çalışılan pratik adımlarda, önceliklerde anlaşmazlıklara neden olan perspektif sorunları tartışılmalı, çözümlenmeli, pratiğe yol gösterecek perspektifler netleştirilip geliştirilmelidir. Diğer yandan, bu perspektiflere uygun bir pratiğin gerçekleştirilebilmesi için, doğrudan uygulamaya ilişkin somut sorunlar üzerinde yoğunlaşılmalı, odaklanmalı ve genel ve özel deneyimler ışığında bunlara çözümler bulunmalıdır. Bu iki yön, perspektif tartışmaları ve pratik görevlerin yerine getirilmesi, birlikte gerçekleştirilmelidir. Ancak bunun başarılamaması, bir yön öne çıktığında diğerinin aksaması, sorunun başka bir yönünü, güç yetersizliğini gündeme getirmektedir. Bu soruna çözüm ise, verimliliğin, üretkenliğin geliştirilmesinde, buna yönelik olarak da örgütsel işleyişin yetkinleştirilmesinde aranmalıdır.

Örgütlenmenin önündeki sorunlar böyle tanımlandığında, çözümler de bu boyutları içermelidir. Verimlilik ve üretkenlik sağlayarak örgütsel görevlerin yerine getirilebilmesinin olanağını yaratacak işleyişe titizlik gösterilmeli, özel bir önem verilmelidir. Böyle bir temel üzerinde, verimli bir işleyiş sayesinde de, bir yandan anlayış, perspektif tartışmaları sürdürülürken, diğer yandan da pratik görevler yerine getirilmeli, bu yönlerden biri öne geçip diğerini aksatmamalı, engellememelidir.

Sorunun bir boyutu olarak anlayış, perspektif tartışmaları göz önüne alınırsa, 5. GT kararlarının bu konuyu büyük ölçüde kapsadığını, çözümlediğini belirtmek gerekir. Bilindiği gibi, uygulamada ortaya çıkan sorunlarla bağlantılı bir dizi tartışma

konusunda taslaklar hazırlanmış, tam üyeli toplantılarda somut anlamlarıyla tartışılmış ve GT'da da örgütsel perspektifler olarak karara dönüştürülmüştü. Bu durumda, anlayışlar tartışılıp kararlar alındığı ölçüde, uygulama öne geçmeli, alınan kararlar uygulanmalıdır; pratik görevlerin yerine getirilmesi, perspektife ilişkin tartışmalar tarafından geriye itilmemeli, engellenmemelidir. Böyle bir tutum aldıktan sonra ise, hem bir konuda karar alınmasının bu konuda bir daha tartışma çıkmaması anlamına gelmediği, hem de sürekli yeni konuların tartışma gündemine geleceği eklenebilir. Bu anlamda, anlayış ya da perspektif tartışmaları da her zaman olacaktır; sorun bunları çalışmanın bütünlüğünün içindeki yerine, olması gereken biçimde, yerleştirebilmektir.

Uygulamaya yönelik olarak ise, düzenli, planlı, belirlenmiş hedeflere odaklanan bir çalışma sürdürmenin yanısıra, pratik sorunların hem yaşanılan tecrübelere hem komünizmin genel tecrübelerine dayanarak çözümlenmesiyle ilerlemek önem taşıyor. Özellikle mevcut tecrübelerin yetersizliği ölçüsünde, pratik sorunlara, giderek somut ayrıntıları da içerecek biçimde, cevaplar geliştirmek açısından, sorunu çeşitli yönleriyle ele alan, başka deneyleri aktaran inceleme, araştırma biçiminde bütünlüklü çalışmalarda yarar bulunmaktadır. Örgütlenmenin önündeki görevlerin başarılabilmesi bakımından öncelikle çözümlenmesi gereken pratik sorunların yoğunlaştığı konular arasında gündemde öne çıkan ikisi ise, fabrika ve işyeri hücreleri örgütlenmesi doğrultusunda politik çalışma ve güvenlik sorunlarıdır.

A. Ekim'in sınıf çalışması ve güvenlik sorunu üzerine iki yazısı, şimdiye kadar bu sorunlara ilişkin yapılan çeşitli değinmeleri toparladığı gibi, bundan da öteye, farklı deneyler ve kaynaklardan yararlanıp bütünlüklü bir araştırmaya girerek gündemdeki bu öncelikli konularda geniş bir çerçeve sağlamaktadır. A. Ekim, bu yazılarında genel deneyimlere

dayanmanın yanısıra, örgütlenmenin mevcut durumuna da değinerek, pratiğe ilişkin önermeler geliştirmektedir. Belki genel deneyimlerle sınırlı tutarak açık yayınlanabilecek daha hacimli bir çalışma yapmak da mümkün olabilir, ama örgütlenmenin kendisinin doğrudan konu edilmesi ve aynı zamanda anlayış tartışmalarının yansımaları, bu yazıların sirkülasyon biçimini almalarını gerektirmiştir.

Örgütlenmenin önündeki pratik adımlara yönelik olarak öncelik kazanan bu iki konuda somut önermeler geliştirmek için, A. Ekim'in yazıları zengin bir çerçeve sunmaktadır. Bu yazıları temel alıp belirli düzeltme ve eklemelerle ilerlemek yararlı olacaktır. Gündemdeki sorunun çeşitli boyutlarını kapsayan bu çalışmaya yapılacak küçük de olsa farklı katkılarla, pratiğe yol gösterip önünü açacak, hızlandıracak bütünlüklü bir değerlendirmeye ulaşmak zor olmayacaktır.

SINIF ÇALIŞMASI

Örgütlenmenin önündeki pratik adımlara ilişkin ayrıntılı bir değerlendirmeye katkıda bulunmak amacıyla A. Ekim'in yazılarını çeşitli değişiklikler, eklemeler önermek üzere ele alırken, somut önlemlerin yanısıra, perspektif tartışmalarının yansımaları öne çıkıyor. Konunun ele alınmasına buradan başlanacak olursa, sınıf çalışmasına ilişkin yazıda, çalışmanın içeriği ve hedefi üzerine olan önermeler değinmeye değer gözüküyor.

Yazıda öncelikle, sınıf hareketini politikleştirmek doğrultusundaki ifadeler göze çarpıyor:

> "*öncü işçileri kazanabilmek, örgütleyebilmek ancak sınıf hareketine müdahale edebilmek ölçüsünde mümkündür.* Bu da demektir ki sınıf hareketinin kendisine politik müdahalede bulunamayan bir siyasal hareketin, örgütlenmesinin daraltılmış ve sınıf hareketinden yalıtılmış bir tarzda öncü işçiyi kazanma çabası sonuç

vermeyecektir... *Sınıfa yönelik etkin bir siyasal müdahale yeteneği öncü işçileri kazanmak ölçüsünde mümkünken öncü işçileri kazanmak da temel olarak sınıf hareketinin geneline müdahale*[1] *edebilmekle mümkündür.* Bu diyalektik anlayış doğrudan öncü işçiye yönelen bir siyasal faaliyetin gereksiz olduğunu değil bu faaliyetin de ancak temel olarak sınıf hareketine yönelik bir siyasal faaliyetin yürütülmesiyle sonuç alıcı olabileceğini anlatır. Öncü işçiyi örgütlemek, sosyalizme kazanmayı istiyorsak sınıf hareketini politik olarak geliştirmek çabası içinde olmalıyız. Yani *öncü işçiyi kazanma sorunundaki perspektif; öncü işçinin politika alanında yapılacak müdahalelerle kazanılabileceğinin anlaşılmasıdır.*"

"Sınıf hareketine müdahale edebilmek, öncü işçileri örgütleyebilmek, işçi hareketini politikleştirerek işçi hareketinin taktiksel sorunlarında[3] ön açıcı olmakla mümkündür. Doğru taktiksel tutum ve işçi hareketinin politizasyonunu artırıcı *taktiksel sloganların* belirlenmesi sonuca ulaşılabilmek açısından kritik bir önem taşımaktadır."

Tartışılan sorun, öncü işçilerin komünizme kazanılması, ideolojik, politik, örgütsel bakımdan komünist olmaları ve bunun da bir komünist işçi hareketinin bulunmadığı koşullarda gerçekleştirilebilmesidir. Bunun gerçekleşebilmesi, varolan sınıflı toplumun geneline ilişkin politik gerçeklerin komünizm açısından sergilenmesi üzerinden komünist politik bilince sahip olunmasını gerektirir. Diğer bir deyişle işyerinin kısmi sorunları ya da ekonomik mücadele bilinciyle sınırlı kaldığı ölçüde, öncü işçileri komünizme kazanmak mümkün değildir. Bu anlamda, öncü işçileri komünizme kazanmayı hedefleyen ajitasyon, propaganda, örgütlenme çalışması, kalkış noktası olarak işyerine özgü kısmi, ekonomik sorunları alsa da, bütün sınıfların birbirleriyle ve devletle olan ilişkilerini sergileyerek

bunları genel sorunlara bağlamak, devrim ve sosyalizm hedefini ileri sürmek zorundadır. A. Ekim'in şu ifadesi de böyle bir çerçeveye yerleştirilmelidir:

> "Fabrika ve işyeri örgütlenmesini başlatabilmek ve başlatılan bu çalışmanın sonucu olarak fabrika-işyeri hücresi oluşturabilmek, o fabrikanın kendine özgü yapısına göre bir propaganda-ajitasyon yürütmeden sadece genel propaganda ve ajitasyon faaliyeti ile sonuç alabilmek zordur."

Ajitasyon ve propaganda, genel ve özel arasında bağlantı kurmalı, özelle bağlantısı kurulmayan genel bir nitelikte kalmamalı, aynı zamanda da özelle sınırlı kalmayıp bunu genele bağlayabilmelidir. A. Ekim'in vurguladığı gibi:

> "Komünistlerin, komünist örgütlenmenin gündelik talep ve sorunlara kayıtsız kalamayacağı açıktır. Fakat örgütlenmemizin siyasal faaliyetinin ana temeli ... gündelik sorunlar değil genel sorunlar ... olmalıdır."

Öte yandan, politik çalışmanın içeriği ve malzemesi ile hedefi, muhatabı özdeş sorunlar değildir. Ajitasyon ya da propaganda sırasında ne söyleneceği sorusunun cevaplanmasıyla bunun kime söyleneceği sorusu cevaplanmış sayılmaz. Bu ikinci sorunun cevabı ise, işçi hareketinin mevcut koşulları, düzeyi ile işçi sınıfının komünist politik hareketinin doğmasına, yaratılabilmesine ilişkin saptamalar göz önünde tutularak verilmelidir.

Çeşitli düzeylerde gerçekleştirilen tartışmaların ardından yayınlanan işçi sınıfının komünist politik hareketinin inşası üzerine benimsenmiş görüşler arasında, komünizmin işçi sınıfının önderliğini kazanabilmek için sınıfın kitlelerine dışardan seslenen değil, kitlelerin içinde onların parçası olması gerektiği, komünizmin işçi hareketiyle birleştirilmesiyle işçi sınıfının politik hareketini yaratmayı ancak bir komünist işçi örgütü başarabileceği için, ilk amacın proleter karakter

kazanmak olması gerektiği saptamaları yer alıyor. Ayrıca son GT kararlarından bazı ifadeler de bunlara eklenebilir:

> "Toplumun geneline yönelik komünist siyasi faaliyet işçi sınıfının maddi gücüne dayanarak komünist işçi partisi tarafından gerçekleştirilebileceğinden;
> İşçi sınıfının maddi gücüne dayanmayan bir grup politikacının bütün topluma seslenerek sınıfsal karakteri gözetilmeyen bir kitlenin desteğini kazanmaya çalışması burjuva politik tarza karşılık gelerek küçük-burjuva sosyalist hareketlerin halkçılığını ürettiği..."

Bu anlamda, işçi sınıfı hareketine politik müdahalenin, işçi sınıfı hareketini politikleştirmenin öznesi, komünist işçi örgütüdür, işçi sınıfı hareketi dışında bir politik hareket ya da bir grup politikacı değil. İşçi sınıfının komünist politik hareketi, ancak işçi sınıfının parçası olan komünist işçi örgütünün onun önderliğini kazanmasıyla yaratılabilir; işçi sınıfı hareketinin dışından ona seslenerek bu sağlanamaz. İşçi sınıfının ve toplumun sorunlarının genel politik çözümlenmesi, öncü işçilere politik bilinç verilebilmesi için mutlak olarak gereklidir, ama doğrudan, bire bir çalışma olmadan yeterli değildir. Buna bağlı olarak, genel politik çözümleme, işçi sınıfı hareketinin ya da öncü işçilerin komünizme kazanılmasını kendiliğinden sağlayamaz; bu doğrultuda, bunun gereğinin yerine getirilmesi, doğrudan, belirlenen fabrika ve işyerlerinde hedeflenen öncü işçilere yönelik ajitasyon, propaganda, örgütlenme çalışması yürütülmesi gerekir.

Bu saptamalarla bağlantılı olarak, komünist işçi örgütü yaratma hedefine henüz ulaşamamış dolayısıyla ilk amacı proleterleşme olan komünistlerin, buna yönelik olarak, işçi hareketi karşısında almaları gereken konum ya da tutum sorunu ele alınırsa, yapılacak önerme, işçi sınıfı hareketinin dışındaki bir politik hareketin işçi hareketiyle genel düzeyden, bir bütün olarak ilişki kurmaya, etkilemeye, öncü işçileri de bu yolla

kazanmaya çalışması doğrultusunda değil, komünist politik hareketin yaratılmasının ve varlığının işçi sınıfı hareketine komünizmin önderliğine bağlı olması ve bunu da ancak işçi sınıfının parçası olan komünist işçi örgütünün gerçekleştirebileceği temelinde, işçi sınıfı hareketinin önderliğini kazanarak onu komünist politik hareket düzeyine çıkaracak komünist işçi örgütünü yaratmak üzere, doğrudan, bire bir çalışma gerçekleştirilebilen öncü işçilerin seçilerek komünizme kazanılmasının, örgütlenmesinin hedeflenmesi, bu çalışmada sürdürülen ajitasyon ve propagandanın da genel politik toplumsal gerçekleri içermesi doğrultusunda olmalıdır.

Bu durumda, buna bağlı olarak, A. Ekim'in yukarıda aktarılmış olan ifadelerinin de, işçi sınıfı hareketinin dışında bir politik hareketin savunulmasını, bunun bir bütün olarak işçi hareketini hedef alıp onu politikleştirmeye çalışmasını dıştalayacak ve işçi hareketini politik hareket düzeyine yükseltebilecek komünist işçi örgütünü yaratmak üzere hedeflenen öncü işçilere yönelik bire bir politik çalışma yürütülürken genel politik bilinç verilmesini vurgulayacak biçimde düzeltilmesi, belirginleştirilmesi, sorunun daha bütünlüklü bir kavranışına ulaşmak yönünde ilerletici olacaktır.

İçinde bulunulan koşullarda, yani komünist örgütlenmenin komünist işçi örgütü yaratılması doğrultusunda proleterleşmeyi amaçladığı aşamada, çalışmanın hedefinin işçi sınıfı hareketinin bütününden önce başı çeken kesimi, öncü işçiler olmasına bağlı olarak, ajitasyondan önce, A. Ekim'in işaret ettiği gibi, propaganda çalışmanın aracı olarak ağır basmak durumundadır:

> "Öncü işçilere seslenen bir komünist propaganda faaliyetinin yaygınlaştırılması şarttır. Sosyalizmin temel teorik gerçeklerini belirli sistematik içinde işleyebilen eğitim araçlarının etkili kullanılması gerekmektedir."

A. Ekim'in sınıf çalışması üzerine olan yazısında

değinilmesi gereken bir dizi ifade de çalışmanın nerede gerçekleştirileceğine, yerine ilişkin:

> "İkinci en önemli şey ise hedeflenen yere müdahaleyi içeriden yapabilmektir. Eğer bu başlangıçta mümkün değilse o zaman işçilerin oturduğu semtler daha önemli hale geliyor."
>
> "*fabrika-işyeri içerisinde, çevresinde yaygın ve sürekli dağıtım yapabilecek bir mekanizmayı oluşturmak gerekir.*"
>
> "Özellikle fabrika-işyeri içerisinde bildiri, broşür vb. propaganda, ajitasyon malzemelerinin dağıtımının yapılamadığı dönemlerde işçi semtlerine yönelik dağıtım daha da önem kazanmaktadır."

İncelenmekte olan sınıf çalışmasının hedefi fabrika ve işyeri hücreleri örgütlenmesidir. A. Ekim'in yazısında da belirtildiği gibi, bu çalışma, hedef alınan fabrika ve işyeri temelinde, içeriden gerçekleştirilmelidir. Hedef alınan fabrika veya işyeriyle ilk ilişki kurmanın bir yolu, ilişki kurulacak işçi veya işçileri evinde, semtinde bulup tanışmaktan geçebilir. Ama bu elbetteki semtleri, mahalleleri hedefleyen, örgütleyen bir politik çalışmadan bütünüyle ayrı bir şeydir. Fabrika ve işyerlerine yönelik politik çalışmanın aracı, çevrelerine, semtlere, mahallelere yönelik çalışma olarak görülemez. Bunun yanısıra, dışarıdan sürdürülen politik çalışma ancak fabrika ve işyerlerinin içerisinden sürdürülen çalışmanın desteklenmesini sağlayabilir, yoksa onun yerini alamaz, fabrika ve işyerlerinin örgütlenmesi içeriden sürdürülen çalışmaya bağlıdır. Bu anlamda A. Ekim'in yukarıdaki ifadeleri de, sınıf çalışması adına semtleri, mahalleleri örgütlemeyi hedefleyen politik çalışmaların mazur görülmesine izin vermeyecek, sınıf çalışmasının fabrika ve işyerlerinin içerisinden sürdürülmesini bulanıklaştırmayacak vurgularla tamamlanmalı, bu açıdan kesin sınırlar koyan önermeler haline getirilmelidir.

Aynı yazıdaki diğer bir nokta da, kurulan ilişkilerin örgütlenmesine ilişkin:

"Fabrika ve işyerlerinde tek tek ilişkilerimiz (üyelerimiz) olduğu halde hücre ya da grup, çevre oluşturamadığımız durumlar olmuştur, olacaktır da... aynı bölgede bu türden ilişkileri bir organ ya da grup, çevre olarak bir araya getirmek yürütülen faaliyetin daha verimli ve sonuç alıcı hale gelmesini sağlayacaktır."

Bu önermenin ise, ileride ayrı hücrelerde örgütlenmesi gerekenleri bir araya getirerek deşifrasyona yol açması açısından, gizlilik kuralları gözetilerek değerlendirilmesi, değiştirilmesi gerekiyor. Örgütlenmenin uzun vadeli, sağlıklı gelişimini kısa vadeli bir canlanmaya, gelişmeye feda etmemek için, ayrı hücrelerde, taban örgütlerinde yer alacakları, tek bir birim ya da topluluk gibi bir araya getirmemeye dikkat etmek yerinde olacaktır.

Özetlemek gerekirse, içinde bulunulan koşullarda örgütlenmenin yürüteceği sınıf çalışmasına yol göstermek üzere, bu çalışmanın özelliklerine ilişkin bir dizi saptama ileri sürülebilir:

- Çalışmanın içeriği, yani anlattıkları, özelden çok genel olmalı, ya da daha doğrusu özelden kalkıp genele bağlanmalıdır.

- Çalışmanın hedeflediği, yani etkilemeye, örgütlemeye çalıştığı kesim, işçi hareketinin bütünü, geneli değil, çalışmanın bire bir sürdürüldüğü öncü işçiler olmalıdır.

- Hareketin genelinden önce tek tek öncü işçilere yönelecek çalışmanın aracı olarak, politik ajitasyondan çok propaganda ağır basmak durumundadır.

- Sürdürülecek çalışmanın yeri, semt, mahalle değil, fabrika, işyeridir.

- Fabrika ve işyeri hücreleri örgütlemek doğrultusundaki politik çalışma, dışarıdan değil, içeriden yürütülen biçimdedir.

- Çalışmanın ürünü örgütlenme, bölgesel topluluk değil, işyeri örgütü olmalıdır.

Bu genel saptamalardan sonra, doğrudan pratiğe ilişkin adımların tartışılması öne geçmelidir. Bunlar arasında çalışmanın yöneltileceği hedef saptanması sorunu sayılabilir. Bu konuda sorunun bir boyutu, işçi sınıfı hareketi içerisinde başı çekebilecek bir konum taşıyan fabrika ve işyerleri arasından ilişkiye sahip olunan ve çalışma sürdürülebilecek olan belirli sayıdakinin hedef seçilmesidir. Bir diğeri de, fabrika ve işyerlerinin işçilerinin geneli içerisinde mücadelenin öncülerinin, öncü işçilerin niteliklerinin daha tam bir tanımlanmasıyla, hedef seçilen yerde çalışmanın belirlenen öncü işçilere yöneltilmesidir. Bu ve benzeri konulara ilişkin pratik önermeler geliştirilerek, A. Ekim'in işaret ettiklerine eklenmelidir.

GÜVENLİK SORUNU

A. Ekim, güvenlik sorunu üzerine olan yazısında, değerlendirmelerini programa temellik edecek yazılı ilkelerdeki önermelere dayandırmakta, yasal ve yasadışı çalışmanın ayrılmaz birlikteliği ve birbirlerinden yalıtılmamışlığı, yasal örgütlenmenin yasadışı örgütlenmenin taşıyabileceği ölçüde olması, açık ve gizli çalışmanın döneme uygun biçimde birleştirilmesi doğrultusundaki saptamaları başlangıç noktası olarak almaktadır. Bunlar, ilkesel düzeyde sorunu tanımlamaktadır. Buradan öteye ise sorun, bunların koşullara, somuta uygulanmasıdır. A. Ekim de yazısında, çeşitli pratik konuları ele alıp bunları farklı ölçülerde ayrıntılandırarak, bunu yapmaktadır. A. Ekim'in yazısını temel alıp onun üzerinden yapılacak düzeltme ve eklemelerle konuyu daha da geliştirmek mümkün olacaktır.

İlk olarak, A. Ekim'in yazısında yasal ile yasadışı ilişkisinin tanımlanması üzerinde durulabilir:

"İllegalite ve legalite birbirini dışlayan değil, biri ilkesel ve stratejik, diğeri ise taktik olmak üzere birbirini tamamlayandır ve tabii ki taktiksel olan ilkesel ve stratejik olana tabidir"

Yasal ve yasadışı arasındaki ilişkide sorun, bir yandan yasal olanaklardan yararlanırken, bunu reddetmezken, diğer yandan da yasal düzenin icazetine tabi, bağımlı olmadan ve onun kendisinin devrilmesine yasal olarak izin veremeyeceğinin bilinciyle, her zaman yasadışılığın gerekliliği ve bu anlamda temel alınmasıdır; bu çerçevede, koşulların, yasal olanaklar açısından, bağımsızlık ilkesine uygun olarak değerlendirilmesidir. Herhalde yukarıda aktarılan ifadede stratejik ve taktik nitelemeleriyle kastedilen de bu doğrultuda olmalıdır. Ancak 'taktik ve strateji', politik mücadelenin, bu anlamda sınıf mücadelesinin yakın ve uzak hedefleri üzerine kavramlar olduklarından, buna karşılık 'yasal ve yasadışı' kavramları ise, örgütlenmenin ve onun çalışmasının yönlerine, boyutlarına ilişkin bir nitelik taşıdığından, A. Ekim'in kullandığı ifade çok isabetli gözükmemektedir.

Daha dikkat çekici olan ise, gizlilik ile açıklık ve bunların yasallık ve yasadışılık ile olan ilişkisinin açıklanmasına yönelik ifadedir. Yasadışılık ile gizliliğin ayrı kavramlar olduğu, her yasadışı olanın mutlaka gizli olması gerekmediği vurgulanmakta, ancak sıra yasallık ve açıklığa gelince bu ikisini çakıştıran ifadeler kullanılmaktadır:

"Yasalara uyan, ondan izinli her kurum ve faaliyet doğal olarak açık ve ortadadır. Yasal örgütlenmelerde, kurumlarda, faaliyetlere illegalite fetişizmiyle malül bir şekilde yaklaşamayız. Bu açık faaliyetin doğasına aykırıdır."

Bu soruna ilişkin olarak belirtilmesi gereken, yasallık ve yasadışılık ile açıklık ve gizliliğin birbirleriyle bağlantılı ama birbirlerinden farklı boyutlara karşılık geldikleridir.

Yasadışılığın gizliliği gerektirdiği ve yasallıktan da açıklık doğrultusunda yararlanılması yönündeki bir saptama, en genelde bir geçerlilik taşımakla birlikte, hem yasadışılığın gizlilikle ve hem de yasallığın açıklıkla özdeş olmadığını, çakışmadığını vurgulamak gerekir. Yasadışı olmasına rağmen açık nitelik taşıyan örnekler sayılabildiği gibi, benzer biçimde, yasal olduğu halde gizli tutulması gerekenler gözardı edilmemelidir.

A. Ekim'in polis operasyonlarından söz ederken kullandığı şu ifade de yasallık ve açıklığın birbirlerinden ayırt edilmeleri sorunuyla bağlantılandırılabilir:

> "Legal alanda çalışanlar ne operasyon öncesi ne de sonrası hiç bir tedbirle uğraşmazlar. Çalışmalarını operasyon gerekçesiyle aksatmazlar. Onlar zaten legal alanda çalışma yapmaya başladığında yukarıda anlatılan türden tedbirleri gerektiren sorunları çözmüş olmaları gerekir."

Bu noktada sorunu bütünlüklü olarak ele almak için, yasadışı da olsa komünist çalışmanın her zaman açık bir boyutu olmasına ek olarak, örgütsel çalışmaların biri yasal diğeri yasadışı iki bağımsız örgüte ayrılması değil de yasal ve yasadışı çalışmaların ayrılmaz bir biçimde birleştirilmesi gerektiğini, yasal çalışmalar içerisinde de gizlilik kurallarına uyulmasını, bunun belirleyiciliğini vurgulamak gerekir.

Tekrar ilkesel düzeydeki saptamalara dönülecek olursa, yasal ve yasadışı çalışmanın, açık ve gizli çalışmanın ayrılmaz birlikteliği, komünist politik çalışmanın gereklerine dayandırılabilir. Komünist çalışma, hem politik mücadeleyi sınıf mücadelesi olarak ele alıp yığınları hedeflemek, hem de sınıf düşmanının, devletin saldırılarına karşı sürekliliğini koruyabilmek için önlem almak durumundadır. Politik çalışmanın bu iki yönü, aynı zamanda, yasal ve yasadışı ve açık ve gizli çalışmanın birlikteliğini gerektirir. Komünizm

dışındaki ya da ondan uzaklaşan çeşitli politik akımlar için sorunun çözümü daha kolay sayılabilir. Komplocu, darbeci, askeri ya da salt teknik bir örgütlenme, dışa yönelik politik çalışma sürdürmediği ölçüde, yasal ya da açık çalışmaya ihtiyaç duymayarak bütünüyle yasadışı ya da gizli kalabilir. Buna karşılık politik mücadeleyi ya da politik çalışmayı yasal sınırlara bağlı, onunla sınırlı ele alan ya da kendiliğindencilik temelinde politik örgütlenmenin ya da çalışmanın sürekliliğini gözetmeyen örgütlenme ya da akım, yasadışı ya da gizli çalışmaya gereksinimi olmadan, bütünüyle yasal ya da açık çalışma yürütebilir. Böylece bu iki durumda da, çalışmanın karşıt yönlerinin birlikteliğini sağlama, karşılıklı ilişkisini, ağırlıklarını belirleme sorunu da, açık ve gizli çalışma ile yasal ve yasadışı çalışmayı birleştirirken birinin diğerini tehlikeye düşürmesi, saldırıya açık hale getirmesi sorunu da gündeme gelmemiş olur. Bu anlamda, sorunun karmaşıklığı, komünist politik çalışmanın niteliğinden kaynaklanmaktadır.

Komünist çalışma açısından, yasal ya da yasadışı veya açık ya da gizli çalışma karşısında, sorunun zorluğu, basitçe biri ya da diğerinin cevap olarak alınamamasından, bunların her dönem birlikteliğinin gerekmesinden gelmektedir. Ajitasyon, propaganda, örgütlenmeyi içeren komünist politik çalışma, yeni ilişkiler kurmayı, dışa açılmayı, açık çalışmayı ve bu açık çalışmanın olanağını sağladığı için de yasal çalışmayı gerektirir. Buna karşılık, çalışmanın sürekliliğinin sağlanması, korunması, bunun yasal sınırlamalardan bağımsız olarak güvenceye alınması da gizliliği ve buna hizmet etmek üzere yasadışılığı gerektirir. Sorunun karşısında, ilkesel düzeyde her zaman karşıt yönlerin birlikteliğinin saptanmasından öteye, bunların birbirlerine göre yerlerinin, ağırlıklarının çözümlenmesi ise, koşulların değerlendirilmesine bağlıdır. Bu koşullar ise, hem politik durum, sınıf mücadelesinin düzeyi, yasal olanakların sınırları, sınıf düşmanının, devletin mevcut ve

muhtemel uygulamaları gibi komünist çalışma yürüten örgütlenmeye göre dışsal, 'nesnel' koşulları, hem de komünist örgütlenmenin gelişkinliği, etkinliği, sağlamlığı, birikimi, gücü gibi bu örgütlenmenin kendisine ilişkin, 'öznel' koşulları içerir.

Yasal ve yasadışı ile açık ve gizli çalışmanın koşullara uygun biçimde, koşulların gerektirdiği ölçülerde birleştirilmesinin yanısıra, komünist çalışma ve örgütlenmenin farklı boyutları ya da alanları da yine bunların farklı biçimlerde ya da ölçülerde birleştirilmesini, uygulanmasını gerektirir. Ajitasyon, propaganda, örgütlenme, özel görevler birbirlerinden ayrı görevler, çalışmalar olarak değerlendirildiğinde, bunların her biri için, doğaları gereği, ayrı ayrı açıklık ve gizlilik dereceleri söz konusu olacaktır. Buna bağlı olarak, aynı fabrika organında yer alanlar içerisinde, ajitasyon görevini yerine getirenlerin en fazla açık çalışma yapacağı, örgütlenme görevini yerine getirenlerin de en gizli kalacakları düşünülebilir. Bir bütün olarak ise gözetilen, organın ya da hücrenin, bir yandan etkinliğini artırmaya, yeni ilişkilere ulaşmaya, yeni insanlar kazanmaya uğraşırken, bunun için açığa çıktığı bir çalışma yürütürken, bir yandan da sürekliliğini güvenceye almak için, kendisini bütünüyle açığa çıkarmaması, saldırılarda verilecek kayıpları telafi edecek bir yedek güç bulundurmak üzere kendisini kısmen gizlemesidir. Bu da, örgütlenme içerisindeki işbölümüne bağlı biçimde, farklı görevleri olanlar için farklı açıklık ve gizlilik dereceleri olması, yani her görev için aynı derecede açıklığın ya da gizliliğin söz konusu olmaması, tek tek bireyler için açıklık ya da gizlilik derecesinin çalışmanın gerekleri, örgütsel görevler, işbölümü çerçevesinde kararlaştırılıp planlanarak uygulanması demektir.

Açıklık ve gizlilik ayrımı konusunda bir ölçüt olarak, A. Ekim'in vurguladığı gibi, örgütlenmenin yapısının, unsurlarının, bileşiminin gizlenmesi, politikalarının ise açıkça

savunulması genelde geçerlidir. Bunun birey düzeyinde karşılığı da, örgüt üyeliğinin gizlenmesi, buna karşılık yandaşlığın, taraftarlığın açıkça savunulmasıdır. Bu biçimde, yandaşların, taraftarların oluşturduğu hareket açıktadır ve gizli olan örgütü örter; örgüt, hareketin içerisinde gizlenir, korunur. Bu genelleme, örgütü örtebilecek ölçekte bir hareketin varlığı varsayımına dayanır ve o ölçüde geçerlidir. Öte yandan, örgütün taraftarları, harekete geçirdikleri, parmakla sayılabilir bir düzeydeyken, örgütü örtebilecek, gizleyebilecek bir hareketten söz etmek zorlaşır. Bu durumda, örgüt üyeliğinin değil de politikalarının, taraftarlığının açıkta savunulması, hareket örgütü örtebilecek bir ölçekte değilse, örgütün unsurlarının açığa vurulmasından pek farklı bir sonuç yaratamaz. Örgütün taraftarlarının oluşturduğu hareketin genişliği, ölçeği, örgüte saldırmayı planlayanların hareketin bütününü hedef seçmeyi göze alacağı kadar küçükse, saldırı hareketin bütününe yönelebilir ve hareketin örgütün bütününü içerdiği ve ondan çok da fazlasına karşılık gelmediği durumda, böyle bir saldırının örgütün bütününü de büyük ölçüde kapsaması kuvvetle muhtemel olacaktır. Bu anlamda, yasallık, yasadışılık, açıklık, gizlilik sorununa ilişkin somut cevaplar, çözümler açısından değerlendirilmesi gereken koşullar arasında, örgütlenmenin kendisine, gelişkinliğine, gücüne ilişkin koşullar da bulunur ve bunlar da göz önünde tutularak çözümlemeler geliştirilmelidir.

Örgütü örtebilecek düzeyde bir hareketin gelişmediği koşullarda, önerilmesi gereken, önce açık politik hareketin geliştirilip sonra bunun örteceği gizli örgütün kurulması olamaz. Tam tersine, hareketin belirleyicisi örgüt olduğuna göre, her zaman harekete göre örgüte öncelik verilmelidir. Buna bağlı olarak, bu durumda, örgütün gizliliğini ve sürekliliğini güvenceye almak üzere, örgütün varlığının gizlenmesinin yanısıra, bir ölçüde tek tek bireylerin

taraftarlığının da gizlenmesi biçiminde önlemler gündeme gelmek durumundadır. Diğer bir anlatımla, örgütlenme ilk andan bütün gücünü bir politik hareket biçiminde açığa çıkarmamalı, bunu, yani açığa çıkardığı gücünü, varolan koşullarda örtülebilecek bir ölçüyle sınırlamalı, geri kalan gücünü, gelecek saldırıları göğüsleyebilecek, sürekliliğini güvenceye alabilecek biçimde, yedekte tutmalı, gizlemelidir. Bu anlamda, açık politik hareket, gizli örgütün sağlamlığı ölçüsünde, onun taşıyabileceği ölçüde olmalıdır; buna bağlı olarak da, bir politik hareket olarak açığa çıkma, belirli bir örgütsel gelişkinliği, gücü, birikimi gerektirir, varsayar.

Her zaman hareketin, bir anlamıyla kendiliğinden, öncelliği vardır, ama bu hareket içerisinde komünizmi benimseyenler, komünist örgütlenmeyi önlerine koyanlar ortaya çıktığı andan itibaren, iradi anlamıyla, öncelik örgüttedir. Yani komünizmi benimseyenlerin önlerine koydukları görev, önce bir açık politik hareketin geliştirilmesi sonra da bunun içinden bir gizli örgüt yaratılması değil, önce bir gizli örgütlenmeye gitmeleri ve bunun taşıyabileceği ölçüde bir açık hareket yaratmalarıdır. Tek tek bireyler için geçerli açıklık - gizlilik derecesi de buna bağlı olarak değerlendirilebilir. Örgütlenme sürecinin başlangıcından itibaren, özel görevlilerin gizli tutulup bunun dışındakilerin açıkta olması gibi bir yaklaşım, daha çok gizli örgüte göre açık harekete öncelik vermeye uygun düşecektir. Buna karşılık, tersi, yani açık harekete göre gizli örgüte öncelik vermenin, özel olarak açığa çıkmakla görevlendirilenlerin dışındakilerin gizli tutulmasını gerektirdiği söylenebilir. Bu durumda, istisna olan, gizlilik değil açıklık; esas olan ise tersine, açıklık değil gizliliktir.

Taraftarların deşifre edilmemesi, kimliklerinin gizli tutulması doğrultusunda diğer bir gereksinim ya da neden de, gizli örgütlenmenin yapısı ve taraftarların da potansiyel örgüt

üyelerini oluşturmalarıdır. Gizli örgütlenmenin en temel özelliklerinden biri, gelecek saldırıların kısmi kalabilmesini sağlamak üzere örgütlenmenin hücrelerden oluşması, kayıpların saldırıya uğrayan hücre ya da hücreler boyutuyla sınırlanıp yapının geri kalanının kurtarılması ve sürekliliğin korunmasıdır. Bunun için ise, gereken, hücrelerin birbirlerinden de gizli olması, farklı hücrelerde, organlarda çalışanların birbirlerinin kimliklerini bilmemeleri, örgütsel bütünlüğün ve işleyişin, yönetici organlar tarafından kurulan belirli, özel ilişkilerle sağlanmasıdır. Bu açıdan değerlendirildiğinde, taraftarların ya da örgütsel çalışma sırasında ilişkiye geçilen kişilerin, henüz örgütlü olmadıkları gerekçesiyle, kimliklerinin deşifrasyonu, ileride örgütsel görev aldıklarında, üye olduklarında, kimlikleri önceden bilindiği için, burada sözü edilen biçimiyle örgüt içi gizliliği, birbirlerinden gizli organlar, hücreler biçiminde bir örgütlenmeyi imkansızlaştırmaktadır. Deşifre olanların tanınmadıkları yerlerde görevlendirilmelerinin olanağı bulunmadığı sürece, deşifrasyon geri döndürülemez bir olgu olduğuna göre, yeni insanlarla daha ilişkiye geçilirken en baştan buna dikkat ederek deşifrasyonu engellemek mutlak bir zorunluluk olmaktadır. Bu da, gerçek kimliklerin telaffuz edilmediği, ilişkiye geçilen kişilerden başlayarak takma isimlerin verildiği ve kullanıldığı bir uygulamanın yerleştirilmesini şart koşmaktadır. Varolan deşifrasyon, kimliklerin bilinmesi durumu ise, kendi haline bırakıldığında bu biçimde sürüp gittiği ve sürekli kendisini yeniden ürettiği için, bu durumdan çıkabilmek, gizli örgütlenmenin gereklerini yerine getirmek üzere özel ve kararlı bir çaba gösterilmesini, deşifrasyonu engelleyen bir uygulamanın yerleştirilmesini ve alışkanlığa dönüştürülmesini gerektirmektedir.

Aynı biçimde, güvenlik ve gizlilik kurallarının gerektirdiği diğer önlemler de somut koşullara uygun çözümler

geliştirilerek yerleştirilmeli, disiplin ve kararlılıkla uygulanmalı, davranış alışkanlığına dönüştürülmelidir. A. Ekim'in yazısında ele alınanlar gibi, bunlar, izlenmeye karşı önlemlerden sorguda gösterilecek tavra kadar uzanır. Bu konuda ek olarak bazı sorunlara işaret edilebilir. Bunlardan biri, sınıf düşmanının, devletin uygulamakta olduğu yöntemlerin ve örgüte yönelik takibata ayırmakta olduğu güçlerin ölçüsünün bilinmesi, öğrenilmesi sorunudur. Böyle bir bilgi, izlenilmediğinden emin olmak için uygulanacak karşı önlemlerin ölçeğini belirleyecektir. Diğer bir sorun, izlenmeye karşı uygulanan önlemlerin dikkat çekerek düşmanın daha fazla önem vermesine ve daha fazla güç ayırmasına ve daha gelişkin yöntemler kullanmasına neden olmasıdır. Bu anlamda, izlenmemek için önlem alırken bunu da belli etmemeye çalışmak ek bir sorun oluşturur. Ayrıca izlenmeye karşı önlemler konusunda, anlık uyanıklık göstermeye çalışmaktan çok, planlanmış, denenmiş kurallara, önlemlere ağırlık vermenin daha akıllıca ve sağlıklı olacağını vurgulamak gerekir. Randevuların, görüşmelerin aynı bileşimle, aynı saatte, aynı yerde gerçekleştirilmesi gibi dikkatsiz tutumlardan kaçınmanın yanısıra, bina ve araç gibi kapalı yerlerin dinlenmesinin kolaylığı nedeniyle, gizlilik gerektiren konuşmalar için açık yerler tercih edilmelidir. Yine sayılabilecek başka bir önlem, sorguda verilecek ifadeler konusunda hazırlıklı olunması, bunların örgütsel olarak kararlaştırılması, böyle bir planlamayla hangi durumda ne söyleneceğinin önceden bilinmesidir.

Ayrıntılı biçimde incelenmesi, değerlendirilmesi ve uygulamaya geçirilmesi gereken bütün bu önlemler, komünist örgütlenme ve çalışmanın gerekleri çerçevesinde anlamlıdır. Yasal ve yasadışı, açık ve gizli çalışma ve örgütlenmeye ilişkin doğru ilişkilerin ve ağırlıkların çözümlenmesi bu açıdan önemlidir. Komünist örgütlenme ve çalışmanın hedefi, işçi

sınıfıyla, yığınlarla birleşmek, işçi sınıfına komünizmin önderliğini sağlamak, işçi sınıfının komünist politik hareketini yaratmak ve onu başarıya ulaştırmaktır. Açık çalışma olmadan yığınlarla birleşebilmek mümkün olmadığı gibi, gizlilik kurallarına uymadan bu çalışmanın sürekliliğinin güvenceye alınabilmesi de mümkün değildir. Yasallık derecesi de yine bu gereklilik ve zorunluluklar tarafından belirlenir. Açık çalışmanın araçlarına, ortamına geniş ölçekte sahip olabilmek üzere yasal olanaklardan yararlanılmalı, çalışmanın yasal sınırlamalara bağımlı kalmaması ve sürekliliğinin güvenceye alınabileceği gizliliğin sağlanabilmesi amacıyla yasadışı çalışma ve örgütlenme yöntemlerine, uygulamalarına başvurulmalıdır. Aynı zamanda da yasal örgütlenme, yasadışı örgütlenmenin, açık hareket de gizli örgütlenmenin taşıyabileceği ölçekte olmalıdır. Bu anlamda, komünist çalışmanın hedefleri açısından, komünizmi yığınlarla, sınıfla birleştirmeyi hedeflemeyen bir gizli örgütlenme pratiği kadar, çalışmanın sürekliliğini güvenceye alacak önlemleri almadan yürütülen bir açık politika pratiği de işçi sınıfının komünist politik hareketinin, komünist işçi partisinin yaratılmasına hizmet etmez, aykırı düşer. Yığınlarla bağ kurma hedefi taşımayan bir gizli çalışma, komploculuk, darbecilik anlamında politik maceracılığa karşılık geldiği kadar, örgütlenmenin ve çalışmanın kaderini sınıf düşmanının icazetine bağlayan bir yasallık ya da hem yasadışı olup hem de güvenlik önlemlerine dayanmadan sürdürülen bir açık çalışma da, çalışmanın sürekliliğini riske atması, tesadüfe bırakması anlamında bir maceracılığa karşılık gelir.

Bütün bunları söyledikten sonra, açıklık ve gizlilik ilişkisi konusunda A. Ekim'in yazısındaki ifadelerin üzerinde dururken, bitirmeden şu ifadeye de değinmek gerekiyor:

> "Gizliliği ilke düzeyinde ele alan, gizliciliği maceracı bir şekilde ele alıp onu hayatının bir parçası haline getiren

anlayışlar da mevcuttur. Bu türden anlayışlara söylenecek olan ise şunlardır; sınıf mücadelesinden, onun gereklerinden bihaber, bu mücadeleyi macera tadında yaşamak isteyen, sınıf bilincinden nasibini almamış, örgütsel bilgisi, deneyi eksik kişilerdir. Sınıf mücadelesinin gerekleri ve uyulması gereken sert disiplini bu gibileri ya yola getirir ya da safra olarak fırlatır, atar."

Gizlilik ve açıklık ilişkisi çerçevesinde, bu ifade bir kaç kelime değişikliğiyle tekrarlanırsa, herhalde ilki kadar geçerli olur!:

"Açıklığı ilke düzeyinde ele alan, açıklıkçılığı maceracı bir şekilde ele alıp onu hayatının bir parçası haline getiren anlayışlar da mevcuttur. Bu türden anlayışlara söylenecek olan ise şunlardır; sınıf mücadelesinden, onun gereklerinden bihaber, bu mücadeleyi macera tadında yaşamak isteyen, sınıf bilincinden nasibini almamış, örgütsel bilgisi, deneyi eksik kişilerdir. Sınıf mücadelesinin gerekleri ve uyulması gereken sert disiplini bu gibileri ya yola getirir ya da safra olarak fırlatır, atar."

Burada, sirkülasyon düzeyinde, gündemdeki sorunların perspektif yönünün tartışılması ağır bastı. Bundan öteye, konunun bütünlüklü incelenmesi, araştırılması temelinde tek tek ayrıntılara ilişkin pratik adımların tartışılması, çözümlenmesi, uygulanması gerekmektedir. Böyle bir çalışmaya yönelik olarak A. Ekim'in sunduklarına ve burada değinilenlere ek olarak, çeşitli tecrübeleri aktaran başka derlemeler yapılabilir ve sirkülasyon yükünü artırmamak açısından açık olarak yayınlanabilir. Bu doğrultuda herkesin katkısı yararlı olacaktır.

S. DENİZ

48.

Son yazılan sirkülasyonun altını çizdiği gibi YO bizim için çok derin siperler kazmıştır. Öfkenin ve disiplinin gözlerini kör ettiği YO kazdığı siperlerin altında kalmışa benziyor. Hak ve hukukun zerresine rastlanmayan yazılarında sözde her milim hareketi bir disiplin maddesine benzerleştirerek kendince cezalar yağdırıyor. Komünist hareketin şimdiye kadar görmediği bu davranışın keyfi olmaktan başka bir yaptırım gücü yoktur:

1) YO kendi üyesi olan F.Y.'in üyeliğini askıya alamaz ancak darp ve gasp edilebilir - ettiği gibi - çünkü F.Y tüm yoldaşların oyuyla YO'a seçilmiştir ve yine genel kongrede tüm yoldaşların oylarıyla görevden alınabilir. YO tüm yoldaşların görevlerini hiçe sayarak bir kere daha beceriksizliğini ispatlıyor. Geçmiş siyasi hareketimizin en yoz deneylerini kendine rehber edinen YO disiplin illüzyonunu kullanıyor. YO dışında kalan sessiz azınlıktan ne bir ses ne bir nefes... bu harekette geçmişin derin mirası... üyelerin düşüncelerini söyleyememesi ve ciddiye alınmaması... YO kimseleri dinlemiyor. Belli ki YO tasfiyeciliği kurnazca geliştirmiştir küçük burjuva kibirliliği içinde devinmektedir.
2) YO iki arkadaşın üyeliğini yok saymıştır. Bu hareket geçmişin yoz kültürüne önemli bir katkıdır. YO gözümüzün içine bakarak yalan söylemektedir. Tasfiyeci çoğunluk konumunu sürdürmek isteyen YO bu yöntemi hiç denemeseydi. Çünkü sorun azınlık -çoğunluk meselesinin sınırlarını çoktan aşmıştır. Sorun örgüt anlayışı ve çalışma tarzıdır. YO bu sorunları tartışmama ve kendi anlayışını devam ettirme eyleminden ibarettir.

Zavallı despotik yöntem... yapanların siyasi zekalarını da açığa çıkarıyor. YO gerçeğe karşı kör ve sağırdır. Sanal bir dünyada yaşamaktadır, komünist mücadeleyi serada yetiştirilen saksı çiçeğine dönüştürmek istemektedir. Yazılanlar , çizilenler unutulmuş başka bir yola girilmiştir... dergicilik... YO nesnelliğin altında kalmıştır. Beceriksizliğini ve bilmemeyi itiraf edeceğine sorumluluğu başkalarına yüklüyor, aynı zamanda birilerini de göz dağı veriyor. Sakın ola YO'ı eleştirmeyin başınıza gelecek şekil 1'deki gibi olur ama sanal masalcı YO (burada bir not düşmek istiyorum: YO'da bazı arkadaşlar daha da sanalcıdır zira saksıda yetişmişlerdir) kendini Bolşevik Partinin bilmem kaçıncı dönemine benzeterek burnundan kıl aldırmamaktadır. Üyelerinin neredeyse yarısını yok saymaktadır ; ancak bilinir ki yok saymak yok olmayı da içinde barındırır.

3) YO tavsiyeciliği hukuksal normlara uydurmaya çalışıyor. Sudan sebeplere dayanarak acemice,yaşanan bu süreci dayatmacı, despotik ve bürokratik örgüt anlayışına dayandırıyor. Dolayısıyla karşı tezler bu bürokratik duvarı aşamaz. Elde kalan diğer yoldaşların bu bürokratik duvarı yıkmalarıdır. Aksi halde ideolojik ve örgütsel tavsiyecilik meşrulaşacaktır.
4) Oluşturulan bu yapay ortam karşılığını KİP'in inşa sürecini bu arkadaşlar olmadan da yürütme görevini bizlere verir. Bizler kaldığımız süreçten yolumuza devam ederiz, iddialarımız ve yaptıklarımız bizi bağlar.
5) Yapılan çağrıların zamana uyması gerekir. Bu süreç başlamıştır ve sonsuz değildir. Bir ay içinde gerekli adımlar atılmazsa ilişkiler ve geçmiş nostaljik birer anı olarak kalır , mücadelemiz kaldığı yerden devam edecektir.

F.Y

49.

YO, "sorunların sirkülasyon, konferans, GT gibi çeşitli mekanizmaları içererek bütün tartışmaların sağlıklı biçimde gerçekleşmesini sağlayan örgütsel işleyiş ve örgütsel hukuk temelinde ele alınmasını gerekli görmektedir" diyor.

Bu söylemin sahibi olan arkadaşlara sormak lazım, 4 imzalı yazıda imza sahibi kişiler yukarıda YO'nun söylediklerinden farklı bir talepte mi bulunmuşlardır.

GT'da tüzüğe ek bir madde konmuştur. Bu madde GT kararlarına uymayanlara uygulanacak yaptırımları 1,2,3 diye sıralamıştır. YO'daki arkadaşlar bu maddeyi niye hayata geçirmeyip çiğnemişlerdir. Bu tüzüğe aykırı değil midir.

Üyelikler konusunda biz üyelerin bilmediği farklı öznel şartlar mı aranmaktadır. TZ arkadaş neredeyse 3 senedir aday üyelik konumundadır, SB arkadaş kurucu üyemiz olup yine de gereken süreyi bizlerle birlikte yaşamıştır.

Yoksa YO'daki arkadaşlar üyelikler konusunda bir kaygıya düşüp, kusuru da bir arkadaşa yüklenerek rahat bir nefes almayı mı düşünüyorlar.

Üyelikler konusunda tüzüğün ne dediği açıktır, arkadaşlar burada da tüzüğe aykırı davranmışlardır.

Benimle ilgili olarak, "HS ortaya çıkan örgütsel sorunun tartışılması çözüm önerilerinin değerlendirilmesi ve alınan kararların iletilmesi amacıyla yönetici organın çağırdığı organ toplantısına katılmayı reddetmiştir. Bu tutum örgütsel hukukumuzla bağdaşmadığı için üyeliği askıya alınmıştır" diyorlar.

Üyeliğimin askıya alınmasına gerekçe gösterilen şey tamamen bir yalandan ibarettir.

4 imzalı yazının hemen ertesinde YO'dan bir arkadaş YO'nun bizler hakkında aldığı kararları iletmek için çağırdığını söyledi.

Burada şunu kaçırmamak gerekir, YO, sorunun tartışılması çözüme ulaştırılması için organı toplantıya çağırmamıştır, sadece alınan kararları bize iletmek için çağrı yapmıştır.

YO sorunların tartışılması için hiçbir çaba sarf etmeyip, aksine üyeliklerimizi askıya alarak uygulaması gereken ortak hukukumuza da aykırı davranmıştır.

4 imzalı yazıyı üyelere iki aydan fazla bir süre sonra ulaştırmış, bu da bazı arkadaşların ısrarıyla olmuştur.

Unutulmaması gereken bir nokta da yaptırım görmemize sebep olan yazı 4 imzalı olup, aslında yazıyı destekleyen ama imzadan çekinen bir diğer arkadaşın YO içerisinde olmasıdır. Ne hikmetse sonradan YO içerisindeki bu arkadaş ve diğerleri bizleri tezgah hazırlayan insanlar olarak adlandırmışlardır.

Tüm bunlardan sonra uygulaması ve uygulatması gereken örgütsel hukuku kendi çiğneyen YO üyesi arkadaşlar, derhal istifa etmelidir ve GT'ya gidilmelidir.

H. S.

50.

YANLIŞ ANLADIK !

Ortaya çıkan örgütsel sorunlarımıza ilişkin tartışmanın zorunluluğu , çözüme bağlanması noktasında konferansın gerekliliği üzerinden bağlı bulunduğum organ üyelerince (biri hariç) sorunu tarif eden ve talebi bildiren yazı YO'a iletilmiştir.Başlangıçta bu talep YO tarafından "yanlış anlaşıp hizip olarak" değerlendirilmiştir."Yanlış anlaşılmanın" farkına varılmazdan önce YO kendini taraf ilan etmiş ,sonrasında da bu ruh halinden kurtulamamıştır. Yine yanlış anlaşılma nedeniyle bir organ üyesi fikir beyan ,konferans talep eden yazıya itirazı olmamasına rağmen imza at(a)mamış , bana da ağır yaptırımla karşılaşmamak için çekilmeyi önermiştir .Bu sürecin ardından YO bağlı bulunduğum organı toplantıya çağırmış, çağrı organ üyesi olmayan('birinci vazifemiz' uğrunda görevlendirilmiştir) S.B'nin olduğu toplantıya yapılmıştır.İşleyişimizle bağdaşmadığı için çağrının düzeltilmesi gereğini , ortaya çıkan sorunların çalışma tarzı ve örgütlenme perspektiflerimizdeki farklılıklara karşılık geldiğini dolayısıyla faaliyetin bütününü kapsadığını ,çözümün de ancak konferans zemininde gerçekleşebileceğini ifade ederek öncelikle ilgili sirkülasyonun yapılması isteğimi bildirdim . Bu isteği de disiplinsizlik sayan YO'ın "ağır yaptırım kararını" **aday üyeliğimin askıya alındığını** iki arkadaş bildirdi. Ancak öncesinde YO'dan iki kişi **üyeliğe kabul edildiğim kararını tebliğ etmiş** idiler. Mevcut çelişki imzadan çekinen arkadaşın yanlış anlamasına karşılık gelmektedir ve özür diler ,diğeri ise duruma "farketmez diye düşündük" şeklinde açıklık getirmektedir. Artık ne söylense cevap hiç değişmez : yanlış anladık, olur .Ve tabii ki yaklaşık 3 yıl önce bildirilen aday üyeliğim de bir yanlış

anlaşılmadan ibarettir. Bu noktada kararın içeriğine ve meşruluğuna ilişkin tartışmak anlamsızlaşmış biçim niyeti açık etmiştir. Evet inanmak güç ancak durum ortada. İşte itirazım üzerine YO'ın cevabı :

"Ağır disiplinsizlikle örgütsel hukukun çiğnenmesi, örgütsel konumların askıya alınmasına yol açmışken, bu örgütsel sorunun tartışılması sırasında diğer eksiklik ve hataların yanısıra, yeni üyeliklerle gayrı resmi organların resmileştirilmesine ilişkin bir sorun da ortaya çıktı. Askıya alınan konumlara ilişkin olarak "aday" nitelemesine itiraz edilip YO kararının geriye doğru değiştirildiği yönünde bir spekülasyon gündeme getirildi. YO'ın aday üyelikle başlayan üyelikler ve gayrı resmi organın resmileştirilmesi kararının kavranıp kavratılmasında sözlü düzeyde eksik kalındığı anlaşılmaktadır. Kararın iletilmesine ilişkin olan bu eksiklik ve hatadan üzgün olan bir kişi özür dilemektedir. Ancak aday üye olarak üyeliğe önerilen bütün kişilere sözlü açıklamalardan öteye yazılı belgeler olarak GT kararları verilmiş ve üyelik koşulu olarak tüzüğün kabulü temelinde resmi organda görevlendirilmişlerdir. 1. GT kararı olan tüzüğün ("yapı ve işleyiş kuralları") üyelik bölümü şöyledir:
ÜYELİK:
1... ,2..., 3... , 4..., 5..., 6...
Buradan da açıkça görülebileceği gibi, YO'ın önce doğrudan üyelik verip sonradan bunu adaylığa çevirmesi türünden bir iddia kesinlikle yersiz ve temelsiz olacaktır. Tüzükte ifade edildiği gibi, "üyelik, deneme ve sınama süresini içeren aday üyelik statüsü ile başlar", YO'nın kararı da aynen bu biçimdedir ve YO'ın bunun tersine doğrudan üyelik kararı alması da mümkün değildir. Çünkü tüzükteki aday üyelikten geçmeden doğrudan üyeliğin verilmesi doğrultusundaki tek istisna, örgütsel çalışmanın dışında komünistlerle birlik amaçlıdır ve bunun için yetki de YO'a değil GT'ya

verilmiştir: "doğrudan üyelik sadece genel toplantı tarafından gerçekleştirilir"."

Evet yanlış anlama durumu devam ediyor ancak bu kez örgütsel ilişki düzeyimi kavramamakla beni sorumlu ilan ediyor YO. Elbette mesele doğrudan üyelik değil, zira üyeliğe kabulümün ve 'aday' nitelemesinin kolektifimiz açısından 'ciddi' bir geçmişi var. Ağır disiplinsizlikle örgütsel hukukun çiğnenmiş olduğu da kesinlikle doğrudur! Açıkça görülüyor ki bu tespitin muhatabı icraatından sual olunmaz YO'dır! Tüm tartışmaların ve yaptırımların uygulanmasının üzerinden neredeyse 2 ay geçtikten sonra sirkülasyonları dağıtan YO sürecin gelişimini kısır ve verimsiz sonuçlara düşmeden ,çok yönlü ve zengin bir gelişme adına izah etmekte üstelik. İddiaların gerçekliği yansıtmadığını söyleyerek ivedilikle sorunu da çözmüş olmakta aynı zamanda.

Gelinen noktada, örgütsel hukukumuz YO'nın keyfi tutumlarına uygunluk noktasında algılanmış bundan ötesine ağır yaptırımlar uygulanmıştır. Faaliyetin kendini tarifiyle yapılanlar arasındaki açı farkı yok sayılarak sorun özünden uzaklaştırılıp disiplin konusuna dönüştürülmüştür.YO bu çelişkileri en hafif söylemiyle asılsız beyanlarda bulunarak ,yanlış anlama hakkını kullanıp karara bağlayarak tartışma zeminini yok etmiş,güven ilişkilerini zedelemiştir. Bu durum kolektifin kendini her düzeyde yeniden tarifini zorunlu kılmaktadır. Sonuç olarak YO'ın önünde duran acil görev sürecin özeleştirisini vermek, GT'yı örgütlemektir.

T.Z.

51.

Yanlışlıklar -traji-komedisi

Görülüyor ki yaşadıklarımızın bir çoğu, örgütsel hayatımız, yanlış anlamalar, yanlış anlaşılmalar üzerine kurulmuş... Ama kimse kimseye "pardon" bile demiyor.

Tabi bütün yazdıklarımız, çizdiklerimiz de yanlış anlama sonucu şeyler olabileceği gibi, yanlış anlaşılmalara, yanlışlıklara kurban olabilir.

Yukarda söylediklerim keşke espri olsaydı... ama maalesef hayatımızın gerçeği...

Bir önceki dönem içinde bulunduğum (o zaman gayrıresmi idi) organda aday üye olarak görev almaktaydım, organda bir kişi daha benimle aynı konumdaydı. Son genel toplantı sonrası, iki YO üyesi tarafından ayrı ayrı üyeliklerimiz tebliğ edildi ve aynı (resmileştirilmiş) organda görevimizi sürdürmeye devam ettik.

GT kararlarını ve yaşanan tartışmaları okuduk ve değerlendirdik ve bu konudaki görüşlerimizi de, işin en doğalı olarak organımızda paylaştık ve genel olarak organ üyeleri arasında bu konuda bir görüş birliği sağlandı. Var olan farklılıkları önümüzdeki GT sürecinde tartışmayı önümüze koyduk. Bir yandan bunu yaparken bir yandan da, organımızın görev alanına ilişkin yapacağımız fabrika çalışmalarının, tartışarak planını oluşturduk. Bu alanda önceki dönemden kalan çalışma sorunlarını da gidermeye çabalayarak işe koyulduk. Belki de beş senedir ilk defa bu işi becermeye bu kadar yakın idik. YO tarafından sürdürülen ve ısrarla bize devredilmemiş olan ve laçkalaşmış ilişkilerin devredilmesi karara bağlanmışken ve adımlar atılmaya çalışılırken, birden YO çoğunluğunun hamleleri geldi...

Ve bir gün aynı organda da görev yaptığım iki YO üyesi, kendilerinin karşı çıkmalarına rağmen YO çoğunlucuğuyla benim dergiye yazı yazmam için YK'da görevlendirilmek istendiğim ve YO tarafından toplantıya çağırıldığımı ilettiler.

Bu noktadan sonra YO çoğunluğu tarafından süreci ve asıl önemlisi örgütsel süreci dağıtan girişimler peşpeşe geldi.

Daha önceki dönemlerdeki küçük burjuva anlayış ve davranışların tasfiyesine yönelik 'operasyonlar'ın, yine o zaman da itirazla söylediğim gibi kişiselleştirilmiş sonuçlar ürettiği bir kez daha açığa çıktı. Tabi çok daha kötü bir biçimde, acemice, müsamere düzeyinde... örgütsel bir 'cahiliye devri' yaşandığı ortaya çıktı.

YO'nın tamamının katılımıyla yaptığım toplantıda, 'etkili ve yetkili' kişiler tarafından asıl işimizin dergiyi çıkarmak, önümüze koyduğumuz en önemli görevin bu olduğu söylendikten sonra, yazı konusunda sıkıntı olduğu ve benim de dergiye yazı yazmakla görevlendirilmek istendiğim ve onun için FİÖO'dan alınıp YK'ya girmem gerektiği söylendi. Dergiye yazı yazmanın özel bir iş olduğu, bunu yazabilecek durumda olmadığımı söylediğimde ise görev kabul etmemekle suçlanacağım söylendi. Dergiye yazı yazmak diye bir görev olamayacağını, ancak YK'da görev kabul edilebileceğini ama yazı yazamadığımda orada ne yapacağım dediğimde, **yazana kadar otursun** dendi. Bu minvalli konuşmalardan sonra oradan ayrıldım ve YO'dan da benim gibi düşünenler olduğunu bilerek, bu saçmalıktan vazgeçilerek doğru ve anlamlı bir süreç öngörüleceğini düşündüm.

Ama aslında tahmin ettiğim ama bu kadarını beklemediğim bir traji-komikliğin sahneye konmuş olduğunu anladım.

Bir hafta sonra YO ve YK üyesi bir arkadaş tarafından 'kişisel' dilek ve isteklerle başlayan kısa bir konuşma YK toplantısına çağrılmak suretiyle bitti. Bu muhabbet, her ettiğiniz kelime aleyhinize delil olarak (karalama) kullanılabilir olduğunu

kanıtladı!!

Bu arkadaşa dergiye ve yazı yazmaya ilişkin olumsuz görüşlerimi aktardıktan sonra, sadece içinde yer aldığım 'eski' organımdan başka bir yere gitmeyeceğime ve bundan ötürü de belki bu organda sürece veda edebileceğimi söyledim. Bu "veda" lafı ne hallere geldi... ikili bir konuşmada geçen bu sözün çarpıtılma demeye bile dilim varmıyor, YO'nun o muhteşem 'karar' metinlerine bile geçmesi nasıl bir aczi gösteriyor....

Organdaki yoldaşlarımla yaptığımız tek tek görüşmelerde, onların da zaten var olan asıl rahatsızlıklara da tekabül eden bu saçmalığa karşı oldukları ve bir yazı kaleme alma fikri ortaya çıktı. İlki, sırf 'inat' olarak çağrıldığım, FİÖO'da anlamlı şeyler yapmaktansa, YK'da gerekirse bir şey yapmadan oturmaya razı olunduğu bir örgütsel çalışma tarzından daha doğrusu saçmalığından uzak olmak için atandığın görevden istifa ettim.

Ve arkasından yasal bir yayının dağıtım organı ve herkesin fiili dağıtımcısı olduğu bir gidişata karşı, diğer gelişmelerle birlikte derginin faaliyetin temeline konma çabalarına karşı organdan dört kişi bir çağrı kaleme aldık, diğer arkadaş ise içeriğine katılıp, YO'daki hizip 'suçu' işlendiği belirlemesiyle imzadan kaçındı. Bu arkadaş, bu yazının hemen akabinde birkaç gün sonra, bu dört kişiyi YO'nun karar iletmek için toplantıya çağırdığını iletti. Bizde yazılı yapılmasını talep ettik.

Bu toplantıya niye bu dört kişinin çağrıldığı meçhul. Daha sonra hizip lafının yanlış anlamadan kaynaklandığı belirtildi ama, bu toplantıya bu kişilerin bu şekilde çağrılmasının başkaca bir anlamı yoktur. Bu arkadaşlar aynı organda yer alan insanların ortak fikirlerini kaleme almalarını hizip olarak değerlendirme cahilliğine düşmüşler, uyarılarımız karşısında 'yanlış anlaşılmayla' savuşturmaya çalışılmıştır. Tabi ayrıca beni bu organ üyesi görmüyorlarsa niye o yoldaşlarla aynı anda çağırdılar belli değil...

Ve bizim toplantıya gitmeyişimiz YO tarafından yine ayrı bir cahillik, kendi hukuklarını tanımazlıkla karşılanmıştır. Son GT'da kendilerince eklenen tüzüğe ek şöyledir, "*GT kararlarının çiğnenmesi, hukuki yaptırım nedenidir. Bunlar,* ***birincisinde uyarı, ikincisinde kınama****, üçüncüsünde görevden alma biçiminde saptanır*"...

Buna rağmen arkadaşlar, ilk 'suçta', (benim "iki" diyelim) dördümüze de ayrı ayrı üyeliğin askıya alınması kararını uygulamışlardır.

Biri ben iki kişinin karar içeriğine gelirsek, üyelik değil de aday üyelik lafının kullanıldığını gördük. Yani biz bu arkadaşla GT'den beri 'kandırıldığımızı' gördük. Öyle ki bu da yanlış anlaşılmadan kaynaklanmış. Niye böyle olduğuna dair verilen yanıt hiçbir şey anlatmıyor. Yine tüzükte, aday üyelik 3-6 ay sürer diyor, herkes bilir ki bu süre sonunda ya üye olunur ya aday üyelik düşer. Ama bu arkadaşlar bunlardan bi haber.

Çünkü en azını söylersek, son GT öncesi en az altı ay biz ikimiz de aday üyeydik. Son GT sonrası, eğer bu GT başka bir örgütün değilse ya da biz başka bir örgüte aday üyelik yapmamışsak bizim üyeliğimizin tebliği bize tebliğ eden iki YO üyesi arkadaş gibi bizim içinde doğaldı. Ama tam da bugün YO'nun çoğunluğu bunun "yanlış anlama" olduğuna karar vermiş, bize tebliğ edenlerden biri de "ya ben herhalde yanlış anlamışım" diyerek çok üzgün olduğunu ve üzüldüğünü söylemiş.... hay allah...

Yazdığımız yazı iki ay boyunca dağıtılmadı. Sonra güya cevabı yanına iliştirilerek dağıtıldı, cevap bir cümle "haşa dergicilik yapmıyoruz" oldu. Ve hemen bir iki gün sonra, bir bir buçuk gün sonra yapacakları konferansa davet ettiler. Evet bir yangın var da bu yangını çıkaran zaten arkadaşların kendileri, hala ne malı kaçırmaya çalışıyorlar, bu telaş ne.

Burada da iki saçmalık yaptı bu arkadaşlar. İlki, yapılacak bir konferansa insanları bir gün önceden çağırmak. Bu demektir ki

gelin biz söyleyeceklerimizi söyleyelim, siz de dinleyin demektir.

İkincisi ise üyelikleri askıya alınmış kişileri, 'konferansa' çağırmak. Bu arkadaşlar aldıkları askı kararının ne olduğundan habersizler belli ki, hem ilk ceza olarak verdikleri için, hem de bu karara rağmen bu çağrı için. Bu arkadaşları daha komik hale düşürmemek için bu çağrıya icabet etmedim.

Bu arkadaşlar o kadar çok disiplin (bir de durumu ağırlaştırmak için, "ağır" disiplinsizlik diye bir şey icat etmişler) ve hukuk lafı ediyorlar ki, bu konudaki cahilliklerinden ve kuralsızlıklarından şüphe etmekte her adımlarında bir kez daha haklı çıkıyoruz.

Ben komünist örgütsel ilişkilerin, gönüllülük, eleştiri, özeleştiri ve ikna yöntemiyle yürüyeceğini, tüzük ve hukukun ancak bunların üzerinde ve tamamlayıcısı olarak bir işe yarayacağını düşünüyorum. Bunlardan nasibini almamış ve bu özelliklerden yoksunluk ve yeteneksizlik arkadaşları tam bir höt-zötçülüğe sokmuş. Aldıkları her karar attıkları her adım bir öncekinden daha vahim, özürler kabahatlerden büyük oluyor. 'Sirkatlerini söylerken şecaatlerini arz ediyorlar'.

YO'daki arkadaşlar, bir mana aranmayan -aslında saçmalık olmayan- saçma emirlerin, kararların hüküm sürdüğü kışla komutanları havalarından çıkmalıdırlar. Aldıkları kararların yüksek askeri şura kararlarıyla yarışan disiplinsizlikten (bizimkilerin "ağır"ı da var) ihraç kararlarından bir farkı yoktur. O kadar basittir ki, önü, sonu, açıklaması, gerekçesi, hepsi hepsi, "gel dedik gelmedi bizde attık" olmuştur.

Bunca yanlış anlaşılmanın, tabi ki benim (ve diğer arkadaşın) üyeliğimin (ve bunca zamandır kadar herkesin öyle bildiği ne hikmetse tam da atmaya karar verirken farkına vardıkları) bir yanlış anlama sonucu tebliğ edilmesinin arkadaşlarda yarattığı "derin üzüntü" için de özür diliyorum. Arkadaşları haberimiz

olmadan çok üzmüşüz...

Arkadaşlar buna ilişkin verdikleri yanıtta tüzüğün üyelik maddesini de koyup,

"...

"ÜYELİK:

1. Program oluşuncaya kadar, programa temellik edecek yazılı ilkeler ile, yapı ve işleyiş kurallarını kabul eden, üyelik aidatını ödeyen ve organlardan birinde yer alanlar üye olabilir.

2. Üyelik, deneme ve sınama süresini içeren aday üyelik statüsü ile başlar ve bu süre 3 ile 6 ay arasındadır. Aday üyeler, oy hakkı, seçme ve seçilme dışında üyeler ile aynı hak ve görevlere sahiptirler.

3. Dışımızdaki komünist unsurları kazanmak ve istihdam etmek amacıyla doğrudan üyelik sadece genel toplantı tarafından gerçekleştirilir.

4. Bütün üyelerin eşit olduğu yapı içerisinde, tüm üyelerin kararların oluşum sürecine katılma hakları kadar, kararların uygulanmasında da aynı derecede sorumlulukları vardır.

5. Yine bütün üyeler, kendi görüş ve önerilerini ortak belirlenmiş örgütsel işleyiş kuralları içerisinde tartışmaya açma haklarına sahiptirler.

6. Üyelik yönetici komite tarafından askıya alınabilir. Üyelikten çıkarılma genel toplantı tarafından gerçekleştirilir."

Buradan da açıkça görülebileceği gibi, YO'ın önce doğrudan üyelik verip sonradan bunu adaylığa çevirmesi türünden bir iddia kesinlikle yersiz ve temelsiz olacaktır. Tüzükte ifade edildiği gibi, "üyelik, deneme ve sınama süresini içeren aday üyelik statüsü ile başlar", YO'nın kararı da aynen bu biçimdedir ve YO'ın bunun tersine

doğrudan üyelik kararı alması da mümkün değildir. Çünkü tüzükteki aday üyelikten geçmeden doğrudan üyeliğin verilmesi doğrultusundaki tek istisna, örgütsel çalışmanın dışında komünistlerle birlik amaçlıdır ve bunun için yetki de YO'a değil GT'ya verilmiştir: "doğrudan üyelik sadece genel toplantı tarafından gerçekleştirilir"."

Yanıtını vermişler.... artık bazı şeyleri söylemek gerçekten zul oluyor...

Arkadaşlar biz, son GT'dan önce en az (çok daha fazla da) altı ay aday üyelik yaptık. Son GT öncesi yapılan üyelikler geçerli oluyor da aday üyelikler kayıp mı oluyor... Bu da yanlış anlamaysa artık söyleyecek bir şey zaten kalmıyor da... yanlış anladığını söyleyip ortaya yem atılan arkadaş buna da bir yanıt verir artık...

Eğer bu aday üyeliğimiz zatıalilerince 'beğenilmemişse' aday üyeliğimiz sona erdirilirdi, yoksa süre fazlasıyla oluştuğundan bize üyelik tebliğ edilmenin neresi yanlıştır.. aslında yanlış anlayan da yoktur, sadece tebliğci bir arkadaş herhalde "koskoca YO'dır ayıp olmasın" diye kendini feda etmiştir... verdikleri bu yanıt da zaten bizi doğrulamaktadır. Tersini anlayanın aklından mı şüphe edelim... biz doğrudan mı üye olalım demişiz, ne demişiz, verilen yanıttan anlayan var mı...

Açık tabi, eğer bir GT olursa işlerine geldiği zaman doğruyu gördükleri için tüzüğün "*Aday üyeler(i), oy hakkı, seçme ve seçilme*"den mahrum bırakan maddesini işletmek için... yani parmak hesabı...

Olayları kişiselleştirerek, dedikodu ağı yaratarak, kuralsız cezai yaptırımlarla çözmek ne zaman mümkün olmuş. Aynı organ üyelerini birbirleriyle örgütsel sorunları konuştuğu için eleştirme komikliği yapan YO üyesinin, çevremizdeki insanlara üyelerimizi (ne olduğunu bilmediği de anlaşılan) "urviyerist" yakıştırmalarıyla karalamaya çalışmaları da düşündürücüdür herhalde..

Bu konuda sonuç olarak bu arkadaşlar, biraz dürüst davranıp sağa sola disiplin, hukuk emirleri yağdıracaklarına hadlerini bilmeliler. Öncelikle örgütsel faaliyeti sürdürebilmek için sahici bir üye eşitliği sağlanmalıdır... bazılarının daha eşit olduğu ve istedikleri yapmaya çabaladıkları bir örgütsel yapı bizden ırak olmalıdır. Onun için de YO hemen istifa etmeli ve kendi yazmış olduğumuz ilkelere ve hukuka uygun yoldaşlık ilişkilerine sahip eleştiri özeleştiri ve ikna ya dayalı bir örgütsel yapıya sahip olalım.

Yoldaşlar,

Her yoldaş kırk küsür örgüt, çevre vb.den, programatik, ideolojik, teorik, örgütsel ve çalışma tarzı ve ilkeleri açısından bir bütün olarak ne farkımız olduğunu veya olması gerektiğini açık yüreklilikle, cesurca ve bilinçli bir değerlendirmeyle ortaya koymalıdır.

Biz mekanik bir aletin robotsal parçaları değiliz...Yaptığımız her şey marksist-leninist bir perspektifle donanmış işçi sınıfının komünist bir yapısını bugünden oluşturmak içindir, komünist ve yoldaşça ilişkilerin hükmü de bunun en önemli parçasıdır.

Yayın ve dergi de bu çerçevede ele alınmalıdır. Derginin 5 seneye yaklaşan sürecinin sonuçları tüm yönleriyle ele alınmalı, değerlendirilmelidir... hangi teorik çalışma yapılmıştır, programın hangi bölümleri yazılmıştır, hangi komünistlere ulaşıp kimleri örgütlemiştir... terazinin kefesi hangi tarafa ağır basmaktadır...

Niyet ne idi akıbet ne oldu...

Dergi ağırlıklı olarak bizi tarif edip etmediği tartışmalı kişisel yazı yazma heves ve merakların aracı olmaktan çıkmalı, yaptığımız işe uygun sahicilikte bir araç olarak yeniden gözden geçirilmelidir. İçeriğinin ve örgütlenmesinin biçimi, yapmaya çalıştığız işe ve durumumuza uygun olarak yeniden tarif edilmelidir.

Kötü bir özelliğimiz olan 'söylenmekten vazgeçip söylemeye

başlamalıyız'... YO'nın gazabını çekmek pahasına... onlar da cürümleri kadar yer yakarlar...

Yoldaşça selamlar

S. Bağcı

52.

Arkadaşlar,

Hepinizin bildiği gibi YO, örgütsel sürecimizi dağıtan, parçalayan bir yola girerek aslında tasfiyeci bir çizgi izlemiştir.

Bu çizgi aynı zamanda ve esas olarak da ideolojik bir tasfiyeciliği de beraberinde üretmektedir.

Bu süreci sürdürmeyi, kişiselleştirme, karalama ve birbirine düşürüp düşman etme temelli bir ilkellikle yapmaktadır.

Yaşadığımız sürece itirazımızı, temel ilkelerimize göre toplu değerlendirme yapma talebimizi, tam bir bürokratik ve militarist bir yaklaşımla karşılamışlar ve buna uygun davranmışlardır.

Atıkları adımlar ve aldıkları kararlar anlayışımız, ilkelerimiz ve tüzüğümüzle bağdaşmaz niteliktedir.

Tüm yoldaşlardan talebimizdir,

Eğer ilk baştan ortaya koyduğumuz hedeflere ve temel ilkelerimize inanıyorsak,

Tüm diğer çevre ve örgütlerden hem ideolojik hem örgütsel farklılığımızı ortaya koymak istiyorsak,

İşçi sınıfını tarihin öznesi yapacak işçi sınıfının komünist partisinin yaratılmasını kuvveden fiile dökebilmek için,

YO, aldığı kararların özeleştirisini yapmalı ve geri almalı, acilen ve bir ay gibi kısa bir sürede GT kararı almalı ve sağlıklı bir GT için istifa etmelidir.

Tüm yoldaşlarımız bu talebe sahip çıkmalıdır.

Yoksa varoluş gerekçelerimizi kendi ellerimizle ortadan kaldırmış olacağız. Yaptığımız onca olumlu çabayı sıfırlamamak hatta geriye çevirmemek gerekmektedir. Hiçbir yoldaşımız YO'nun bu fiillerine ortak olmamalıdır.

FY, TZ, HS, SB

53.

KOLEKTİF AKIL ve ÖRGÜTSEL 'OPTİK' KAYMA!

Kendi sorunlarımızla ilgilenirken, kendi sınırlarımızın içerisinde sorunlarımızla boğuşurken, hedef bütünlüğümüzü kaybedip genel tabloyu görememe gibi bir körelmeye uğrarız. Bu körelmenin getirisiyle bütünlüklü bakış açımızı kaybederiz ve her şeye durduğumuz noktadan zayıf bir şekilde ve sınırlı bakarız. Bugün bu noktadayız diyebilirim.

Bir yoldaşımızın zaman zaman tekrarladığı 'akıl' kelimesi takılıyor zihnime. Elbette yoldaşımız da, tek tek bireylerin akıllı olmasından değil ortak akıldan bahsediyor(dur). Peki nedir ortak akıl yada kitabi sorarsak kolektif akıl?

Yine yanlış yerlerden besleniyorsun eleştirisini de göze alarak kendimi tutamayıp fikirlerimi aktarmaya çalışacağım.

En genel ifadeyle *örgüt*tür (parti) kolektif akıl. Örgüt kolektif aklımızın ta kendisidir. Ama hemen şunun da altını çizmek gerekir. 'Hadi bir araya gelelim yarım yamalaklar da dahil akıllarımızı birleştirelim *akıllı* olalım ya da yeni bir akıl yaratalım' demek değildir kolektif akıl. Merkezsiz, odaksız, eksensiz bir düşünceler yığını da değildir kolektif akıl. Parçaların ucuca eklendiği bir toplam da değildir kolektif akıl. Hedefsizlikten, görevsizlikten, işsizlikten doğan parlak fikirlerin ortalıkta dolaşması da değildir kolektif akıl.

Şudur kolektif akıl: Geleceği düşünme ile bugünün görevlerini yerine getirmenin birbirini tamamladığı, teorik, pratik yani politik çalışmanın yürüdüğü ve bu doğrultuda kararların, uygulamaların birbirini izlediği, hayattan kopmayan, bu yönüyle de canlı hayatın bir parçası olandır kolektif akıl. Bütün görüş ve düşüncelerin toparlanıp merkezi yönelimlere dönüştürüldüğü, yöntemli bir merkezi faaliyettir kolektif akıl.

En genel teorik, politik yorumlardan en pratik çözümlemelere, eylemlere kadar bilgi ve düşünce parçaları bir araya gelerek oluşturulandır kolektif akıl.

Şimdi ben bu tarifimin ve üstteki söylediklerimin de doğru olduğunu düşünerek bunlar üzerinden bugünümüze, yarınımıza, kendimize dair bir şeyler söylemek isterim.

Eğer bugün örgütsel bir körelmeden bahsediyorsam bunun kolektif akılla ilişkisini de ortaya koymam gerekiyor.

Hedef bütünlüğümüzü kaybetmişsek, genel tabloyu göremiyorsak ve buna ilişkin bir şeyler yapamıyorsak hem kolektifliğimize hem de kolektif aklımıza bir kez daha bakmamız gerekir.

Kolektif akıl Marksist-Leninist devrimci bir örgütün en temel özelliklerinin toplamının bir sonucu olarak (belki de doğal olarak demek gerekir) ortaya çıkar, çıkmalıdır. Aksi takdirde o örgütün sahip olması gereken nitelikler tartışılır, tartışılmalıdır. Örgütün niteliği de kadroların niteliğinden bağımsız değildir. Yalnızca burnunun ucunu görebilen, yalnızca kendi çalışma alanının sorunlarını görüp geriye kalanları başkalarına havale eden, genel gidişat üzerine düşünce belirtmeyen, üretmeyen vb. kadrolardan oluşan bir örgütün niteliği de tartışılır. Bu türden kadroların bir süre sonra kendi yaptığı işte de zorlanmaya, aksamaya başladığını görürüz. Çünkü o türden bir kadro bugün yapmakta olduğu işin genel toplam içerisinde neye, nereye denk düştüğünü kavramaktan uzaklaşmaya başlayacaktır. Uzaklaştıkça da kolektif aklın bir parçası olmaktan uzaklaşacaktır. Doğal olarak kolektif akıl zayıflayacak bir süre sonra dumura uğrayacaktır. Yine bir çok soruna olduğu gibi bu soruna da kolektif çözüm bulmak ve kolektif uygulamak zorundayız. Yani bol bol Dimitrov'dan alıntılar yaparak kadronun örgütü (partiyi) sahiplenmesinden, kadronun inisiyatif kullanmasından bahsedebiliriz. Ama kadroları bu doğrultuda eğitmiyorsak, (ortak düşünce, ortak

kavrayış, ortak davranış) bunu yapabilmeleri için kanallar açamıyorsak, somut örneklerle bunun yollarını göstermiyorsak öyle bir kadro tipine de ulaşamayız. (Burada örgüt içi eğitim yine gündeme geliyor. Ben daha önce de dilimin döndüğünce bu sorun üzerine hem yazdım hem tartıştım. Benim açımdan sorun ilk günkü gibi olduğu yerde duruyor.)

[Bak: Önümüzdeki hedefler]

Bugün yaşadığımız onca süreçten ve deneyden tecrübeden sonra şunları söyleyebilirim. Biz çok ciddi bir işe başlamış bulunmaktayız. Koskoca tarihe sahip bir geleneği sahiplenerek onu da aşan bir örgütlenme yaratacağımızı iddia ediyoruz. (En azından başlarken böyle idi.) Bu iddiayı ise bir araya gelinip bir iş bölümü ile kotarılacak kadar da basit görmüyoruz. Görmememiz gerekir. Yaptığımız iş komplike ve karışık bir iştir. Karışıklığı da alanları, kurumları bunların uyumları, temposudur. Ayrıca altından kalkmamız gereken teorik çalışma halen omuzlarımızda ağır bir yüktür. Teori üzerine, program üzerine konuşuyor, tartışıyoruz. Sorular sorup yanıtlar arıyoruz. Bu anlamıyla aklımızı topluyor, bütünlüyoruz. Bütün bunları ileriye doğru hamle yapabilmek için yapıyoruz. Bu sırada da iç tartışmalarımıza, sorunlarımıza çözümler, öneriler getirerek katkı sunmak, genel sorunlarımızla ilgilenmek, çözümler getirmek, ileriye hamle yapmamızı kolaylaştıracaktır. Politika üretmek, üretileni sahiplenme, örgütün sahibi olma halidir. Sürecin her aşamasında bu anlayışla davranmalıyız. Geleceğimizin sağlamlığı, bugün atacağımız adımların sağlamlığına bağlı diyen yoldaşa sonuna kadar katılıyorum. Tabii ki mekanikliğe düşmeden, öznelciliğe düşmeden kolektif aklımızla.....

Çok uzun süre dar, kapalı mekanlarda kalanların gözündeki optik mekanizma bir süre sonra kendisini bu kısa mesafeye göre ayarlamaya başlar. Ve sakatlanmış olur. Tekrar geniş ufuklara bakıldığında optik mekanizma kendi ayarlarını

yeniden yapmaya başlar. (Cezaevi, hücre deneyleri olanlar bilirler bu sıkıntıyı.) Örgütsel alanda da, politik çalışmada da durum bazen böyle olabilmektedir. Kendi pratiğimizde, dar çalışma alanımızda, bölgemizde, kendi sorunlarımızla boğuşurken ne sebeple olursa olsun genel tabloya bakmıyorsak, hedeflerimize bütünlüklü bakmıyorsak, bir körelme gerçekleşmiş veya kaçınılmaz demektir. O saatten sonra da bütünlüklü bakış açımızı kaybetmiş olarak her şeye daha zayıf ve sınırlı bir noktadan bakmaya başlarız.

Bu kadar sözden sonra somut olarak şunu söyleyebilirim. Teşhisim 'örgütsel optik kayma'dır. İlk yapmamız gereken gözlerimizi **mümkün olan en geniş ufka** dikerek

kolektif aklımızla ilerlemektir.

gözlerimiz ufka..... adımlarımız ileriye ...

NOT: 'mümkün olan en geniş ufuk' sözünün tartışma konusu olacağını bilerek kullandım. Zaten tartıştığımız bu değil mi de denebilir. Doğrudur ama belki yeni bir bakış açısıyla tartışıldığında bizim için daha hayırlı olabilir diye umut ediyorum. Umut fakirin ekmeğidir demişler ne diyeyim daha...

A. EKİM

54.

Anarşistler dahil, her renkten sosyalistin ulaşmak istediği amaç aşağı yukarı aynıdır. Fark ise, kullanılan yöntemlerin amaca uygun olup olmamasındadır. Amaç, ne devrim yapabilecek güçlü bir örgüt kurmak, ne devrim yapmak, ne de üretim araçlarına el koymakla sınırlıdır. Bunların hepsi, amaca ulaşmak için kullanılacak araçlardır. Her bilimsel olayda olduğu gibi, marksizmde de bu araçların amaca uygun oluşturulup kullanılması zorunludur. Bundan dolayıdır ki, marksizm pragmatizmi ve reel politiği reddetmiştir. Burada dikkat edilmesi gereken en elementer öğelerden biri, atılacak her adımın, amacı sislendirmemesi ve ikincisi, amaca ulaştırıcı, veya yakınlaştırıcı olmasıdır.

Marksistler attıkları her adımın sonucunu değerlendirir, olumlu olumsuz yanlarına bakar ve nedenlerini açığa çıkarırlar. Böylece olumlu yanlarını değerlendirir, olumsuz yanlarını aşmaya çalışırlar. Ne var ki, burada da karşımıza çok önemli bir sorun çıkmaktadır. Sorun, olayı değerlendirip değerlendirmemekte değil, değerlendirmenin iki biçiminde yatmaktadır.

Birincisi, Marx'ın uzun uzun küçük-burjuva hakkında anlattığı olumsuzluğu sürekli kendi dışında arama, olumsuzluğun nedenini ya bazı muzuratlara, veya rastlantısal bazı talihsizliğe bağlamaktır. Bu mantalite ya topu sürekli taca atar, veya Nasrettin Hoca gibi karanlıkta kaybettiği yüzüğü orada arama zahmetinden ürkerek, aydınlığa çıkıp orada aramaya başlar. Bir türlü yüzüğün kaybedildiği yerden başka yerde bulunamayacağını aklına getiremez.

İkincisi ise, sosyalist proletaryanın değerlendirmesidir. Bunlar, önyargıdan, fikri sabitten uzak, her türlü zorluğu, zahmeti ve yanılgılarının rizikosunu göze almaktan tereddüt

etmeden olaya makro düzeyde bakar, gerçek nedeni ortaya çıkarır ve onu aşmanın yollarını arar. Yani, yüzüğü kaybettiği yerden başka yerde bulamayacağını bilir.

Bunlar olabildiği kadar fikri sabitten uzak oldukları için, en azından, eğer varsa, muzuratların muzurluklarını ve talihsiz rastlantıları önleyememenin sorumluluğunu üstlenerek, bunun gerçek nedenini ortaya çıkarıp, bunları aşmaya çalışır. Suçu topu taca atıp, kendi dışında aramaz. Çözümü sürekli muzurat gördüklerinden kurtulma kolaycılığında aramaz. Bunun yaraya zerre kadar melhem olmadığını ve bundan sonra da asla olmayacağını görmemekte hala ısrar neden?

Lütfen herkes fikri sabitinden biraz uzaklaşıp, kafasını ellerinin arasına alıp biraz düşünsün. Ortalama 30 civarında arkadaşla 4-5 yıl tartıştık. Tartışma sonucu belli misyonlar yüklenecek bir oluşum kuruldu. Katılımcıların yarısından fazlası elenerek kurulan oluşum, kısa bir süre sonra yürüyemez duruma düştü ve neden, bazı "muzuratlara" bağlandı. Mantığın doğal sonucu, onlardan da kurtulunarak yeni bir yapılanmaya gidildi. Kısa bir süre sonra tantanalar koptu ve yeni "muzuratlar" uçtu ama değişen pek bir şey olmadı. Gene bu mantığın sonucu yeni "muzurat" gerekiyordu ve şimdilik ben bulundum. HAYIRLI OLSUN!

Oluşuma katılanların hemen hemen hepsine yakını çeyrek y.y.lık devrimcilerdi. Bunlardan bir kısmını hepimiz eskiden beri tanıyorduk; diğer bir kısmı ile 5 yıl tartışmıştık. Bu zaman zarfında bunların "işe yaramaz muzuratlar" olduğunu nasıl anlamadık? Veya anlayıp yeterince tanımadan bunlarla neden böyle bir oluşum kurduk? Sakın kimse: "pratik içinde tanıyacaktık ve tanıdık" demagojisine kaçmasın. Zira çürük addedilenler çuvalın içinde bir kaç tane elma değil, çuvalın beşte üçüdür. Böylesine vahim bir olayı göremeyenler, acaba başka neleri göremiyoruz diye hiç düşünüyorlar mı? Ve bunu görememenin sorumluluğunu acaba kime yüklemeyi

düşünüyorlar?

Ben, bazı arkadaşların doğru olarak keşfettiği gibi, oluşumun ilerlemesini, iş yapmasını değil ama, aşağıda başlıklar halinde belirteceğim nedenlerden dolayı, çözüm yanılsaması yaratarak ve olmazlarla uğraşarak rahatlamasının önüne engel oluyorum. Bu doğrudur ve buna kesintisiz devam edeceğim. Arkadaşların hakkımda oluşturacakları kararı bunu bilerek oluşturmalarında yarar var. Zira bu tavrımı hiçbir karar değiştiremez; çünkü bunu önleyici karar anti-marksisttir ve herkes gibi ben de anti-marksist kararı tanımam. Bunu da herkesin bilmesinde yarar var.

Önce benim ilerlemeyi engellediğim iddiasının deliline bakalım: "Sen, gündemdeki maddeyi başka tarafa çekerek, tartışmanın ilerlemesini ve sonuçlanmasını engelliyorsun." Bu iddia düz mantık ve konformist bir gözle bakıldığında doğrudur. Ama marksist bir gözle bakıldığında iler tutar tarafı yoktur. Örneğin, disiplinsizlikler, işleyiş bozukluklarının nedenleri aranırken, birisi veya bir kaçı kalkıp, bunu rapor alışverişinin olmamasına, iletişim yetersizliğine bağlamaya kalkarsa, elbette ki ben bu iddianın çözüm yanılsaması yaratmak olduğunu, bunun bir işe yaramayacağı gibi, zararı bile olabileceğini anlatarak bu iddiayı çürütmeye çalışacağım. İki elin bile değil, bir elin parmakları kadar insan kimden ne için rapor alacak veya verecek, bu, ne işe yarayacak? Neyi bilmiyorsun veya öğrenemiyorsun da, bu boşluğu raporlarla dolduracaksın? Bu, kendini kandırmaktan öte, devam eden karambol içinde, olmayan bir örgütü, istemediğin yerlerde örgüt olmaya bile neden olabilir. Bu konularda söylenecek çok şeyler var ama, totoloji yapmaya gerek yok.

Benim üstüne titrediğim en önemli birinci konu, marksizmin olabildiğince deforme edilmeye çalışıldığı, prestijinin adeta dibe vurduğu günümüzde, onu sislendirecek en küçük bir davranışa düşmemek için, elden gelen her şeyin

yapılmasıdır. Bu konuda ihtimallerle, olabilirlerle asla hareket edilmemelidir. Ben Marx'ın ve devamcılarının söylediklerini dokunulmaz dogma olarak görenlerden değilim; onlar tartışılabilinir, eklemeler, çıkarmalar yapılabilir. Ama bu, hem adımızı bildiğimize emin olduğumuz kadar emin olmadan yapılmamalı, hem de, bunları marksizmin içinde varmış gibi göstermenin adeta bir katliam olduğu bilincinde olmalıyız. İşte ben bu sınırlara dokunacak adım gördüğümde, bundan başka her şey buharlaşıp uçar. Tabii ki bunun bana özgü olduğunu değil, bütün marksistlerin yaptığı ve yapması gereken bir şey olduğunu söylemeye bile gerek yoktur.

Marksizmin bir bileşeni olan ikinci olay, gizli açık leninist örgüt ve parti anlayışının sislendirilmesine karşı vereceğim tepkidir.

Üçüncü olay, dertlerin varlığında anlaşılsa da, nedenini ya pas geçmek, veya fikri sabitimize dokunmayacak dışsal, tali konulara bağlamak.

Buna doğrudan bağlı dördüncü olay ise, çözümü verili koşullarda bir işe yaramayacak yerlerde arayıp, çözüm yanılsaması yaratarak rahatlamaya çalışmaya karşı verdiğim tepkilerdir.

Ben burada herkesin bildiği, defalarca tartışılan konulara pek girmeden, gözden kaçan veya üstünde yeterince durulmayan bir kaç örnekle yetineceğim.

Birincisi, teşkilatın mali politikası yoktur. Mali politikası olmayan bir teşkilattan bizim yüklediğimiz görevleri yerine getirmesini beklemek, hayalden de öte cehalettir. Mali politika aidat toplamak, para kazanmak, dergi satmak, kira ödemek vs. vs.den ibaret değildir. Hele hele birilerine yardımda bulunmak, hiç ama hiç değildir. Mali politika, esas olarak teşkilatın bir bütün olarak yaşamını düzenlemektir. Biraz abartarak söylersem, hiçkimsenin hiçbir şeyi yoktur, herşey teşkilatındır ve teşkilat herkesindir. Ancak böylelikle teşkilat durumuna

göre hem herkesin yaşamını düzenler, hem de atacağı adımların kararını buna göre verir.

Bu konuda birkaç örnek vermek istiyorum. Teşkilatın ilk toplantısında olmayacağını bile bile ben bunu gündeme getirdim. İki arkadaştan memnuniyetsizlik belirtisi veren tepki geldi; diğer arkadaşlardansa olumlu olumsuz hiç tepki gelmedi. Sonucun ne olacağını bildiğimden, hiç ısrar etmeden sustum ve konu kapandı.

Daha sonraki toplantılarda konu gündeme gelip ben bunları anlattığımda, ... arkadaş: "Ben konuyu hiç hatırlamıyorum" dedi. Söylediğinin doğruluğundan hiç şüphem yok. Ama özrü kabahatinden büyüktü. Aynı arkadaş daha sonra: "sponsor gibi görünmekten rahatsızım" diyor. Ama sen rahatsızlık belirtecek değil, çözüm üretecek mevkidesin. Getir gündeme, tartışılıp bağlansın. Aidat toplamak, bağış yapmakla sınırlı öneriler çözüm yanılsamasından başka bir işe yaramaz.

Ayrılmadan önce bir toplantıda ... arkadaş: "çocuğunuzu doktora götürmeye, sigara içmeye bulduğunuz parayı buraya verin" "çözümü" buldu. Tabii ki ben bu saçmalığa feveran ederek, "mükemmel bir çözüm yolunu" tıkamış oldum.

Son ayrılan arkadaşlardan biri bana ayak üstü sohbette: "Ben günlerce aç kaldım, dolmuş param olmadığından kilometrelerce yolu yaya yürüyerek iş aradım, nihayet bir iş buldum ve şimdi teşkilat bana bırak dese, asla bırakmam" dedi. O arkadaşın da bulunduğu bir toplantıda isim vermeden ben bu konuyu anlattım. Arkadaş hemen "o benim" diye atıldı ve bana anlattığının çok daha fazlasını orada tekrarladı. Kimsede çıt yok.

Arkadaşlar, bu vahim bir olay. Bir üye yaşadıklarını anlatıyor ve bundan dolayı güvensizlik belirterek, beğenmediği kararlara uymayacağını söylüyor. Bu durumda hemen, o anda yapılması gereken tek bir davranış tarzı vardır. Eğer bu herkesin yaşadığı zorunluluğun gereği bir olaysa, detayı

sonraya bırakarak, bir cümle ile o anda açıklanır ve detayı daha sonra arkadaşa izah edilir. Eğer iletişimsizlikten kaynaklanıyorsa, o belirtilir. Değilse, özeleştiri yapılır ve tekrarlanmaması için önlem alınır. Ama asla susarak görmemezlikten gelinemez. Bu vehamettir.

Bu durumdaki insandan nasıl düzenli aidat vermesini ve disiplinli davranmasını beklersin? Daha da vahimi, bu durumdaki bir insanın örgüte bağlılığı, sana güveni ve senin ona güveninin durumu ne olur?

Ciddi bir oluşumda, içindekilerin eşitliği savunulur. Eşitlik sadece işlere koşturma, parmak kaldırmakla sınırlı değildir. Oluşumun yaşam eşitliğini sağlama zorunluluğu da vardır. Eğer bunun şartları oluşmamışsa, oluşturulacak oluşum, bizim yüklemeye çalıştığımız yükleri taşıyamaz.

Totoloji mahiyetinde de olsa, gizli örgüt konusunda birkaç söz söylemek istiyorum. Toplantılara yarım saat, bir saat geç gelmek adeta kanıksanmış durumda. Yaşantımız ise ha keza. ÖDP'liler gibi yaşayıp, Narodnikler gibi gizlilik kurallarına uyan, disiplinli örgüt kurulamaz. Ya göründüğün gibi ol, ya da olduğun gibi görün. Beni en çok rahatsız eden durum, gidişin bir yanılsama yaratması ve gerçeği görüp, kurallara uygun davranışa ulaşmayı önlemesidir.

Mali politika konusunda belki olması gerekenden de fazla söz etmem, akla şöyle bir soru getirebilir: "Biz elimizden gelen fedakarlığı ve dayanışmayı yapmıyor muyuz?" Bunda zerre kadar şüphem yoktur. Bu, insanlık tarihiyle yaşıt, bütün dinlerde, aşiretlerde, parti ve devletlerde varolan, hümanizmaya ait bir olaydır. Bu, kötü bir şey de değildir. Ama bu, komünist örgütlenmenin iç işleyişine taşınırsa, o anda kötü bir şeye dönüşür. Zira orada ilke dayanışma, yardımlaşma değil, komünalitedir. Dayanışma bunun dışında yapılır.

Mali konularda sürekli çırpınan bir yoldaşımız, getirdiği bir önerinin maliyetini sorduğumda "500 milyar civarında"

dedi. Verili durumda bu bir öneri değil, olmazlarla uğraşmaktır.

Kısa bir süre önce bir yoldaşımız, gündemle alakası olup olmadığını bilmediğim ama, örgüt anlayışı ve olmazlarla uğraşmanın tipik örneği olabilecek şu eleştiriyi yöneltti bir yoldaşımıza: "sana kalsa, şu iki yoldaşımıza işi bıraktırmalıyız" dedi. Buna cevaben yoldaş: "çözümlerden biri budur demek istiyorum" diyerek savunmaya geçti. Ben hemen devreye girip "bu çözümlerden biri değil, tek çözümdür, imkanımız olsa, hemen hayata geçirmeliyiz" dedim. Buna cevaben yoldaş: "siz işsizler örgütü savunuyorsunuz, asla buna başvurmadan, başka yolunu bulmalıyız" diyerek ısrarını sürdürdü. "Başka yolu yoktur, varsa göster" sözlerimize "bulmalıyız"dan başka cevap vermeden ısrarını sürdürdü. Halbuki tanrı, olmayan şeyi bulacak bir yaratık henüz göndermemiştir gezegenimize.

Adı geçen yoldaşların çalıştıkları yerlerde dişe dokunur örgütsel faaliyet sürdürecekleri olanakları yoktur. Çalışmalarının esas nedeni paradır. Eğer çalıştıkları yerlerde önemlice örgütsel faaliyet sürdürecek potansiyel olsa veya öyle yerlere transfer edilmelerini düşünelim dense, tartışmanın ciddiyeti kabul edilir olur. Ama YO'ın iki elemanının çalışıyor olmak için çalışması, anlaşılır gibi değildir.

Herkesin bildiği verili durumumuza bir göz atalım. Dergi, broşür çıkarma ve program hazırlama görevleri iki arkadaşımızın omuzlarına binmiştir. İnsanüstü enerji ve çaba gerektiren bu görevlerin yüklendiği arkadaşlar, bunlardan daha çok başka işlere koşturmak zorunda kalmaktadırlar. Durum bu iken, YO'dan iki yoldaşımız, doğal olarak işten artan zamanlarında koşturmakla yetinmek zorunda kalıyorlar. Buna ilave olarak, bir yandan iletişimsizlikten ve planlı programlı toplantılar yapılamamaktan yakınılmakta, diğer yandan, iletişim ve toplantıları bu arkadaşların iş saatlerinin engellediği pas geçilerek, bundan kurtulmanın yolu, olmazlarla tıkanmaktadır. Bu durum imkansızlıktan dolayı, imkan

bulunulduğu ilk anda değiştirilmek koşuluyla, geçici bir süre için kabul edilebilir. Aksi halde, hem leninist örgüt anlayışı deforme edilir, hem de faaliyetin rasyonalitesi felç olur.

Leninist örgüt anlayışında merkezi yöneticiler çalışacak diye bir kural olmadığı gibi, istisnalar ve çok özel durumlar dışında, böyle şeyler olmamıştır. Bunlar şartlara ve ihtiyaçlara göre belirlenir. Böyle bir şeyi ilke düzeyine yükseltmek, marksizmde bir değişiklik anlamına gelir ki, üstünde çok düşünülmesi gerekir.

Yazdıklarımın içinde eylemde birliği bozan bir cümle olduğunu biliyorum: "Böyle bir karar anti-marksist olur ve herkes gibi ben de anti-marksist karara uymam". Evet, düzeltme, değiştirme yollarını kapatan karar anti-marksisttir ve bu karara uyulmaz. Karar, buna göre verilmeli.

Marksist örgütler için eylemde birlik, olmazsa olmaz ilkedir. Ama fikirlerin yasaklanmasını içeren bir kararın alınamayacağı da, en az onun kadar, olmazsa olmaz ilkedir. Kural, fikirlerin çarpışması sonucu, marksist çerçeveye uygun alınan kararlara uymanın zorunluluğudur. Elbette böylesi kararlar da "marksist çerçeveye uygundur" demek mümkün. Bu durumda yapılacak tek şey, kararları savunanlarla karşı çıkanların kendi yollarına devam etmesidir.

Bana göre sorunlarımızın en önemli nedeni, benim marksizmi gölgeleyici davranışlardan, çözüm yanılsaması yaratmaktan ve olmazlarla uğraşmaktan korktuğum gibi, sütten ağzı yanıp, yoğurdu üfleyerek yiyen bazı arkadaşların, küçük-burjuva sosyalizmine düşeriz korkusuyla, örgütlenmekten kaçınır duruma düşmesidir. Bunların aşılıp aşılamayacağını veya nasıl aşılacağını söylemek beni aşıyor. Ama söyleyebileceğim kesin söz, bunlar aşılmadan, bırakalım ileri gitmeyi, olduğumuz yerde bile duramayacağımızdır.

Şöyle bir düşünelim, seçerek yarattığımız oluşumun beşte üçü yok oldu. Acaba bütün suç, yılların devrimcisi bu

insanların kişisel zaaflarında mı idi, yoksa yukarıda söylediğim ve daha çok söylenecek, bizim eksikliklerimizden dolayı, olduğumuz yerde patinaj yapmanın buna katkıları oldu mu?

Ben, ıslık çalınca toplanabilecek bir elin parmakları kadar insanın rapor alışverişine de, yazılı tartışmasına da karşıyım. Bir belge ve bilgi olması için 40-50 sayfalık bir yazı düşünüyordum. Beynimde tamamının kayıtlı olmasına rağmen, sağlık belasının zorbalığı, bu kısa özetle yetinmek zorunda bıraktı.

Çok zorunlu olmadıkça, bundan sonra da yazılı tartışmayı düşünmüyorum. İstendiği zaman, herşeyi konuşup tartışmaya hazırım.

S. E.

55.

KARAMSARLIK

İyimserlik ve karamsarlık bilince ve düşünceye sahip bir varlık olan insanın ruh dünyasında oluşan bir yansımadır. Bunlar birbirinin zıttı iki yansımadır. Her şey karşıtıyla özdeştir ve savaşım halindedir dediğimizde bu iki nesnel olgununda bir savaşım içerisinde olduğunu kabul etmemiz gerekir. İyimserliği daha sonra incelemek üzere bir kaç kelime söyleyip şimdilik bir kenara koyarsak sorunumuz olan karamsarlığa daha fazla eğilebiliriz. Biz ancak gerçekliğimizi bir bütün olarak görebildiğimizde yani iyi yanlarımızı, kötü yanlarımızı birlikte değerlendirebildiğimizde ve bu duruma vakıf olduğumuzda iyimser olabiliriz. Bunun dışındaki iyimserlik polyanacılıktır ki en az karamsarlık kadar tehlikelidir.

Karamsarlık belli dönemlerde kadroların bir bölümünde, bazen hepsinde, hatta ilişkilerde bile kara bir bulut gibi üzerimize çöker. Hatta bir bütün olarak dışımızdaki devrimci-demokrat akımları da etkileyip, sardığı dönemler olabilir. Bugün en azından kendi içimizde bu durumda olduğumuzu söylemek mümkün. Bu kabul görmezse ben bu durumdayız diye ısrar edeceğim.

Eğer aramızda güvensizlik varsa, üretimsizlik varsa, politik sığlık varsa ve bunlardan dolayı ilerleyemiyorsak karamsarlık da var demektir. İtiraz edenlere, hayır yok böyle bir şey diyenlere söyleyebileceğim şudur; ben anlatayım, istersen sende anlat.

Şuradan başlayabiliriz. Niçin karamsarlık olur?

Egemenler gericiliği, eskiyi ve yıkılmak zorunda olanı temsil ederler. Ve bu anlamıyla aslında gelecekleri yoktur. Bunu bilirler ve hep bu korku ile yaşarlar ve bütün şaşalarına rağmen karamsardırlar. İşçi sınıfı ise ilericidir ve yeniyi temsil eder. Gelecek onundur.(yaygın bir kanı olarak gelecek

gençliğin derler ama esas olarak sınıfındır.) Bu yüzdende iyimserdir.

Egemenler her türlü gerici düşüncesini ideolojisini yaydığı gibi 'karamsarlığı' da yaymaktadır. Çünkü egemenler işçi sınıfının geleceklerini kendi ellerine almalarından çok korkmaktadır. Bu yüzden egemenliğini korumak amacı ile faşizan uygulamalarda dâhil türlü tedbirler alırlar. Ellerindeki bütün araçlarla (askeri, ideolojik, politik, ekonomik) saldırırlar. Bu saldırılara karşı en çok direnen komünistler olmuştur. Doğal olarak bu saldırılara en çok maruz kalan da komünistler olmuştur. İşte bu saldırıların özü kavranmadığında saflarda, kişilerde karamsarlık eski toplumun bir alışkanlığı olarak kendini göstermeye başlar.

O andan itibaren de karamsarlığın bütün göstergeleri pratiğe yansımaya başlar.

Nedir bunlar. Şunlardır;

Karamsarlığın özü sübjektivizmdir. Yani öznelciliktir. Öznelci ruh halinde olanlar bilimsel olanı, diyalektik düşünceyi pratikte sergileyemezler. Bu yöntemi kullanamazlar. Politik perspektifleri her geçen gün daralır, zayıflar, geriler. Sahip oldukları, ya da pratikten edindikleri sınırlı (sınırsız da olabilir fark etmez) bilgiyi, deneyimi gerçeğin tek karşılığı saymaya başlarlar. Her türlü gelişmeye, olaya sansasyonel bakarlar ve bu ruh halleriyle önce kendileri için sonra çevresi için bunalım yaratırlar. Kendi kafalarında oluşturdukları (belkide sınırlı ve parçalı olan) bilgilerin doğruluğuna ve sonuçlarına son derece güvenirler, taviz! vermezler**.** Ama ne hikmetse **kendilerine güvenmezler**. Memnuniyetsizlik had safhadadır. Somut, yapıcı bir fikirleri olmadığı durumlarda bile sunulan somut yapıcı fikirleri beğenmezler, baltalarlar. Çünkü onlara göre sadece olumsuzluklar vardır. Teoride kimse onların eline su dökemez ama olguları, iç yasalarını, çelişki yasalarını hep es geçerler. vs. vb. vs. vb. vs.

Peki, nasıl kurtulacağız bu lanet hastalıktan? Var olan gerçekliğimiz içerisinde karamsarlığı atıp iyimser olmak mümkünmüdür?

Öncelikle gerçekliği kavrayıp onu değiştirme yönünde müdahale ettiğimizde değişip, gelişip, güçleneceğimizi görmeliyiz. Bizi iyimser yapacak olan gerçekliğin ta kendisidir. Gerçeklerden uzak öznelci olan her şey karamsarlığımızın sebebidir. Ama bu durumun göreceli ve geçici olduğunu biliriz. Karamsarlık Marksizm- Leninizm rehberliğinde (temel ilkelerimiz)oluşturulacak politikalar, doğru örgütsel şekilleniş, ısrarlı, kararlı pratik devrimci duruş ve devrimci örgütsel faaliyet ile bertaraf edilecektir. Ve örgütsel mücadelenin içinde bu döngü yeni koşullar, yeni durumlar yaratarak karamsarlığın ve iyimserliğin mücadelesi halinde devam edecektir. Karamsarlığın ve iyimserliğin içiçe olduğunu ve saf olmadığını kavrayıp gereklerini yerine getirmemiz lazım. Ayrıca kötü olan bir şey iyi olana çevrilebilir. Binlerce hata yaptık, yapmaya devam edeceğiz. Sorun hata yapıp yapmamamızda değil. Sorun kötü olarak kabul ettiğimiz hatalarımızı iyi olarak kabul ettiğimiz doğrulara çevirip çeviremediğimizdir.

Bugün bizde yaygın biçimde kanıksanmış olan karamsarlıkla mücadele edelim. (ben edecem valla) Karamsarlığa karşı mücadeleden bizi zaferle çıkartacak olan diyalektik materyalizmdir. Bu bilimsel yöntemle çözdüğümüz her sorun bizi örgütsel olarak daha da güçlendirecektir. İyimserliğimizi, devrimci iyimserliğimizi dahada kuvvetlendirecektir**. Gelecek bizimdir.**

A. EKİM